A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

TAMIL MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS

BY

S. KUPPUSWAMI SASTRI, M.A.

CURATOR, GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, AND PROFESSOR OF SANSKRIT AND COMPARATIVE PHILOLOGY, PRESIDENCY COLLEGE, MADRAS

Prepared under the orders of the Government of Madras

Volume 3—Religion and Philosophy (Saivism)

MADRAS

PRINTED BY THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS

1927

CONTENTS.

CLASS V—RELIGION AND PHILOSOPHY.

(2) *Śaivism—A. Tirumuṟaigal.*

A DESCRIPTIVE CATALOGUE
OF THE
TAMIL MANUSCRIPTS
VOLUME III

CLASS V—RELIGION AND PHILOSOPHY
2. ŚAIVISM—A. TIRUMUṞAIGAḶ.

No. 1123. அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டு.
AHATTIYAR TĒVĀRATTIRAṬṬU.

Substance, palm-leaf. Size, $6\frac{7}{8} \times 1\frac{3}{8}$ inches. Pages, 84. Lines, 10 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Begins on fol. 145*a*. The other work herein is Tiruvācakam 1*c*. Complete.

A collection of 25 Padikams (a group of nearly 10 stanzas) said to have been selected and compiled by Ahattiyar from the Tēvāram for the sage Śivālayar's daily repetition. The compilation is made up of 8 Padikams of Appar, 7 Padikams of Sundarar and 10 of Sambandar. The subject-matter of each of the Padikams and the religious efficacy caused by their repetition are described in the introductory stanzas.

Beginning:

குருவுருவம் வெண்ணீ றெழுத்தஞ்சு கோவி
லரனுருவ மென்றலையே லாக்குந் —திருவடியுஞ்
சிட்டான வ[ற்](ர்ச்)சனையுந் தொண்டுஞ் சிவாலயர்கள
திட்டா ரகத்தியனா ரெட்டு.

தோடு கூற்றூ பித்தா மூன்றும்
பீடுடைத் தேசிகன் பேரரு ளாகு[ம்]
நீற்றுப் பதிக[ம்] நிக[ழ](ழ்)த்துங் காலை
மாற்றுப் பலையின் வரலா றுகுந்
5 துஞ்சல் காதல் சொற்றுணை 'மற்று
மஞ்செழுத் துண்மை யருளிய தாகு
மாரூர் தில்லை காட்டூர் மூன்றுஞ்
சீரார் கோவிற் றிறமே யாகு
மோருரு வரிய பாளை வடிவே[ம்](று)
10 மருவா ரைந்து மரனுரு வாகும்
பொடியுடை யரவணை யந்த ணாள
னடியிணை தந்த வருளே யாகும்
பந்து வேற்றூ கொன்றிலை மூன்று
நன்றரு ள[ற்](ர்ச்)சனை நாட்டிய தாகும்

15 வேய்குலந் தில்லே யெனுமிவை மூன்று[ம்]
நாயனு மடிமையு நாட்டிய தாகு
மிப்பரி சகத்திய முனிவ னிருநிலத்
தொப்பரு மூவரு மோதுதே வார
முழுதையுஞ் சிவாலய முனிக்கறி வித்துப்
20 பழுதிலா வவையுட் பரிந்தெடுத் திருபா
னைந்துயர் பதிகமு மறிவுறத் திரட்டி
யெண்ணரு மடங்கல் யாவையு முணரும்
புண்ணிய மிவைகொடு பொருந்துமென ளாததன
னன்பன் றனக்கன் றக[வு](மு)ற வதனாற்
25 றீதிலா வகத்தியத் திரட்டினை யுலகி
லோதின ரட்ங்கலு மோதின (ர)ாவரே.
தோடுடைய செவியன் (. . . . .) னன்றே.

End:

மன்னியசீர் மறைநாவ னின்றவூர்(ப்) பூசல்
வரிவளையார் மானிக்கு நேசனுக்கு மடியேன்
தென்னவனா யுலகாண்ட சேவகனார்க் கடியேன்
றிருநீல கண்டத்துப் பாணனார்க் கடியே
னென்னவனா மரனடியே யடைந்திட்ட சடைய
னிசைஞானி காதலன் றிருநாவ லூர்க்கோ
னன்னவனா மடித்தொண்ட னடிமைகேட் டுவப்பா
ராரூரி லம்மானுக் [காளே](கன்பரா) வாரே (கக)
திருச்சிற்றம்பலம்.

Colophon:

விளம்பிஞு மார்கழிமீ 11வ மணலூரிலிருக்கும் கயிலாய முதலியார் குமாரன் உத்தண்டியப்பன் எழுதி நிறைந்த திருவாசகமும் அகத்தியத்திரட்டும் முற்றும் . . . . . . நன்றாக.

(கு-பு.)—

இது சிவாலயரென்னுமுனிவர் நாடோறும் சுலபமாகப் பாராயணஞ் செய்வதன் பொருட்டு அகத்தியமுனிவரால் மூவர்தேவாரங்களினின்றும் திரட்டப்பெற்ற இருபத்தைந்து பதிகங்களையுடைமையின் 'அகத்தியர்திரட்' டென்று பெயர் பெற்றது அந்தப்பதிகங்கள் இன்னவையென்றும் அவை இன்ன சிறப்புடையனவென்றும் அவற்றைப்பாராயணஞ் செயவதால் தேவாரமுழுதும் பாராயணஞ்செய்த பலனுண்டென்றும் பதிகத்தின் முன்னுள்ள அகவல் கூறும்.

No. 1124. அகத்தியர்தேவாரத்திரட்டு.
AHATTIYAR TĒVĀRATTIRAṬṬU.

Pages, 162. Lines, 6 on a page.

Begins on fol 89*a* of the MS. described under No. 304.

Contains all the 25 sections or Padikams.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இதில் இருபத்தைந்து பதிகங்களும் பூர்த்தியாக உள்ளன.

No. 1125. அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டு.
AHATTIYAR TĒVĀRATTIRAṬṬU.

Substance, palm-leaf. Size, 7 × 1⅛ inches. Pages, 137. Lines, 7–8 on a page. Character, Tamil. Condition, much injured. Appearance, old.

Begins on fol. 1*a*. The other works herein are Tiruppallāṇḍu (Śaiva) 69*b*, Tēvāram 73*a*, Tiyāgēśartiruviḻaiyāṭṭakaval. 78*i*, Mūvarammāṉai 80*a*, Vaḍivuḍaiyammainavarattinam 106*a*.

Complete.

Same work as the above.

Colophon:

1. சம்பந்தர். திருப்பிரமபுரம். பண் - நட்டபாஷை[ஷ](ட).
   "தோடுடைய செவியன்"
2. அப்பர் திருவதிகை வீரட்டானம். பண் - கொல்லி.
   "கூற்றாயினவாறு"
3. சுந்தரர். திருவெண்ணெய் நல்லூர். பண் - இந்தளம்.
   "பித்தாபிறைசூடி"
4. சம்பந்தர். திருவாலவாய். பண் - காந்தாரம்.

"துஞ்சலும்" பண் காந்தாரபஞ்சமம்.
"காதலாகி" பண் - கவுசிகம்.
"சொற்றுணை வேதியன்". பண் - காந்தாரபஞ்சமம்.

* * * *

திருத்தொண்டத்தொகை. பண் - கொல்லி(க்கௌவாணம்)

ஆகப்பதிகம், ௨௫.

(த-பு.)—

இது முன்பிரதி போன்றது. இந்தப்பிரதியில் இது மூற்றும் உள்ளது.

No. 1126. அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டு.
AHATTIYAR TĒVĀRATTIRAṬṬU.

Substance, palm-leaf. Size, 13¾ × 1⅛ inches. Pages, 79. Lines, 8 on a page. Character, Tamil. Condition, fair. Appearance, old.

Complete.

Same work as the above, but the introductory stanzas in the beginning are wanting.

(த-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. பூர்த்தியாயும் சிதைவின்றியும் இருக்கிறது. இதில் 1123-ஆம் நம்பர் பிரதியின் முதலிலுள்ள வெண்பாவும் அகவலும் இல்லை.

இந்நூல் முடிந்தபின்னர், திருவொற்றியூர் விஷயமாகத் திருநாவுக்கரசு நாயனாரியற்றிய "வெள்ளத்தைச்சடையில் வைத்த" என்னும் பதிகமும் "ஓம்பினேன்", "மனமெனுந்தோணி" என்னுமிரண்டு பாடல்களும், காரைக்காலம்மையாரியற்றிய "எட்டியிலவ"மென்னும் மூத்த திருப்பதிகமும், சம்பந்தமூர்த்திநாயனார் திருமயிலாப்பூர் கபாலீசுவரர் விஷயமாக இயற்றிய "மட்டிட்ட புன்னையங்கானல்" என்ற பூம்பாவைப் பதிகமும் உள்ளன.

No. 1127. அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டு.
AHATTIYAR TĒVĀRATTIRAṬṬU.

Substance, palm-leaf. Size, 13¾ × 1 inches. Pages, 81. Lines, 6-7 on a page. Character, Tamil. Condition, fair. Appearance, new.

Complete.

Begins on fol. 135*a*. The other works herein are Tēvāram 1*a*, Tiruvācaka tiruvuḻḻakkaḍai 179*a* and 181*a*.

Complete, but without the introductory stanzas.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இதில் இருபத்தைந்து பதிகங்களும் இருக்கின்றன; முதலில் உள்ள வெண்பாவும் அகவலும் இல்லை. இதன் தலைப்பில் "சிவாலய மகரிஷிக்கு அருளிச்செய்த அகஸ்தியத்திரட்டு" என்னுந் தொடர்மொழி காணப்படுகிறது. சில ஏடுகள் சிதிலமாயும் 16-ஆம் ஏடு ஒடிந்தும் இருக்கின்றன.

No. 1128 அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டு.
AHATTIYAR TĒVĀRATTIRAṬṬU.

Pages, 2. Lines, 9 on a page.

Begins on fol. 6*b* of the MS. described under No. 374.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இந்தப் பிரதியில் "குருவுருவம்" என்னும் வெண்பாவும், "தோடுகூற்று" என்னும் அகவலும் மட்டுமே உள்ளன.

No. 1129. அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டு.
AHATTIYAR TĒVĀRATTIRAṬṬU.

Pages, 103. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 121*a* of the MS. described under No. 333.

Complete.

Same work as the above.

Colophon:

. கூவமான் கொண்டமாகன்சேரி கு-முடி? அரசராணையார் சரபமு[ற்](ர்)த்தி எழுத்து. அகத்தியத்திரட்டு எழுதிமுடிந்தது. அபியாவரத்தயர் பாதமே துணை.

(ரு-பு.)—

இது 1127-ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இதில் இருபத்தைந்து பதிகங்களும் பூர்த்தியாயிருக்கின்றன.

No. 1130. தேவாரம்.

TEVĀRAM

Substance, palm-leaf. Size, 11½ × 1½ inches. Pages, 974. Lines, 9 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Begins on fol. 3*a* The other works herein are Mūttatiruppadikam 1*a*, Tēvāram (with commentary) 490*a*.

Contains the first three Tirumuṟais.

Tēvāram is the name given to a collection of stanzas mostly in praise of God Śiva and comprising the first seven of what is known as the 12 Tirumuṟais. Of these seven Tirumuṟais, the first three were composed by Tiruñānasambandar, 4 to 6 by Tirunāvukkaraśar, and the 7th by Sundaramūrtināyanār. The Tēvāram is considered by the Śaivas to have the same authority as the Vēdas. An account of these Tamil saints is given in the Tamil Periyapurāṇam.

Beginning:

திருஞானசம்பந்தரருளிச்செய்த திருமுறை

திருப்பிரமபுரம், பண்-நட்டபா[ஷை](டை).

தோடுடைய செவியன்விடை யேறியோர் தூவெண்மதி சூடிக்
காடுடைய சுடலைப்பொடி[ப்] பூசியென் னுள்ளங்கவர் கள்வ
னேடுடைய மலரான்முனை நாட்பணிந் தேத்தவருள் செய்த
பீடுடைய பிரமாபுர மேவிய பெம்மானிவ னன்றே. (க)

* * * *

நீதியறியாதாரமண்கையரொடுமண்டைப்
போதியவரோதும்முரைகொள்ளார்புளமங்கை
யாதியவர்கோயில்திருவாலந்துறைதொழுமின
சாதிம்மிகுவானோர்தொழுதன்மைபெறலாமே. (கo)

பொந்தின்னிடைத்தேனூறியபொழில்சூழ்புளமங்கை
யந்தண்புனல்வருகாவிரியாலந்துறையானைக்
கந்தம்மலிகமழ்காழியுட் கலைஞானசம்பந்தன்
சந்தம்மலிபாடல்சொலியாடத்தவமாமே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிடும்பாவனம். பண்-நட்டபாடை.

மனமார்தருமடவாரொடு மகிழ்மைந்தர்கண்மலர்தூய்த்
தனமார்தருசங்கக்கடல்வங்கத்திரளுந்திச்
சினமார்தருதிறல்வாளெயிற்றரக்கன்மிகு குன்றி
லினமாதவரிறைவர்க்கிடமிடும்பாவனமிதுவே. (க)

End:

நறும்பொழிற் காழியுண் ஞானசம்பந்தன்
பெறும்பத நல்லூர்ப் பெருமணத் தானை
யுறும்பொரு ளாற்சொன்ன வொண்டமிழ் வல்லார்க்
கறும்பழி பாவ மவல மிலரே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

Colophon:

திருஞான சம்பந்தமூ[ற்](ர்)த்தியார் திருமுறை எ[ழ்](மு)தி முற்றியது.
ஆகத் திருக்கடைக் காப்பு 4173.
ஆக முதல் திருமுறை பதிகம் 141-க்கு, திருவிருத்தம் 1471.
2-வது திருமுறை பதிகம் 121-க்கு „ 1323.
3-வது திருமுறை பதிகம் 125-க்கு „ 1347.
ஆக மூன்றுக்கு(ம்) பதிகம் 387-க்கு „ 4141.

(கு-பு.)—

சைவத் திருமுறைகள் பன்னிரண்டில் முதலேழும் தேவாரமென்னப்படும். இவற்றுள், 1, 2, 3, திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாராலும், 4, 5, 6 திருநாவுக்கரசுநாயனாராலும், 7 சுந்தரமூர்த்தி நாயனாராலும் அருளப்பட்டவை. இவைகள் சைவசமயிகளால் வேதமென்று கொண்டாடப்படுகின்றன. இவற்றுக்கு 'அடங்கன்முறை' என்றும் ஒரு பெயருண்டு. இவற்றுள் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாரருளிச்செய்த திருமுறை மூன்றும் இந்தப் பிரதியில் பூர்த்தியாயுள்ளன. இவர் ஞானசம்பந்தஸ்வாமிகள், ஞானசம்பந்தர், சம்பந்தமூர்த்திகள், சம்பந்தரெனவும் வழங்கப்பெறுவர்; சீகாழியிலிருந்த சிவபாதஹ்ருதையரென்னும் அந்தணர் குமாரர்; சைவசமயாசாரியர் நால்வருள் ஒருவர்; பல அற்புதங்களை இயற்றியவரென்றும் அவதார புருஷரென்றும் இவருக்குப் பிரசித்தி மிகவுண்டு. இவர் சரித்திரம் பெரிய புராணத்திலும் திருவிளையாடல் முதலிய தலபுராணத்திலும் புலவர்புரா

ணத்தும் கூறப்பெற்றிருக்கிறது. இந்தப் பிரதியில் இவையின்றிப் முதலிலு ள்ள பதினோரேட்டுள் எட்டு ஏட்டில் 'திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளருளிசெய்த தேவாரத்துக்கு ஏட்டுச்செய்யுள்' என்ற தலைப்பின்கீழ்த் தலப்பெயர்களும் அவற்றிற்கு நேரே 1 முதல் 486 வரையுள்ள எண்களும் குறிக்கப்பெற்றும், அதன்பின் 3 ஏட்டில் காரைக்காலம்மை யருளிச்செய்த திருவாலங்காட்டுப் பதிகமும், மூத்த திருப்பதிகமும் எழுதப்பெற்றுமிருக்கின்றன.

இந்தப்பிரதி சிறிதும் சிதைவின்றியிருக்கிறது. இதில் 352-க்கும் 353-க்கும் நடுவில் ஓரேடும், 467-க்கும் 468-க்கும் நடுவில் ஓரேடும் தொடர்ச்சியின்றிக் கோக்கப்பட்டிருக்கின்றன; அவைகளும் தேவாரமெழுதப்பெற்றவையே.

No. 1131. தேவாரம்.

TEVĀRAM.

Substance, palm-leaf. Size, $11\frac{3}{8} \times 1\frac{1}{8}$ inches. Pages, 1048. Lines, 8 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Contains 4 to 6 Tirumuṟais of the Tēvāram.

The author of this portion is Tirunāvukkaraśar, also called Appar Tāṇḍakavēndu and Vāgīśar. He first embraced Jainism and was known then as Darumēśar and later on became a devout adherent to Śaivism. He was born in Tiruvāmūr in the Vēḷāḷar caste and bore the name of Maruṇīkkiyār in his early age. He is considered to have been a contemporary of Sambandar, and an account of his life may be found in the Periyapurāṇam and other works.

Beginning:

அப்பர்சுவாமிகளருளிச்செய்த தேவாரம்.

திருவீரட்டானம். பண்-கொல்லி.

கூற்றாயினவாறுவிலக்ககிலீர் கொடுமைபலசெய்தன நானறியே
னேற்றாயடிக்கேயிரவும்பகலும் பிரியாது வணங்குவனெப்பொழுதுந்
தோற்றாதென்வயிற்றினகம்படியே குடரோடுதுடக்கிமுடக்கியிட
வாற்றேனடியேனதிகைக்கெடில வீரட்டானத்துறையம்மானே. (க)

End:

ஒருவ[ரை](னை)யு மல்லா துணரா துள்ள
முணர்ச்சி[ற்ற](த் த)மொற்றத் துள்ளே நின்ற
விருவரையு மூவரையு மென்மே லேவி
யில்லாயத் தரவறுத்தாய்க் கில்லே னேலக்

கருவரைசூழ் கான விலங்கை வேந்தன்
கடுந்தேர்மீ தோடாமைக் காலாற் செற்ற
பெருவரையா யுன்னடிக்கே போது கின்றேன்
பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி ய[ன்]னே. (கo)

Colophon:

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பர் தம்பிரானார்செய்த முன்முறைத் திருக்கடைக் காப்பு 114. [மூன்று] (இரண்டா) முறைத் திருக்கடைக்காப்பு 100. மூன்றாமுறைத் திருக்கடைக்காப்பு, 100. ஆக முறை 3-க்கு, திருக்கடைக்காப்பு 314. திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் செய்த திருமுறை 3-க்குத் திருக்கடைக்காப்பு 384. ஆக(த்) திருமுறை 6-க்கு, திருக்கடைக்காப்பு 698.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(கு-பு.)—

— இதில் திருநாவுக்கரசு நாயனார் தேவாரம் பூர்த்தியாகவுள்ளது; இவர் சைவசமயாசாரியர் நால்வருள்ளும், மூவர்முதலிகளுள்ளும், அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களுள்ளும், ஒருவர்; அப்பரென்றும் வாகீசரென்றும் நாவுக்கரசென்றும் தாண்டகவேந்தென்றும் கூறப்பெறுவர். திருவாமூரில் வேளாளர் குலத்தில் உதித்தவர்; ஜைனமதத்தில் உழன்று பின்பு சைவமதத்தைக் கடைப்பிடித்தவர். இவருக்கு இளமைப்பருவத்தில் மருணீக்கியாரென்ற பெயரும், சைனசமயத்தில தருமசேனரென்ற பெயரும் வழங்கிவந்தன. அவதாரபுருஷரென்றும் அற்புதசக்தியுடையவரென்றும் பிரசித்தியுண்டு. ஞானசம்பந்தருமிவரும் ஒருகாலத்தவர். இவர் சரித்திரம் பெரியபுராண முதலியவற்றாலறியலாகும். இவர் வாக்கு 4, 5, 6-ஆம் திருமுறையாக வகுக்கப்பெற்றுள்ளது.

இந்தப் பிரதியில் தொடர்ச்சியின்றித் தேவாரமெழுதப்பெற்ற ஏடுகள் 116 - க்குப்பின் ஒன்றும், 140-க்குப்பின் ஒன்றும் உள்ளன.

No. 1132. தேவாரம்.

TĒVĀRAM.

Substance, palm-leaf. Size, $11\frac{1}{2} \times 1\frac{3}{8}$ inches. Pages, 504. Lines, 8 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Contains the 7th Tirumuṟai which is the work of Sundaramūrti-nāyanār who is considered to be an incarnation of Ālālasundarar, an attendant of Śiva in Kailāsa. He was the son of a Śaivaite named Śaḍaiyanār of Tirunāvūr, a place in the country then known as Tirumunaippāḍi. The author was also called Sundaramūrti, Nāvalūrar, Ārūrar, Tambirāntōḻar, Vaṉṟoṇḍar and was a friend of Cēramānperumāḷnāyanār.

Beginning:

ஏழாமுறை சுந்தரமூர்த்தி பாடல்.

திருவெண்[ணெ](ணெய்)நல்லூர். பண் - [னி](இ)ந்தளம்.

* பித்தாபிறை சூடிபெரு மானேயரு ளாளா
வெத்தான்மற வாதேநினைக் கின்றேன்மனத் துன்னை
வைத்தாய்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெ நல்லூரருட் டுறையுள்
ளத்தாவுனக் காளாயினி யல்லேனென லாமே. (க

End:

ஊழிதொ றூழிமுற் று(ம்)முயர் பொன்னொடித் தான்மலையைச்
சூழிசை யின்கரும் பின்சுவை நாவல வூரன்சொன்ன
வேழிசை யின்றமி ழாலிசைந் தேத்திய பத்தினையு
மாழி கடலரை யாவஞ்சை யப்பர்க் கறிவிப்பதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

Colophon:

திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருமுறை 3-க்கும் திருக்கடைக்காப்பு 381. அப்பர் தம்பிரானார் திருமுறை 3-க்கும் திருக்கடைக்காப்பு 343. சுந்தரப்பெருமாள் நாயனார் திருமுறை 1-க்கு, திருக்கடைக்காப்பு 101 ஆகத் தேவார முறை ஏழுக்கு வகை மூன்றிற்கு திருக்கடைக்காப்பு 82[8](5).

இ[ஃ]து கீலகஞூ மாசிமீ உடுவ தேவாரத்திருமுறை எழுதிமுடிந்தது; முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது சைவத்திருமுறைகள் 12-ல் ஏழாவது திருமுறை. அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களுள்ளும், சைவசமயாசாரியர் நால்வருள்ளும், மூவர்முதலிகளுள்ளும், ஒருவராகிய சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரால் திருவாய்மலர்ந்தருளப் பெற்ற நூற்றொரு பதிகங்களையுடையது; இவர் திருமுனைப்பாடிநாட்டிலுள்ள திருநாவலூரிலிருந்த ஆதிசைவராகிய சடையனார் குமாரர்; ஆலால சுந்தரரின் அவதாரமென்று புகழப்பட்டவர்; சேரமான்பெருமாணாயனாரது தோழர்; பல அற்புதங்களை இயற்றியவர் இவர் சரித்திரம் பெரியபுராண முதலியவற்றில் விரித்துக் கூறப்பெற்றிருக்கிறது. இவர் சுந்தரமூர்த்திகளென்றும் சுந்தரரென்றும் நாவலூரரென்றும் வனப்பகைச்சிங்கடியப்பனென்றும் ஆரூரரென்றும் தம்பிரான்றோழரென்றும் வன்றொண்டரென்றும் கூறப்பெறுவர். இந்தப் பிரதியில் 101 பதிகங்களும் பூர்த்தியாயிருக்கின்றன.

---

* "பித்தா பிறைசூடி பெருமானே யருளாளா
வெத்தான் மறவாதே நினைக்கின்றேன் மனத்துன்னை
வைத்தாய் பெண்ணைத்தென்பால் வெண்ணெநல்லூ ரருட்டுறையுள்
ளத்தா வுனக்காளா யினியல்லே னெனலாமே."

என்று சொல் முறியாது பிரித்தல் நயமாகத்தோற்றுமாறாலும் இசைவல்லார் பாடும் முறைப்படியே பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

No. 1133. தேவாரம்.
TĒVĀRAM.

Substance, palm-leaf. Size, $9\frac{1}{8} \times 1\frac{3}{8}$ inches. Pages, 165. Lines, 8—10 on a page. Character, Tamil. Condition, slightly injured. Appearance, old.

Begins on fol. 29*a*. The other works herein are Tiruvāsakam 1*a*, Tiruviḍaimarudūr Mummaṇikkōvai 7*a*, Mūtta Tiruppadikam 111*a*.

Contains 35 to 40 Padikams of the Tēvāram.

A collection of the different Padikams of the Tēvārams of Appar, Sundarar and Sambandar

Beginning:

தோடுடைய செவியன் (. . . .) னன்றே. (க)

End:

இலங்கை வேந்தனிராவணன் சென றுதன்
விலங்க லெடுக்க வ்விர லூனறலுங
கலங்கிக் கச்சியே கம்பமோ வென்றலுந்
தலங்கொள் செல்வளித் தானெங்க ளுதனே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

(கு-பு.)—

மூவர் தேவாரப் பதிகங்களும் இதில் கலந்து எழுதப்பெற்றிருக்கின்றன. இந்தப் பிரதியில் உள்ள பதிகங்கள் 35-க்குக்குறையாமல் 40-க்கு மேற்படாமல் இருக்கும். இதில் 66, 67, 68 இந்த மூன்று ஏடுகளும் இல்லை.

No. 1134. தேவாரம் (திருவெழுகூற்றிருக்கை).
TĒVĀRAM (TIRUVEḺUKŪṞṞIRUKKAI).

Pages, 3. Lines, 9 on a page.

Begins on fol. 5*a* of the MS. described under No. 374.

Contains the Tiruveḻukūṟṟirukkai-padikam of the Tēvāram which is by Sambandamūrtināyanar. See R. No. 50(*c*) of the Triennial Catalogue of MSS., Vol. I, Part 2.

Beginning:

ஓருரு வாயினை மானாங் காரத்
தீரியல் பாயொரு விண்முதல் பூத(ல)
மொன்றிய விருசுட ரும்பர்கள் பிறவும்
படைத்தளித் தழிப்பமும் மூர்த்திக ளாயினை
யிருவரோ டொருவ னாகி நின்றனை
(. . . . .
. . . .)

End:

கழுமல முதுபதிக் கவுணியன் கட்டுரை
45 கழுமல முதுபதிக் கவுணிய னறியு
மனைய தன்மையை யாதலி னின்னை
நினைய வல்லவ ரில்லை நீணிலத்தே.

(கு-பு.)—

இது சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் இயற்றியது. "எழுகூற்றிருக்கை" யென்னும் பிரபந்தவிலக்கண மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 50 (c) நம்பரில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1135. தேவாரம் (திருவெழுகூற்றிருக்கை). TĒVĀRAM (TIRUVELUKŪṞṞIRUKKAI).

Substance, palm-leaf. Size, $7\frac{5}{8} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Pages, 4. Lines, 9 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Begins on fol. 46*a*. The other works herein are Ciṟṟambalanāḍiyārkalitturai 1*a*, Ciṟṟambalanāḍiyārvenbā 13*a*, Ciṟṟambalanāḍiyār Tirikālattirangal 24*a*, Ciṟṟambalanāḍiyār Tālāṭṭu 39*a*, Tirukkōvaiyār 48*a*.

Contains the Padikam entitled Tiruvelukūṟṟirukkai and one stanza which is given below.

(கு-பு.)—

இது மூன் பிரதி போன்றது. திருவெழுக்கூற்றிருக்கை பூர்த்தியானதன் பின்,

"நீணிலத்தே நின்றேனு நீணிலத்துக் கீன்றேனுங்
காணவொப் பொன்றில்லாக் கழலிணைகள் — வேணுபுற
ஞானசம் [ம](ப)ந்த னுரை நாடோறு மே[ற](த்து)வார்
ஞானசம் பந்த முறுர்"

என்னும் வெண்பா ஒன்று உள்ளது.

No. 1136. தேவாரம் (திருவெழுகூற்றிருக்கை). TĒVĀRAM (TIRVELUKŪṞṞIRUKKAI).

Pages, 2. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 29*a* of the MS. described under No 355.

Contains the Tiruvēlukūṟṟirukkai complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இதில், திருவெழுகூற்றிருக்கைமட்டும் பூர்த்தியாக இருக்கிறது. இதன் பின்னர் ஓரேட்டில் சிலையெழுபதிலுள்ள சில பாடல்கள் உள்ளன.

No. 1137. தேவாரம், உரையுடன்.
TĒVĀRAM WITH COMMENTARY.

Pages, 31. Lines, 9—11 on a page.

Begins on fol. 499a of the MS. described under No. 1130.

Contains the Padikams, Mālaimāṟṟu, Aḍimaḍakkuyamakam and Ēkapādam of Tiruñānasambandamūrti which form part of the Tēvāram. The commentary is by Sībāḻi Vaḷḷal Svāmigaḷ, also known as Kaṇṇuḍaiya Vaḷḷal or Vaḷḷalār.

தேவாரம் (உரையுடன்).
சிவமயம்.

Beginning:

ஸ்ரீமத் சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் ஐந்தாம்பதத்தையடைவதற்காக ஆண்டவனை மாலைமாற்றுத் தேவார தோத்திரங்கள் செய்த[தற்கு](த்) சீகாழிவள்ளல் சுவாமிகளசெய்த அருத்தத்துடன் இதில் கண்டெழுதப்பட்டது.

மாலைமாற்றுத்தேவாரம்.
யாமா மா[மா]நீ(யாமா)மா
யாழீ (கா)மா காணுகா
காணு காமா காழீயா
மாமா யாநீ மாமா[கா]யா.

இதன்பதப்பொருள்: யாமாமா என்பது, எனது ஆத்மபோத சே[ஷ்] (ஷ்)டையும் கருவிகளாற் சே(ஷ்)டையும் இவையிற்றால் அவையவை (நீ)யாமா[மா] என்பது எவ்வாறென்னில், நீ யாமா எ-து, அறிவுக்க[ரி](றி) வாய்நிற்கின்ற எனது சேட்டையொழித்து வேறொன்றொத்த சத்காரியமாயுள்ளவனே !(?) மாயாழீகா எ-து, மிருதிப்பட்டுமேலாயிருந்துள்ள பாதசொருபமாயிராநின்ற யாழையுடை யானே ! அத்தன்மை மிகுதிப்பட்டு மலஞ்சிறந்துள்ளயாழை இடைவிடாமல் தடவிவாசித்தலால் "மி[க்]கநல்லவீணைதடவி" எனறுபொருள். கா எ-து, இடைநிலை மாகாணுகா எ-து, பரமாகாசத்தைக்கீழ்ப்படுத்தப்பட்டு மலைகளுக்கெல்லாம் குணமலையாகிய ஸ்ரீகயிலாயத்தின்கண்ணே யெழுந்தருளியிருக்கப்பட்டவனே ! காணுகா எ-து, எனதுள்ளக்கண்ணுக்குத் தோன்றப்பட்டுள்ள திருமேனியுடையானே ! மாகாழீயா எ-து ஊழிககாலத்தின் கண்ணும் அழிவின்மையாகிய மேன்மையைப் பொருந்தியுள்ள காழியுடையவனே ! மாம் எ-து, ஈங்குனதருட்பெறாத சிவவிழப்பையுடையவனாகிய வெம்மை. ஆ யாநீ எ-து, இடபவாகனத்தின்கண்ணே யேறி வந்து எனக்குப் பொய்கைக் கரையின்கண்ணே வெளிப்பட்டவனே ! மாமாயா எ-து, மாமாயையாகிய குடிலையைகொண்ட அசுத்தமாயையினுள்ள தத்துவங்களையுண்டாக்கி(க்) காமம் பொசித்தற்குக் காரணமா . . . . . . திரோதாயச்சத்தியாலே மறைத்துள்ள மயக்கமேயறிவாகப் பேதத்தைச் செலுத்தப்பட்டவனே ! (இடையே நிறுத்தின) கா எ-து, அந்த மாயாமயக்கம் எனதறிவிற் சேியாமலொழித்து உன்னை எனக்கு உள்ளபடி தந்து என்னை நீநிகழாமற்கொண்டு இவ்வாறு நீ இரண்டறவாழ இரட்சிப்பாயாகஎன்றவாறு. (க)

End:

கழுமல முதுபதிக் கவுணியன் கட்டுரை எ-து இழ்ச்சொன்னபதியின்கட் கவுணிய கோத்திரத்தவரந்த மறையோனுகியயான், கட்டு காட்டென நீண்டது. உரை எ-து, உரைப்பீராக.

திருக்கழுமல மென்னும் மூவாப்பழங்கிழமைப் பன்னிரு பெயர்பெற்று அறுதி மூலமாகியபதியிடத்துக் கவுணிய கோத்திரத்திலே தோனறப்பட்டயான் நிவேதிக்கப்படுங்காட்டாகிய இப்பாடலைக் கீழ்ச்சொன்னவற்றிலுமழுந் தாநின்ற ஒருத்தராகிலும் பல[ர்களா](ர)ாகிலும் உரைசெய்வார் உயர்ந்தார் களேயாதலால் இப்பாடலை இடைவிடாமலுரை செய்வீராக. எ-று. (கஉ)

ஆக, பதிகம் 3-க்குப் பாடல் 35.

Colophon :

மாலைமாற்றுத்தேவாரம் அருத்தத்துடன் அடிமடக்குத் திருவியமகம்அருத் தத்துடன் திருமே[ய](வ)கபாதம் அருத்தத்துடன் எழுதிநி(றை)றவே[ர்](றி) னது. திருச்சிற்றம்பலம்.

(கு-பு.)—

இதில் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் அருளிச்செய்த மாலைமாற்று, அடிமடக்கியமகம், ஏகபாதம் இவைகள் உரையுடன் இருக்கின்றன. மிக்க கடினமானபாடல்களின பொருளையறிவதற்கு இவ்வுரை பெரிதும் உதவியாக இருக்கும்; இந்தப்பிரதியின முதலிலுள்ள வாக்கியத்தால் இவ்வுரை * சீகாழி வள்ளல் சுவாமிகள் செய்ததென்று தெரிகிறது; ஆயினும் சிற்சில இடத்து வழுக்கள் காணப்படுதலால் சீகாழிவள்ளல்சுவாமிகள உரையென்றுதுணிந்து சொல்லக்கூடவில்லை.

No. 1138. தேவாரம்.

TĒVĀRAM.

Pages, 19. Lines, 10 on a page.

Begins on fol. 8*b* of the MS. described under No. 374.

Contains a portion of the Tēvāram of Tirunāvukkaraśunāyanār and one Padikam of Sundaramūrti and one Padikam of Sambandar.

(கு-பு.)—

இந்தப்பிரதியில், திருநாவுக்கரசுநாயனாரியற்றிய "வேற்றாகி விண்ணாகி" என்னும் போற்றித் திருத்தாண்டகமும், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் இயற்றிய "பித்தாபிறைசூடி" என்னும்பதிகமும், சம்பந்தமூர்த்தி நாயனாரியற்றிய "மருந்தவைமந்திரம்", "தோடுடையசெவி" என்னும்பதிகங்களும் உள்ளன.

No. 1139. தேவாரம் (திருவங்கமாலை).

TĒVĀRAM (TIRUVAṄGAMĀLAI).

Pages, 2. Lines, 9 on a page.

Begins on fol. 4*a* of the MS. described under No. 374.

Contains one Padikam entitled Tiruvaṅgamālai of the Tēvāram. The author is Tirunāvukkaraśu Nāyanār.

* சீகாழியில் கண்ணுடைய வள்ளலெனறும் வள்ளலாரென்றும் ஒருவரிருந்தார்; இவர் பெரியவர்; சிறந்தபுலமையுடையவர். இவர் செய்த நூல்கள் வள்ளலார் சாத்திரமென வழங்குகின்றன.

Beginning:

தலையே நீவணங்காய்—தலை

தலையாலே பலிதேருந் (தலைவனைத்);
தலையே நீவணங்காய். (க)

End:

தேடிக் கண்டு கொண்டேன்-திரு
மாலொடு நான்முகனும்
தேடியுந்தே[டு](டொணு)த்தேவனையென்னுள்ளே
தேடிக் கண்டு கொண்டேன். (கo)

(கு-பு.)—

இது திருநாவுக்கரசுநாயனாரியற்றியது. தேவாரத்தைச் சேர்ந்தது.

No. 1140. தேவாரம்.
TĒVĀRAM.

Pages, 22. Lines, 6-8 on a page.

Begins on fol. 171*a* of the MS. described under No. 333.

Contains a few Padikams of the Tēvāram.

Beginning:

விடையும் விடைப்பெரும் பாகா[ய](வ)ன் விண்ணப்பம் வெண்மழுவாட்
படையும் படையா னிரைத்தபல் பூகமும் பாய்புலித்தோ
லுடையு முடை-தலை மாலையு[ம்] மாலைப் பிறைஉ(டா)துங்குஞ்
சடையு மிருக்குஞ் சரக்கறை யோ[ய](வ)ன் றனிநெஞ்சமே. (க)

End:

கானமர் சோலைக் கவாலீச் சரமமர்ந்தான்
தேனமர் பூம்பாவை ப்) பாட்டாகச் செந்தமிழால்
ஞானசம் பந்த னலம்புகழ்ந்த பத்தும்வல்லார்
வானசம் பந்த(த் தவ)ரோடு வாழ்வாரே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

(கு-பு.)—

இதில் சரக்கறைத்திருவிருத்தமும் 'முத்தாமுத்தி' என்னும் திருவாலங்காட்டுப்பதிகமும் 'மலையினார்' என்னும் இலம்பையங்கோட்டூர்ப்பதிகமும் 'மட்டிட்ட' என்னும் மயிலாப்பூர்ப்பதிகமுமாகிய தேவாரங்கள் இருக்கின்றன, இவற்றுள் திருவாலங்காட்டுப்பதிகத்தில் எட்டாவது தேவார முதலியன இல்லை.

No. 1141. தேவாரம்.
TĒVĀRAM.

Pages, 2. Lines, 11 on a page.

Begins on fol. 30*a* of the MS. described under No. 355.

Contains 2 Padikams of the Tēvāram. The author is Tirunāvukkarasu Nāyanār.

Beginning :

திருவாமாத்தூர்த் தேவாரம்.
திருக்குறுந்தொகை.

மாமாத்தாகியமாலயன்மால்கொடு
தாமாத்தேடியுங்காண்கிலர்தாண்முடி
யாமாத்தூரரனேயருளாயென்றே
யேமாப்பெய்திக்கண்டாரிறையானையே (க)

* * *

விடலையாய்விலங்கல் லெடுத்தான்முடி
யடரவோர்விரலூன்றியவாமாத்தூர்
இடமதாக்கொண்டவீசனுக்கென்னுளம்
இடமதாகக்கொண்டின்புற்றிருப்பனே (கக)

ஆதிபுராணத்திருக்குறுந்தொகை.

வேதநாயகன் வேதியர்நாயகன்
மாதினாயகன் மாதவர்நாயகன்
ஆதிநாயகனாதிரைநாயகன்
பூதநாயகன் புண்ணியமூர்த்தியே. (க)

* * * *

End :

அரக்கன்வல்லரட்டாங்கொழித்தாரருள்
பெருக்கச்செய்தபிரான்பெருந்தன்மையை
அருத்திசெய்தறியப்பெறுகின்றிலர்
கருத்திலாக்கயவக்கணத்தோர்களே (க0)

(கு-பு.) —

இந்தப் பிரதியிலுள்ள பதிகங்களிரண்டும், சைவசமயகுரவருளொருவராகிய திருநாவுக்கரசுநாயனாரியற்றியவை. முதற்பதிகம் திருவாமாத்தூரென்னும் சிவஸ்தலத்தைப் பற்றியது. இரண்டாவது பதிகம் ஆதிபுராணக் குறுந்தொகைக்கணடங்கியது.

No. 1142. தேவாரம்.
TĒVĀRAM

Pages, 8. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 36*a* of the MS described under No. 374.

Contains from the seventh to the tenth stanza of a Padikam by Sundarar and a few stanzas of Appar and Sambandar.

(கு-பு.) —

இந்தப் பிரதியில், சுந்தரமூர்த்திநாயனாரியற்றிய "கங்கைவார்சடையா" வென்னும் பதிகத்தின் ஏழாவது பாடல்தொடங்கிப் பத்தாவது பாடல்வரை நான்குபாடல்களும், திருநாவுக்கரசுநாயனாரியற்றிய "சொற்றுணைவேதியன்" என்னும் பதிகத்தின் முதலெட்டுப் பாடல்களும் இடையே திருப்புகழ்ப் பாடலொன்றும், பின்னர், சம்பந்தமூர்த்திநாயனாரியற்றிய "மருந்தவை மந்திரம்" என்னும் பதிகத்தின் முதலிரண்டு பாடல்களும் உள்ளன.

No. 1143. தேவாரம்.
TĒVĀRAM.

Substance, palm-leaf. Size, $3\frac{1}{4} \times 1\frac{3}{8}$ inches. Pages, 4. Lines, 13 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Begins on fol. 50*a*. The other works herein are (Cidambaram) Kōyil Nānmaṇimālai 1*a*, Aṇḍavagai 39*a*, Piḷḷaiyāragaval 52, Tirumurugāṟṟuppaḍai 53, Vināveṇbā 57*a*.

Contains two stray stanzas and five stanzas of Tirupparaṅkuṉṟappadikam of the Tēvāram.

(கு-பு.)—

இதில "பிடியதன்" என்னும் வலிவலத் தேவாரப்பாட்டு ஒன்றும், "நீடலர் சோதி" என்னும் திருப்பரங்குன்றத் தேவாரப் பதிகத்தின் பாட்டுக்கள் ஐந்தும் உள்ளன. இவை ஞானசம்பந்தநாயனார் அருளியவை.

No. 1144. தேவாரம்.
TĒVĀRAM.

Substance, palm-leaf. Size, $11\frac{1}{4} \times 1\frac{7}{8}$ inches. Pages, 352. Lines, 13 14 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Incomplete.

The arrangement of this collection of the Padikams of the Tēvāram seems to be different from that found in the printed editions.

Beginning :

மங்கையர்க் கரசி வளவர்கோன் பாவை வரிவளைக் கை(ம்)மட மானி
பங்கயச் செல்வி பாண்டிமா தேவி பணிசெய்து நாடொறும் பரவப்
பொங்கழ லுருவன் பூத[ன](நா)யகனால் வேதமும் பொருள்க(ளுமருளி)
யங்கயற் கண்ணி தன்னொடு மமர்ந்த வாலவா யாவது மிதுவே (க)

End :

பழகவொ ளூர்தி யரன்பைங்கட் பாரிடம் பாணிசெய்யக்
குழலு முழவொடு மாநட மாடி யுயரிலங்கைக்
கிழவ னிருபது தோளு மொருவிர லாலிறுத்த
மழக னடிநிழற் கீழதன் றோவென்ற னாருயிரே (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

காமாட்சியம்[மன்](பிகை) கி[று](ரு)பை மாசிலாமணி ஓதுவானுக்குண்டு.

(கு-பு.)—

இந்தப் பிரதியிலுள்ள பதிகமுறை பதிப்பிக்கப்பெற்றுள்ள பண்முறைத் தேவாரத்துக்கும் தலமுறைத் தேவாரத்துக்கும் வேறுபட்டிருக்கிறது. இது பண்முறையென்று தோற்றுகிறது; மூவர் பதிகங்களும் கலந்தெழுதப்பெற்றிருக்கின்றன. சிலபகுதிகளே யுள்ளன. மிகப் பழையபிரதி. கவனிக்கத்தக்கது. சிதிலம். இதில் 56—64 ஆம் பக்க எண்களமைந்த ஏடுகளும், 162 ஆம் பக்க எண் அமைந்த ஏடும் ஆகப் பத்து ஏடுகள் இல்லை.

No. 1145. தேவாரம் (கோளறுபதிகம்).
TĒVĀRAM (KŌḶAṞUPADIKAM).

Pages, 7. Lines, 5 on a page.

Begins on fol. 158*a* of the MS. described under No. 802.

Contains the Kōḷaṟupadikam of Tiruñānasambandamūrti Nāyanār. It is in praise of Śiva and expresses the view that no evils can proceed from the planets to a servant of God It came to be composed when Appar attempted to prevail upon Sambandar not to start during inauspicious days on his mission to overcome the Jainas of the Pāṇḍiya Kingdom.

Beginning:

கோ[ளூற](ளறு)பதி[ய](க)ம்.

வே[யிரு](யுறு)தோளிபங்கன்விடமுண்டகண்டன்மிகநல்லவீ[ணை](ணை)தட

மாசறு திங்கள்கங்கை முடிமேலணிந்தெனுளமே புகுந்தவதனால் [வி

ஞா[ய](யி)றுதிங்கள்செவ்வாய்புதன்வியாழம்வெள்ளிசனிபாம்பி[ற](ர)ண்டு [னுடனே

யாசறுநல்லநல்ல[ந] (வை)வநல்லநல்ல[ஞ]வடியா[ெ]ரவ[ற்](ர்க்)குமிகவே.

End:

தே[ந](ன)வ[ற்பு](ர்பொ)ழி(ல்) கொளாலைவள[ற்](ர்)
 செ[ன்ன](நெந)றுன்னி வள[ற்]ர் செம்பொனெங்குமகிழ[ா]
[ஞ](நா)ன்[மறை](முகனு தி)யாய[ஆ] பி[ரு](ர)மாபுரத்து
 ம[ர](றை)ஞானஞ(ா)ன முனிவன்
[ஞ](ரு)னு[றா](று)கோளு [ஞ](நா)ளு[ந](ம)டியாரை
 வந்துநலிய(ா)தவண்ண முறைசெய்[யி]
[ஞ](யா)னசொன்[ன]மாலையோது மடியார்கள்
 வானிலரசாளுமாணை நமதே. (கக)

திருச்சி[த்த](ற்ற)ம்பலம்.
கோ[ளூற](று)பதி[ய](க)ம் மு[த்து](ற்று)ம்.

(கு-பு.)—

இது சைவசமயகுரவர் நால்வருள் ஒருவராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்பாடியது. பாண்டிநாட்டிலுள்ள சமணர்களை வெல்லக் கருதிச் செல்லத்துணிந்த சம்பந்தமூர்த்திகளை, கிரகங்கள்வலியிலவாதலின் இப்போது செல்லல்தகாதென்று அப்பர்கூற, சிந்தையில் சிவபிரான்புகுந்திருக்கையில் கிரகங்களும் நாட்கள் முதலியவைகளும் அடியார்க்குத் தீங்கிழைக்கா, நன்மையையே பயப்பிக்கும் என்று கூறிச் சிவபிரானைத் துதித்துப்பாடிய பதினொருபாடல்களையுடையது; ஆதலின் கோளறுபதிகமென்னும் காரணப்பெயரமைந்தது.

802-வது நம்பரிற் கூளூர்ப்பதிகமென்பதைக் கோளறுபதிகமெனப்படித்தல்வேண்டும்.

No. 1146. தேவாரம் (பூம்பாவைத் திருப்பதிகம்).
TĒVĀRAM (PŪMPĀVAIT TIRUPPADIKAM).

Pages, 2. Lines, 12 on a page.

Begins on fol. 12*b* of the MS. described under No. 623.

Contains a Padikam of the Tēvāram in praise of God Śiva worshipped under the name Kapālīśvarar in Mylapore.

A Śaiva devotee named Śivanēśar of Mylapore wished to give his daughter in marriage to Sambandamūrti but she died of snake-bite The father, however, preserved the bones of the dead daughter in a pot and presented them to Sambandar. This is the occasion for the outpouring of this Padikam when, according to tradition, at the close of the repetition of the 11th stanza thereof, the pot containing the bones burst out, and forthwith came out the girl in blooming beauty.

Beginning:

திருமயிலாப்பூர் பூம்பாவை. பண் - பஞ்சமம்.

மட்டிட்டபுன்னையங்கானன்மடமயிலைக்
கட்டிட்டங்கொண்டான்கபாலீச்சரமமர்ந்தானை
ஒட்டிட்டபண்பினுருத்திரபல்கணத்தார்க்
கட்டிட்டல்காணுதேபோதியோபூம்பாவாய். (க)

End:

கானமர்சோலைக்கபாலீச்சரமமர்ந்தான்
தேனமர்பூம்பாவைப்பாட்டாகச்செந்தமிழான
ஞானசம்பந்தனலம்புகழ்ந்தபத்தும்வல்லார்
வானசம்பந்தத்தவரோடும்வாழ்வாரே. (மக)

(கு-பு.)—

இப்பதிகம் தேவாரத்தைச் சேர்ந்தது. மயிலாப்பூரில் சிவநேசரென்பவரது புதல்வியாகிய பூம்பாவையினது எலும்பைக் கபாலீச்சரத்திலமர்ந்த சிவபிரானருளால் பெண்ணுருவாகுமாறு சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் பாடியது இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமிருக்கிறது.

623-வது ‘நம்பரில் திருமயிலாப்பூர் பூம்பாவை’ என இதற்குப் பெயர் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

No. 1147. தேவாரம் (பூம்பாவைத் திருப்பதிகம்).
TĒVĀRAM (PŪMPĀVAIT TIRUPPADIKAM).

Pages, 5. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 73*a* of the MS. described under No. 1125.

Contains the Padikam complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இதில் பூம்பாவைத்திருப்பதிகம் முற்றும் உள்ளது; இந்நூலின் பின்னர் முருகக்கடவுள் நாமாவலியும் சக்கரமும் இரண்டேடுகளில் எழுதப்பட்டுள்ளன.

No. 1148. தேவாரம் (பூம்பாவைத் திருப்பதிகம்).
TĒVĀRAM (PŪMPĀVAIT TIRUPPADIKAM).

Pages, 2. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 21*a* of the MS. described under No. 299.

Contains the Padikam complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இப்பதிகம் ஏழு செய்யுட்களே உள்ளன.

No. 1149. தேவாரம்.
TĒVĀRAM.

Pages, 132. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 1127.

Contains one Padikam relating to the sacred shrine of Tiruppuḷḷamangai and the portion from the 10th stanza of the Padikam relating to Tiruvālanturai shrine to the Padikam entitled Tiruviyamakam relating to Tirukkaḻumalam (Shiyali).

Same work as that described under No. 1130.

(கு-பு.)—

இது 1130 ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் திருப்புள்ளமங்கைப் பதிகமும் திருவாலந்துறைப் பதிகத்தில் 10-வது பாட்டு முதலாகத் திருக்கழுமலம் திருவியமகம் இறுதியாகவுள்ளனவும் பூர்த்தியாக இருக்கின்றன. முன்னும் பின்னும் எஞ்சியபகுதிகள் இல்லை 40, 137 இவ்விரண்டு ஏடுகள் முறிந்துள்ளன.

இதனபின் வெற்றேடொன்றும், "முதுவாயோரி" என்னும் திருக்கச்சூர்த் தேவாரம் எழுதிய ஏடுகள் இரண்டும் உள்ளன.

No. 1150. தேவாரம் (திருத்தொண்டத்தொகை).
TĒVĀRAM (TIRUTTOṆḌATTOKAI).

Pages, 3. Lines, 12 on a page.

Begins on fol. 11*a* of the MS. described under No. 623.

Complete.

This Padikam of the Tēvāram was composed by Sundaramūrti. It is in praise of the devotees of Śiva and is said to have been written at the inspiration of Śiva when Sundaramūrti happened to meet some of the devotees while he had gone to worship God Śiva in Tiruvālūr.

Beginning:

திருத்தொண்டத்தொகை வ[ற](ர)லாறு.

தில்லைவா ழந்தணர் தமடியார்க்கு (ம)டியேன்
திருநீல கண்டத்துக் குயவனுர்க் கடியே
னில்லையே யென்னுத [யி](வி)யற்பகைக்கு மடியே
னிளையான்றன் குடிமாற னடியார்க் குமடியேன்

வெல்லுமாமிக வல்லமெய்ப் பொருளுக்கடியேன்
விரிபொழில் சூழ்குன்றையார் விறன்மிண்டர்க் கடியே
னல்லிமென் முல்லையந்தா ரமர்நீதிக் கடியேன்
ஆரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (க)

End:

மன்னியசீர் மறைநாவ னின்ற வூர்ப்பூசல்
வரிவளையாள் மானிக்கு நேசனுக்கு மடியேன்
தென்னவனா யுலகாண்ட செங்கணார்க் கடியேன்
றிருநீல கண்டத்துப் பாணனார்க் கடியேன்
[ம](எ)ன்னவனா மரனடியே யடைந்திட்ட சடைய
னிசைஞானி காதலன் திருநாவ லூர்க்கோன்
அன்னவனா மாரூர னடிமைகேட் டுவப்பா
ராரூரிலம்மானுக் கன்பரா வாரே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

(கு-பு.)—

இப்பதிகம் சுந்தரமூர்த்திகளியற்றிய தேவாரத்தைச் சார்ந்தது. இவர் திருவாரூரில் சுவாமிதரிசனம் செய்ய, கோவிலுட்புகுந்தபோது அங்குக் கூடியிருந்த சிவனடியார்களைக் கண்டு பத்திமேலீட்டால் "இவர்கட்கு எப்பொழுது யான் அடியனாவேன்" என்று நினைக்கச் சிவபிரான் அவர்கள் வரலாறுகளை இவர்க்கு உணர்த்த இப்பதிகத்தைப் பாடுவித்ததாகக் கூறுவர் சைவர். இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1151. தேவாரம் (திருத்தொண்டத்தொகை).
TĒVĀRAM (TIRUTTOṆḌATTOKAI).

Pages, 4. Lines, 10 on a page.

Begins on fol. 32*a* of the MS. described under No. 374.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இப்பதிகம் பூர்ணமாக உள்ளது.

No. 1152. திருவாசகம்.
TIRUVĀŚAKAM.

Pages, 242. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 383.

Complete in 51 Prabandams.

Same work as that described under No. 30 on pages, 57 and 256 to 258 of M. Seshagiri Sastri's report No. 1. By Māṇikkavāśakar.

In the covering leaf at the beginning, a stanza is written in praise of Tiruvāśakam, and at the end of the work are found three stanzas giving the names of the various Prabandams of this work together with the number of stanzas contained in each of them. The work has been printed with an English translation by the late Rev. G. U. Pope.

(கு-பு.)—

இது, சேஷகிரி சாஸ்திரியார் ரிபோர்ட் முதல் வால்யம் 256-8 ஆம் பக்கங் களில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் பூர்த்தியாய் இருக்கிறது.

இதன் முதல் ஏட்டில்: —

" திருவா சகமென்னுந் தேன்பருகித் தேசமெல்லாங்
கருவே றறுத்தருளிக் கருங்கடலை வேர்துளைத்த
தொருவா சகமென்னு முண்மை புணர்த் துத்தமனூர்
திருவா சகமென்னுந் தேனினருட் காரணமே"

என்னும் பாடலும், அச்சோப்பதிகத்தின் பின், ' அழியாவரத்தய்யர் பாத மே துணை. திருவாசகமுடிந்[து](த)து முற்றும் கூவந் தியாக சமுத்திர மான கொண்டமாசன்சேரி குறுமுடி அரசராணையார் சரபபூ[ற்](ர்த்)தி எழுத்து.' என்பனவும்,

" சிவபுரா ணங்கீ(ர்த்)தி திருவண்டம் போற்றித்
திருவகவன் முதனான்காஞ் சதக (நூ)று
மிவர்நீ[ற்ற](த்த)ல் விண்ணப்ப மைம்ப தாகு
மெம்பாவை யம்மானை சுண்ணங்கோத் தும்பி
புவனமகிழ் தெள்ளேணஞ் சாழலிரு பதுதாம்
பூவல்லி திருவுந்தி பத்தொன்ப தாகும்
உவமையிலாத் தோணோக்கம் பதி(னூன) காகு
மூசலொன்ப தாகுமென வுரைத்த வாறே." (க)

" திருவன்னை குயிற்பத்துத் திருத்[ ]தசாங்கந
(தி)ருப்பள்ளி யொடுகோயின் மூத்ததிருப் பதிக
மருள்கோயிற் றிருப்பதிகஞ் செத்திலடைக் கலமே
யாசையதி சயம்புணர்ச்சி வாழாப்பத் தருட்பத்
தொருபதென வுரைசெய்வர் கழுக்குன்ற மேழா
மொருபதாங் கண்டபத்துப் பிராத்தனைபன் னொன்றே
தி(ரும)ருவுங் குழைத்தபத்தோ டெயிருண்ணி யச்சந்
திருப்பாண்டி பிடித்தபத்தோ டேசறவும் பத்தே." (உ)

" திருப்புலம்பன் மூன்(ரு)ங் குலாப்பத்தற் புதமே
சென்னிதிரு வார்த்தைபத்தா மெண்ணப்பத் தாறும்
பிறக்குரிய யாத்திரைப்பத் தொ(ருப) தாகும்
படையெழுச்சி யிரண்டாகும் பதினொன்று வெண்பா
(வி)ருட்டவிரும் பண்டாய நான்மறையே ழாகு
மெட்டாகும் படையாட்சி யின்னேரே ழாகு
மருட்பெறுமச் சோவொன்பா னாற்பத்தேழ் [ரம்]பதிக
மகவனுடன் பாட்டறுநூற் [றன்](றைம்)பத் தாறே" (ங)

என்ற பாடல்களும்,

"திருச்சிற்றம்பலம். பதிகத்திலே திருப்பூவல்லி இருபது பாட்டு. அட்டவணை(ப்)பாட்டிலே பத்தொன்பது எ[ண்ணு](ன்று)சொல்லி யிருக்[கு](கிற)து; அட்டவணைப்பாட்டு மூனறும் வேறே ஒருடண்டாரம் பா மா[ய](கச்)சொன்னது; கூட எழுதினேன்" என்னும் வசனமும் எழுதப்பெற்றிருக்கின்றன.

No. 1153. திருவாசகம்.

TIRUVĀŚAKAM.

Pages, 288. Lines, 9 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 1123.

Complete.

Same work as that described above.

Date of transcription—

விளம்பி௵ [ஆற்](ஐப்)பசி௴ உ௦௳ மணலூரிலிருக்கும் கயிலாய முதலியார் குமாரன் உத்தண்டியப்பன எழுதிநிறை[ஞ்சு](ந்த)து. முற்றும்.

(த-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. அதில் முன்னும் பின்னும் உள்ளனவாகக் குறித்த பாடல்கள் நான்கும் இதிலும் உள்ளன. இந்தப் பிரதியும் பூர்த்தியுடையதே; மிகப் பழையது சிறிது சிதைந்திருக்கிறது.

No. 1154. திருவாசகம்.

TIRUVĀŚAKAM.

Substance, palm-leaf. Size, $10\frac{1}{8} \times 1\frac{1}{8}$ inches. Pages, 338. Lines, 6 on a page. Character, Tamil. Condition, fair. Appearance, somewhat old.

Complete.

Same work as that described above.

Date of transcription—

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாசகமெழுதி நிறைவேறினது. அட்சய௵ [அற்](ஐப்)பசி௴ கசுஉ குருவாரம் ரோகிணி நட்சத்திரம் கூடிய சுபதினத்தில், விருத்தாசலத்தில் வேளா அருணகிரியா பிள்ளை குமாரன் தில்லை [ஞ](நா)யகன் எழுதின. நன்

மைக்[கி](கு) ஆல்போல் தழைத்து அறுகுபோல் வேரூன்றி மூங்கில்போற் சுற்றமுறியாமல் வாழ்ந்திருக்கவே[ணு](ண்டு)ம்

மாணிக்கவாசகர் திருவருபுண்டாகவேணும்.

குரு[ரு](நா)தன திருவடிகளே சரணம். ஆக, சாறுச

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இதில் 51 பிரபந்தங்களும் உள்ளன. திருப்பாண்டிப் பதிகமென்பது திருப்பாண்டி விருத்தமெனவும், திருவேசறவென்பது திருவேச ஜங்கமெனவும் சிறிது பேதப்பட்டிருக்கின்றன.

No. 1155. திருவாசகம்.

TIRUVĀŚAKAM.

Substance, palm-leaf. Size, 13 × 1⅛ inches. Pages, 152. Lines, 7-10 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Begins on fol. 1*a*. The other work herein is Tiruccirrambalakkōvaiyār 77*a*.

Contains 1 to 41 Prabandams, but a small portion is wanting in the middle, as foll. 34 to 37 are lost.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதிபோன்றது. இதில் திருவாசகப் பகுதிகள் 51—ல் முதலிலிருந்து 41 பகுதிகள் உள்ளன. இடையே 4 ஏடுகள் (34—37) இல்லாமையால் 7-வது பிரபந்தமாகிய 'திருவெம்பாவை' என்னும் பகுதியும் அதற்கு முன்பின் உள்ள சில பாடல்களும் இல்லை.

No. 1156. திருவாசகம்.

TIRUVĀŚAKAM.

Pages, 284. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 600.

Contains 1 to 37 Prabandams complete; but fol. 120 is wanting in the middle.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இந்தப் பிரதியில் 'திருவண்டப்பகுதி' முதலாகத் 'திருப்புலம்பல்' இறுதியாக முப்பத்தேழு பகுதிகள் உள்ளன. இடையே 120-ஆம் ஏடு ஒன்றுமட்டும் இல்லை.

No. 1157. திருவாசகம்.
TIRUVĀŚAKAM.

Substance, palm-leaf. Size, 8¾ × 1⅛ inches. Pages, 209. Lines, 8 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, very old.

Begins on fol. 7*a*. The other works herein are Māṇikkavāśakar-Tirumaṇiyakaval 1*a*, Palapāḍal 112*a*, Muruhar Tariśippu 115*a*, Tiruviḷaiyāḍaṟkaliveṇbā 118*a*, Avināśippattu 12?*a*.

Contains 1 to 24 Prabandams complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. முதலிலிருந்து 24 பிரபந்தங்கள் இதில் பூர்த்தியாகவுள்ளன.

No. 1158. திருவாசகம்.
TIRUVĀŚAKAM.

Substance, palm-leaf. Size, 11¼ × 1¼ and 17¾ × 1¼ inches. Pages, 57. Lines, 5-7 on a page. Character, Tamil. Condition, good. Appearance, old.

Begins on fol. 43*a*. The other works herein are Tattuvakkaṭṭaḷai 1*a*, Nādāntaśāram 19*a*, Śivatattuvakkaṭṭaḷai 30*a*.

Breaks off with the 44th stanza of the Tiruccatakam but as fol. 11 and 18 are lost, some stanzas in the middle are wanting.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது; இதில், 'சிவபுராணம்' முதல் 'திருசசதகம்' 44-வது செய்யுள் வரையில் உள்ள பகுதிகள் இருக்கின்றன. 11, 18 என்னும் எண்ணிட்ட இரண்டு ஏடுகளும் இல்லாமையால், அவற்றுள்ளும் சில பகுதிகள் இல்லை.

No. 1159. திருவாசகம்.
TIRUVĀŚAKAM.

Pages, 7. Lines, 4 on a page.

Begins on fol. 65*a* of the MS. described under **No. 165.**

Contains only 13 stanzas.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இதில் 48-வது பிரபந்தமாகிய "பண்டாய நான்மறை' என்பதை முதலாகக்கொண்ட ஏழுவெண்பாக்களும், 19-வது பிரபந்தமாகிய 'திருத்தசாங்கத் 'தின் முதல் ஆறு வெண்பாக்களுமே உளளன.

No 1160. திருவாசகம்.
TIRUVÂŚAKAM.

Pages, 6. Lines, 8–9 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 374.

Contains the first Prabandam entitled Śivapurāṇam.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இந்தப்பிரதியில் திருவாசகத்தின் முதற்பிரபந்தமாகிய 'சிவபுராணம்' மட்டுமே உள்ளது.

No. 1161. திருவாசகம்.
TIRUVÂŚAKAM.

Pages, 3. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 34*a* of the MS. described under No. 374.

Contains the 7th Prabandam entitled Tiruvembâvai.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. ஏழாவதாகிய திருவெம்பாவை மட்டும் முற்றும் உள்ளது.

No. 1162. திருவாசகம்.
TIRUVÂŚAKAM.

Pages, 2. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 77*a* of the MS. described under No. 633.

Contains four stanzas and a portion of a stanza.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இத்தப்பிரதியில் திருவாசகம் திருச்சதகத்தின் 99-வது பாடலின் ஈற்றடியும் 100-வது பாடலும், நீத்தல் விண்ணப்பத்தின் முதல் மூன்று பாடல்களுமே உள்ளன.

No. 1163. திருவாசகத்திருவுளக்கிடைபொழிப்புரை.
TIRUVÂŚAKATTIRUVUḶAKKIḌAIPOḺIPPURAI.

Pages, 4. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 181*a* of the MS. described under No 1127.

Complete.

This work briefly indicates what each of the 51 Prabandams of the Tiruvâśakam purports to deal with. It is diffeient from the Tiruvâśakattiruviḷakkiḍai which has been printed.

Beginning :

சிவபுராணமுங் கீ[ற்](ர்த்)தித் திருவகவலும், சிவனுடையவுயிரருள் தி[ல](லே)மை ; எ(ன்ப)து, அருவநிலே.

திருவண்டப்பகுதி-திருவுள்ளக்கிடை ; எ - து, சிவனுடைய தூலசூக்குமத்தை விகற்பித்தது.

போற்றித்திருவகவல்-செகத்தி[லு](னு)ற்பத்தி ; எ - து, பி[ற](ர)பஞ்சத்தைத் தோற்[றி](று)வித்தல்.

திருசசதகம்-பத்துவகையாக ர[ஷ்](ட்)சிக்குமு(ை)றமை.

End :

திருப்படையா[ஷ்](ட்)சி - பி[ந](ர)பஞ்சத்திலெ சீவ உபாதியொழித்தல் ; எ - து, கி[றி](ரி)யாசூனியம்.

மின்னேரனேயார்-வழக்கழித்தல் ; எ-து, சிவானந்தமேலீட்டி[லக்](ற்)கி[றி](ரி)யாசத்தியழி(வு)ரைத்தல்.

அச்சோப்பத்து-அனுபவ அதி[சி](ச)யம ; எ - து, அனுபவம் (வந்த)வழிய[ரி](றி)யாமை.

Colophon :

(இ)ந்த(த்) திருவுளக்கிடையின் வழித்தானவுண்மையை(ச்) சற்குருகடா[ஷ](ட்)சத்தாலே [ெ]தரிசித்து வழிபடுவதான திருவுளக்கிடை புடிந்தது முற்றும். திருச்சிற்றம்பலம்.

(கு-பு.)—

இது, திருவாசகத்திலுள்ள 51 பிரபந்தங்களுள் இன்னது இன்னது இன்ன இன்ன விஷயத்தைக் குறிப்பிக்குமென்று கூறுவது ; இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது ; இதற்கும் திருவாசகத்தோடு சேர்த்துப் பதிப்பித்திருக்கும் திருவாசகத்தின் திருவுளக்கிடைக்கும் மிக்க வேறுபாடுண்டு ; திருவெம்பாவையைப்பற்றிக் கூறுமிடத்துத் தசசத்திகளே விகற்பித்ததென்று சொல்லி, பதின்மர் பெயரும் இதிற் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. ஐம்பதாவது பிரபந்தப் பெயர் அட்டவணைப்பாட்டிற் குறித்தபடி "மின்னேரனேயார்" என்றே இதிற் காணப்படுகிறது. அச்சுப்பதிப்பில் இவைகட்கு மாறுயிருக்கின்றமை காண்க.

No. 1164. திருவாசகத்திருவுளக்கிடைபொழிப்புரை.

TIRUVĀŚAKATTIRUVUḶAKKIḌAIPOḺIPPURAI.

Substance, palm-leaf. Size, 6¼ × 1 inches. Pages, 8. Lines, 7–8 on a page. Condition, slightly injured. Appearance, old.

Begins on fol. 32*a*. The other works herein are Tāyumānavar Anubhōgasāra Ānandakkaḷippu 1*a*, Uḍalaṟiviḷakkam 8*a*. Piḷḷaikkuttaṇṇīrōdumandiram 15*a*, Pagavaṟkītaittālāṭṭu 16*a*, Ṣaṣṭikavacam 36*a*.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது; பூர்த்தியுடையது.

No. 1165. திருவாசகத்திருவுளக்கிடைபொழிப்புரை.

TIRUVĀŚAKATTIRUVUḶAKKIḌAIPOḺIPPURAI.

Pages, 3. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 179*a* of the MS. described under No. 1127.

Similar to the above. The names of the 51 Prabandams of the Tiruvāśakam are given here and they are explained very briefly from the point of view of the Śaiva Siddhānta.

Beginning:

சிவபுராணம் :—சிவனுடைய அநாதிமு(றை)றமையான பழமை.
கீர்த்தித்திருவகவல் :—சிவனுடைய அருளின் மு(றை)றமை.
திருவண்டப்பகுதி :—சிவனுடைய தூலசூக்குமத்தை வியந்தது.
போற்றித்திருவகவல் :—செகத்துற்பத்தி.
திருச்சதகம் :—பத்துவகையாக ரட்சித்தமு(றை)றமை.
நீத்தல்விண்ணப்பம் :—பிரபஞ்சவயிராக்கியம்.
திரு(வெ)வம்பாவை :—[வெ]தசசத்திகளையும் வியந்தது.

End:

திருவார்த்தை :—அறிவிக்க அறிதல்.
எண்ணப்பத்து :—ஒழியாவின்பத்துவகை.
யாத்திரைப்பத்து :—அநுபவாதீதமுரைத்தல்.
திருப்படை எழுச்சி :—பிரபஞ்சப்போர்.
திருவெண்பா :—அணைந்தோர்தன்மை.
பண்டாயநான்மறை :—அநுபவத்துருகைமாறலடிமை (?)
திருப்படையாட்சி :—சிவவுபாதியொழித்தல்.

பின்னோரணையபூங்கழல் :—வழக்கறிவுறுத்தல்.

அச்சோப்பத்து :—அனுபவம் வந்தவழியறியாமை.

ஆகவகை ௫௧-க்குச் செய்யுள். . . . .

(கு-பு.) –

இது முன்பிரதிபோன்றது ; அதனினும் இது சுருக்கமானது. இந்தப் பிரதியில் முற்றும் உள்ளது. இதன் தலைப்பில், "திருவாசகம் பொழிப்புரை" என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

No. 1166. திருவாசகம், அதிகாரவடைவு.

TIRUVĀŚAKAM, ADIKĀRAVAḌAIVU.

Pages, 11. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 1133.

The first four pages contain the same three stanzas found at the end of the work described under No. 1152 and extracted therein. The last seven pages give the initial words of the stanzas contained in some of the Prabandams beginning with Tiruvembāvai Prabandam.

End :

ஆதியுமந்தமுமில்லாபாசமுத்தன வெண்ணகையை யொண்ணிமாலறியாமானேபர சோதியன்னே கோழிமுன்னே பாதானமொய்யார் தடம் பொய்கையார்த்த கூத்தன் பைங்குவளை காதாரவோரொரு காலமுன்னிச் செங்கணனுமலையுங்கைபோற்றி (. . . . .)
உச்சிமுக மீசானிய மொளிதெளிய பளிங்கதிறம் திச்சயித்த முகத்துக் கீழ் புறந் தென்றிசைநோக்கி யொருமுகத்தே . . . .

(கு-பு.)—

இது, திருவாசகத்தைச்சார்ந்தது. இதன் முதல் 4 பக்கங்களில் எழுதியுள்ள அட்டவணைப் பாட்டுக்கள் மூன்றும் 1152 நம்பரின் இறுதிக்குறிப்பில் எழுதியுள்ளனவே. அடுத்த எழுபக்கங்களில் 'திருவெம்பாவை' முதலாகவுள்ள சில பிரபந்தங்களின் செய்யுள் முதனினைப்பு எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

No. 1167. திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்.

TIRUCCIṞṞAMBALAKKŌVAIYĀR.

Pages, 130. Lines, 8–9 on a page.

Begins on fol. 77*a* of the MS. described under No. 1155.

Complete.

A poem in 400 quatrains by Māṇikkavāśakar seemingly on love-topics but really in praise of God Naṭarāja, a form of Śiva worshipped in Chidambaram. It forms the latter half of the 8th. Tirumuṟai, the first half being Tiruvāśakam. The subject-matter of each stanza is given immediately after it in a couplet. The work is also known as Tirucciṟṟambalakkōvai, Ciṟṟambalakkōvai, Tirukkōvaiyār, Kōvaiyār and Kōvai; and its greatness and all-comprehensiveness are brought out in a stanza in the beginning as well as in a Sūtra of the Ilakkaṇakkottu and its commentary. The MS. contains many good readings not found in the printed editions.

Beginning:

எண்ணிறைந்த தில்லை யெழிற்கோ புரந்திகழக்
கண்ணிறைந்து நின்றருளுங் கற்பகமே—நண்ணியசீர்த்
தேனூறுஞ் செஞ்சொற் றிருக்கோவை யென்சிந்தை
நானூறு[ம்] நிற்கவே நல்கு.

ஆரணங் காணென்ப ரந்தணர் யோகிக ளாகமத்தின்
காரணங் காணென்பர் காமுகர் காமநன் னூலதென்ப
ரேரணங் காணென்ப ரெண்ண ரெழுத்தென்ப ரி[ம்](ன்)புலவோர்
சீரணங் காய்நின்ற சிற்றம் பலக்கோவை செப்பிடிலே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவளர் தாமரை சீர்வளர் காவிக ளீசர்தில்லைக்
குருவளர் பூங்குமிழ் கோங்குபைங் காந்தள்கொண் டோங்குதெய்வ
மருவளர் மாலையொர் வல்லியி னொல்கி ய[ன்]ன நடைவாய்ந்
துருவளர் காமன்றன் வென்றிக் கொடி[ப்]போன் றொளிர்கின்றதே.

மதிவாணுதல் வளர்வஞ்சியைக்
கதிர்வேலவன் கண்ணுற்றது. (க)

End:

காரணி கற்பகங் கற்றவர் நற்றுணை பாணரொக்கல்
சீரணி சிந்தா மணியணி தில்லைச் சிவனடிக்குத்
தாரணி கொன்றையன் றக்கோர்தஞ் சங்க நிதிவிதிசே
ரூரணி யுற்றவர்க் கூரன்ம[ா]ற் றியாவர்க்கு மூதியமே.

இரும்பரிசி லேற்றவர்க்கருளி
விரும்பினர்மகிழ மேவுதலுரைத்தது. (௪00)

திருச்சிற்றம்பலம்.

Colophon:

சித்திரபானுஸு ஆவ[னி](ணி)மீ ௨௰௨ சிற்றம்பலக்கோவை எழுதி நிறைந்தது ; முற்றும்.

(௫-பு.)—

இது, திருவாசகம்பாடியருளிய மாணிக்கவாசக ஸ்வாமிகள் வாக்கு ; சைவத்திருமுறை 12-ல் எட்டாவது திருமுறையின் பிற்பகுதி ; அகப்பொருட்

முறைக்கு இலக்கியமாக அமைந்துள்ள 400 கட்டளைக்கலித்துறைகளையுடையது; ஒவ்வொரு கலித்துறையின் பின்னும் விஷயத்தைச் சுருக்கிக்கூறும் கொளு அமைக்கப்பெற்றிருக்கிறது. இந்நூல், திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், திருச்சிற்றம்பலக்கோவை, சிற்றம்பலக்கோவை, திருக்கோவையார், கோவையார், கோவை என வழங்கும். இதன் சிறப்பை முதலிலுள்ள "ஆரணங் காணென்ப ரந்தணர்" என்னுஞ் செய்யுளாலும், "பல்காற் பழகினுந் தெரியா வுளவேற், றொல்காப் பியந்திரு வள்ளுவர் கோவையார், மூன்றினு முழங்கும்" என்னும் இலக்கணக்கொத்துச் சூத்திரத்தாலும், "திருவைக் கோவைக்குங் கூட்டுக. மாணிக்கவாசகர் அறிவாற் சிவனேயென்பது திண்ணம். அன்றியும் அழகிய திருச்சிற்றம்பலமுடையார் அவர் வாக்கிற்கு அலந்து இரந்து அருமைத் திருக்கையாலெழுதினார்; அப்பெருமையை நோக்காது சிந்தாமணி (. . . . . .) முதலியவற்றோடு சேர்த்துச் செய்யுட்களோடொன்றாக்குவர்." என்னும் அதன் உரைப்பகுதியாலும் உணர்க. இந்தப் பிரதியில் மூலம் பூர்த்தியாயிருக்கிறது; இதில் அச்சுப் பிரதியிலில்லாத பாடபேதங்கள் சில காணப்படுகின்றன.

No. 1168. திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்.

TIRUCCIṞṞAMBALAKKŌVAIYĀR.

Pages, 5. Lines, 9 on a page.

Begins on fol. 48a of the MS. described under No. 1135.

Contains only nine stanzas which are not consecutive in number.

Same work as the above.

(த-பு.)—

இந்தப் பிரதியில் ஒன்றோடொன்று தொடர்ச்சியில்லாத திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்ப்பாடல்கள் ஒன்பதே உள்ளன.

No. 1169. திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், பேராசிரியருரையுடன்.

TIRUCCIṞṞAMBALAKKŌVAIYĀR WITH THE COMMENTARY OF PĒRĀŚIRIYAR.

Substance, palm-leaf. Size, $11\frac{1}{2} \times 1\frac{5}{8}$ inches. Pages, 571. Lines, 9 on a page. Character, Tamil. Condition, much injured. Appearance, old. Complete.

Same poem as the above and with a commentary by Pērāśiriyar also called Tolpērāśān, who is said to have lived prior to Naccinārkkiniyar. In the printed editions, this commentary is attributed to Naccinārkkiniyar but the better opinion seems to be that it is by Pērāśiriyar who

has also written a commentary on 1 to 380 stanzas of the Kuṟuntohai, one of the class of works known as Padinenkīḻkaṇakku.

Beginning :

எண்ணிறைந்த தில்லை (. . . . . . .) நல்கு.
ஆரணங் காணென்ப ரந்தணர் (. . . .) செப்பிடினே.
* * * * .

திருவளர் தாமரை (. . . . . . .) ஒளிர்கின்றதே.
மதிவாணுதல் (. . . . .) கண்ணுற்றது.

என்பது :—திருவளருந் தாமரைப் பூவினையும் அழகுவளரும் நீலப்பூக்களையும் ஈசர் தில்லைவரைப்பின்கணுண்டாகிய பூங்குமிழினது நிறம்வளரும் பூவினையும் கோங்கரும்புகளையும் செவ்விக்காந்தட்பூக்களையுமுறுப்பாகக்கொண்டு மேம்பட்ட தெய்வமணம்வளரும் மாலை ஓர் வல்லிபோ[லு](ல)நுடங்கி அன்னத்தினடைபோலு நடைவாய்த்து வடிவுவளருங் காமனது வெற்றிக்கொடிபோன்று விளங்காநின்றதென்னவியப்போ! என்றவாறு.

திருவென்பது கண்டாரால் விரும்பப்படுந்தன்மை நோக்கென்றவாறு;

திருமகடங்குந்தாமரை யெனினுமமையும்.

பூங்குமிழென்பது முதலாகிய தன்பொருட்கேற்ற அடையடுத்துவந்ததோராகுபெயர்.

* "தளிபெறு தண்புலத்துத் தலைப்பெயற் கரும்பீன்று, முளிமுதற் பொதுளிய முட்புற[வ]ப் பிடவம்" என்பதுபோல, 'ஈசர் தில்லை' என்பதனை எல்லாவற்றோடுங்கூட்டுக.

பல நிலங்கட்குமுரிய பூக்களைக் கூறியவதனால், நிலமயக்கங்கூறியவாறாயிற்று. அது கூறவே பல நிலங்களினுஞ் சென்று துய்க்குமின்பமெல்லாம் தில்லைவாழ்வார் ஆண்டிருந்தே துய்ப்பரென்பது போதரும்; போதர, இம்மையின்பத்திற்கும் தில்லையே காரணமென்பது கூறியவாறாயிற்று.

'ஈசர் தில்லை' எனபதனால், மறுமையின்பத்திற்குங் காரணமாதல் சொல்லாமையே விளங்கும்.

[மெய்ப்பாடென்பது புறத்துக்கண்டதோர் பொருள் காரணமாகச் சொல்லாமையே விளங்கும்].

செய்யுளாதலாற் செவ்வெண்ணின்றொகை கொக்குநின்றது.

ஓங்குமாலையென இயையும்.

'தெய்வமருவளர்மாலை' என்றதனால், தாமரை முதலாயினவற்றானியன்ற பிறமாலையோடு இதற்கு வேற்றுமைகூறியவாறாம்.

'வாய்ந்' என்பது நடையின் வினையாதலிற் சினைவினைப்பாற்பட்டு முதல்வினையோடு முடிந்தது.

'உருவளர் காமன் வென்றிக்கொடி' என்பது, நுதல்விழிக்குத் தோற்று உருவிழப்பதன்முன் மடியா ஆணையனாய் நின்று உயர்த்தகொடியை.

அன்னநடைவாய்ந்தென்பதற்கு அவ்வவ்வியல்பு வாய்ப்புப்பெற்(ற)றெனவும் அமையும்.

---

* கலித்தொகை, ௧௦௧.

உவகை மிகுதியாற் சொன்னுகைவின் இப்பாட்டிற்கு மெய்ப்பாடு உவகை; உவகையாவ்து, சிருங்காரம்.

பயன், மகிழ்தல். பயனென்பது நெஞ்சினடுத்ததோர் மெய்ப்பாடு காரணமாகத் தன்வயினிகழ்ந்த சொல்லானெய்துவது.

விசேடம், மூரண்.

End:

காரணி கற்பகம் (. . . . . . .) ஊதியமே.
இரும்பரிசில் (. . . . . . .) உரைத்தது.

(எ-து) ஊரன் வேண்டாமை(க்) கொடுத்தலிற் காரோடொக்கும்; வேண்டக்கொடுத்தலின் அழகிய கறபகத்தோடொக்கும்; நுண்ணிய கல்வியனுக விற் கற்றவர்க்கு நல்ல உசாத்துணை; இசையுணர்வானும் கெழுதகைமை யானும் பாணர்க்கு அவர் சுற்றத்தோடொக்கும்; நினைத்தது கொடுத்தலிற் சீரையுடைய நல்ல சிந்தாமணியோடொக்கும்; அழகிய தில்லைக்கட் சிவனது திருவடிக்குத் தாராகியவ(னு)ன[ணி](ணி)யப்படு[வ](ங்) கொன்றைப்பூவின் றன்மைஊயயுடையன்; சான்றோர்தமக்குத் தொலையாத நிதியாயிருத்தலிற் சங்கநிதியோடொக்கும்; நட்டார்க்கும் பகைவர்க்கு[த்](ந்) தப்பாது பயன் கொடுத்தலின் விதியோடொக்கும்; சுற்றத்தார்க்கு அவர் வேண்டிய செய்ய இருத்தலின் அணித்தாகிய ஊருணியோடொக்கும்; அதனுல், வரைவின்றி எல்லார்கரும் இவன் பெரும் பயன் எ-று.

'தாரணிகொன்றையன்' என்பது 'குரங்கன்' என்பதுபோல உவமைப் பொருட்பட நின்றதெனினும் அமையும்

'விதி[ரெ](சேருரணி)' என்பதற்கு முறைமையாற் சேரப்படும் ஊருணி யெனினும் அமையும்.

தக்கார்க்குஞ் சுற்றத்தார்க்குங்கொடுத்தல் வண்மையன்மையின் அவரை வேறுபிரித்துக் கூறினர்.

ஊடல்தீர்ந்து கூடியவழித் தலைமகட்கு உண்ணின்ற சிவப்பு ஒரு காரணத்தா(ற்) சிறிது புலப்பட, ஊரன் யாவர்க்கும் ஊதியமாகலின் அன்பாலன்றி அருளாற் பரத்தையர்க்குத் தலையளி செய்யுமன்றே; அதனுல் நீ புலக்கற்பாலையல்லையென்று குறிப்பினுற் றோழி சிவப்பாற்றுவித்தது.

மெய்ப்பாடு, உவகை. பயன், மெய்ம்மகிழ்தல். (௪00)

The scribe adds—

திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார் எழுதிநிறைந்தது.

(கு-பு.)—

இந்நூலைப்பற்றிய குறிப்பு 1167-ஆம் நம்பரில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது; இவ்வுரை நச்சினர்க்கினியரியற்றியதாக அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றதாயினும் பின்பு அறிஞர்களாற் பேராசிரியருரையென்றே நிச்சயிக்கப்பெற்றிருக்கிறது. இவர் நச்சினர்க்கினியருக்கு முற்காலத்தவர். சிறந்த உரையாசிரியர்களுள் ஒருவர்; எட்டுத்தொகையுள் இரண்டாவதாகிய குறுந்தொகையில் 380 பாடல்களுக்கும் தொல்காப்பியத்திற்கும் உரை இயற்றியவர்; தொல்பேராசானென்றும் கூறப்பெறுவர். இக்கோவையாருக்கு இவரெழுதியிருக்கும் உரை மூலத்திலுள்ள விஷயத்தைத் தெளிவாக முதலிற் சுருக்கிக் காட்டிப் பின்பு அடைமொழி முதலியவற்றிற்குப் பொருள்கூறுவது; அன்றியும் பதசாரமும்

சைவசாத்திரக் கருத்துக்களும் சொல்லிலக்கண முடிபுகளும், துறை மெய்ப்பாடு பயன் முதலிய அகப்பொருளிலக்கணக் குறிப்புக்களும் எழுதப்பெற்றிருத்தலால் மிகச்சிறந்தது. இந்தப் பிரதியில் சில இடத்துத் துறையும் அவதாரிகையும் இல்லை; மூலமும் உரையும் முற்றுமுள்ளன; அச்சிடப்பட்டது)

No. 1170. திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், பேராசிரியருரையுடன்.

TIRUCCIṞṞAMBALAKKŌVAIYĀR WITH THE COMMENTARY OF PĒRĀŚIRIYAR.

Substance, palm-leaf Size, 15¾ × 1⅜ inches. Pages, 394. Lines, 9 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Contains 1 to 399 stanzas with commentary and the 400th stanza without the commentary.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதி போன்றது. இதில் முதல் 399 பாட்டுக்கள் உரையுடனும் 400 வது பாட்டு உரையின்றியும் இருக்கின்றன. இறுதியில் ஐந்தேடுகளின் நுனி ஒடிந்துள்ளன.

No. 1171. திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், பேராசிரியருரையுடன்.

TIRUCCIṞṞAMBALAKKŌVAIYĀR WITH THE COMMENTARY OF PĒRĀŚIRIYAR.

Substance, palm-leaf. Size, 14¾ × 1¼ inches. Pages, 539. Lines, 5 on a page. Character, Tamil. Condition, fair. Appearance, not old.

Contains 1 to 358 stanzas with their commentary.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதி போன்றது. இந்நூற் செய்யுள் 400 ல் இதில் 358 செய்யுட்கள் உரையுடன் இருக்கின்றன.

No. 1172. திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், பேராசிரியருரையுடன்.

TIRUCCIṞṞAMBALAKKŌVAIYĀR WITH THE COMMENTARY OF PĒRĀŚIRIYAR.

Substance, palm-leaf. Size, 15 × 1⅛ inches. Pages, 440. Lines, 5-8 on a page. Character, Tamil. Condition, not injured. Appearance, old.

Contains 1 to 360 stanzas with the commentary discontinuously as foll. 1 to 5, 25, 26, 46, 47 and 72 are wanting in the middle.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதி போன்றது. இந்நூற் செய்யுள் 400 ல் இந்தப் பிரதியில் 360 செய்யுள் வரையுள்ள பகுதிகள் இருக்கின்றன. இந்தப் பிரதியின் ஏட்டிலக்கம் 230 ல் (1-5, 25-6, 46-7, 72 என்னும் இலக்கமிட்ட) 10 ஏடுகள் இல்லாமையால் இடையிடையே சில பகுதிகளில்லை. இதிலுள்ள சில ஏடுகள் முறிந்திருக்கின்றன.

No. 1173. திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், பேராசிரியருரையுடன்.

TIRUCCIṞṞAMBALAKKŌVAIYĀR WITH THE COMMENTARY OF PĒRĀŚIRIYAR.

Substance, palm-leaf. Size, 15⅝ × 1⅝ inches Pages, 195. Lines, 11 on a page. Character, Tamil. Condition, much injured. Appearance, old.

Incomplete as foll. 110 to 121 are wanting in this MS.

Same work as the above.

The scribe adds—

சாலி(வாகன) சகாப்தம் 1676-க்கு (மேற்)சொல்லாநின்ற ஸ்ரீமுக௵ சைத்திரமாஸம் ௨௪௨ கிர்ஷ்ண பக்ஷம் வெள்ளிக்கி(ழமை) . . . . சோபனம் ௬௩௯ பவகரணம் ௧௩ தியாஜ்யம் ௪ மேல் இந்தச் சுபதினத்தில் நவாசிப்பேட்டை வேலாயுத பண்டாரங் . . . . திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார் எழுதி முடித்தான்

மாணிக்கவாசகர் சொற்படிக்கு அழகிய திருச் . . . . மறையாகமலக்ஷணம் காமப் பொருளதிகாரம் இந்த நாலும் இதில் அறியலாம்.

ஸ்ரீதிருவாவடுதுறை அம்பலதே . . . . . கனகசபாபதி பாதார விந்தத்தில் சுப்பிரமணியன் சதா சேவை. ஏகாம்பரத் தொருவனே தெய்வம்.

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதி போன்றது. இதில் (110-121 எண்ணமைந்த) 12 ஏடு இல்லை. இது மிகப் பழைய பிரதி. சிதிலமாயிருக்கிறது.

"அகத்திய மதனி லரும்பொருள் விளக்கு
மகத்தமிட் செய்யுட் கதிகார மாகத்
துறையுடன் கிளவி தொழிற்படத் தில்லை
யிறையவன் மேல்வைத் தியம்பிய கோவைப்
படியசீ ரறிந்து பண்புடை யாளர்க்
கடிவர வாகு மதன்றிறங் கூறல்

என்னெனின், திருக்கோவை நானூற்றுக்கும் அதிகாரமுங் கிளவியு முணர்த் துதல் நுதலிற்று" என்னும் பகுதி இதன் முதலில் எழுதப் பெற்றுள்ளது.

No. 1174. திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், பேராசிரியருரையுடன்.

TIRUCCIṞṞAMBALAKKŌVAIYĀR WITH THE COMMENTARY OF PĒRĀŚIRIYAR.

Substance, palm-leaf. Size, 18¼ × 1¼ inches. Pages, 441. Lines, 7–8 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, not old.

Leaves 29 (fol. 186 to 214) in the middle and consequently 50 stanzas (300–350) and their commentary are wanting. There are two leaves numbered 126. The last two leaves contain again stanzas 167–169 with their commentary.

Same poem and commentary as the above.

The scribe adds—

தில்லைவனப் பெரும்பற்றப் புலியூர்த் திருச்சிற்றம்பலவாணராகிய அழகிய திருச்சிற்றம்பலமுடையார் மாணிக்கவாசகர் சொற்படிக்(கு)த் தமது அருமைத் திருக்கரத்தால் எழுதியருளிய திருச்சிற்றம்பலக்கோவை முற்றும்.

பி[ற](ர)சோற்ப(த்)தி ௵ தைமீ உசஉ நவமியும் அனுஷமுங் கூடின சுபதினத்தில் எழுதி நிறைந்தது.

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதி போன்றது. இதன் இடையே (186-214 எண்ணுள்ள) 29 ஏடுகள் இல்லாமையால் 300 முதல் 350 வரையுள்ள செய்யுட்களும் அவற்றின் உரைப் பகுதிகளும் இல்லை. 32-ம் எண்ணுள்ள ஏடு முறிந்திருக்கிறது. 126-ம் எண்ணமைந்த ஏடு இரண்டு உள்ளன. இதன் பின்னுள்ள இரண்டேடுகளில் இந்நூலின் (167-169) இம்மூன்று செய்யுட்கள் உரையுடன இருக்கின்றன.

No. 1175. திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், பேராசிரியருரையுடன்.

TIRUCCIṞṞAMBALAKKŌVAIYĀR WITH THE COMMENTARY OF PĒRĀŚIRIYAR.

Substance, palm-leaf. Size, 18¼ × 1⅛ inches. Pages 58. Lines, 6–8 on a page. Character, Tamil. Condition, fair. Appearance, old.

Contains stanzas 300 to 349 with their commentary.

Same work as the above.

(கு-பு)—

இது முன்பிரதி போன்றது. இதில் 300 முதல் 349 வரையுள்ள செய்யுட்களும் அவற்றின் உரைகளும் இருக்கின்றன.

No. 1176. திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்; பதவுரையுடன்.

TIRUCCIRRAMBALAKKOVAIYĀR WITH MEANING.

Substance, palm-leaf. Size, 11¼ × 1¼ inches. Pages, 627. Lines, 9–10 on a page. Character, Tamil. Condition, fair. Appearance, old. Complete.

The text is herein accompanied with meaning word for word. The name of the author of this commentary is not known. It is based on Pērāsiriyar's commentary already noticed. In this MS., the couplets are written before the quatrains instead of after them as in the previously described MSS.

திருச்சிற்றம்பலக் கோவையார்,
(பதவுரையுடன்).

Beginning:

எண்ணிறைந்ததில்லை(. . . . .)மனத்தே நல்கு.

காட்சி.

மதிவாணுதல் வளர்வஞ்சியைக
கதிர்வேலவன் கண்ணுற்றது.

(எ-து) பிறைமையயொத்[து](த) ஒளிசிறந்[து](த) நன்னெற்றியினையுடைய,

வளர்வஞ்சியை-வளர்கின்ற வஞ்சிக்கொம்பை யொப்பாளை,
கதிர்வேலவன்-ஒளிமிகுந்த வேலையுடையவன்,
கண்ணுற்றது-கண்டது.

"திருவளர் தாமரை (. . . . .) ஒளிர்கின்றதே."

(இதன் பொருள்) திருவளர்தாமரை - அழகியதாமரைப் பூவையு(ம்), சீர்வளர்காவிகள் - சிறப்புடைய நீலப்பூக்களையும், ஈசர்தில்லை - [யீ](ஈ) சருடைய பெரும்பற்றப்புலியூரில், குருவளர் பூங்குமிழ்-நிறமும் பொலிவுமுடைய குமி[ள](ழ)ம் பூவையும், கோங்கு - கோங்கரும்புகளையும், பைங்காந்தள் - பசியகாந்தட் பூககளையும், (கொண்டு—) நல்ல(வ)பவமாகக்கொண்டு;

அ[கு](ஃ)தெங்ஙனேயெனில்; :— முகம் தாமரையாகவும், நீலம் கண்களாகவும், குமி(ழ)ம்பூ மூக்காகவும், கோங்கு முலைகளாகவும், காந்தள் கைகளாகவும் படைத்துக்கொண்டு.

ஒங்கு மெய்வ் மருவ்ளர்மாலை - உயர்ந்த தெய்வமணங்கமழுமாலை; [யோ](ஓ)ர்வல்லியின்னுங்கி - ஒருவல்லிசாதக்கொடிபோனுடங்கி, [ய](அ)ன நடைவாய்ந்து—, உருவளர் காமன்றன் - வடிவின் மிக்க காம[து](னு)டைய, வெற்றிக்கொடிபோன்று—, [வொ](ஒ)ளிர்கின்றது - விளங்குவது என்னை வியப்போ!

(க)

End:

"காரணி (. . . . .) மைதியமே."

(இ-ள்) [illegible] - நாயகன், கார் [illegible] தை யொப்பான், அணிகற்பகம் - [illegible]

திருட்சத்தையொப்பான், கற்றவ[ா]ர் நற்றுணை - நூலறிவாற் கற்ற[ற்](வர்க்)கு நல்ல துணையாயிருப்பன், பரணரொக்கல்—, சிரீணி சிந்தாமணி - நினைத்தது கொடுத்தலால் சிறப்புமழகு முண்டத்தாகிய சிந்தாமணி யென்று ம் வள்ளலையொப்பான் (?), அணிதில்லைச் சிவனடிக்குத்தாரணி கொன்றை யன் - அழகிய பெரும்பற்றப் புலியூரிற் சிவனுடைய திருவடிகளுக்கு மாலை யாகிய கொன்றையை யொப்பான், ...

விதி - சுற்றத்தா[ற](ர்க்)கும் பகைவ[ற்](ர்க்)கு(ம் சுக)துக்கங்களைத் தப் புரமற் செய்கையால் விதியை யொப்பான்.

[நீர்திரை] சேருரணி யுற்றவர்க்கு - தன்னைவந்து சே[ராதார்யெ](ர்ந் தார்க்கெ)ல்லாம் ஊர்க்கண் அணிய வூரணியோடொப்பன்.

மற்றியாவ[ற்](ர்க)கு மூதியமே - ஆதலால் மற்றுமெல்லார்க்கும் ஊரன் பெ[று](ரு)ம்பயனுயிருப்பன்.

[யெ](எ)னவே, [யி](இ)வன் கண்மகிழவுருவினுனு (?) தலாலே இவனைக் கண்டு பரத்தையர் விரும்புதலால் அவர்கள் வேட்கைதணிக்கச்செல்லு மதல்லது அவர்மேலன்புடையனுயும் நின்மேலன்பில்லாமையாலும் பிரி கின்றானல்லன்; அருளாற் செய்யுமவற்கு வெறுத்தல் உனக்கும் பெண் மையல்ல வென்று உண்ணின்ற சிவப்பாற்[றி](று) வித்தாள். (௪00).

Colophon :

திருச்சிற்றம்பல (க்கோவையார்) முற்றிற்று.

(கு-பு.)—

இதில் திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார் முற்றும் பதவுரையுடனிருக்கிறது; இவ்வுரை இன்னார் செய்ததென்று தெரியவில்லை; பேராசிரியருரையைத் தழுவியெழுதப்பட்டது; உரை நடை சிறந்ததன்று. புறப்பொருள் வெண்பா மாலையில் கொளுமுன்னும் செய்யுள் பின்னுமாயிருப்பதுபோலவே இந்தப் பிரதியில் கொளுமுன்னும் செய்யுள்பின்னுமெழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

No. 1177. திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், பதவுரையுடன்.

TIRUCCIṞṞAMBALAKKŌVAIYĀR WITH MEANING.

Pages, 14. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 28.

Contains 1 to 10 stanzas with meaning word for word.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதி போன்றது. இதில் முதல் பத்துச் செய்யுட்கள் பதவுரை யோடிருக்கின்றன.

No. 1178. திருச்சிற்றம்பலக்கோவையாருண்மை.

TIRUCCIṞṞAMBALAKKŌVAIYĀRUṆMAI.

Substance, palm-leaf. Size, 18⅜ × 1⅜ inches. Pages, 38. Lines, 7 on page. Character, Tamil. Condition, fair. Appearance, old.

Begins on fol. 45*a*. The other works herein are Aharādinikaṇṭu 1*a*, Guruliṅgasaṅgaparamarahasyaśadattalam 80*a*, Vīraśaivāgamam 127*a*.

Contains 1 to 265 stanzas out of 400.

A work in the form of stanzas containing one line or a couplet expressing the spiritual and inner significance of the Tirucciṟṟambalakkōvai which apparently seems to deal with love topics Besides a short introduction in prose in the beginning there are connecting prose passages in some places in the middle.

Beginning :

பரமசிவன் கேவலாதீதமே உண்மையாகிய ஆத்மாக்களுக்கு அறிவுவிளங்கும்பொருட்டு, பெருங்கருணையினாலே பஞ்சசத்திகளைக்கொண்டு மூன்றுமாயைகளைப்பிரேரி(ப்பி)த்து அவைகளின்காரியமாய்த் திருவருட்சத்திகளுடைய அதிட்டிதமாய்த் தத்வ[த]ாத்துவிதமாகிய பூதபௌதிக பேதங்களாகிற கருவிகளைச் சு(த)ந்திரமாகிய தனுகரணாதிகளாகக்கொடுத்துக் கேவலசகலப்படுத்திப் பரிபாகப்படுகிறபோது பசுபுண்ணியமிகுதியாற் றன்னையறியாமல் ஒரு சிவபுண்ணியம்வந்து அதன் முதிர்ச்சியாகச் சரி[த](ய)ச கிரியை யோகங்களைச் செய்துவருகிறபோது குருபத்தியும் சிவபூசையும் அடியவர்கள் சற்சங்கதியும் பலிக்கும். . . . . திருவாதவூரடிகளாகிய மாணிக்கவாசக சுவாமியார் திருவுளம்பற்றின திருச்சிற்றம்பலக்கோவையாரில் துறைகளுள்ளவெல்லாமடங்கும்.

* * * *

பேரின்பத்துறையாவன :— தத்துவாதீதத் தற்றெரிசனசுத்தசாக்கிரத்தானமே குறிஞ்சிநிலம் ; ஆத்மபோதாதீத(த்) திருவருட்டெரிசனச் சொற்பனத்தானமே முல்லைநிலம் ; அருளாதிக்கந்தாளே, சுத்தசுழுத்தித்தானமான மருதநிலம் ; அருளுருவ பெத்ததுரியத்தானமேபாலைநிலம் ; பரசிவ இன்பாதீதமே நெய்த[தி](ணி)லம்.

* * * *

இயற்கைப் புணர்ச்சித் துறை யீரொன்பதுஞ்
சத்திநி பாத மொத்திடுங் காலத்
துத்தம சற்குரு தரிசன மாகும். (க)

பாங்கற் கூட்டம் பதினெட் டின்பந்
தாங்குதற் போதந் தான்கண் டகறல் (உ)

End :

வினைவித்து ; தவங்கள்செய்தும் சலிப்பிலை யென்றருளுரைத்தல் (135)
களைசுடர் : பசுகரணங்களே பகையாமென்றல் (136)
வழுவா : அருளுயிர்க்கிரங்கியது :
பொருப்பு : சுத்தாவத்தை யிச்சியாதுமூன்றுநீங்கினதருளுரைத். (137)
பரிவு : வழக்கந் தவிர(ப்) பழகுதலரிதென் றருளுறைத்தல் (138)
கணியார் : சுத்தாவத்தை அருள்சிவகரண(ம்).

* * * *

கூறுவிக்குற்றல் :—“ சிவத்தி லுயிரின் பார்வ தன்றி, யாகா தென்றே றுளியம் பியது.” (263)

செலவு நினைந்துரைத்தல் :—" அருளாற் சிவமுயிர்க் கன்பறிவித்தல் " (264)

பொலிவழிவுரைத்தல் :—" இன்னுங் கருணைகண் டிலையோ வென்றது " (265)

ஆக[யே](ஏ)ழுங் குலைமுதல் வாரிக்களிவரை கஉ-ங்கண்டுகொள்க.

(கு-பு.)—

இது திருச்சிற்றம்பலக்கோவையாரில் சிற்றின் பப்பொருள்பயப்ப அகத்தமிழிலக்கணப்படி முறையேயமைந்துள்ள துறைகளைக்கூறி அவற்றின் உண்மை இவையெனப் பேரின்பப்பொருள்தோன்ற ஒருவகைச்செய்யுள் நடையாற் கூறுவது. இச்செய்யுள் கொளுவைப்போன்றது; சில இடத்து ஓரடியாலும் சில இடத்து ஈரடியாலும் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்நூலில் முதலிலும் இடையிற சில இடங்களிலும் வசனமுமுள்ளது. இந்தப்பிரதியில் இச்செய்யுட்கள் முதல் 265 திருக்கோவையார்ச் செய்யுட்களுக்குமட்டுமே இருக்கின்றன.

No. 1179. திருச்சிற்றம்பலக்கோவையாருண்மை.

TIRUCCIṞṞAMBALAKKŌVAIYĀRUṆMAI.

Pages, 15. Lines, 10 on a page.

Begins on fol. 51*a* of the MS. described under No. 354.

Contains 1 to 138 stanzas.

Similar to the above.

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதிபோன்றது. ஆயினும் சிற்சில இடங்களில் வாக்கியபேதங்கள் காணப்படுகின்றன. இதன் தலைப்பில் " திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார் பேரின்பவனுபூதி பெற்ற சிற்றின்பம் பேரின்பமென்றது" என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பிரதியில் கோவையாரின் 138 செய்யுட்களுக்கே பேரின்பவுரைக் குறிப்புக்கள் உள்ளன. இது மிகப்பழைய பிரதி. அதி சிதிலமாயிருக்கிறது.

No. 1180. திருச்சிற்றம்பலக்கோவையாருண்மை.

TIRUCCIṞṞAMBALAKKŌVAIYĀRUṆMAI.

Substance, paper. Size 13⅜ × 8½ inches. Page, 21. Lines, 20 on a page. Character, Tamil. Condition good. Appearance, new.

Begins on fol. 22*a*. The other works herein are Śivasiddhāntappirakāśakkaṭṭaḷai 1*a* Aṣṭādaśapurāṇādivivaraṇatātparyam 65*a*, Oṭṭiyamunivākkiyam 112*a*

Incomplete.

Same work as the above. This has been restored from the previous manuscript.

(கு-பு.)—

(இது முன் பிரதியைப்பார்த்து எழுதியது. அதில் உள்ள அளவே நும் உள்ளது.

No. 1181. திருவிசைப்பா.

TIRUVIŚAIPPĀ.

Pages, 4. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 176*a* of the MS. described under No. 1127 and 1149.

Contains only 8 stanzas.

A collection of stanzas compiled from the Tiruviśaippā which is a collection of poems in praise of God Śiva composed by Tirumāḷihaittēvar and eight other Śaiva devotees, and which forms part of the 9th Tirumuṟai.

Beginning:

காண்பதுன் வடிவம் கேட்பதுன ருமங்
கருத்துற நினைப்பதுன் சரிதை
பூண்பதுன்ன[டு](டி)மை தொழுதலை யிசையென (?)
புனைவதுந் திருவடிக் கமலஞ்
சேண்படு புரிசை திருவிரிஞ் சியில்வாழ்
தேவனே வழித்துணை மருந்தே
பாண்படு கிளவி பச்சையின் பாகா
பற்றுவே றில்லைமற் றெமக்கே. (க)

End:

தனதனற் றோழா சங்கார சூல
பாணியே தாணுவே சிவனே
கனகநற் றூணே கற்பகக் கொழுந்தே
கண்கணுன் றுடையதோர் கரும்பே
அனகனே குமர விநாயக சனக
அம்பலத் தமரசே கரனே
உனகழ லிணை[யில்]ெ(யன் னெ)ஞ்சி[டுனிதான்]
(னுனினிதாத்)தொண்டனே[று](னு)கருமாறுகரே. (அ)

(கு-பு.)—

இது, திருமாளிகைத்தேவர் முதலியவர்கள் செய்த திருவிசைப்புப்பாடல்களின் தொகுப்பாகும், இதைத்தொகுத்தவர் பெயர் தெரியவில்லை, திருவிரிஞ்சை விஷயமாக உள்ள பாடல்கள் அச்சுப்பிரதிகளில் இல்லை. இந்தப் பிரதியில் 8 பாடல்கள் உள்ளன.

No. 1182. திருப்பல்லாண்டு.

TIRUPPALLĀṆḌU.

Pages, 7. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 69*b* of the MS. described under No. 1125.

A poem pronouncing benedictions upon and thus eulogizing God Śiva. It forms part of the 9th Tirumuṟai. The author is Tirumāḷihaittēvar, a Śiva devotee who is considered to have lived in Tiruviḻimiḻalai about the 11th century A.D. The author is considered to be the same as Śēndan but the identity of these two persons is a matter of controversy among Tamil scholars.

Beginning:

மன்னுக தில்லை வளர்கநம் பத்தர்கள் வஞ்சகர் போயகல
பொன்னின்செய் மண்டபத் துள்ளே புகுந்து புவனியெல்லாம் விளங்க
வன்ன நடைமட வாளுமை கோனடி யோமுக் கருள்புரிந்து
பின்னைப் பிறவி யறுக்க நெறிதந்த பித்தற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே (௧)

மிண்டு மனத் தவர் போமின்கண் மெய்யடியார்கள் விரைந்து வம்மின்
கொண்டுங் கொடுத்துங் குடிகுடி யீசற்காட் செய்மின் குழாம்புகுந்
தண்டங் கடந்த பொருளள வில்லதோ ரானந்த வெள்ளப் பொருள்
பண்டு மின்று மென்றுமுள்ள பொருளென்றே பல்லாண்டு கூறுதுமே (௨)

End:

ஆரார் வந்தா ரமரர் குழாத்தி லணியுடை யாதிரைநா
ளாரா யணனொடு நான்முக னங்கி யிரவியு மிந்திரனுந்
தேரார் வீதியிற் றேவர் குழாங்க டிசையனைத்து நிறைந்து
பாரார் தொல்புகழ் பாடியும் மாடியும் பல்லாண்டு கூறுதுமே (௧௨)

எந்தையெந்தாய் சுற்றமுற்று மெமக்கமுதா மெம்பிரானென் றென்றுமேற்
சிந்தைசெய்யுஞ் சிவன் சீரடி யாரடி நாயனசெ[ன்ற](ப்புரை)
யந்தமிலா வானந்தச் செந்தேனெனைப் புகுந் தாண்டுகொண் டாருயிர்மேற்
பந்தம் பிரியப் பரிந்தவனே யென்று பல்லாண்டு கூறுதுமே (௪௩)

(கு-பு.)—

இது, ஒன்பதாந்திருமுறைப் பிரபந்த வகை இரண்டனுள் ஒன்று; சிவபெருமானது தோத்திர ரூபமாகவுள்ளது. இதை இயற்றியவர், திருவீழிமிழலையில் * கி-பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்த எறன், ஐயந்தன், சேந்தன் என்னும் மறு பெயர் பூண்ட சிவஞானியாகிய திருமாளிகைத் தேவரென்பர்.

No. 1183. திருப்பல்லாண்டு.

TIRUPPALLĀṆDU.

Pages, 2. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 178*a* of the MS. described under No. 1127

Contains only 6 stanzas.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதிபோன்றது; இதில் 6 செய்யுட்களே உள்ளன.

* செந்தமிழ், தொகுதி. III. பக்கம் 359—62.

No. 1184. திருமந்திரமாலை.
TIRUMANDIRAMĀLAI.

Pages, 40 Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 69*a*. of the MS. described under No. 337.

Contains a small portion of the first Tandiram.

This work consisting of over 3,000 stanzas was composed by Tirumūlar, one of the 63 Tamil, Śaiva saints and forms the 10th of the 12 Tirumuṟais. It expounds the principles of the Śaiva religion as made out from the Śaiva Āgamas, and is divided into nine Tandirams which again are divided into Adhyāyams, each of which treats of a particular topic The author lived at Tiruvāvaḍuturai and an account of his life is given in the Periyapurāṇam and the Tuṟaiśaippurāṇam.

Beginning:

விண்ணணி னிழிந்து விளக்கிடாய் மெய்கொண்டு
த[ன்றி]ண்ணணி(ன்ற)[ுூ](தா)ளைத் தலைக்காவல் முன்வைத்து
[அன்றி](வுண்ணணி)ன் று(ரு)க்கியோ ரொப்பிலா வானந்தங்
க[ன்னென்](ண்ணின்)று காட்டிக் களிம்பறுத் தானே. (க)

End:

போதந் தருமெங்கள் பு[ன்றி](ண்ணி)ய மூர்த்தியைப்
போதந் தனில்வைத்துப் பு[ன்றி](ண்ணி)ய ரர்யுள்ளோர்
நாத னடிக்கீழ் நயனங்கள் கூறவே
வேதங் களித்திட வேறினர் [வெ](வி)ண்ணே. (௩௦)

* * * *

மனம் விரிந்து குவிந்தது மாதவம்
மனம் விரிந்து குவிந்தது வாயுவு
மனம் விரிந்து குவிந்தது மன்னுயிர்
மனம் விரிந்துரை மாண்டிட முத்தியே. (௪)

Colophon:

திருமந்திரமாலை முற்றும் ஓம் நம ஓம். சரவணபவனென்னைச்சார்ந்த துணையே. திருச்சிற்றம்பலம்.

(கு-பு.)—

இது சைவத்திருமுறைகளுள் பத்தாவது; அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களில் ஒருவராகிய திருமூலதேவரால் இயற்றப்பட்டது; இவர் கைலையில் நந்திதேவர் அருள்பெற்றவர். பொதிகைமலையிலுள்ள அகத்தியரைத் தரிசிப்பதற்காகப் புறப்பட்டு வழியில் உள்ள தலங்கள் பலவற்றையும் தரிசித்து நவகோடிசித்தபுரமாகிய திருவாவடுதுறையில் உள்ள போதிமரத்தடியிற் றங்கி மூவாயிரம் பாடல்களையுடைய 9-தந்திரங்களாலாகிய இத்திருமந்திரமாலையைச் சைவாகமசாரமாக இயற்றினரென்பர். அவற்றுள் இந்தப்பிரதியில் உள்ள செய்யுட்கள் முதற்றந்திரத்தைச் சேர்ந்தவை. இம்மூலருடைய சரித்திரவிரிவைப் பெரியபுராணம், துறைசைப்புராணம் முதலியவற்றிற் கண்டுகொள்ளலாம்.

No. 1185. திருமந்திரமாலை.
TIRUMANDIRAMÂLAI.

Substance, palm-leaf. Size, 10½ × 1½ inches. Pages, 54. Lines, 7–8 on a page. Character, Tamil Condition, much injured. Appearance, old.

Begins on fol. 83*a*. The other works herein are Kâraikkâlammaiyantâdi 1*a*, Kacciyappaśvâmitōttiram 10*a*, Ciṟṟambalanâḍiyâṟvenbâ 12*a*, Kuyiṟpattu 22*a*, Pōri Âṟumugarpadikam 25*a*, Śivakavacavattiyâyam 29*a*, Kâyârōhaṇēśuvarartōttiram 33*a*, Uṇmaineṟiviḷakkam 36*a*, Mâyâvâdimatam 44*a*, Avirōdaundiyâr 49*a*, Pañcâdikâraviḷakkam 57*a*, Taṟceyalaḻindatahaimai 73*a*, Śivañânaśittiyârsupakkam 76*a*, Śivânandamâlai 100*a*, Śivayōgasâram 107*a*, Vairâkkiyadīpam 127*a*.

Contains about 100 stanzas.

Same work as the above.

Beginning:

சாத்திக ணுய்ப்பல தத்துவந் தானுன்னி
யாத்திக (பேத) நெறி(த்)தே(தா)ற்ற மாகியே
யார்த்த பிறவியிற் கஞ்சி யறநெறி
சாற்றவல் லான(வன்) ச(ற்)[ச்](சி)ட னுமே. (க)

சத்து மசத்துமெவ் வாறெ[ன்]னத் தானுன்னிச்
சித்தை யுருக்கிச (சிவனரு)ள் கைகாட்டப்
பத்தியில் ஞானம் பெறப்பணிந் தான(ந்)த(ச்)
சத்தியி லிசைை தருவோன்சற் சிடனே. (உ)

End:

பரந்துல கேழும் படைத்த பிரானை
யிரந்துண்ணி யென்பதெ னிகத்துக் கிரங்கி
நிரந்தர மாக நினையு மடிய[வ]ார்
இரந்துண்டு தன்னடி யெட்டவைத் தானே. (கசு)

சிவயோகி யிருப்பிட மப்புவி காசி(?)
சிவயோகி வாக்கு நான்மறை வேதஞ்
சிவயோகியன் னம்[பொ](பு)சிக்கில தனுலே
. . . . வை சிவன் சே[ர்]வையாமே. (கஎ)

ஆக. 17. ஆ 178.

கச்சியப்ப தேவன் திருவடி வாழ்க.

(கு-பு.)—

இதில் திருமந்திரப்பாடல்கள் ஏறக்குறைய நூறுக்குமேல் உள்ளன. ஏடு கள் சிதைந்துள்ளன.

No. 1186. திருமந்திரமாலை.
TIRUMANDIRAMÂLAI.

Pages, 24. Lines, 5 on a page.

Begins on fol. 69*a* of the MS. described under No. 1036.

Contains 70 stanzas only.

Same work as the above.

(கு-பு.)—
இது முன்பிரதிபோன்றதே. இதில் எழுபது பாடல்கள் உள்ளன. 76 78, 79, 80 இவ்வேடுகள் பாதி முறிந்துள்ளன.

No. 1187. திருமந்திரமாலை.
TIRUMANDIRAMĀLAI.

Substance, palm-leaf. Size, 8⅝ × 1 inches. Pages 18. Lines, 6 on a page. Character, Tamil Condition, injured. Appearance, old.

Begins on fol. 16*a*. The other works herein are Jōtiḍasaṅgraham 1*a*, Śivañānamahimai 25*a*, Cidambarakarmam 26*a*, Amirtapañcākṣaratiruvai 30*a*, Uḍalariñānam 34*a*.

Contains 30 stanzas occurring in the third Tandiram.

Same work as the above.

Beginning:

நயன மிரண்டும் நாசிமேல் வைத்திடங்
கயவுளர் வாயு[வு]வை யுள்ளே(ய) டகித்
துயரற நாடியிற் [த்து](று)ங்க வல்லார்க்கு(ப்)
பயனிது காயம் பயனிலை [ஞ](நா)ட்டே. (க)

End:

ஆங்கார மாண்[டு](ட)து புத்திமன மொன்[டா](று)ய்(ச்)
சாங்காலம் [ஞ](நா)ய்வீட்டிற் சட்டையற்றெறும் போல்
ஓங்கார மூலவீட்டுச்சி யிடங்கொண்டு
நீங்காமலங் கொண்டு நிற்கும் நயனமே. (௩௦)

(கு-பு.)—
இது, திருமூலர் இயற்றியது. இதில் 30 பாடல்கள் உள்ளன. 'ஆங்கார மாண்டது' என்னும் செய்யுள் அச்சிட்டிருக்கும் திருமந்திரத்தில் இல்லை

No. 1188. திருமந்திரமாலை.
TIRUMANDIRAMĀLAI.

Pages, 14. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 130*a* of the MS. described under No. 250.

Contains the portion called the Diyānam in the 3rd Tandiram. The 28 stanzas contained herein are not found in the printed edition in the same order.

Same work as the above.

Beginning:

திருமூலர் தியானக்குறிப்பு, திருமந்திரம்.

நாட்ட மிரண்டும் நடுமூக்கில் வைத்திட
வாட்டமு மில்லை மனைக்கு மழிவில்லை
யோட்டமு மில்லை யுணர்வில்லைத் தா[தி](னி)ல்லை
தேட்டமு மில்லை சிவ[தி](னி)வ னைமே.

End :

ஆங்கார மாண்[டு](ட)து புத்திமன மொன்ருய்(ச்)
சாங்கால நாய் வீட்டிற் சடைக்குற் றெறும்புபோல்
ஓங்கார மூலம்விட் டெச்சியினுட் கொண்டு
நீங்காம[ல்க்](ம்) கொண்டு நிற்[க]கும் நயனமே. (உ௯)

திருமூலர் தியானக்குறிப்பு திருமந்திர மூற்றும்.

(கு-பு.)—

இதில் திருமந்திரத்தின் செய்யுட்கள் 28 உள்ளன.

No. 1189. திருமந்திரமாலை.
TIRUMANDIRAMĀLAI.

Pages, 8. Lines, 5 on a page.

Begins on fol. 37*a* of the MS. described under No. 1036.

Contains 19 stanzas. Only three of these stanzas are found in the printed edition of the Tirumandiram, wherein the rest are apparently not included.

Same work as the above.

Beginning :

திருமூலர் திருமந்திரம்.

[ஞ](நா)க்குமனமு நல்ருசி[ஞ](நா)டுத
நாக்குமனமு நல்ருசி[ஞ](நா)டினல்
[ஞ](நா)க்குமனமும் நரகத்துக்கேதுவாம்
நாக்கு மனமும் நமனது வாமே. (க)

மூக்கும்[ஞ](நா)க்கும் மூலத்தி[ல்ப்](ற்)பாயாது
மூக்கும்[ஞ](நா)க்கும் மூலத்தி[ல்ப்](ற்)பா(ய்)ச்சினல்
வாக்குமனமு மனோ[லை](ல)யமாயிடுந்
தாக்கியிருக்க(ச்) சதாசிவமாமே. (உ)

End :

ஒ[ண்ணே](ன்றே)கலப்பை[யொ](யு)ழவெருதுவஞ்சண்டு
ஒ[ண்ணே](ன்றே)வட்டொ[ண்ணு](ன்று)வுழுதண்ட வல்லற்கு
அ[ண்ணு](ன்று)நட்ட[ண்ணு] [ரு](ன்றறு)க்தண்ணனாமே.

*　　*　　*　　*　　*

பத்தியுடன் பணியாதார் பறைய[ற](ரா)வர்
பணியுங்கால் நாணுவரே குருடராவர்
சித்தமுடன் கேளாதார் செ[வு](வி)டராவர்
தேசிகனைக் கண்டொளித்[தல்](தார்) பே(ய்)நாயாவார்
பத்தியுடன் [பொ](பு)சி(க்)கிற[ணமே](வே) தாகிலுந்தான்

*　　*　　*　　*　　*

உயர்குருவுக்கெ[ண்ண](ன்ஞு)தார் தாழ்மைதானே.

*　　*　　*　　*　　*

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றதே. இதில் பத்தொன்பது பாடல்கள் உள்ளன. அச்சுப்பிரதியில் இல்லாத செய்யுட்கள் 16 இதில் மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றன. இறுதிச் செய்யுளில் ஒரு அடி குறைந்தே யிருக்கிறது.

No. 1190. திருமந்திரமாலை.
TIRUMANDIRAMĀLAI.

Pages, 2. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 120*a* of the MS. described under No. 251.

Contains three stanzas forming the section called Varaiyuraimāṭchi in the 9th Tandiram.

Same work as the above.

(கு-பு.) —

இது முன்பிரதிபோன்றதே. இது மூன்று பாடல்களையுடையது. "வரையுரைமாட்சி" என்று பெயரிடப்பட்டுள்ளது. இந்த ஏட்டின் பின்புறத்தில்

"மனம் [மிரு] விரிந்து குவிந்தது மாதவம்
மனம்வி ரிந்து குவிந்தது மன்னுயிர்
மனம்வி ரிந்து குவிந்தது மாயோகம்
மனம்வி ரிந்து குவிந்தது [மாண்டடம்] மு[ற்றி](த்தி)யே."

என்னும்பாடலொன்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

No. 1191. மூத்ததிருப்பதிகம்.
MŪTTATIRUPPADIKAM.

Pages, 6. Lines, 12 on a page.

Begins on fol. 9*a* of the MS. described under No. 1130.

Complete.

This poem is one of the forty Prabandams included in the eleventh Tirumuṟai. A list of the names of these Prabandams together with the names of the authors is given in the Tamil remarks below. The poem now under notice consists of two Padikams in praise of Śiva of which the first is in praise of God Śiva worshipped at Tiruvālangāḍu. The author is Kāraikkālammaiyār, a female saint and one of the 63 Tamil saints.

Beginning:

கொங்கை திரங்கி நரம்பெழுந்து குண்டுகண் வெற்பற் குழிவயிற்றுப்
பங்கி சிவந்திரு பற்க ணீண்டு பரடுயர் நீள்கணைக் காலொர்பெண்பேய்
தங்கி யலறி யுலறு காட்டிற் றாழ்சடை யெட்டுத் திசையும் வீசி
யங்கங் குளிர்ந்தன லாடுமெங்க ளப்ப னிடந்திரு வாலங்காடே (௧)

*   *   *   *

எட்டி யிலவ மீகை சூரை காரை படர்ந்தெங்குஞ்
சுட்ட சுடலை சூழ்ந்த கள்ளி சோர்ந்த குடர்கவ்வப்
பட்ட பிணங்கள் பரந்த காட்டிற் பறைபோல் விழி(க்)கட் பேய்
கொட்ட முழவங் கூளி பாடக் குழக னாடுமே (௧)
திணந்தா னுருகி திலந்தா னனைப்ப நெடும்பற் குழிகட்பேய்
சுணங்கை யெறிந்து சூழுமோடிச் சுடலை நடுத்தெங்குங்
கணங்கள் கூடிப் பிணங்கண் மாந்திக் களித்த மனத்தவா
யணங்கு காட்டி லனல்கை யேந்தி யழக னாடுமே (௨)

End:

சூடு மதியஞ் சடைமே லுடையார் சுழல்வர் திருநட்ட
மாடு மரவம் மரையி லார்த்த வடிக ளருளாலே
காடு மலிந்த கனல்வா யெயிற்றுக் காரைக் காற்பேய்தன்
பாடல் பத்தும் பாடியாடப் பாவ நாசமே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

(கு-பு.)—

இது, திருவாலவாயுடையார் முதலிய பன்னிருவரா லருளப்பட்ட 40 பிரபந்தங்களையுடைய பதினொராந்திருமுறையுள் ஒன்று; அவையாவன :—

1. திருமுகப்பாசுரம்.
2. திருவாலங்காட்டு மூத்ததிருப்பதிகம். II
3. திருவிரட்டைமணிமாலை.
4. அற்புதத் திருவந்தாதி.
5. க்ஷேத்திரத் திருவெண்பா.
6. பொன்வண்ணத்தந்தாதி.
7. திருவாரூர் மும்மணிக்கோவை.
8. திருக்கைலாய ஞானவுலா.
9. கைலைபாதி காளத்திபாதி யந்தாதி.
10. திருவீங்கோய்மலையெழுபது.
11. திருவலஞ்சுழி மும்மணிக்கோவை.
12. திருவெழுகூற்றிருக்கை.
13. பெருந்தேவபாணி.
14. கோபப்பிரசாதம்.
15. காரெட்டு.
16. போற்றித் திருக்கலிவெண்பா.
17. திருமுருகாற்றுப்படை.
18. திருக்கண்ணப்பதேவர் திருமறம் (நக்கீரதேவர்).
19. திருக்கண்ணப்பதேவர் திருமறம் (கல்லாடனர்).
20. மூத்தநாயனர் திருவிரட்டைமணிமாலை.
21. சிவபெருமான் திருவிரட்டைமணிமாலை.
22. சிவபெருமான்றிருவந்தாதி (கபிலதேவர்)
23. சிவபெருமான் திருவந்தாதி (பரணதேவர்).
24. சிவபெருமான் திருமும்மணிக்கோ[வை].
25. மூத்தபிள்ளையார் திருமும்மணிக்கோவை.
26.
27. திருக்கழுமலமும்மணிக்கோவை.
28. திருவிடைமருதூர்மும்மணிக்கோவை.
29. திருவேகம்பமுடையார் திருவந்தாதி.
30. திருவொற்றியூரொருபாவொருபது.
31. விநாயகர்திருவிரட்டைமணிமாலை.
32. கோயிற்றிருப்பண்ணியர்விருத்தம்.
33. திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி.
34. ஆளுடைய பிள்ளையார் (ஞானசம்பந்தர்) திருவந்தாதி.
35. ஆளுடைய பிள்ளையார் (ஞானசம்பந்தர்) திருச்சண்பை விருத்தம்.
36. ஆளுடைய பிள்ளையார் (ஞானசம்பந்தர்) திருமும்மணிக்கோவை.
37. ஆளுடைய பிள்ளையார் (ஞானசம்பந்தர்) திருவுலாமாலை.
38. ஆளுடைய பிள்ளையார் (ஞானசம்பந்தர்) திருக்கலம்பகம்.
39. ஆளுடைய பிள்ளையார் (ஞானசம்பந்தர்) திருத்தொகை.
40. திருநாவுக்கரசர் திருவேகாதசமாலை.

இவற்றுள் 1 திருவாலவாயுடையாரா (சிவபெருமானு)லும், 2-4 காரைக்காலம்மையாராலும், 5 ஐயடிகள் காடவர்கோனயனாராலும், 6-8 சேரமான் பெருமானயனாராலும், 9-18 நக்கீர(தேவ)ராலும், 19 கல்லாடனாராலும், 20-22 கபில(தேவ)ராலும், 23 பரண(தேவ)ராலும், 24 இளம்பெருமானடிகளாலும், 25 அதிராவடிகளாலும், 26-30 பட்டினத்துப்பிள்ளையாரா லும், 31-40 நம்பியாண்டார்நம்பியாராலும் திருவாய்மலர்ந்தருளப்பெற்றன. அவற்றுள் இந்தப் பிரதியில் காரைக்காலம்மையாரால் அருளிச் செய்யப்பட்டமூத்த திருப்பதிகமிருக்கிறது; இஃது ஒவ்வொன்றிலும் 11 பாட்டுக்களடங்கிய இரண்டு பதிகங்களையுடையது; இதில் அவ்விருபதிகங்களுமுள்ளன. இரண்டும் சிவஸ்துதியே; இவற்றுள் முதலாவது திருவாலங்காட்டுச் சிவபெருமான்விஷயமானது. இந்நூலை யருளியவர் காரைக்காற்பேயாரென்றும் வழங்கப்பெறுவர்; இவர் அறுபத்துமூன்று சிவனடியார்களுள் ஒருவராகிய பெண்பாலார்.

No. 1192. மூத்ததிருப்பதிகம்.

MŪTTATIRUPPADIKAM.

Pages, 4. Lines, 9, on a page.

Begins on fol. 111*a* of the MS. described under No. 1133.

Contains the second of the two Padikams included in this work.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றதே. ஆயினும், அதில் உள்ள "கொங்கைதிரங்கி" என்பதை முதலாகவுடைய பதிகம் இந்தப் பிரதியில் இல்லை.

No. 1193. காரைக்காலம்மையந்தாதி.

KĀRAIKKĀLAMMAIYANDĀDI.

Pages, 18. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 1185.

Incomplete as foll. 4, 5 and 8 are wanting.

This forms the 4th Prabandam of the 11th Tirumurai which contains 40 Prabandams on the whole. This Prabandam consists of 101 stanzas and is also known by the name of Arpudattiruvandādi. The author is a woman of the Vaiśya caste, called Punitavati when she was in her maiden and wedded state and Karaikkāl Ammai or Karaikkālpēyār after she had renounced the world and became a recluse and devotee of Śiva. An account of her life is given in the Periyapurāṇam.

Beginning:

பிறந்து மொழிபயின்ற பின்னெல்லாங் காதல்
சிறந்தநின் [திரு](சே)வடியே சேர்ந்தே—னிறந்திகழு
மை(ஞ்)ஞானற கண்டத்து வானோர் பெருமானே
யெஞ்ஞான்ற தீர்ப்ப திடர். (க)
இடர்களையா ரேனு மெமக்கிரங்கா ரேனும்
படருநெறி பணியா ரேனுஞ்—சுடருருவி
லென்பறாக் கோலத் தெரியாடு (எ)மம்மானுற்
கன்பறா தென்னெஞ் சவ[ற்](ர்க)கு. (உ)

End:

உரையினு விம்மாலை யந்தாதி வெண்பாக்
கரைவினுற் காரைக்காற் பேய்சொற்—பரவுவா
ராராத வன்பினே டண்ணலைச்சென் றேத்துவார்
பேராத காதல் பிறந்து. (௧0௧)

திருச்சிற்றம்பலம். அந்தாதிமுற்றும்.

(கு-பு.)—

இது பதினொராந்திருமுறைப்பிரபந்தம் 40 இல் 4-ஆவது; சிவஸ்துதி; 101 வெண்பாக்களையுடையது; காரைக்காலம்மையாரால் செய்யப்பெற்றது. இவருக்குக்காரைக்காற்பேயாரென்றும், இந்நூலுக்கு 'அற்புதத்திருவந்தாதி' என்றும் வேறுபெயருண்டு. இந்தப்பிரதியில் இந்நூலெழுதப்பட்டிருந்த ஏடு 12-ல் 4, 5, 8 இந்த எண்களுக்குரிய மூன்றேடுகளுமில்லை. இது மிகச் சிதைந்திருக்கிறது.

No. 1194 காரைக்காலம்மையந்தாதி.
KĀṞAIKKĀLAMMAIYANḌĀḌI.

Substance, paper. Size, 8½ × 6⅞ inches. Pages, 68. Lines, 12 on a page. Character, Tamil. Condition, good. Appearance, new.

Begins on fol. 1*a*. The other work herein is Pañcādhikāraviḻakkam 35*a*

Complete, but stanzas 17 and 18 are wanting.

Same work as the above.

(கு-பு.)

இது முன்பிரதியைப்பார்த்து எழுதப்பட்டது. இதில் 17, 18-வது பாடலிரண்டும் எழுதப்படவில்லை. மற்றப்பாடல் 99-ம் உள்ளன.

No 1195 திருமுருகாற்றுப்படை.
TIRUMURUHĀṞṞUPPAḌAI.

Pages, 31. Lines, 9 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 525.

Complete.

This work forms the 17th Prabandam of the 11th Tirumuṟai, and is in praise of God Subrahmaṇya. It is written in a kind of big stanza

called Âśiriyappâ and contains 317 lines. It is considerd to be the first work of the collection called Patturpâṭṭu, and the author is Nakkirar, one of the poets of the Kaḍaiccaṅgam.

Beginning:

வேண்டிய வடியவர்க குதவி வெவ்வினை
மாண்டறத் துடைத்தருள் வழங்கிக் காக்குமால்
காண்டகு மறுமுகக் கடவுள் செம்மணித்
தூண்டகு பன்னிரு தோளின் றிண்மையே,
ஒருமுரு காவென்றென் னுள்ளங் குளிர வுவந்துடனே
வருமுரு காவென்று வாய்வெரு வாநிற்பக் கையிங்ஙனே
தருமுரு காவென்று தான்புலம் பாநிற்பத் தையன் முன்னே
திருமுரு காற்றுப் படையுட னேவருஞ் சேவகனே.
உலக முவப்ப வலனேர்பு திரிதரு
பலர்புகழ் ஞாயிறு கடற்கண் டாஅங்
கோவற விமைக்குஞ் சேண்விளங் கவிரொளி
யுறுநர்த் தாங்கிய மதனுடை நோன்றாட்
செறுநர்த் தேய்த்த செல்லுறழ் தடக்கை
மறுவில் கற்பில் வாணுதல் கணவன்

End:

குரூஉமயிர் யாக்கைக் குடாவடி யுளியம்
பெருங்கல் விடரளைச் செறியக் கருங்கோட
டாமா நல்லேறு சிலைப்பச் சேணின்
றிழுமென விழிதரு மருவிப்
பழமுதிர் சோலை மலைகிழ வோனே.

(கு-பு.)—

இது பதினொராந்திருமுறைப்பிரபந்தம் 40 இல் 17 வது; சங்கப்புலவர்கள் தொகுத்த பத்துப்பாட்டுக்களுள் முதலாவது; நக்கீரரென்னும் மதுரைக்கடைச் சங்கப்புலவராலியற்றப்பெற்ற ஓர் ஆசிரியப்பா; 317 அடிகளையுடையது. முருகக்கடவுள் விஷயமானது. இந்தப்பிரதியில் இது பூர்த்தியாயிருக்கிறது.

No. 1196. திருமுருகாற்றுப்படை.

TIRUMURUHÂṞṞUPPAḌAI.

Substance, palm-leaf. Size, 9 × 1¼ inches. Pages, 16. Lines, 10 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Begins on fol. 44*a*. The other work herein is Tiruvaguppu 1*a*.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப்பிரதியில் மூலம் முற்றும் இருக்கிறது. இதன் இறுதியிலுள்ள இரண்டு ஏடுகள் முறிந்துபோயிருக்கின்றன.

No. 1197. திருமுருகாற்றுப்படை.
TIRUMURUHĀṞṞUPPAḌAI.

Substance, palm-leaf. Size, 7⅛ × 1⅝ inches. Pages, 30. Lines, 9 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Begins on fol. 1*a*. The other work herein is Muruhanaḫaval 19*a*.

Complete.

Same work as the above. At the end of the work there are four leaves containing eulogistic stanzas on Muruhakkaḍavuḷ.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இதில் மூலம் முற்றும் உள்ளது. இந்நூல் பூர்த்தியானதன்பின் முருகக்கடவுள் சம்பந்தமான சில தனிப் பாடல்கள் நான்கு ஏடுகளில் எழுதப்பட்டுள்ளன.

No. 1198. திருமுருகாற்றுப்படை.
TIRUMURUHĀṞṞUPPAḌAI

Pages, 4. Lines, 12 on a page.

Begins on fol. 53*a* of the MS. described under No. 1143.

Incomplete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது; 36-வது வரி முதல் திருப்பரங்குன்றத்தைப் பற்றிச் சொல்லிய பகுதிமட்டுமேயுள்ளது.

No. 1199. திருமுருகாற்றுப்படை.
TIRUMURUHĀṞṞUPPAḌAI.

Pages, 6. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 88*a* of the MS. described under No. 127.

Contains the portion eulogizing the hill Tirupparaṅkuṟnam.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இதில் திருப்பரங்குன்றத்தைப்பற்றிச் சொல்லும் பகுதிமட்டுமே உள்ளது.

" உலக முவப்ப ம[ல](லை)கிழ வோனென் [ரு](று)ரைப்பவர்தங்
கலக வினைகள் களைபவ னேயென் கருத்தி னுள்ளே
இலகு மலர்க்கரம் பன்னி[ெ]ரண் டாறு திருமுகமுந்
திலக மயி[த்](ற)னி வேலுந் திருத்தணிச் சேவகனே "

என்ற கலித்துறையொன்று இதன் முதலில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

No. 1200. திருமுருகாற்றுப்படை, நச்சினார்க்கினியாருரையுடன்.

TIRUMURUHĀṞṞUPPAḌAI WITH THE COMMENTARY OF NĀCCINĀRKKINIYĀR.

Pages, 13. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 14*a* of the MS. described under No. 261.

Incomplete. Contains the lines 3 ot 32 with commentary and 33 to 35 without commentary.

A commentary on the Tirumuruhāṟṟuppaḍai described under No. 1195 By Nāccinārkkiniyar of Bhāradvājagōtra and a native of Madura.

Beginning:

* * * *

சேண் விளங்கொளி — கடப்புலனுக நோக்குவார் கண்ணிடங்கவெல்லாவற்றினும் சென்று விளங்குகின்ற ஒளி

உவப்ப வெழுந்தகிரிய ஞாயிற்றைக் கடற்கண்டாங்கு அவிர்கின்ற வொளி யெனத் தொழிலுவமங்கொள்ளுங்கால் வினைமுடிக்க.

End:

வண்காது துணைத்தக நிறைந்த பிண்டி யொண்தளிர் நுண்பூணாகந்திளைப்ப—வளவிடகாதிலே (த)ம்மிலொத்தற்குப்பொருந்தவிட்ட நிறைந்த பிண்டியினது ஒள்ளியதளிர் நுண்ணிய பூணினையுடைய மார்பிடத்தே அசையாநிற்க

திண்காழ் நறுங்குறடுரிஞ்சிய பூங்கேழ்த் தேய்வை
தேங்கமழ் மருதிணர் கடுப்பக் கோங்கின்
குவிமுகி ழிளமுலைக் கொட்டி. . . . .
. . . .

(கு-பு.)—

இந்நூலைப்பற்றிய குறிப்பு 1195 நம்பரில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது; இவ்வுரை மதுரையாசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியரால் இயற்றப்பட்டது ; சிறந்தது. இந்நூல் அடி 317–இல், இந்தப்பிரதியில் 3 முதல் 32 வரையிலுள்ள அடிகள் உரையுடனும், 33 முதல் 35 வரையிலுள்ள அடிகள் உரையின்றியு

No. 1201. சிதம்பரநான்மணிமாலை.

CIDAMBARANĀNMAṆIMĀLAI.

Substance, palm-leaf. Size, $14\frac{7}{8} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Pages, 17. Lines, 8–10 on a page. Character, Tamil. Condition, good. Appearance, old.

Complete.

Begins on fol. 1*a*. The other work herein is Śivappirakāśam 12*a*

This work containing 40 stanzas forms the 26th Prabandam of the 11th Tirumuṟai and is in praise of God Śiva worshipped under the

name of Naṭarāja in Cidambaram.
Paṭṭinattuppiḷḷaiyār. The work is also called Kōyinānmaṇimālai.

Beginning:

(வெண்பா)

பூமே லயனறியா மோலிப் புறத்ததே
நாமே புகழ்ந்தளவை நாட்டு(டே)வாம் —பாமேவு
மேத்துகந்தான் றில்லை யிடத்துகந்தா னம்பலத்தே
கூத்துகந்தான் கொற்றக் குடை. (க)

(கட்டளைக்கலித்துறை)

குடைகொண்டிவ் வையமெல் லாங்குளிர வித்தெரி போற்றிசீரிப்
படைகொண் டிகன்றெறும் பார்த்திப ராவதிற் பையப்பொற் கொன்றைத்
தொடைகொண்ட வார்சடை யம்பலத் தான்றொண்ட ரேவல்செய்து
கடைகொண்ட பிச்சைகொண் டுண்டிங்கு வாழ்தல் களிப்புடைத்தே (உ)

End:

(ஆகவல்.)

சதுமுகன் றந்தைக்குக் கதிர்விடு கடவு
ளாழி கொடுத்த பேரருள் போற்றி ;
மூயமறியொடு பணிந்த வியக்காகோ னுககு
மாநிதி யிரண்டு மானுப் பொருவளத்
5 தளகை யொன்றுந் தளர்வின்றி நிறுவிய
செல்வங் கொடுத்த செல்வம் போற்றி ;
தாணிழ லடைந்த மாணிக் காக
நாண்முறை பிறழாது கோண்முறை வலித்துப்
பதைத்துவருங் கூற்றைப் படியிசைத் தெறிகக
10 வுதைத்துயி ரளித்த வுதவி போற்றி;

* * * *

தாதையை யெறிந்த வேதியச் சிறுவாகுப்
பரிகலங் கொடுத்த திருவுளம் போற்றி ;
தின்முதல் வழிபடத் தன்மகற் றடிந்த
30 தொண்டர் மனையி லுண்டல் போற்றி ;
வெண்ணெ யுண்ண வெண்ணுபு வந்து
நந்தா விளக்கை நந்துபு பெயாத்த
தாவுபல் லெலிக்கு மூவுல காள
நொய்தினி லளித்த கைவளம் போற்றி;

* * * *

தில்லை மாநகர் போற்றி தில்லையுட்
செம்பொ னம்பலம் போற்றி யம்பலத்
40 தாடு நாடகம் போற்றி யென்றுங்
கென்றும் போற்றினு மென்றனக் கிறைவ
வாற்ற லில்லை [போற்றி]யாயினும்
போற்றி போற்றிநின் பொலம்பூ வடியே. (சo)

Colophon:

நான்மணிமாலை முற்றும்.

ஸ்ரீமுகவருல ஆடி மீ துவாதசி குருவாரம் ரோகிணி நட்சத்திரம் பெற்ற சுபதினத்தில் திமிரமகலக் குமரன் வரைந்தனன்.

(கு-பு.)—

இது பதினொராந்திருமுறைப் பிரபந்தம் 40-ல் 26-வது; 40 செய்யுட்களை யுடையது. பட்டினத்துப் பிள்ளையார்வாக்கு; சிதம்பரம் நடராசமூர்த்தி விஷயமான துதி. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது. கோயினான் மணிமாலையென்றும் இதற்குப் பெயருண்டு.

No. 1202. சிதம்பர நான்மணிமாலை.
CIDAMBARA NĀNMAṆIMĀLAI.

Substance, palm-leaf. Size, 3¼ × 1⅜ inches. Pages, 72. Lines, 10 on a page. Character, Tamil. Condition, slightly injured. Appearance, old.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 1143.

Complete.

Same work as the above.

Colophon:

நான்மணிமாலை கனகாசலம் எழுதி முடித்தது. முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதிபோன்றது. இதில் இந்நூல் முற்றும் உளளது.

No. 1203. திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவை.
TIRUVIḌAIMARUDŪR MUMMAṆIKKŌVAI.

Pages, 44. Lines, 6–8 on a page.

Begins on fol. 7*a* of the MS. described under No. 1133.

Complete.

This work forms the 28th Prabandam of the 11th Tirumuṟai, and is in praise of Śiva worshipped under the name of Mahāliṅgamūrti in Tiruviḍaimarudūr, a place in the Tanjore district. The author is Paṭṭinattuppiḻḻaiyār. He has been praised by Tāyumānavar and Kaṇṇuḍaiyavaḻḻalār, and in the 28th Agaval of this work he praises Appar, Sundarar, Sambandar, Maṇikkavāsakar and Varakuṇapāṇḍiyar, thus giving room for the inference that he lived after these last mentioned four persons and before the first mentioned two persons.

Beginning:

(ஆசிரியப்பா.)

தெய்வத் தாமரைச் செவ்வியின் மலர்ந்து
வாடாப் புதுமலர்த் தோடெனச் சிவந்து
சிலம்புங் கழலு மலம்பப் புனைந்து
கூற்றி னாற்றன் மாற்றிப் போற்று
5 *வலம்புரி நெடுமா லேனமாய் நிலம்புக்*
காற்றலி னகழத் தோற்றாது நிமிர்ந்து

பத்தி யடியவர் பச்சிலை யிடினு
முத்தி கொடுத்து முன்னின் றருளியுந்
திகழ்ந்துள தொருபாற்
(. . . . .)
உலக மேழும் பன்முறை யீன் று
மருதிடங் கொண்ட வொருதனிக் கடவுளின்
றிருவடி பரவுதும் யாமே நெடுநா
ளிறந்தும் பிறந்தும் மிளைத்தனம் மறந்துஞ்
சிறைக்கருப் பாசயஞ் சேரா
மறித்தும் புகாது வாழ்வுபெறற் பொருட்டே. (க)

(வெண்பா.)

பொருளுங் குலனும் புகழுந் திறனு
மருளு மறிவு மனைத்து—மொருவா
கருதாவென் பார்க்குங் கறைமிடற்றாய் தொல்லை
மருதாவென் பார்க்கு வரும். (உ)

End:

(அகவல்.)

கொண்டலி னிருண்ட கண்டத் [தி](தெ)ண்டோட்
செவ்வா னுருவிற் பையர வார்த்துச்
சிறுபிறை கிடந்த நெறிதரு புன்சடை
மூவா முதல்வ முக்கட் செல்வ !
5 தேவ தேவ திருவிடை மருத !
மாசறு சிறப்பின் வானவ ராடும்
பூசத் தீர்த்தம் புரக்கும் பொன்னி
யயிரா வணத்துறை யாளு மப்ப !
கயிலாய வாண ! கவுரி நாயக !
10 நின்னை வணங்கிப் பொன்னடி புகழ்ந்து
பெரும்பதம் பிழையா வரம்பல பெற்றோ
ரிமையா நெடுங்க ணுமையா ணங்கையு
மழைக்கட் கடத்துப் புழைக்கைப் பிள்ளையு
மமரர்த் தாங்குங் குமர வேளுஞ்
15 அரிசங் கேந்திய திருநெடு மாலும்
வான்முறை படைத்த நான்முகத் தொருவனுந்
தாரகற் செற்ற வீரக் கன்னியும்
நாவின் கிழத்தியும் பூவின் மடந்தையும்
பீடுயர் தோற்றத்துக் கோடி யுருத்திரரு
20 மாணுப் பெருந்திறல் வானோர் தலைவனுஞ்
செயிர்தீர் நாற்கோட் டயிரா பதமும்
வாம்பரி யருக்கர் தாம்பன் னிருவருஞ்
சந்திர னொருவனுஞ் செந்தீக் கடவுளும்
(. . . . .)
25 வித்தகப் பாடான் முத்திறத் தடியரும்
பெருந்துறைத் தெய்வமுந் திருந்திய வன்பி
லத்தகு செல்வத்தை யவமதித் தருளிய

சித்த் மாருச் சிவ வாக்கிய தேவரும்
வெள்ளை நீறு மெய்யிற் கண்டு
30 கள்ளன் கையிற் கட்டவிழ்ப் பித்து
மோடும் பன்னரி பூளைகோட் டானைப்
பாடின வென்று படாம்பல கொடுத்துங்
குவளைப் புனலிற் றவளை யரற்ற
ஈசன் றன்னை யேத்தின வென்று
35 காசும் பொன்னுங் கலந்து தூவியும்
வழிபடு மொருவன மஞ்சனத் தாற்றிய
செழுவிரை யெள்ளைத் தின்னக் கண்டு
பிடித்தலு மவனிப் பிறப்புக் கென்ன
விடுத்துக கொண்டவ னெச்சிலை நுகர்ந்தும்
40 மருத வட்டத் தொருதனிக் கிடந்த
தலையைக் கண்டு தலையுற வணங்கி
யும்மைப் போல வெம்மித் தலையுங்
கிடக்க வேண்டுமென் [ெ]றடுத்தடுத் திரந்துங்
கோயின் முற்றத்து மீமிசை(க) கிடப்ப
45 வாய்த்துள தென்று நாய்கக[ா]ட[ெ]ட (மெ)டுத்துங்
காம்பூழ்த் துதிர்ந்த கனியுருக் கண்டு
வேம்புகட் கெல்லாம் விதான மமைத்தும்
விரும்பின கொடுக்கை பரம்பரற் கென்று
புரிகுழற் றேவியைப் பரிவொடு கொடுத்த
50 பெரிய வன்பின வரகுண தேவனும்
(. . . . .)
தின்னுல கனைத்தி னனமை தீமை
யானவை நின்செய லாத (வி)[லே]
(ஞனே) யமையு நலமில வழிக்கே. (28)
(. . . . .)
கரத்தினின் மாலவன் கண்கொண்டு நின்கழல் காட்டநல்ல
வரத்தினை யியு மருதவப்பா மதி யொன்றமில் லேன்
சிரத்தினு மாயென்றன சிந்தைய தாகிவெண் காடனென்னுந்
தரத்தினு மாயது நினனடி யார்தெய்வத் தாமரையே. (௩0)

(கு-பு.)—

இது பதினொராந் திருமுறைப் பிரபந்தங்களுள் ஒன்று. திருவிடைமருதூர் மஹாலிங்கமூர்த்தி விஷயமானது கி. இயற்றியவர், "பாரனைத்தும் பொய்யெனவே பட்டினத்துப் பிள்ளையைப்போ, லாருந் துறக்கை யரிதரிது", "ஒட்டுடன் பற்றின்றி யுலகைத் துறந்த செல்வப் பட்டினத்தார்" என்று தாயுமானவராலும், "படடினத்துப் பிள்ளையினைப் பத்ரகிரி யையப்பரவி, விட்டுவிட மாட்டார் வெறுவீடர்" எனக் கண்ணுடைய வள்ளலாராலும் பாராட்டிக் கூறப் பெறும் பட்டினத்துப் பிள்ளையாகும் இந்நூலின் 28-ஆம் அகவலால் நாயன்மார் மூவரையும், மாணிக்கவாசகரையும், வரகுண பாண்டியரையும் பாராட்டிக் கூறியிருத்தலால் அந்நால்வருக்கும் இவர் காலத்தாற் பிந்தியவராவார். இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

No. 1204. திருவொற்றியூரொருபாவொருபது.
TIRUVORRIYŪRORUPĀVORUPADU.

Substance, palm-leaf. Size, 5 × 1⅝ inches. Pages, 22. Lines, 9 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, new.

Begins on fol. 1*a*. The other work herein is Irupāirupadu with commentary, 12*a*.

Almost Complete.

This work consisting of 10 stanzas forms the 30th Prabandam of the 11th Tirumurai. The author is the well-known Paṭṭinattup-piḷḷaiyār. The 1st stanza, the last line of the 9th stanza and the 10th stanza are not found in the printed editions.

Beginning:

கரு[வெ]வந்து வீழக் கடைகணித்தென் னுள்ளத்
திருவந்து ஞானத் தெளிவின்—சொரூபந்
தெரிந்தகவ லந்தாதி செய்தருளப் பட்ட
வருந்தகைமை யேதுமறி யேன்.

இருநில மடந்தை யியல்பினி லுடுத்த
பொருகடன் மேகலை முகமெனப் பொலிந்த
வொற்றியூர் மாநக ருடையோ யுருவின
பெற்றி யொன்றாய்ப் பெற்றோ ரியாரே.

(* * * *)

எவ்வகை யளவினிற் கூடிநின்
30 றவ்வகை பொருளுநீ யாகிய விடத்தே.

End:

உலகுமதி யுருவத் தொண்சுடர் மூன்றி
னிலகு நாட்டத் திறையே யபயஞ்
சிறுகதிர்த் திங்கள சென்னியான் முடித்த
கறைமிடற் றமிர்தக் கடலே யபயம்

(* * * *)

வூட்டுந் தன்மையு மொழியுந் தன்மையும்
பெண்டிரு மக்களும் பிறவு மாக
கொண்டறபவர் நாகு பூஉந் தன்மையுங் (?)
காலமு மூன்றுங் கயிற்றுக் கிளையெடு

* * * *

(கு-பு.)—

இது, பதினோராந் திருமுறைப் பிரபந்தங்கள் 40-ல் 30-வது ; பட்டினத்துப் பிள்ளையார் இயற்றியது. செய்யுள்நடையிற் சிறந்தது. 10 அகவல்களையு டையது. இதன் முதலிற் காணப்படும் வெண்பா அச்சுப்பிரதியில் இல்லை ; அன்றியும் இதன் 9-ஆம் பாட்டிறுதியும் 10-ஆம் பாட்டும் அச்சுப்பிரதியிற் காணப்படாதன. 10-ஆம் பாடலின் இறுதியிற் சில அடிகள் இந்தப் பிரதி யில் இல்லை.

No. 1205. நம்பியாண்டார்நம்பியந்தாதி.

NAMBIYĀṆḌĀRNAMBIYANTĀDI.

Pages, 34. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 104*a* of the MS. described under No. 83.

Complete.

This work consisting of 89 stanzas forms the 33rd Prabandam of the 11th Tirumuṟai and gives very briefly the biography of the 63 Tamil Śaiva devotees called Arupattimūvar. It is also called Tiruttoṇḍar Tiruvantādi and forms the basis of the later work Periyapurāṇam. The author is Nambiyāṇḍārnambi.

Beginning :

செப்பத் தகுபுகட் டில்லைப் பதியிற் செழுமறையோ
ரொப்பப் புவனங்கண் மூன்றினு மும்பரி [னா](னு)ரரித்த
வப்பற் கமுதத் திருநடற் கந்திப் பிறையணிந்த
தப்ப[ர்க்](ற்) குரிமைத் தொழில்புரிந் தார்த[ம்]மைச் சொல்லுதுமே. (௧)

End :

ஓடிடும் பஞ்சேந் திரிய மொடுக்கியென் னூழ்வினைகள்
வாடிடும் வண்ண நின் றெத்தவஞ் செய்த(னன்) வானிலுள்ளோர்
சூடிடுஞ் சீர்த்திருப் பாதத்தர் தொண்டத் தொகையி னுள்ள
சேடர்தஞ் செல்வப் பெரும்புக ழந்தாதி செப்பிடவே. (அக)

(கு-பு.)—

இது பதினொராந் திருமுறைப் பிரபந்தங்கள் 40-ல் 33-வது; பெரிய புராணத்திற்கு முந்தியது; நம்பியாண்டார்நம்பி என்பவரால் பாடப்பெற்றது; 89 கட்டளைக்கலித்துறைகளையுடையது; பெரும்பாலும் ஒவ்வொரு கலித்துறையிலும் ஒவ்வோரடியார் செய்திகள் கூறப்பட்டிருத்தலால் இதற்குத் திருத்தொண்டர் திருவந்தாதியென்றும் ஒரு பெயருண்டு; இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் பூர்த்தியாயிருக்கிறது.

No. 1206. பெரியபுராணம்.

PERIYAPURĀṆAM.

Pages, 4. Lines, 12 on a page.

Begins on fol. 14*a* of the MS. described under 623.

It is written in the beginning of this MS. that the stanzas given therein form the remnants of the Apparpurāṇam which is that portion of the Periyapurāṇam dealing with the life of Appar or Tirunāvukkarasunāyanar. But the stanzas are not found in the printed editions of the Periyapurāṇam. For other MSS. of this work see Nos. 619 to 627 *ante*.

Beginning:

அப்பர் புராணத்தில் குறைச்சல் பாட்டு.

அங்ககன் று போகியரன் மகிழ்ந்ததான
மம்மருங்கும் பலவிறைஞ்சி யன்பர்சூழக்
கொங்கணே பூங் குடமூக்கிற் றிருக்கா ரோணங்
கொடிமதில்சூழ் கீழ்க்கோட்டங் கும்பிட டேத்தி
மங்கையுமை பாகர் வலஞ் சுழியில்வந்து
வலங் கொண்டு வந்து மகிழ்ந் தேத்திப் போந்து
தெங்க[ளை](ணை) பைம் பொழி(ல்) புடைசூழபழையா
றெய்தித் திருச்சத்தி முற்றத்துச் சேர்ந்தாரன்றே. (௱௧௩)

End:

தேனார்ந்த மலர்ச்சோலைக் கழுக்குன் றின் திருவடியா
ரானத விருப்பினொடு மெதிர்கொள்ள வணைந்தருளித்
தூனாள்வெண் மதியணிந்த சுடர்க்கொழுந்தைத் தொழுதிறைஞ்சிப் (?)
பாணொடு மிசைத்திருந்த திருநந்த வளம்பாடி. (௩௪௨)

திருச்சிற்றம்பலம்.

(கு-பு.)—

இப்பாடல்கள் அப்பர் புராணத்தைச்சேர்ந்தவை என று ஊகிக்கப்படுகின் றது. இதன் தலைப்பில் "அப்பர் புராணத்தில் குறைச்சல் டாட்டு" எனக் குறிக்கப்பட்டிருப்பதால் இவை பெரிய புராணத்தின் ஒரு பிரிவாகிய திருநா வுக்கரசு நாயனா புராணத்தைச சேர்ந்தனவோ எனும் ஐயமுண்டாகின் றது ; ஆயினும் இது ஆராயத்தக்கது.

B. ŚAIVASIDDHĀNTAŚĀSTIRAM.

No. 1207. அட்டபுட்பம்.

AṬṬAPUṬPAM.

Size, 6 × 1 inches. Pages, 4. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 47*a* of the MS. described under No 185.

On the eight flower-like qualities or virtues of a person which are required to be given as offerings when he mentally worships God. The eight qualities are mentioned in the Tamil remarks below.

Beginning:

அஷ்டபுஷபம.

சிவாயமநாயநமா (?)	ஈசானம்
சிவமூர்த்தியேநமா	தத்புருஷம்
சிவாயநம	அகோரம்
[கு று](கிரு)தையேநமா	வாமதேவம்
சிரசேநமா	சத்தியோசாதம்
	* * *
சிகாயநமா	திக்குப்பந்தனம்
கவசாயநமா	அவகுண்டனம்
அ[ஷ](ஸ்)திராயபடு	தேனுமுத்திரை

End:

வித்யாதேகம்
நேத்திரம்
ஆவாகனம்
தாபனம்
சன்னிதானம்
சன்னிரோதனம்
விண்ணப்பம்
திருவி[illegible] சுவாத அர்க்கியம்
காளகண்ணிமுத்திரை
லிங்கமுத்திரை
நமஸ்காரமுத்திரை
இருதையாதி அங்கத்துவம்.

(கு-பு.)—

இது சைவமதவிஷயமானது. கொல்லாமை, ஐம்பொறியடக்கல், பொறை, அருள், அறிவு, வாய்மை, தவம், அன்பு என்னும் அட்டபுட்பங்களைக் கொண்டு ஈசுவரனை மனத்தாலருச்சிக்குமுறைமை முதலியவற்றை விளக்குவதென்று தோற்றுகிறது.

No. 1208. அதிகாரப்பிள்ளையட்டவணை.

ADIKĀRAPIḶḶAIYAṬṬAVAṆAI.

Pages, 10. Lines, 14 on a page.

Begins on fol. 115*a* of the MS. described under No. 344.

Complete.

A prose treatise explaining the nature and characteristics of God, Soul and Pāśam which is said to obstruct the view of the soul. It was taught by Kaṇṇuḍaiyavaḷḷalār to Adikārappiḷḷai who interrogates the former on these points The work is one of the twenty treatises, called Śāstirams, written by Kaṇṇuḍaiyavaḷḷalār

Beginning:

சிவஞான மோக்ஷதாக மீதூர்ந்த அதிகாரப்பிள்ளை ஈசனார்? யானார்? என்னை மறைத்திருக்கும் பாசம் யாது? என்னும் விசாரமீக்கொண்டு கேட்க, கா(ர)ண ஞானக்கண்ணுடையோன் சித்தாந்த மகா வாக்கியம் வியவகரிக்கும்படி :—

சிவம் நானானேனென்ன, நானாரென்ன, நீயும் சிவம், ஞான தீக்ஷையால், திருநோக்கால், திவ்வியபாவனையால், சிவயோகத்தால், திருவாக்கால், திருப்பரிசத்தால் சிவம் நீயானாயென்ன, எனக்குண்டான அனுபோக சிவம் எங்குமுண்டோவென்ன வினவும் விடைக்கு உத்தரம் :—

சிவனானவன் பூதபௌதிகங்கடொறுமுண்டு இந்த வாக்கியத்தால் உய்ந்துபோனேனென்று ஆனந்தமாக்கடலமுந்திய மாணாக்கனுக்கு மீட்டும் வற்புறுத்தி மேற்கூறுவான்:—முதல்வாக்கியம் சதது. இரண்டாம் வாக்கியம் சித்து. மூன்றாம் வாக்கியம் ஆனந்தம் :—

முதல் வாக்கியத்தால் மல நாசனம். இரண்டாம் வாக்கியத்தால் கன்ம நாசனம். மூன்றாம் வாக்கியத்தால் மாயைநாசனம்.

End:

இந்தப் பி[ற](ர)காரத்தைச் சிவஞானப் பிரகாசத்து உண்மையிற்கண்டு தெளியக்கடவை.

பதி பசு பாச விளக்கம், ஞானவிளக்கம், உபதேசமாலை, சிவஞானப்பிரகாசம், அத்துவிதக்கலி (வெண்பா), அதிரகசியம், (சிவாகமக) கச்சிமாலை இந்த ஏழுமொருகொத்தாயிருக்கும்

பதி பசு பாச விசாரணையும், உண்மை நிஷ்டையும், [ெ]தசகாரிய விசேடமும், குருசிரத்தை(யும்) மகாவாக்கியமும், தீட்சாக்கி[ற](ர)மமும், ஞானவுபதேசமும், ஆகமசித்தாந்தமும் காண்க்கடவை. சத்திய நிர்வாண தீக்கையில்லாதவர்க்கு இந்தமார்க்கம் போதிக்கில், நீரருந்துமாவை அதட்டினோன் சாருங் கதியடைவை.

புண்ணுடலை நீப்பேனோ பொன்றாத மெ(ய்)ஞ்ஞானக்
கண்ணுடைய வள்ளல்பதங் காண்பேனோ—வெண்ணுடைய
வஞ்செழுத்தி னுண்மை யறிவேனோ வாங்கதனுட்
பிஞ்செழுத்தைப் பின்னறிவே னோ.

Colophon:

அதிரகசியப்பிள்ளை படவணை முற்றும்.

இது க[ற்](ர்)ணப[ர]ம்பரை. திருச்சிற்றம்பலம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் சைவசமயத்தைச் சார்ந்தது. வள்ளலார் சாஸ்திரம் இருபதனுள் ஒன்று. வசனநடையாலாயது. அதிகாரப்பிள்ளை யென்பவர் கண்ணுடைய வள்ளலாரை உண்மைப்பொருள் எது என வினவ, அதற்கு அவர் மறுமொழி கூறுவதாக அமைந்தது இது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உளது.

No. 1209. அதிரகசியம்.
ATIRAHASIYAM.

Pages, 22 Lines, 9-14 on a page.

Begins on fol. 20*a* of the MS described under No. 344.

Complete in 6 stanzas.

This work, like the preceding one, is one of the 20 Śāstirams of Kaṇṇuḍaiyavaḷḷalār It explains, how when one seeks after a spiritual teacher, God appears as a Guru, instructs him in the true faith, and leads him on to salvation.

Beginning:

மோகமெனுங் கடல்கடந்து முத்தியெனுங் கரைகாண்பான முதிர்ந்த நாவாம்
பாகமெனு மலாகொண்டு பத்தியெனும் புனலாட்டிப் புரிந்து சாத்திச்
சோகமெனப் பாவித்து துரியமெனும் விளக்கேற்றிச் சோக நீங்கி (க)
யாகமெனுங் கோயிலின்கண் ணறிவென்னுங் கணபதிக்கே யன்புசெய்வாம்.

* * * *

அவையடக்கம்.

அதிரகசியத்தை யானு மளவிடத் துணிதல் வாணின்
மதியினை மழ[ற](த)ன் கையால் வவ்வுத லொக்கு மேனு
மெதிகடம் மருளா லி[ன்னூ](ந்நூ) லிசைப்பணிங் கிழிந்த நாய்த்தோல்
வதியினும் மணியை யெள்ளார் மணிநலந் தெரிந்தோ ரெல்லாம். (எ)

நூற்கருத்து.

அரிதுயிற் கடலு மிந்த வாசையங் கடற்கொவ் வாமை
பருவமிக் குயர்ந்தோ னொக்கிப் பாசமா திகளை நீத்துக
குரவனைத் தேடிக் கண்டு கூடரும் வீடு கூடும்
ஒருமையை யி[ன்னூ](ந்நூ)லின்க ணுணர்த்துவ னுணர்வி னூலே. (அ)

பாயிரம் முற்றும்.

மா[ளி](றி)ல வரைப்பி னுள்ளோர மாணனுக் குலக மெல்லாங்
கான னீர்போலத் தோன்றிக் கரப்பது கருத்துட் டோன்றித்
தே[னி](னு)லா மொழியா [ற](ரா)சைச சீயென வெறுத் துமிழ்ந்தான்
பானல்வாய் மகவி னுசை பாசத்தா [ள](ரா)சை நீத்தான். (கூ)

சித்திர பானுவாலுஞ் சிதைவிலா விருளை வீட்டி
யுத்தம முத்திஞான முதவுவா னுளனோ வென்[று](றிங்)
[வ](க)த்திரூழ் ஞாலமெல்லா [ந்து](ம)ளிமதுக் கலையு மாபோற்
பொத்தகப் பொருளைக் காட்டும் போதகா சானைத் தேர்வான். (௰உ)

End:

அதிரக சியத்தான் மேலா மறிவினை விளக்[கி](கு) வித்தோய
கதிபிறி தில்லை யென்னக் காட்டிய கருணை மேருப்
பதிகுடி கொண்ட ஞான தேசிக பரமா வுன்னை
விதிமுறை பணிவ னொக்கி விம்முவ னென்செய் கேனே (கூரு)

பிண்டமா முடனு னல்லேன் பிராணவா யுவுநா னல்லேன்
கண்ட விந்தியநா னல்லேன் கரணமோர் நான்கு மல்லேன்
பண்டைய வறிவே நானென் றுணர்தரு பருவம் வாய்ப்பின்
வண்டறை கொன்றைத் தாரன் மலரடி காணலாமே. (கூசு)

Colophon:

அதிரகசிய முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது வள்ளாலர் சாத்திரம் இருபதனுள் மூன்று. சைவசமயத்தைச்சார்ந்தது. இந்நூல், மோட்சமடைய விரும்பியவன் நல்லாசானை நாடியபோது, பிரமமே அவனுக்குக் குருவாகத்தோன்றி உண்மைப்பொருள் விளங்க உபதேசித்து அவனை மோட்சமடைவிப்பதாகக்கூறுவது. உலகப்பற்றை நீங்கி உண்மைப்பொருளை அறியும் வகைகள் நனகு காட்டப்பட்டுள்ளன. பாயிரம் உட்பட அறுபத்தாறு விருத்தங்களாலாகியது. முற்றும் இருக்கிறது.

No. 1210. அத்துவிதக்கலிவெண்பா.
ATTUVIDAKKALIVEṆBĀ.

Pages, 4. Lines, 14 on a page.

Begins on fol. 18*a* of the MS. described under No. 344.

Complete in 30 Kaṇṇis of the Kaliveṇbā metre.

This treatise was written, like the preceding one, by Kaṇṇuḍaiya-vaḷḷālar and states that God, appearing in the form of Guru, teaches the unreality of the manifested universe and the reality of the soul and that the realization of the soul by the removal of self-consciousness is itself salvation.

Beginning:

பராபரமாய் நித்தமாய்ப் பரிபூரணமாய்
நிராமயமாய் நிட்களமாய் நீங்காப்—புராதனமாய்ச்
சத்தியமாய்ச் சித்தாய்ச் சதானந்த (மாய்த்)தேசாய்ச்
சுத்த வெறுவெளியாய்ச் சூனியமாய்ப்—புத்தமாய்த்

* * * *

வேதச் சிகரத்துள் வீற்றிருந்த தெய்வமே
போத குருவாய்ப் புவிமீது—நாதனென
வந்தான் றிருவடியை மத்தகத்திற் சேர்த்தினனை
றந்தானென் சென்னித் தடக்கையைச—சிந்தா

End:

ஆறுகடற்
சென்றொடுங்கு மாபோற் சிவத்திலொடுங் கென்று
ஞென்றுமற வொன்று யுருகென்று—னன்றாய
சாத்திரத்தை யேயோதித் த[ற்](ர்க)கியா தென்றனக்கோர்
வார்த்தையினைச் சொல்லி வழக்கறுத்தான்—காத்திரமுங்

* * * *

பூஞ்சரணஞ்
சென்னியிலு மென்னுடைய சித்தத்தும் வைத்தாண்ட
மன்னவர்க்குக் காணிக்கை(ம்) மாறு

Colophon:

அத்துவிதக் கலிவெண்பா முற்றும்.
முத்துகுரு தேவனடி சித்தமுற வைப்பாம்.

* * * *

சிவஞான தேவனடி பவமாறப் பணிவாம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் வள்ளலார் சாஸ்திரம் இருபதனுள் ஒன்று சைவ மதத்தைச் சார்ந்தது. சச்சிதானந்த ஸ்வரூபமாகிய சிவமே குரு மூர்த்தமாய் வந்து, ஜகத்து முதலியவை மாயையால் தோற்றுவன வென்றும், ஆன்மாவொன்றே நித்தியமென்றும், அகங்கார மமகாரங்களை நீக்கி அதனை உள்ளபடி யறிதலே மோட்சமென்றும் கூறிச் சேதனனை நல்வழிப்படுத்துமென்று கூறுவது. கலி வெண்பாவால் அமைந்தது. இது முப்பது கண்ணிகளாலாகியது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1211. அமிர்தபஞ்சாக்கரம்.
AMIRTAPAÑJĀKKARAM.

Substance, palm leaf. Size, 8⅞ × 1 inches. Pages, 7. Lines, 7 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Begins on fol. 30a. The other works herein are Sōtiḍasaṅgraham 1a, Dhyānappāḍalgaḷ 8a, Śidambarakarumam 2). Uḍalariñānam 34a. Complete.

A work purporting to have been taught by Nandidēvar to Tirumūlar and explaining what the five-syllabled Mantra teaches and how the teachings were handed down.

Beginning :

அமுர்தபஞ்சாட்சத்திருவை

நமசிவயமென்ற மந்திரத்துக்கு அர்த்தம் எப்படி யென்னில் நகாரம் திரோதா(ன)சத்தி; இது ஆ[ற்று](த்து)மாக்களைப் பிரபஞ்சத்திலே இச்சையை வைத்தும், மகாரம் கிரியாசத்தி; ஆத்துமாக்களைப் பிரபஞ்சத்தை மெய்யென்றழுத்தும்; இந்தப்படி, சிவத்திலே ஆசைவருத்தி(ச) சிகாரத்தொடுங் கூடிநிற்பது. நகாரம் சிவத்திலே ஆசையைவருத்தி வகாரத்தொடுங் கூடி நிற்பது. மகாரம் நின்ற எழுத்த தொதுகிறது. எப்படி யென்னில் சிவய மென்று ஓதவும்; இந்த மூன்றெழுத்துகளுள்ளே அஞ்செழுத்தண்டோ உ[ன்று](ண்டு); இந்த அஞ்செழுத்துக்கு மூலம் அட்டாக்கரமாகியதெப்படி யென்னில் அகாரம் உகாரம் மகாரம் விந்து நாதம் என்ற அஷ்டாக்ஷரம் சேர்ந்தது. அது சேருகிறது எப்படி யென்னில் : —

End:

பராபரமாகிய பரமேசுவரன் மானைப்பிடிகக மானைப்பேலே இரவையும் பகலையும் குருவென்ற வடிவுகொ[ன்று](ண்டு) ஆதிவள்ளுவ நாயனா சாட்சியாகப் பாரப்பதிக்கும் திருநந்திதேவருக்கு(ம்) அருளிச்செய்தவாறு.

திருநந்திதேவர் திருவருடபயன் சாட்சியாகத திருமூலதேவருக்கு அருளிச்செய்தவாறு.

Colophon:

பஞ்சாட்சரத்திருவை முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது பஞ்சாக்கரத்தின் பொருள் இன்னதெனவும், கைலாசத்திலிருந்து இம்மகாமந்திரம் வந்தவழி முதலியவறறையும் விரிவாகக கூறுவது. இந்தப பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

No. 1212. அம்பலவாணன் ஆனந்தக்களிப்பு, உரையுடன்.
AMBALAVĀṆAN ĀNANDAKKAḶIPPU WITH COMMENTARY.

Substance, palm-leaf. Size, 14⅝ × 1 inches. Pages, 42. Lines, 6 on a page. Character, Tamil. Condition, fair. Appearance, old.

Begins on fol. 1*a*. The other works herein are Śatutkōnamālai 22*a*, Ñānavāśiṣṭṭavurai 25*a*.

Complete.

A treatise on Śaivasiddhānta. The text consists of 12 stanzas apparently composed by a disciple of Ambalavāṇan and explains how the teachings of his Guru produced in the mind a great overflow of blissfulness. The name of the commentator is not known.

Beginning :

பதிபசுபாச நிலையறிதல், ஆனந்தக்களிப்பு.

[சய்](சை)வ சித்தாந்தத்தில் நாலாயிரத்தஞ்ஞூற்றுச் சில்வானத்துண்மை யதில் இதுவும் சிவப்பிரகாசத்தில்[ப்]பொது [அன்](ஐம்)பதும் உண்மை [அன்](ஐம்)பதும் அந்த அனுபோகவிளைவு . . . . . வேதாந்தி[ய](க)ளுக்குப் பொருளாயிருக்கிற ஓங்காரமே உண்மையென்றும், [ச்]சித்தாந்திகளுக்குப் பொருளாயிருக்கிற பதிபசுபாசமே பொருள் . . . . என்றுங் கண்டுகொள்க.

ஆனந்தக்களிப்பு.

உற்பவநாசமில்லாதானுருவெடுத்தென்போலுதித்தேயுலகிற்[த்]
ற[த்](ற்)பதஞ்சூட்டித்தலைமேற்[ச்]சாராமற்[ச்]சார்வைத்தன்னருடந்த
அற்புதனம்பலவாணனானந்தமான களிப்பினைப்பாட(க)
கற்பகவானைமுகவன் கணபதியேயென்னைக்காத்தருள்வாயே. (க)

(எ-து.) உற்பவநாசமில்லாதான் என்பது-பிறப்புமிறப்புமில்லாதவன் என்பது, தனக்குமேலொருபொருளில்லாமையாகையால் உற்பத்தியில்லை என்றவாறு. நாசமில்லையென்பது, கடாகாசம் போல எண்பத்துநா[ங்](ன்)கு நூறுயிரம் ஆ[ற்று](த்த)மாவிடத்துங்கூடியுங் கூடாமல்[ல்]லும் நிற்கையால் நாசமில்லையென்றவாறு.

End :

அத்தன்பொன்னம்பலவாணனானந்தமான களிப்பா[றுரெ](றிர)ண்டும்
நித்தந்துதித்திடுவோர்கணீணிலத்திலருள்வாழ்வுகள்பெற்று(ச்)
சித்திகளெட்டுமடைந்துதிரிமலநீக்கிச் சிவமயமாவார்
சத்தியஞ்சத்தியஞ்சொன்னேஞ் சற்குருபாதந்தனையடைவோரே.

அத்தன் பொன்னம்பலவாணன் எ-து, கர்த்தாவாகிய எம்முடைய ஆசாரியன் பொன்னடிசாத்தி சா[த்தி](ற்றி)யருளிய ஆனந்தமான களிப்பாறிரண்டும். அந்தக்கடவுளே ஆனந்தமாகிய இந்தப் பன்னிரண்டு க[ழி](ளி)ப்பும் . . . . சற்குருபாதந்தனை யடைவாரே என்பது, சற்குருபாதம் பெறுமடியா[ற்](ர்க்)குப் பேறென்றவாறு.

சிவானந்தமயம். சி[றீ](ரீ)தரு அப்பர் ஆனந்தர் ஸ்ரீ புண்டரீக பாதபங்[ஜை]கயமே சரணம். தேவீசகாயம் ஆனந்தவல்லி.

ஆறுச[ஜை]மயப்பொருளுமன்னியமறுத்தோம்
அவ்வவர்நினைந்தவுரு வேறுருவுமானோம்
நீறிடுதல்மண்ணிடுத[நித்தி] (னெற்றி)யில்மறந்தோம்
நினைப்பதுமறப்பதுவு நெஞ்சொளியவுண்டோஞ்

சோறுபல வுண்டெசக துக்கவி[னை]டயங்க
பொடர்ந்துவர வேயது கடந்துநரி தற்றேரும்
வேறுபொரு ளில்லையெனு மெய்ப்பொருளு மாகேனும்
வேண்டுவன செய்துவிளை யாடிவிடு வோமே.

(கு-பு.)—

இது சைவசித்தாந்தத்தைச் சார்ந்தது. ஆசிரியராகிய அம்பலவாணர் அருளால் தமக்கு ஞானோபதேசம் செய்து மும்மலங்களை மாற்றித் தம்மைப் பேரின்ப வெள்ளத்தில் ஆழ்த்திய விவரம் முதலியவற்றைக்கூறி, அடங்காத ஆனந்தமடைந்து களிக்கும் ஒருவரால் பாடப்பட்டன இப்பாடல்கள் என்று தெரிகின்றது. பன்னிரண்டு பாடல்களாலாகியது. இந்தப் பிரதியில் மூலமு முறையும் முற்றுமுள்ளது. நூலாசிரியர் பெயரும் உரையாசிரியர் பெயர் முதலியனவும் தெரியவில்லை.

No. 1213 அறிவானந்தசமுத்திரம்.
ARIVĀNANDASAMUTTIRAM.

Size, 12 × 1¾ inches. Pages, 128. Lines, 10-13 on a page.

Begins on fol. 1*a*. of the MS. described under No. 335.

Complete.

Same work as that which is described under No. 310 the Tri. Cat. of MSS., Vol. II, Part 2, and which was transcribed from this MS.

(கு-பு.)—

இது மூலவருடத்திய காட்லாக் 310-ஆம் நம்பர் பிரதிக்கு மூலபிரதி. இதில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

No. 1214. ஆனந்ததர்சனம்.
ĀNANDADARŚANAM.

Substance, palm-leaf. Size, 6¾ × 1⅜ inches. Pages, 1?. Lines, 8 on a page. Character, Tamil. Condition, slightly injured. Appearance, not old.

Begins on fol. 4*a*. The other works herein are Tirumandiram 2*a*, Catuṭkōṇamālai 8*a*, Nādāntanōkkam 12*a* Āṟādāradarśanam 21*a*, Tāyumānasvāmipāḍal 30*a*, Uttarabōdakam 38*a*, Ñānavulā 49*a*, Maṇikka-vāśakarñānattāḻiśai 57*a*, Vēlappanñānasūttiraveṇbā 61*a*, Kuṟiñāna-veṇbā 63*a*, Parāparaveṇbā 70*a*, Sūttirakkalitturai 75*a*, Ānanda-vākku 88*a*, Kāraṇakāriyadarśanam 90*a*, Parāparaveṇbā 92*a*, Ōreḻuttuṇ-mai 96*a*, Sūttirakkalitturai 97*a*, Aindeḻuttuṇmai 103*a*, Vēdāntavam-mānai 105*a*, Muruhaveṇbā 111*a*, Ānandadarśanam 115*a*.

Apparently complete.

A prose work on Śaiva-Siddhānta stating that bliss is the outcome of spiritual enlightenment which a person can get only through the grace of his Guru.

Beginning:

நிராங்காரர், நி[ற்](ர்)மலர், நிர்(க்)குணர், நி[று](ர்)விகற்பர், நி[ர]ஞ்சனர், ஏகர் . . . . சிவமயமென்பது.

அவர் தாம் [யெ](எ)ப்படி யிருப்பர் கேள் மனமே! சொல்லுகிறேன் :—

நிராங்காரராகியவர் நிர்மலராய் . . . . சகல உபாதியிலும் . . . அவர் குணத்தை அநவரதங்கொண்டாடியே யிருக்க அவர் நமக்காக ரூபந் தரித்து வந்தாரென்றேயெண்ண . . . அனேக யுதாரத்தே யடையார்களெல்லாம்.

End:

இன்னமாதி[க்]குருவினு[ட](டைய) ஆதிககங்கேள்; மனமே! கங்காசலத்தால் அபிஷே[ச](ட)கம் பண்ணினக்கால் கேவலம் தேகமாத்திரமே குளிரும், [யெ](எ)ன்னுள்ளங் குளிர்ந்து உடம்பு புளகிதமாய் எங்குங் குளிரும் இவருடைய சேவையினால்.

குருபாதமுன்னிற்கவே[ணு](ண்டு)ம்.

(கு-பு.)—

இது சைவ சித்தாந்தத்தைச் சேர்ந்தது. குருவருளால் ஞானோதயமுண்டாகி ஆனந்தம் வருமென்று கூறுவது. வசன நடையிலமைந்தது. இயற்றியவரின்னாரெனத் தெரியவில்லை. எழுத்துப் பிழை மிக அதிகம். இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுப்பெற்றதென்றே தோற்றுகிறது.

No. 1215. ஆனந்ததர்சனம்.
ĀNANDADARŚANAM.

Pages, 3. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 115*a* of the MS. described under No. 1214.

Incomplete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுப்பெற

No. 1216. ஆனந்தரகசியம்.
ĀNANDARAHASIYAM.

Substance, paper. Size, $12\frac{7}{8} \times 7\frac{3}{4}$ inches. Pages, 30. Lines, 28 on a page. Character, Tamil. Condition, good. Appearance, old.

Begins on fol. 42*a*. The other works herein are Piramagītai 1*a*. Avadhūtagītaivyākkiyānam 57*a*, Malayāḷajātivivaraṇam 73*a*.

Complete excepting the 4th section which is incomplete.

This treatise is considered to be one of the works on Śaiva Śāstra. It explains the greatness of some of the leading doctrines of the Śaiva-Siddhānta such as Paśu (the individual soul), Pāśa (the string which binds the soul to rebirth) and Pati (Lord Śiva) etc. It contains 250 stanzas and is divided into 16 sections, the headings of which are given in the Tamil remarks noted below. The author is Paramānandadēva.

Beginning:

பத்திதரும் புத்திதரும் பாவமனு காது
சித்திதரு ஞானத் தெ[ழி](ளி)வுதரு—முத்திதரு
மைந்துமுக வன்பால னாறுமுக வன்றுணைவன்
றந்திமுகன் றாள்பணியத் தான்.

பாயிரமேழா மவையடக்க மூன்றும்
பண்புடைய பிரபஞ்ச வளமு[ன்று](ந் நா)ன்காங்
காயமதுற் பவமகிமை தான்மூன் றுந்தாங்
கன்மமற வுண[ரு](ர்)மகிமை மூன்றுந்சாநம்
. . . யமுடை ஞானதத்துவ . . சமகிமை
வகைதானீரே[ளா](ழா)ந்
தூய பசு மகிமை யிருபத்[திறு](து நா)ன்காஞ்
சொல்லரிய பதிமகிமை பதினைந்தாமே. (௧)

மோக பொது மகிமை'பத்தா மயலே தீரல்
மூவொன்ப துபதேச . . மூவேழாம்
வாகுடைய வறிவு,நிலை யெ[ளு](ழு)மூவைந்தாம்
மன்னுதுறவர் மகிமையறு மூவொன்றுந்
தேகபெற்றியே மூன்றுங் காட்சி மூன்றுஞ்
சேர்ந்த வீரெட்டு மகிமைக்கே வெண்பா
வேக[து](தொ)கை யிருநூற்றே டைம்பதாகு
மிலங்கு மானந்த ரகசியமு மாமே. (௨)

ஆசில்வா சிட்டமதி வேழுசித்தி
யார் பகவற்கீதை பரா பரத்தின் மும்மூன்
றேசசிவன் ஞானபோத நயினார் நூல் பின்
னேயுநா தாந்தஞ் சிவ[க்கிய](ஞா)னதீபம்
பேசியதோ ரிவை நான்கில் வகைக்கிரண்டாய்ப்
பெரிய சொரூ பானந்தந் தனிலும் நான்காய்த்
தேசு மந்திரம் வாதவூர் நூலின் பின்
தேவாரந் திருவருளின் மற்றுந்தானே. (௩)

நல்லகாயா விளக்கந்தன்னில்
ஞானரகசியத்தில் வாதுங்க ராமன்தேவி
சொல்லியதி லிவையேழில் வகைக்கே யொன்றாய்த்
[து](தொ)கையுமே ழஞ்சையுதா ரணங்கள் காட்டி
யெல்லையிலாப் பிறப்பிறப்பை யகற்ற வேண்டி
யிலங்கிய வேதாந்த முறை யேயாக
அல்லலறுத தாண்டகுரு நாத னெந்த
னகத்திலிருந் துரைக்கின்ற ஞான[னு](நூ)லே. (௪)

தந்தி முகமுஞ் சதுர்ப் புயமு முக்கண்ணுந்
தொந்தி வயிறுந் துணைத் தாளுஞ்—சிந்தை தினம்
ஞானந் தருங் குணமு நாடித் தொழுதுரைப்பா
மானந்த மாரக சியம்.

*   *   *   *

ஆனந்தரகசிய முதலாவது பாயிர மகிமை.

நீர்கொண்ட ஞாலமுறு நீடுபிர மாண்டமெனு
மேர்கொண்ட வண்டபிண்ட மெங்குமொன்றாய்ச்—சீர்கொண்ட
சித்திலகு மோர்ச[று](ரு)வ சீவதயா பரமாத்து
மத்துவித வுண்மையுரைப் பர்.

*   *   *   *

துறுவிழை வாரி சொரிகருணை மேக
மறுசமய சிங்கமே யன்று—சிறுபன்றிக்
கன்னைபோற் காத்தகுரு வாதிநா ராயணர்தாஞ்
சென்ம விடாய் தீர்த்த சிவம். (௨)

*   *   *   *

மூன்றாவது பிரபஞ்ச மகிமை.

மற்றப் பிறவியட்(?)கே வான்பொருட்டோற் றாதென்று
பற்றும(?) னுயவென்று படைததார் காண்—முற்றும்
எடுத்த தேகந்தமா யின்பதுன்பந் தானாய்
முடித்துக் கொண்டாரென் மொ[ளி](ழி).

End:

பாடியென் கொண்டாய் பணிந்துதிறுவா[ன](ம்)த்தித்
தேடியென் கொண்டாய்த் தியானித்தாய்ப்—பேடிசமாய்
நாணுனென்(மே)ற னலேந்தாய் திண்ணி(?)யுள்ளுமே பிரம்பு
தானு யிருந்துகொண்டு தான். (௯)

Colophon:

பதினாறாவது (காட்சி)மகிமை முற்றும்.

ஆக மகிமை பதினாறுக்கும் வெண்பா-உ௦.

தத்துவத்தின் பன்னூலாஞ் சாகரத்தி லேய[ளு](ழு)ந்து
மெத்தருக்கி[ன் னூ](ந் நூ)லருமை யெய்தாரே—சுத்தவனு
போகற்குச் சிந்தைதனிற் பூரணமாய் நின்றீசல
மோகித்துவா[ள்](ழ்)வார் மோட்சம்.

துகடீர் கருத்துடையோன் பரமானந்தன் சொல்லியதோர்
நகமீ தினிற்சுடரன்ன வானந்த ரகசியந்தான்
சகமீ துழல்கின்ற பாசவினைகளைத் தானகற்றி
வகையான மோட்ச வழிக்கு வி[ழ](ள)க்கென வாய்த்ததுவே.

ஆனந்தரகசியம் முடிந்தது முற்றும்.

ஆனந்த ரகசியம் கற்றோர்கள் ஞானம்பெற மறுநூல் தேடார். ச[று](ர்)வசீவதயாபரிபூரண பாதமே கெதி. நன்றாக. முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் சைவசாஸ்திரங்களுள் ஒன்று. (1) பாயிரமகிமை, (2) அவையடக்க மகிமை, (3) பிரபஞ்ச மகிமை, (4) உற்பவ மகிமை, (5) உணரு மகிமை, (6) ஞானதத்துவ மகிமை, (7) பாச மகிமை, (8) பசு மகிமை, (9) பதி மகிமை; (10) போத மகிமை, (11) மயலறு மகிமை (12) உபதேச மகிமை, (13) அறிவு மகிமை, (14) உறவு மகிமை (15) பெற்றி மகிமை, (16) காட்சி மகிமை என்ற பதினாறு பிரிவினையுடையதாய் இருநூற்றைம்பது வெண்பாககளாலாகியது. நான்காவதாகிய உற்பவமகிமை மட்டும் முற்றுப்பெறவில்லை. இதை இயற்றியவர் பரமானந்தரென்பவர். இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் பூர்த்தியாக இருக்

No. 1217. ஆனந்தரகசியம்.
ĀNANDARAHAŚIYAM.

Substance, palm-leaf. Size, 7½ × 1⅛ inches. Pages, 88. Lines, 8—10 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Begins on fol. 109*a*. The other works herein are Piramagītai 1*a*. Avadhūtagītaiviyākkiyānam, 153*a*.

Complete.

Same work as the above, being the original of the copy described under the previous number.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிக்கு மூலப்பிரதி. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1218. ஆனந்தவாக்கு.
ĀNANDAVĀKKU.

Pages, 4. Lines, 10, on a page.

Begins on fol. 88*a* of the MS. described under No. 1214.

A treatise of a philosophical nature exhorting the people in the world to leave off their worldly attachment and to obtain salvation through the grace of Śiva which is said to be easily attainable. The stanzas are written in an easy style like the works of the Siddhars. The name of the author is not given.

Beginning:

வாருங்கோ(ள்) மானிடரே மாசற்ற பூரணத்தைப்
பாருங்கோ ளன்புவெளி பாசமாய்ச்—சேருங்கோ(ள்)
பிறவா னிறவாப் பெருங்கருணைப் பேராளன்
மறவா னுறவே மனம். (க)

எல்லாரும் வாருங்கோ [வெகவொாக்ஷ] (ளிகமோட்சங்) கூடுங்கோள்
புல்லாரும் பூரணத்தைப் பூணுங்கோ(ள்)—சொல்லாரும்
பாதமே சிந்தை பரவெளியுள் ளாயிருக்கு
நீதமே நாத னிலே.

செத்துப் பிறந்துவருஞ் சே[தி](த)னங்காள் செங்கமலப்
பத்துப் பிறந்திறவாப் பாதமாம்—வித்துங்கள்
அன்னைப் பொருந்தி யவனவனொன் றனசுக
மின்னைப் பொருந்தி யிரும். (கூ)

End:

மனம்புத்தி யாங்காரஞ் சித்தமதை நீக்கி
யினம்பத்தி யன்புடந்தை யினடாய்த்—தினஞ்சித்து
தானு[னை] நடந்துந் தத்துவத்தைத் தாளிணைசெய்
கோனு நடத்துங் குறி. (௰)

கோலத்தைக் கண்டாசை கொண்டுயிரைக் கொல்வாமற்
சீலத்தைக் கண்டவுயிர் சேவடியாய்த்—தூலத்தைப்
பொய்மாயு மொன்றறிந்து பொன்னம் பலவாணன
செய்நாத னென்றறிந்து சேர். (௰௧)

(கு-பு.)—

இந்நூல் ஞானவிஷயமானது; 'பரமசிவன் கிருபையை எளிதில் அடைந்து உய்யுங்கள்; வீணே கெடவேண்டாம்' என்று உலகத்தவர்களை நோக்கிக் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது. இந்நூலை இயற்றியவர் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை. சித்தர்கள் பாட்டுப்போன்ற எளியநடையாலாயது.

No. 1219. இருபாவிருபது, உரையுடன்.
IRUPĀVIRUPADU WITH COMMENTARY.

Substance, palm-leaf. Size, 11⅛ × 1⅛ inches. Pages, 112. Lines, 8—10 on a page. Character, Tamil. Condition, slightly injured. Appearance, new.

Begins on fol. 1*a*. The other works herein are Tiruvaruṭpayan-poḻippurai 57*a*, Tiruvaruṭpayancintanai 80*a*, Vināveṇbāvurai 94*a*. Koḍikkaviyurai 100*a*, Tiruvundiyārurai 110, Tirukkaḻiṟruppaḍiyārurai 120*a*, Śivappirakāśavurai 149*a*, Śatamaṇikkōvai 206*a*.

Complete.

This work is considered to be one of the 14 Śāstirams of the Śaiva-Siddhānta. It consists of 20 stanzas on the whole, and is written in a mixed composition containing alternately stanzas of Veṇbā and Ahaval kind and is therefore called Irupāvirupadu. The author is Aruṇandi Śivācāriyar who addresses his Guru Meykaṇḍadēvar eulogistically in each stanza. The author of the commentary is Namaccivāya-tambirān of Tiruvāvaḍuturai Mutt.

Beginning:

இ[ன்னூ](ந்நூ)லுக்கு வரலாறு பூரண கர்த்தாவாயிருக்கப்பட்ட சீகண்டபரமேசுர[ன](ல)ருளிச்செய்யப்பட்ட சிவாகமத்தின் ஞானகாண்டமாயிருக்கப்பட்டதைச்[சிறீ](ஸ்ரீ) நந்திதேவ தம்பிரானார்க்குக் கடாக்ஷித்தருள, [சிறீ](ஸ்ரீ) நந்திதேவ தம்பிரானார் சனற்குமார பகவானுக்குக் கடாக்ஷித்தருள (. . . . . . .) அந்த மெய்கண்டதேவதம்பிரானார் தமது திருவடி

யைப்பெற்ற அருணந்திதேவ தம்பிரானுக்குக் கடாட்சித்தருள அவர் அந்த உபதேசத்தின் பயனைச் சிவஞானசித்தியென்னும் திருநாமத்தினையுஞ்சாத்தி வழிநூலாகச் செய்தருளி, (. . . . .)ஆசாரியனை முன்னிலைக் கர்த்தாவாக நாட்டி வினாவாக எடுத்துக்கொண்டு பத்துவெண்பாவும் பத்தகவலும் இரண்டு பாவாகக்கொண்டு இருபாவிருபது என்னுந் திருநாமத்தினையுஞ்சாத்தி இ[ன்னூ](ந்நூ)லருளிச்செய்ததெனவறிக.

* * * * *

கண்ணுதலுங் கண்டக் கறையுங் கரந்தருளி
மண்ணிடையின் மாக்கண் மலமகற்றும்—வெண்[ணை](ணெய்) நல்லூர்
மெய்கண்டா னென்றொருகான மேவுவரால் வேறின்மை
கைகண்டா ருள்ளத்திற் கண்.

* * * *

கண்ணுதலுங் கண்டக்கறையுங் கரந்தருளி என்பது, பூரணகத்தாவாயிருக்கப்பட்ட சீகண்டபரமேசுரன் ஆசாரிய விக்கிரகமாகத் திருமேனி[க்]கொண்டெழுந்தருளுமவதாரத்து நெற்றியிற் றிருநயனமும் திருமிடற்றிற்றரித்தருளின நஞ்சமுமாகிய கறுப்பினையு மறைவுசெய்தருளி (. . . . . . . இ[ன்னூ](ந்நூ)ல் ஆசாரியனை முன்னிலைக்கர்த்தாவாக நாட்டிவருகையால் ஆசாரியனுக்குங் கர்த்தாவுக்கும் வேற்றுமையில்லையென்னும் கருத்தைப் பற்றியெனவறிக. இது கடவுள் வணக்கமாகிய குருத்துதி.

End :

ஆசாரியர் "அபக்குவ பக்குவக் குறிபார்த்தருளி னுங்குருமுதலாய"—என்ற பதத்துக்குப் பொருள் :—நாம் சொன்ன அர்த்தங்களை மாறுபாடாகக் கொள்ளுகையாலே நாம் கோபித்துக்கொண்டோமென்று ஆசாரியர் திருவுளம்பற்றுகையாலே ஆசாரிய[ா]ர் திருவுளம்பற்றினதே சத்தியம். அந்த ஆசாரியர் வாக்கியத்துக்குச் சாத்திரசம்மதி எழுதினதினாலும் ஆசாரியர் திருவுளம்பற்றினது சத்தியமென்கிறதைக் குருமுகாந்திரமாகக் கேட்டு அனுபவத்தாற்கண்டுகொள்க.

Colophon :

இனி இந்த வியாக்கியையும் இந்தச்சாத்திரத்திலுள்ள வினாவிடையத்துக்குச் சாத்திரசம்மதியும் திருவாவடுதுறை நம(ச்)சிவாய பண்டாரமரபிலே வேலப்ப பண்டாரத்தின் சிஷன் நமச்சிவாயதம்பிரான். அம்பலவாணன் திருவடிவாழ்க.

(௬-பு.)

இந்நூல் சைவ சித்தாந்த சாஸ்திரம் பதினான்கனுள் ஒன்று. திருத்துறையூர் அருணந்தி சிவாசாரியர், தமக்குச் சிவஞானபோதத்தை உபதேசித்த ஆசிரியராகிய மெய்கண்டதேவரை முன்னிலைப்படுத்தி வினாரூபமாக இயற்றியதிது. பத்துவெண்பாக்களும் பத்து அகவல்களுமாகிய இருவகைப் பாக்களால் அமைந்ததுபற்றி 'இருபாவிருபது' எனப்பெயர் பெற்றுள்ளது. இந்நூலாசிரியர் இயற்றிய வேறுநூல் சிவஞான சித்தியார் முதலியன. இவரது இயற்பெயர் சகலாகமபண்டிதர்என்பது. இந்தப் பிரதியில் திருவாவடுதுறை நமச்சிவாய தம்பிரான் இயற்றிய உரையும் மூலமும் பூர்த்தியாக இருக்கின்றன.

No. 1220. இருபாவிருபது, உரையுடன்.
IRUPĀVIRUPADU WITH COMMENTARY.

Pages, 184. Lines, 8—10 on a page.

Begins on fol. 12*a* of the MS. described under No. 1204.

Almost complete.

Same work and commentary as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் உரையுடன் முற்றும் இருக்கிறது. இறுதி ஏடு இல்லாமையால் அதிலடங்கியபாகம் இல்லை.

No. 1221. இருபாவிருபது, உரையுடன்.
ERUPĀVIRUPADU WITH COMMENTARY.

Substance, palm-leaf. Size, 9¼ × 1¼ inches. Pages, 138. Lines, 7 on a page. Character, Tamil. Condition, much injured. Appearance, old.

Begins on fol. 3*a*. The other works herein are Tāyumānavarpāḍal 1*a*, Paṭṭinattuppiḻḻaiyārpāḍal 72*a*.

Complete.

Same poem as the above, but the author of the commentary is Śivaprakāśar, disciple of Ñānaprakāśar of Madura

Colophon:

இந்த வியாக்கியை மதுரையில் ஞானப்பிரகாச தம்பிரானுர் திருவடியைப் பெற்ற சிவப்பிரகாசன் செய்தது. திருச்சிற்றம்பலம்.

தவப்பிரகாசன் தாளிணையே[ற்ற](த்த)
சிவப்பிரகாசஞ் சித்தியதாமே.
கச்சியப்ப தேவனடி யுச்சியுளம்வைப்பாம்
சரவணையனைச்சார்ந்ததுணை.

அட்சயஞு மாசிமீ ௰௨ குருவாரநாள் புனர்ப்பூச நட்[ெ]சத்திரம் இச்சுபதினத்தில் (கந்)தப்ப ஐயர் இருபா[யி](வி)ருபது [யெ](எ)ழுதி தி(ை)றவேறியது; முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதியினும் சிறிது விரிவாயுள்ளது; இவ்வுரை சிவப்பிரகாசன் இயற்றியது. இது இந்தப் பிரதியில்முற்று முள்ளது. ஏடுகள் மிகவுஞ் சிதை

No. 1222. இருபாவிருபது. உரையுடன்.
IRUPĀVIRUPADU WITH COMMENTARY.

Substance, paper. Size, 13⅛ × 8 inches. Pages, 53. Lines, 25 on a page. Character, Tamil. Condition, good. Appearance, new.

Begins on fol. 135*a*. The other works herein are Śaṅkaṟpanirākaraṇam, Mūlam 1*a*, Śaṅkaṟpanirākaraṇam with commentary 25*a*.

Complete.

Same poem as the above but the commentary is different from those described under the previous two numbers.

Beginning:

இருபாவிருபது.

' "கண்ணுதலுங் (. . . . .) உள்ளத்துக்கண்".

எ-து. இ[ன்னு](ந்நூ)ல் வெண்பாவா[னு](னு)ம் ஆசி[றி](ரி)யப்பாவானும் ஒரொன்று பத்தாகமாறி அந்தாதித்து முடிவாகையால் இருபாவிருப தெ[னபோற](னப்பேரா)யிற்று. இந்நூல் முத்தகச்செய்யுளாம்; த[நி](னி)த்தனி அகவல் தோறும் வெண்பாக்கள் தோறும் பொருள் முடிதலால். எப்படித் தனித்தும் பதிபசு பாசத்தையே கூறுதலால் குளகமாம். அதுவரு மாறு முன்னூலில் பதிபசுபாசத்தைத் (. . . . .) மெய்கண்ட தேவனுதலால் அவனை ஒருக்காற்சென்று பொருந்துவராயின் அருள்வேற்றுமையின்றி திற்[க்]கு முறைமையை அவரே கரதலாமலகம் போற் கண்டாரென்றவாறு.

உள்ளத்துக்கண் என்றது, உள்ளத்தைக் கண்போலவும், சிவனை ஆதித் தன்போலவும் வேறின்மை கண்டாரென்றுமாம். இச்செய்யுள் குரு அறிவிக்கு முறைமை கூறி[த்து](ற்று.) (க)

End:

இப்படி வந்த மூன்று முதலும் பிரபஞ்சத்துக்கும் ஆன்மாக்களுக்கும் இடமும் ஒரு முதலே [யொற்](என்)றவாறு.

இச்செய்யுள் கத்தா [விரி](வறி)வித்த முறைமைகூறியபது.

Colophon:

இருபாவிருபது எழுதி நிறைந்தது. இருபாவிருபது காண்டிகையெழுதி

இருபாவிருபதுரை. மெய்வெழுதினேன் (?) முன்னொருவர் விகற்ப முணர்ந்தோன் அருளுடம்பாம் பண்புடைய சிற்றம்பலநாடி தாள்பணிவோன். சண்பைநகர் தத்துவநாதன் மெய்கண்ட தேவன் திருவடிவாழ்க.

(கு-பு.)—

இது முன்னுரையினும் விரிவாயமைந்துள்ளது. இந்தப் பிரதியில் முற்று மிருக்கிறது.

No. 1223. இருபாவிருபது, உரையுடன். IRUPĀVIRUPADU WITH COMMENTARY.

Substance, palm-leaf. Size, 11 × 1⅜ inches. Pages, 50. Lines, 8 on a page. Character, Tamil. Condition, much injured. Appearance, old.

Begins on fol. 129*a*. The other works herein are Śaṅkaṟpanirākaraṇam with commentary 1*a*, Śaṅkaṟpanirākaraṇam Mūlam 106*a*.

Complete.

This manuscript is the original of that which is described under the previous number.

Same work and commentary as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிக்கு மூலப்பிரதி. ஏடுகள் மிகவுஞ் சிதைந்துள்ளன.

No. 1224. உண்மைநெறிவிளக்கம்.

UṆMAINEṞIVIḶAKKAM.

Substance, palm-leaf. Size, 9 × $1\frac{7}{8}$ inches. Pages, 3. Lines, 11 on a page. Character, Tamil. Condition, good. Appearance, old.

Begins on fol. 119*a*. The other works herein are Kumāradēvar Śāstiram 1*a*, Śivañana bhōdam with commentary 108*a*, Toṇṇūṟṟāṟutattuvaṅgaḷ 120*b*.

Complete in seven stanzas.

This work is also considered to be one among the 14 Śāstirams of the Śaiva Siddhānta and explains the ten leading doctrines relating to it. The author is Tattuvanāthan, a disciple of Tattuvanār of Sikāḷi.

Beginning:

மண்முதற் சிவமதீறாய் வடிவுகாண் பதுவே[றா] (ரூ)ப
மண்முதற் சிவமதீறாய் மலஞ்சட மென்றல் காட்சி
மண்முதற் சிவமதீறாய் வகையதிற் றானி லாது
கண்ணுத லருளா னீங்கல் சுத்தியாய்க் கருது மன்றே. (க)

End:

எண்ணு மருநூலே யெழுதியுணர் வார்க்கு
வுண்மை நெறிவிளக்க மோதினு[ர்](ன்)-வண்ணமிலாத்
தண்காழி தத்துவனூர் தாளே புனைந்தருளு
நண்பாய தத்துவநாதன் றான். (எ)

Colophon:

உண்மைநெறி விளக்க முற்றிற்று.

(கு-பு.)—

இந்நூல் சைவசித்தாந்தசாஸ்திரம் பதினான்கனுள் ஒன்று. பாயிரம் நீங்க ஆறு விருத்தங்களையுடையது. தத்துவரூபம், தத்துவதரிசனம், தத்துவ சுத்தி, ஆன்மரூபம், ஆன்மதரிசனம், ஆன்மசுத்தி, சிவரூபம், சிவதரிசனம், சிவயோகம், சிவபோகம் என்னும் இத்தசகாரியங்களையும் நாடிக்கண்டு சிவா னுபூதி கூடுமாறு சீகாழி-தத்துவனூர் திருவடி ஸம்பந்தியாகிய தத்துவநாத னால் இயற்றப்பெற்றது. முற்றும்

No. 1225. உண்மைநெறிவிளக்கம், உரையுடன். UṆMAINEṞIVIḶAKKAM WITH COMMENTARY.

Pages, 16. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 36*a* of the MS. described under No. 1185.

Complete.

Same work as the above and with the addition of a commentary which is different from that found in the printed edition. The name of the commentator is not given.

Beginning:

" மண்முதற் (. . . . . . .) கருதுமன்றே ".

மண் (. . .) ரூபம்—எ-து. ஆ[ன்](ன்)ம தத்துவ முதலாகச் சிவ தத்து வமீறாக முப்பத்தாயிறு தத்துவமும் இவைற்றின் வடிவுக(ளு)ம் இம்மு(றை)ற மையிலே [தெ]தரிசிப்பதே தத்துவ ரூபம்.

End:

அந்த(ச்)சிவன் இவனுயிரே (உ)யிராகவும், இவனுடலே [சிவனு](உ)ட லாகவும். இவன் பொறியே பொறியாகவும் நீக்கமறநின்று, ஆதித்தன் சன் [ன](னி)தியில் அந்தகாரம் நீக்கமற நின்றாற் போலவும், காந்தமும் ஊசியும் போலவும் ஆணவமும் ஆ[ற்ற](த்து)மாவும்போலவும் வேறறநின்று, மாறாத சிவானுபவத்தை எப்போதுமுண்டாக்குவன்; இதுவே சிவபோகமென்று சொல்லும். இந்தப் பத்துவகையும் சாயுச்சிய நிலையென்றவாறு. (க)

திருச்சிற்றம்பலம்.

(கு-பு.)—

இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் உரையுடன் முற்றுமிருக்கிறது. உரையாசிரி யர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. ஏடுகள் சிதைந்துள்ளன. அச்சுப்பிரதி யில் உள்ள உரையினும் இவ்வுரை வேறானது.

No. 1226. உண்மை விளக்கம். UṆMAI VIḶAKKAM.

Substance, palm-leaf. Size, 7 × 1½ inches. Pages, 10. Lines, 12 on a page. Character, Tamil. Condition, much injured. Appearance, old.

Begins on fol. 116*a*. The other works herein are Śivañānabōdam 1*a*, Śivañānaśittiyār 13*a*, Irupāvirupadu 93*a*, Saivappirakāśam 98*a*, Pirasādadīpam 123*a*, Daśakāriyam 131*a*.

Complete.

This work consisting of 54 stanzas is also considered to be one among the 14 Śāstirams of the Śaiva Siddhānta. The author Tiruvaḍikai Manavāśakamkaḍantār refers to his Guru Meykaṇḍadēvar eulogistically in each stanza of this work.

Beginning:

வண்மைதரு மாகநூல் வைத்தபொருள் வழுவா
வுணமை விளக்க முரைசெய்யத்—திண்மதஞ்சேர்
அந்திநிறத் தந்திமுகத் தொந்திவயிற் றைங்கரனைப்
பந்தமறப் புந்தியுள்வைப் பாம். (க)

பொய்காட்டிப் பொய்யகற்றிப் போதானந்தப் பொருளா
மெய்காட்டு மெய்கண்டாய் விண்ணப்பம்—பொய்காட்டா
மெய்யா திருவெண்ணெய் வித்தகா சுத்தவிறு
வையாநீ தானகேட் டருள். (உ)

End :

வாழ்ந்தே னருட்கடலில் வற்றாப் பவக்கடலில்
வீழ்ந்தே யலையாமல் வீழ்கண்டாய்—சூழ்ந்துவிடா
வெண்ணெய்ச் சுவேதவன மெய்கண்ட நாதனே
யுண்மைத் தவப்பயனே யுற்று. (ருச)

Colophon :

மன்னதிகை வாழு மனவா சகங் கடந்தான்
மின்னனையார் வாழ்விலுறு மெய்கண்டான்—பன்னுமறை
வண்மைகரு மாகமநூல் வைத்தபொருள் வழுவா
துண்மை விளக்கஞ்செய்தா னுற்று. (ருரு)

உண்மைவிளக்க முற்றும்

(கு-பு.)—

இந்நூல் சைவசித்தாந்த சாஸ்திரம் பதினான்கனுள் ஒன்று; பாயிரம் நீங்கலாக ஐம்பத்துநான்கு வெண்பாக்களாலாகியது. ஆசிரியராகிய மெய்கண்ட தேவரை முன்னிலைப்படுத்தி, தத்துவரூபம், தத்துவதரிசன முதலிய தசகாரியங்களின் திறத்தை விளங்கக்கூறுவது. இவ்வரிய நூலை இயற்றியவர் திருவதிகை—மனவாசகங்கடந்தார் என்னும் பெரியார்; இவர் சாலிவாகன சகம் 1177 (கி-பி. 1255) ஆண்டில் இருந்தவரென்று சொல்லுகிறார்கள். இதில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது; ஏடுகள் மிகப் பழையனவாயும் ஒடிந்து முள்ளன.

No. 1227. உத்தரபோதகம். UTTARABŌDAKAM.

Substance, palm-leaf. Size, $6\frac{7}{8} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Pages, 22. Lines, 9 on a page. Character, Tamil. Condition, fair. Appearance, old.

Begins on fol. 38*a* of the MS. described under No. 1214.

Complete in 49 stanzas.

A treatise on Śaivism written in the form of a conversation between a Guru and his disciple bringing out the greatness of the Guru and concluding that salvation is to be obtained through him.

Beginning :

உத்தர போதகம்.

பூமக ளருளால் [ப்] போத பூஷணி யருளாற் றூய
நாமக ளருளா லுற்ற நாயகி யருளா லாறு
மாமுக னருளா லீசன் மலரடி யருளா லிந்தப்
பூமிக டனிலே ஞானப் பொருடனைப் புலம்ப லுற்றேன். (க)

பத்தியா லன்ப ரெல்லாம் பரமனைப் பணிந்து கேட்க
வுத்தமக் குருபரன்று னுற்றவர்க் கருளிச் செய்த
வுத்தரப் [பிரு](பகு)தி யான வுண்மையாம் போத கத்தை
யுத்தர போத மென்றே யுலகிலே யுரைக்க லுற்றேன். (உ)

திருமயி லாப்பூ ரீசன் திருவடி வேண்டிச் சீடன்
திருவிரு தாள்வ ணங்கித் தேசிகன் றன்னை நோக்கி
நிரதமு நாங்கள் செய்யு நியமமே தென்ன நித்தந்
திருவடி விளக்கி யுள்ளத் தெளிமைநினைந் திருக்க வென்றார். (௩)

End:

தேசிகன் பாத மந்தச் சிவகுரு மொழிந்த ஞானம்
வாசியாம் பொருளை நோக்கி வ[ளி](ழி)பட நடந்து சென்று
ஈசனே டுறைவ தெல்லா மினியபே ரின்பம் பெற்றே
யோசையா யுலகில் வாழ்வோ ருயர்ந்தசந் தானத் தாரே. (சஅ)

உத்தர போதந் தன்னை யுலகிலே யாவ ரேனும்
பத்தியால் வணங்கிக் கேட் (பின்) [கப்][ள] (பழ) வினை யகன்று [போகும்
முத்தியுண் டாகும் வேத மொ[ளி](ழி) யிலுங் காணு[ண்]ணுத
சித்தியுண் டாகு மென்றே தேசிக னருளிச் செய்தார் (சக)

Colophon:

உத்த[ா]ரபோதக முன்னி(ற்)க; முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது சைவ சமயத்தைச் சார்ந்தது. குரு சிஷ்யசம்வாதமாக அமைந்தது. நாற்பத்தொன்பது பாடல்களாலாகியது. இயற்றியவர் இன்னாரெனத்தெரிய வில்லை. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1228. உத்தரபோதகம்.
UTTARABŌDAKAM.

Pages, 17. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 107*a* of the MS. described under No. 251.

Complete.

Same work as the above and with the addition of the stanza given below in the beginning.

பொன்மலை வில்லிமை[ய்]ந்தன் போதக ஞாதி [ஞ](நா)தன்
நன்மலை யரசன்றந்த நாரணி யீன்ற யானை
தின்மல வடிவ னெந்த னெஞ்சகத் தம(ர்)ந்து வா[ள](ழ்)வோன்
மெனமலர்ப் பாதந்தன்னை மேவியான் போற்று வேனே. (க)

Colophon:

உத்தரபோதகம் முற்றும். காசி ஆனந்தர் திருவடிகளே சரணம். வயி ரவனுத சடாதார சித்தர் பாதமேகதி.

காஉ-ம்ஹு மார்[கிளி](கழி)மீ கஉஉ முருகாவுடையார் பிள்ளை மகன் புன்னைவனம் எ[ளு](மு)தின உத்[தி](த)ரபோதகம் பரத்தினு(ஸ)ட(ய) கடா[ஷ](க்ஷ)த்தினாலே நீடே[ளி](ழி) வாழ்க. திருச்சிற்றம்பலம்.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதி போன்றது. "பொன்மலை" என்னும் பாடல் இதில் அதிகமாக இருக்கிறது. இதன்கண் இந்நூல் பூர்ணமாக உள்ளது.

No. 1229. உபதேசசித்தாந்தவிளக்கம். UPADĒŚASIDDHĀNTAVIḶAKKAM.

Substance, palm-leaf. Size, 5 × 1¾ inches. Pages, 15. Lines, 12 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Begins on fol. 50*a*. The other works herein are Orumoḻiyuṇmaiyupadēśam 2*a*. Kumāradēvar-Ñāna-Ammānai 6*a*. Tugaḷaṟubōdakkaṭṭaḷai 10*a*. Pañcākkaravanubhūti 41*a*. Muktımudivu 43*a*. Orupāvuṇmaiyupadēśam 57*b*. Kaḍāvidaiyupadēśam 58*a*. Tirumēṟṟaḷi-Tōttiram 67*a* Śivañānamunivartudi 69*a*. Advaita uṇmai 70*a*.

Complete.

A treatise in Śaivism in which a Guru or spiritual teacher explains to his disciple what the meaning of Pati, Paśu, and Pāśam is and how the Pāśam binds the Paśu or individual soul to bondage. The author is Śaravaṇadēśikar of Conjeevaram, a disciple of Cidambarasvāmigaḷ of Tiruppōrūr.

Beginning :

சீராரு முபதேச சித்தாநத(க்) கட்டளையைத்
    தெளிய வாராய்ந்
தேரார்செந் தமிழ்ப்பாவி லிசைப்பதனுக் கிடையூறொன்
    றின்றி முற்றக்
கூரார்கோ டொன்றிரண்டு செவிமூன்று மதநால்வாய்க்
    குலாவு மைங்கைக்
காரார்குஞ் சரமுகத்துக் கணபதிசெந் தாமரைத்தாட்
    கருத்துட் கொள்வாம்.

*   *   *   *

எப்பொருளுந் தானுயொப் புயர்வு மின்றி
    யிருந்ததன்பூ ரணத்தினி(ட)த் திரண்டு (தானே)
ஒப்பருஞ்சீ ரருள்வடிவு கொண்டுபாச
    மொழிப்பனென வுபதேச சித்தாந் தத்தின்
மெய்ப்பொருளிங் கெனக்கருளிப் பாசம்போக்கி
    மேவுசுகா தீதநிலை விளக்கி யாண்ட
சிற்பரனற் றிருப்போரி வாழுமெங்கள்
    சிதம்பரதே சிகனமலர்த்தாள் சென்னி சேர்ப்பாம்.

*   *   *   *

ஆன்மாக்க டம்மைமுத்தி விடவேண்டி மனவாக்
    ககன்றவருட் சத்தியே யருள்முதலா நான்குந்
தான்மேவுந் திருமேனி யெனவெடுத்து ஞானசாரியா
    யினிப்பிறவா தொழிந்தமுடி பிறப்பில்

ஆளுநற் சாதனங்க ளான்குமொரு வடிவா
யடைந்தசற் சீடனுக் கருளா லனுக்கிரகித் தருளித்
தானுக்கு மம்முறைமையைச் சாற்றிடிவிவ் வுலகிற்
றருவயித்தியன் பிணிதீர்த் தருண்முறையா (யி)டுமே. (௫)

End:

எல்லாம் நானே யென்றறியிற் [ெ]சனன மரண மிலையென்றும்
வல்லே யிந்தப் படிமற்ற நாலுந் தேவர் வழங்கருளால்
தொல்லோ யெனக்கிங் கனுபவமாய்த் தோன்றி[த்தெ](ற் றெ)னத்தன்
[னடிபணிந்த
நல்லோ மாணன் முகநோக்கி நவில்வ னருளால் மெய்க் குரவன். (௨௫)

நல்லது நம்ம தனுபவமு மிதுவே சுருதி முடிவினிலே
சொல்வது மிதுவே யுன்னுடைய சுவானுபவமு மிதுவாகில்
எல்லையில் பவம்போக் குபதேச சித்தாந்த முமீதிதிற் கலங்கா
தல்லலற் றமர்ந்து வாழ்வா யென்று சானுசி யறைந்தனனே. (௨௬)

ஆதலாலிம் மா[ற்](ர்க்)கமே யுடனே பவத்தை யறப்போக்கித்
தீதிலாத [தற்]சொருபமுத்தி சிறப்பினளிப் பதிதை முன்னம்
ஓதுகுரவன் பேரருள்கொண் டுவந்து துணிந்திங் குரைத்தடியேன்
சோதிசொன் னவனடியிற் றொழுது வாழ்ந்தேன் வாழ்ந்தேனே.

உபதேச சித்தாந்த விளக்க முற்றும்.

Colophon:

அறிவை விடத்தோன் றிடாதம் புவியும் நெஞ்சஞ்
செறியறிவாய தில்லென்று செப்பிப்—பிறிவறவென்
னெஞ்சத் திருத்தி நிறையவைத்த போரூரன்
கஞ்சத் திருத்தண்டைக் கால்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உபதேச சித்தாந்த விளக்கத்துக்கு அடிவரவு.

உபதேச சித்தாந்த வடிவர வோதுறின்
சீரா ரரனரு ளெப்பொருள் (. . .
. . . .)
பாரோ ரெல்லாம் நல்ல தாதலால்
பகரிவை யனைத்த மாமென மொழிப.

உபதேச சித்தாந்த விளக்கத் தடிவரவு முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் சைவ மத விஷயமானது; திருப்போரூர்ச் சிதம்பர சுவாமிகள் சிஷ்யருள் ஒருவராகிய கச்சி - சரவண தேசிகர் இயற்றியதாகத் தெரிகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது. ஏடுகள் மிகவுஞ் சிதைந்துள்ளன.

No. 1230. உபதேசசித்தாந்தவிளக்கம். UPADĒŚASIDDHĀNTAVIḶAKKAM.

Pages, 22. Lines, 11 on a page.

Begins on fol. 10*a*. of the MS. described under No. 270.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

முன் பிரதிபோன்றது. இதில் இந்நூல் முற்று மிருக்கிறது. ஏடுகள்

No. 1231. உபதேசசித்தாந்தவிளக்கம்.

UPADĒŚASIDDHĀNTAVIḶAKKAM.

Substance, palm-leaf. Size, 13¼ × 1¼ inches. Pages, 73. Lines, 7 on a page. Character, Tamil. Condition, much injured. Appearance, old.

Begins on fol. 38*a*. The other works herein are Brahmānubhavavivēkasamuttiram 1*a*, Lakṣaṇāvirutti, 75*a*, Auvaiyārkuṟaḷ 121*a*, Vēda-upanyāsam 152*a*, Ñānavāsiṭṭam 186*a*, Navaśaṅkaivivēkam 222*a*.

Complete.

Same work as the above, but herein each stanza is followed by an authoritative stanza supporting it and taken from standard works, such as Tiruvācakam Ñānavāsiṭṭam, Perundiraṭṭu, Pañcādikāraviḷakkam, Vairāgyadīpam, etc.

Beginning:

சீராரு முபதேச சித்தாந்த (. . . .) கொள்வாம். அரனருள் (. .) பகைவெல்வாமே.

பஞ்சாதிகாரவிளக்கம்.

ஆணவமே யாருயிர்கட் குட்பகையென் றறிவா
 ரருளவறு நாளுற முடித்துய ருறவைத்ததனுற்
றுனுவெமைக் கேளாது தண்ணளியா லெடுத்துத்
 தனுவாதி தந்ததனைப் பரிபாக மாக்கி
மாணுறுமின் பந்தரலால்[க்] சடவு டானே
 மன்னுறவா மென்றறிவா ரன்னவனைத் தொழுவார்
காணுயிர்தற் சுதந்தரமாய்ச் சுகதுன்பந் தருமோர்
 காரணமின் மையினதனைப் பொதுவாகக் காண்டார்.
  என்றும், மற்றும் . . . .

End:

ஆதலாலிம் மார்க்கமே (. . . . . . .
. . .) வாழ்ந்தேன் வாழ்ந்தேனே.

சோதிசொன்னவ னடியிற்[தொ](ரு)ழுது வாழ்ந்தேன் வாழ்ந்தேனே யென்பதற்குப் பி[ற](ர)மாணம்.

பெருந்திரட்டு.

காயனை யகாயனுக்கிக் கண்டனை யகண்டனுக்கிப்
பேயனைப் பிரம்மாக்கிப் பிறப்பிறப் பிலாமை யாக்கித்

தர்மிலு மினியனாகி வந்தெனைத் தக(ர்)ந்தாட் [க்]கொண்ட
தூயசற் குரவன் றன்னைத் தொழுதொறுங் களிதுளங்கும்.

அன்றியும்,

ஆழ்ந்தே கிடந்தேன் பவக்கடலி லனேகங் காலம் புகலின்றிச்

* * * *

பேரிமா நகர் சிதம்பர தேசிகன் புகன்ற
சிருலாமுப தேசசித் தாந்தக் கட்டளையை
நேரிலாக் கவி[யி] யிருபத்தே ழின்னிகழ்த் தினைறூற்
சாரு மூழ்வினை நீங்கிய சரவண முனியே.

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதிபோன்றது; ஆயினும் இதன் ஒவ்வொரு பாடலிலும் கூறப்படும் விஷயங்களுக்குத் திருவாசகம், ஞானவாசிட்டம், பெருந்திரட்டு, பஞ்சாதிகாரவிளக்கம், வைராக்கியதீபம், தணிகைப்புராணம்முதலிய நூல்களின் செய்யுட்கள் மேற்கோளாக எடுத்து ஆளப்பட்டுள்ளன. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது; ஏடுகளின் நுனிப்புறம் முறிந்திருக்

No. 1232. உபதேசப்பஃறொடை.

UPADĒŚAPPAHRODAI.

Substance, palm-leaf. Size, 10 ⅞ × 1⅛ inches. Pages, 10. Lines, 15 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Begins on fol. 80*a*. The other works herein are Śivañānabōdayudāraṇaveṇbā 1*a*, Śivappirakāśam with commentary 45*a*, Daśakāriyam 85*a*.

Complete.

This work is considered to be one of the 14 Paṇḍāra Śāstirams and explains such of the doctrines of the Śaiva-siddhāntam as were taught by Namaccivāyadēśikar to the author Dakṣiṇāmūrti, his disciple who incidentally praises the former.

Beginning:

தே(னா்) கமலந் திருந்தியபூ வாயிரங்கொண்
டானுத வன்பா லருச்சிக்கு—மேனுனி
லாங்கதனிற் றெய்வீக மாயொ ன் (ற)கன்றிடவே
(ே)யங்கி யுயிர்த்தங் கிரங்கியே—யோங்கியதோர்
பத்தி விசேடப் பரிவாற் படிமீதிற்
சித்திரகம லம்விழிக்குஞ் சிருவமை—யொத்த (லுணர்ந்)
[விசைந்] தருச்சனைக்குத் தாழ்வுபெறு தம்மாவிசைத்ததெனு
(ந)ச்சிவிழியை நயந்திட்டு—(மெச்)சவித்தன்
ரூழியது பெற்றேனு மாமுலக மத்தனையுந்
தாழ்வறவே செய்யுந் தகை(மை)யது—தாழ்வுவரக்
குண்டு கலங்கிக் கருணைபெறத் தன்னுதலி

End:

கூற்ற
மடியக் குறியில் வரும் வள்ளலேதா[ளே](ளை)
தடியப் புகுந்த தவமே—யடிமைக்
கவாவகலா தோங்கு மாசே பருவந்
தவாது மலரிற் றயங்கு— . . . .
மதுமணம்போ லென்னை மருவும் பருவ
மெதுவென்றென் னுள்ளத் திருந்து . . . .
தானே யறிந்தது போற் றொன்றுமியா தெவ்விடத்தும்
யானாக வின்(றுவெ)ளிநின்ற—ஞானகுரு
தேசிகனே யுன்னைநினைந் தென்னைமறந் துள்ளுருகு
மாசைமிகத் தந்தாண் டரு . . . . —ளேச
வருளா லுனைத்துதிக்கு மன்பரைப் போற் றிய
விருளா லுயர்ந்தேனு [மெ](மி)ன்றிங்—கருளான
சுத்தா[பொ](பு)ன் சொல்லாற் றொடுத்த தொடைபுனைந்தா
ளத்தா நமச்சிவாயா.

(கு-பு.)—

இந்நூல் சைவசித்தாந்தத்தைச் சார்ந்த பண்டார சாத்திரம் பதினான்க னுள் ஒன்று. திருவாவடுதுறை நமச்சிவாய தேசிகர் மீது அவர் சிஷ்யருள் ஒருவராகிய தட்சிணாமூர்த்தி தேசிகர் இயற்றியது. சுமார் 300 வருடங்களுக்குமேற்பட்டது. நமச்சிவாய தேசிகர் உபதேசித்த சித்தாந்தக் கருத்துக்கள் இன்னவெனக்கூறி அவரது பெருமைகளை விளக்குவது; கலிவெண்பாவாலாகியது. இனனுமச்சிடப்படவில்லை. இதில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது. ஏடுகள் சிதைந்துள்ளன.

பண்டாரசாத்திரம் பதினான்காவன :—அதிசயமாலை, உபதேசவெண்பா, உபாயநிட்டை வெண்பா, சன்மார்க்கசித்தியார், சித்தாந்த சிகாமணி, சித்தாந்தப் பஃறொடை, சிவாச்சிரமத்தெளிவு, தசகாரியம் நமச்சிவாய மாலை, நிட்டைவிளக்கம் (இவை அம்பலவாணதேசிகர் இயற்றியன) உபதேசப்பஃறொடை, தசகாரியம் (இவையிரண்டும் தட்சிணாமூர்த்தி தேசிகர் இயற்றியன) பஞ்சாக்கரப்பஃறொடை (பின் வேலப்பதேசிகர் இயற்றியது). தசகாரியம், (இது, சாமிநாத தேசிகர் இயற்றியது).

No. **1233**. உபதேசமாலை.
UPADÊŚĀMĀLAI.

Pages, 30. Lines, 13 on a page.

Begins on fol. 31*a*. of the MS. described under No. 344.

Complete in 100 Veṇbās including the Pāyiram.

This work forms one of the 20 Śāstirams of Vaḻḻalār who herein brings out in the form of a conversation between a Guru and his disciple, that the world is unreal and transitory, and that Pati, Paśu and Pāśa are different from each other.

71-A

Beginning :

சீர்கொண்ட வென்னுடைய சிந்தைக் கயிலாயத்
தேர்கொண் டிருந்தாடு மெந்தையே—பேர்கொண்ட
பொன்னம் பலத்தினிலும் பொற்கொடியோ டெஞ்ஞான்று
மின்னம்'பலபதியி னும்.

*   *   *   *

நூற்பெயர்.

கலியுலகுக் கேற்பக் கற்பனையான் மாந்தர்
பலபலகற் பித்தசெ[த](வ)லாம் பாரா—துலகமெனு
மாலை யரிக்க மருந்தா முபதேச
மாலையினைப் பார்மாண வா. (கூ)

ஆசிரியனைத் தேடிக்காண் டல்.

நாடுநக ராலயங்க ளுகமுழை யெங்கெங்குந்
தேடியுள னை(ந்)து திகைத்தலறி—மாடிவர்கள்
வைத்துப் புதைத்திருந்த மாநிதியைக் கண்டா[ப்](ம்)போ
லுத்தமனே கண்டே னுனை. (எ)

மாண(வக)னைக்கண்டு மகிழ்தல்.

என்று பருவமுனக் கெய்துமோ வென்றுநா
னன்றுமுத லின்றளவு மாசித்தேன்—றுன்றரிய
விப்பிறப்பி லுடிலு யென்னைநீ மாணவகா
வெப்பிறப்பு நாடினேன் யான். (அ)

*   *   *   *

என்று பிறந்தேனு னென்று வளர்ந்தேனு
னென்று துயருற் றிறந்தேனு—னென்று
மழியாத சித்துருநா னென்றே மகிழ்த
னழுவாத நின்[செ]றரிசனம். (உ0)

End :

திசைமுகன்போ லெல்லாந் தெரியுந் தெரிவு
மசகரனு ணம்போ லமைவும்—பசுசாதந்
தந்தியுண்ட வெள்ளிலே[ப்]போற் றுக்கற்ற தோர் சால்பு
நந்துமணை ந் தோர்க்கிதெலா நாடு. (கக)
ஆசரிக்குந் தன்மையினு லாசிரிய னென்னும்பே
ராசா ரியனுக் கமருதலா—லாசிரிய
னென்ன முடையாருக் கிரு[க்]குறியுண் டாகுமது
கண்ணீருங் கம்பலேயுங் காண். (௧00)

Colophon :

உபதேசமாலை முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது, வள்ளலார் சாஸ்திரம் இருபதனுள் ஒன்று. சைவசமயத்தைச் சார்ந்தது. உலகம் நித்தியமல்ல வென்பதும், பதியும் ஆத்மாவும் பாசமும் வெவ்வேறென்பதுமுதலிய விஷயங்களும் சிஷ்யகுரு சம்வாதமாக இதில் கூறப்பட்டுள்ளன. பாயிரம் உட்பட நூறு வெண்பாக்களாலாகியது.

No. 1234. உபதேசமாலை.
UPADĒŚAMĀLAI.

Pages, 40. Lines, 4 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 165.

Contains 1 to 76 Veṇbā stanzas.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இதன்கண் இந்நூல் முற்றுப்பெறுமல் எழுபத்தாறு வெண்பாக்களே உள்ளன.

No. 1235. உபதேசவொருபாவொருபது.
UPADĒŚAVORUPĀVORUPADU.

Pages, 8. Lines, 9 on a page.

Begins on fol. 23*a* of the MS. described under No 271

Complete.

Same work as that described under R. No. 293(*c*) of the Triennia Catalogue of MSS. Vol. II, Part 2

(கு-பு.)—

இது முவருடத்திய காட்லாக் 293 (c) நம்பர் பிரதிபோன்றதே. இதில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

No. 1236. உபதேசவொருபாவொருபது.
UPADĒŚAVORUPĀVORUPADU.

Substance, palm-leaf. Size, $5 \times 1\frac{7}{8}$ inches. Pages, 4. Lines, 12 on a page.

Begins on fol. 41*a*. of the MS. described under No. 1229.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—
இது முன் பிரதி போன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முழுதுமிருக்கிறது.

No. 1237. உபதேசவொருபாவொருபது.
UPADĒŚAVORUPĀVORUPADU.

Pages, 8. Lines, 9 on a page.

Begins on fol. 42*a*. of the MS. described under No. 270.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும்.

No. 1238 'எடுத்து' என்னும் சொல்லுக்கிட்ட வைரக்குப்பாயம்.

EDUTTU ENNUM ŚOLLUKKIṬṬAVAIRAKKUPPĀYAM.

Pages, 20. Lines 9 on a page.

Begins on fol. 14*a*. of the MS. described under No. 354 and 524.

Complete.

Ñānappirakāśar wrote a commentary on the Śivañānaśittiyār which work has been described under R. No. 307 of the Triennial Catalogue of MSS. Vol. II, Part 2, Tamil. In this commentary he attempted to formulate that Paśu the individual soul is capable of acquiring the powers of Pati under certain conditions. A certain Tiruvāḍuturai Tambiran thereupon wrote an adverse criticism against the views propounded by Ñānappirakaśar which again was refuted by a disciple of Ñānappirakaśar in his work known as Pratikhaṇḍanam. This invited in its turn a counter-attack by Śivañānamunivar who condemned the views of Ñānappirakāśar and his disciple and supported the views of Tiruvāvaḍuturai Tambirān that Paśu cannot acquire all the powers of Pati and so can never become Pati. The stanza beginning with the expression Eḍuttu is a typical stanza in Śivañānaśittiyār in explaining which the controversial points are stated by Śivañānamuni and then refuted.

Beginning:

'சிவஞானசித்தியுரை' என்று வறிதே ஒரு பெயரிட்டுப் பேதவாதம் சமவாதம் சமூற்பத்திவாதம் பரிணமவாதம் அனேகேசுவரவாதமென்னும் பலவகை மதங்களும் ஒருவயிற்காணச் சுத்த சித்தாந்த முத்தியாபாசமாகப் புதுவதாக வொன்றுசெய்த ஞானப்பிரகாச முனிவர், அதனுள், "என்னை யிப்பவத்தில்" என்னுந் திருவிருத்தத்தில், 'எடுத்து' என்னுஞ் சொற்குச் "சமனுந்தம் பாசக்கூட்டங் கூடாதவகை சின்மாத்திர சுத்தகேவலமாகச் சேடிக்கப்பண்ணி" என்பது பொருளென்றுரைத்தது, இவ்விவ்வேதுக்களாற் செம்பொருண் முதலிய மூன்றனுள் ஒன்றற்கு மேலாமையின், அது

பொருளாதல் செல்லாதென மறுத்த மறுப்பிற்குப் "பிரதிகண்டனமாகிய வெதிர் மறுப்புச் செய்தும்" எனப் புகுந்தார்க்கு, அம்மறுப்பினுட் கூறிய பொருள்களை முறை பிறழாமல் ஓரோவொன்றாக அநுவாதஞ்செய்துகொண்டு அம்முறையான் மறுத்தலே மரபு. அங்ஙனம் அநுவதிக்கவுமாட்டாது முறை பிறழ வெடுத்துக்கொண்டு மறுப்பது ஒரு நிக்கிரகத்தானம். இது கிடக்க,

'மெய்கண்ட தேவநாயனாரே சிவஞான சித்திசெய்த ஆசிரியர்க்குத் தீக்கா குருவு முதனூலாசிரியருமானாரென்பது அவ்வாறு உரை செய்தார கருத்தாக லான், 'எடுத்து' என்னுஞ் சொற்கு அவ்வுரைப்பொருளே பொருள்; அதுவே ஆசிரியர்கருத்து.' என முடிக்குத் தக்க தலைசெய்துகோடுமென்பாரோடு பயின்ற பயிற்சி பற்றிச் சாதித்தது, தலையாய அறிவினோரெல்லாரானும் எள்ளி நகையாடற் பாலதாயிற்று. என்னை? அருணந்திதேவ நாயனார்க்கு முதனூலாசிரியராயினாரும் தீக்காகுருவாயினாரும் முதனூலோதுவித்துப் பாட குருவாயினாரும் அதன் பொருளைக் கேட்பித்த வித்தியாகுருவாயினாரும், 'அதனை வழிப்படுத்து நூல் செய்க' என அநுஞ்ஞை செய்தாருமெல்லாம் மெய்கண்ட தேவநாயனாரே யென்பது சித்தாந்த சைவரெல்லார்க்கும் ஒப்ப முடிந்ததன்றே!

End:

, 'எடுத்து' என்பதற்கு அவ்வாறு 'சேடிக்கப்பண்ணி' என்று உரைத்தல் செம்பொருள் இலக்கணைப்பொருள் குறிப்புப்பொருள் என்றவற்றுள், யாதுமாதல் செல்லாதென மேன்மறுத்த மறுப்பு மற்றிவர்போலுங் குதர்க்கவுரையாளராற் போழ்படாதவாறு 'எடுத்து' என்னுஞ் சொல்லுக்கிட்ட 'வைரக்குப்பாய' மென்பதூஉம் தெளியக்கிடந்தவாறுணர்க. (. . . . .)

இத்துணையுங் கூறியவாற்றால், 'எடுத்து' என்னுஞ் சொற்குச் சின்மாத்திர சுத்தகேவலமாகச் சேடிக்கப்பண்ணி' என்றுரைத்தல் ஒருவாற்றானும் பொருந்துமாறில்லையென்பது மனக்கோட்டம் விட்டு நுண்ணறிவு நடுவுநிலைமையுமுடையராய் நோக்குவார்க்கெல்லாம் இனிது விளங்குமென்பது.

இனிக் "கல்லாவொருவன்" முதலாக அவற்றையெடுத்துக்காட்டுதல் "குணமென்னுங் குன்(றேறி நின்ற) ரியல்பன்று" என்பார்க்கு, அவற்றை முதற்கண் அங்ஙனம் எடுத்தோதிய தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவ நாயனார் முதலிய அவரெல்லாங் "குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார்" என்பது உடன்பாடன்றுபோலுமெனக் கூறிவிடுக்க.

(கு-பு.)—

திருவண்ணாமலை யாதீனத்து ஞானப்பிரகாசர் செய்த சிவசமவாத உரைக்கு அநுகூலமான பிரதிகண்டனமென்னும் மறுப்பின் மறுப்பாக ஆசிரியர் சிவஞானமுனிவரால் இந்த நூல் இயற்றப்பெற்றது. சிவஞானசித்தியார் முதலிய சித்தாந்த சாஸ்திரம் படிப்பவர்களுக்கு இது மிக்க உதவியாக இருக்குமென்பது ஒருதலை. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

No. 1239. "எடுத்து" என்னும் சொல்லுக்கிட்ட வைரக்குப்பாயம்.

EDUTTU ENNUMŚOLLUKKITTA VAIRAKKUPPĀYAM.

Substance, paper. Size, 12¾ × 8¼ inches. Pages, 26. Lines, 20 on a page. Character, Tamil. Condition, good. Appearance, new.

Begins on fol. 88*a*. The other works herein are Pāṭṭiyalvacanam 1*a*, Cittiraikaviyurai 45*a*, Kambarāmāyaṇaśaṅkōttaravirutti 47*a*, Śivasamavāda-uraimaṟuppu, 83*a*.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதி போன்றது. இதில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

No. 1240. எழுவகைத்தோற்றம்.

ELUVAKAITTŌṞṞAM.

Pages, 7. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 115*a* of the MS. described under No. 1212.

Complete.

In this work mankind is divided into 7 classes by virtue of the qualities exhibited by them. These seven classifications are Dēvas, men, reptiles, acquatic animals, beasts, birds and immovable objects.

Beginning :

நலந்திகழுந் தேவர்களு மனிதராவர்
நாடோறும் மானிடரும் மனிதராவர்
நிலந்தனிலே லூர்வனவும் மனிதராவர்
நீர்வாழுஞ் சாதிகளும் மனிதராவர்
விலங்கினொடு பறவைமுதன் மனிதராவர்
மிக்கதொரு தாபரமும் மனிதராவர்
குலங்கடமை யின்னதெனக் கூறும்போது
குலத்தையவர் குணத்தாலே கூறலாமே (க)

* * * *

தண்டிய பருவமுக் குறைப்பார் மின்னு சொல்வார்(?)
தாமறியா வார்த்தை சொல்வார் தண்மையில்லார்
கொண்டிருந்த விடும்பினுடன் கொடுமை சொல்வார்
கூறினவர் சொற்கேளார் குணமு மில்லார்
பண்டிருந்த குருநேயம் பத்திப் பாரார்
பலிக்குமன்று இரிவர்களை . . . . முது சொல்வார்
மெண்டிருந்த(?)வாணை லத்தார் மென்மை சொல்வார்
விலங்கனென்னுங் குலத்தில் வந்தோர் விரைந்து பாரே. (உ)

End :

> திபரா முனிவர் சித்தர் திகம்பரர் சமாதி பேர்கள்
> சிவரா வேதர் ஞானி திட்சகர் தேவ ரான்ற
> வேபரே(?)வேதாந்த சிலர் விவேக ரகண்ட[கதிய](ஞானி)
> தாபரா சங்கமத்தின் குலமெனச சார்ந்து பாரே. (அ)

(கு-பு.)—

மனிதர்களைக் குணத்தாலும் தொழிலாலும் தேவர் மனிதா விலங்கு பறவை ஊர்வன நீர்வாழ்வன தாவரம் முதலிய வகுப்பாகப் பிரிக்கப்பட்ட விவரம் கூறப்பட்டுள்ளது. இதில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது. அச்சிடப் படவில்லை.

No. 1241. ஐந்தெழுத்துண்மை.

AINDELUTTUṆMAI.

Pages, 4. Lines, 9 on a page.

Begins on fol. 103*a* of the MS. described under No. 1218.

Complete.

A treatise bringing out the greatness of the Pañcākṣara or the five **syllabled Mantra.** The style of the stanza is like that of the works of the Siddhars and is very common place.

Beginning:

> அன்னத்துக்குளளே யறிவிடமெங்ஙனம்
> பின்னைத்துக்குளளே வடிவிடம்வச்சிரம்
> பின்னத்துக்குள்ளே பேசும்ப[ஞ](ஞ்)சாட்சர[ச்](ஞ்)
> சின்னத்துக்கே சித்திருந்தானே. (க)
>
> சித்திருந்தானே சிரங்கநாதமாய்ப்
> பத்திருந்தானே பதிபசுபாசத்தில்
> ஒத்திருந்தானே ஓநமசிவாயமாய்
> எத்திருந்தானே யெங்கவன்றனே. (உ)

End:

> சிரிடுஞ்சிங்கனைச . . . மனத்தனைப்
> நீரிடும்முடடை நீநீங்காதறிவனை(ப்)
> பாரிடும் . . . னைப்பன்னிருகையனை
> யோராரியத்தனை யொப்புடன்செப்பதே. (கஉ)

(கு-பு.)—

இந்நூல் சைவ சமயத்தைச்சார்ந்தது. பஞ்சாக்கரத்தின் பெருமையை விளக்குவது. சித்தர்கள் பாட்டைப்போலத் திருத்தமில்லாமல் இருக்கிறது; முற்றும உள்ளது.

No. 1242. ஒருபாவுண்மையுபதேசம். ORUPĀVUṆMAIYUPADĒŚAM.

Pages, 2. Lines, 11 on a page.

Begins on fol. 57*a* of the MS. described under No. 1229.

Complete.

A treatise in one stanza setting forth that a person who desires to obtain salvation should, through the grace of a Guru, rise above all religious disputes, extinguish egoism, and shake himself free from all the worldly attachments, and realize that he become one with the Supreme Brahman. The author is Saravaṇadēśikar of Kāñci.

Beginning and End :

ஒருபாவுண்மையுபதேசம்.
எனையொழித்தொளிர் பேரின்பவீடுதவிடு[ம்]
முனைவனைக் குஞ்சரமுகவனையிறைஞ்சுவாம்.
விநாயகன்றுதி.

முத்திதனி னித்தியங்கண் டாசை யுற்றோன்
முதற்குருவால் ச[ம]யநடை தருக்கம் விட்டுத்
தத்துவமு மாணவமுங் கழன்று நானே
தலைவனென வருட்டெரிவாற் றலைவ னென்னல்
மெத்துமம தையிற் பிரம மென்ன னீங்கி
விளங்கறிவி னொன்றி செய வற்றோங் கின்பத்
தொத்ததுவாய்த் தானறவாழ்ந் திருப்ப னீதிங்
கொளிரொருபா வுண்மையுப தேச மீதால்.

Colophon :

ஒருபாவுண்மையுபதேசம் முற்றும்.

(கு-பு.)—
இந்நூல் சைவசாத்திரங்களுள் ஒன்று. காஞ்சிச்சரவணதேசிகர் இயற்றியது. செய்யுள் ஒன்றே. முற்றும் இருக்கிறது.

No. 1243. ஒருபாவுண்மையுபதேசம். ORUPĀVUṆMAIYUPADĒŚAM.

Pages, 2. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 26*a* of the MS. described under No. 270.

Complete.

Same work as the above.

Colophon :

கச்சியப்பசுவாமிகள் உபதேசமுறையிற்செய்த ஒருபாவுண்மையுபதேசம் முற்றும்.

(கு-பு.)—
இது, முன் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் பூர்ணமாக இருக்கிறது.

No. 1244. ஓரெழுத்துண்மை. ŌRELUTTUṆMAI.

Pages, 2. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 96*a* of the MS. described under No. 1214.

Complete.

A treatise in Śaivism bringing out the greatness of the one-syllabled mantra Ōm.

Beginning:

ஆதியந்தமில்லான[ரு]ரூபமாகவென்றே
வீதியந்தமாக விளையாடிக்கொண்டுநின்று
ஜோதியந்தரூபமாய் நாவடிவாய்வாதனென்றாய்
ஓதியந்தச்சொல்லாமோ ரெழுத்தேயீரெழுத்தாம். (க)

End:

ஓரே[ளு](ழு)த்தே யீரெழுத்தாயொன்[றுரெ](றிர)ண்டுபேராகச்
சீரெ[ளு](ழு)த்தே யோரெழுத்தைச் சிந்திக்கச் சீர்சிறப்பாம்
பேரெழுத்தைப் பெண்சந்தி பேசா பே(த)த் திருந்து
பாரெ[ளு](ழு)த்துக் குள்ளே பரங்கருணை யாயிருக்கும். (உ)

(கு-பு.)—

இது சைவசமய விஷயமான இரண்டு பாடல்களையுடையது. திருத்தமான நூலன்று. இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

No. 1245. காரணகாரியதரிசனம். KĀRAṆAKĀRIYADARIŚANAM.

Pages, 4. Lines, 10 on a page.

Begins on fol. 90*a* of the MS. described under No. 1214.

Complete in 11 stanzas.

A treatise akin in style to the works of Śiddhars and describing the greatness of Śiva and of the five-syllabled prayer formula relating to Him.

Beginning:

காரணகாரியங்கண்டு [ெ]தரிசனைப்பட்டது.
எந்தை யென்றொன் றில்லா னேகபரி பூரணந்தான்
முந்தை முதலென் றொன்றே மூவர்முத லொன்றாகித்
தந்தை தாய்பிள்ளை யென்றே தந்திரமொன் றாகநின்ற
விந்தைக் கணபதியாய் வீ[த்தி](றறி)ருந்த வித்தகமே. (க)

End:

வெளியாடி நின்றடிமை வேடம் பல[த](வ)ா யெடுத்துச்
சளியாடி சூத்திரத்தைச் சுந்தரமென் றேயறிந்து
வளியாடி வந்துவச மாகவந் தெடுத்த
வொளியாடி யொத்திருக்கு மோநமச் சிவாயமதே. ([illegible])

(கு-பு.)—

இந்நூல் சைவசமயத்தைச் சார்ந்தது. பதினொரு பாடல்களையுடையது. நூலாசிரியர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1246. குருமரபுசிந்தனை. GURUMARABUCINTANAI.

Pages, 18. Lines, 14 on a page.

Begins on fol. 120*a* of the MS. described under No. 344.

Complete.

This work deals with Śaivism, and is considered to be one of the 20 Śāstirams of the author Vaḷḷalār. It is divided into 6 chapters the names of which are given in the Tamil remarks below.

Beginning :

பதி பசு பாசமென்னும் முப்பொருளுக்குள், பதிமுதலாய்ச் சொல்வதோ பாசம் முதலாய்ப் பகரவேண்டியதோ வென்னின், பாசம் பசு பதியென்பது பெத்த[தி](த)சை. (ஆ)[யா]கையால், பாசத்துக்குள்ளே பசுமறைந்து, பசுக் குள்ளே பதி மறைந்து நின்றமையான் [ெ]பத்தமென்பது. முத்தித்[தி](த) சை பதிக்குள்ளே பசுமறைந்த, பசுக்குள்ளே பாசம் மறைந்து நின்றமை யான் முத்தமென்பது.

End :

பின்னை யார்தான்[பொ](பு)சித்தரரென்னில் :—சாட்சி,

ஓர்ப்பொடு பசியுந் தாக மு[ச்](ற்)சாகஞ் சுகதுக் கங்க
டாற்பரி யங்கள் போகந் தன்மமு மதன்மந் தானு
நீப்பரி தாயடித்தி திகழ்குண மாகு மத்தை
யா[ற்](த்)மாவின குணமேயென்ப ரயிக்கிய வாதத்தினாலே

உண்டுறங்கிய பிள்ளை விடிந்த காலை உண்ணவேயில்லையென்று சாதித் தாற்போலும். சுத்த வீரனுக்கு உ[யித்திய](யுத்த)களத்தில் திரியாண கி வேசம் மறைந்து நின்றாற் போலும் இருவித முத்தியிற் பி[ரு](ரா)ரத்தம் நின்ற நேர்மை காண்க.

பி[ரு](ரா)ரத்வ வழக்கு முற்றும். (௬)

Colophon :

குருமரபு சிந்தனை முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் வள்ளலார் சாஸ்திரம் இருபதனுள் ஒன்று. ஆணவவழக்கு, மாயவழக்கு, கன்மவழக்கு, திருமேனிவழக்கு, அறிவழக்கு, பிராரப்த வழக்கு எனற ஆறு பிரிவாகப்பகுக்கப்பட்டுள்ளது. சைவசமயத்தைச் சார் ந்தது. வசனநடையாலாயது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக் கிறது.

No. 1247. கொடிக்கவியுரை.
KŌḌIKKAVIYURAI.

Size, $11\frac{1}{8} \times 1\frac{1}{8}$ inches. Pages, 19. Lines, 7–8 on a page.

Begins on fol. 100*a* of the MS. described under No. 1219.

Complete.

This manuscript is the original of the one already described under R. No. 7(*b*) of the Triennial Catalogue of MSS. Vol. I, Part 2.

(கு-பு.)--

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 7(b) நம்பர் பிரதியின் மூலப்பிரதி. இந்தப் பிரதியின் ஏடுகள் சிதைந்துள்ளன. முற்றும் உள்ளது.

No. 1248. சங்கற்பநிராகரணம்.
SAṄKAṞPANIRĀKARAṆAM.

Pages, 46. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 106*a* of the MS. described under No. 1223.

Complete in 20 stanzas.

This work is considered to be one of the 14 Śāstirams of the Śaiva Siddhāntam. The author Umāpatiśivācāriyar of Koṟṟavankuḍi explains and criticises 9 systems of thought and extolls the greatness and the excellence of the Śaiva Siddhānta. From the introductory (Pāyiram) stanza, it is made out that this work was written in 1235 Sālivāhana Śaka which corresponds to 1313 A.D.

Beginning:

திருந்திய வருந்தவம் பொருந்துபன் முனிவர்
கமையாக் காத லமையாது பழிச்சும்
நிகரில் செக்கர்ப் புகர்முகத் தெழுந்த
புணிற்று வெண்பிறைத் தனிப்பெருங் கோட்டுத்

* * * *

களிறு தன்னிரு கழல் கருதா
வெளிறுறு துயரம் வீட்டினம் பெரிதே.

பாயிரம்.

பெருங்கட லுதவுங் கருங்கடு வாங்கிக்
கந்தரத் தமைத்த வந்தமில் கடவுள்
பாலரை யுணர்த்து மேலவர் போலக்
கேட்போ ரளவைக் கோட்படு பொருளா
லருளிய கலைக ளலகில வாலவை
பலபல சமயப் பான்மைத் தன்றே

* * * *

பதிபசு பாச விதிமுறை கிளக்குந்
வாய்ந்த நூல்க ளாய்ந்தன ராகி
யாசா ளுகி வீசிய சமத்துட
னே[ை]ழுஞ் சிருநூ[ற்] றெடுத்த வாயிரம்
வாழுநற் சகன மருவா திற்பப்
பொற்பொது மலிந்த வற்புத ஞனி
யாரூம் விழாவிற் பொற்றே ராலயத்
தேரூ வற்வர் நிரையி லிருப்ப
மயங்கு வாத மாயா வாதி
முயங்கிட வொருதலை முதுவெதிர் மணிசேர்

* * * *

ஆங்கய விருந்த வருளின ரழுகிது
நீங்கள் சங்கற்ப நிராகரித் தமையென
மற்றவ ருரைத்த சொற்றரு பொருள்கொடு
வாத சொற்ப விதண்டையு மேதுவு
மோது நால்வகை யுவமைபுந் திகடர
வருள்சேர் மாந்தர் வெருள்சே ராமற்
றறகமும் விடையமும் கற்க
நற்கவி மாந்தர் நகநவிற் றுவனே.

நவிற்றிய நிரையி னவித்தையி னேனுரை
நித்த னறிவன் சுத்த னகண்டிதன்

* * * *

தன்னொழிந் துள்ள தாளு யழியு
மந்நிலை யன்றி யழிவறு முத்தி
யேயா தென் றுதன் னியல்பை
மாயா வாதி வகுத்துரைத்!தனனே.

End :

* * * *

வெண்ணெயம் பதிதிகழ் மெய்கண் டவனரு
ளுண்ணிலை யுடையோ னொருவ னுரைத்த
தவப்பிர காசத் தன்மையில் விரித்த
சிவப்பிர காசச செழுந்தமி ழுண்மையை
யருளுட னுய்ந்து கொள்ளத்
திருவருள் வினவ திருந்திடு மன்றே.

Colophon :

சங்கற்ப நிராகரணம் முற்றும்.

தராவலயத் துள்ளோர் கடந்தசங் கரப
நிராகரண மென்று னிகழ்த்தும் - பிராவையினி
வெம்பந்த நீங்கத் தொழுமின் வியன்மருதச்
சம்பந்தன் வந்தருளுந் தான்.

(கு-பு.)—

இது சைவசித்தாந்த சாஸ்திரம் பதினன்கனுள் ஒன்று. கொற்றவன் குடி உமாபதிசிவாசாரியரியற்றியது. பாயிரமுட்பட இருபது அகவற்பாக்களா லாகியது. மாயாவாதிமுதலாகச் சைவவாதியீருகவுள்ள ஒன்பது மதத்தவர் களின் கொள்கைகளை எடுத்துக்கூறி அவற்றைக் கண்டித்து, சித்தாந்தசைவ த்தின மேன்மையைத் தெளிவிப்பது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் இருக் கிறது. இந்நூல் இயற்றிய காலம் சாலிவாகன சகாப்தம் 1235 (கி. பி. 1313) என்று பாயிரத்தகவலால் தெரிகிறது.

No. 1249. சங்கற்பநிராகரணம்.

SAṄKAṞPANIRĀKARAṆAM.

Pages, 45. Lines, 25 on a page.

Begins on fol. 1a of the MS. described under No. 1222.

Complete.

Same work as the above, being a copy restored from it.

(கு-பு.)—

இது முன் நம்பர் பிரதியைப்பார்த்து எழுதப்பட்ட பிரதி. இதில் இந் நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

No 1250. சங்கற்பநிராகரணப்பதவுரை.

SAṄKAṞPANIRĀKARAṆAPPADAVURAI.

Pages, 209. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 1a of the MS. described under No. 1223.

Complete.

A word for word commentary on the work described above. It has been printed. The commentator is Ñānappirakāśar.

Beginning:

திருந்திய வருந்தவம் பொருந்துபன்முனிவர் எ-து, சாத்திரங்களில் உத் தமப் பி[ற](ர)காரமாக விதிக்கப்பட்டுள்ள அரிய தவசுகளோடுங் கூடியிருந் துள்ள மகா[வி]ருஷிகள் பலருங்கூடி (. . . . . .) வெளிறுறுதுயரம் வீட்டினம் பெரிதே எ-து, குற்றத்தோடுங் கூடியிருக்கிற துக்கங்களை மிக வும் விடுவி.ா் தின்றேம் என்றவாறு. (க)

இது காப்பு.

பெருங்கடலுதவுங் கருங்கடுவாங்கிக் கந்தரத்தமைத்த வந்தமில் கடவுள் எ-து. பெரிதாயுள்ள திருப்பாற்கடலிலே நின்றுமுண்டாகப்பட்ட கறுத்த

நஞ்சினைத் தனது சேகத்தத்திலே வாங்கியமுதுசெய்து கண்டத்திலே தரித்துக்கொண்டிருக்கையிலேயும் தனக்கு முடிவில்லாத கடவுள் ;

என்னவே க(ர்)த்தாவை நீக்கி முற்காலத்திலே தேவர்கள் அமுதங்கடைய அதிலே நஞ்சு பிறந்து அதினாலே அவர்கள் பீடைப்படுகையினாலே துட்டநிக்கிரகமும், அவர்கள கர்த்தாவைநோக்கி ய[னை]பயமிட அஞ்சா[தே] (திரெ)ன்று அந்த நஞ்சை யமுதுசெய்து அவர்களையிரட்சிககையினாலே சிட்ட[ர்] பரிபர்லனமுமாய் நின்றதெனக்கொள்க.

End :

* * * *

வியன்மருதச் சம்பந்தன் வந்தருளுந்தான் எ-து. மிக்க சிறப்போடெங் கூடியிருக்கிற மருதத்தார்க்குக் கர்த்தாவாயிருந்துள்ள மறைஞான சம்பந்தனென்கிற திருநாமத்தினையுடையவன் எழுந்தருளியுங்களுக்கு அனுக்கிரகத்தைச் செய்யாநிற்குமென்றவாறு.

Colophon :

பொற்பமரப்பல சொற்றுறை யோரைப் பொதிந் தனசங்
கற்ப நிராகரணத் துரைகாட்டினன் காற்றியங்கி
லற்ப விராவிடை மங்கைபங் கின்றி யணைந்த வெங்கோன்
சிற்ப னிராமயன் ஞானப் பிற(ர)காசனந் தேசிகனே.

Colophon :

சங்கற்பநிராகரண விபா[கரண] (க்யான)ம் எழுதி நிறைந்தது.
"தராவலைய (. . . . .) சம்பந்தன் வந்தருளுந்தான்."

(கு-பு.)—

இவ்வுரைநூல் இந்தப்பிரதியில் முற்றும் இருக்கிறது உரையாசிரியர் ஞானப்பிரகாசனென்பவர என்று இறுதி வெண்பாவால் தெரிகின்றது. உரை நடை நன்றாக இருக்கிறது. அச்சிடப்பட்டுள்ளது

No. 1251. சங்கற்பநிராகரணப்பதவுரை.

SAṄKAṞPANIRĀKARAṆAPPADAVURAI.

Pages, 218. Lines, 25 on a page.

Begins on fol. 25*a* of the MS. described under No. 1222.

Complete.

This work was copied from the MS. described above and is the same as the above.

(கு-பு.)—

இத் முன் நம்பர் பிரதியைப் பார்த்து எழுதப்பட்ட பிரதி. இதில் இது முற்றும் ;

No. 1252. சடாதார சித்தர் குருபதேசம்.
ṢAḌĀDĀRASITTARGURŪPADĒSAM.

Page, 9. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 43*a* of the MS. described under No. 314 and 1071.

Complete.

Same work as the above.

This MS. is the original of that described under R. No. 302 (*k*) of the Triennial Catalogue of MSS., Vol. II, Part 2.

(த-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக் 302 (k) நம்பர் பிரதிக்கு மூலப்பிரதி. முற்றுப்பெற்றிருக்கிறது.

No. 1253. சதமணிக்கோவை.
ŚATAMAṆIKKŌVAI.

Size, 11⅜ × 1⅜ inches. Pages, 36. Lines, 7–8 on a page.

Begins on fol. 206*a* of the MS. described under No. 1219.

Complete.

This is the original of that described under R. No. 7 (*f*) of the Triennial Catalogue of MSS, Vol. I, Part 2, and contains the same work.

(த-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 7 (f) நம்பர் பிரதியின் மூலப்பிரதி. இதில் இந்நூல் குறிப்புரையுடன் முற்றுப்பெற்றிருக்கிறது. ஏடுகள் சிதைந்துள்ளன.

No. 1254. சருவஞானகாலோத்தரம்.
SARUVAÑĀNAKĀLŌTTARAM.

Substance, palm-leaf. Size, 7 × 1⅜ inches. Pages, 71. Lines 8 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Contains from the Kriyāpāda to the end.

This work is a Tamil rendering of the Sanskrit Śaivāgama work entitled Sarvañānakālōttara (No. 5790 of the D. C. S. MSS.)

It is considered to be one of the 28 Śaivāgama works. From the 9th stanza of this work, the author is inferred to be a disciple of Āḍiyapādadēśikar of Cidambaram.

Beginning :

சருவ[க்கிரியா](ஞா)னகாலோத்தரம்.

முத்திவிளையகன் மனத்தின் முரணறவன்
முடுகிநில முட்டில்விளக்கு
மத்திவிளையகனெவருந்தவித்தையெ(ன)
(வி)த்தையளித்தறத்தையாக்குஞ்

சத்திவிநாயக னுயர்ந்த தாணுவிநாயகன்
றேற்றந்தருமோரட்ட
சித்திவிநாயகன் மதுரைச் சித்திவிநாயக
னிருதாள் சிரமேற்கொள்வோம்.

வானமும் புவியும் வாழக மழைவள மிகுக வெங்குந்
தானமுந் தவமுஞ் சைவ சமயமுந் தழைக்கத் தெய்வ
ஞானமு நெறியு மோங்க நாடெலாம் விளக வந்தத்
தூனமில் வீடுகூடி யுயிர்த்தொகை பொலிக மிக்கார் (க)

* * * *

அருவாச ரகத்தியா கவுதமர்பிறகு பாரத்து வாசரொடு
தநீசர் நாரதர் சனகாதி கணற்
றிருஞான சம்பந்தர் திருநாவுக் கரசர்
திருநாவலூரர் திருவாதவூர்த் தலைவ
ரருண்மேவு சமயபரி பாலகரிச சமயா[ச](சா)ரியரையுங்
கண்ணப் பர்தலையாலே நடந்தா
ளுருவொடுங் கயிலை புக்க வுதிய னனபாய
னுயர்ந்தவர குணன் முதல வடியரையுந் துதிப்பாம் (எ)

* * * *

திருநாமங் கிரியை குணஞ் சாதியிலா தோங்குஞ்
சச்சிதா னந்த னொரு சகள மாகித்
திருநாம மொனறு தரித் தருட்புலியூர் தோன்றித்
திரிபதார்த்த மும்விளக்கிச் சரியை முதலாக
வொருநாலு விதமுணர்த்தி யதிமோன மாகி
யுயர்ஞான முத்திரையா லெனைத்தயை செய்த
குருநாதன் மெ(ய்)ஞ்ஞான மூர்த்தி திருக் கருணை
கூருமா டியபாத தேசிகனைப் பணிவோம் (கூ)

பத்தியினாற் பணிந்தேத்திக் குமரன்கேட்ப(ப்)
பதிபசுபா சத்தினுண்மைக் கயிலைமேவு
மத்தனருள் சருவ[க்ஞ](ஞா) னோத்திரத்தி
ண தத்துவித வடமொழியைத் தமிழாய்ச் செய்தே
உத்தியினாற் பொருளானு தியங்க ளன்றி
யுயர்மூலக் கிரந்தத்தி னுள்ள வாறே
சத்தியமாய்ப் பகர்ந்தேனிந் நூறகு நாமஞ்
சருவ[க்ஞ](ஞா) னோத்தரமாந் தாணிமீதே (க0)

பசுபாச சுரூப சுபாவமு முயிர்கட் கனாதிபாச சம்பந்தமுங் கேட்பாணிச் சித்தேன் முந்திப்

பசுவோதவேண்டியதோ பாசமது முந்திப் பகரவேண் டியதோ வப்பாசந் தான்யாது

பசு வெதுகா ரணத்தாற் பாச பந்தமானன் பகாதிகா ரத்தோடு கூடிய வப்ப தியார்

பசுபாச வதிகார ரகிதசிவ னெந்தப் படி யிருப்ப ரெனமுருகர்க் கரனரு ளிச்செய்வார். (கஉ)

பசுவாவ தான்மாவப் பசுவசு தந்தானப்
பகர் சின்மாத்திரன் மலதூஷதன் மலத்தான்கூட (?)
னசையாருங் கிரியையிலான் நித்திய சஞ் சாரி
யீசுர னல்லான் கிஞ்சிக் கினனு மாயிருப்ப
னசையாத சிவத்துவ சேதனமான்மா விடத்தி
வணுகியே மலத்தடையாஞ் சிருணகாவிதம்பெற் (?)
றிசைாருஞ் செம்பிரத குளிகையிற் பொன்னும் போற்
சீவனுமெ(ய)ஞ் ஞானத்தாற் சிவத்து வத்தைப் பெறுமே.(கஅ)

End:

ஒருவசன மாகவே முடிந்த பொருளுரைத்தோ
மொன்றாகக் காண்பதுவே காட்சியினானுந் திரும்பப்
பெருவசன மாகநீ பலபடக்கேட் டாலும்
பின்னுநா னிகழ்த் துவது மிந்தவுப தேசந்
தருவசன சமுதாய பலபொருளும் விளங்குந்
தமொரு தேகமாய(த் தா)னைதா னும்
திருவசன மாயஞான மோனமொன்று மின்றி
நில்லாத நிலையின்றி நின்றநிலை நிலையே. (எக)

சத்தியவா சக முரைத்தோ முன்னும்பின்னு முறைகளேநு
சாட்சாற்கார(த்)தை யாந்தா தா மிய சம்பந்த
சுத்த வத்துவித மிதுவே திரும்பாத
முத்தி துவிதாத்துவிதந் . . . .
. . . . தவசாதாரணகற்பிதங்க ளொன்றுமின்றி
யுணர்ந்து சுயம்பிரகாசமாயெங்கு நிறைவாய்ந
தத்துவா தீதமாய்த் தனையறிதன் முதந் சருவ[கங்கிய]
(ஞ)ானோத்தாஞ் சம்பூரணஞ் சமாப்தம். (எ0)

Colophon:

ச[று](ரு)ஞானகாவோத்தர முற்றும்.

(தி-பு.)—

இது ஸம்ஸ்கருத டிஸ்க்ரிப்டிவ காடலாக 5550-ஆம் நம்பரில் வந்துள்ள நூலின் மொழிபெயர்ப்பென்று தோற்றுகிறது; சிவாகமம் இருபத்தெட்டனுள் ஒன்று. கிரியாபாதமுதல் தொடர்ச்சியாக முற்றும் இருக்கிறது. பாயிரம் 9-ஆம் செய்யுளால் சிதம்பரத்தில் இருந்த ஆடியபாத தேசிகரின் சிஷ்யரொருவர் இதை இயற்றினாரென்று தெரிகிறது.

No. 1255. சித்தாந்ததரிசனம்.

SIDDĀNTADARIŚANAM.

Pages, 44. Lines, 13 on a page.

Begins on fol. 132*a* of the MS. described under No. 344.

Complete in 178 stanzas.

This work is considered to be one of the 20 Śāstirams of the author Vaḷḷalār and treats about the Śaiva-Siddhānta. It explains the 5 subjects into which the work is divided, viz., the nature of the Pati (Lord), Paśu (individual soul), Pāśa (the string which binds the soul to bondage), Pāśavimōcana (freedom of the soul from the bondage), Śivayōga (the realization of Śiva).

Beginning:

பிரான சித்தாந்த தரிசனத்தை யாமோதக
காரணனை மாமுகனே கா.

அம்மை யப்ப னுயிருக் காதர மாய் நிறைந்த
செம்மை சிவனா ரெனஞ் சிரம்.

அவாக்கடலுள் வீழ்ந்தழுந்து மாருயிரைத் தூக்குஞ்
சிவாகமசித் தாந்தக் குறள். (௰௨)

பாயிரமுற்றும்.

பதியியல்பு.

மதிநவமுஞ் செஞ்சடையோனை மாமலர்த்தா ளுன்னிப்
பதியியல்பைச் சொல்வாம் பணிந்து. (௧)

பதியாவ தொன்றாய்ப் பரிபூ ரணமாய்க்
இதமாகி நிற்குஞ் சிவம்.

அற்றார்கட் கண்ணிதா யல்லார்க்குச் சேயமையாய்ப்
பற்றற நிற்கும் பதி. (௨)

End:

அணுவுக் கணுவா யகண்டமாய் நின்ற
பணிசெய்ய நீயே பணி. (௪௪)

எங்குமாய் நின்றனை யெக்காலும் பூசித்தே
யெங்குமாய நிற்கவெனக் கீ. (௪௫)

சிவயோகவியல் முற்றும்.

ஆகவியலைஞ்சுக்குக் குறள் ௨௱௭௰௪.

சித்தாந்ததரிசனம் முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் வள்ளலார் சாஸ்திரம் இருபதனுள் ஒன்று; சைவசித்தாந்தத்தைச் சேர்ந்தது. பதியியல்பு, பசுவியல்பு, பாசவியல்பு, பாசவிமோசனவியல்பு, சிவயோகவியல்பு என்ற ஐந்து பிரிவினையுடையது; முந்நூற்றெழுபத்தெட்டுக் குறள்வெண்பாக்களாலாகியது. இதில் இந்நூல் முற்றுமுள்ளது.

No. 1256. சிவசமவாதவுரைமறுப்பு.
ŚIVASAMAVĀDAVURAIMAṞUPPU.

Pages, 4. Lines, 9 on a page.

Begins on fol. 12*a* of the MS. described under No. 354.

Complete.

Ñānappirakāśar of Tiruvaṇṇāmalai Mutt wrote a commentary on the Śivañānaśittiyār and in the commentary he expressed the view that the individual soul when freed from the bondage of Samsāra acquires all the powers of the Pati (God). This view was considered to be wrong by Śivañānamunivar of Tiruvāvaḍuturai Mutt who in the present treatise condemned the view of Ñānappirakāśar as being inconsistent with the true import and spirit of Śivañānaśittiyār.

Beginning :

ஆசிரியர் சகலாகம பண்டிதர் தம்மாற் செய்யப்படுநூற்கு வழிகூறுவான் எடுத்துக்கொண்ட, "வினையின் பவத்தில்" என்னுந் திருவிருத்தத்துள், 'எடுத்து' என்னுஞ் சொற்கு "சமயத்தார் பாசக்கூட்டங் கூடாதவகை சின்மாத்திர சுத்தகேவலமாய்ச் சேடிக்கப்பண்ணி" யென்றுரைப்பாருரை யொருவாற்றானும் பொருள்படுமாறில்லையென்பது கற்றுணர்வுடையோர்க் கெல்லாமினிது விளங்கும்; அஃதறியாது பதம் மானம் மாக்கம அறிவின்மை முதலியனபற்றிப் பிணங்கும் புல்லறிவாளர்க்கு ஒருவாற்றானும் உணர்த்தும் வாயிலில்லை; ஆதலால், அவ்விரு வேறு சிறத்தாரையும் ஒழித்து இடைநின்றாரை நோக்கி, ஈண்டு 'எடுத்து' என்னுஞ் சொற்கு, "சின்மாத்திர சுத்தகேவலமாகச் சேடிக்கப்பண்ணி" என்றது, செம்பொருள் இலக்கணைப் பொருள் குறிப்புப்பொருள் என்னும் மூன்றனுள், யாதெனக் கடாயினார்க் குச் செம்பொருளென்றல் பொருந்தாது. என்னை? வழக்கினுளுதல் செய்யுட்கணுதல் நிகண்டு நூல்களினுதல் அவ்வாறு பிரயோகம் இன்மையானும், எடுத்தலாவது கீழ்க்கண்ணதொரு கண்டிதப்பொருளை ஏகதேசங் கருவிகொண்டு மேற்கண்ணதாகச் செய்தலே. பிறிதன்றென்பது; 'குடத்தையெடுத்தான்', 'ஆடையையெடுத்தான்' என்றற்றொடக்கத்து வழக்கானும், 'காகமலங்கள்பற்றியே யெடுப்ப' என்றற்றொடக்கத்துச் செய்யுட்கண்ணும் அறியக் கிடத்தலின், அப்பொருள் ஈண்டைக்கு ஏலாமையானுமென்பது.

End :

* "கல்லா வொருவன் றகைமை தலைப்பெய்து
சொல்லாடச் சோர்வு படும்"

என்பதனால், இதனைப் பிறரறியிற் சோர்வுபடுமென்றஞ்சிப் பொதிந்து வைத்துக்கொண்டு, தாமே தம்முட்கொண்டாடுவாராய் மதமானங்களைத் மேலிட்டான், மூகரா நயஞ்சாதிப்பாருஞ் சாதிக்க; அதுகேட்ட பிறரும் கேதானுகேளிக நயம்பற்றி உடனிருந்து கொண்டாடுதல் வியக்கத்தக்கதே யாம்!

* திருக்குறள், 405.

* " தம்மை,
யுணரா ருணரா ருடங்கியைந்து தம்மிற்
புணராமை கேளாம் புறம் "

† " நெய்யுண் பூங்குழன் மடவரா ளின்றொடு வாகு
செய்யும் பூசலுக் கெதிரலாற் றீயவாய் திறந்து
னவயும் பூசலுக் கெதிரலேனா மானம்விற றுன்போ
லுய்யும் பூவைய ரேயதற் கெதிரென வுரைததாள."

(கு-பு.)—

திருவண்ணாமலை ஆதீனம் ஞானப்பிரகாசர், " எனையிப்பவத்தில் " என்ற செய்யுட்கு அரூபசமவாதநெறிக்குப்பொருந்த உரை இயற்ற அவவுரை சுத்தாத்துவித சித்தாந்த சைவத்திற்கு விரோதமாயிருத்தலை, திருவாவடுதுறைச் சிவஞானமுனிவர் அறிந்து இம்மறுப்பை எழுதினரென்பர். சித்தாந்த சைவநூலான சிவஞானசித்தியாருக்கு ஞானப்பிரகாசருரை பொருந்தாதவாறும், பிறவும் இம்மறுப்பினுள் அவரால் நன்கு உணர்த்தப் பட்டுள்ளன.

No. 1257. சிவசமவாதவுரைமறுப்பு.
ŚIVASAMAVĀDAVURAIMARUPPU.

Pages, 6. Lines, 10 on a page

Begins on fol. 83*a* of the MS. described under No. 1239.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இதில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

No. 1258. சிவஞானசித்தியார்.
ŚIVAÑĀNAŚITTIYĀR.

Pages, 160. Lines, 12 on a page.

Begins on fol. 13*a* of the MS. described under No. 1226.

Contains completely both the Supakkam consisting of 321 stanzas and the Parapakkam consisting of 300 stanzas.

For a brief abstract of the work see the English portion of the work described under R. No. 307 of the Triennial Catalogue of the Tamil MSS., Vol. II, Part 2.

(கு-பு.)—

இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் மூலம் முற்றும் இருக்கிறது. பரபக்கச் செய்யுட்களின் தொகை பாயிரமுட்பட 300. சுபக்கச்செய்யுட்களின் தொகை 321. இந்தப் பிரதியின் ஏடுகள் மிகவுஞ் சிதைந்தும் ஒடிந்துமுள்ளன. இது மிகப் பழைய பிரதி.

* சிவஞானபோதம், அவையடக்கம்.

† திருவிளையாடற்புராணம், சச : கூ.

No. 1259. சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம்.

ŚIVAÑĀNAŚITTIYĀR SUPAKKAM.

Pages, 22. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 76*a* of the MS. described under No. 1185.

Contains 50 stanzas of the Supakkam from the beginning but in a somewhat discontinuous manner.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இந்தப் பிரதியில் இந்நூலின் பாடல்கள் ஐம்பது உள்ளன. இடையிடையே பல ஏடுகள் முறிந்துபோயினமையின் அப்பாடல்கள் தொடர்ச்சியாக இல்லை ; உள்ள ஏடுகளும் சிதைந்துள்ளன.

No. 1260. சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம், உரையுடன்.

ŚIVAÑĀNAŚITTIYĀR SUPAKKAM WITH COMMENTARY.

Substance, palm-leaf. Size, $18\frac{3}{4} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Pages, 240. Lines, 10 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Begins on fol. 122*a*. The other works herein are Śivañanaśittiyār Parapakkam with commentary 1*a*, Śivānuṣṭānavidi 242*a*.

Complete.

The text is the same as that described under R. No. 307 of the Triennial Catalogue of MSS, Vol. II, Part 2. By Aruṇandi Śivācariyar. The commentary is by Maṟaiñānasambandar.

Beginning :

சிவஞானசித்தியார் சுபட்சம் உரை.

ஆனைமுகன் பதநினைவா மார்வங்கூர
வரனடியும் பிகைபத மும்பணிவா மம்பால்
வானவரை வருத்தியவல் லசுராதம்மை
வதைத்தகுகன் மலரடியெம் மனத்தின் வைப்பாங்
கானமதி னடமாடி(க) கோயில் வாய்தல்
காவலரு ணந்திபதங் கருத்தில் வைப்பாம்
ஞானமுனி சனற்குமர ஞதியர்தம் பதமு
நயந்தெணுவா மெணியவர நமக்கே யாமே.

" ஒரு கோட்ட (. . . .) தேவே "

என்றது, ஒருகொம்பினையும் இரண்டு செவியினையும் மூன்றுதானத்தினின்று பொழியா நின்ற மூன்றுமதத்தினையும் நான்றவாயினையும் துதிக்கை

யுடன ஐந்து கையினையுமுடைனுடைய (. . . . . . .) மேலாஞானத்தைக் கொடா நிற்கு மிச்சிறப்பினையுடை க[ற்](ர்)த்தா வென்றவாறு

ஓதவென்பது, எழுவாய். செய்யுமென்பது, பயனிலை. ஏகாரம், ஈற்றசை.
(. . . .)

இவ்வாசிரியர், சிவதுதி, சத்தி வணக்கம், கணபதி வணக்கம், கந்தன் வணக்கம், குருதுதி, அவையடக்கம், நூற்சிறப்பு, குருமரபு, நூற்பெயர், நூற்கருத்து இவைகளைப் பத்துச்செய்யுளாற் பாயிரமாகவுணர்த்தி, லோகா[யு](ய) தன்முதல் பாஞ்சராத்திரி ஈறுன பரச[ம](மயிகள் பதினால்வர் மதத்தையும் அவரவர் மதமறுப்பினையும் இருநூற்றுத்தொண்ணூறு விருத்தத்தா லுணர்த்தி, அதன்பின் தமது மதத்தையே தாபித்தற்பொருட்டுப் பரமதந் தன்மதமாகிய இரண்டினையும் விருவிடையாகச் சொம்மதத்தினை மு[ன].னூ](ந்நூ)ற்றிருபத்தொரு செயயுளாலுணர்த்தினமையால் இதற்குச் சுவடக்கமெனவும், அதற்குப்பரபக்கமெனவும் பெயராயிற்று.

இதனுடைய பரபக்கமானது, சங்காசாரியர் செய்த ச[று](ரு)வ [தெ]ரிசன சங்கிரகத்திலும் ச[று](ரு)வமதோபந்நியாசத்திலும், இராமநாதாசாரியர் பண்ணின பரமதநிராகரணத்திலும், ச[று](ரு)வான்மசம்புபண்ணின சித்தாந்த தீபிகையிலும், அகோரசிவாசாரியர் பண்ணின சித்தாந்தா[ற்](ர)த்த சமுச்சயத்திலும் பார்த்து அவைகளின கருத்தைப்பற்றிச் செய்ததெனவறிக.

சுபக்கமானது, முன்னூலாகிய சிவஞானபோதத்தின கருத்தினையும், வழிநூலாகிய சூத்திரம், சூ[றணை](ரணிகை) வெண்பா இவைகளையும் சிவாகமங்களையுமுற்றுநோக்கி அவ்வழியே பன்னிரண்டு சூத்திரமாகச் செய்ததெனவறிக.

End :

" சிவமேயாகும பரிசிதனுஞ் சிந்தித்துப் பார்த்துத்தானே " என்பது, ஞானாசாரியனு மாணாக்கருட சிறிது பேரை(ப) பரிசதீக்கையைச்செய்தும். சிறிதுபேரை வாசகதீக்கையைச்செய்தும் சிறிதுபேரைத் திருநோக்க கெ[ா]ன[று](னு)ம் தீக்கையைச்செய்தும, ச[று](ரு)வ[கஞ்](ஞ)னுக்குச் சமமான ரூபத்தையுண்டாக்குவன் என்றவாறு. (. . . . .)

அபரஞானத்துக்கு மேவுறுதலால் பரமஞானமென்றார்.

பரமாயகுண்டலிக்கு மேலாய நிற்றலால் பராபரமென்றார். (௰)

ஆகச்சூத்திரம் பன்னிரண்டுக்கும் விருத்தம் ௩௨௰.

விசுவசாரோத்தரம்.

பன்னிரு பருவவனு மன்னிப் பதப் பொருள்
உன்னித் திரிவற வுணாந்த பெருமையர்
* * * *
அன்ன நிலையா மமலனை யடைந்தார
அன்னிய மற்று மடைபவர் தாமே.
திருத்து[ர](ற)யூர்ச் சைவன திருத்துமறையும்
விரித்துரைக்கும் வேதியன்மெய் கண்டான்—கருத்தி
னருணந்தி தேவ னருண்மொழி யாய்ந்தே
யிருணந் தம்மாற் கண்டிலே[ே]ம்.

சிவஞான தேசிகன் சிறியேன் துணையே.

(கு-பு.)—

இது சைவசித்தாந்த சாத்திரம் பதினான்கனுள் நாலாவது. இவ்வரிய நூலுக்கு அறுவர் உரை இயற்றினதாகத் தெரிகிறது; அவற்றுள் இது மறைஞானசம்பந்தர் இயற்றிய விரிவுரையாகும். இவ்வுரை நூல் இந்தப்பிரதியில் முற்றும்.

No. 1261. சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம், உரையுடன்.

ŚIVAÑĀNAŚITTIYAR SUPAKKAM WITH COMMENTARY.

Substance, palm-leaf. Size, $14\frac{7}{8} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Pages, 410. Lines, 10 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Begins on fol. 1*a*. The other work herein is Śivañanaśittiyar Parapakkavurai 206*a*.

Complete

Same work as that described above.

The scribe adds:

பொன்னம்பலம் விருத்தி சொந்தம். [சௌநாத] (ஸ்வஹஸ்தம்) லிகிதம்.

(கு-பு)—

முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இவ்வுரை முற்றும் இருக்கிறது; ஏடுகள் சிதைந்துள்ளன.

No. 1262. சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம், உரையுடன்.

ŚIVAÑĀNAŚITTIYĀR SUPAKKAM WITH COMMENTARY.

Substance (Śrītāla) palm-leaf. Size, $15\frac{5}{8} \times 2\frac{3}{8}$ inches. Pages, 179. Lines, 19 on a page. Character, Tamil. Condition, slightly injured. Appearance, old.

Begins on fol. 46*a*. The other works herein are Śivañanābōda-ccūrṇikaikkottu 1*b*. Śivappirakāśam with commentary 2*a*, Śivañāna-bōdam with commentary 21*a*.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதிபோன்றது. இவ்வுரை இதில் முற்றும் இருக்கிறது. சிதாள ஏடு. மிகப்பழைய பிரதி.

No. 1263. சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம், உரையுடன்.

ŚIVAÑĀNAŚITTIYĀR SUPAKKAM WITH COMMENTARY.

Substance, palm-leaf. Size, $12\frac{3}{4} \times 1\frac{3}{8}$ inches. Pages, 544. Lines, 9 on a page. Character, Tamil. Condition, slightly injured. Appearance, old.

Complete.

Same text as the above, but the commentary found herein is by Ñānappirakāśar of Śālivāṭipuram. It is shorter than the similar commentaries written by Maṟaiñānadēśikar, and Śivakoḻundācāriyar or Śivāgrayōgi.

Beginning:

திருமருவுஞ் சிவஞான சித்தியின கண்
ணுரையெவர்க்குந்தெரியா வேதான
கருமருவுஞ் சிவாகமத்தின் கணவிதிகள்
கண்டெடுத்துக் கழறு மேன்மை
மருமருவும் வயற்சாலி வாடிபுர
மீதுதவவடிவா யோங்கும்
பெருங்கருணை மொழிஞானப் பிரகாசன
றிருவடிகள் பேணல் செய்வாம்.

சிவமுற நமக்கு முந்தித் தந்திவத் திரளை சிந்தித்
துவமையில் சிவனைப் பில்லா வுமைகுரு குலங்கள் மற்றெண்
ணிவர்களை வணங்கி யின்பச் சிவஞான சித்திக கேற்ப
நவமுறு முரை யுரைப்பா முன்னுரை நலங்கொ ளாகவே.

திரு மறைஞானதேசிகா [சிரீ] (ஶ்ரீ) சிவக்கொழுந்தாசாரியா இவர்கள் சிவஞானசித்திக்குச செயத உரைகள் விரிந்தபடியினலே எழுவாய், பயனிலை, பொருட் புணர்ச்சி பொள்ளெனத் தோன்றுதாகிலும் தீவிர தீவிரதர புத்திமான்கள் (. . . . .) மந்தமதிகட்கு மயககம் போக்கும்பொருட்டுச் சுருக்கமாயோருரை சொல்லுவாம் என்பது இதனபொருள்.

இந்நூல் தடையின்றிப் பூரணமாகும்பொருட்டுக் கடவுள் வாழ்த்துச் சொல்லுகின்றாராய், முந்தி விநாயக வணககஞ் செய்கின்றார் :—

"ஒரு கோட்டன் (. . . . . . .) செய்யுந்தேவே."

ஒரு கோட்டன் - வாரணமென்று விசேடிக்கப் பட்டதாகையால் ஐங்கரத்தனாகியவாரணமென்று ரூபகம் பண்ணுக.

ஒரு கோட்டனென்பது - ஒற்றைக கொம்பையுடையனுகியும், இருசெவியன் எ-து, இரண்டு சன்னங்களையுடையானும், (. . . . .) செய்யுந்தேவே எ-து, தேவே செய்யுமெனமாறுக; தேவாந்தன்மையைச செய்யும். முன்னிருந்த சிவத்துவத்தைத தானே விளககி(த்) தனித்தனி அவர்களைச் சிவன்களாகத்தானேபண்ணும். முத்தியித்தியிரண்டு மோக்ஷ

என்றதனால் சிவத்வாபிவியத்தியும் சொல்லப்பட்டதறிக.

தாள்கள் எ-து, எழுவாய். ஓட்டுமெனபதும், செய்யுமெனபதும் பயனிலை.

End :

இம்முதற்சூ[று](ரு)ட்டாந்த காட்டாந்திகப் பொருளுணராது உரைக்கு மிடத்து உயிர்க்கு இயற்கையாய மலத்தின் மறைாத சிவத்துஞ் சிவமுறல் விளங்குமெனும் பொருள் விளங்கி[ச்சுத்](ற்று).

Colophon :

பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம் முற்றும். ஆக ௩௩௦ சுபக்ஷமுற்றும் சிவ[ஞ்]ஞான சித்தியார் சுபட்ச வியாக்கியானஞ் சம்பூ[ற்](ர)ணம்.

சாலிவாடிபுரம் ஞானப்பி[ர](ர)காச தேசிகர் சிவஞான சித்தியார்க்குச் செய்த உரைமுற்றும்.

து[று](ன்)முகி௵ வைகாசிமீ ௰ருவ. குருவார [ஞ](நா)ள் எழுதிமுடிந்தது முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்தப்பிரதியில் உள்ள உரை சாலிவாடிபுரம் ஞானப்பிரகாசர் இயற்றியது. இது, மறைஞான தேசிகர், சிவாக்கொழுந்தாசாரியார் (சிவாக்ரயோகியார்) உரைகளினும் சுருக்கமானது. இந்தப்பிரதியில் இச சுபக்கவுரை முற்று மிருக்கிறது.

No. 1264. சிவஞானசித்தியார் பரபக்கம், உரையுடன்.

ŚIVAÑĀNASITTIYĀR PARAPAKKAM WITH COMMENTARY.

Pages, 242. Lines, 10 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 1260.

Complete.

This work condemns and criticizes fourteen philosophical systems of thought, such as Lōkāyata, Bauddha, Ārhata, Vaiśēṣika, Naiyāyika, Bhāṭāṭa, Prābhākara etc. By Aruṇandi Śivācāriyar. See also the

English portion under R. No. 307 of the Triennial Catalogue of MSS., Vol. II, Part 2. The author of the commentary is Ñānappirakāśar of Tiruvoṟṟiyūr whose disciple Tattuvappirakāśar has added a word for word meaning to this work.

Beginning :

சிவஞான சித்தியார் பரபக்கம் உரை.

"ஒரு கோட்டனிரு (. . . .) செய்யுந் தேவே."

எ-து. கங்கையாறுங் கோனுதலைத்தரும் அழகிய பிறையுட கொன்றை மாலையுமுடை த்தாய (. . . . .) வீட்டினபத்தையுமுண்டாக்கும் என்றவாறு.

கோடும் செவியும் மதமும் வாயும் கரமும் அஃறிணைப்பொருளாகிய யானையினது சினைப்பெயர்களாகிலும் (. . . . . .).

இறைவனையு மிறைவனுலியம்பு நூலும் என்பது, பரமேசரனையும் பரமேசரனுலருளிச செயயப்பட்ட வேதாகமும், ஈண்டளவும் எ-து, இவ்விடத் துண்டாகிய ஆளைவைப்பி[ற](ர)மாணமும், (. . . . . . .).

துகமேரவி[னனு](ந்நூ)விற் சொல்லுகிற்பாம் எ-து, குற்றந்தீர ஞான பாதத்தை உ;றிய இ[னனு](ந்நூ)விலே சொல்லக்கடவேமென்றவாறு.

End :

மைப்படி கண்டனண்டன் மலரடிவணங்கிடாயே எ-து, நீலகண்டனுகிய மேலானவனே க(ா)த்தா ; அவனது தாமரைமலர்போன்ற ஸ்ரீபாதத்தைச சரிை[த](ய) கிரியை யோக ஞானத்தாலே வணங்கி உன் பவத்தை நீக்கிக் கொள்வாயாக என்றவாறு.

Colophon :

ஆகச்செய்யுள் ௩௦௧.

தத்துவய வொற்றியூர ஞானப்பிரகாச னருட்
சித்திபட ருரையைச செப்பியபின்—வித்தகமாந்
தத்துவப்[பி]ரகாசன பதவிருத்தி தான் செய்தா
னுத்தமர் சித்தத் தொருமை யாய்.

சிவஞானசித்தியார் பரபக்கமுளை எழுதிமுடிந்தது.

(கு-பு.)—

இது, சிவஞானசித்தியாரின் பரபட்சமாகும்; இதில், உலகாயதன்முதல் பாஞ்சராத்திரி ஈறான பிறமதத்தார் பதினுல்வர் கொள்கைகளும், அக்கொள்கைகள் தவறென்பதும் விரிவாககூறப்பட்டுள்ளன. இந்தச் சாத்திரத்திற்குத் திருவொற்றியூர் ஞானப்பிரகாசர் பொழிப்புரையையும், அவர் சீடரான தத்துவப்பிரகாசர் பதவிருத்தியையும் இயற்றினுர்களென்று இறுதிச் செய்யுளால் தெரிகின்றது. இவ்வுரையும் நூலும் முற்றும் உள்ளன.

No. 1265. சிவஞானசித்தியார் பரபக்கம், உரையுடன்.

ŚIVAÑĀNAŚITTIYĀR PARAPAKKAM WITH COMMENTARY

Pages, 275. Lines, 9 on a page.

Begins on fol 206*a* of the MS. described under No. 1261.

Complete.

Same work as the above.

Colophon:

சிவஞானசித்தியார் பரபக்கவுரை யெழுதி முடிந்தது.

வடவாரணிய க்ஷேத்திரம் கா[ம்](ரக)கோட்கா மடாதிபதியாகிய சப்ப ராய தேசிகர் சிவஞ்ஞானசித்தியார.

(கு-பு.)—

இது முன் நம்பர் பிரதி போன்றது. இவ்வுரை இந்தப் பிரதியில் முற் றும் இருக்கிறது

No. 1266. சிவஞானசித்தியார் பரபக்கம், உரையுடன்.

ŚIVAÑĀNAŚITTIYĀR PARAPAKKAM WITH COMMENTARY.

Substance, palm leaf. Size, 16¾ × 1¼ inches. Pages, 268. Lines, 7 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Almost complete.

Same text as the above but with a different commentary. From the stanzas in the beginning, the commentator's name is made out to be Ñānappirakāśar of Śanbai.

Beginning:

சிவஞானசித்தியார் பரபக்ஷம்.

பொன்னிரக் கடவுளும் புத்தேள் கோனும்
பன்னக முனியும் பரவிப போற்று
மொற்றி மாநகர் நற்றவர் தலைவனைப்
பாடி யாடும் படம்பகக நாயனைத்
தொழுது போற்றிப் பழுதக லும்படி
வல்விரு ணீக்கிய மாதவ னெ(ன)ன
நல்லருள் புரியு நந்தி கேசன்
ஓதிய போதத் துண்மை தன்னைச்
செந்தமிட் படுத்தித் திருநா மத்தாற்
(ற)ந்துரைத் தருளினன் றபோதனர் தமக்கு
வெண்[ணெ](ணெய்) மா[ன](ந)கர் மெய்கண்ட தேவ

னவனடி பரவித் தொழுதருள் பெற்றவன்
சிவஞான சித்தி யென்றுபெய ரிட்டுப்
பரமதந் தன்மத மென்றிரண் டாக்கித்
தாமுட னுரைத்தனன் சண்பையர் தலைவன்
கற்றவர் பரவுஞ் சேந்தையர் காவலன்
நற்றவ ரடிபணி ஞானப் பிரகாசன்
நன்னூ லுணர்ந்த ஞானிகண் முன்னே
யின்னூல் தன்னியல் பரமதந் தனக்கு
(உ)ரைதனை யெழுத வுன்னிய வதுதான்
குரைகட லேழு நீந்தி யேற
விரைபவ னொக்க விளங்குவ னின்றே.

* * * *

கெட்ட மதிகொண்டு கிளைக்கின்ற கௌசி தங்கள்
கிட்டவா வொட்டக் கொடுப்பனோ—முட்டவே
யீனச் சமைய விருளிரிய வோட்டுகின்ற
ஞானப் பிரகாசனல்லோ நான்.

ஒருகோட்ட னிருசெவியன் மும்மதத்த னல்வா
 யைங் கரத்த னாறு
தருகோட்டம் பிறையிதழித் தாழ்சடையான்
 தருமொருவா ரணத்தின் றாள்க
ளுருகோட்டன் பொடும் வணங்கி யோவாதே
 யிரவுபக லுணர்வோர் சிந்தைத்
திருகோட்டு மயன்றிருமால் செல்வமுமொன்
 றோவென்னச் செய்யுந் தேவே.

என்பது. கங்கையாறும வளைவுபெற்ற பிறையுங் கொன்றையுமிருக்கப் படாநின்ற திருச்சடையை யுடைய பரமேசுவரன் (. . . . . . .) பிரம விஷ்ணுக்கள் பதங்களும் அற்பமென் றும்படி பதங்களைக் கொடுக்கும் விநாயகதேவனென்றவாறு.

கோட்டம் — வளைவு. தரு — பெற்ற. விநாயகன் — தனக்குநாயகனில் லாதவன்.

* * * *

இனிப் பரசமயிகளுடைய பிரமாணப் பிரமேயங்களும் அவர்களை நிரா கரிக்குமாறுஞ் சொல்லி அருளிச்செய்கிறார் :—

இந்திர புரோகித னியம்புமொரு நூலின்
றந்தர மெனுதறிவி னோடரு ளிலாமற்
சந்தனை புயத்துமணி மாலைக டயங்க
உந்தியுல கத்தளுல காயத னுரைப்பான்.

என்பது, இந்திர புரோகித னியம்புமொரு நூல் எ-து, இந்திரனுடைய புரோகிதனாகிய பிரகஸ்பதி பகவா[ன்](னாற்) சொல்லப்பட்ட ஒரு நூலாகிய சாருவாக சாத்திரமானது, இன்றந்தரமெனுதறிவினோடருளிலாமல் எ-து., இப்பொழுது பிழையின்பொருட்டென்னுது அறிவும் அருளுமில்லாமல்,

சந்தனை (. . . . . . .) உரைப்பான் எ-து, சந்தனம் பொருந்தப்பட்ட தோள்களின் கண்ணே மணமலியப்பட்ட மாலைகள் விளங்கக் கிளப்பப்பட்டு நின்ற உலகத்துள்ளே உலகாயதனுகிய சாருவாகனை சொல்லுவான் எ-று.

இதனுற் சொல்லியது பிரகஸ்பதி பகவான் இந்திரன் தபசிலே புரியத் தேட அவனை மயக்கி விஷயத்திலே விழுவித்த சாத்திரம் இது; மதனசாத்திரம்; என்போலவென்னில்: அருச்சுனனை தபசிலே புரியத்தேட வாசுதேவன் தேரிலிருந்து ஸ்ரீகிதை என்னும் சாத்திரத்தாலே மயக்கிக் கொல்லச் சொன்னதற்கு ஒக்குமெனக்கொள்க.

இதற்கு ஏதுவாமோவெனனில் புண்ணியபாவமும் பிரபஞ்சத்திற் செபத்தியான அனுட்டானம் பொயயென்று சதாசார விரோதஞ் சொல்லுதலாற் சாம[ந]னவேதுவாகக் கொள்க. (க)

End:

சூலிகா ணிறைமா வல்லன் சூலியைத் தொழுந் துருவாசன்
மாலினை மார்பி திப்பத் திருமறு மாபா னுகி
நூலினா மார்ப னேனருள் பட்[ட](டி)டஞ் சுத்த மென்று
பாலினுர் கடலா னங்கே பரிவொடு திருவை வைத்தான்.

எ-து. சூலத்தையுடையவனை காண க(ர்)த்தா; . . . சூலப்படையானை . . . . . துருவாச மகாமுனி புருஷோத்தமனை மார்பை மிதிப்ப திருமறுமாாபனுனன்; நூலா[ர்ப்](ற்)பட்ட மாாபையுடையவன் வலியுடைத்தாகிய ஸ்ரீபாதம் பட்ட இடம சுததமென்று பாற்கடலில் வழித்துறங்குமபரம புருடன் பரிவுடனே இலட்சுமியை வைத்தான் எ-று.

இதனுற் சிவபத்தாகள் ஸ்ரீபாதம் பட்ட இடம் சுத்தமென்று இலட்சுமி இரு(ந்தா)ளெனபது கருத்து. (உ௯)

தவகுண னுய் மால்சென்று தீவியைச் சக்கரத்தா
லவகுணஞ் செய்தன் றேடப் பிருகுவந் தவனைப் பார்த்துச
சிவனல தறியேனுகி விதிசெய்தோனை செறிக பத்துப்
பவமென மொழிய மாலும் பயபபட்டப பதறி வீழ்ந்தான்

* * * *

(கு-பு.)—

இந்தப் பிரதியில் உள்ள உரை 1264-நம்பர் பிரதியினும் வேறுனது; சண்பைநகரிலிருநத செந்தையர் காவலனுகிய ஞானப்பிரகாசனென்னும் பெரியார் இயற்றியதென்று முதலில் உள்ள செய்யுளால் தெரிகின்றது. இதன் இறுதியில் 2 பாடல்கள் மூலமுமுரையும் இல்லாமலும் ஒரு பாடல் உரை மட்டுமில்லாமலும் இருக்கிறது.

No. 1267. சிவஞானசித்தியாருரை.

ŚIVAÑĀNAŚITTIYĀRURAI.

Substance, paper. Size, 10¾ × 8½ inches. Pages, 102. Lines, 20 on a page. Character, Tamil. Condition, good. Appearance, new.

Incomplete.

Begins on fol. 1*a*. The other works herein are Gurunāthan-Vijñāpanam 105*a*. Sinnappa Nāyakkan Vamśāvali 113*a*.

Contains from the beginning up to the portion condemning the system of Kumārila Bhaṭṭa.

Almost the same as the above but with differences here and there.

Beginning:

சிவஞானசித்தியாருரை.

ஆதிகாலத்திலே பரமே[ஸ்ப](சுவ)ரன் நந்தி தேவர்கட்கு(க்) கிரந்தவாக்கியமாகச் சொன்ன[யி]'இ)ந்த(த்) தத்துவஞான சாஸ்திரத்தை(ப்) பின்பு வெண்[ணெ](ணெய)நல்லூர் மெய்[க]கண்டதேவன் தமிழிலே சொன்னவிந்த நூலை(ப்) பின்பு (. . . . .) சிவஞானசித்தி யென்கிற பெயரினாலே சொன்ன சண்பைநகரத்திலே யிருக்கப்பட்ட ஞானப்பிரகாசன் இந்த நூலுக்கு உரை யெழுதுகிறது எப்படியென்றால் . . . .) ஒளிபரந்த திருவம்பலத்திலே திருத்தம் பயிலாநிற்கிற பரமே[ஸ்ப](சுவ)ரனுடைய பாததாமரைகளை(ச)சிரசிலே வைத்து(த்)தளராத பெரிய வுறவினை மிகவுமுண்டாக்கா நிற்போம். (. . . . .) பூர்வத்திலே பரமே[ஸ்ப](சுவ)ரன் ஸ்ரீநந்திதேவர்க்கு(ச) சொன்னபொருள் சுருக்கி நந்திதேவர் சன[ாக்](த்)குமார பகவானுக்கு(ப்)பன்னிரண்டு சூத்திரத்தாலே சிவஞானபோதமென்று (அ)ருளிச்செய்தார்; அதனைக் கேள்விப்பட்ட திருவெண்[ணெ](ணெய்)நல்லூர மெய்கண்டதேவநாயனார் சத்தியஞான[ெ]தரிசினிகள், பரஞ்சோதிமாமுனிகள் சொல்லக்கேட்டு(ச்) சிவஞானபோதமென்கிற இத்தை(க) குற்றமில்லாத தமிழாகச்செய்து, சிவஞானசித்தியென்னும் பெயரினால் சொல்லாநின்றேனென்றார்; ஞானப்பிரகாசன (. . . . .) இனிப் பரச[ை]மயங்களினுடைய பிரமாணங்களை நிராகரிக்கிற விதம் சொல்லுகிறார் :—

முதல் சார்வாகன் மதம் இந்திரனுடைய (கு)ருவாகிய பி[ர](ரு)கஸ்பதிபகவா[ன்](னால்) சொல்லப்பட்ட நூலாகிய சார்வாகன் சாஸ்திரமானது பிழையென்று நினையாமல்,

End:

ப(ா)ட்டாசாரியன் மறுதலை.

வேதமானது சுயம்புவெனச் சொன்னவற்றால் வேறிடத்திலுங் காட்டப் பி[ற](ர)மாணமுண்டாகில் நீ சொல்லிககாண்; இங்கு மகாபாரதமானது போலக் காணப்படாநின்றது (. . . . .) விஞ்ஞாநேயெனுந்தாதுவால்வேதத்தையே குறித்து நிற்குமெனக்கொள்க.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதியில் உள்ள உரையைப் பெரும்பாலும் ஒத்துள்ளது; ஆயினும், உரைநடையிற் சிற்சில மாறுதல்கள் காணப்படுகின்றன. நூலின் முதலிலிருந்து பாட்டாசாரியன் மறுதலைவரையில் பொழிப்புரைமட்டுமே

No. 1268. சிவஞானசித்தியாருரை.

ŚIVANĀNAŚITTIYĀRURAI.

Substance, paper. Size, 13¼ × 8¼ inches. Pages, 96. Lines, 36 on a page. Character, Tamil. Condition, much injured. Appearance, very old.

Incomplete.

This MS. seems to be the original of that described under the previous number.

(கு-பு.)—

இந்தப் பிரதி முன்நம்பர் பிரதிக்கு மூலப்பிரதி என்று தோன்றுகிறது. இது மிகவும் பழையதாய்ச் சிதைந்துமிருக்கிறது. பாட்டாசாரியன் மறுதலை வரையுமே

No. 1269. சிவஞானதீபம்.

ŚIVAÑĀNADĪPAM.

Pages, 77. Lines, 7 on a page

Begins on fol. 241*a* of the MS. described under No. 1060.

Complete.

A treatise on Śaiva religion describing the nature of the 96 Tattvas and the grace of Pati *i.e.* Lord.

Beginning:

விரைமருவுங் கமலமலர் விரிஞ்சன் வாழ்வும்
விண்ணவர்கோ னரும்பதமு மிக்கோர் வாழ்வுந்
திரைமருவு நதிபதியிற் றிருவின் கே[ழ்](ள்)வன்
செல்வமுமா ரூதபெருஞ் சி[ற்றி](த்தி)யாவும்

பரையுதவுங் கரிமுகவன் செம்பொற் பாதம்
பற்றாக நம்போதப் பற்று நீங்கி
வரைவறுமன் பினிற்றொழுமெய் யடியார் பாதம்
வணங்குமடி யாரடியார் மதித்தி டாரே.

சீராரக் காரமுதலாங் கலைக ளியாவுஞ்
சிவஞ் சத்தி நுதலியதத் துவமியாவு
மோராருஞ் சராசரமா முயிரி யாவு
மெண்ணரிய புவனமுமற் றியாவு மெல்லா

மாராத கருணையினு லாக்கி நோக்கி
யழித்திரவி விழிநறையு மலரும் போலப்
பேராம லுயிர்க் குயிராய் மன்று ளாடும்
பெருமானை யவனருளாற் பேணு வோமே. (க)

* * * *

பூவுலகின் முழுதுமொருங் குணர்ந்த [ன](ந)ல்லோர்
புகன்றருளு ஞான[னு](நூ)ற் றிறமு [ணே](நோ)க்கி
நாவலர்முன் னருந்தமிழின் செய்யு ணீதி
நலமுணரா வினையேனு நகைநா ணுமல்
மேவரிய சிவஞான [த்]தீப மென்றே
விளம்பியது வளர்ந்தருபால் வேலை தன்னைத்
தேவர்கடைந் திடவெழுந்த வமுதம் போலச்
சிறுபுனலைக் குடைந்த[னு](நு)ரை திரட்டு[ம்வா](மா)றே. (௪)

மதியிரவி பொருந்துநிலை யிருந்தக் கூறில்
மனமதியா மனந்தனல்வேர் கொண்டவாயு
முதிரினறு மிதுமகியின் காரங்க மாக
மொழிந்திடுவர் மூலவளி நிறனு மீதா
மதியிலகு கலைகளிரு பக்க மாக
மரித்தொங்கி யுதிப்பதமிவ வளியின பாலாங்
கதிநெறுவு குணமாதி கரண மெல்லாங்
கருதியகாற் றினிலடங்கி யுதிக்கு மாபோல். (௧௭)

End

அமலனருள் ஞான முயிர்க் குயிராய் நின்றே
யனைத்தினையு மியற்றிடுமற் புதமோ ராமற்
றமசரிவா லெங்கிறந்த சமய பேதத்
த[ற்](ர்க்)கபோ டுத்தரவாதஞ் சாதிப் போர்க்குஞ்
சிமயவரை தரையுயர விண்கெடுத்துத் தேருஞ்
சித[ை]டயர்க்குந் தினகரனைப் பகலிற் றேடுந்
திமிரமட வருக்குமுயி ரிலையென் றோதுந்
தீமையர்க்கு மொப்புலகிற் செப்பொ ணாதே. (௧௭௨)

கருமுகி னிகரன குழன்மட வரலியர்
களபமென் னகிலினை கலவாரே
மருமல ரயனுட னரிமக பதிமிக
மகிழ்பத மனமுற மதியாரே
ஒருவுத விருவினை விதிமதி விபரித
முறுபிற வியனெறி யுழலாரே
அறுமறை முடிவினி னடமுடை யவனிணை
யடிதொழு மடியவ ரடியாரே. (௧௭௩)

(கு-பு.)—

இது, சைவமதவிஷயமானதென்று தோற்றுகிறது. தத்துவங்கள் தொண்ணூற்றாறின விரிவையும் பதியின் கருணை முதலியவற்றையும் கூறுவது. நூலாசிரியர் பெயர் முதலியன தக்க ஆதாரத்துடன் கிடைக்காமையால் இங்குக் குறிக்கப்படவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் பூர்த்தியாக இருக்கிறது.

No. 1270. சிவஞானதீபம்.
ŚIVAÑĀNADĪPAM.

Page, 585. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 325.

Complete.

Same work as the above.

Colophon:

சிவஞான தீபம் எழுதி முடிந்தது. முற்றும்.

ஸ்ரீ குருபாத தேசிகர் திருவடி வாழ்க.

(க-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் பூர்ணமாக இருக்

No. 1271. சிவஞானபோதம்.
ŚIVAÑĀNABŌDAM.

Pages, 4. Lines, 11 on a page.

Begins on fol. 106*a* of the MS. described under No. 1224.

Complete.

Same text as that described under No. 1272 *sequent* with commentary.

Beginning:

கல்லா னிழலமலை
வில்லா ரருளிய
பொல்லா ரிணைமலர்
நல்லார் புனைவரே.

* * * *

பாயிர முற்றிறறு.
இனி, அவையடக்கம்.
வெண்பா.

தம்மை யுணர்ந்து தமையுடைய தன்னுணர்வா
ரெம்மை யுடைமை யெமையிகழார்—தம்மை
யுணரா ருணரா ருடங்கியைந்து தம்மிற்
புணராமை கேளாம் புறன்

அவையடக்கம் முற்றிற்று.

அவனவ ளதுவெனு மவைமூ வினைமையிற்
றோற்றிய திதியே யொடுங்கி மலத்துளதா
மந்தமாதி யென்மனார் புலவர். (க)

End:

செம்மலர்நோன்றாள் சேர லொட்டா
வம்மலங் கழீஇ யன்பரொடு மரீஇ

மாலற நேய மலிந்தவர் வேடமு
மாலையந் தானு மரயனனத் தொழுமே. (கஉ)

Colophon :

பாயிரமுதலாகச் சூத்திரம் பனிரண்டு முற்றிற்று.

(கு-பு.)—

இதில் மெய்கண்ட தேவர் செய்த சூத்திரம் பன்னிரண்டும், கடவுள் வண க்கமும் பாயிரமும் அவையடக்கமுமே உள்ளன.

No. 1272. சிவஞானபோதம், உரையுடன். ŚIVAÑĀNABŌDAM, WITH COMMENTARY.

Substance, palm-leaf. Size, 9 × 1⅜ inches. Pages, 94. Lines, 9 on a page. Character, Tamil. Condition, slightly injured. Appearance, old.

Begins on fol. 247*a*. The other works herein are Daśakāriyak-karuttu 1*a*, Daśakāriyam of Ambalavāṇa 10*a*, Daśakāriyam of Dakṣiṇāmūrti dēśikar 18*a*, Daśakāriyam of Tiruvannāmalai Iyer 23*a*. Tattuvanijānubhōgasāram 28*a*, Śivañānabōdhaccūrnikaikōttu 294*a*, Śivañānābōdhakkaruttu 295*b*, Śivapprakāśavurai 296*a*. Tirumēṟṟaḷi-tōttiram 422*a*, Darumēśartōttiram 423*a*, Kāyārōhaṇēśvaratōttiram 425*a*, Dakṣiṇāmūrttitōttiram of Tāyumānavār 426*a*, Kacciyappasvāmi, tōttiram 431, Ānandarudrēśarkīrttanai 434*a*, Kacchapēśartōttiram 435*a*, Periyanāyakiyammaitudi 438*a*. Śivāñānamunivartudi 440*a*, Cidambarasvāmitudi 440*b*, Śiṟṟambalasvāmivākkiyam 442*a*.

Complete.

This work is considered to be the foremost in importance among the 14 works on the Śaiva Siddhānta. It is a Tamil rendering of the Śivañānabōdam which contains the essence of all Śaivāgamas and which consists of 12 stanzas known as Sūtrās in the Pāśavimōcanapaṭala of the sanskrit Rauravāgama. The Tamil rendering also contains 12 Sūtras and is said to have been made by Meykaṇḍadēvar who was named Śvētavanapperumāḷ in his early days and was considered to be Śiva himself born as the son of Accutapperumāḷ of Tiruppeṇṇākaṭam. The author was named Mēykaṇḍadēvar by his Guru Parañjōtimunivar after initiation into the principles of the Śaivasiddhānta. The author has also written a commentary named Vārttika on his Tamil rendering. The author of the commentary described herein is not known.

Beginning :

சிவஞானபோத முரை.

கல்லா னிழன்மலை
வில்லா ரருளிய

பொல்லா ரிணைமலர்

நல்லார் புனைவரே.

எ-து, கல்லால் நிழலின்கீழே எழுந்தருளியிருந்து அகத்தியர் புலத்தியர் சனகர் சனற்குமாரர் இவர்கள் நால்வருக்குந் தர்மார்த்த காமமோட்சங்களை யருளிச்செய்து மகாமேருபருவதத்தை வில்லாக வளைத்து, துட்ட நிக்கிரக சிட்ட பரிபாலனம் பண்ணுகின்ற மகாதேவர் கொடுக்கப்பட்ட பொல்லாத பிள்ளையாருடைய இரண்டு சிபாதங்களையும் மலந்தீர்ந்தறிவால் மிக்கசாதர் [க்]கள் சூடாநிற்பர்கள்; எனவே, யாமும் அது சூடுவோமென்பது கருத்து.

இது முகுர்த்த முணர்த்து மு(றை)றமை யென்றறிக.

*   *   *   *

அவனவ ளதுவெனு மவைமூ வினைமையிற்

றோற்றிய திதியே யொடுங்கி மலத் துளதா

மந்தமாதி யென்மனார் புலவர்.

எ - து, சூத்திரம் எனனுதலிற்றோவெனின், சங்கார காரணனாயுள்ள முதலே முதலாக உடைத்து இவ்வுலகவென்பதுணர்த்ததனுதலிற்று.

இதன் பொழிப்புரைத்துக்கொள்க.

ஈண்டுத் தோற்றமுமீறும் உள்ளதன்பாலே கிடத்தலின, உளதாய ஒருவன ஒருத்தி ஒன்றென்று சுட்டப்பட்ட பிரவஞ்சம் உற்பத்தி திதி நாசமுடைத் தென்றது.

எ-து, ஒருவனென்றும் ஒருத்தியென்றும் ஒன்றென்றும் சுட்டப்பட்டவே யாகிய பிரவஞ்சத்துக்கு ஒரு கர்த்தா உண்டு; கர்த்தா உண்டென்று சொன்னது எந்த ஏதுவினாலே சிருட்டிக்கப்பட்டுந் திதிக்கப்பட்டுஞ் சங்காரப்பட்டும் வருகையினாலே. இந்த ஏதுவினாலே ஒரு கர்த்தா உண்டென்று சொன்னீர் கர்த்தா வேண்டுவதில்லை; நாலுபூதங்களிடமாகத் தோன்றி நின்றழியும்; நீ நித்தியமென்றபூதங்கள் தோனறித் திதிப்பட்டுநிற்கிற முறைமையினாலே சங்கார கர்த்தாவினாலே சங்காரப்பட்டு மீள உண்டாவானேன்; மலந்தீர்ந் தொடுங்காதாகையினாலே. மலந்தீர்ந் தொடுங்குவது காரணமாகச் சங்கார கர்த்தாவினாலே சங்காரப்பட்டு மீளவும் உண்டாம். சிருட்டி கர்த்தாவும் (. . . . .) இது வென்று சுட்டி யறியப்படாத சங்காரகர்த்தாவினாலே அந்தப்பிரபஞ்சம் சங்காரமாகையினாலே இதுவென்று சுட்டி யறியப் படாத சங்காரகர்த்தாவே அந்தப் பிரவஞசத்துக்கு முதனமை. அந்தப் பிர வஞ்சத்தொடுங்கூடிச் சங்காரப்படாத ஆன்மாவென்று பலபிரகாரத்திலும் அடிமையாகும்; அனுதியிலே அந்தச் சங்கார கர்த்தாவுக்கு. எ-று.

முதற்சூத்திர முற்றும்.

End:

செம்மலர் நோன்று[ள்ச்](ட்)சேர லொட்டா

வம்மலங் கழீஇ யன்பரொடு மரீஇ

மாலற நேய மலிந்தவர் வேடமு

மாலயந் தானு மரனெனத் தொழுமே.

எ-து, சிவந்த தாமரைமலர்போன்ற வலிய தாளிணையைப்போல் மேகத் திலே மறையப்பட்டு மேகமானது விட்டு நீங்கின இடத்து ஆதித்தப் பிரகாச

மானது (. . . . .) சிவனடியாரையும் சிவலிங்கப்பெருமான் நாயனாரையும் கர்த்தாவென்றே வழிபாடு செய்வாயாக. எ-று.

என்பது சூத்திரம் என்னுதலிற்றோவெனின், அசிந்திதனாய் நின்ற பதியைச் சிந்திதனாய்க்கண்டு வழிபடுமாறுணர் (. . . .) ற்று.

ஈண்டு ஆணவம் மாயைக் காமியமென்னும் மலங்களை விடுக என்றது, அவைதாம் ஞானத்தையுணாத்தாது அஞ்ஞானத்தையுணர்த்தும் ஆதலான.

* * * *

ஆணவமாயை காமியமென னும் மூன்று மலங்களையும் நீக்கி இந்த நூலினாலே ஞானத்தை யனுக்கிரகம் பண்ணி மோட்சத்தை யடைவிப்பர். எ-று.

Colophon :

எந்தை சனற்குமர னே[ற்றி](த்தி)த் தொழவியல்பா
னந்தி யுரைத்தருளு ஞானநூல் - சிந்தைசெய்து
தானுரைத்தான் மெய்கண்டான் றாரணியோர் தாமுணர
வேதுதிருட் டாந்தத்தா லின்று

எ-து, அடியேனுடைய சுவாமியாகிய சனற்குமார பகவான் தோத்திரம் பண்ணி வழிபாடு செய்ய நந்திகேசுவர நாயனா[ர்](ரா)ல் அனுக்கிரகம் பண்ணப்படாநின்ற சிவஞானபோதமென்னும வடமொழியை மெய்கண்ட சிவாசாரியார் தமது திரு[வி](வு)ளத்திலே யடைத்தருளித் தமிழாக அருளிச்செய்தனர்; பூமியிலே உண்டாகிய ஆத்மாக்கள் அறிந்து மோட்சத்தை யடையும்பொருட்டு மூன்று எதுககளினாலேயும் நான்கு உவமைகளினாலேயும் இப்போதென்றவாறு. (க)

Colophon :

பன்னிரண்டாஞ் சூத்திர முற்றும்.

சிவஞானபோதத்தைத் தெரிசித்தபேருக்கும் பரிசித்தபேருக்கும் படித்தபேருக்கும் கேட்டபேருக்கும் மோட்சஞ் சத்தியமாய் உண்டாமென்று நந்திகேசுரர் திருவுளம்பற்றினர். சிவஞானபோத முற்றும்.

சாதாரணவருஷம் [அற்](ஐப்)பசிமீ" உகஉ குருவாரம் சஷ்டி உத்தராடம் இந்த நாளிலே மத்தூர் முருகப்பமுதலியார் குமாரன் சரவண முதலி சிவஞானபோதம் உரை எழுதி நிறைந்தது.

அமராபதி கையெழுத்து.

(கு-பு.)—

இந்நூல் சைவசித்தாந்தசாத்திரம் பதினான்கனுள் முதன்மையானது; வடமொழி ரௌரவாகமத்தில் பாசவிமோசனப் படலத்தில் சகலாகமசாரமாய் விளங்குகின்ற பன்னிரண்டு சூத்திரங்களால் ஆகிய சிவஞானபோதம் என்பதன் மொழிபெயர்ப்பாக உள்ளது.

நூலாசிரியர், திருப்பெண்ணாகடத்தில் இருந்த அச்சுத களப்பாளரென்பவர் செய்த தவத்தின் பலனாகச் சிவபிரானருளால் அவருக்குப் புத்திரராக அவதரித்து, சுவேதவனப்பெருமாள் என்னும் பெயர்பெற்று இளமைப்பருவத்

தில் பரஞ்சோதி முனிவரது அனுக்கிரகத்தால் சிவஞானத்தையும், மெய் கண்ட தேவரென்ற தீக்ஷாநாமத்தையும் பெற்றுத் தமிழில் இந்நூலை மொழிபெயர்த்ததாகக் கூறுவர்.

இந்நூல் பன்னிரண்டு சூத்திரங்களாலாயது; இச்சூத்திரங்களுக்குப் பொழிப்புரையாகிய வார்த்திகமுதலியனவும் இவர் இயற்றியதென்பர்.

இவ்வரிய நூலுக்குப் பல பெரியோர் உரை இயற்றி இருக்கின்றனர் என்பர்; அவற்றுள் இவ்வுரையை இயற்றியவர் பெயர் காலமுதலியன ஒருவாற்றானும் விளங்கவில்லை. இவ்வுரையாளர் இயற்றிய விரிவான உரையுடன், கருத்துரையும், பொழிப்புரையும், உதாரணச் செய்யுட்களும் பூர்த்தியாக உள்ளன.

No. 1273. சிவஞானபோதம், உரையுடன்.

ŚIVAÑĀNABŌDAM WITH COMMENTARY.

Pages, 52. Lines, 13 on a page.

Begins on fol. 8*a* of the MS. described under No. 1232.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இவ்வுரைநூல் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1274. சிவஞானபோதம், உரையுடன்.

ŚIVAÑĀNABŌDAM WITH COMMENTARY.

Pages, 17. Lines, 11 on a page.

Begins on fol. 108*a* of the MS. described under No. 1224.

Complete.

Same text as that described above.

The commentary is different from and shorter than that described under the previous number. The name of the commentator is not given.

Beginning:

"அவனவளது (. . . . . . .) புலவர்."

எ-து, அவனவளதுவென்பது - ஒருவனென்றும் ஒருத்தியென்றும் அதுவென்றும் சுட்டியறியப்பட்ட பிரவஞ்சத்துக்கு ஒரு கர்த்தா உண்டென்றுசொன்னது எந்த ஏதுவினாலே, மூவினையிலென்பது - சிருஷ்டிப்பட்டுந் திதிப்பட்டுஞ் சங்காரப்பட்டும் வருகையினாலே, க(ர்)த்தா உண்டென்று சொன்னது; கர்த்தா வேண்டுவதில்லை நாலுபூதங்களிடமாகத்தானே தோன்றிநின்றழியு

மென்னில், தோற்றிய திதி எ - து, அனித்தியமென்ற பிரவஞ்சந்தோன்றித் திதிப்பட்டு திற்கிற முறைமையினுலே, ஒடுங்கியுளதாமென்பது, சங்கார கர்த் தாவினுலே சங்காரப்பட்டு மீளவுமுண்டாம் (. . . . . . .) அனித்தம் அந்தத் தொழிலே யாதொரு கடவுள் செய்யாநிற்கிருரோ அவரே சகத்துக்கு முதன்மையான கர்த்தா என்று அறிவான் மிக்க நாதர்கள் திருவுளம்பற்றி னுர்கள். (க)

End:

"செம்மலர்நோன்ருள் (. . . . . . .) தொழுமே."

இ-ள். செம்மலர்நோன்ருள் எ-து, [செ](சி)வந்த தாமரைமலர்போ[ந்த](ன்ற) வலியதாளிணை, சேரவொட்டாதென்பது, (. . . . . .) அரனெ னத்தொழுமே எ - து, கர்த்தாவெனறே வழிபாடுபெண்ணுவார் எ - து. (கஉ)

இந்தச்சூத்திரம் என்புகலிற்ருெவெ(னின்) மும்மலங்களேயுங்களேக ; சிவஞானிகளுடனேகூடுக , சிவஞானியையும் சிவலிங்கத்தையும் சிவனெ னவே தேறி வழிபடுக ; வழிபடாமையை ஒழிக.

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதியில் உள்ள உரையினும் சுருக்கமானது ; இவ்வுரையை இயற்றியவர் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

No. 1275. சிவஞானபோதம், உரையுடன்.

ŚIVAÑĀNABŌDAM WITH COMMENTARY.

Substance, palm-leaf. 11 × $1\frac{3}{8}$ inches. Pages, 178. Lines, 9 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Begins on fol. 1*a*. The other works herein are Śivañānabōdam Cūrṇikaikkottu, 90*a*. Śivañānabōdam Śūttirakkaruttu 92*a*.

Complete.

The commentary found herein is different from the commentary described under the previous numbers. The name of the commentator is not given.

Beginning:

சிவஞானபோதவுரை.

"கல்லாணிழல்மலே . . . . புனேவரே."

எ - து, கயிலாயத்திற் கல்லால் நீழலின்கீழ்த் தெட்சிணுமூர்த்தமாய் எழு ந்தருளியிருந்து சனகாதி நால்வர்களுக்கும் த[ற்](ர்)மா[ற்](ர்த்)தகாமமோ க்ஷமும் (. . . .) சிரசின்மேலே சூடிக்கொள்வர்கள் என்றவாறு.

யாமும் அது செய்வோமென்பது கருத்து.

* * * *

இனி முதற்சூத்திரம் வருமாறு.

"அவனவ ளதுவெனு மவை (. . . .) புலவர்."

அவனவ (. . . .) மூவினைமையில் எ - து, அவனென்றும் அவளென்றும் அதுவென்றும் உயர்திணையஃறிணையாய்ப் பிரபஞ்சத்தில் தோற்றப்பட்டவையெல்லாம் முத்தொழிலாய்ச் சிருட்டிப்பட்டும் திதிப்பட்டும் சங்காரப்பட்டும் வருகிறவேதுவினாலே, (. . . . .) அந்தமாதி என்மனார் புலவர் எ - து, அந்தத்திலே சங்காரத்தொழிலைச் செய்கிற கர்த்தாவே முத்தொழிலையுமுடைய முதல்வனென்று கூறுவர்; அறிவான்மிக்க ஞாதாக்களென்றவாறு.

என்பதுசூத்திரம் என்னுதலிற்றோவெனின் சங்காரகாரணனாயுள்ள முதலே முதலாகவுடைத்து இவ்வுலகம் என்பதுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொழிப்புரைத்துக்கொள்க என்பது. (. . . .) இதற்குச் சூரணையும் ஏதுவும் உதாரணமும் வருமாறு:—

உலகா[யு](ய)தன் பிரத்தியக்ஷக்காட்சிமட்டும்கொண்டு உலகம் நித்தியமென்று சொல்ல, அவனை மறுத்துணர்த்துதற்கு முதற்சூரணை வருமாறு.

ஈண்டுத் தோற்றமும் ஈறும் உள்ளதன்பாலே கிடத்தலினுளதாயொருவனொருத்தியொன்றென்று சுட்டப்பட்ட பிரபஞ்சம் உற்பத்தி திதி நாசமுடைத்தென்றது.

End:

இந்தச் சிவஞானபோதமென்னும் மேலான உண்மை[க்கிய](ஞ)ானசாத்திரம் பூமியிலுள்ளவா[ற்](ன்)மாக்களையிரக்ஷிக்கவந்த வழியுணர்த்துகிறார். உ · ம்.

எந்தை சனற்குமர னே[ற்றி](த்தி)த் தொழவியல்பா
னந்தி யுரைத்தருளு ஞானநூல்—சிந்தைசெய்து
தானுரைத்தான மெய்கண்டான் தாரணியோர் தாமுணர
வேதுதிருட் டாந்தத்தா லின்று.

எ - து, கயிலாயத்திலே எந்தையாகிய சனற்குமரபகவான் துதித்து வணங்கிக் கே[ழ்க்](ட்)க இயல்பாகிய கி[று](ரு)பையினாலே நந்திகேசுரசுவாமி அனுக்கிரகம்பண்ணின சிவஞானபோதம் என்னும் சாத்திரக்கிரந்தத்தை (. . . . . . .) மெய்கண்ட சுவாமிகள் கேட்டுணர்ந்து அந்த வடமொழியைத் தமிழ்நூலாகச்செய்து (. . .) ஏதுவினாலுந் திருட்டாந்தத்தினாலும் அ[ற்](ர்த்)தந்தெரியவிளக்கி அனுக்கிரகம்பண்ணினதென்றறிவாயாகவென்றவாறு. (௫)

Colophon:

இந்தச் சாம்பிரதாயவுரை திருவாவடுதுறை ஞானதேசிகரனுக்கிரகம் பெற்ற பேருக்கேயன்றி மற்றப்பேருக்கு மோட்சங்கொடாது.

* *

மோக்ஷார்த்திகளெல்லாம் திருவாவடுதுறை ஞானதேசிகர்க்கு அ[டு](டி)மைப்பட்டுக் கேட்டறிந்து சிந்திக்கவேண்டியது.

* * * *

சிவஞானபோதவுரை முற்றும்.

Colophon :

பி[ழமா](ரமோ)தூதஹூ புரட்டாசிமீ ௨௰௨ வெள்ளிக்கிழமை மூல நக்ஷத்திரம் (இ)ந்த(ச) சுபதினத்தில் சொ[ற](ர்க்)புரவாஸினத்துக் கந்தப்பதம்பிரான சிவஞானபோதம் எழுதிநிறைந்தது.

(கு-பு.)—

இவ்வுரை முன் நம்பர்களில் வந்துள்ள உரைகளினும் வேறானது. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியில் முற்றும் இருக்

No. 1276. சிவஞானபோதம், உரையுடன்.

ŚIVAÑĀNABŌDAM WITH COMMENTARY.

Pages, 52. Lines, 18 on a page.

Begins on fol. 21*a* of the MS. described under No. 1262.

Complete.

Same work as the above.

(ரு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இவ்வுரை முற்றும் இருக்கிறது. மிகப்பழையது.

No. 1277. சிவஞானபோதம், கருத்துரை பொழிப்புரைகளுடன்.

ŚIVAÑĀNABŌDAM WITH COMMENTARY.

Pages, 23. Lines, 12 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 1226.

Complete.

Same text as the above but each Sūtram is accompanied with its purport and with meaning containing also authoritative quotations.

Beginning:

மலர்தலை யுலகின் மாயிருடியப்
பலர்புகழ் ஞாயிறு படரி னல்ல[து](தைக்)
காண்டல் செல்லாக் கண்போ லீண்டிய
பெரும்பெயர்க் கடவுளிற் கண்டுகெண் ணிருடீர்ந்

தருந்துயர்க் குரம்பையி னின்மா நாடி
மயர்வற நந்தி முனிகணத் தளித்த
வுயர்சிவ ஞான போத முரைத்தோன்
பெண்ணைப் புனல்சூழ வெண்ணைச் சுவேததவனன்
பொய்கண் டகன்ற மெய்கண்ட தேவன்
பவநனி வன்பகை கடந்த
தவரடி புனைந்த தலைமை யோனே.
என்பதுபாயிரம்

அவனவ ளதுவெனு மவைமூ வினைமையிற்
றோற்றிய திதியே யொடுங்கிமலத் துளதா
மந்த மாதி யென்மனார் புலவர்

என்பதுசூத்திரம் என்னுதலிற்றோவெனின் சங்காரகாரணனையுள்ள முதலே முதலாகவுடைத்து இவ்வுலகமென்பதுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொழிப்புரைத்துக்கொள்க.

ஈண்டுத் தோற்றமும் ஈறும் உள்ளதன்பாலே கிடத்தலின் உளதாயொருவ னொருத்தியொன்றென்று சுட்டப்பட்ட பிரபஞ்சம் உற்பத்தித் திதி நாசமு டைத்தென்றது. உதாரணம்:—

பூதாதி யீறு முதலுந் துணையாகப்
பேதாய்[த்] திதியாகும் பெற்றிமையின்—ஓதாரோ
ஒன்றொன் றிற் றோன்றி யுளதா யி[ரக்](றக்)கண்டு
மன்றென்று முண்டென்ன வாய்ந்து. (க)

End:

எந்தை சனற்குமர னேத்தித் தொழவியல்பால்
நந்தி யுரைத்தருளு ஞான நூல்—சிந்தைசெய்து
தானுரைத்தான் மெய்கண்டன் றாரணியோர் தாமுணர
வே[ந்]துதிருட் டாந்தத்தா லின்று.

சிவஞானபோதம் முற்றும்.

Colophon:

மூன்றுமலங் கெடுத்து மூலமாம் பொருளைத்
தோன்ற வருளுந்தன் றொண்டர்க்கு—(கான்ற)மைந்தோர்
கைகண்ட தன்றே கடன்ஞாலத் தெப்பொருட்கும்
மெய்கண்டதேவ(ன்மலர்)த்தாள்.

அபிஷேக ஞானப்ரகாசன் திருவடித்தாமலரகளிலே சரணம்.

(கு-பு.)—

இது சைவசித்தாந்தசாஸ்திரம் பதினன்கனுள் ஒன்று. கருத்துரை, பொழிப்புரை, உதாரணச்செய்யுட்களுடன இருக்கிறது. ஏடுகள் மிகவும் சிதைந்துள்ளன; இவை மெய்கண்டதேவர் இயற்றியன.

No. 1278. சிவஞானபோதச் சூர்ணிகைக்கொத்து. ŚIVAÑĀNABŌDACCŪRṆIKAIKKOTTU.

Substance, palm-leaf. Size, $10\frac{3}{8} \times 1\frac{1}{8}$ inches. Pages, 5. Lines, 7 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Begins on fol. 1*a*. The other works herein are Tiruvaruṭpayan with commentary 5*a*, Tiruavaruṭpayancintanai 56*a*.

Complete.

Gives concisely the purport of the teachings of the 12 Śūtrams of the Śivañānabōdam in 39 sentences called technically Uraiccoyyuḷ. The author is Pollāvināyakar of Tiruveṇṇainallūr.

Beginning:

[சுவற](சூர்)ணிகைக கொத்து.

முதற் சூத்திரத்தில்.

(க) சகம் பிறப்பிருப்பிறப்பாகிய முத்தொழிலையுடையது.

(உ) அது அரனாலே உடையது.

(ங) மற்றிருவரும் மு[ற்றெ](த்தொ)ழிற்படுவோர்கள்.

End:

கஉ-ல்.

(க) மும்மலங்களையுங்களைக.

(உ) சிவஞானிகளுடனே கூடுக.

(ங) சிவஞானிகளையுஞ் சிவலிங்கத்தையும் சிவனெனவேதேறிவழிபடுக.

(ச) வழிபடாமையை ஓழிக.

Colophon:

[சுவற](சூர்)ணிகைக கொத்து முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது, மெய்கண்டதேவரியற்றிய சிவஞானபோதம் என்னும் நூலின் (12 சூத்திரங்களின்) கருத்துக்களை விளக்குவது. சூர்ணிகை யென்னும் வடமொழிப்பெயரமைந்தது. உரைச்செய்யுளாலாகியது. திருவெண்ணெய் நல்லூரிலுள்ள பொல்லா விநாயகர் மொழிந்தது. முப்பத்தொன்பது வாக்கியங்களாலாகியது. இந்தப் பிரதியில் முற்றும் இருக்கிறது.

No. 1279. சிவஞானபோதச் சூர்ணிகைக்கொத்து. ŚIVAÑĀNABŌDACCŪRṆIKAIKKOTTU.

Pages, 3. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 90*a* of the MS. described under No. 1275.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதியைப்போன்றது. இதில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1280. சிவஞானபோதச் சூர்ணிகைக்கொத்து.

ŚIVAÑĀNABŌDACCŪRṆIKAIKKOTTU.

Page, 1. Lines, 18 on a page.

Begins on fol. 1*b* of the MS. described under No. 1262.

Complete.

Same work as the above. At the end the contents of the Śivañāna-bōdam are given as well as some stanzas on Śaiva religion

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் சூர்ணிகை முடிந்த பின்னர், "சூத்திரம் பன்னிரண்டே சூரணை முப்பத்தொன்பா, னேத்திய வெண்பா வெண்பத்[தி](து)மூன்றென . . . வியம்புகின்றேம்." என்னும் பாடலும் "சிவமுதலேயன்றி முதலில்லையென்றும், சிவனுடைய தென்னறிவதென்றும்-சிவனவனை, தென் செயலதாகின்றதென்று மிவையிற்றைத், தன்செயலாயக் கொள்ளாமை நான்" என்பது முதலிய சைவமத சம்பந்தமான சிலபாடல்களும் உள்ளன.

No. 1281. சிவஞானபோதச் சூர்ணிகைக்கொத்து.

ŚIVAÑĀNABŌDACCŪRṆIKAIKKOTTU.

Pages, 3. Lines, 10 on a page.

Begins on fol. 294*a* of the MS. described under No. 1272.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1282. சிவஞானபோதச் சூத்திரக்கருத்து.

ŚIVAÑĀNABŌDACCŪTTIRAKKARUTTU.

Pages, 3. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 192*a* of the MS. described under No. 1275.

Complete in 2 stanzas in the Kaṭṭaḷaikalitturai metre.

Gives the purport of the teachings of Śivañānabōdam.

Beginning:

முதற்பதி யரனே யைந்து முன்னத்து விதமிரண்டே
பிதற்பினே யனுமானத்தா லெண்ணிலா வுயிர்கண் மூன்றே
யதற்பினே யவத்தை நான்கே யகமறுத் திடலே யைந்தே
செகற்பதி பிரித்த வாறே தெரிவித்த லுயிரை யேழே.

End:

சூத்திரமீ ராறினுக்குச் சூரணிமுப் பானொன்பா
னேத்தவெண்பா வெண்பா னிரண்டனைத்துஞ் —சேர்த்ததொகை
நூற்றுமுப்பான் மூன்றிவற்றை நுண்ணுணர்வி னாய்ந்துணர்ந்தோர்
வேற்றுருக்கொள் ளாருறுவர் வீடு.

(கு-பு.)—

இது சிவஞானபோதச்சூத்திரங்களின்கருத்து இன்னதெனக் காட்டுவது. இரண்டு செய்யுட்களாலாகியது.

No. 1283. சிவஞானபோதச்சூத்திரக்கருத்து.
ŚIVAÑĀNABŌDACOŪTTIRAKKARUTTU.

Page, 1. Lines, 10 on a page.

Begins on fol. 295*b* of the MS. described under No. 1272.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதிபோன்றது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1284. சிவஞானபோத உதாரண வெண்பா.
ŚIVAÑĀNABŌDA UDĀRAṆA VEṆBĀ.

Pages, 14. Lines, 13 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 1232.

Wants five stanzas relating to the first Sūtra and two stanzas relating to the second Sūtra; otherwise complete.

Certain stanzas written by Meykaṇḍadēvar and illustrating and supporting his own Sūtras, known as Śivañānabōda and of its commentary known as Vārttika.

Beginning:

* * * *

பண்ணையு மோசையும் போலப் பழமதுவு
மெண்ணுஞ் சுவையும்போ லெங்குமா - மண்ணரு
ளத்துவித மாத லருமறைக ளொன்றென்
றத்து(வி)த மென்றறையு மாங்கு.

End :

சிவமென்னு மந்ததர[ச்] சிந்தைகொடு நோக்கப்
பவமின்றாங் கண்வா சகத்திற் - சிவமுண்டா
மொன்று மிரண்டு (மலத்) தார்(க்கிங்) கெ(ா)ண்குரு வா
லின்றி[ன் னூ](ந்நூ)ன் முமமை மலர்க்கு. (அ)

"எந்லைத சனற்குமரன் (. . . . .) திருட் டாந்தத்தா லின்று"
முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது சிவஞானபோதத்தின் சூத்திரப்பொருள்களுக்கு உதாரணமாக அமைந்த எண்பத்தொருவெண்பாக்களையுடையது. இந்தப் பிரதியில் முதற் சூத்திரத்தின் வெண்பாக்கள் ஐந்தும், இரண்டாம் சூத்திரத்தின் முத லிரண்டு வெண்பாக்களும் நீங்கலாக மற்றவை முற்று முள்ளன. இதன் முதலேடு முறிந்து விழுந்துபோயிற்று.

No. 1285. சிவஞானப்பிரகாசம்.
ŚIVAÑĀNAPPIRAKĀŚAM.

Pages, 28. Lines, 13 on a page.

Begins on fol. 4*a* of the MS. described under No. 344.

Complete in 100 stanzas including the Pāyiram stanza.

A treatise in Śaiva religion explaining the nature of Pati (God) Paśu (the individual soul) and Pāśa (the string which binds the soul into bondage. It is considered to be one of the 20 Śāstirams of Vaḷḷalār.

Beginning :

சிவஞானப்பிரகாச வெண்பா, திருவாரூர் செப்பேட்டுப்படி.

கடவுள் வணக்கம்.

உலகளந்த மா[லு](லவனு) மோதிரமமூா தேவுங்
குலமறையுங் காணாத கோமா - னிலகியுமி
மூள்ளக் கயிலாய வோங்கன்மிசை நின்றாடும்
வள்ள லுக்கு முண்டோகை(ம்) மாறு. (க)

* * * *

நூற்பெயர்.

தன்னை யறிவிக்குந் தந்தலைவ னைக்காட்டும்
முன்னை வினையின் முதல்களையுஞ் - சொன்ன
சிவஞா னம்பிறக்கச் செந்நூலே நூன்மற்
றவஞான மென்றே யமி. (கூ)

அவையடக்கம்.

நாய்த்தோலிற் கட்டிவைத்த நாகமணி யைப்பெரியோர்
தூத்தூ வெனவுமி(ழ்)ந்து தூடியார் - போற்றுவர்க
ளாங்கதுபோ லென் சொற்கு லையனரு ட(ங்)குதலாற்
பாங்காகக் கொள்வர் பரிந்து. (௰)

பாயிர முற்றும்.

ஈசனூர் யானூர்கொல் லென்னை [வ](ம)றைத்திருக்கும்
பாசமியா தென்றென்று பல்காலுங் - கோசரங்க
ளுண்டான காலமே யுன்னையறி யுங்காலம்
மண்டாசை யற்றமா ஞே. (௰க)

பக்குவமி லார்க் கருளல் பாவிக் கறமோதல்
மட்[க்]கலத்தைப் பொன்ஞுக்க வாஞ்சைகொளல் - சொர்க்கமிலாக்
க்ன்னிக்குக் காமநூல் கட்டுரைத்தல் கண்ணிலர்க்குப்
பொன்ஞரம் பூட்டுதல் போலும். (௰உ)

End:

சீரார் சிவோயமத்தி யென்னுந் திருவாக்காற்
பேராசை யெலலாம் பிரித்தோனே - யாராத
வன்பாலுன பாதத்துக் க[ற்](ர்ச்)சனையு மற்றிரண்டி
லென் புருகும் பத்தியுமெற் கீ. (கக)

சிவஞானப் பிரகாசச் செந்நூலே முன்செய்
தவமுடையார்க் கெஞ்ஞான்றுஞ் சாற்ற[ப்] - பவமுடைய
பாமரருக் கி[ன்னா](ந்நூ)லைப்.பன்னற்க[ப்] பன்னுகவெங்
காமாதி யெல்லாங் கழற்றி. (க00)

Colophon:

சிவஞானப்பிரகாச வெண்பா உண்மை முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் வள்ளலார் சாத்திரம் இருபதனுள் ஒன்று. சைவசமயத்தைச் சேர்ந்தது. பாயிரம் உட்பட நூறு வெண்பாக்களாலாகியது ; பதி பசு பாச ங்களின் இயல்புகளை நன்குவிளக்குவது. இதில் இது பூர்த்தியாக இருக்

No. 1286. சிவதத்துவக்கட்டளை.
ŚIVATATTUVAKKAṬṬAḶAI.

Pages, 26. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 30*a* of the MS. described under No. 1158.

Complete.

A work in prose, explaining the 96 Tattvas according to the doctrines of the Śaiva Siddhānta religion. The name of the author of the work is not known.

Beginning:

ஓங்காரமென்னும் பிரணவத்திலே அகார உகார மகாரமென்னும் இந்த மூ[னு](ன்று) பீசாக்கரம் அ . . . . மற்று மகா ரமே ருத்திரன் ; உகாரமே மயேசுவரன் ; மகாரமே சதாசிவன்.

இந்த அகார உகார . . . . . . அந்த நாதவிந்துக[ளை]ளுக்கு மூலப் பி[ரகுற](ரகிரு)தியே ஆதா[ற](ர)ம். அந்த மூலப்பிரகிருதிக்குப் பிராண னே ஆதாரம்.

End :

கீழே தள்ளுண்பது. இவைகள் சொ[ற்](ர்க்)கலோக தாபத்தி[ரி](ர)யங்கள்.

இனி தூலதனு, சூக்குமதனு, காரணதனு . . . .

(கு-பு.)—

இது சைவசமய விஷயமானது; தொண்ணூற்றாறுதத்துவங்கள் முதலியவற்றை அம்மதக்கொள்கையின்படி விளக்குவது. வசன நடையாலாயது. இயற்றியவர் பெயர் முதலியன தெரியவில்லை. முற்றும் உள்ளது.

No. 1287. சிவதருமோத்தரம், உரையுடன்.
ŚIVADARUMŌTTARAM WITH COMMENTARY.

Pages, 710. Lines, 8–9 on a page.

Begins on fol. 65*a* of the MS. described under No. 603.

Complete.

This treatise deals with certain important doctrines and principles of Śaivism and is considered to be one of the 16 subsidiary works, based upon the Santānasarvōttama which is one of the 28 Śaivāgama works. It is said to have been revealed by Muruhakkaḍavuḷ to Agastya at the request of the latter. The various kinds of sin, the nature of the Paśu, Pati and Pāśa, the means of obtaining salvation, etc., are all explained herein. It contains also descriptions of the Bharata Khaṇḍa and other places as also of the mountains Meru, the Himalayas and the Kailāsa. The work is divided into 12 chapters, the headings of which are given in the Tamil remarks below. The author is Maṟaiñānasambandar, also known as Kaṇkaṭṭi Maraiñānasambandar because he used to cover his eyes so that he may not be cognisant of worldly matters. He was the head of the Kuhai Mutt at Chidambaram and the disciple of Tirukkāḷatti Paṇḍāram. The author has been extolled by Vaḷḷiyambalavāṇattambirān, head of the Mutt at Dharmapuram in his commentary on the Śivañānaśittiyār known as Ñānābharaṇaviḷakkam and also in his commentary on the Muttimuḍiuvu. The names of the several works written by the author are also given in the Tamil remarks below. He is said to have lived about 1547 A.D. The name of the author of the commentary herein added is not known, although tradition attributes the authorship to one of his disciples.

Beginning :

மலைக்குமகள் பெற்றமக னைக்கயமு கத்தனைம னத்தெழுதியான்
அலற்பிணிபி றப்பறவ னுக்கிளைய கத்தியமு னிக்கருளினு

லுவப்பில்கரு ணைக்கடலு ருத்திர னு ருத்தனி லுதித்த குமர
னிலக்குமிய லேக்கவியி னேக்கவுமு ரைப்பனுல கிட்டமுறவே.

எ - து, யான் மலையரையன் மகள் பெற்ற மைந்தனுகிய யானைமுகத்தினை யுடைய விநாயகனை மனதிலே தியானித்து வற்ருதகி[ற](ரு)பாசமுத்திர மாகிய உருத்திரனது திருமேனியிற்றோன்றிய குமாரக்கடவுளானவன் தன தருளினல் ஆன்மாக்களுக்கு ஆணவாதியாலுண்டான பிறவிநோய் தீர்த்தற் பொருட்டு அகத்தியமாவிருடிக்கு உபதேசித்த சிவதருமோத்[தி](த)ரத் தைக் கலிவலிகெடவும் உலகம் கதிபெறவு முரையாநின்றேனென்றவாறு.

* * * *

ஆதிநடு வந்தமிலா னமலனுயிர்க்
கழுக்கறுக்க வறைந்த வாய்மை
வேதமுத லுணர்ந்தகுகன் விரைமலர்த்தா
ளகத்தியனான் வியந்து போற்றிப்
போதகனே யனைத்துயிர்க்கும் புலமாக்கும்
நெறிபுகலா யென்னக் கந்தன்
ஓதியருள சிவதருமோத் தரநூலைத்
தொகைசெய்து முரைப்பா மோர்ந்தே.

எ-து, யான் முதனடுவீறில்லா நின்மலனுகிய சிவன் உயிர்களுக்கு ஆணவமுதலிய பாசங்களையறுக்கும்பொருட்டு அருளிச்செய்த வேதாகமமுதலிய வுண்மைஞானத்தை (. . . . . .) பிள்ளையார் அருளிச்செய்த சிவதன்மோத்தரமென்னுஞ்சிவாகமத்தை யுற்றுநோக்கித் தொகுத்துத்தமிழாற் சொல்லாநின்றேனென்றவாறு.

ஆக்கியோன் பெயர், மறைஞானசம்பந்த நாயனுர். வழி, சிவாகமத்தின் வழி. எல்லை, தமிழ்வழங்கும் பூமி. நூற்பெயர், முதனூற்கருத்துனளவு மிகுதியென்னும் இலக்கணத்தாறு முதனூலாற்பெற்றபெயர். யாப்பு, தொகைவகை. முதலிய பொருள், சிவதன்மம் சிவஞானதான முதலாயின. கேட்போர், அவர் மாணுகர். பயன், வீடுபேறு என்பதனுலறிக. (எ)

* * * *

ஆதரவே பரமான வறமதாகு
மாதிநடு வந்தமிவற் றனைத்து மாகு
மாதரவற் றவரீகை யறமே யாகா
தாதலினு லாதரவே மூல மாகு
மாதரவே பிரகிருதி யான்மா வீச
னெனும்பொருளு மறிவிக்கு மமலன் றானு
மாதரவே யகடவிக்கு மாத வாலே
யனைத்தினுக்கு மாதரவே மூல மாமே.

எ - து, வெளிப்படை. சிரத்தைக்குப் பரியாயப்பெயர்:—பத்தியெனவும், பாவமெனவும், பரமப்பிரீதியெனவும், சிவதர்மத்திறைருப்பாடெனவும், பிரதிபத்தியெனவும் ஐந்துவிதப்படும்.

End:

விதிதிகழ் வேதா கமவுணர் வாயே வினைநீரக்
கதமுக மாமோ கமுமுக மாயா கருவேயோ
மதகரி பேழ்வாய் வலிமுக மாமா மறைவாழும்
பொதிமலை மீதே புரிமுனி தானே புகழ்வாமே. (கஉசு)

Colophon:

பன்னிரண்டாவது கோபுரவியல் முடிந்தது. முற்றும்.

முன்ன மாதி முருகன் முனிவர்க்கு
பன்னி ராயிர மாகப் பகர்ந்தன
வன்ன வுத்தர மாயிரத் தெட்டுறா
தென்ன மாமுனி வன்கொய் தியம்பினன்.

அந்த வாக்கினை நோக்கி யருகருஞ்
சிந்[து](த) வாதுசெய் தேசிக ஞானசம்
பந்த ஞமம் பரித்தொ ளிருசதஞ்
சந்த நான்குநா லைம்பதுஞ் சாற்றினன்

*　　*　　*　　*

தில்லை வளநக
ரெல்லை யெனவினை
யொல்லை யொழியுமு
னல்ல நலமுறும் (கா)

இது சிவக்கோத்திரத் துதி.

வடவரைக் கயிலையும் பொதியமா மலையுமோ
கடலிருட் கயிலையுங் கனைரைநக கயிலையும்
படியினுட் பரமாதென் கயிலையும் பணிகுவ
முடவினைக கடிவமே யொளிர்சிவத் தடைவமே (கஉ)

இது கயிலாயத்துதி.

ஆகப் பன்னிரண்டாவது கோபுரவியல் உஉசு. ஆகவியல் கஉ-க்குத் திரு விருத்தம் ௲உ௱௬௬. முடிந்தது முற்றும்.

காலயுத்தி வருஷம் சித்திரைமீ ௬௬உ வியாழக்கிழமை இரண்டு மணிக் [கி](குத்) தசமிதிதி மகந[ஷ](ட்)சத்திரம் (இ)ந்த(ச்)சுபதினத்தில் சிவதரு மோத்தரம் (எ)ழுதிந(நை)றவேறினது. முடிந்தது; முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல், சைவாகமங்கள் இருபத்தெட்டனுள் மூன்றுன சந்தான சரு வோத்தமமென்னும் மூலாகமத்தின் உபபேதம் பதினுறனுள் மூன்று.

சிவதருமங்கள் எவை என்று முருகக்கடவுளை அகத்தியர் கேட்க, அவர் அகத்தியர்க்கு உத்தரமாகக் கூறியதாதலின இஃது இப்பெயர் பெற்றதென் பர்.

இது, (1) பரமதருமாதியியல், (2) சிவஞானதானவியல், (3) ஐவகையாக வியல், (4) பலவிசிட்டகாரணவியல், (5) சிவதருமவியல், (6) பாவவியல், (7) சுவர்க்கநரகவியல், (8) சனனமரணவியல், (9) சுவர்க்கநரகவிசேடவியல், (10) சிவஞானயோகவியல், (11) பரிடாகவியல், (12) கோபுரவியல் எனப் பன்னிரண்டு பிரிவாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது.

லில், பாபத்தின் கூறுபாடுகளும், சுவர்க்கநரக சனனமரணங்க ளின் இயல்புகளும், அவற்றினின்று நீங்குதற்குரிய வழிகளும், பதி பசு பாச இலக்கணங்களும், சாலோக சாமீபாதி பதங்களதியல்பும், பசுக்களின்பிரிவு களும், அப்பசுக்களின் இருப்பிடம் முதலியவற்றின் இலக்கணமும், பரத கண்ட முதலிய இடங்களின் இலக்கணமும், கயிலாயம், மேரு, இமயமுத லிய மலைகளின் ஸ்வரூபங்களும் சிவதருமப்பெருமையும் பிறவும் விவரமா கக் கூறப்பட்டுள்ளன.

செய்யுள் விளக்கம், ஆதிகமலாலயமாஹாத்மியம், சிவமயம், பதிபசுபா சப்பனுவல், சைவசமயநெறி, பரமோபதேசம், பரமததிமிரபானு, சங்கற்ப நிராகரணஉரை, சகலாகமசாரமுதலியவற்றை இயற்றியவரும், திருக்காள த்தி பண்டாரத்தின் சிஷ்யரும், தருமபுர ஆதீன மடத்தைச்சேர்ந்த வெள்ளி யம்பலவாணத்தம்பிரானுற் செய்யப்பட்ட ஞானபரண விளக்கமெனனும் சித் தியார் விருத்தியுரை, முத்திமுடிவுஉரை முதலியவற்றிற் புகழ்ந்துபேசப் படுபவரும், இவ்வுலகவாழ்வில் வெறுப்புற்றுத் தமது கண்ணைத் துணியால் மறைத்துக்கொண்டிருந்த காரணத்தாற் கண்கட்டி மறைஞானசம்பந்தரெ னவழங்கப்பெறுபவரும், சிதம்பரம் குகைமடாலயத்தலைவருமாகிய மறை ஞானசம்பந்தரென்னும் பெரியார் இந்நூலை இயற்றினரென்பர்.

இவர் கலியப்தம் 4647 (சாலி 1469, கி.பி. 1547) ம் வருஷத்தில் ஆதிகமலால யமாஹாத்மியம் இயற்றினரென்பது முதலியவற்றைத் தக்க ஆதாரத்துடன் மஹாமஹோபாத்யாய ப்ரஹ்மஸ்ரீ. வே. சாமிநாதையரவர்கள் தாம் பதிப் பித்த தியாகராசலீலை முகவுரையில் விளக்கியிருக்கிறார்கள்.

இந்நூலாசிரியர் மாணுக்கரொருவரே இவர் செய்த பலநூல்களுக்கும் இந்நூலுக்கும் உரை செய்திருப்பதாக அறிஞர் பலரும் நினைக்கிறார்கள்.

No. 1288. சிவதருமோத்தரம்.
ŚIVADARUMŌTTARAM.

Pages, 10. Lines, 6-8 on a page.

Begins on fol 1*a* of the MS. described under No. 81.

Incomplete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் பாயிரமும், பரமதருமவியலில் முதற்பதி னொருபாடல்களும், பன்னிரண்டாவது பாடலின் முதற்பாதியுமே உள்ளன.

No. 1289. சிவநெறிப்பிரகாசம்.
ŚIVANEṚIPPIRAKĀŚAM.

Pages, 102. Lines, 6-8 on a page.

Begins on fol. 159*a* of the MS. described under No. 336.

Complete in 216 stanzas.

A treatise in Śaiva religion explaining the nature and characteristics of Pati, Paśu and Pāśa and setting forth that through the grace of the Guru a person becomes rich in the devotion towards Śiva, loses his worldly attachment and obtains bliss by realizing Śiva. The author is made out to be Śivakkoḻundudēśikar.

Beginning :

சீராருஞ் செம்மேனித் திகழ்வு மானைத்
திருமுகமுங் கண்மூன்றுஞ் செய்யதாளு
மேராரு மங்குசமு நீளபா சத்தோ
டிலட்டுகமு மெழுகமெழிற் கொம்பு மென்று
நேராக வைத்ததிருக் காங்க ணான்கு
நின்மலமா மும்மதமு முள்ள நித்தனை
காராருங் கண்டனுமை களிக்க வந்த
கணபதியி னிருபதங்கள் கருதல் செய்வாம். (க)

சத்தியனா னைந்த மயமாய நின்ற
தற்பரனே சத்தனென வருவனாகிப்
பத்தியினா னினைந்தேற்ற வுருவாருபப்
பான்மையதா யுத்தியுத்தப் பரிச தாகிப்
புத்தியா னருவுமுத்தி தானு நல்கப்
பொருந்துபிர வித்தகனா மியல்ப தாகி
நித்தியமாஞ் சத்தியுருத் தரித்து மன்று
ணின்றுநடஞ் செய்வோன்றா ளினைதல் செய்வாம் (உ)

* * * *

அருளதனா னாகினுள்ளோ ரனைத்து(?)முய்ய
வைஞ்செழுத்தை யறைந்தொருகா லவாக ளெல்லா
மிருணி[லை]யயந் தனினின்று மேறச் செய்தே
யெந்தைசிவன் றிருநாம வெழுத்தைந் தூக்குங்
குருவெனவே பிரமாதி யோதப் பெற்ற
கோமானென் சந்தானகுரவ னான
திருமருவு முனிவாம தேவன் பாதஞ்
சிந்தையினுஞ் சிரமீதுஞ் சேர்த்தல் செய்வாம். (௩)

* * * *

தந்தைதாய் தஞ்சிறுவர் மழலைச் சொல்லைத்
தாமுகந்து கேட்டதனைப் பிறர்க்கு நன்றாய்ச்
சிந்தையா றும்படியாய்த் தெளியக் கூறுஞ்
செய்கைபோற் சிதானந்த மேனி யான
வெந்தைதா ளிணைமறவா வியல்பி னோர்க
ளெம்முரையை யுகந்துபிறர்க் கிசைப்ப ரென்றே
பந்தமா திகளறியாச் சிறியே னாசைப்
பகுதியாற் சைவநெறி பகர லுற்றேனே. (௧௦)

முன்னையருந் தவத்தி னாலவ் வறிவு விடாதே
முளைத்ததோர் சாங்குசித்தா பிராகிருத ராகித்

தன்னைபுணா ரார்க்கன்றி முத்தி யெய்தச
சற்குருவை யடைந்தோதி யுணர்தல் செய்யு
மன்னநெறி வைணைகர்க் காக வுன்னி
யருட்குரவி னருளதனு லறிந்த வாறிங்
குன்னலுறுஞ் சிவநெறிப பிரகாச மென்றே
புரைத்திடுவா மாகமத்தி னுட்பொருளி னூடே. (கஉ)

பாயிர முற்றும்.

விடைய மிவர்க் காவது தான் பதிபசுபா சத்தின
விதியுரைத்த வாகியிடு மேற்பயன் றுன்முத்தி
யடைவதுவா மதிகாரியாரெனனின முன்னே
யறைந்தனம் வைணைகரென வவரே யாகுந்
தொடையுடைய சம்பந்த மேதிங் கெனனிற
சொலற்கரிய பொருளுமதன சொலவு மாகு
மடையுடைநீர் போற்சிவன்பா லன்பு வைத்த
மதியுடையோர்க கிவையுரைகளும் வாய்மை தானே. (கங)

மாயையுட னிருவினையு நீங்க ஞான
மறைப்பான வாணவமா மாசு தானுந்
தூயையாம் பராசத்தி தன்னு னீங்கச
சுத்தமாய் நித்தமாய்ச சுகமாய் ஞான
ஞேயமாயப பிரிவிலதா யேக மான
நிமலசிவத் துடனுதல் முத்தி முத்திக்
காயவேண் டிடும்பொருள்கள் மூனற தாகு
மவையுரைககிற் பதிபசுபா சங்க ளாமே. (கச)

End :

இருவகைத் தாம்பத்தி யந்தரங்க மென்று
மியற்றியிடும் புறம்பெனறு மிவற்றி லாந்தரங்கம்
வருமுறைதா னி[னை]தயகமலத் துறையுஞ் சிவத்தை
மாசில்பளிங் கொளியுருவா மிலிங்கமாய் மதித்தே
குருபதமா மலர்மதிமண் டலத்தி னூலே
குறைவிலபி டேகஞ்செய் துபசார மனைத்து
மொருமைதிகழ் மனத்துடனே புரிந்து சதிபதிபோ
லுடன்பிரியா திருக்கையென்றே யுரைத்திடுமா கமமே. (உகச)

ஈதுமாி தேற்சிவனை யிலிங்கத்தி னிடத்து
மெழிற் குரவர் தமதிடத்துஞ் சிவபத்த ரிடத்துங்
கோதறவே கண்டுபணிந் தேத்திப் பூசை
குறைவறவே செய்தெந்த நாளும்வழி படவே
தீதறவே சிவஞானம் விளங்கியிடு நன்றாய்ச்
சிற்றறி வெலா நீங்கிச் சிவானுபவ முளதென்
றோதியிடுஞ் சிவாகமங்க ளாதலினு லுயிர்கட்
குறுதிசிவ பத்தியென வோர்ந்து கொள்ளே. (உகரு)

Colophon:

தந்தை சிவகொழுந்தைத் தாள்பணிந்து[த்] தான்றனிசை
யெந்தை சிவநெறியிங் கேதென்ன—சிந்தையாற்
றோர்ந்து சிவாகமத்தைச் சேர்த்தா யிரமதனை
யோர்ந்திடச்சொன் னன்றமிழா லும்.

சிவாக்கிரகு[ரு](ர)வேநமஃ
சிவநெறிப்பிரகாசமு ற்றும்.

(கு-பு.)—

இது சைவசமய சா த்திரத்தைச் சேர்ந்தது; குருவின் அருளால் உபதேசம் பெற்றுச் சிவபத்தி முதிரும்; முதிர, சிவஞானம் பிறக்கும்; பிறக்கச் சிற்றறிவு நீங்கும்; நீங்கப் பசுவாகிய தான் சிவானுபவம் பெற்று இன்புறுவன் என்பதையும், பதிபசுபாச இயல்புகளையும் விளங்கக்கூறுவது இந்நூல். பாயிரம் உட்பட இருநூற்றுப்பதின்மூன்று செய்யுட்களாலாகியது. சிவக்கொழுந்துதேசிகர் இயற்றியதாகத்தெரிகிறது. இதில் இது முற்றும் உள்ளது. அச்சிட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

No. 1290. சிவபூசையகவல்.
ŚIVAPŪJAIYAHAVAL.

Pages, 4. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 387*a* of the MS. described under No. 83

Complete.

This treatise deals with the mental as well as the ceremonial worship of Śiva. The author seems to be Ñānappirakāśar of Tiruvālūr.

Beginning:

இந்தத் தியான வெழிற்றிரு மேனியி
லைந்து சாதாக் கியமடை யும்படி
வாக்கமை கீழ்தென் வடமேற் றிசைமிசை
நோக்கிய முகங்க ளுவலருந் தொழில
5. சாதாக்கிய முத லைந்தென் றுரைதரு
மெய்ம்முக மைந்துஞ் சகளம தாம்பேரழ
தின்னண மீசா னாதி யெனப்படுந்
தொழிற்படு சாதாக் கியத்தினை சொல்லி
னிழற்பொலி சகள நிட்கள மாகையிற
10. றஞ்சமி லீசா னாதிக டாமே
பஞ்ச சாதாக் கியமெனப் படுமே
முதலீ சான முகமுத னன்கினு
மிதமுற வியாபித் திருக்கு மதுதான்
பூசா காலம் புருடம் பார்த்திருந்
15. தாசறு பூசாந் தத்தினில் முன்போல்
மோசமி லுலு முகத்தினு முறுமே.

End:

அசுத்தத்த் துவங்களை யன்னிய மாக்கி
யுறச்சிவன் பரிபூ ரணமுள் ளளவு
மிருத்துணர் ஞான விழியாற் பார்த்து
நிலைபெறு சுத்தமாய் நின்மல மாயநற்
சத்திய மாய ஞான மயமா
யாதி யந்த மோதுவ தன்று
யாதொன் றினும்பிரி வின்மை யுடைத்தாய்
மு[ன்னு](ந்நூ)ற் றறுபது மூன்று மெனச்சொலு
ம[ன்னு](ந்நூ)ற் ச[ை]மயிக ளாலறி வரிதாய்ச்
சாந்தமு மாயுரை தருநிட் களமா
யேய்ந்தா னந்தமு மாயனி யமமாய்
நியதி காலங் களைநீங் கிபதாய்த்
துயர்தீர் காரிய சூனிய மா கிக்
காரண சூனிய மாகித் தம்பமற்
றுரை யுணர் விறந்த தாகி யுயர்ந்த
பரம சிவனது பாங்கினி லாங்கே
திருமிகு ஞான நேத்திரஞ் சேர்த்திச்
சேருமின் னிலைமையைத் திவ்யஞா னத்தா
லார வறிதல் பராமுக வாக்கிய
மிந்த நிலையிற் றெரிசன மென்று
நந்தா திருப்பது ஞான பூசை
யந்தரி யாகமு மாபுற யாகமு
மிந்த நெறிபிறி வில்லா தாதலிற்
புந்தியில் ஞான பூசை யென்றது
வவ்விரு பூசையும் பிரித்தர்ச் சிப்பது
பொய்யில் கிரியா பூசையென் றதுவே
இப்படி யிடையற யிருதய கமலத்
தற்புத முதல்வனை யர்ச்சனை புரிபவர்
தப்பற வடைகுவர் சாயுச சியமே.

Colophon:

சிவபூசையகவல் முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது சிவபெருமானைப் புறம்பும் உள்ளும் பூசிக்கும் விதி முதலியவற்றை நன்குவிளக்குவது ; திருவாரூர ஞானப்பிரகாசரியற்றியிருக்கலாமென்று தோற்றுகிறது. செய்யுள் நடை சிறந்தது. இதில் இது முற்றும் உள்ளது.

No. 1291. சிவபூசையகவல், மூலமும் உரையும். ŚIVAPŪJAIYAHAVAL WITH COMMENTARY.

Pages, 20. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 377*a* of the MS. described under No. 83.

Complete.

Same work as the above, and with an explanatory commentary which has not been printed. The name of the commentator is not given.

Beginning:

இந்தத்தியான வெழிற்றிருமேனியில் (. . . . . .) இன்னண மீசா ஞுதி யெனப்படும் எ-து, இப்படித் தியானத்தாலறியப்பட்ட அழகிய கன்ம சாதாக்கியா திருமேனியிலே பஞ்சசாதாக்கியமுமடைந்த முறைமையைச் சொல்லுமிடத்து, கிழக்கே பார்த்த பூ[று](ரு)வமுகம் சொல்லுதற்கரிய கன்ம சாதாக்கியமென்றும், தெறகே பார்த்த தட்சிண முகம் க(ர்)த்துரு சாதாக்கிய மென்றும், வடக்கே பார்த்த உத்தரமுகம் மூர்த்திசாதாக்கியமென்றும், மேற்கே பார்த்த பச்சிமமுகம் அமூர்த்தி சாதாக்கியமென்றும் நாலு திக்கிலும் வியாபித்த ஊர்த்தமுகம் சிவசாதாக்கியமென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

தொழிற்படு சாதாகியத்தை (, ...) பஞ்ச சாதாகதிய மெனப்படும் எ-து, நாதவிந்து ரூபதானமாய்ச் சிவலிங்கமான கனமசாதாக்கியத்தைச் சொல்லுமிடத்துப் பரசிவனது அதிகாரத்தானமாகிய சதாசிவஞ் சகளநிட்களமாகையாற் பஞ்சகிருத்தியத்தைப் பண்ணுமீசாஞுதி சத்திகளோந்தையுமதிட்டித்து யாவைக்குந் தஞ்சமாய நிற்குமீசாஞுதி குணங்களதானே பஞ்சசாதாக்கியமாய நின்றது.

முதலீசான முகம் (. . . . .) நாலு முகத்தினு முறுமே எ-து, முந்தின ஈசானமுகஞ் சத்தியோசாதவாமம் அகோரந் தற்புருடம் என்னும் நாலுமுகத்திலுமிடைவிடாமல் வியாபித்திருந்தாலும் பூசா காலத்திலாவாகனம் பண்ணுகையால ஈசானஞ் சத்தியோசாதத்திலும், சத்தியோசாதம் வாமதேவத்திலும், வாமதேவம் அகோரத்திலும், அகோரம் தற்புருடத்திலும் வியாபித்தெழுந்தருளியிருந்து குறைவாப் பூசாந்தத்திலே பராமுகவர்க்கியங் கொடுக்கையிலே தற்புருடமகோரத்தையும், அகோரம் வாமதேவத்தையும், வாமதேவம் சத்தியோசாதத்தையுஞ், சத்தியோசாதமீசானத்தையுமாசரிதது நிற்கையால் ஈசானமுகங் குற்றமற்ற முன்புபோலே நாலு முகத்திலுமுற்று வியாபித்து நிற்கும்.

End:

இந்த நிலையிற்றெரிசனம் (. . . . . .) புந்தியில் ஞானபூசையென்றது எ-து, எவவிடத்திலுமிந்ததெரிசனமொழியாதாகையால் ஞானபூசை யென்றது கீழ்சசொன்ன தரிசனமந்தரியாக பூசையுயர்தலாய் ஞானக்கிரிலைக சேர்ந்து தொழிலுடனே கூடியுள்ளதுவே கிரிகையாமாகிற கிரியாபூசையினும் இந்தத் தரிசனமொழியாதிருத்தலால் இந்த இருவகைப்பட்ட பூசையுமொருதன்மையாய் அறிதல் ஞானபூசை யென்று இந்தத் தரிசனமென்றிதுவே கிரிகையாமாகில் கிரியாபூசையே பிரதானமாயந்தரியாகத்திற்சி[று](றி)து தரிசனமுங்கூடி யந்தரியாகமென்றும் அதுவே கிரியாகமென்றும் பேரானது.

அவ்விருபூசையும் (. . . . .) தப்பற வடைகுவர் சாயுச்சியமே எ-து, இப்படி(ச்)சொல்லப்பட்ட தரிசனமாகிய ஞானபூசையிலே

அற்புத முதல்வனுகிய அனுபோக சிவனைப் பூசைபண்ணுமதான சீவன்முத்தர் நிலைபெறுன் ; சாயுச்சியமே பெறுகை சந்தேகமில்லை எ-று.

சிவபூசையகவல் உரையுடன் முற்றும்.

(கு-பு.)—

இதிலுள்ள மூலம் முன் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இதில் உரையுடன் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது. இவ்வுரையாசிரியர் பெயர், காலமுதலியன விளங்கவில்லை ; உரை மிக அழகாக உள்ளது. அச்சிட்டிருப்பதாகத் தெரிய

No. 1292. சிவபோகசாரம்.

ŚIVABŌGASĀRAM.

Pages, 40. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 107*a* of the MS. described under No. 1185.

Complete in 136 stanzas.

A treatise of a philosophical and spiritual nature bearing on the Śaiva religion. The author is Tiruñānasambandadēśikar of Dharmapuram Mutt, disciple of Ñānappirakāśadēśikar of Tiruvālūr.

Beginning :

சிவபோகசாரம், அடிகள் வணக்கம்.

காப்பு.

ஞானனு பூதிவெண்பா நான்முற்றுங் கற்பதற்குத்
தானு தரவிளெடுந் தந்தருளு—நானு
(வி)த(வா) ரணமே வியந்துரைக்கு ஞான
மதவா ரணமே வரம்.

சித்திதரு நாதன் * றெனகமலை வாழ்நாதன்
பத்திதரு [ஞு](நா)தன் பரநாதன்—முத்திப்
பெருநாதன் ஞானப் பிரகாச னுண்மை
தருநாத னங்குருநா தன். (க)

* * * *

பரம ரகசியத்தைப் பாழான வாயா
லிரவுபக லெந்நேர மின்றிக்—குரனெரியக
கூப்பிட்டுங் காணுமோ கோழைமட நெஞ்சேமால்
பூப்பிட்டுங் காணுப் பொருள்.

* * * *

பெறுதற்கரியபெருமை.

ஒருமையுட னீசனரு ளோங்கியென்றுந் தூங்க
வருமை யருமை யருமை—பெருமையிடும்

* தென்கயிலை என்பது பிரதிபேதம்.

பாங்காரங் கோப மபிமான மாலைசவினை
நீங்காத போதுதா னே. (கக)

End:

தில்லைவனங் காசி திருவாரூர் மாயூர
முல்லைவனங் கூடல் முதுகுன்றம்—நெல்லைகளர்
காஞ்சிகழுக குன்றமறைக் காடருணை காளத்தி
வாஞ்சியமென் முத்தி வரும்.

நன்கருத்தேன் கமலை ஞானப் பிரகாசனே
யென்கருத்தை யுன்கருத்தென் றெண்ணுமவென் கருத்தை
யென்கருத்தென் றெண்ணியே யான்பட்ட துன்பமெலா
முன்கருத்தே தீரவறி யும். (க0க)

எல்லா முனது செய லென்றறிந்து மௌனத்திற்
பொல்லாத சங்கற்ப மேன் வருமோபுர மூன்றெரிந்த
வில்லாய் கமலையின் ஞானப்ரகாச வரதவிது
சொல்லாய் கரணமயக்க மன்றோவென் றொழிலல்லவே. (கஙரு)

Colophon:

பொதுநிலைத்தொகுதி முற்றும்.

சிவபோகசாரம் அதிகாரத்துடன் எழுதிமுடிந்தது.

(1) அடிகள் வணக்கம், க0. (2) பெறுதற்கரியபெருமை, ரு. (3) அறியும் பகுதி, ரு. (4) உபதேச விளக்கம், உ0. (5) அனுபூதிநிலையம், 0. (6) உபாய நிலை, 0ரு. (7) பணியறுத்தல், ௩0௩. (8) துறவின்பகுதி, 0௫. (9) அறிவோர் புகழ்ச்சி, ௫. (10) மடவோர்பழிப்பு, ௫. (11) பொதுநிலைத்தொகுதி, க0. ஆக அதிகாரம் 0க-க்கு வெண்பா ௱௩0க-ம், கலித்துறை ௫-ம் ஆக ௱௩0ரு.

* * * *

ஏதேது செய்திடினு மேதேது பேசிடினு
மேதேது சிந்தித் திருந்திடினு - மாதேவர்
நின்செயலே நீயே நினதே யென்றறிந்து
முன்செயலே யல்லவோ தான்

ஆக. ஏ. . . . . .

சிவபோகசாரம். முருகன்றுணை.

(ரு-பு.)—

இந்நூல் சைவமதத்தைச்சார்ந்தது. திருவாரூர் ஞானப்பிரகாசதேசிகர் மாணுக்கரான தருமபுரவாதீனம் திருஞானசம்பந்தகதேசிகராலியற்றப்பெற்றது. அடிகள் வணக்கம் முதலாகப் பொதுநிலைத்தொகுதியீறுகட்பதினொரு பிரிவினையுடையது. நூற்றுமுப்பத்தொருவெண்பாவும், ஐந்து கலித்துறையுமாக நூற்றுமுப்பத்தாறுபாக்களாலாகியது. ஞானமார்க்கத்தை நன்கு விளக்கவல்லது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது. பொதுநிலைத்தொகுதி முற்றும் என்று முடித்தபின்னர் இந்நூலின் எழுபாடல்கள் அடுத்த ஏட்டில் எழுதப்பட்டுள்ளன.

No. 1293. சிவபோகசாரம்.

ŚIVABŌGASĀRAM.

Substance, palm-leaf. Size, 8 × 1 inches. Pages, 43. Lines, 4 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Complete but imperfect.

Same work as the above.

Colophon:

சிவபோகசாரம் முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது முன் நம்பர் பிரதிபோன்றது ; ஆயினும் இதில் நூறுபாடல்களோடு நூல் முடிந்ததாகக் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஞானானுபூதி யென்னும் முதல் வெண்பாவும், இடையிடையே சில வெண்பாக்களும், 9, 12, 21, 22 இந்நான்கு ஏடுகளில்லையாதலின் அதிலடங்கிய பாக்கள பதினாறும் இல்லை.

No. 1294. சிவபோகசாரம்.

ŚIVABŌGASĀRAM.

Substance, palm-leaf. Size, 7 × 1¼ inches. Pages, 55. Lines, 5 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Begins on fol. 10*a*. The other works herein are Śiṣṭarandādi 1*a* Mārgasahāyartudi 1*a*, Avināśippattu 38*a*.

Complete but imperfect.

Same work as the above.

Colophon:

சாதாரண௵ வை(கா)சிமீ உ௦௨ எழுதி நிறைந்தது. முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது முன் நம்பர் பிரதிபோன்றது. அந்தப்பிரதியில் உள்ள நூறு செய்யுட்கள் இதிலும் இருக்கின்றன.

No. 1295. சிவபோகசாரம்.

ŚIVABŌGASĀRAM.

Pages, 52. Lines, 4 on a page.

Begins on fol. 21*a* of the MS. described under No. 165.

Wants stanzas 15 to 29 for which blank leaves are attached.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இதில் 15-29 வரை பதினைந்து பாடல்கள் எழுதப்படாமல் வெற்றேடுகள் விடப்பட்டுள்ளன. மற்றைப்பாடல்கள் அதிலுள்ளவை போன்றுள்ளன.

No. 1296. சிவப்பிரகாசக்கட்டளை.

ŚIVAPPIRAKĀŚAKKAṬṬALAI.

Substance, palm-leaf. Size, $8\frac{7}{8} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Pages, 38 Lines, 6 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Begins on fol. 25*a*. The other works herein are Tirumūlartattuvak-kaṭṭaḷai 1*a*, Kadirmalai Kumaravēlstōtram 41*a*, Bhadragiriyārpulambal 50*a*.

Apparently complete.

A work in prose explaining certain important principles of Śaivism.

Beginning :

பூதங்களாவன:—பிருதி[வு](வி), அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாசம் ஆக ரு.
ஞானேந்திரியங்களாவன :—[சொ](சுரோ)த்திரம், தொக்கு, சட்சு, சிங்குவை, ஆக்கிராணம ஆக ரு.
கன்மேந்திரியங்களாவன :—வாககு, பாதம், பாணி, பாயுரு, உபத்தம்

தன்மாத்திரைகளாவன :—சத்த, பரிச, ரூப, ரச, கந்தம் ஆக ரு.
அந்தக் கரணங்களாவன :—மனம், புத்தி, அகங்காரம், சித்தம் ஆக ச.
ஆக ஆன்மதத்துவம், உச.

End :

சிவபோகமாவது :—பராசத்தியினிடமாக நின்று அநு[ே]ப[ாக](வ)த்துடனே கலந்து பேரின்பமாகிய சிவனென்னத்தானென்னா இரண்ட[த்து](ற்று)ச சிவாநுபோகம் பிறகககச சிவத்துடனே அக்கினிக்கு வெம்மைபோலவும் நீருக்குள் தட்பம்போலவும் சிவததிலே யழுந்துமது சிவபோகம்.

Colophon :

சிவப்பி[ற](ர)காசக்கட்டளை முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் சைவசமயத்தைச்சார்ந்தது ; உள்நிலைக்கருவிகள், புறநிலைக்கருவிகள், தத்துவங்களின் தோறற ஒடுக்க வரலாறுகள், தத்துவகுணம் அவத்தாதரிசனம், தசகாரியம் முதலியவற்றின்தன்மை இன்னதென விளக்குவது; வசன நடையாலாயது. இபற்றியவர் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை.

No. 1297 சிவப்பிரகாசக்கட்டளை.

ŚIVAPPIRAKĀŚAKKAṬṬAḶAI

Pages, 18. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 1060.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்நூல் இந்தப்பிரதியில் முற்றும்

No. 1298. சிவப்பிரகாசக்கட்டளை.

ŚIVAPPIRAKĀŚAKKAṬṬAḶAI.

Substance, palm-leaf. Size, $14\frac{1}{8} \times 1\frac{1}{8}$ inches. Pages, 19. Lines, 8 on a page. Character, Tamil. Condition, good. Appearance, new.

Begins on fol. 24*a*. The other work herein is Śivappirakaśam 1*a*.

Complete.

Same work as the above. There is a slightly different reading in one place which is indicated in the Tamil remarks given below.

Colophon:

துன்முகி௵ வைகாசிமீ௨௨ திருவல்லிக்கேணி வேங்[கி](க)ட[டி] முதலியார் சிவப்பிரகாசம், சிவப்பிரகாசக் கட்டளை எழுதி நிறைவேறிற்று.

தில்லையி னட்டஞ் செய்தருள் கடவுடன்
நல்லதா ளெஞ்சினி னூட்டிடு விரு
பொல்லா வினைகளைப் போக்க லாமே.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியின இறுதியில், "நீருக்குள் நட்டம்போல" என்ற வாக்கியம "நீருக்குள் உப்புப்போல்" என்று பேதத்துடன் காணப்படுகிறது. இதில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

No. 1299. சிவப்பிரகாசம்.

ŚIVAPPIRAKĀŚAM.

Pages, 16. Lines, 12 on a page.

Begins on fol. 98*a* of the MS. described under No. 1226.

Incomplete.

This is the text of the commentary described under R. No. 7 (*e*) of the Triennial Catalogue of MSS , Vol. I, Part 2.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாகதின 7 (*e*) நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ள உரைக்கு மூலபாடமாகும். இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் மூலம் முற்றும் இல்லை. ஏடுகள் மிகவுஞ் சிதைந்துள்ளன.

No. 1300. சிவப்பிரகாசம்.

ŚIVAPPIRAKĀŚAM.

Pages, 44. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 148*a* of the MS. described under No. 1060.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன் நம்பர் பிரதிபோன்றது இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்று மிருக்கிறது.

No. 1301. சிவப்பிரகாசம்.
ŚIVAPPIRAKĀŚAM.

Pages, 22. Lines, 12 on a page.

Begins on fol. 34*a* of the MS. described under No. 1232.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இதில் இந்நூல் மூலம் முற்றும் உள்ளது.

No. 1302. சிவப்பிரகாசம்
ŚIVAPPIRAKĀŚAM.

Pages, 2. Lines, 10 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 1214.

The three stanzas contained herein are stated to form part of Ādipatinilai of the Śivappirakāśam. The stanzas are not, however, found in the printed editions.

Beginning :

திருவடிக்கு மேலுமொரு கும்பீ டுண்டோ
　　திருந்து குரு வருள்[ப்]பெறாச் சிதடனேரே
கருவடியை விட்டகலாக் கன்மி யார்க்கு(க்)
　　கற்றதனா லனுபூதி காணொ ணாதே
யொருவடிவா யீரே ழுலகந் தானா
　　யுட்பொருளாய் நின்றவருள் விளைந்தொன் றானாற்
பெருவடிவாய் நிறைபே ரொளிவந் துள்ளா
　　பேரின்ப வனுபூதி பேசலாமே.

End :

அல்[ல]லன்றிப் பகலன்றிக் களவு செயவோ
　　ரஞ்சினார் தமைக்கொணரோ ரறமழித்தோர்
வல்லபடி பிற(ர்)தாரம் வரம ழித்தோர்
　　மன்றுபறித் துண்டவர்கள்வ ழக்கழித்தோர்

சொல்லரிய . . . . யளதனைக்குலைத்தோர்
சொற்பெரிய குருமொ[ளி](ழி)யைத்தாளிக[ள்]ழ்ந்தோர்
(எ)ல்லையில்லா வெழு நரகம் புக்கு[ளை](ழை)ப்பா
ரெழுபிறப்பும் பறையனாய்ப் பிறப்பன ரனே. (௯)

சிவமயம்.

(கு-பு.)—

இதிலுள்ள மூன்று பாடல்களும் சிவப்பிரகாசத்தில் ஆதிபதி நிலையைச் சேர்ந்தனவென்று இந்நூலின் தலைப்பில் குறிக்கப்பட்டிருப்பினும் அச்சுப் பிரதியில் இவை காணப்படவில்லை.

No. 1303. சிவப்பிரகாசம், பதவுரை.

ŚIVAPPIRAKĀŚAM PADAVURAI.

Pages, 38 Lines, 18 to 20 on a page.

Begins on fol. 2*a* of the MS. described under No. 1262.

Breaks off in the commentary of the 95th stanza.

Contains the meaning word by word for the stanzas of the Śivappirakāśam described under the previous number. The commentary is slightly different from that described under R. No. 7(*e*) of the Triennial Catalogue of MSS., Vol. I . Part II.

Beginning :

ஒளியான திருமேனி - ஞானப்பிரகாசமான திருமேனியிலே நின்றும், உமிழ்தான மிக மேவு-பொழியாநின்ற மும்மதங்களும் பெருகப் பொருந்து கையினாலே, களியாரவருமானை-[டெ]க[று](ர்)வ மிகவும் பொருந்திவருகின்ற யானைமுகத்தினையுடைய மூத்தநாயனாரது, கழல் நாளுமறவாமல் - இரண்டு பாதாரவிந்தங்களையும் அநுதினமும் மறவாமல் நினைந்துகொண்டு (. . . . . .) வலிதாய வினைகூட நினையாவே - அவர்களை முன்புபோலத் தொன்[டு](று)தொட்டுவரும் பிறவிவினையானது பொருந்தாதென்றவாறு.

இது விநாயகத் துதி.

"ஒளியிது காப்பருள கணபதி கழலிணை
தெளிபவருளைவினை சேரா தெனறது."

End :

ஞானந்திகழ்ந்த - பிரபஞ்சஞ் சிறிதுந் தோன்றாமல் ஞானமே பிரகாசித்து, அகம்புறமெனுத செம்மையார் நன்மையாரே-உள்ளொன்றும் புற

. . . .

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 7 (e) நம்பரில் வந்த நூலாயினும் அவ்வுரையினும் இது சொற்களிலும் பொருள்களிலும் சிறிது வேறுபடுகின்றது

இந்தப் பிரதியில் இவ்வுரை தொண்ணூற்றுநான்கு பாடல்வரையிலிருக்கிறது. தொண்ணூற்றைந்தாவது பாடலின் உரை முற்றுப்பெறவில்லை.

No. 1304. சிவப்பிரகாசம், மூலமும் உரையும்.

ŚIVAPPIRAKĀŚAM WITH COMMENTARY.

Substance, paper. Size, 9½ × 7¼ inches. Pages, 94. Lines, 26 on a page. Character, Tamil. Condition, good. Appearance, old.

Complete.

Same text as that described under No. 1300 ante It is followed by a commentary which is different from the commentaries mentioned under the previous number.

Beginning:

"ஒளியான திருமேனி (. .) நினையாவே."

ஒளியான திருமேனி - ஞானப்பிரகாசமான திருமேனியிலேநின்றும், உமிழ்தான(ம்) சொரியாநின்ற இரசஞானக்கிரியைகளாகிய மும்மதத்தினையும.

End:

பெருகியவுவமைநான்கின்பொறியினிறுவி - அர்த்தத்தில் விரிவைத் தெளிய அறியிகருத்தக்க வழியினாலே மிகப்[ப்]பண்புவமை, வினையுவமை, உருவுவமை தொழிலுவமை எனகிற நாலு நிறுத்தி, பின்முன்றருமலை வொழியக்கொள்வோன் தன்மையிற் சாற்றலாமே - கொள்வோன் தன்மையின் பின்முன் தருமலைவறச சொல்லலாமே. (௯0)

Colophon:

சிவப்பிரகாசம் முற்றும்.

(கு-பு.)—

இவ்வுரை முன் நம்பாரில்வந்துள்ள உரைகளினும் வேறானது. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமிருக்கிறது. எழுத்துப்பிழை மிகவதிகம். எழுத்து நன்றாக இருக்கிறது.

No. 1305. சிவப்பிரகாசம்—பதவுரை.

ŚIVAPPIRAKĀŚAM: PADAVURAI.

Pages, 114. Lines, 7—9 on a page.

Begins on fol 149*a* of the MS. described under No. 1219.

Complete.

This is the original MS. from which the work described under R. No. 7(*e*) of the Triennial Catalogue, Vol. I, Part 2, was restored for the Library.

(கு.பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 7(அ) நம்பர் பிரதியின் மூலப்பிரதி. இதில் இது முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1306. சிவப்பிரகாசம், உரையுடன்.

ŚIVAPPIRAKĀŚAM WITH COMMENTARY.

Pages, 252. Lines, 10 on a page.

Begins on fol. 296*a* of the MS. described under No. 1272.

Complete.

Same text as the above, but the commentary found here is different, and is by Sattiya Ñāñappirakāśar of Madura.

Beginning :

சிவப்பிரகாசவுரை பொது.

ஒளியான திருமேனி என்றது, ஞானப்பிரகாசமாயுள்ள திருமேனியிலே, (. . . . .) வலிதாயவினை என்றது, சரீரமுள்ளமட்டும் பொசித்துத் தொலைகிறவினையை.

இது காப்பு

ஓங்கொளியாய் எ-து, மிக்க பி[ற](ர)காசமாயச் சோமசூரியாக்கினி நட்சத்திரங்களைப்போலத் தோன்றி நின்று கெடுகிற ஒளியல்லவாய், அவையிற்றும் பிரகாசத்தைக் கொடுத்துத் தானொரு தன்மையாய் நிற்கிற அந்த நிட்களம், (. . . . .) புந்தியினுமுறவணங்கிப் போற்றல் செயவாமென்றது, பொலிவினையுடைய தாமரைமலர்போன்றிருக்கிற சீபாதங்களை என்னுடைய தலைமேலும் இ[று](ரு)தயத்திலும் அழுந்தவைத்துத் தோத்திரம் பண்ணுநின்றேமென்றவாறு.

ஓங்கொளியென்றதற்குப் பிரமாணம் :—சித்தியார்.

“ நாயகன் (. . . . .) தேசதென்றார் ”

End :

மேல் இ[ன்னா](ந்நா)ல் கொடுக்கும் முறைமை அருளிச்செய்கிறார் :—

திருவருள் கொடுத்து எ-து, பக்குவப்பட்டு வழிபாடு விஞ்சிவந்தானொருவனுக்குத் திருவடிவைத்து, (. . . . .) முன்னொடு பின் மலைவறக் கொள்ளவல்ல முறைமையினையுடையவனிடத்து [யின்னா](இந்நா)லினாத்தத்தைத் தெளியச்சொல்லவாமென்றவாறு (. .)

இதனை சொல்லியது ச[ஸ]மயாசாரமும் சந்தானபாரம்பரியமும் உள்ள பக்குவர்க்கு ஞானதீட்சையைச் செய்து மேல் இந்தச் சிவப்பிரகாசத்திலுண்டாகிய தி[றி](ரி)பதா[ற்](ர்)த்த[னிற்ணை](நிர்ண)யங்களை அவன் முன்னொடு பின் மலைவறக்கொள்ளத்தக்கதாக ஆசாரியன் கிரமத்திலே கொடுக்கக்கடவன் என்னும் முறைமை அறிவித்தது. (௧00)

Colophon :

தேனிலவுந் தெய்வச் சிவப்பிரகா சக்கடலின்
பானிலவும் பல்ச[ை]மயப் பன்மதமும்—கோனுயிர்மா
ணித்தியமுந் தோன்ற வுரைவிரித் தோன்மதுரைச்
சத்தியஞா னப்பிரகா சன.

* * * *.

நண்ணும் பொருண்மூன்று நானறிந்து நானறவென்
கண்ணுந் தனதாகக் காட்டினன்—வெண்[ணெ](ணை)யிலே
மெய்கண்ட தேவனொரு மெய்கொண்டு வந்திலனேற்
பொயகொண்டு போமே புவி.

சிவப்பிரகாசம் உரை முற்றும்.

பரிதாபிஹு ஆடிமீ கஉ சோமவாரம் (இ)ந்த(த்)தினத்திலே மத்தூர் முருகப்ப முதலியார் குமாரன் சரவண முதலி சிவப்பிரகாசம் எழுதி நிறைந்[து](த)து.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றதே; ஆயினும் இதிலுள்ளவுரை மதுரைச் சத்தியஞானப்பிரகாசர் இயற்றியதென்று தெரிகிறது; சிறந்தவுரை. இந்தப் பிரதியில இவ்வுரையுடன் நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

No. 1307. சிவப்பிரகாசப்பதவுரை.

ŚIVAPPIRAKĀŚAPPADAVURAI.

Pages, 70. Lines, 13 on a page.

Begins on fol. 45*a* of the MS. described under No. 1232.

Complete.

Same commentary as that described under R. No. 7(*e*) of, the Triennial Catalogue of MSS., Vol. I, Part 2.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 7 (e) நம்பா பிரதியில் உள்ள பதவுரை போன்றது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது. ஏடுகள் சிதைந்துள்ளன.

No. 1308. சிவப்பிரகாசம், உரையுடன்.

ŚIVAPPIRAKĀŚAM WITH COMMENTARY.

Pages, 382. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 12*a* of the MS. described under No. 1201.

Contains 1 to 19 stanzas with commentary.

Same text as the above, but the commentary which is different from the commentaries mentioned under the previous numbers is very exhaustive and lucid and is by Śivappirakāśar, disciple of Ñānappirakāśattambirāṉ of Madura. Each stanza is followed by the commentary referred to and thereafter the couplet called Kuṟaḷveṇbā composed by Kāvai Ambalavāṇattambirāṉ and indicating briefly the substance of each stanza is found added on.

Beginning:

திருமேவு முண்மைச் சிவப்பிர காசத்தின்
மருமேவு பேருரைக்கு மாரூர—செருமேற்
[று](றொ)டக்குஞ சம(ம)ர்ககண் சுரிகுழல்மான் றந்த
கடகருஞ் சாமகவரே காப்பு.

இந்தச் சிவப்பிரகாசமென்று சொல்லப்பட்ட [னூ](நூ)லுக்கு வரலாறு வது:—பூரணகாரந்தாவாயிருக்கப்பட்ட ஸ்ரீகண்ட பரமேசு[ப](வ)ரன் அருளிச் செய்த முன்னூலாகிய சிவாகமத்தில் ஞானகாண்டமாயிருக்கப்பட்ட பதிபசு பாசத்தினுண்மையை ஸ்ரீநந்திதேவ தம்பிரானார்க்குக் கடாட்சித்தருள, அந்த உபதேசத்தின் பயனாயிருக்கப்பட்ட சிவஞானபோதமாகிய மூலக்கிரந்தம் பன்னிரண்டையும் [சிறி](ஸ்ரீ)நந்திதேவ தம்பிரானார சன[க்](த்)குமாரபக வான் முதலாயுள்ள இருடிகளுக்குக் கடாட்சித்தருளச், சன[க்](த்)குமார பகவானிடத்திலே பரஞ்சோதிமாமுனிகள் பெற்றருளித், திருவெண்[ணை](ணெய)நல்லூரே திருப்பதிவீடாகவுடைய மெய்கண்டதேவதம்பிரானார்க் குக் கடாடசித்தருள, மெயகண்டதேவதம்பிரானார் அந்த மூலக்கிரந்தம் பன்னிரண்டின் வழியே பன்னிரண்டு சூத்திரமாக வகுத்து அந்நூற்பெய ராலே சிவஞானபோதமெனனும் திரு[ஞ](நா)மத்தினையும் சா[ற்றி](த்தி) வழி[னூ](நூ)லாகச் செயதருளித், தமது திருவடியைப்பெற்ற அருணந்தி தேவ தம்பிரானார்க்குக் கடாட்சித்தருள, (. . . . . .) உமாபதிதேவ தம்பிரானார் (. . . . .) திருவருள் ஞானமுங் கூட்டிப் பொது ஐம்பது செய்யுளாகவும், உண்மை ஐம்பது செய்யுளாகவும் ஆகத் திருவிருத்தம் நூறு கக்கொண்டு சிவப்பிரகாசமென்னும் திருநாமத்தினையுஞ் சா[ற்றி](த்தி)ச் சார்புநூலாகச் செயததெனவறிக.

* * * *

இங்ஙனம் இந்த நூல்களுக்கு முந்தபபாயிரங்கூறுகைக்கு விதி எதென் னில், "ஆயிரமுகத்தான் (. . .) பாயிரமில்லதுபனுவலன்றே" என் னும் விதியைப்பற்றி முந்தப்பாயிரமருளிச்செய்யவேண்டி இந்நூலுக்குக் காப்பு ஒரு செயயுளாகவும், பாயிரம் பன்னிரண்டு செய்யுளாகவும் அருளிச் செய்வாரெடுத்துக்கொண்டருளியது.

"ஒளியான திருமேனி (. . .) வினைகூட நினையாவே" மேல் இதற்கு வியா[ய்]க்கி:—ஒளியான திருமேனி எ-து, ஞானப்பிரகாசமான திருமேனி யிலே.

உமிழ்தானமிகமேவு களியாரவருமானை எ-து, பொழியாநின்றமதத்தினை மிகவும் பொருந்தப் ட்டுக் கெ[று](ர்)வமிகுதியாலே எழுந்தருளாநின்ற யானைமுகத்தினையுடைய மூத்தநாயனார் (. . . . .)

வலிதாய வினைகூட நினையாவே எ-து, அவர்களை மிக்க வினைகளானது பொருந்த விசாரியாது என்றவாறு.

என்னவே இந்நூல் காப்பது நிமித்தமாக வழிபடாநின்றேமென்பது கருத்து.

End :

" எண்ணரிதாய நித்தமா யிருண்மலத்தினழுந்தி யிருவினையினாறனமை களுக் கீடான யாக்கை, (. . . .) பசுவாகக மெனவுரைப்பருணர்ந்தே."

இதன் கருத்து.

" எண்ணிலா வுயிர்க ளிறந்து பிறந் தொருகா
னண்ணிடு மானடி யருளா லென்றது) "

* * *

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது; ஆயினும் இதிலுள்ள உரை மதுரை ஞானப பிரகாசத் தம்பிரானுர் சிஷ்யராகிய சிவப்பிரகாசர் இயற்றியது. மற்றை உரைகளினும் இது மிகவும் விரிவாக இருப்பதோடு கருத்து முதலியவற்றை யும் தெளிவாகக் காட்டுவது; காவை அம்பலவாணத்தம்பிரானுர் இந்நூலின் செய்யுட்கள் ஒவ்வொன்றன் கருத்துவிளங்க இயற்றிய நூறு குறள் வெண்பா க்களும் இந்நூற் பாட்டுக்களின் பின்னா முறையே எழுதப்பட்டுள்ளன. இந் தப் பிரதியில் இவ்விரிவுரை முதல் 19 பாடல்களுக்குமட்டுமே இருக்கிறது.

No. 1309. சிவப்பிரகாசம், உரையுடன்.

ŚIVAPPIRAKĀŚAM WITH COMMENTARY.

Substance, palm-leaf. Size, $13\frac{3}{4} \times 1\frac{3}{8}$ inches. Pages, 502. Lines, 8 on a page. Character, Tamil Condition, slightly injured. Appearance, old.

Wants 1 to 55 leaves in the beginning, and therefore contains the commentary from the 15th stanza to the end.

Same work as that described under No. 1308 ante. The stanza found at the end of the work is given in the Tamil remarks below :—

End:

இதனுற் சொல்லியது ச[ை]மயாசாரமும் சந்தான வாசாரமும் உண்டாய வந்தாலொருசீடனுக்கு ஆசாரியன் திருவடியைவைத்து இந்தச் சிவப்பிரகாச மென்னும் திருநாமத்தினையுடைய நல்லநூலிலே விரியப்பட்ட சைவசித் தாந்தத்தின் உண்மையான அர்த்தத்தை ஏதுக்களினாலும் உவமையினாலும் நிச்சயித்து அந்த அர்த்தத்தை முனமேறு பின் மலைவறக் கொள்ளத்தக்க பக்குவனுக்குக் கி[ற](ர)மத்திலே கொடுக்கலாமென்னு முறையை அறிவித் தது. (400)

Colophon :

தொந்தனையாம் சூத்திரத்தாற சொற்பொருளா யம்பலவன்
றந்தகுற ளாற்றெகையாற் றன்னருளாற்—சிந்தையின் மெய்
காணச் சிவப்பிரகா சங்கரைகண் டான்மதுரைத்
தானுச் சிவப்பிரகா சன்.

" ஓது புகழ் (. . . . .)
யுலகிற் சிறப்பித்தானே."

சிவப் பிரகாசத்துக்கு(க்)காவை யம்பலநாத தம்பிரானுர் அருளிச்செய்த குறட்பாவி[றுமை](ரு)தயப்படிக்கு அசசந்ததியிலுண்டாகிய மதுரைச் சிவப் பிரகாசசாமிகள் அருளிச்செய்த உரை எழுதி நிறைந்தது. முற்றும்.

பிரபவஸ்ரு தைமீ ௰௯ குருவாரம் நவமி திதி சோதிநாள் மகரலக்கி னத்தில் தேவகுரு சந்ததியில் தவப்பிரகாசசாமிகள் சரணு[லை](ல)யமே சிந்தித்திருக்காநின்ற கந்தப்ப தம்பிரான் சிவப்பிரகாசவுரை.

திருஞான சம்பந்தன சேவடிபெற்ற
பெருஞான மெல்லாம் பெரிதுண் டாமே.

*   *   *   *

சரவண தேவனை சற்குரு நாதனைச் சங்கையெனுங்
கரவனை யாவுளந் தோறுங் குடிகொண்ட காவலனை
யரவனை யானயன் காணுத ஞான மருள் பரனைச்
சிரவணஞ் செய்து கழியுமென் னுயித் தினந் தினமே

(கு-பு.)—

இது முன் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இதில் இவ்வுரை, பதினைந்தாவதாகிய " நீடு பராசத்தி " என்னும் செய்யுள் தொடங்கி முழுவதற்குமிருக்கிறது. முதலில் 55 ஏடுகளும் அதிலடங்கிய பாகங்களும் இல்லை. இவ்வுரை முடிந்த பின்னர்,

" தேகந்தேகி யின்ன திதென்றே தெரிவரு காலங்கள்
சீவன்முத்தி பதம்பெறு காலஞ் சென்மமு மன்றொழியுந்
தேகந்தானே யான்மா வல்ல(ச்) செடமய மாகையினுல்
தேக மவத்தைகள் கண்டிங் குணர்பவன் தேகி யெனப் படுவான்.
" தேக மசித்துத் தேகிச் சித்துத் தேக மழிந்து விடுந்
தேகி யொருக்காற் பிறவா னிறவான் சினமய மாதலினு
லாகம மிவவண மோதியு முணரா தடியே னயர்கின்றே
னம்பிகை கச்சிக் காமக் கோட்டத் தபிரா மித்தாயே."

என்ற இரண்டு பாடல்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன.

No. 1310. சிவப்பிரகாச மூலக்கருத்து.

ŚIVAPPIRAKĀŚA MŪLAKKARUTTU.

Substance, palm-leaf. Size, 11 × 1¼ inches. Pages, 14. Lines, 10 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Begins on fol. 189*a*. The other works herein are Tugaḷari-ōdakkaṭṭaḷai 1*a* Attuvitavēdāntakkaṭṭaḷai 20*a*, Vēdāntavuraippaḍi-

kaṭṭaḷai 38a, Śivānandamālai 55a, Dēvīkālōttaram with commentary 101a, Oliviloḍukkam 159a, Tarccoyalaḻindatahamai 197b, Dēvīkālōttara-mahattuvam 198b.

Complete.

A work containing the 100 Kuraḷveṇbā stanzas referred to under No. 1308 ante. The author is Kāvai Ambalavāṇattambirān.

Beginning:

சிவப்பிரகாச முகவுரை.

ஒளியான தொன்றும் விநாயகன்று . . . செ . .
. . . ரந்தாவள . . . லவீது . . . நான்கு . . .

* * * *

சுத்தமானயயினியல்பே யிருத்தி
மன்னியவி ரண்டினும் மாயையின் விரித்த

* * * *

நிலவுல கொன்றும் பரசமயக் கருத்
திருவரு ளொன்றும் ப(ரு)வங் கூறியது.

சிவப்பிரகாச மூலககருத்து.

“ஒளியான” விநாயகத்துதி.

“ஓங்கொளியாய்”
மன்னிய கடவுள் பொன்னடி வாழ்த்தி
முன்னவ னுண்மை முறைமை மொழிந்தது. (க)

“பரந்தபரா”
புத்தியு முத்தியும் பொருந்திநின் றளிகளுஞ்
சத்திதன் பேதத் தகைமைசாற் றியது. (உ)

End:

“தொண்டர்களிட”
சிவமாம் வேடஞ் சிவாலய மெனத்தொழுந்
தவமா ஞானச சரிதைசாற் றியது.
இங்கு குறிப்பக மண்டமண் டொண்ட
ராங்கவை யாறு மணைந்தோர் தன்மை. (கஅ)

“நிலவுலகாயு”
அந்தமில் சமையிக (ளியா)வரு மறைய
வந்த முறுபொரு ளறைந்த தென்றது
நிலவுல கொன்றும் பரசமையக கருத்து. (கக)

“திருவருள் கொடுத்து”
பெருநூற் பொருளைப் பின்முன மலைவற
வருளுடன் கொள்பவர்க் கமைந்தநூ லென்றது
திருவரு ளொன்றும் பருவங் கூறியது.

Colophon:

சிவப்பிரகாச மூலக்கருத்துரை முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது, 1308-ஆம் நம்பரில் வந்துள்ளதே ; சாலை அம்பலவாணத்தம்பிரானால் இயற்றப்பட்டது. முற்றும் இருக்கிறது.

சிவப்பிரகாசச் செய்யுட்களின் அடிவரவும் கருத்தும் நூலின் முதலிலும், அகச்சமயம் புறச்சமயம் முதலியவற்றின் பிரிவுகள் நூலின் இறுதியிலும் சுருக்கமாக எழுதப்பட்டுள்ளன.

No. 1311. சிவப்பிரகாசம், மூலமும் கருத்தும்.
ŚIVAPPIRAKĀŚAM WITH PURPORT.

Pages, 44. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 1226.

Contains the 100 stanzas of Śivappirakāśam and 100 Kuṟaḷveṇbās of Ambalavāṇattambirān referred to under the previous number.

(கு-பு.)—

இது முன் நம்பர்களிற் குறிப்பிடப்பட்ட பிரதிபோன்றது ; ஆயினும் சிவப்பிரகாசமூலச்செய்யுட்கள் முழுவதும், சாலை அம்பலவாணத் தம்பிரானார் இயற்றிய நூறு குறள்வெண்பாக்களும் இருக்கின்றன.

No. 1312. சிவப்பிரகாசச் சிந்தனையுரை.
ŚIVAPPIRAKĀŚAC CINTANAIYURAI.

Pages, 306. Lines, 7 on a page

Begins on fol. 1*a* of the MS described under No. 136.

Complete.

Śivappirakāśam is one of the 14 works on the Śaivasiddhāntam The author is Koṟṟavangudi Umāpati Śivācāriyar. This work has been commented upon by Śivappirakāśar and others. The work under notice is the commentary on the Kuṟaḷveṇbā by Nalla Śivadēvar, a dispicle of Śaṅkaramūrtidēsikar of Tiruvāvaḍuturai. This commentary has not been printed.

Beginning:

சிவப்பிரகாச சிந்தனை.

பொன்னுடையா வடுதுறைவாழ் குருநமச்சிவாயபரி பூரணேசன்
றன்னடியாங் கதிர்பரப்பி யகவிருணீத் தறிவொளிபோற் றழுவலாலே
முன்னைமல மிரண்டுவினை மூன்றுமல மணுகாத முறைமை பெற்றே
யன்னையுத ரத்திலினி யவதரியா தானந்தத் தழுந்த லாமே.

*　*　*　*　*

சிவாகமங்களுள் ஞானபாதத்திற் கூறப்படும் பொருளை ஆராயும் ஆராய்ச்சி இந்நூற்றுணிவாம். சிவாகமங்கள், சிவபேதம் உருத்திரபேதமென்றிரு விதப்படும் ; அவையாவன:—விந்துவினின்று நாதந்தோன்றி விந்துவும் பிரணவமும் வன்னங்களுமாக முறையே பரிணமித்து, அவைகளின் முப்பத்திரண்டு மாத்திரை கொண்டதோரளவையாகச் செய்யப்பட்டனவாம. விஞ் ஞானகலரிற் பரமசிவன் (. . . . .) அவைகளின் உண்மைகளை யெல்லாம் மொழிபெயர்த்து மெய்கண்ட சிவாசாரியர் தமிழாக விரித்துந் தொகுத்தும்[து](தொ)கைவகை விரிவுமாகமுக்கூறாகவும் (. . . . .) பின்பு, உமாபதிசிவாசாரியர் அந்த நூற்கருத்தால் சிவஞானஞ்சித்தியானதின் பயனுகச் சிவம்பிரகாசிக்கும்படி அவ்விரு நூற் கருத்தும் விளங்கச் சிவப்பிரகாசமென்னுந் திருநாமகருறியுடைய நூலாகச் செய்தளித்தனர். இம்மூன்று நூற்கும் பயன அந்த நூலின் திருநாமமே விளக்குவதால், சிவஞானபோதம் முளைக்கவும், அர்த்த சிவஞானஞ்சித்திக்கவும், அதன் பின் சிவம்பிரகாசிக்கவும் என னுந்[து](தொ)டர்ச்சியால் (. . . . .) அவ்விரு நூற்கருத்துமுணார்ந்தோரே இந்நூல் கோடற்கு அதிகாரிகளாவரென்பது தாமே[ம](ன) போதரும்.

இந்நூற்கு வியாக்கி(யை)செய்தற்கு யான் உரியேனல்லனாயிருந்தும் ஈண்டுள்ள பெரியோர்கள் இந்நூற்கருத்தை ஒருவழியாகத் தோன்றப்பண்ண வேண்டுமென்றமையால் பணி தலைமேற்கொள்ளுமாசையென்வழித்தல்ல வாகலின், தெரிந்தவாறு ஒருபி[ற](ர)காரம் வியாக்கி(யை)செய்தற்கு ஒருப் பட்டவாறும். (. . . . .)

போதபூரணசொரூப புண்ணியமென் புண்ணியத்தின் பொருளா யிங்கே
நாதமுடி வானதொரு குறிசிறியேன் பொருட்டாக நயந்து கொண்டு
சூதகலப் பரஞான முதலியென தகவிருளைத் துரந்த ஞான
வாதவன்றென் றுறைசையிற்சங் கரமூ[ற்](ர்த்)தி மாதவன்ரு ளகத்துள்
வைப்பாம்.

"ஒளியான திருமேனி (. . . . . . .) நினையாவே."

ஒளியான திருமேனி எ-து ஞானப்பிரகாசமாய்ச் சிவனுக்குத் திருமேனி தானேயாய்த் தாதான்மியமாகிய பராசத்தியின்றும், உமிழ்தாளைமிகமேவும் எ-து, ஆன்மாக்களனைவரையும் மோக்ஷத்தள் அடைந்தருளவேண்டுங் காருண்ணியத்தாலுண்டாகிய இச்சை ஞானங் கிரியையென்னு மூன்று சத்தியும் மிகுதியும்பொருந்துகையினாலே, களியாரவருமானை எ-து இம்மூன்று சத்தியோடுங்கூடிய [கெற்](கர்ச்)சிதம் பொருந்திய ஆதிசத்தி யென்னும் யானையினது, கழல் எ-து யானைனதென்றற்ற[யி](வி)டமாய்ப் பத்தர்க்கெய்ப்பினில் வைப்பெனவுதவு முத்தித்தாளை, நாளுமறவாமல் (. . . . .
இருவினைகளும் முன்போலவந்து பொருந்தாது, அவர்களும் அவ்வாறு சதாகால பூசை செய்வதால் முதல்வனை மறந்து நினையார்கள் என்றவாறு.

End:

இனிக் கேவலமாவது ஈண்டுக் கூறிய ஐவகை உண்மைகட்கு இடமான கேவலங்களைந்தும், சகல சுத்தங்களிற்படும் கேவலங்களும்; அன்றியும், பிர[ளை](ள)ய கேவலம், விஞ்ஞான கேவலமென்றும் இவ்வாறு ஒன்பது பேதமாயவை விரிக்கில் வெகு பேதங்களுடைத்தாம்; அவை யெல்லாம் ஈண்டு விரிப்பிற் பெருகுமாகலின் சங்கிரகமாய்க் குருமுகமாய் அறிக.

ஏருறுகொற் றங்குடியு மாபதிசி வாசிரிய ரியம்பு மிந்தச்
சீருறுநற் சிவப்பிரகா சத்தினைமுற் றுணர்ந்தவர்தீ மலங்கண் மூன்றுங்
காருறுமா ணவக்கிழங்கு மிருவினையுங் கழன்றருளைக் கலந்தின் போங்கச்
சாருறுவ ரிப்புவியிற் றனையிழந்த சாக்கிரா தீத வாழ்வே

ஆவடுதண் டுறைசைவரு நல்லசிவ தேவனரு ளமைவின் றோங்க
மேவுசிவப் பிரகாச மெனும்பெயர்போல் விளங்கவுரை விளம்பி னானல்
பூவுலகி லிதைக்கேட்டுச சிந்தித்துத் தெளிந்தோர்பொய்ப் பிறவி நீங்கித்
தேவர்புகழ் பரமானந் தக்கடல்வாய்ப படிவரிது திண்ணந் தானே.

Colophon:

திருச்சிற்றம்பலகுருவி னருட்பதமுள்ளமைப்பாம்.
நல்லசிவதேவனடி யல்லலறத்தொழுவாம்.
சிவப்பிரகாசசிந்தனையுரை முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது சிவப்பிரகாசத்தின உரைகளுள ஒன்று. திருவாவடுதுறைச் சங்கரமூர்த்தி தேசிகரின சிஷ்யராகிய நல்லசிவதேவனென்னும் பெரியார் இதை இயற்றினரென்று தெரிகிறது. இதில் இது முற்றும் உள்ளது. அச்சிடப் பெறவில்லை.

No. 1313. சிவயோகதீபிகை.

ŚIVAYŌGADĪPIKAI.

Substance, palm-leaf. Size, $3\frac{7}{8} \times 1\frac{3}{8}$ inches. Pages, 174. Lines, 10–11 on a page. Character, Tamil. Condition, much injured. Appearance, old.

Complete.

This is the original of the work described under R. No. 304 of the Triennial Catalogue of MSS., Vol. II, Part II, Tamil.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 304-ஆம் நம்பர் பிரதிக்கு மூலப்பிரதி. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது. ஏடுகள் மிகவுஞ் சிதைந்துள்ளன.

No. 1314.

மட

ŚIVĀNANDABŌDAM.

Pages, 4. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 361*a* of the MS. described under No. 83.

Complete.

A treatise on Śaiva religion dealing with the nature of the good conduct, etc., leading to salvation.

Beginning:

சிட்டர்கள் போற்றுஞ் சிவானந்த போதங்
கட்டுரைத் திடவருட் கணபதி காப்பு.

முப்பது வகைபடு முத்திநன் னெறியினைச்
செப்புவ னமைத்துத் தேசகா ரியத்தில்
பொறையிலம் பூதமும் பொயயென வருளானை
முறையுற நீங்கிடு முத்திச சகலமும்
பஞ்ச பூதப் பழிப்புறு முடலு
மஞ்சு புலன்றனி லறிந்திடு பொறிகளுஞ்
செறிந்திடு புலனைத் தெரிந்திடத் தனித்தனி
யறிந்திட வறியா வந்தக் கரணமும்

End:

மருளதி கார மலமகன் றிடவே
யருளது மேவிடு மவதர மிவனெண்
ணற்புத வருளா லத்து விதம்பெறச்
சிற்பரத் திசைவது சிவயோக மாகும்
(. . . . .)
நற்பர சிவத்துட னண்ணுமே ரின்பஞ்
சிற்பரா னந்தத் தரிசன மாகும்
பேறுபரா னந்தப் பெருக்கினிற கலந்தாங்
குறுவதா னந்த வவசமே வீடு
பொருந்திய நிலைசிவ போகம தாகும்
மெய்யுறு சமாதியை விடுத்துமவ் வருளி,
வையகங் காண்டது மறித்துக் காட்சியே.

(கு-பு.)—

இது சைவசமய விஷயமானது. கேவலநிலை, அருளவதாரம், கிரியாசத்தி முதல் சிவபோகம் ஈறாக உள்ள முத்திநன்னெறிகளின் தன்மைகள் முதலியன இன்னவென உணர்த்துவது; அகவற்பாவாலாகியது. இதை இயற்றியவர் பெயர் காலம் முதலியன விளங்கவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது. அச்சிட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

No. 1315. சிவானந்தமாலை.
ŚIVĀNANDAMĀLAI.

Substance, palm-leaf. Size, 9¼ × 1¼ inches. Pages, 130. Lines, 7 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Begins on fol. 1*a*. The other work herein is Pañcaratnattiruppugaḻ 66*a*.

Complete.

An important work dealing with different topics connected with Śaivism. The portion covered by stanzas 389 to 410 is found to be the same as the 29th Prabandam of the work entitled the Pāḍutorai of Tattuvadēśikanāyanār and is called Neñjukkamaittal. However, in the commentaries on Kolaimaṟuttal and Vairāgyadīpam of Tiruppōrūr Cidambarasvāmigaḷ and in the commentary written by Turaiśai Cidambara Munivar on the Orupāvuṇmaiyupadēśam, these stanzas are referred to as belonging to Śivānandamālai.

Beginning :

கடவுள்வாழ்த்து.

பிடுதரும் காளத்திப் பேறுங் கடகளிறே
தேடுமிடம் வாடுமிடஞ் செல்லுமிட—நீடுபெகற்
றுஞ்சந்தி யானை துந் தோன்றாத முத்திவா
வஞ்சந்தி யானை யருள். (௧)

சொற்கோவுந் தோணிபுரத் தோன்றலுமெஞ் சுந்தரனுஞ்
சிற்சோல வாதவூர்த் தேசிகனும்—முடிகோலி
வந்திலரே னீறெங்கே மாமறைநூ றுனெங்கே
யெந்தைபிரா னைந்தெழுத்தெங் கே. (௫)

நூற்பெயர்.

பொய்ந்நூல் டைபிதர்றிப் பொத்ஙசப்பே யாகியருண்
மன்னூ லுணராத மாணுகே—ளி[ன்னூ](ந்நூ)லின்
பேர்சிவா னந்தப் பெருங்கடலுட் பேரமுத
மார்சிவா னந்தமாலை. (௬)

பாசஞ் சிவனை யனுபவிககப் டாவிக்கு
நேசந் தனக்கு நிகராகுங்—காசினிமே
னன்மா[ற்](ர்க)க மொன்றுமிலா நானும் பெரியோர்முன்
சன்மா[ற்](ர்க்)க நூலுரைத்த றுன்.

அவையடக்க முற்றும்.

நீயிருக்க வென்னறிவி ஞன்பட்ட நிட்டூரந்
தீயிருக்குங் கைபாயென் செப்புகேன்—போயகலப்
பாவனைசெய் வார்க்கரிய பாதா சிவாயசிவ
தீவினையி லேயறநொந் தேன். (௬)

வேறுபடாப் பேரின்ப வெள்ளத் தழுந்தியருட்
பேறுபெற யான்முயன்ற பித்தேதோ—மாறற்றோ
ரண்மைப் டயனுன வத்துவிதா னந்தாவெ
னுண்மைப் பயனே யுரை.

End:

உப்பகன்ற நீர்க்கூழு முண்டாற் பசிகெடுமோ
லப்பதுண்டு கூவல்குள மாறதனி—லிப்படியைப்
பார்த்தமையாய நெஞ்சமே பறந்தெழுந்து சென்றாலும்
பேர்த்துளத்தின் மேல்வருமோ பேசு. (௯௯)

ஆற்றங் கரைப்பசுத்தா னக்கரையோ டிக்கரையாய்த்
தோற்றும் பசும்புற் [று](ரு)டாபுறுமே—யாற்ற
வதுபோல நெஞ்சே யலைந்தலைப்பட டோடு
மிதுவே யுனக்கிதனாற் பேறு. (௯௬)

பொய்க்கனவும் பேய்த்தேரும் போலுமுடல் போமளவுஞ்
சி[ற](க)கெனவே யீசன் திருவடியை—நெககுருகிப்
பூண்டுவிடா தேகிடர்து போற்றியிடு நெஞ்சேநீ
மீண்டுபிற வாதே வி—. (௨௭௬)

ஆண்ட வியல்பை யறிந்து நினைந்துருகி
வேண்டிமிக மெய்யனபை மேன்மேலு—மீண்ட
லழியாதே பூண்டமைவா மாரமுதை நெஞ்சே
யொழியாதே நீ(யு)ண் டிரு. (௨௭௭)

Colophon:

சிவானந்தமாலை முற்றும்.

" வாக்குமனக் கெட்டாத வான்பரமே யென்மலத்தை
நீக்கி யருளகொழிக்க வேநினைந்து—பார்க்குள்
சரவணையென் றோர்நாமஞ் சாத்திவந்து வீட்டை
விரவுமரு ளால்விளக்கி [த்தா](ற்றால்). "

(கு-பு.)—

இது சிறந்த சைவசாத்திரங்களுள் ஒன்று. சைவமதச்சார்பான பல அரிய பெரிய விடயங்களை உவமை முகத்தால் எளிதில் விளக்குவது. இந்நூலின் 389 ஆம் செய்யுள்முதல் 410-ஆம் செய்யுள் வரையில் உள்ள பாகம், "நெஞ்சுக்கமைத்தல்" என்ற பெயருடன் தத்துவதேசிக நாயனார் பாடுதுறையில் 29-ஆம் பிரபந்தமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. சிவானந்தமாலை முற்றுமுள்ள பழைய பிரதிகளில் அந்தப் பகுதியிருத்தலாலும், திருப்போரூர்ச் சிதம்பரசுவாமிகள் கொலைமறுத்தல் வைராக்கியதீபம் முதலிய நூலுரைகளிலும், துறைசைச்சிதம்பரமுனிவர் ஒருபாவுண்மையுபதேசத்தின் உரையிலும் மேற்கோள்காட்டுமிடங்களில் சிவானந்தமாலைச்செய்யுட்களென்றே எழுதிச்செல்வதாலும் அப்பாகத்தைத் தத்துவதேசிகநாயனாரியற்றிய பிரபந்தங்களுள் ஒன்றாகக் கருதுவது பொருத்தமானதல்லவென்று தோற்றுகிறது. இவ்வரிய நூலை இயற்றியவர் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை. இது சிறந்த பிரதி; திருத்தமானது.

No. 1316. சிவானந்தமாலை.

ŚIVĀNANDAMĀLAI.

Pages, 92. Lines, 9 on a page.

Begins on fol. 55*a* of the MS. described under No. 1310.

Complete, but one stanza in the end is wanting in this MS.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது, முன் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது. இறுதியிலுள்ள "வாக்குமனக்கெட்டாத" என்னும் வெண்பா இந்தப் பிரதியில் இல்லை.

No. 1317. சிவானந்தமாலை.

ŚIVĀNANDAMĀLAI.

Pages, 10. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 389*a* of the MS. described under No. 83.

Contains only the portions entitled Nēyattaḻundal and Neñjukkamaittal.

Same work as the above.

The additional stanza beginning with "ஊட்டும் வினை" is found at the end.

Beginning:

* * *

தாணுவினோ டத்துவிதஞ் சாதிக்கு மாணவனை
யாணவத்தோ டத்துவித மாக்கினரார்—கோணறநீ
ன்யனுணை யென்னுணை யென்னுணை யேகமிரண்
டென்னுமற் சும்மா [தி](வி)ரு (௧)

மையலுறு மாயா மயக்கதனில் வீழந்தழுந்தா
துய்யுநெறி மாணுநீ யோதக்கேள்—பொய்யறிவா
மூனநிலைக் குள்ளது நூற் பேயா யுரைக[த]ற்(ரல்)
ஞானநிலைக் குள்ளதுமோ னம். (உ)

* * * *

ஆண்ட வியல்பை நினைந்தே யதிலுருகி
வேண்டிமிக மெய்யன்பை மேனமேலு—மீண்ட
வழியாதே பூண்டமைவா மாரமுதை நெஞ்சே
யொழிவறவே நீயுண் டிரு. (உக)

ஊட்டும் வினையிருந்தா லுன்னுணை யுன்பதத்தைப்
பூட்டிப் பிடித்துப் போசிப்பிக்கு—மெகட்டுத்
திரியாதே நெஞ்சமே தெய்வமே யென்றென்
றறியாதே சும்மா விரு. (உஉ)

நெஞ்சுக்கமைத்தல் முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது 1315-ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது. நேயத்தழுந்தல், நெஞ்சுககமைத் என்ற இரண்டு விஷயத்தைமட்டும் விளங்சு கூறுவது. "ஊட்டும்வினை" என்பதை முதலாகக்கொண்ட இறுதிசசெயயுள் இதில் அதிகமாகக் காணப் படுகிறது.

No. 1318. சிவானந்தமாலை.
ŚIVĀNANDAMĀLAI.

Pages, 14. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 100*a* of the MS. described under No. 1185.

Incomplete.

Same work as he above.

(கு-பு.)—

இது முன் நம்பர பிரதிபோன்றது. நூல்முடிந்தபின்னர்,

"அயிங்கிதை பொ(றை)யே பெய்(ம்)மை யறைதலே யரிய நாணே
யுயர்ந்தவா தரவே யுள்ள மொடுக்கலே கொடுக்கை தானே

வியந்தவ[ற்](ர்ச்) சனையே (மெ)ய்யூன் வெறுத்து . . . தவமேமேனி
நயந்தபா வனையே யென்னத் தசமிவை நன்றெ[ன்று](ந் நா)ளும்."

என்னும் பாடல் பிருதியாகக் காணப்படுகிறது. ஏடுகள் சிதைந்துள்ளன.

No. 1319. சிவானந்தமாலை, உரையுடன்.

ŚIVĀNANDAMĀLAI WITH COMMENTARY.

Pages, 28. Lines, 9-10 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 271.

Incomplete.

Same work as that described under R. No. 293(*a*) of the Triennial Catalogue of MSS., Vol. II, Part 2, Tamil.

(கு·பு.)—

மூவருடத்திய காட்லாக் 293 (*a*) நம்பர் பிரதிக்கு மூலப்பிரதி. அதில் உள்ள அளவே இதில் உள்ளது.

No. 1320. சிவானந்தமாலை, உரையுடன்.

ŚIVĀNANDAMĀLAI WITH COMMENTARY.

Pages, 30. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 121*a* of the MS. described under No. 83.

Incomplete.

Same work as the above.

(கு·பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. அதில் உள்ள அளவே இதிலும் உள்ளது.

No. 1321. சிற்றம்பலநாடியார்கலித்துறை.

CIṞṞAMBALANĀḌIYĀRKALITTUṞAI.

Pages, 24 Lines, 8-9 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 1135.

Contains 1 to 55 stanzas.

A eulogistic poem on Cirrambalanādigaḷ of Śīkāḷi evidently composed by one of his disciples It brings out the several teachings of the Guru relating to Śaivism and thereby elicits some of the important doctrines of that religion.

Beginning :

சீர்கொண்ட கா[ளி](ழி)ச சிற்றம் பலநாடிநற் றேசிகனைப்
பார்கொண்டு போற்றவொர் பாமாலை சொல்வனிப் பாவினுக்கே
யேர்கொண்ட சீர்தனை யெல்லா நிறைந்து மிலங்கியிடப்
பேர்கொண்ட மும்மதக் கற்பக வானையைப் போற்றுதுமே. (க)

தாதவி[ள்](ழ) தாமரைப் பொற்று ளிரண்டுமித் தாரணிமேற்
போதநன் மாதவ மேதுசெய் தேன்றென் புகலி நகர்ச
சேதன ஞான சிற்றம் பலநாடி நறறேசிகனே
யீதென தாவி யுடலாகி நீதின்ற தெத்தவமே. (உ)

End :

செழுமலர் மென்குழல் மாணு ருதரத்துச் சென்று சென்று
புழுமல வாக்கை யெடுக்க வொட்டான புனல்சே ருழவ
ருழுமலம் பட்டு வெண்சங்கு சொரிமுத் தொதுங்கும் வயற்
கழுமல மன்னு சிற்றம் பலநாடியைக் கண்ட பின்னே. (ருச)

ஒன்றென்று சொல்பவர் சொன்னாலுஞ் சொல்லுக வொன்றிரண்டா
மென்றென்று சொல்பவர் சொன்னாலுஞ் சொல்லுக வேத்தி யன்பர்
சென்றங்கு நல்கு சிற்றம் பலநாடி சிரபுரத்தோ
னன்றன்றி தாமெனறு சொல்லாத முத்தி யளித்தனனே.

(கு-பு.)—
இந்நூல் சீகாழிச் சிற்றம்பல நாடிகளென்னும் பெரியாமீது அவர் சீடர் களுள் ஒருவரால் செய்யப்பெற்றது. குரு உபதேசித்த சைவ மதசம்பந்த மான பல அரிய விஷயங்களை விளக்குவது. நல்ல நடையாலமைந்தது. இதில் 55-செய்யுட்கள் இருக்கின்றன.

No. 1322. சிற்றம்பலநாடியார் தாலாட்டு. CIRRAMBALANĀDIYĀR TĀLĀṬṬU.

Pages, 13. Lines, 8–9 on a page.

Begins on fol. 39*a* of the MS. described under No. 1135.

Complete in 63 Kaṇṇis.

Songs in the form of lullaby sung in praise of Cirrambalanādiyār of Śīkāḷi.

Beginning :

உலகுபுகழ் மெய்கண்டா னுண்மை ஞானாகரத்தின்
பலனுணர்ந்த சிற்றம் பலநாடித் தேசிகனே. (க)

வாயே மனமே வரையற்ற வோருரையால்
நீயேநா னென்று நி[ல](லை)மை யளித்தானே. (௭)

தெய்வநீ ராடிச் சிவா[லே](ல)யங்கள் கைதொழுது
மெய்வரேத் தப்பாநீ நானென்ற வித்தகமே. (௮)

End:

சித்தாந்த சித்த விகற்பமது நீரவுடன்
முத்தார மென்ற முழுமுதலே கண்வளரீர். (௬௭)

எண்ணிரண்டு மூன்றற் றொருநாலோ டைந்தென்பார்
நின்ற தெல்லாந் தானாகி நின்றுரே கண்வளரீர். (௬௮)

(கு-பு.)—

இது சிகாழிச் சிற்றம்பலநாடியாரா விஷயமாக இயற்றப்பட்ட நூல். 63 கண்ணிகளையுடையது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் பூர்த்தியாக உள்ளது.

No. 1323. சிற்றம்பலநாடியார் திரிகாலத்திரங்கல்.

CIṞṞAMBALANĀḌIYĀR TIRIKĀLATTIRAṄGAL.

Substance, palm-leaf. Size, 6⅞ × 1⅛ inches. Pages, 27. Lines, 8 on a page. Character, Tamil. Condition, much injured. Appearance, old.

Begins on fol. 153*a*. The other works herein are Tirukkaḷiṟṟuppaḍiyārurai 1*a*, Pañcākkarakkuṟaḷ 167*a*.

Complete.

A eulogistic poem on Ciṟṟambalanāḍiyār, an adherent of the Śaivasiddhānta and the head of the Ñānappirakāśar mutt at Conjeeyeram. It expresses devotion towards the Guru in all the three times and is accordingly divided into 3 sections.

Beginning:

செல்காலத்திரங்கல்.

சீரார் திருநீறுந் திலருள் வே(ட)முமுன்
சேராம லேயோ தெளியா திருந்(த னமே). (௧)

வந்துபிறந் திறந்த மானிடராய் மண்மிசை[யி]
யெந்தை பணி செய்வதற்கின் றெண்ணு திருந்தனமே. (௨)

End:

வேறு நினையாமல் வீட்டின் ப(த் இன்புற்)றே
யாறி யிருந்தருள வண்ணலே தந்தருளே. (௪௮)

* * * *

அவயோகந் தன்னிலே யாசையற வென்றுஞ்
சிவயோகந் தானருந்தத் தேசிகனே தந்தருளே. (௫0)

Colophon:

வருகாலத்திரங்கல் முற்றும்.

இந்த மூன்றுகாலத்திரங்கலுஞ் சிற்றம்பலநாடிப் பண்டாரம் திருவுளம்பற்றினது.

ஆக பாட்டு ௱௫௰௨.

(கு-பு.)—

இந்நூல் சைவசாத்திரங்களுள் ஒன்று. செல்காலத்திரங்கல், நிகழ்காலத்திரங்கல், வருகாலத்திரங்கல் என்ற மூன்று பிரிவினையுடையது. காஞ்சிபுரத்திலுள்ள ஞானப்பிரகாசமடத்திற்கு மூலபுருஷரும், சித்தாந்தசைவரும், சோழநாட்டிலுள்ள சித்தக்காட்டிற் சமாதிபெற்றவருமாகிய சிற்றம்பலநாடிகள் விஷயமாகச் செய்யப்பெற்றது இந்நூல். இது சைவமடாதிபதிகளாற் பூசிக்கப்பெறும் சிறப்புவாய்ந்தது. இதில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

No. 1324. சிற்றம்பலநாடியார் திரிகாலத்திரங்கல்.
CIRRAMBALANĀḌIYĀR TIRIKĀLATTIRAṄGAL.

Pages, 30. Lines, 9-10 on a page.

Begins on fol. 24*a* of the MS. described under No. 1135.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது மூன் ப்ரதிபோனறது. இதன்கண் இந்நூல் முற்றுமுள்ளது. இறுதியில் அவயோகம் என்னும் பாடல் முடிந்தபின்னர்,

"(ச)த்திய ஞானமனந் தானந்த த[ளஞ்சி](ரஞ்சி)
நித்தமாய் நின்றுவிட நின்மலனே தந்தருளே.

வருகாலத்திரங்கல் மு[த்து](ற்று)ம்" என்னும் பாகம் மிகுதிபாகக் காணப்படுகிறது.

No. 1325. சிற்றம்பலநாடிவெண்பா.
CIRRAMBALANĀḌIVEṆBĀ.

Pages, 21. Lines, 9 on a page.

Begins on fol. 13*a* of the MS. described under No. 1135.

Complete in 66 stanzas.

This is also a eulogistic poem (in the Veṇbā metre) on Cirrambalanāḍiyār bringing out some of the principles of the Śaiva-siddhānta. It is evidently composed by one of his disciples.

Beginning:

சிற்றம்பல நாடியார் வெண்பா.

என்னை வினையறியா யானு மதுவறியேன்
முன்னைவினை கூட மொ[ளி](ழி)ந்தருளா—வென்னத்
திருவா[ா] ெ[ற](ர)ழிற்காழிச் சிற்றம் பலவன்
றருவானு நானென்ருன் ருன். (க)

கண்ணுக்குக் கண்காட்டாக் காட்டுங் கதிரொளிகள்
பெண்ணுக்குப் பெண்விளையாப் பேரின்ப—மெண்ணுக்காச்
சொல்லா ருயிர்க்குயிராத் தோய்ந்தருத்தி யின்புணர்த்த
வல்லான்சிற் றம்பலவன் வந்து. (உ)

End:

மாயைமல மெங்கே மடிந்ததோ மாயைதனி
லாயசக மெங்கே ய[ளி](ழி)ந்[து](த)தோ—காயமதிற்
றங்குபுரு ட(ன்)னெங்கோ சச்சிதா னந்தவெள்ள
மெங்குமா கக்கோத்த தே. (கூ)

செங்கமலத் தாள்வழங்குஞ் சிற்றம் பலநாடி
யங்க மலமறுத்த தாச்சரியம்—பைங்கிளியே
யாருயிரைக் காட்டியதி லாருயிரைக் காட்டியதி
லாருயிரைக் காட்டியதே யாங்கு. (கக)

Colophon:

சிற்றம்பலநாடியார வெண்பா மு[த்து](ற்று)ம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் சைவசித்தாந்தத்தைச்சார்ந்தது. சீகாழிச்சிற்றம்பலநாடியார் விஷயமாக அவரது மாணுக்கருளொருவரியற்றியதெனத் தோற்றுகிறது. இது அறுபத்தாறு வெண்பாக்களையுடையது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

No. 1326. சிற்றம்பலநாடிவெண்பா. CIṚṚAMBALANĀḌIVEṆBĀ.

Pages, 18. Lines, 5–7 on a page.

Begins on fol. 12*a* of the MS. described under No. 1185.

Complete.

Same work as the above, but the 66th stanza is omitted.

The stanza found at the end of the work is given below.

Colophon:

சிற்றம்பலநாடி வெண்பா முற்றும்.

கங்கைச் சடையெங்கே காதிவிட்ட தோடெங்கே
மங்கை யிடமெங்கே மழுமானெங்கே—பொங்கரவக்

கச்செங்கே நீகயிலை காதலி[ற்ற](த்த) வஞ்சுமுகத்
தச்செங்கே யம்பலவா ணு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிற்றம்பல நாடியார் திருவடிகளே சரணம்.

(கு·பு.)—

இது முன் பிரதி போன்றது. "செங்கமலத்தா" ளென்னும் செய்யுள் இதில் இல்லை. நூல் முடிவின பின்னா " கங்கைச்சடை" யென்னும் பாடல் இந்தப் பிரதியில் காணப்படுகின்றது.

No. 1327. சுருதிசாரவிளக்கம். ŚRUTISĀRAVIḶAKKAM.

Pages, 24. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 142*a* of the MS. described under No. 1061.

Complete in 96 stanzas including the Pāyiram.

This work forms one of the 20 Śāstirams of Vaḻḻalār and explains the meaning of the four Mahāvākyas which are considered to be the essence of the four Vēdas. The work is divided into four Paṭalas the names of which are given in the Tamil remarks below.

Beginning:

பெரிய பண்டியன் பெயகரி யானனை
னரிய ஞானத் தபோதன ரஞ்சலிக
குரிய வாமன ரூபனை யுள்ளுவாஞ்
சுருதி சார விளக்கந் துதிக்கவே.

*   *   *   *

நாரதா தியர் சுகாக்கு நவின்ற நால் வாக்கியமுந்
தீராய முத்திபெறச் சித்தமொருப் பட்டவர்க்குத்
தூரமா யணித்தாய சுயம்பிரகா சப்பெயரோ
ஞரியன சேவடி போற்றி யறைவனருந் தமிழாலே. (கக)

பாயிர முற்றும்.

முதல் வாக்கியப் படலம்.

*   *   *   *

உலகமே பரப்பிரம முரைக்கு மந்தப் பிரமநா
மலகில்கலை யுணர்ந்தாலு மருத்த மீதே யறிகண்டாய்
பலமயலேத் துறந்தரிய பரமபதந் தனைத்தாவி
யுலவுசுக முனிவரனே யென்றுரைத்தா னுயர்முனிவன்.

End:

காற்றிலா விளக்கொளியோ கண்ணாடி மண்டிலமோ
நீற்றொளியோ சரற்கால நிறைமதியோ நிறைவானோ

தேற்றுறு பூங் கங்கையோ திரையற்ற பாற்கடலோ
வார்றரிய தவநோற்ற சுகமுனிவ னகமம்மா. (௯௧)

* * * *

குக்[கி](கு)டம்போற் சற்சீடன் குப்பையைப்போற் சற்குரவன
குக்[கி](கு)டம்போ லாராயின் குருக்குப்பை குருக்காட்டு
மற்கடம்போற் றிரிவோர்க்கு மயிடம்போ லிருப்போர்க்குங்
கற்கடகம் போல் வார்க்கு மி[ன்னு](ந்நு)லைக் காட்டற்க. (௯௪)

Colophon:

நாலாம் படலம் முற்றும்.

ஆகப்படலம் நாலுக்குப் பாயிரத்தோடுங்கூடின விருத்தம் தொண்ணூறு. சுருதிசார விளக்க முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் வள்ளலார் சாத்திரம் இருபதனுள் ஒன்று. நான்கு வேதங்களின் சாரமாகவுள்ள நான்கு மகாவாக்கியங்களின் பொருள் இன்னவென்று விளக்குவது. முதல் வாக்கியப்படலம், இரண்டாம் வாக்கியப்படலம், மூன்றாம் வாக்கியப்படலம், நான்காம் வாக்கியப்படலம் என நான்கு பிரிவினையுடையது. பாயிர முட்பட செய்யுள் 96. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

No 1328. சூத்திரக்கலித்துறை. ŚŪTTIRAKKALITTUṞAI

Pages, 25. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 75*a* of the MS. described under No. 1214.

Complete.

A treatise on Śaiva religion containing 43 stanzas in the Kaṭṭaḷaik-kalitturai metre The name of the author of the work is not given.

Beginning:

உடலையுடக கென்றறி விளையாட்டுக்கு வுண்டுபெண்ணும்
படலைப் பராபரம் பாத்துதிப் பாகும் பரங்கருணைச
சுடலைத் துளிசுக ரூபத்துள் ளாய் வந்த சுத்தவெளிக்
கடலைக் கரைகண்ட தாரந்த மாநடங் கண்டவனே. (௧)

சித்தடி தன்னை யறியவென் றேசிவ சித்தனுமாய
ஒத்தடி தன்னை யொடுக்கிக் கொண்டே நிலையொன்[று](றி)ரண்டாய்
வித்தடி தன்னை விளைவுசெய் தானந்தம் விட்டுரைக்க
வெத்தடி தன்னை விளையாட மாநடம் வேடங்கொண்டே. (௨)

End:

பிறந்தே யிறந்து பிறக்கின்ற மாயையின் பின்னிறப்பை
மறந்தே பிறக்கு மூன் மாமோக மாநட மாதிலத்தின்
சிறந்தே யிருக்குந் திருவடித் தாள்வெளி தீர்க்கமதா
மறந்தா ரொருவர்க் கறியாத பேரின்ப மானந்தமே (௪௩

(கு-பு.)—

இந்நூல் சைவமத விஷயமானது. இயற்றியவர் பெயரும் நூலின்பெயரும் இன்னவெனத் தெரியவில்லை. நாற்பத்து மூன்று கட்டளைக்கலித்துறைகளாலாகியது. இந்தப் பிரதியில் முற்றும் இருக்கின்றது.

No. 1329. சூத்திரக்கலித்துறை.

SŪTTIRAKKALITTUṞAI.

Pages, 10. Lines, 8 on page.

Begins on fol. 97*a* of the MS. described under No. 1214.

Incomplete. Contains 1 to 21 stanzas together with two additional stanzas which are given in the Tamil remarks below.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதி போன்றது. ஆயினும் நாற்பத்து மூன்று பாடல்களுள் இருபத்தொரு பாடல்களும்,

"கண்ணொன் றிரண்டொரு காரண காரியங் கண்டு கொண்ட
விண்ணொன் றிரண்டு விதமாக நின்றந்த வீதி வெளி
யொண்ணொன் றிரண்டு பரிபூரணஞ் செய்த பாதமதே.(?)

ஆனை முகவற் கிளையவ னுய்வந்த வாறுமுகக்
கோனைக் குருவென் றறிந்தடி யேனிக் குவல யத்தில்
வானை யழவுக் கடங்காத வட்டத்தில் வந்திருந்த
சேனைத் தலைவன் திருச்செந்தி லாதிபன் சேவகனே."

என்னுமிரண்டு பாடல்களும் இந்தப் பிரதியில் உள்ளன இந்நூலின் தலைப்பில் கலித்துறையென்றே பெயர் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

No 1330. சைவசித்தாந்தசந்திரிகை.

ŚAIVASIDDHĀNTACANDRIKAI.

Size, 6½ × 2 inches. Pages, 26. Lines, 19 on a page.

Begins on fol. 79*a* of the MS. described under No. 335.

Wants the first eight leaves in the beginning and so incomplete.

A prose work on Śaiva Siddhānta At the end of the work there are three stanzas, the first of which is in praise of Aḻagiyaśiṟṟambaladēśikar, the second is in praise of Śaravaṇadēśikar and the third is an old stanza beginning with Undikaḻiṟu.

Beginning:

குண்டலியென்ற குடிலையிலே . . . . . தனையுடைய மகாமாயையிலே மகாசங்காரத்தின் முடிவிலே இந்த மகாமாயையில் ஏகதேசத்தைப் பரமசிவம் பக்குவம்பண்ணி நாத தத்துவத்தைத் தோற்றுவித்து, அந்த நாதத்து

வத்திலே விந்து தத்துவத்தையும், விந்து தத்துவத்திலே சதாசிவ தத்துவத்தையும், சதாசிவ தத்துவத்திலே ஈசுவரதத்துவத்தையும், ஈசுவரதத்துவத்திலே சுத்த வித்தையென்னும் தத்துவத்தையும் தோற்றுவிப்பன்.

End:

பிராரத்தம் அனுபவத்தாலே தொலையும். இனி ஆகாமியம் போ(கி)றவுபாயந்தன்னை யப்பிரதானனுகவறிந்து, யான் பிறர்க்குச் செய்தேன்; எனக்குப் பிறர் செயதார் என்னுஞ் செருக்கை யறுத்து நிற்கையாலேருது. இப்படி மூன்று வகைப்பட்ட கன்மமுந் தொலையும். ஆணவசத்தி க்ஷயிக்கக் கன்மமும் க்ஷயமாம். கனமமில்லாதபடியாலே கன்மத்தால் வரும் மாயா காரியமாகிய உடலும் இல்லையாம். காணுதிகளுமில்லையாம். இப்படியாகையாலே ஆ[ற்](ன்)மாவுக்குப் பாமுத்தியுண்டென்றறிக. இனி, மாயாமலமிரண்டு வகையும் திரோதானத்தின் முறைமையும் முன் எழுதினபடியறிவாயாக.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் சைவசித்தாந்தத்தைச் சேர்ந்தது; சிறந்த வசன நடையிலமைந்தது. இயற்றியவர் இன்னுரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியில் முதலில் எட்டு ஏடு இல்லையாதலின் நூலின் முன் பகுதியில்லை. இந்நூலின் பின்னர் அழகியசிற்றம்பலதேசிகர், சரவணதேசிகர் ஆகிய இவ்விருவருடைய தோத்திரச் செய்யுட்கள் ஒவ்வொனறும், சித்தாந்த சாத்திரத்தொகை முதலியவற்றைத் தெரிவிக்கும் "உந்திகளிறு" என்றும் பழைய வெண்பாவொன்றும் உள்ளன.

No. 1331. சைவசித்தாந்தப்பிரகாசக்கட்டளை.
ŚAIVASIDDHĀNTAPPIRAKĀŚAKKAṬṬAḶAI.

Pages, 21. Lines, 11 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 354.

Complete.

A treatise in prose on Śaivasiddhānta. It gives the accepted conclusions of the six systems of Sanskrit philosophy and it is stated in the stanzas in the beginning and the end that this work is a Tamil rendering by Tiruvāvaduturai Śivañānamunivar of the Sanskrit work entitled the Siddhāntaprakāśikai written by Sarvātmaśambuśivāčāriyar. This Sanskrit work is quoted as an authority by Maṟaiñānasambandar in his commentary on the Śivañānaśittiyar.

Beginning:

வணங்கி வாழ்த்தி மதிப்பரும் பொருளை
வணங்கி வாழ்த்தி மறித்துமன் பெரிதே
இயங்கியற் பொருளு நிலையியற் பொருளும்
படைத்துடன் விராய்ப் பசுபாச மாற்றிய
முப்புரப் பகைஞன் முழங்குகழ லோன்றன்
மெய்ப்படப் பரவுதும் வீடுபெறற் பொருட்டே.

"சைவா கமத்தின் மெய்யுணர் காட்சி
யருட்ச[று](ரு) வா[ற்](ன்)ம சம்புவா சாரியன
தரு சித்தாந்தப் பிரகா சிகையினை
யம்முறை மொழி பெயர்த் தறைகுவன்
செம்மனத் தமிழோர் தெளிதரற் பொருட்டே."

ஈண்டுசெ சாதி குலம் பிறப்புமுதலியவற்றான் அபிமானஞ்செய்தற்கிடமா கிய இந்தத் தூலதேகம், பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாசமென்னுமிவ் வைந்துங்கூடிப் பரிணமித்தது. இந்தத் தூலதேகத்தில் முனசெய்த புண் ணியபாவங்களுக்கு ஈடாகிய வேதியர் முதலாகிய சாதியும் வடிவும் அழகும் இந்திரிய வலிமையும் பெற்று வரையறைபபடுமாயுளும் வரையறைப்படும் (. . . . .) போக்குவரவுடையனுயைப் புருடனென திற்பவன் ஆன்மா.

End:

பரமசிவன்போல முழுதுமுணர்தல் முழுதுஞசெயதல் நித்தமகிழ்ச்சி அனுதியாகிய சுதந்தரத்தன்மை கெடாத சத்திபு(டை)டமை அளவிளந்த சத்தி யுடைமையென்னும் சாட்குண்ணியத்தின சொரூபத்தைப பெறுதலும் இலக கணமாம். இந்தக் குணங்களைப்பெற்றவர்க்குப பரமசிவனைப்போலப் பஞ்ச கிருத்தியஞ்செய்தல்கூடாது. பரமசிவனே பஞ்சகிருத்தியத்தால் பிறருக்கு அனுக்கிரகஞ்செய்வரெனவறிக.

Colophon:

ச[று](ரு)வா[ற்](ன்)ம சம்புவாசாரியரால் செய்த வடமொழி சித்தாநதப் பிரகாசக்கட்டளை தமிழாற்செய்யப்பட்டது.

வடநூற் கடலுந் தென்றமிழ்க் கடலு
முழுதுணர்ந் தருளிய முனிவரன் றுறைசை
வாழ்சிவ ஞான மாதவன் முனனூற்
சித்தாந் தப்பிர காசிகை சிறந்திட
மொழிபெயர்த் தருளினன் தென்மொழி யாக
மருளகன் றெம்மனோர் மதிபெற்ற பொருட்டே.

(கு-பு.)—

இந்நூல் சைவசித்தாந்த சாஸ்திரங்களுள் ஒனறு. மீமாஞ்சை, வைசே டிகம், நியாயம், சாங்கியம், பாதஞ்சலம், வேதாந்தம் முதலிய சாஸ்திரங்க ளின் முடிவான அபிப்பிராயங்கள் இன்னின்னவென்பது முதலாகிய பல விஷ யங்களை எளிதில் அறிதற்குக் கருவியாக உள்ளது. சருவான்மசம்புசிவாசா ரியர் வடமொழியிற் செய்த இந்நூலை, திருவாவடுதுறைச சிவஞானமுனிவர் தமிழில் மொழிபெயர்த்தனரென்று முதலிலும் இறுதியிலும் உள்ள அகவற் பாவால் விளங்குகின்றது. 'சித்தாந்தப் பிரகாசிகை' என்றும் இந்நூலுக்குப் பெயருண்டு. சித்தியாருககு உரைசெய்த மறைஞான தேசிகர் தம் உரையில் இப்பெயரிய வடநூலை மேற்கோளாகக் எடுத்தாண்டிருக்கின்றனர்.

No. 1332. சைவசித்தாந்தப்பிரகாசக்கட்டளை.
ŚAIVASIDDHĀNTAPPIRAKĀŚAKKAṬṬAḶAI.

Pages, 42. Lines, 20 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 1180.

Complete.

Same work as the above poem from which this has been restored.

(கு-பு.)—

இது முன் நம்பர் பிரதியைப்பார்த்து எழுதப்பட்டது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

No. 1333. சைவசித்தாந்த வசனம்.
ŚAIVASIDDHĀNTA VACANAM.

Substance, palm-leaf. Size, $7\frac{3}{4} \times 1\frac{3}{8}$ inches. Pages, 31. Lines, 11–12 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Seems complete.

A treatise in Śaivasiddhānta explaining the nature of Pati, Paśu and Pāśa and stating that Paśu or the individual soul gets rid of Pāśa by means of spiritual enlightenment obtained through the grace of the Guru and attains salvation.

Beginning:

சைவசித்தாந்த வசனம் பாகம் 1.

சிவாகமஞ்சொல்லும் பொருளாவது:— பதி பசு பாசமூன்று; இதில் பதியாவது சிவம். பசுவாவது ஆன்மா. பாசமாவது ஆணவ(ங்)கன்மமாயை ஆக இவையைந்துபொருளும் அநாதியாய நித்தியமாய்த் தோற்ற நாசமில்லாததாய்க் கால . . . . . தாய்வியாபகமாய், அருவும் உருவும் அருவுருவுமல்லவாய் வெவ்வேறு சத்தியையுடையதாய், ஒருவடிவும் ஒரு நிறமும் ஒரு சுட்டுமில்லாததாய் அப்பிரமேயமாய் அறிவதாயிருக்கும். இதில் சிவமாவது :—

End:

ஆன்மசுத்தியாவது :—அருளில்பணியறவொடுங்கல். ஆன்மலாபமாவது:—ஆனந்தத்திலழுந்தல். இந்த முறைமையாலே ஆசாரியார் அருளினாலே நிட்டைகூடுக. இது கூடாதாகில் கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதலிலே நிற்க. அதுவுங்கூடாதாகில் உண்மைச்சரியைகிரியாயோகங்களிலேயுறைத்து நிற்க. அப்படி நிற்கவே அந்தநிட்டைவந்துகூடும் . . . . சிவாகமங்களிலே விதித்தலைச்செய்து விலக்குதலொழிந்து அஞ்ஞானமுடையவர்கள் சார்வைவிட்டுச் சிவஞானமுடையவர்கள் சார்வாயிருக்கக்கடவன். இது மெய்கண்டசாத்திரத்தின் மார்க்கமெனவறிக.

(கு-பு.)—

இந்நூல் சைவசித்தாந்தத்தைச் சேர்ந்தது. பதிபசுபாச இயல்புகளை நன்குவிளங்கச்செய்வதுடன், குருவருளால் ஞானம் நிரம்பப்பெற்றுப் பாசம் நீங்கிப் பசுவாகிய சீவன் முத்தியடையும் விவரமுதலியவற்றைத் தெரிவிப்பது. வசனநடையாலாயது. இதில் இந்நூல் முடிந்திருப்பதாகவே தோற்றுகிறது.

No. 1334. சைவசித்தாந்த வசனம்.
ŚAIVASIDDHĀNTA VACANAM.

Pages, 34. Lines, 25 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 562.

Seems complete.

This work here has been copied from the MS. described above.

(கு-பு.)—

இது முன்நம்பர் பிரதியைப் பார்த்தெழுதப்பட்டது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் அதில்உள்ள அளவேயிருக்கிறது.

No. 1335. சைவசித்தாந்தம்.
ŚAIVASIDDHĀNTAM.

Substance, palm-leaf. Size, $8\frac{7}{8} \times 1\frac{1}{8}$ inches. Pages, 24. Lines, 13—14 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Begins on fol. 1*a*. The other work herein is Śaivasiddhānta-vacanam 13*a*.

Contains the commentary on 69 Kuṟaḷ Veṇbā stanzas which explain the principles of the Śaivasiddhānta. The names of the work and of the author are not given in this MS., but it contains the first stanza alone of the text.

Beginning:

"ஏகனனேகனிருள் கருமமாயையிரண்டாக விவையாறுதியில்."

எ - து - ஏகன் - கர்த்தா, அனேகன் - ஆன்மா, இருள் - ஆணவமலம், கருமம் - புண்ணியபாவங்களாகிய கர்மமலம்,

மாயையிரண்டாவன் :—சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை ஆக இந்த ஆறு பொருளுக்குங் காரணமில்லே ; அறுதியிலேயுள்ளது. நித்தியமாம் - அழியாததாயிருக்கும். ஏகனுகிய கர்த்தாவுக்கு எண்ணிறந்த தன்னியல்புக்குணங்களுண்டு ; அ[தி](வற்றி)லே யிரண்டுகுணஞ்சொல்லுகிறோம். அஃதேதென்னில் :—ஒருவருமறியாமற்றுமேயறிகின்ற குணமொன்று ; ஆன்மாக்களுக்கு அறிவிக்கிறகுணமொன்று ஆக 2.

இதற்கு வசனம் சிவஞானசித்தியாரில் அனுசாஞ்சூத்திரத்திற்[ப்] "பொ[ரி](றி)புலன்கரணமெல்லாம்" என்ற திருவிருத்தமுழுதும்.

End:

பக்குவான்மாவுக்கு ஞானசாத்திரத்தைத் தானே படித்தால் ஞானம் விளங்காது. ஞானுசாரியர் சீடனுடையபக்குவமறிந்து ஞானசரித்திரத்தைப் போதித்தால் ஞானம்விளங்கும் ; அஃதெப்படிப்போலத் தண்ணீர்த்தாகமுடையவன் சமுத்திரத்துத் தண்ணீரைத் தானே குடித்தால் தாகந்தீராது. மேகமானது சமுத்திரத்துத்தண்ணீரைப் பருகி உவரையெல்லாமகற்றித் தண்ணீரைக் கொடுத்தால் தாகந்தீரும். தண்ணீர்த்தாகமுடையவனைப்போ

லும் ஆன்மா., சமுத்திரத்தைப்போலும் ஞானசாத்திரம். மேகத்தைப்போ லும் ஞானசாரியார். (கூ௰௯)

* * * *

(கு-பு.)—

இது சைவசித்தாந்த விஷயமான குறள் வெண்பாக்களின் பொருளை வசனநடையில் விரிவாகக் கூறுவது. நூலின் பெயர் நூலாசிரியர் பெயர் முதலியன ஒன்றும் விளங்கவில்லை. இந்தப் பிரதியில் 1—69 பாடல்களுக்கு மட்டுமே இவ்வசனம் இருக்கிறது.

No. 1336. சைவசித்தாந்தம்.
ŚAIVASIDDHĀNTAM.

Pages, 42. Lines, 25 on a page.

Begins on fol. 19*a* of the MS. described under No. 562.

Incomplete.

Same work as the above. It was copied from the MS. described above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதியைப்பார்த்து எழுதப்பட்ட பிரதி. இதில் இந்நூல் முன் பிரதியின் அளவே உள்ளது.

No. 1337. சைவசித்தாந்தவசனம்.
ŚAIVASIDDHĀNTAVACANAM.

Pages, 8. Lines, 12 on a page.

Begins on fol. 13*a* of the MS. described under No. 1335.

Seems complete, but wants the beginning.

A work in prose dealing with Śaivasiddhānta. The name of the author is not given.

Beginning:

உயிர்க்கு எண்ணித்தொகை பண்ணப்படாது. பிறப்புமில்லை; இறப்புமி ல்லை[ச்]; சிவனைப்போலே அழியாமலிருக்கும். எந்தக்காலமும் ஆணவம லத்துடனே கூடியேயிருக்கும். எப்படிப்போல: அரிசிக்குத் தவிடுமிபோல வுஞ் செம்புக்குக் களிம்புபோலவுங் கடல் நீருக்கு உப்புப்போலவும்; இப்படி யாயிர முவமையுண்டு.

End:

அந்த ஞானம் பத்துவிதமாயிருக்கும்; இதற்குவகை:—தத்துவரூபம், தத்துவதெரிசனம், தத்துவசுத்தி, ஆ[ற்](ன்)மரூபம், ஆ[ற்](ன்)மதெரிசன ம், ஆ[ற்](ன்)மசுத்தி, சிவரூபம், சிவ[தெ]தரிசனம், சிவயோகம், சிவபோகம் ஆகத் தசகாரியம், "க0" இதில் ஒன்பதும் உயிர்கண்டுகளிப்பன. சிவபோ கம் ஒன்றைமாத்திரம் எந்தக்காலமும் கண்டுகொண்டேயிருப்பன். இதற்கு மேல் ஊதியம் ஒன்றுமில்லை.

(கு-பு.)—

இதுவும் சைவசித்தாந்தத்தைச் சேர்ந்ததே; வசனநடையிலமைந்தது. இந்தப் பிரதியில் இது முடிந்ததாகவே தோற்றுகிறது. நூலாசிரியர் பெயர் நூற் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை.

No. 1338. சைவசித்தாந்தவசனம் ŚAIVASIDDHĀNTAVAOANAM.

Pages, 10. Lines, 25 on a page.

Begins on fol. 41*a* of the MS. described under No. 562.

Seems complete, but wants the beginning.

Same work as the above, being a copy restored from it.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதியைப்பார்த்து எழுதப்பட்ட பிரதி. இதில் எழுத்துப் பிழைகள் மிகுதியாகவுள்ளன.

No. 1339. சைவானுஷ்டானபூசாவிதி முதலியன. ŚAIVĀNUṢṬĀNAPŪJĀVIDI MUDALIYANA.

Pages, 6. Lines, 14 on a page.

Begins on fol. 92*a* of the MS. described under Nos. 335 and 693.

Complete.

On the ceremonial method of conducting the daily worship of Śiva. The name of the author of this work is not given.

Beginning:

பூசைத்தானத்தில் வடக்குமுகமாய் வந்திருந்து பூதிதரித்துக்கொண்டு பிராணாயாமங் கரதியாசமங்கதியாசம் பண்ணிப் பாத்தியாசமனத்துக்கு ஒரு வட்டகையில் மூலத்தால் எழுதரம் அர்ச்சித்து அபிமந்திரித்து நிரீட்சணதி சுத்திசெய்து விசேட அர்க்கியங்கொண்டு தெற்குத்துவாரத்தைப் புரோட் சித்துச் சுவாமிக்கு வலமிடமாகச் சச்சந்தானவாசாரியார் எழுவரையும் அக்கினிதிக்கிலே அக்கவடமும் நிருதிதிக்கிற்பரமமும் மேல்திசையிற் சிவஞான மும் வாயுதிக்கு முதல் ஈசானவரை ச[ை]மயாசாரியார் நால்வரையும் வர வரமந்திரங்கொண்டு நமாந்தமாக மூலத்தாலர்ச்சித்துச் சுவாகாந்தமாகப் பாத்தியங்கொடுத்துச் சுவாமியெழுந்தருளியிருக்கிற தானத்தில் பாத்திரம் வைத்து.

End:

பூசை செய்யென்றால் நானென்ன செயயப்போ(கி)றேன் ; எல்லாந் தேவ ரீர் செயலென்று கையிலே அர்க்கிய [ெ]சலத்தைவிட்டுச் சுவாமி யத்தத் திலே பூசாபலத்தையும் [ெ]சப பலத்தையும் கைகொள்ளவென்று கையி லே யிருக்கிற [ெ]சலத்தை மூலத்தால் தாரைவார்த்துக் கையிலே யிருக்கிற புட்பத்தை மூலத்தாற் திருமுடியிற் சாத்தித் தோத்திரந் தெண்டன்பண் ணிக் கரதியாசமங்கதியாசம் பண்ணிக்கொண்டு, சந்தான சமயாசாரியார் இருடிகளுக்கெல்லாம் பராமுகவர்க்கியங் கொடுத்து ஆசனமூர்த்தி மூலத் தால் அர்ச்சித்துப் பாத்தியாசமனவர்க்கியங் கொடுத்துச் சுவாமியைப் பெட் டகக் கோயிலிலெழுந்தருளப்பண்ணிப் பீடத்திலே ஆதன மூர்த்திமூலத்தால் அர்ச்சித்துப் பாத்தியவாசமனர்க்கியம் கொடுத்து அர்க்கியத்தை யுத்தி யாபனம்பண்ணிக் கொள்ளவும்.

(கு-பு.)—

இது, சிவபெருமானைச் சைவர்கள் பூசிக்கவேண்டிய விதிமுதலியவற்றை விளங்கக் கூறுவது. இயற்றியவர் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை. இதில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

No. 1340. சைவானுஷ்டானவிதிமுதலியன. ŚAIVĀNUSṬĀNAVIDIMUDALIYANA.

Pages, 5. Lines, 11 on a page

Begins on fol. 242*a* of the MS. described under No. 1260.
Complete.
Similar to the above.

Beginning:

சத்தினிபாதமுதிர்ச்சியினாலே ஞானாசாரியனையடைந்து ஞானதீக்ஷையைப்பெற்றுச் சிவாகமமும் சிவானுபூதியுமுடைத்தாயிருக்கிற ஞானவான் ஞானபூஜையைப்பண்ணக்கடவன் எனினுமாம். உ[ை]தயத்துக்கு அஞ்சு நாழிகை யென்னவெழுந்திருந்து கூடினசுத்திசெய்து சமாதியை யடைந்திருந்து.

End:

சிவஞான குருமூகல் சி[றீ](ரீ) ஞானசம்பந்த குருமுதல் அர்ச்சித்து வேண்டிக்கொண்டு பராமுகவர்க்கியங்கொடுத்து[யி](இ)ந்த மந்திரங்களையு மர்க்கியங்களையும் ஒடுக்கிக்கொள்ளவும்.

முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது; ஆயினும், அதனினும் இதுவேறானது. இயற்றியவர் பெயா முதலிய விவரம் புலப்படவில்லை. முற்றும் இருக்

No. 1341. சொக்கநாதர்வெண்பா. ŚOKKANĀDARVEṆBĀ.

Substance, palm-leaf. Size, $8\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Pages, 10. Lines, 8 on a page. Character, Tamil. Condition, old.

Begins on fol. 12*a*. The other work herein is Dēvikālōttiram 1*a*.
Incomplete.

A poem in praise of Śokkanādar, a form of Śiva worshipped in Madura. The author is made out to be Tiruññānasambandadēśikar of Dharmapuram Mutt, a disciple of Tiruvālūr Ñānappirakāśadēśikar. The author refers to the 64 different deeds of Śiva and implores His grace.

Beginning:

சொக்க[ஞ](நா)தர்வெண்பா.

நீயே பரமசிவ னுனக்கா னின்மலனே
நாயே னுளமகிழ நன்றாகப்—பேயேன்
கருத்தடங்க நின்கருணை காட்டியின்ப வெள்ள
மருத்திடுவை சொக்க நாதா. (க)

புண்கட்டு தோலைப புதுககி மயக்கமுறக்
கண்கட்டு வித்தைபோற் காட்டுவாய்—பண்கட்டுப்
பூணுவேன் றன்னையின்ப பூரணத்திற் பூணவரு
டாணுவே சொகக நாதா. (உ)

ஏடாரு நாரியரை (யை)யோ யமன்பிடிக்கும்
பாடா விதியென்று பாராமற்—கேடாரப்
பூண்ட*வா பாதனென்று போடா தென்னையருளி
யாண்டவா சொக்க நாதா. (ங)

End:

சேகரத்தி னுச்சியின்மேற் செந்தேனுக சிசித்தே
போகவச (மாகுமோ) போகாதார்—தாக
மிகவுறவே யுள்ளத்தில் வேண்டிலுன்றாட் சோந்தே
னக(முறுமோ) சொக்க நாதா (சஉ)

அடியார் பரிபாக மெல்லா மறிந்த
படிகீழ்ப் பரமேற் பரத்திற்—(கொ)டுபோ
யிருத்திடுவை சேரலினு மேலாய்(ப்) போக
மருத்திடுவை சொக்க நாதா. (சங)

வாழை(ம்) மலத்தால் வருந்தி மிகவுடைந்த
வேழையோர்க் கையோ விரங்குவாய்—கோழையனுய்ப
போனேன் புல(பபகையாற்) பொனனடியை நின்னருளால்
முனேதா சொக்க நாதா. (சச)

* * * * *

(கு-பு.)—

இது சைவமதவிஷயமானது. திருவாரூர் ஞானப்பிரகாசதேசிகரின மாணுக்கரான தருமபுரம்திருஞானசம்பந்ததேசிகர், மதுரையிலெழுந்தருளியிருக்கும் சொக்கநாதர் அடியார்களுக்கு அனுககிரகித்தமுறைமை சைவசித்தாந்தத்தின் முடிந்த கருத்தாக இருத்தலைப பலபடப் பாராட்டித் தம்மையும்அடிமை கொள்ளவேண்டுமென்று பிராாத்திப்பதாக அமைந்தது. முற்றும் இல்லை.

No. 1342. ஞானசாரம்.
ÑĀNASĀRAM.

Pages, 35. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 205*a* of the MS. described under No. 536.

Complete in 117 stanzas including the Pāyiram.

A treatise in Śaiva Vēdānta laying down the path of right knowledge. The author is Kaṇṇuḍaya Vaḷḷalār of Śīkāḻi.

Beginning:

கண்ணுடைய வள்ளலருளிச்செய்த ஞானசாரம்.

ஒருகைவெண் கோட்டுக் கன்றை யோரிரு கன்னக் குன்றைச்
சொரியுமும் மதத்து நால்வா யைங்கரத் தும்பி தன்னை

---

* ஆபாதன் = தழுவுகின்றவன்.

யருவிகண் ணுரு யேழை யன்பருக் கன்றி யெட்டாத்
திருவடி நலஞ்சே ரின்பத் தெய்துவான் சிந்தை செய்வாம். (௬)

* * * * *

மிக்கவே தாந்த சைவ மெய்ப்பொருட் பயனும் மூவர்
தொக்கசெந் தமிழ்சேர் வாய்மைச் சுருக்கமாய் வாதவூர
ருக்குதின் றோது முண்மைக் குரியதா விந்த நூற்குத்
தக்கபே ருரைக்கின் ஞான சாரமாம் பெயர தாமே. (௯)

* * * * *

பாயவகைச் சாறு வாகன் புகழ்சிவாத் துவிதி யீரு
யுய்பொரு ளிதுவென றெண்ணி யின்றள வுணர வொண்ணு
மெய்தரு பொருளா யின்ப வீட்டில்வே தாந்த மான
சைவவத் துவிதந் தன்னைத் தமிழினுற் சாற்ற லுற்றும். (எ)

பாயிரம் முற்றும்.

பரசிவன் பரையாற் பாய குடிலையி னுதந் தோன்றி
விரவிய நாதந் தன்னில் விந்துவாய் விந்து தனனின்
மருவுசா தாக்கிய மாய்ப்பின் மான்னுசா தாக்கி யத்தி
லுரவிடும் கேச மாய்ப்பின் னுருத்திர மதனி லுண்டாம் (௧)

சொன்னமுன் விந்து தன்னிற் சூக்குமா திகளோர் நான்கு
வன்னமோ ரைம்பத் தொன்று மந்திர மேழு கோடி
யுன்னிடு நூல்க டானு முற்பவித் தசுத்த மாயை
தனனிலே யனந்தர் தம்மாற றுடிகலை நியதி சாதம். (௨)

End:

இவனவ னுகுந் தன்மை யேதுமற் றின்பா தீதத்
தவனிவ னுகுந் தனமை யதுவுமற் றளவிறந்த
வவனிவ னுகுந் தன்மை யவனிலத் தகண்ட வுண்மைக்
கவனிவ னுகா முத்தி யதுசிவ முத்தி பாமே. (௱௪)

* * * * *

சிலமெய்த் திருவே டத்தின் செயதிபுஞ் சிவா[லே](ல) யத்தின்
பாலுறு வடிவுந் தன்பாற் பயன்படு சிவமாய்க் கொண்டிட்
டோலமிட் டுருகிக் கண்ணீ ரொழுகநெக் குருவருட்சேர்
கோலமே கோலமாவர் குறைவிலா நிறைவி னோரே. (௱௫)

முடிவறு முடிவில் வைத்த முன்னவன் பாதம் போற்றி
யடிமுடி நடுவி லின்ப மருளருட் சரணம் போற்றி
வடிவெடுத் தென்போல் வந்த வளர்பெருங் கருணை போற்றி
படிமிசை பயின்ற வுண்மைப் பதாம்புயம் போற்றி போற்றி. (௱௧)

Colophon:

கண்ணுடைய வள்ளலருளிச்செய்த ஞானசாரம் முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது சைவநூல். சீகாழிக் கண்ணுடைய வள்ளலாரால் இயற்றப்பட்டது. ஞானமார்க்கத்தை நன்குவிளக்குவது. கடவுள் வாழ்த்தும் பாயிரமும் உட்பட்ச் செய்யுட்களின் தொகை 117. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமுள்ளது.

No. 1343. ஞானநன்மை பஞ்சாக்கரம்
ÑĀNANANMAI PAÑCĀKKARAM.

Pages, 6. Lines, 8 on a page.

Begins on fol 89*a* of the MS. described under No. 251.

Seems incomplete.

A treatise in Śaivism explaining the greatness of the five-syllabled prayer-formula relating to Śiva.

Beginning :

விகாரஞ்செறியு(மை)ம் பூதபஞ்சாட்சரம் மே[வ](வு)தல்கோ
நகாரம்பி[று](ரு)திவி மகாரம தப்பு நண்ணியந்தச
சிகாரமுந்தேயுவகாரமும் வாயுசெறிந்துநிற்க
யகாரமெனுமெழுத்தாகாச மாகுமியலிதுவே (க)

End :

சங்கமம்பொருளெனு மல் [த்]தாபரம்பொருளென்றேற்றி
லங்கவர் பெறுபே றில்லை யண்ணலாராணை திண்ணஞ்
சங்கமம்பூசைதானே தருகுருலிங்கபூசை
யங்கவைமூன்றுமொன்று யறபுதமாகுமெனறே. (உஉ)

இது மயேசுரன் பெருமை.

*　　*　　*　　*

(கு-பு.)—

இது சைவசமயத்தைச்சார்ந்தது. பஞ்சாட்சரத்தின் பெருமைமுதலிய வற்றை விளக்கமாகக் கூறுவது; பூர்த்தியானதாகத் தெரியவில்லை.

No. 1344 ஞானவிளக்கம்.
ÑĀNAVIḶAKKAM.

Pages, 28. Lines 13–14 on a page.

Begins on fol. 46*a* of the MS. described under No. 344.

Complete in 101 stanzas including the Pāyiram.

This work is considered to be one of the 20 Śāstirams of Vaḷḷalār. It deals with Śaivism and lays down that through the grace of a proper Guru a person can get rid of nescience and Samsāra and realize the Brahman.

Beginning :

கல்லாலின் கீழிருந்த கண்ணுதலை மாமேரு
வில்லாற் புரமெரித்த வேதியனை - சொல்லாமற்
சொல்லிப் பிறப்பறுத்த தூயவனை நன்னெஞ்சே
சொல்லிப்பல் காலுந் தொழு. (க)

*　　*　　*　　*

பக்குவத்துக் கீடாய[ப] யன்னெறி [யு] (களுஞ்) சொல்லு
மிக்கவழி பக்குவற்கு வேத[ந்து](ங்க) - (டு)க்கமிலா
ஞானத்தைச் சொல்லுமதை நன்றாய் விசாரித்துன்
னூனத்தைப் போக்கிடநீ யுன்.

கங்லக திகர்க்கு[ங்](மருட்) கண்ணுதலோன் சொற்றநூல்
கங்கக யொழிந்த கழியொக்கும்—கங்கைநதி
சூழ்கிடந்த சென்னியற்கே தொண்டுபட்ட நன்மாணு
ழூழ்கிடந்த நெஞ்சா ருரை. (ரு)

பாயிர முற்றும்.

'சத்து மசத்துஞ் சதசத்து நீயல்ல
சுத்தசிவ நீயென்று சொ[ன்](ல்லி)ஞன் · மொய்த்தெழுந்த
கல்லாலின் கீ[ழிருந்து] (ழே) கதிகாண நால்வர்க்குஞ்
சொல்லாமற் சொன்ன துரை. (சு)

ஒருபொருளை நீத்தங் கொருபொருளைப் பற்றி
யிருபொருளும் போக்கி யிடையே—யொருபொருளு
மற்றநிலை யேதோ வஃதுன் னிலையென்றான்
குற்றமற்ற ஞான[க] குரு. (எ)

End:

ஆகாயம் போலுன் னறிவுபரி பூரணமா
யோகானு பூதி யெழுந்தாலு—மாகாயம்
போமளவு மாளவந்த புண்ணியனைப் போற்றிநினை நந்
தாமளவுஞ் செய்ய[ற](ர்ச) சனை. (௧00)

வாழி திருச்சனகர் வாழி சனத்குமரா
வாழி சனுதர்மறை(ச) சனந்தர்—வாழிமறைக்
கல்லாலின் கீழிருந்த கண்ணுதலார் மாமேரு
வில்லா மணிச்சிலம்புமே. (௧0௧)

Colophon:

ஞானவிளக்க முற்றும்.

(கு-பு.)—

நல் வள்ளலார சாத்திரம் இருபதனுள் ஒன்று. சைவசமயத்தைச் சார்ந்தது. சற்குருவை யடைந்தால் அவரருளால் சம்சாரதுக்கமும் அஞ்ஞானமும் எளிதில் நீங்கிப் பிரமஞானியாகலாமென்றும், அவரது மகிமைகள் இன்னின்ன வென்றுங்கூறுவது. பாயிரம் உட்பட நூற்றொரு வெண்பாக்களாலாயது. முற்றும் இருக்கிறது.

No. 1345. ஞானோபதேசம்.

ÑĀNŌPADĒŚAM.

Pages, 17. Lines, 5 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 360.

Complete in 30 stanzas.

Herein a Guru at the request of his disciple teaches him the path of wisdom and the knowledge of the Brahman.

Beginning:

கு[று](ரு)சாமி குருபாதந்தலைமேற் கொண்டேன்
குரு[று](ரு)சாமியுபதேசங்குறித்திரானல்
ஒரு மனுவுவடியேனு . . கவேனு
முத்தமனேபெ[த்த](ற்ற)வனே யுரைப்பீரை[றய்](ர)யா
கருவென்றமாயவுடலெடுத்து விட்டேன்
கருவடக்கிக்கலையெழுப்பிக் காண்கவென்றல்
திருநின்ற நிலையெங்கே சேர்வதெங்கே
திருக்க[று](ரு)த் தெ[ய](த)ன்குருவே செப்பவா(மே). (௧)

செப்பு[கு](கி)றேனப்பா கேளுகேளு
செனனமென்ற பொய்மாய்(ை)க தீராதப்பா
மு[ப்பு](ற்பி)றவிதவம் பெ[த்து](ற்று) முயன்று . .
முத்திக்குஞ்சித்திக்கு[ஞ்](ம்) முனிவ[ரு](ரா)வாா
ஒப்பு[கு](கி)றேன்கே[லி](ளி)ன்னஞ் சொல்வே (?)
னுலகில் குருவுதேசமுத . . . . .
யிப்[பு](பி)றவிவிட்டகுறை யெடுத்[து](த)தென்றல்
இடமெ[ற](ர)லாம்ஞான மெய்தும்பாரே. (௨)

End:

ஐயாவே குரு[ஞ](நா)தாவுன்ன[டி](டி)மை சரணம்
ஆள்வதுனககேபாரமையாவே சரணம்
பொய்யறுக்குமெ(ய்)ஞ்ஞானவாள்கையிலேந்தி(ப்)
பொய்யறுத்து மெ(ய்)ஞ்ஞானம்புகட்டிவைத்தாய் சரணம்
வையகத்திலப்பவர்க்குப் பிறப்பறுக்கவென்றே
வந்தவதரித்தகுருமலரடியே சரணம்
கையிலெடுத்த குழந்தை ககசுத்தில்வைப்பர்
கடனுனக்கேகுருசுவாமி காத்தருளுஞ் சரணம். (௩௦)

(கு-பு.)—

இந்நூல் ஞானமுண்டாம் வழியை விளக்குவது. சிஷ்யனொருவன் குருவையடுத்துக்கேட்க அவர் அவனுக்கு உபதேசித்ததாக வமைந்துள்ளது. முப்பது பாடல்களையுடையது.

No. 1346. தசகாரியக்கருத்து.
DAŚAKĀRIYAKKARUTTU.

Pages, 15. Lines, 8–10 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 1272.

Complete

Indicates brifiy what is stated in each of the 55 stanzas of the Daśa-kāriyam—vide the nextnumber. The name of the author is not given.

Beginning:

தலை(யானே) எ-து பாயிரங்கூறியது. ஒரு (வியவிச்சையாகி) எனபது (விஞயகர்வணக்)கம. (க) அருந்திடும்வினையு(ம்) எ-து இதுவுமது (. . .) பிறவியிற்குருடர் எ-து முப்பொருட் கருமமூன்று ஞானமும் அதுவருங்கிரமமும் கூறியதன்பயனும்[தி](த)சகாரியத்தைப் பிறகூறவேண்டி அம்மூன்று ஞானத்தில் பாசஞானம் இத்தன்மையவென்று திருட்டாந்த முகத்தாலுணர்த்திய்து. (௩)

End:

முத்தியை நான்கதாக மொழிந்கனர் எ-து க[ற்](ர்த்)தா முத்தியிரண்டாக நூல்களிலே சொன்னலும், அவை சொல்லும் வழக்கறிந்து ஒன்றென்றே கொள்வாமென்றுணர்த்தியது. (௫௪)

முன்னவன் வடநூல்நோக்கி மொழிந்தனன் போதமுற்றேன் - எ-து முத[நூ](னூ)ல், வழிநூல், சார்புநூல் மூன்றையும் விசாரித்து அ[ன்னூ](ந்நூ)ல்களின் பொருள்முழுவதையும் பத்தவத்தையாகத்தொகுத்து நூலாகச் சொன்னேனென்றுணர்த்தியது.

[யி](இ)ந்தப்பாட்டு [அன்](ஐம்)பத்தொ[ண்ணு](ன்று)க்குமேல் படிக்கவும்.

(கு-பு.)—

இது தசகாரியமெனனும் நூலின் ஐம்பத்தைந்து செய்யுட்களுக்கும் கருத்துரையாக அமைந்துள்ளது. இககருத்துரையை எழுதியவா
தெரியவில்லை ; இந்தப்பிரதியில் இது முறறுமிருக்கிறது.

No. 1347. தசகாரியம்.

DAŚAKĀRIYAM.

Pages, 16. Lines, 9-10 on a page.

Begins on fol. 10*a* of the MS. described under No. 1272.

Complete in 55 stanzas.

A treatise in Śaivaśiddhānta dealing with 10 subjects, the names of which are given in the Tamil remarks below. The work is considered to be one of the 14 Paṇḍāraśāstirams. The author is Ambalavāṇadēśikar of Tiruvāvaḍuturai who is said to have lived about 300 years ago. The work does not seem to have been printed.

அம்பலவாண சுவாமி[ெ]தசகாரியம்.

தலையானே மாவித் தலையானே மின்பத்
தலையா[வி](வ)டு துறைத் தாடா ந்த—தலையம்
பலவாணன் பாட்டிற் [ெ]றசகாரி யத்தைப்
லகால் வணங்குகையாற் பார்த்து.

* * * *

சதுரறி யாமை தீர்த்தரித் தருளுருவு கொண்டு ?
துதிதரு வெண்[ணெ](ணைய)மெய்யன நலங்குசந் ததிக்கோர் ஞானக்
கதிரெனத் தோன்றித் தென்று [வி](வ)டுதுறைக் கண்ணிருந்தி
மதிதரு நமசசி வாயன் வளர்கம லங்கள்போற்றி. (௩)

* * * *

பதிபசு பாச மென்னப் பகாவரப பசுத்தா ஞரு
மதியது வற்றுப் பாசம் பதியென வரினு மாயா
விதிசெலு மலமே யாயு மேலதாம் பதிகருக தீழாங்
கதிமதி யவத்தை பத்தாய்க் கழறுவன் கருதி டாயே. (௫)

பிறவியிற் குருடர்கையிற பெற்றிடுங் கோல்போ லானமா
வறிவையா ணவமே மூடி யழித்திடக கலாதி கோலாய்
நெறிதரச் செயலி னின்று நிலையில்லாப பொய்மெய் யாக
வெறிதர நரக சொ[ற்](ர்க)க மேவலாற் பாச ஞானம். (௬)

End :

முததியை நான்கதாக மொழிந்தனர் பரமமாகு
முத்தியோ டைந்ததாக மொழிந்தன ரில்லை யாருயச்
சத்திய வவத்தை தன்னைச் சாற்றின ரில்லை மூன்று
ளுத்தம னுரைத்தா னேனு முண ருமா றுணர்ந்து கொளளே. (௫௪)

முன்னவன் வடநூலுக்கி மொழிந்தனன் போத மற்றேன
பின்னவ னந்நூ லுக்கிப் பெயர்த்தனன சித்தியாக
வன்னவை யிரண்டு நோக்கி யறைந்தனன புடைநூன் மற்றேன
சொன்னவை மூன்று நோககித் தொகுத்தன னவத்தை பத்தாய். (௫௫)

Colophon :

தெசகாரி யமைம்பத் தைந்தாய விருத்தத்
திசையா வருள்புரிந்தா னின்று—வசைதீர்ந்த
மேலா வடுதுறைக்கோர் வித்தம் பலவாணன்
மாலாய் மருவினர்க்கு வந்து.

அம்பலவாணசுவாமி தசகாரியமுற்றும்.
நமச்சிவாயகுரு நாதன் திருவடிவாழக.

"சாக்கிரத்தி னுனேயாய் நின்றதற்குப் பின்பு
தருஞ்சொற்ப னத்தனு யருளாய் நின்று
தாக்கறவே வருஞ்சுழுத்தி மயக்கா லோங்குந்
தலைமைதரு மருட்டொழில்கள் செய்வதுநா னன்றோ
வாக்கறவே வருந்துரியந் தன்னி லங்கு
வாழுமுயிர் தானருளாய் மன்னிச சேர்தல்
போக்கறவே வருந்துரியா தீதத்தைச் சேர்ந்து
பொருவிலுயிர் தான்பரனைச சேருமன்றே.

(கு-பு.)—

இந்நூல் சைவசித்தாந்த சாத்திரங்களுள் பண்டார சாத்திரம் பதினுன்கனுள் ஒன்று. தசகாரியங்களாகிய தத்துவரூபம், தத்துவதரிசனம், தத்துவசுத்தி, ஆன்மரூபம், ஆன்மதரிசனம், ஆன்மசுத்தி, சிவரூபம், சிவதரிசனம், சிவயோகம், சிவபோகம் என்பனவற்றின் தன்மையை விரிவாகக் கூறுவது.

இயற்றியவர் திருவாவடுதுறை அம்பலவாணதேசிகர். இற்றைக்கு முந்நூறு வருடங்களுக்கு முந்தி இயற்றப்பட்டது. கடவுள் வணக்க முட்பட ஐம்பத்தைந்து பாடல்களையுடையது; முற்றும் இருக்கிறது; இது வரையில் அச்சிடப்படாத நல்ல நூல்.

No. 1348. தசகாரியம்.

DAŚAKĀRIYAM.

Pages, 8. Lines, 13 on a page.

Begins on fol. 85*a* of the MS. described under No. 1252.

Complete, the last stanza being wanting.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது. 'தெசகாரிய'மென்று தொடங்கும் இறுதிச் செய்யுள் இதிலில்லை.

No. 1349. தசகாரியம்.

DAŚAKĀRIYAM.

Pages, 49. Lines, 12 on a page.

Begins on fol. 129*a* of the MS. described under No. 1226.

Incomplete.

Same work as that described under R. No. 292 (*b*) of the Triennial Catalogue of MSS., Vol. II, Part 2.

கு-பு.)—

மூவருடத்திய காட்லாக் 292 (*b*) நம்பர் பிரதி போன்றது. இதில் இது முற்றுப் பெறவில்லை.

No. 1350. தசகாரியம்.

DAŚAKĀRIYAM.

Pages, 10. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 23*a* of the MS. described under No. 1272.

Complete in 24 stanzas.

This work is considered to be one of the 14 Paṇḍāra Śāstirams and deals with Śaivasiddhānta. The author is Tiruvaṇṇāmalaiyaiyar. This work does not appear to have been printed.

Beginning:

திருவண்ணுமலையையர் [தெ]தசகாரியம்.

அளவிலா வண்ட மாயை யானகன்ம மாணவத்தோ
டளவிலாச் சிவனுற்ற வபக்குவ மறிந்துசிவ
னளவிலாப் பிறவி நீத்தே யளவிலா வருளைச் சார்ந்தே
யளவிலா வரனைப்பெற்றே யளவிலாச சுகமா ரும்மே. (க)

End:

பூ[று](ரு)வ வினையே கனமம் புகழான பஞ்சசத்தி
பேறுகொ ளவபே தங்கள் பிறிவிலா வக்கரங்கள்
மாறுகொ ளான்ம ஞானம் வகைவகை தத்து வங்க
ளீறிலாத் தனுக் களாதி யிவையின்ப துன்ப மூலம். (உ௰ச)

Colophon:

[தெ]தசகாரிய முற்றும். இந்தக் கடைசிப்பாட்டை யிரண்டாம் பாட்டாய்ப் படித்துக்கொள்ளவும்.

(கு-பு.)--

இந்நூல் சைவசித்தாந்தத்தைச சார்ந்த பண்டார சாத்திரம் பதினுன்க னுள் ஒன்று. திருவண்ணுமலையையர் இயற்றியது. இருபத்துநான்கு பாடல்களாலாகியது. முற்றும் இருக்கிறது. இன்னும் அச்சிடப்படவில்லை.

No. 1351. தசகாரியவனுபூதிவிளக்கம்.

DAŚAKĀRIYAVANUBHŪTIVIḶAKKAM.

Pages, 10. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 18*a* of the MS. described under No. 1272.

Complete.

A treatise containing 13 stanzas relating to the 10 subjects called Daśakāriyam of the Śaivasiddhānta. In the heading at the beginning, the work is stated to be Dakṣiṇāmūrtiyaiyar Daśakāriyam and in the end it is given as Daśakāriyavanubhūtiviḷakkam.

Beginning:

தெட்சணுமூர்த்தியையர் தெசகாரியம்.

திருந்துவட கயிலைதனிற் பரமசிவ னளித்த
சிவஞான போதமுணர் நந்தி முதற் சிறந்தே
வருங்குரவர் வெண்[ணே](ணெய்) நல்லூர் மெய்கண்ட தேவன்
வழங்கருட் சந்ததியி னமச்சிவாய தேசிகனு

மிருங்குரவ னளித்த சிவப் பிரகா சத்தேச
 னிலங்குமறை வனத்தருகோர் வனக் குகையி லுறை நாட்
பொருந்தியவன் திருவடிக்கீ ழவனருளே வலிஞற்
 போந்தருளா வடுதுறைவாழ் நமச்சிவாயனைப் புகழ்வாம். (க)

முதற்கருத்துச் சங்கரனே முதலென்ன மொழிந்திடல்காண்
 முற்று மற்றினத்துவித முப்பொருளு முண்டென்ன
விதற்கடைவே மூன்றிலுயிர் யானெனதா லுண்டென்ன
 [றிடுதன்
 லெ[ழிஞ](முநா)ன்கின் மூன்றவத்தை யழித்திடலாலேற்
மதிக்கையினுற் பிரமமென்றே வருமைந்தின் மறுத்திடல் கேண்
 மதித்தறிவார்க் குயிர்க்குயிராய் மன்னி நின்றே காட்டுதலாம்
பதிக்கொருமை மலத்துரிமை பகருயிரோ யறியுமதாற்
 பதிபாசஞ தெரித்திடலே பாராறிற் பாங்குறவே. (ரு)

End:

உண்மையாஞ் சிவானு[பருன]போக மறிந்திடினு
 முத்தமமற்கே யாகுமவை தானென் போலுலகி லுள்ளோர்
வண்மையாங் கனவுதனில் வல்லிதனைப் புல்கிடவே
 வருவதெலாந் தூலவுடற் கொல்லைதனி லுறுவதுபோற்
றிண்மையாஞ் சாதகரு முருந்திடினுந் துணைமறவாச்
 செய்வினையாட் டினைமறவா தனையடித்துட் டிடினுமிக
வெண்மையாங் குணக்கோமா னிலங்கிடுமா வடுதுறைவாழ்
 வெனு நமச்சிவாய னெனக்களித்த நெறியிவைதேரே. (யக)

தெசகாரியவனு பூதிவிளக்க முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது சைவசித்தாந்தத்தைச் சேர்ந்தது. பதின்மூன்று பாடல்களாலாகியது. நூலின் தலைபபில் 'தக்ஷிணாமூர்த்தியையர் தசகாரியமெனவும்,' இறுதியில் 'தசகாரியவனுபூதிவிளக்க' முற்று மெனவும் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

No. 1352. தசக்கிரமக்கட்டளை.

DAŚAKKIRAMAKKAṬṬAḶAI.

Pages, 54. Lines, 7-8 on a page.

Begins on fol. 49*a* of the MS. described under No. 271.

Complete.

Same work as that described under R. No. 293 (*k*) of the Triennial Catalogue of MSS., Vol. II, Part 2., which is only a copy taken from this MS.

(கு-பு.)—

இது மூலருடத்திய காட்லாக 293 (k) நம்பர் பிரதிக்கு மூலப்பிரதி. இதில் இது முற்றும் உள்ளது.

No. 1353. தத்துவக்கட்டளை. TATTUVAKKAṬṬAḶAI.

Pages, 9. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 185*a* of the MS. described under No. 1127.

Complete.

This work explains certain elementary principles relating to Śaiva Siddhānta and is of some help in the study of works on Śaiva Siddhānta. The name of the author is not given.

Beginning:

பராபரமாகியும் பரமெனற பரன் தராதலம் படைக்கத் தானினைந்தருளிப் பராபரத்திற் பரந்தோன்றிப் பரத்திற் சிவந்தோன்றிச் சிவத்திற் சத்தி தோன்றிச் சத்தியி ஞதந்தோன்றி நாதத்தில் விந்துதோன்றி விந்துவில் சதாசிவந்தோன்றிச் சதாசிவத்தில் மயேசுரந்தோன்றி மயேசுரத்தில் ருத்தி ரன்தோன்றி ருத்திரனில் விஷ்ணுதோன்றி விஷ்ணுவில் பிரும்மாதோன்றி பிரம்மாவில் ஆத்மாதோன்றி ஆத்மாவில் ஆகாயம்தோன்றி ஆகாசத்தில் வாயுதோன்றி வாயுவில் அக்கினிதோன்றி அக்கினியில் அப்புத்தோன்றி அப் புவில் பிருதுவிதோன்றிப் பிருதுவியில் அன்னந்தோன்றி அன்னத்தில் மிருக பசுபட்சி தாவரசங்கமந்தோன்றி (. . . . . .)

இனி இந்தச் சரீரம் தன் விரலால் கூ விரற் பிரமாணம் நீளம். எண் சாண் உடம்பு; நாற்சாண் பருமை. ௬௰ கோடி யுரோமத்துவாரமும், எஉ௲ நரம்பும் நாடியும் ௯௰உ முழுக்குடலும், ௯௰உ சந்தும், எ௰ பேரெ லும்பும்.

End:

சத்த பரிச ரூப ரச கந்தம்: இவை [அய்](ஐ)ந்துக்கும் தன்மாத்திரைக ளென்று பெயர்.

சத்தம் :—ஆகாயத்திலும் செவியிலும் ஒடுங்கும்.
பரிசம் :—வாயுவிலும் உடம்பிலும் ஒடுங்கும்.
ரூபம் :—கண்ணிலுந் தேயுவிலும் ஒடுங்கும்.
இரதம் :—நீரிலும் நாவிலும் ஒடுங்கும்.
கெந்தம் :—பிருதுவியிலும் மூக்கிலும் ஒடுங்கும். (. . . . . .)
பஞ்சபூதம் : பிருதவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாசம் ஆக ரு.

தோல், தசை, மயிர், நரம்பு, என்பு ஆக ரு. ரத்தம், மூளை, ஒடு நீர், சுக் கிலம், மூத்திரம் ஆக ௬. பசி, கோபம், சோம்பு, நித்திரை, மைதுனம் ஆக ரு.

நடத்தல், கிடத்தல், இருத்தல், த(னை)சதல், ஓங்கல் ஆக டு. (. . . . .) என்றபடி " நிலமைந்து நீர்நான்கு நீடங்கி மூன்றுலவுங் காலாண்டொன்று விண்." (. . . .)

பொறிபத்தும் புல[னய்](னை)ந்து பூதமைந்து
பொறிகரண நான்கு வித்தியா தத்துவமோ ரேழு
அறிசுத்த மைந்துடனே யாருரு கி
யனறிவரு பூதத்தி னடுத்தவை யைந்து
குறியுற்ற வாக்கினு லோடுங் குணங்கள் மூன்று
கூறும்வச னுதி யைந்துக்
குறிநாடி பத்தறிவற்ற யேடனைமுன் றருங்கால்
பத்துடனே வறுபதிதுத்துவமென்றறி தொண் ணூற்ருரே. (?)

(கு-பு.)—

இந்நூல் சைவ சித்தாந்த சாஸ்திர விஷயங்களை யறிவதற்குக் கருவியாக உள்ளது. இதை இயற்றியவர் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை. இதில் இந் நூல் முற்றும் உள்ளது.

No. 1354. தாயுமானவர்பாடல். TĀYUMĀNAVARPĀḌAL.

Substance, palm-leaf. Size, 13¾ × 1½ inches. Pages, 309. Lines, 8 on a page. Character, Tamil. Condition, fair. Appearance, old.

Complete.

Same work as that described under No. 29 on pages 56 and 253 to 256 of Mr. Seshagiri Sastri's " Report on a search for Sanskrit and Tamil MSS.", No. 1. By Tāyumānavar.

(கு-பு.)—

இது சேஷகிரி சாஸ்திரியார் முதலாவது ரிபோர்ட் 29-ஆம் நம்பர் பிர தியே. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

No. 1355. தாயுமானவர்பாடல். TĀYUMĀNAVARPĀḌAL.

Substance, palm-leaf. Size, 10½ × 1¾ inches. Pages, 402. Lines, 9 on a page. Character, Tamil. Condition, fair. Appearance, old.

Complete.

Same work as that described above.

(கு-பு.)—

இந்நூல் சேஷகிரி சாஸ்திரியார் 1-வது ரிபோர்ட் 29-ஆம் நம்பர் பிரதி போன்றது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1356. தாயுமானவர்பாடல்.
TĀYUMĀNAVARPĀḌAL.

Substance, palm-leaf. Size, 7⅝ × 1 inches. Pages, 165. Lines, 7 on a page. Character, Tamil. Condition, slightly injured Appearance, old.

Complete. The 1st leaf is half broken.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இதில், தாயுமானவர்செய்த ‘சிதம்பரரகசிய’ முதல் ‘உடல்பொய்யுறவு என்னும் பகுதி யிறுதியாக உள்ளது.

No 1357. தாயுமானவர்பாடல்.
TĀYUMĀNAVARPĀḌAL.

Pages, 116. Lines, 9 on a page.

Begins on fol. 184*a* of the MS. described under No. 83.

Wants the Parāparakkaṇṇi, Ānandakkaḷippu and certain other portions

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதிபோன்றது. இதில் பராபரக்கண்ணி, ஆனந்தக்களிப்பு முதலிய சில பாகங்களில்லை.

No. 1358. தாயுமானவர்பாடல்.
TĀYUMĀNAVARPĀḌAL.

Pages, 10. Lines, 8-9 on a page.

Begins on fol. 426*a* of the MS. described under No. 1272.

Contains a collection of 11 stanzas entitled Cinmayānandaguru eulogising Dakṣiṇāmūrti.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இந்தப் பிரதியில் தக்ஷிணாமூர்த்தி தோத்திரமாக அமைந்த சின்மயானந்த குரு பதிணொரு பாடல் உள்ளன.

No 1359. தாயுமானவர்பாடல்.
TĀYUMĀNAVARPĀḌAL.

Pages, 16. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 30*a* of the MS. described under No. 1214.

Contains a collection of 13 stanzas of Tāyumānavar.

Same work as that described above.

(கு-பு.)—
இது தாயுமானவர் செய்த பாடல்கள் சிலவற்றின் தொகுப்பாகும். அச் செய்யுட்களின் தொகை பதின்மூன்றே.

No. 1360. தாயுமானவர்பாடல்.

TĀYUMĀNAVARPĀḌAL.

Pages, 36. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 164*a* of the MS. described under No. 802.

Contains 229 stanzas of Parāparakkaṇṇi which consists on the whole of 389 stanzas.

Same work as the above.

(கு-பு.)—
இது 1354-ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் பராபரக் கண்ணி (389) முந்நூற்றெண்பத்தொன்பதுள் முதலிருநூற்றிருபத்தொன்பது கண்ணிகள் மாத்திரம் உள்ளன. ஏடுகள் சிதைந்திருக்கின்றன.

No. 1361. தாயுமானவர்பாடல்.

TĀYUMĀNAVARPĀḌAL.

Pages, 13. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 250

Contains 1 to 12 stanzas called Poruḷvaṇakkam.

Same work as the above.

(கு-பு.)—
இந்தப்பிரதியில் இந்நூலின் பொருள்வணக்கமென்னும் முதற்பன்னிரண்டு பாடல்களே உள்ளன.

No. 1362. தாயுமானவர்பாடல்.

TĀYUMĀNAVARPĀḌAL.

Pages, 9. Lines, 9 on a page.

Begins on fol. 46*a* of the MS. described under No. 1061.

Contains the portion entitled the Ñānappaiṅgiḷi.

Same work as the above.

Beginning:

> அந்தமுட னாதி யளவாம லென்னறிவிற்
> சுந்தரவான் சோதி துலங்குமோ பைங்கிளியே. (௧)
>
> அகமேவு மண்ணலுக்கென் னல்லவெல்லாஞ் சொல்லிச்
> சுகமான நீபோய்ச் சுகங்கொடுவா பைங்கிளியே. (௨)

End:

> கள்ளத் தலைவரவர் கைகாட்டிப் பேசாம
> லுள்ளத்தின் வந்த வுபாயமென்னோ பைங்கிளியே. (௰௭)
>
> தாயுமானார் ஞானப்பைங்கிளி முற்றும்.
>
> வால வயதின் மயக்குமட மங்கையரைக்
> கால மகன்றதற்பின் கண்டே மருவருக்க
> நீல நறுங்குழலு நீடழகு நீங்கியவர்
> கோலதொரு கையூன்றிக் கொக்குப்போ லாயினரே.

(கு-பு.)—

இல் தாயுமானவர் பிரபந்தத்தின் ஒரு பகுதியான ஞானப்பைங்கிளி என்னும் பகுதிமட்டும் உள்ளது.

No. 1363. தாயுமானவர்பாடல்.

TĀYUMĀNAVARPĀḌAL.

Pages, 9. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 391*a* of the MS. described under No. 1061.

Contains the portion entitled Ñānappaiṅgiḷi.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதியைப்போன்றது. முன நம்பா பிரதியில் உள்ள பகுதியே இந்தப் பிரதியில் உள்ளது.

No. 1364. தாயுமானவர்பாடல்.

TĀYUMĀNAVARPĀḌAL.

Pages, 20. Lines, 12 on a page.

Begins on fol. 154*a* of the MS. described under No. 344, wherein this work is given as Cidambararahasyam.

Contains a collection of 33 stanzas entitled the Cidambararahasyam.

Same work as the above.

Beginning :

ஆகார புவனமின்பா கார மாக
 வங்ஙனே யொருமொழியா லக[ன்றா](ண்டா) கார
யோகானு பூதிபெற்ற வன்ப ராவிக்
 குறுதுணையே யென்னளவு முகந்த நட்பே
வாகாரும் படிக்கிசைகிண் கிணிவா யென்ன
 மலர்ந்தமல ரிசைவாசம் வயங்கு மாபோற்
றேகாதி யுலகமெங்குங் கலந்து தானே
 திகழனந்தா னந்தமயத் தெய்வக் குன்றே. (க)

End :

காலமொடு தேசம்விதி யாவு மாயே
 கலந்துநின்ற நிலைவாழி கருணைவாழி
மாலறவுஞ் சைவமுதல் மதங்க ளாகி
 [வா](மதா)தீத மானவருண் மரபு வாழி
சாலமிகு வெளியேனிவ் வழக்குப் பேசத்
 தயவுவைத்து வளர்த்தவருட் டன்மை வாழி
யாலடியிற் பரமகுரு வாழி வாழி
 யகண்டிதா காரவரு ளடியார் வாழி. (கக)

சிதம்பரரகசியம் முற்றும்.

(கு-பு.)—

இதில் தாயுமானவர் பிரபந்தத்துள் ஒன்றாகிய சிதம்பரரகசியம் என்னும் பகுதி உள்ளது. முப்பத்துமூன்று பாடல்களை யுடையது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது. டிஸ்க்ரிப்டிவ் காட்லாக் 344 நெம்பரில் இந்நூல் சிதம்பர ரகசியமெனக் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

No. 1365. தாயுமானவர்பாடல்.

TĀYUMĀNAVARPĀḌAL.

Pages, 7. Lines, 12 on a page.

Begins on fol. 164*a* of the MS. described under No 344, wherein this work has been called Mēyñānanilayam in the list of other works.

Contains the collection of 9 stanzas entitled the Meyñānanilayam.

Same work as the above.

Beginning :

நினைவொன்று நினையாம னிற்கிலக மென்பர்
 நிற்குமிட மேயதுவா நிட்டையரு ளோடுந்
தனையொன்று மறந்திருக்க வருள்வடிவா னதுவே
 தட்டியெழுந் திருக்குமின்பாந் தன்மயமே யதுவாம்

பிணையொன்று பிலையந்த வின்பமெனு நிலயம்
பெற்றுரே பிறவாமை பெற்றார்மற் றதுவாம்
மனையென்று மகவென்றுஞ் சு[த்த](ற்ற) மென்று
மசுத்த வாதனையா மாசையொழி மன்னொருசொற் கொண்டே. (க)

End:

தானேயிவ் வுலக மெல்லா மொருமுதலு மாகத்
தன்மையினுற் படைத்தளிக்குந் தலைமையவையான
கோனுக வொருமுதலுண் டென்னவுமைம் பூதங்
கூட்டியது செகமுடிவிற் குலவுமது ஞானம்
வானுக வம்முதலே நிற்கு(நிலை) நம்மா[லறிய]
வளப்பரிதா மெனமோனம வைத்ததுவும் மனமே
யாறுலு மனஞ் செடமென றழுந்தாதே யுண்மை
யறிவித்த விடங் குருவா மதுவலதொன் றிலையே. (க)

மெ(ய)ஞ்ஞான நி[லை](ல)ய முற்றும்.

(கு-பு.)—

இதில் தாயுமானவர் பிரபந்தத்துள் மெய்ஞ்ஞானநிலயமென்னும் பாகம இருக்கிறது. ஒன்பது பாடல்களாலாகியது. டிஸ்க்ரிப்டிவ் காட்லாக் 344-ஆம் நம்பரில் இந்நூல் மெய்ஞ்ஞானநிலயமென வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.

No. 1366. தாயுமானவர்பாடல்.

TĀYUMĀNAVARPĀḌAL.

Pages, 22. Lines, 10 on a page.

Begins on fol. 21*a* of the MS. described under No. 374, wherein this work has been called Parāparamālai in the list of other works.

Contains 231 stanzas of Parāparakkaṇṇi which consists of 389 stanzas on the whole.

Same work as the above.

Beginning:

ஓராருந் தெய்வத் திருவருளாம் பூமிமுதற்
பாராதி யாண்ட பதியே பராபரமே. (க)

கண்ணூரக் கண்டோர் கருப்பொருள்கா ணுமலருள்
விண்ணூ டிருந்தவின்ப வெற்பே பராபரமே. (உ)

End:

பாவமெ[ா]ன்ற வேது(ம்) பயமின்றிச் செய்யவிந்தச்
சேவனுக்கார் போதந் தெரி[ந்](த்)தார் பராபரமே. (உகக)

(கு-பு.)-

இதில் தாயுமானவர் பிரபந்தத்தின் ஒரு பிரிவு உளது ; பராபரக்கண்ணி கள் 389 ல் இந்தப் பிரதியில் 231 கண்ணிகளே உள்ளன. 374-வது நம்பரில் இந்நூல் பராபரமாலை என்னும் பெயரால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

No. 1367. தாயுமானவர்பாடல்.
TĀYUMĀNAVARPĀḌAL.

Pages, 4. Lines, 7–8 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 1221, wherein this work has been apparently by mistake stated to be Etirkālattiraṅgal.

Contains the portion called Niṟkunilai consisting of 28 stanzas of Ennāṭkaṇṇi.

Same work as the above.

(கு-பு.)

இந்தப் பிரதியில் 'எந்நாட்கண்ணி' என்னும் பகுதியில் உள்ள 'நிற்கு நிலை' யில் 28 பாடல்கள் இருக்கின்றன. ஏடுகள் மிகவும் சிதைந்துள்ளன. இதில் இப்பகுதி 'எந்நாட்கண்ணி' என்றிராமல் 'எதிர்காலத்திரங்கல்' என்று குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது

No. 1368. தாயுமானவர்பாடல்.
TĀYUMĀNAVARPĀḌAL.

Pages, 14. Lines, 5 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 1059.

Contains the portion entitled the Ānandakkaḷippu which consists of 30 stanzas.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இந்தப் பிரதியில் தாயுமானவர் பிரபந்தத்தின் ஒரு பிரிவாகிய ஆனந்தக் களிப்பின் முப்பது பாடல்களும் உள்ளன.

No. 1369. திருக்களிற்றுப்படியார், உரையுடன்.
TIRUKKAḶIṞṞUPPAḌIYĀR WITH COMMENTARY.

Pages, 58. Lines, 9 on a page.

Begins on fol. 120*a* of the MS. described under No. 1219.

Complete.

This is the original of the work described under R. No. 7 (*d*) of the Triennial Catalogue of M.SS., Vol. I, wherein see for remarks and extracts.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 7 (d) நம்பர் பிரதிக்கு மூலப்பிரதி. இதில் இந்நூல் உரையுடன் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1370. திருக்களிற்றுப்படியார், உரையுடன்.
TIRUKKAḶIṞṞUPPAḌIYĀR WITH COMMENTARY.

Pages, 303. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 1323.

Complete.

The text is the same as that described above, but the commentary found herein is different from those referred to under the previous numbers.

Beginning:

திருக்[ெ]களிற்றுப்படியாருரை.

அம்மையப்ப ரேயுலகுக் கம்மையப்ப ரென்றறிக
வம்மையப்ப ரப்பரிசே வந்தளிப்ப—ரம்மையப்ப
ரெல்லா வுலகுக்கு மப்புறத்தா ரிப்புறத்து
மல்லார்போ னிற்ப ரவர்.

அம்மையப்பரே யுலகுக் கம்மையப்ப ரென்றறிக - பராசத்தியும் பரமசிவனுமே சித் அசித்துக்களிரண்டினையுந் தோற்[றி](று)விக்கவும் ஒடுக்[கி](கு)விக்கவும் சேட்டிக்கும் முதலென்றறிக.

End:

ஏதுசொல்லி வாழ்த்துவோமியாம் எ-து, அந்த நிலைமைய, ... ர
னில்லாதபடியால் யானென்சொல்லிவாழ்த்துவேன் என்பதாயிற்று. (ஈ)

Colophon:

பொருளு மனையு மறமறந்து போகம் பந்து புலன் மறந்து
கருவி கரண மவை மறந்து காலமறந்து கலைமறந்து
தரும மறந்து தவமறந்து தம்மை மறந்து தற்பரத்தோ
டுருகியுருகி யொருநீர்மை யாயே விட்டா ருய்ய வந்தார்.

திருக்களிற்றுப்படியாருரைமுற்றும்.

(கு-பு.)—

இவ்வுரை முன்வந்துள்ள உரைகளினும் வேறானது; இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது; இதிலுள்ள ஏடுகள் மிகவுஞ் சிதைந்துள்ளன. 143-ஆம் ஏடு பாதிமுறிந்துள்ளது.

No. 1371. திருச்சிற்றம்பலநாடிக்கட்டளை.

TIRUCCIṞṞAMBALANĀḌIKKAṬṬAḶAI.

Pages, 67. Lines, 7-10 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 346.

Seems complete.

A treatise in prose dealing with the elementary principles of the Śaivasiddhānta and therefore forming an introduction to the study thereof; by Ciṟṟambalanāḍigaḷ.

Beginning:

சிற்றம்பலநாடிக் கட்டளை.
கல்லா னிழன்மலை
வில்லா னருளிய
பொல்லா ரிணையடி
நல்லார் புனைவரே.

சம்பூரணனுமாய், ச[று](ரு)வக்கினனுமாய், க[ற்](ர்)த்தாவுமாய், அருவமுருவமருபாரூபமென்னப்பட்ட மூன்றுமாய் அல்லவுமாய் (. . . . .) ஆனந்த சுரூபியாயிருக்கிற பரமே[ஷ்ப](சுவ)ரனையும், கிஞ்சி[த்](க்ஞ)னுமாய, சுதந்தர[யீ](வீ)னனுமாய் க(ர்)த்தாவாய் அனுவாய் (. . . . .) ஆன்மா சீவன் புருடன் புமா[ளெ](னெ)ன்னும் பெயரையுடையனாகிய இந்த ஆ[ற்று](த்து)மாவை யனாதியிலே செம்பிற் காளிதம்போலவு(ம் . . . . . .) ஆணவமலமும் இந்த ஆணவமலங் காரணமாக(த்) தனுகரணபுவனபோகமாக நானுவிதமாய்

End:

இனி, பி[றவ](ரப)ஞ்சத்தோடே கூடி நிட்டைகூடினுலொழிய, சாத்திகராயிருக்கும் பேர்கரும், நயிட்டிகர்க்கும் இவ்விருவகையோ[ற்](ர்க்)கும் வினைபோம்படி எப்படியென்னல்:—வினையென்பது சஞ்சிதம், பி[ரு](ரா)ரத்தம், ஆகாமியம் ஆக ௩. சஞ்சிதமாவது:—(. . . [. .) மந்திரங்களுக்கெல்லாம் [ஞ](நா)யகம்பதினொருமந்திரமுண்டு. அவையாவன:—ஈசாஞதி ரு-ம் இ[றுதை](ருத)யாதி ௬. ஆகப் பதினொன்றும். பதம்-அக ஆவன. . . . .

ஆனந்தரூப ஆடிமீ ௩௨௨.

(கு-பு.)—

இது சைவ மதசம்பந்தமானது; சித்தாந்த சாத்திரம் படித்தற்குக் கருவியாகவுள்ளது; வசன நடையாலாயது. சிற்றம்பலநாடிகள் இதை இயற்றினுரென்பர். இந்தப் பிரதியில் இது முடிந்திருப்பதாகத் தோற்றுகிறது.

No. 1372. திருச்சிற்றம்பலநாடிக்கட்டளை.

TIRUCCIṞṞAMBALANĀḌIKKAṬṬAḶAI.

Substance, palm-leaf. Size, 8⅜ × 1 inches. Pages, 148. Lines, 7 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. "செப்பமுடன் சிற்றம் பலநாடிக் கட்டளை யின், முப்ப தவதரமு முற்றாக—எப்போதுந், தும்பிக் கரதலத்துத் தும்பிப் புகர்முகத்துக், கம்பக் கடகளிறே காப்பு" என்னுஞ் செய்யுள் இதன் முதலில் உள்ளது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுப் பெறவில்லை. இதன் ஏடுகள் சிதைந்துள்ளன. 54-ஆம் ஏடு பாதி ஒடிந்துள்ள

No. 1373. திருமுகப்பாசுரம், உரையுடன். TIRUMUGAPPĀŚURAM WITH COMMENTARY.

Pages, 6. Lines, 13 on a page.

Begins on fol. 129*a* of the MS. described under No. 344.

Complete in seven stanzas.

The work forms one of the 20 Śāstirams of Vaḻḻalār and explains th Yōgic details connected with Śaivism.

Beginning:

நேரிசை வெண்பா.

சத்தம் பிறவா விடமே சமாதிநிலை
சத்தம் பிறந்திடமே சங்கதிலை—சத்தம்
பிறவா விடமேதோ வத்தைப் பிடியென்று
னறவாண னம்பலவா ணன்.

எ-து, சூக்குமை நாதந்தோன்றாதவிடமே சமாதிநிலை; சூக்குமை நாத ந்தோன்றினவிடமே தத்துவக்கூட்டமாகிய பிர[வ](ப)ஞ்சநிலை ஈதந் தோன்றாதவிடத்தையே எவ்வழியானும் இறுகப்பிடியென்றான் புண்ணிய மூர்த்தியாகிய அம்பலவாணன் எமது ஆசாரியன். **(க)**

அத்த!னுரைத்த தறியாயோ வென்றமையா
லத்த னுரைத்த தறையுங்கா—லத்தனூர்
நாதங் கடந்தசிவ ஞானென் றுணர்மினென
வோதுவித்தா னும்பர்க்கன் றுற்று. **(உ)**

End:

நாற்றமிகும் பூமாலை நற்குரங்கின் கைக்கொடுத்தாற்
போற்றிமணங் கொள்ளாவாம் புத்திதனக கில்லாமை
வேற்றொருவர் காணாத வே ாந்தத் துட்பொருளைத்
தேற்றமிலி கைக்கொடுத்தேன் தேறவனே தேறானே.

எ-து, மணமிகுந்த புட்பமாலையை நல்லகுரங்கின்கையிலே கொடுத்தால் பாராட்டி ஆக்கிராணித்தறியா[மை](வாம்); கூர்ந்த புத்தியின்மையாலே தானும்பயனடையாது பிறரும் பயனடையாது எறிந்தாற்போலச் சரிை[த](ய)கிரிை[க](ய) யோகத்தாரறியக்கூடாத வேதமுடிவிற் சிறந்த வுட்பொருளாகிய உபதிடதமகா வாக்கியத்தை அச்சோ! தெளிவில்லாத மாணுக்கன்கை

யிற்கொடாது கொடுத்தேன் ; தேறித் தெளிவாரோ தேருதொழிவாரோ வென்று சந்திரசேகரசாமிகள் திரியம்பகருக்கு மத்தியா[ற்](ர்ச்)சனத்தில் திருவுளம்பற்றிய தாமறியக்கடவாய். (௭)

"சத்தம் பிறவாவிடமே, யத்தனுரைத்த தறியாயோ யன்றுரைத்த
சத்தமே சலனமில்லாச் சித்தஞ் சித்தமே சுத்த சிவம்"
"சத்தம் பிறந்திடத்தே நாற்றமிகும் பூமாலை"

இவை[யி](களி)ன் முதலைந்தும் ஆதி ; கடையிரண்டும் அறுதி.

Colophon:

திருமுகப்பாசுரம் உரையுடன் முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது வளளலார் சாத்திரம் இருபதனுள் ஒன்று; சைவமத சம்பந்தமானது; ஏழு பாடல்களாலாகியது. இந்தப் பிரதியில் நூல் உரையுடன் முற்றும் இருக்கிறது.

No. 1374. திருமூலர்தத்துவக்கட்டளை.

TIRUMŪLARTATTUVAKKAṬṬAḶAI.

Pages, 48. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 1296.

Complete

A prose treatise explaining the nature and characteristics of the 96 Tattvams of Śaivism. It is said to have been revealed to Tirumūlanāyanār by Nandidēvar.

Beginning:

ஆத்தும தத்துவம்.

பூதம் ௫, பொறி ௫, புலன் ௫, கன்மேந்திரியம் ௫, தொழில் ௫, கரணம் ௪, அறிவு ௧, [ஞ](நா)டி ௰, வா[ய்வு](யு) ௰, சயம் ௫, கோசம் ௫, ஆதாரம் ௬, மண்டலம் ௩, மலம் ௩, தோஷம் ௩, ஏஷ[ஷ]ணை ௩, குணம் ௩, ராகம் ௮, விணை ௨, அவத்தை ௫, ஆகத் தத்துவம் ௯௬.

* * * *

திருநந்தி தேவர் திருமூலதேவர்க்கு அருளிச்செய்த செனன சக்கரம்:—

[திறே](தே)கத்தில் நின்றமுறைமை[யை] எங்கனேயென்னில் அவை வருமாறு நன்றாக(க்)கேளீர் ! பராபரமாகிய பரமேசுவரன் தராதலம்படைக்கத் தானினைந்தருளி, பராபரத்தில் பரந்தோன்றி, பரத்திற் சிவந்தோன்றி, சிவத்தில் சத்தி தோன்றி, சத்தியில் [ஞ](நா)தந்தோன்றி, நாதத்தில் விந்து தோன்றி, விந்துவில் சதாசிவந்தோன்றி, சதாசிவத்தில் மயேசுரன் தோன்றி, மயேசுவரத்தில் ருத்திரன் தோன்றி, ருத்திரனில் விஷ்ணுதோன்றி, விஷ்ணுவில் பி[ற](ர)மாதோன்றி, பி[ற](ர)மாவில் ஆத்துமாதோன்றி

ஆத்துமாவில் ஆகாசந்தோன்றி, ஆகா[ஷ](ச)த்தில் வாயு[வு](தோன்றி . . .) இப்படிச் சக்கில சு[ரோ](ரோ)ணிதத்திஞல் எடுக்கப்பட்ட தேகமாய (. . . . . .) மயிர் [று](று)னிப் பிரமாணமாய் இருப்பதொரு சுழி யுண்டு.

End:

சாத்துவிகமென்னும் நீரைப்பா(ய்)ச்சி, மெய்ஞ்ஞானமென்ஞெரு தானியம் விளைந்து, மீளாவழி பரவிக் குருவின் நிலைநின்ற ஆருதாரமென்றவாறு.

ஆருதாரமுங் கடந்து தேசிகன் திருவருளாலே தெரி . . . . வும்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

[யி](இ)துவும் காலகன்மமென்கின்[ர][ற] கள்வர் (வா)ய்ப்பட்டு மாயாப் பி[ற](ர)பஞ்சமென்கின்ற வன்னிஞய்க்கப் பாடிகளும் செத்து . . . .

* * * *

(கு-பு.)—

இது சைவசமயத்தைச் சார்ந்தது. இந்நூல் நந்திதேவரால் திருமூலநாயஞர்க்கு உபதேசிக்கப்பட்டதாகத் தெரிகின்றது. இதில் அம்மதக்கொள்கையின்படி தத்துவங்கள் தொண்ணூற்ரூறும், அவற்றின் தன்மைகளும் உண்டாகும் முறைகள் முதலியவைகளும் விவரமாகக்கூறப்பட்டுள்ளன. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1375. திருமூலர்தத்துவக்கட்டளை.

TIRUMŪLARTATTUVAKKAṬṬAḶAI.

Pages, 47. Lines, 5 on a page.

Begins on fol. 71*a* of the MS. described under No. 802.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் பூர்ணமாக இருக்கிறது.

No. 1376. திருமூலர்தத்துவக்கட்டளை.

TIRUMŪLARTATTUVAKKAṬṬAḶAI.

Pages, 34. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 1158.

Incomplete as some leaves are wanting in the middle.

Same work as that described above.

(கு-பு.)—

இது 1374-ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றுப்பெறவில்லை; இதில், பத்தாவது ஏடு தொடங்கி நாற்பத்தொன்பதாவது ஏடு வரையில் இருக்கவேண்டிய நாற்பது ஏடுகளும், 52, 54-62 ஏடுகளும்

No. 1377. திருமூலர்தத்துவக்கட்டளை.

TIRUMŪLARTATTUVAKKAṬṬAḶAI.

Pages, 14. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 74*a* of the MS. described under No. 251.

Incomplete.

Same work as that described under No. 1374.

(கு-பு.)—

இது 1374-ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் பூர்ணமாக _

No. 1378. திருமூலர்தத்துவக்கட்டளை.

TIRUMŪLARTATTUVAKKAṬṬAḶAI.

Substance, palm-leaf. Size, $10\frac{7}{8} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Pages, 36. Lines, 6 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Begins on fol. 38*a*. The other works herein are Uḍalaṟi viḷakkam 31*a*, Neñjaṟiviḷakkam 32*a*, Vālaipañcākṣaraviḷakkam 34*a*, Paśupatipāśaviḷakkam 56*a*, Agastiyar Padināṟu 81*b*, Ñānasiṅgi 90*a*, Ñānaveṇbā 93*a*, Patañjaliyārpāḍal 94*a*, Agastiyar Daṇḍakam 111*a*.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

No. 1379. திருவருட்பயன்.

TIRUVARUṬPAYAN.

Substance, palm-leaf. Size, $8 \times 1\frac{3}{8}$ inches. Pages, 30. Lines, 9 on a page. Character, Tamil. Condition, much injured. Appearance, very old.

Begins on fol. 1*a*. The other work herein is Tiruvaruṭpayan with commentary 16*a*.

Complete.

This work, containing ten Kuṟaḷveṇbā stanzas dealing with the characteristics of Pati, Paśu, Pāśa, etc., forms one of the fourteen Śāstirams of the Śaivasiddhāntam. By Koṟṟavanguḍi Umāpati Śivācāriyar. In the Pāyiram stanza it is stated that the author wrote this work with a view to enable one to easily understand the substance of Śivappirakāśam which contains briefly what is stated in the Śivañā-naśittiyār of Aruṇandi Śivācāriyār which work is an elaborate exposition of Śivañānabōdam of Meykaṇḍadēvar.

Beginning:

நற்குஞ் சாக்கன் று நண்ணிற் கலைஞானங்
கற்குஞ் சா(க்கன்)று காண்

சிவனுக்குத் தன்னியல் பேதென்னி
லகா (வுயிர்)போ லறிவாகி யெங்கு
நிகரிலை[ா](ந) நிற்கு நிறைந்து.

End:

உள்ளத் தலைவர் துயர்கருதித் தங்கருணை
வெள்ளத் தலைவர் மிக.

ஆக-ா முற்றும்.

(ந- பு.)—

இந்நூல் சைவசித்தாந்த சாத்திரப் பதினான்கனுள் ஒன்று. இந்தப்பிரதியில் மூலம் மட்டுமே முற்றும் உள்ளது. பாயிரச்செய்யுள் இதில் இல்லை.

No. 1380. திருவருட்பயன், பொழிப்புரையுடன். TIRUVARUṬPAYAN WITH MEANING.

Pages, 45. Lines, 10–12 on a page.

Begins on fol. 57*a* of the MS. described under No. 1219.

Complete.

Same text as the above. The commentary is by Nirambavaḷaygiyār, and large variations in reading are noticeable between it and the printed edition.

Beginning:

நற்குஞ் சாக்கன்று நண்ணிற் கலைஞானங்
கற்குஞ் சாக்கன்று காண்.

நேசத் தடியர் நினைந்துருகி நின்றிட்ட
வாசத் தளைகடக்க மாட்டாது-பாசத்
திரு[க்]கோட்டு முக்கட் சிவபெருமா னீந்த
வொருகோட்டு நால்வா யுவா.

திருமகள் பிறந்த விரிதிரைப் பாற்கடற்
சூறையங் கடுங்காற் சுழற்றுபு வெடுப்ப

அருட்பய னென்னோ வதற்கொரு நாமந்
தெருட்படப் புனைந்து செந்தமிழ் யாப்பிற்
கு[றழ](றள)டி வெள்ளை யொருநூ றியம்பினன்
மற்றவன் புலியூர் வள[ரதற்](நகர்க்) கீழ்பாற்
கொற்றவன் குடியிற் குடிகொண் டுறைந்த
பூசுர னுறைந்த புதுமதி வேணியுங்
கா[ச](சு)று கண்டமுங் கரந்த
தேசிக னுமாபதி சிவனென் பவனே.

பாயிரம்

உமாபதிசிவனென்னும் பிள்ளைத் திருநாமத்திற்கும் இ[ன்னூ](ந்நூ)ற்கும் முதலாகிய கொற்றவன்குடிமுதலியார் அறம்பொருளின்பம்வீடெனு நான்கினுள் வீ(ட்)டுநெறி காட்டுவான் தம்மாலெடுத்துக்கொள்ளப்ப(ட)ட இலக்கியம் இடையூறின்றி இனிது முற்றுதற்பொருட்டு ஆதிக்கண்ணே கரி முகக் கடவுளை வணக்கஞ் செய்தருளுகிறுர்;—

" வழிபடு தெய்வ வணக்கஞ் செய்து
மங்கல மொழி முதல்வகுத்
தெடுத்துக் கொ[ள்ளப்ப](ண்)ட விலக்கண விலக்கிய
மிடுக்க ணின்றி யினிது முடியு"மென்பாராகலான்.

நற்குஞ் சரக்கன்று நண்ணிற் கலைஞானங்
கற்குஞ் சரக்கன்று காண்.

அடைந்தோர்பாற்செய்யும் நல்லருளினையுடைய யானைமுகத்தினையும், என்றும் ஒருபடித்தாயிருக்கும் இளமையினையும்பெற்ற கடவுளை ஒருவர் மனமொழி மெய்களால் வந்திப்பாராயின் அவர்க்கு வேதாகமபுராணமுதலிய கலைகள்யாவும் வருந்திக்கற்கும் பண்டமல்ல வென்றவாறு.

தானே எளிதின் வருமென்பதாம்.

*   *   *   *

பதிமுது நிலை; அஃதாவது மேலாகிய இறைவனதியல்பு.

அகர வுயிர்போ லறிவாகி யெங்கு
நிகரிலிறை நிற்கு நிறைந்து.

எ-து, அகரமாகிய வுயிரெழுத்துக்களெல்லாவற்றினும் பொருந்தி வேறற நின்றாற் போலத் தனக்கோர் உவமையில்லாத் தலைவன் உலகுயிர் முழுதும் ஒழிவற நிரம்பி ஞானவுருவாய் அழிவின்றி நிலைபெறுமென்றவாறு.

End:

கள்ளத் தலைவர் துயர்கருதித் தங்கருணை
வெள்ளத் தலைவர் மிக.

எ-து, இந்திரியங்களுடனே கூடினுலுண்டான கிலேசத்தையுணர்ந்து சிவனுடைய கிருபாசமுத்திரத்திலே மிகவும் அலைவர்களென்றவாறு.

Colophon:

அணைந்தோர் தன்மை முற்றும்.

திருவருட்பயனுரை முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் சைவசித்தாந்த சாத்திரம் பதினான்கனுள் ஒன்று; நூலாசிரியர் கொற்றவன்குடி உமாபதிசிவாசாரியர். மெய்கண்டதேவர் இயற்றிய சிவஞானபோதத்தினும் விரிவாக அருணந்திசிவாசாரியர் செய்த சிவஞானசித்தியாரென்னும் நூலின் ஸங்கிரகமாகிய சிவப்பிரகாசத்தின் பொருள்களை எளிதில் உணரும்பொருட்டு இந்நூலாசிரியர் இதை இயற்றினுரென்று சிறப்புப்பாயிரம் அறிவிக்கின்றது. இது, பதிமுதுநிலை, பசுநிலை, பாசநிலை, அருளதுநிலை, அருளுருநிலை, அறியுநெறி, உயிர்விளக்கம், இன்புறுநிலை, ஐந்தெழுத்தருணிலை, அணைந்தோர்தன்மை எனப்(பப்பத்துக் குறள்வெண் பாக்களையுடைய) பத்துப் பிரிவினையுடையது. இந்தப்பிரதியில் நிரமபவழகியார் இயற்றிய பொழிப்புரையுடன் மூலம் முற்றும் இருக்கிறது. இதற்கும் அச்சுப் பிரதிக்கும் மிக்க வேறுபாடுண்டு.

No. 1381. திருவருட்பயன், பொழிப்புரையுடன். TIRUVARUṬPAYAN WITH MEANING.

Pages, 99. Lines, 9 on a page.

Begins on fol. 16*a* of the MS. described under No. 1379.

Complete.

Same text as the above, but the commentary herein is different from that described above. The name of the commentator is not given.

The first two leaves of the MS. contains some stanzas dealing with astrology while the last two contain stanzas relating to Muhammadanism.

Beginning:

"நற்குஞ்சரக் கன்று (. . . . .) காண்."

எ-து, நல்லவானைக்கன்றைப் பொருந்தினபொழுதே சிவஞானமே யொழிந்து கலைஞானங் கற்கத்தக்க பொருளல்லவென்றவாறு.

இது விநாயகன் துதி.

பதிமுதுநிலை [வெ](ய)ன்றது; பதி - சித்து, அ[சு](சி)த்துக்களுடனே கூடியது வதுவாய் நின்றதென்றவாறு.

End:

"கள்ளத் தலைவர் (. . . .) மிக."

எ-து., இந்திரியங்களிலே உண்டான கிலேசத்தையுணர்ந்து சிவனுடைய கிருபாசமுத்திரத்திலே மிகவும் ப[ற்றி](த்தி) பண்ணுநிற்பர்களென்றவாறு.

இந்த வருளிலே நின்றவர்கள் வாக்கு மனக்காயங்களால் இசைந்ததாயி னும் சிவபூசை, குருபூசை, மயே[ந்தி](சுவ)ரபூசை தாங்கள் செய்வர், நின்று செய்யாதிற்பரொன்னுமிடம் அறிவித்தது. (௧௦)

சிவஞானி நிலைமை கண்டுகொள்க.

Colophon:

ஆகவதிகாரத்தால் குறள். ௱.

அரு[ள்ப்](ட்)பய[நூ](னூ)று முற் ருய்ந்து தோறப்(?)
பொரு[ள்ப்](ட்)பய ஞசிமுன் பூரித் தோங்கிடு
மிரு[ள்ப](ட்)பய னருக்கன்மு னெதிர்நில் லாதுபோ
லொருப்படு மடியவர்க் குணர்த்து முண்மையே.

(து-பு.)—

இந்தப்பிரதியிலுள்ள பொழிப்புரை நிரம்பவழகியாசிரியற்றியதினும் வேறுயது. உரையாசிரியர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இதில் இவ்வுரை முற்றுமிருக்கிறது. இந்தப் பிரதியின் முதலிரண்டேடுகளில் சோதிட விஷயமான பாடல்களும், இறுதியிரண்டேட்டில் முகமதியமதவிஷயமான சில பாடல்களும் எழுதப்பட்டுள்ளன.

No. 1382. திருவருட்பயன், உரையுடன்.
TIRUVARUṬPAYAN WITH COMMENTARY.

Pages, 100. Lines, 6–7 on a page.

Begins on fol. 5*a* of the MS. described under No. 1278.

Wants the last stanza only ; otherwise complete.

Same text as the above, but the commentary contained herein is different from the commentaries described under the previous numbers. The name of the commentator is not given.

Beginning:

திருவருட்பயன் உரை. பதி நிலை.

" நற்குஞ்சரக்கன்று (. . . . .) சரக்கன்று காண்."

எ-து, நற்குஞ்சரக்கன்று நண்ணி[ற்](ன்) எ-ழ, நல்லஞானமாகிய யானைமுகத்தினையுடைய விக்கினேசுரனைப் பொருந்தின அ[ன்னே](ந்நே)ரமே அ[க்கிய](ஞ்ஞ)ானம் நீங்கி ஞானம் பிரகாசியாநிற்கும்.

கலைஞானங் கற்குஞ்சரக்கன்று காண் - வேதாகமபுராண முதலாகிய கலைகள் யாவு[ங்]ம் வருந்திக் கற்கும் பொருளல்லவென்றறிவாயாக வென்றவாறு.

" அகர (. . . . . .) நிறைந்து."

அகரவுயிர்போல என்பது [அன்](ஐம்)பத்தொராகூரத்துக்கும் (. . . .) நிற்கு நிறைந்து - இப்படி, பரிபூர்ணமாய் நிற்பனென்றவாறு. (௧)

End :

அறிவான் மிக்க ஞாதாக்களுக்குச் சஞ்சிதம் பி[ரு](ரா)ரத்தமாகாமிய மூன்றும் பொருந்தாது.

(கு-பு.)—

இது மூன் பிரதி போன்றது ; ஆயினும் இதில் உள்ள உரை முன்னைய வுரைகளினும் வேறுனது. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இறுதிச் செய்யுள் ஒன்று தவிர மற்றவை முற்றும் இருக்கின்றன.

No. 1383. திருவருட்பயன் சிந்தனை. TIRUVARUṬPAYAN CINTANAI.

Pages, 28. Lines, 10–11 on a page.

Begins on fol. 80*a* of the MS. described under No. 1219.

Complete.

Same text as the above, and with a commentary which gives in some places the meaning of the stanza as a whole while in other places gives the meaning thereof word by word.

Beginning :

* * * *

(அசத்)தாகிய பாசம் செடமாகையினாலே ஒன்றையும் அறியச்செய்யாது. அங்கண் - அவ்விடத்திலே, இவையுய்த்தல், சதசத்தாமுயிர் - சத்தாகிய சிவத்தையும் அசத்தாகிய பாசத்தையும் விசாரித்தறிகிறது சதசத்தாகிய வான்மா வென்றவாறு. [எ]

End :

இந்திரியங்களிலே கூடிஞலுண்டான கிலேசத்தை யுணர்ந்து, த[ரு]ங் கருணைவெள்ளத்தலைவர் மிகச் சிவனுடைய கி[று](ரு)பாசமுத்திரத்திலே மிகுதியும் பத்திபண்ணுவார்கள் என்றவாறு. (கo)

Colophon :

திருவருட்பயன் சிந்தனை முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிகளைப் போன்றதே ; ஆயினும் பதவுரையைப் போன்றும் பொழிப்புரையைப்போன்றும் இடங்களுக்குத்தக்கபடி வெவ்வேறு மாதிரியாக எழுதப்பட்டுள்ளது. இதை இயற்றியவர் பெயர் காலம் முதலியன ஒருவாற்றானும் விளங்கவில்லை. முற்றும் இருக்கிறது.

No. 1384. திருவருட்பயன் சிந்தனை. TIRUVARUṬPAYAN CINTANAI.

Pages, 86. Lines, 5–6 on a page.

Begins on fol. 56*a* of the MS. described under No. 1278

Complete.

Resembles mostly the work described above though some differences in the commentary are noticeable here and there.

Beginning:

" நற்குஞ்சரக்கன்று (. . . . . .) காண்."

எ-து, நற்குஞ்சரக்கன்று நண்ணில் - நல்ல ஞானசொரூபமாகிய ஆனை முகத்தினையுடைய விக்கினேசுரனைப் பொருந்தில் அஞ்ஞானம் நீங்கி ஞானம் பிரகாசியா நிற்கும்.

* * * *

End:

" கள்ளத் தலைவர் (. . . . .) மிக."

* * * *

சிவனுடைய கி[று](ரு)பாசமுத்திரத்திலே மிகுதியும பத்தி பண்ணுவார்கள் என்றவாறு. (கo)

ஆக [து](தொ)கை - ௱.

Colophon:

திருவருட்பயன் சிந்தனை முற்றும்.

விசுவாவசுஞு வையாசிமீ௳ கஉ திங்கட்கிழமை,

சிவஞானதேவனடிபவமாறப் பணிவாம்.

(கு-பு.)—

இது முன் நம்பர் பிரதியைப் பெரும்பாலும் தழுவியது. ஆயினும் வாக்கியங்களிற் சிறிது வேறுபாடுடையது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமிருக்கிறது.

No 1385. திருவுந்தியார், உரையுடன்.
TIRUVUNDIYĀR WITH COMMENTARY.

Pages, 20. Lines, 8-9 on a page.

Begins on fol. 110*a* of the MS. described under No. 1219.

Complete.

The MS., described under R. No. 7(*c*) of the Triennial Catalogue of MS., Part II, wherein see for remarks and extracts, was copied from this.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 7(c) நம்பர் பிரதிக்கு மூலப்பிரதி. இதில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது. ஏடுகள் சிதைந்துள்ளன.

No. 1386. துகளறுபோதக்கட்டளை.
TUGAḶAṚUBŌDAKKAṬṬAḶAI.

Pages, 42. Lines, 12-13 on a page.

Begins on fol. 10*a* of the MS. described under No. 1229.

Complete.

A treatise in prose bearing on the Śaivasamayam. It is written by a disciple of Sīkāḷi Śiṟṟambalanāḍigaḷ who says that his Guru taught him the characteristics of Pati, Paśu and Pāśa, removed from his mind nescience and imparted to him spiritual knowledge and enlightenment.

Beginning :

ஆனைமுக னறுமுக னம்பிகைபொன் னம்பலவன்
ஞானகுரு வாணியையுண் ணூடு.
சந்தனப் பொதியத் தடவரைச் செந்தமிழ்ப்
பரமா சாரியன் பதங்கள்
சிரமேற் கொள்ளுதுந் திகழ்தரற் பொருட்டே.

சத்திநிபாதம் பிறந்த ஆ[ற்](ன்)மாவைத் தேர்ந்த ஆசாரியன், இவனுடைய மனோவாக்குக்காயங்கள் பழைய வாசனைகளிற் செலுத்தாமல் மோட்சத்துறையிலே புரிதலைத் திருவுளம்பற்றி இவனுக்குப் பதி பசு பாசம் [ெ]தரிசனம்பண்[ணி](ணு)விக்கிறதே திருவுளமாக நினைந்தருளிப் பதி பசு பாசத்தின் உண்மைகளை அருளிச்செய்ய இவன் அருளிச்செய்ததை நிராகரித்துத் தன் போதத்துக்கு எட்டினவை[யிற்றை](பிறரை)த் தானென்று சாதித்துச் சுதந்தரம்பண்ணிப் பின்பு உடன்படத் துகளறுத்துப்பாலித்தருளப் பொருந்தின முறைமையைச் சொல்லுகையாலே துகளறுபோதக் கட்டளை யென்று பேராயிற்று.

இனியருளிச்செய்தபடி :—நித்தமாய் நிராலம்பமாய் நின்மலமாய் நிரஞ்சனமாய் நிராதாரமாய் நேயமாய் நிர்விகறபமாய் அனந்தமாய் (. . . .) அணுவுக்கணுவாய் மகத்துக்கு மகத்தாய் இருக்கிற . . . . று நிற்கிற பரமேசுவரனையும், விஞ்ஞானகலர், பிரளயாகலர், சகலரென்று மூன்று வகைப்பட்டிருக்கச்[சி](செய்)தேயும் எண்ணுதற்கரிதாய் அழியாததாய் (. . . . .) இப்படி பெயருடைத்தாயிருக்கிற வான்மாக்களையும்.

End :

அகண்ட பரிபூரணமான பரஞானத்திலே நிறைந்து நின்றால் வினையும் அறியா . . . . வறிவையே அறிவென அந்தச் சத்தியத்தை எப்பொழுதும் அனுபவித்துக்கொண்டிருப்பாயாக. இப்படியிருக்கிற வுனக்குப் பராவு சிவனென்றும் (, . . .) திருப்படைவீடு சீகாழியென்றும், திருநாமம் சிற்றம்பலநாடி (நாய)னாரென்றும் திருமேனி மானிட ரூபமாக எழுந்தருளினவேணுமோ ! அடியேனுக்குத் தன்மையிலே நின்ற நிலையிலே உணர்த்திலாகாதோ ! தன்மையிலுணர்த்துவது விஞ்ஞானகலர்க்கு ; முன்னின்றுணர்த்துவது பிரளயாகலர்க்கு; நீ சகலனாகையாலே இப்படி வேண்டி[த்தெ](ற்றெ)னக்கொள்க. இப்பொழுது நீ பஞ்சமலமற்றவனாகையாலே விஞ்ஞான கலர் (. . . . . .) உனக்குப் பேர் பராவுசிவனென்றும் சிவானுபோகனென்றும் கொள்க.

Colophon :

துகளறுபோதக் கட்டளை முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் சைவசமயத்தைச் சார்ந்தது. சீகாழி - சிற்றம்பலநாடிகளின் சீடர்களில் ஒருவர் தமது ஆசிரியர் தமக்குப் பதி பசு பாசங்களின் தன்மைகளை எடுத்துக்காட்டித் தம்முடைய அஞ்ஞானத்தைப்போக்கி ஞானத்தை விளங்கச் செய்தாரென்னும் விஷயத்தை இதில் நன்குவிளக்கமாகக் கூறியுள்ளார். வசன நடையாலாயது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் பூர்த்தியாக இருக்கிறது.

No. 1387. துகளறுபோதக்கட்டளை.

TUGALARUBODAKKATTALAI.

Pages, 37. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 1310.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இதன்கண் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது. ஏடுகள் ஒரு புறம் செல்லரிப்புண்டுள்ளன.

No. 1388. தேவிகாலோத்தரம், உரையுடன்.

DĒVIKĀLŌTTARAM WITH COMMENTARY.

Substance, palm-leaf. Size, 16⅜ × 1¼ inches. Pages, 94. Lines, 8 on a page. Character, Tamil. Condition, slightly injured. Appearance, old.

Begins on fol. 125*a*. The other works herein are Uttaragītai 1*a*, Aṣṭāvakragītai 23*a*, Cidānandagītai 44*a*, Vēdāntavākyam 57*a*, Aparōkṣānmānubhavadīpikai 71*a*, Tarkaparibāṣai 87*a*, Attuvidanubhavam 172*a*, Aṟivānandaśittiyār 191*a*.

Complete

This work consisting of 65 stanzas is a Tamil rendering of the 85 Sūtrams of the Bōdakappaṭalam of the Sanskrit work Jñānasāra which is considered to contain the essence of the 28 Śaivāgamas. The name of neither the author nor of the commentator is given.

Beginning:

முத்தி வினாயகன் மனத்தின முரணறவேமுடுகிநில முதல்வினைக்கு
மத்திவிநாயகனென வந்தவித்தையியல்பனைத்துமழித்தறத்தையாக்குஞ்

சந்தி வினாயக னுயர்ந்த தாணுவினாயகன் றோற்றந் தருமோ ரட்ட
சித்தி வினாயகன் மதுரைச்சித்திவினாயகனிருதாள்சிரத்தில் வைப்பாம்.

இது காப்பு.

தோத்திர முற்றும்.

கயிலாய பரமேசுரனுடைய திருமுகத்திலேயிருந்து உண்டாக்கப்பட்டதாயு லோகோபகாரமாயிருக்கப்பட்ட தேவிகாலோ[த்தி]தரமென்னும் பெயரையு டைய சிவாகமத்திலே சுத்தமாயிருக்கிற ஞானத்தையும் ஞானசாரத்தையும் போதிக்கிறதாயிருக்கிற ஞானசாரபோதகப்படலங் காமிகாதி சிவாகமமிருபத் தெட்டிலும் சாராம்சாரமாய் எடுத்துச் சேர்த்த சங்கிதையாயிருக்கிற ச[று] (ரு)வத்திலுஞ் சாராம்சாரமாயிருக்கிற இந்தப்படலமெண்பத்தஞ்சு சூத்தி ரத்தையும் ஆராய்ந்து தமிழ்ச் செய்யுள் அறுபத்தொன்பதாகச் செய்யப்பட்ட தேவிகாலோத்[தி](க)ரமென்று பெயரையுடைய இந்தச் சாத்திரத்தை ஆரா ய்ந்து செய்யப்பட்ட விருத்தியை ஞானதிருஷ்டியுடையவர்கள் கேட்டால்[க] குற்றமுண்டாகில்[த்]தீரத்துக்கொள்ளாநிற்பர்கள (. . . . .) சிவபுண்ணிய சாட்சாத்காரமாயிருக்கிற சிவசாயுச்சியத்தை யடைவதற்குச் சந்தேகமில்லை.

பாயிர முற்றும்.

மேல் இந்த நூல் அவதாரிகை: ஸ்ரீமத்பரமேசுரன் முகத்திலேயிருந்து முண்டாயிருக்கின்ற கேவிகாலோத்[தி](த)ரமென்று சொல்லப்பட்டதாய்த் திவ்வியமாயிருக்கிற சிவாகமத்திலே ஞானபாதத்திலே ஈசுவரியார் மோட்ச இச்சையையுடைய பக்குவான்மாக்களுக்கு அனுக்கிரக நிமித்தமாகக் கிரு பையினாலே பரமேசுவரனை நமக்கரித்துப் பரமாயிருக்[கு](கி)ற சிவசாயுச் சியத்துக்குக் காரணமாயிருக்கிற ஞானத்தையும் ஞானசாரத்தையும் வெளி யாக்கி அனுக்கிரகிக்க வேணுமென்கிற இச்சையினாலே பரமேசுவரனைக் கேட்கிறார் :—

வானவர் தலைவா விந்த மன்னுயிர் முத்திபெய்த
வானவா சார ஞான மருளினா லருளென் றேத்தி
மானம ரயில்வே லொண்கண் மணமலி குமுதச் செவ்வாய்
தேனமர் குழலா டேவன திருந்தடி பணிந்து சொன்னாள்

என்பது, வானவர் தலைவா எ-து, ஸ்ரீமது விஷ்ணுக்கள் முதலாகிய தேவ தைகளுக்கெல்லாம் ஈசுவரனே!

End:

இப்படியே பாவித்துச் சலியாதா னியாவனவ
னப்பிரம மாதலா லமுதமா மழகியாய்
செப்பரிய வீடுபெறத் தெரிந்துரைத்த ஞானமீ
திப்பொழுதா சாரந்தா னியம்புகின்றே னிதுகேட்பாய்.

எ-து, இப்படியே பாவித்துச் சலியாதானியானவன் (. . . . .) ஞானமிது எ-து, முன்சொன்ன பிரகாரத்திலே அத்துவிதபாவனை பண்ணிக் கொண்டு பின்பு பாவனாதீதமாயிருக்கிற சிவானன்னிய சாட்சாத்காரமாயி ருக்கிறவன் பிரம சொரூபமாகையினாலே,

அமுதமாமழகியாய எ-து., அழகினையுடைய ஆனந்த சொரூபியே !

செப்பரிய வீடுபெறத் தெரிந்துரைத்த ஞானமிது எ-து, சொல்லுதற்க (ரியதா)யிருக்கிற பரமாயிருக்கிற பரமசிவ சாயுச்சியத்தையடைவதற்கு விசா ரித்துச் சொல்லப்பட்ட ஞானமிதுவாயிருக்கும்.

இப்பொழுதாசாரந்தானியம்புகின்றேனிதுகேட்பாய் எ-து, உபதேசக் கிரமத்திலே இங்ஙன் சொல்லப்பட்ட மேலாயிருக்கிற ஞானத்துக்கு உசிதமா யிருக்கிற ஆசாரத்தைச் சொல்லுகிறோம் கேட்பாயாகவென்று (. . . .)

முன்னான ஞானமுடனாசார முடிவெல்லா
மென்னாலே யிக்கால ஞானத்தை யியம்பினதால்
மின்னாரு நுண்ணிடையா யினியுனக்கு மீண்டிதனைச்
சொன்னாலென் சொலத்தகுவ தனைத்தினையுஞ் சொன்னோமே

என்பது, முன்னான (. . . . .) இயம்பினதால் எ-து, முந் திச் சொல்லப்பட்ட ஞானமுஞானசாரத்தினுடைய முடிவுமாகிய பரிபாக காலத்தினாலே யுண்டாகிற ஞானத்தை நம்மாலே சொல்லப்பட்டது.

மின்னாரும் (. . . . .) சொன்னோமே எ-து, மின்போன்ற நுண்ணிய இடையினையுடையாளே ! இனிமேல் உனக்குத் திரும்பவும் சொ ல்லத்தக்கதியாயிருக்கிற ச[று](ரு)வத்தையுஞ் சொன்னோமே ; இனி, சொ ல்லப்போ(கி)றதேது. இஃதல்லாமல் அ[ன்னி](ந்நி)ய பரமாடுள்ளாது எது கேட்க உத்தேசப்படுகிறீர் ? (௬௦)

(கு-பு.)—

இது, சிவாகமம் இருபத்தெட்டின் சாரமாயுள்ள ஞானசாரப் போதகப் படல 85-சூத்திரத்தைத் தமிழில் அறுபத்தொன்பது செய்யுட்களாகத் தேவிகாலோத்திரமென்ற பெயருடன் மொழிபெயர்த்ததாகும். இவ்வரிய நூலை இயற்றியவர் பெயரும் இதற்கு விருத்தியுரை எழுதியவர் பெயரும் விள க்கமாகத் தெரியவில்லை. இதில் முற்றும் இருக்கிறது.

No. 1389. தேவிகாலோத்தரம், உரையுடன்.
DEVIKĀLOTTARAM WITH COMMENTARY.

Pages, 116. Lines, 9 on a page.

Begins on fol. 101*a* of the MS. described under No. 1310.
Complete.
Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது ; முற்றும் இருக்கிறது.

No. 1390. தேவிகாலோத்தரம்.
DĒVIKĀLŌTTARAM.

Substance, palm-leaf. Size, 8¼ × 1¼ inches. Pages, 22. Lines, 8 on a page. Character, Tamil. Condition, much injured. Appearance, old.

Begins on fol. 1*a*. The other work herein is Śōkkanādarvoṇbā 12*a*.

Complete

Same text as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது; மூலமட்டும் உள்ளது; முற்றும் இருக்கிறது.

No. 1391. தேவிகாலோத்தரமகத்துவம்.
DĒVIKĀLŌTTARAMAHATTUVAM.

Pages, 4. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 198*b* of the MS. described under No. 1310.

Apparently complete.

This work purports to establish the greatness of Dēvikālōttaram described above by means of quotations from Tīrthagiripurāṇam, Upadēśamālai, Paśupatipaśaviḷakkam, Tiruvārūrpurāṇam and other such authoritative treatises.

Beginning:

ஆழிசூழ் ஞாலத்தார்க் கொன்றே யருணூலும்
வாழ்பதமுந் தெய்வதமு மந்திரமு—மியாழின்மொழித்
தேவிக் குரைத்தநூற் சிவோகஞ் சிவபெருமா
ஞதிதிரு வஞ்செழுத்து மே. (க)

அன்றியும், நற்கீரர்

பாலிற் பெரிது பசுவின்பால் பன்னுமரு
ணூலிற் பெரிது நுவலுங்கால்—வேல்வேந்தே
மாவிகாரம் போக்கி வன்பிறப்பை மாற்றுவிக்குந்
தேவிகா லோத்[தி](த)ரமாந் தேர். (உ)

End:

பொன்னந் தாமரைப் பொகுட்டுறைப் போதனு மாலு
மன்னங் காண்பரு மெம்பிரா னெம்பிராட் டிக்காய்
முன்னந் தாமுரை தேவிகா லோத்தர முழுநூல்
பன்னுந் தூயரே பவப்பகை வென்றபார்த் திபரால்.

சைவபுராணம்.

(. . . . .)

அன்றியும், சைவபுராணம்.

அதர்வண மறியா தென்னை யாரறிந் துணர கிற்பா
ருதரவங் கியினிற் குன்று முயிரெலா மோக்க மெய்தித்
திருமுறச் சொன்னோ முன்னந் திதலைபூத் தொளிறுஞ் செம்பொன்
கதிர்முலை யவட்குக் காலோத் தரமெனுங் கடந்தநூலே. (கo)

மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

(கு-பு.)—

இது, தேவிகாலோத்தரத்தின் பெருமையை, தீர்த்தகிரிப்புராணம், உபதேசமாலை, பதிபசுபாசவிளக்கம், திருவாரூர்ப் புராணம், சைவபுராணம் முதலிய நூல்களின் மேற்கோளாகக் கொண்டு சாதிப்பது. இதைத் தொகுத்தவர் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை. முற்றுப் பெற்றதாகவே தோற்றுகிறது.

No. 1392. தொண்ணூற்றாறுதத்துவங்கள் முதலியன.
TONNŪRRĀRUTATTUVANGAḶ MUDALIYANA.

Pages, 5. Lines, 11 on a page.

Begins on fol. 120*b* of the MS. described under No. 1224.

Complete.

Enumerates and explains the characteristics of the 96 Tattuvams or fundamental realities recognized by the Śaivism and of the threefold ways resorted to by Śaiva devotees to realize Śiva viz., the Kītamārga (the path of the worm), the Pipīlikāmārga (the path of the ant) and the Vihaṅgamārga (the path of the bird).

Beginning:

பி[றி](ரு)திவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாசம் பூதம்-ரு.

சத்தம், பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம்; சுரோத்திரம், தொக்கு, சட்சு, சிங்குவை ஆக்கிராணம்.

End:

இனிமேல் விகங்கமா[ற்](ர்க்)கமாவது [யெ](எ)ப்படி யென்றால் ;—கினியானது மாமரத்திலே கனியிருக்கிறதெனறறிந்து அந்தப்பழத்தை(ச்) சாப்பிடவேணுமென்றறிந்து மிகுந்த ஆசையுடனே ஆகாசமா[ற்](ர்க)கத்திலே பறந்து [யெவ்வ](எள்ள)ளவாகிலுங் கஷ்டப்படாமல் [ஓ](உ)யர்ந்த கொம்பிலிருக்கிற பழத்தை யெடுத்து(ச்) சாப்பிட்டு அதன் சுவையை அறிந்ததுபோல, சிவஞானியாயிருக்கிற மகா புருஷன் பலவிதமாயிருக்கிற சாஸ்திரங்களை விசாரணைபண்ணியும் சிவஸ்வரூபமறிகிறவழி தெரியாமற் போகாமல் சற்குருவினுடைய அனுக்கி[ற](ர)க விசேடத்தினாலே ஒரு சொல்லினாலேதானே சிவ[று](ரு)பத்தை(த்) தெரிந்துகொள்ளுவன். இது விகங்கமா[ற்](ர்க்)கம்.

முற்றிற்று.

(கு-பு.)—

இதில் தொண்ணூற்றாறுதத்துவங்கள் இன்னவென்பதும் அவற்றின் இயல்புகளும், கிடமார்க்கம், பிபீலிகாமார்க்கம், விகங்கமார்க்கமுதலியவற்றின் தன்மைகளும் விளங்க முற்றும் கூறப்பட்டுள்ளன.

No. 1393. பசுபதிபாசவிளக்கம்.
PAŚUPATIPĀŚAVIḶAKKAM.

Pages, 36. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 56*a* of the MS. described under No. 1378.

Incomplete.

Same work as that described under R. No. 308 of the Triennial Catalogue of MSS., Vol. II, Part II, the MS. described therein being a copy of this MS.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 308-ஆம் நம்பர்பிரதிக்கு மூலப்பிரதி இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் இல்லை.

No. 1394. பஞ்சமலக்கழற்றி.
PAÑCAMALAKAKALARRI.

Pages, 2. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 41*a* of the MS. described under No. 271.

Complete.

Same work as that described under R. No. 293 (i) of the Triennial Catalogue of MSS., Vol. II, Part II, By Kaṇṇuḍaiya Vaḷḷalār.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 293 (i) நம்பர் பிரதிக்கு மூலப்பிரதி. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

No. 1395. பஞ்சமலக்கழற்றி.
PAÑCAMALAKKALARRI.

Pages, 2. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 222*a* of the MS. described under No. 336.

Complete.

Same work as the above.

Colophon:

கண்ணுடைய வள்ளலருளிச்செய்த பஞ்சமலக்கழற்றி முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இதன்கண் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1396. பஞ்சாக்கரக்குறள். PAÑCĀKKARAKKUṞAḶ

Pages, 8. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 167*a* of the MS. described under No. 1323.

Wants the beginning and the end.

The first leaf is wanting and the remaining four leaves are so badly injured that it is not found possible to make out any particulars regarding the work. It probably gives the realization of Śiva by a devotee and each line of the stanza ends with the expression Śivāyanamaḥ.

Beginning:

. . . . ன் சிவாயநம
செல்காலத் தெல்லை தெளிந்தேன் சிவாயநம
. . . . . . காலமெனப் பார்த்தேன் சிவாயநம
புதமை யெதிர்சென் . . . னேன் சிவாயநம (௧௦)
திருத்தணிய திக்கென்று நின்றேன் (சிவாயநம)
கிரியைகலைக் கென்றருளிக் கேட்டேன் சிவாயநம

End:

எங்குஞ் சிவாயநம வென்பேன் சிவாயநம
முத்தி . . . . . . த முடித்தேன் சிவாயநம
தேசிகன்வாழ் வான சிவ(னே சிவா)யநம
போற்றி திரு(மலர்)த்தாள் போற்றி சிவாயநம.

பஞ்சாக்கரக்குறள் முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் சைவசமயத்தைச்சார்ந்தது. சிவாயநம வென்னும் பஞ்சாக்கரங்களை யிறுதியிலுடைமையின் இ∴து இப் பெயர்பெற்றதென்பர். இதன் முதலேடு இல்லை; உள்ள ஏடுகள் நான்கும் மிகச் சிதைந்துள்ளன. நூலாசிரியர் பெயர் முதலியன விளங்க வில்லை.

No. 1397. பஞ்சாக்கரமாலை, உரையுடன். PAÑCĀKKARAMĀLAI WITH COMMENTARY.

Pages, 46. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 223*a* of the MS. described under No. 336.

Complete.

Deals with the greatness of Śiva and of the Pañcākṣara Mantra i.e., the five syllabled prayer formula relating to Him. The author seems to be a disciple of Kaṇṇuḍaiyavaḷḷalār. The text and the commentary do not appear to have been printed.

Beginning:

கண்ணுடைய வள்ளல் அருளிச்செய்த பஞ்சாக்கரமாலையுரை.

வாரம் பரிவுபெற வந்தித்து முப்பொழுதா
நேரம் பணிந்து நினைந்துருகி—யேரம்ப
வைஞ்சுமுகச் சிந்துர னுக் காளானாற் சண்டனமக்
கஞ்சுமெழுத் தஞ்சுமர ணும்.

எ-து, அன்பினாலும் பத்தியினாலும் தோத்திரஞ்செய்து மூன்றுகால மான சந்திகளில் நமக்கரிதது அனுசந்தானம் பண்ணி உள்ளமுருகி ஏரம்ப கணபதியென்னுந் திருநாமத்தையுடையவனாய் அஞ்சுமுகங்களையுடைய ஞா னவானையாகிய விநாயகனுக்கு அடிமையானால், மறலி நம்மைககண்டாலஞ்சு வன்; எழுத்து அஞ்சாய [சிறீ](ஸ்ரீ)பஞ்சாக்கரம் நமக்குக்காவலாமென்ற வாறு.

இதுவிநாயக துதி. (க)

கல்லேன் பிறநூல்கள் காழியர்கோன பாடலல்லாற்
சொல்லேன் சுரரைத் தொழுநினையே—னல்லசிறு
செஞ்சதங்கை கொஞ்சுதண்டைச் சிற்றடிக்கன் பாகவெழுத்
தஞ்சதங்கை யாமலக மாம்.

எ-து, பதிவாக்கியமல்லாத நூல்களை அதிகரியேன்; காழிக்கவுணியன் பாடலாகிய திருப்பதிகங்களேயன்றி (வேறு) மந்திரங்களேயாயினுஞ் சொல் லேன்; அவன் சிற்றடியன்றி மந்திரரூபிகளையும் பணிதற்கு நினைவதுஞ் செய்யேன்; நல்லதாய்ச்செம்பொன்னாற் செய்த சுதங்கையுடன தண்டைபொ ருந்திய திருவடிக்கன்புண்டானாற் பஞ்சாக்கரமானது என்னுடைய அழகிய கையில் நெல்லிக்கனிபோல் பலிக்குமென்றவாறு. (உ)

அஞ்செழுத்து மைம்பத்தொன் றாமெழுத்துப் போலன்றி
நெஞ்சழுத்து முட்பொருளை நீநினைந்து—தஞ்சமென
வெங்குநிறை வானமையு மிவ்வெழுத்தா மவ்வடிவிற்
றங்குபொரு ளானமையுஞ் சாற்று.

எ-து, பஞ்சாக்கரங்களை யைம்பத்தோரக்கரங்களைப்போல, எழுத்தென் று நினையாமல்(. . . . .)அந்த அஞ்செழுத்தே யாவர்க்குந் தஞ்சமாய் எங்கும் பூரணமாய் நிற்கு நிலையுந்தெரிசித்து அந்தப்பொருளஞ் சும் இந்தவெழுத்தஞ்சில் நிற்கும் நிலையுமறிவா யென்றவாறு.

இது, நிட்களவெழுத்தஞ்சுஞ் சகளவெழுத்தினிற்குநிலைசொன்னது. (ங)

End:

அஞ்செழுத்தா லட்டமல ரிட்டிறைஞ்சிப் பூரணமா
யஞ்செழுத்தான் மூ[ற்](ர்)த்திசெய்தே யாதரித்து—நெஞ்சுருகி
ஞானகுருத் தாளிணையி னுண்மலரிட் ட[ற்](ருச்)சித்தால்
ஞானநெறி ய[ற்](ருச்)சனையா நன்கு.

எ-து, பஞ்சாக்கரத்தர் வட்டபுட்பஞ் சாத்தி நமக்கரித்துப் பூரணமாய்ப் போக்குவரவற்ற சுத்தபஞ்சாக்கரத்தாலே சிவனை ஊ[ற்](ர்த்)திபண்ணிப் பத்தியினுள்ள முருகி ஞானசாரியனை நமக்கரித்து அ[ற்](ர்ச)சிப்பது ஞான பூசையென்று சொல்லுமென்றவாறு. (கூ0)

Colophon:

காழிநகர் வாழி கவுணியர்கோன் றாள்வாழி
வாழியருட் கண்ணுடைய வள்ளரு—ளேழிசையின்
றெய்வத் தமிழ்ப்பாடல் வாழி திருநெறியாஞ்
சைவத் தவர்வாழி தான்.

பஞ்சாக்கரமாலை முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் பஞ்சாக்கரத்தின் பெருமைமுதலியவற்றையும் அம்மந்திரத்திற்கு அதிதேவதையாகிய சிவபிரானது இறைமைத்தன்மையையும் விரிவாகக்கூறுவது. கண்ணுடைய வள்ளலாரருள்பெற்ற ஒருவர் இதை இயற்றினரென்று இறுதிச்செய்யுளால் தெரிகின்றது. மூலமும் உரையும் முற்றும் இருக்கின்றன; இதுவரையிற் பதிப்பிக்கப்படவில்லை. இநநூல் பூர்த்தியானவுடன.

" விமல மணித்தலை மாசுண மிருளினைமேவமதேடுதல் போல்(?)
மெய்பபடு மெனதரு ணேடிக் கூடிட விரைசின் றய்மணியைக்
கமையுட னுட்டனில் மேவ வடக்கிற் கருதிருண் மூடுவபோற்
காணுறு தின்போ தத்தை யடக்கிற் கருகருண் மூடுமெனச்
சமைய முரைத்து நீழலி னூடே சண்டைசெய் வார்போலுஞ்
சலமூழ் கிப்புனல் வேட்டவர் போலுந் தளர்வே னுய்வேனு
வமருல கத்தினை மானு மிளந்தையி லாதர வுற்றமரு
மாதி யகத்திய நாதர் தொழப்படு மமர சிகாமணியே "
என்னும் செய்யுள் ஒன்று எழுதப்பட்டுள்ளது.

No. 1398. பஞ்சாக்கரவனுபூதி.
PAÑCĀKKARAVANUBŪTI.

Pages, 8. Lines, 11 on a page.

Begins on fol. 31*a* of the MS. described under No. 1229.

Complete.

Same work as that described under R. No. 293 (*h*) of the Triennial Catalogue of MSS., Vol. II, Part II.

Colophon:

பஞ்சாக்கரவனுபூதி முற்றும்.

யவ்வாஞ்சிவன் வவ்வுறச் சேர்ந்திடில்
சிவ்வினி லொன்றுய்ச் சிவமெனலாமே.

பொன்னதனை யடக்கியிடுங் குளிகை போலும்
பொருவில் விழி யொளிய டக்கு மிரவி போலு
முன்னுயிரும் பினையடக்குங் காந்தம் போலு
முயிரை யடக்கிடு மூல மலமே போலும்
வன்னியினை யடக்கிடும்ந் தனமே போலு
மருவு தரும் படக்கிடுமுப்பளமே போலு
மன்னபழ மரமடக்கும் வித்தை போலு
மாணருளி லடங்குமுயி ரறிவு தானே.

சூக்க மாகுமஞ் செழுத்தினிற் சுற்றிய பாச
வீக்க நீக்கிமெய் யானந்தம் விளை நிலத் துய்த்துப்
போக்கு மீட்சியுட் புறம்பிலாப் பூரண வடிவ
மாக்கினு ளொரு தீபகம் போல்வரு மண்ணல்.

உவப்புறுமஞ்செழுத்தினையு மோரெழுத்தி னடக்கியவற் றுண்மைகாட்டிச்
சிவப்பிரகா சத்தடியேனை சி(வ)போதமற வொழித்துச் சிவயோகத் தென்
பவப்பெருக்கமறவெ ழித்திங்காண்டருளுமா மா(ரு)ட்குப்பகர்வக(ம்)மா
றவப்பிரகாசக் குருவேயம்பர்மாகாளமுறை தனிப் பொற்குன்றே. [றென்

திருச்சிற்றம்பலம்.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 293 (*h*) நம்பரில் வந்துள்ளது போன்றதே. இதில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

No. 1399. பஞ்சாக்கரவனுபூதி.
PAÑCĀKKARAVANUBŪTI.

Pages, 10. Lines, 9 on a page.

Begins on fol. 21*a* of the MS. described under No. 270.

Complete.

Same work as that described above.

Colophon:

சுவர்க்கபுரம் தவப்பிரகாச சுவாமிகளுக்கு உபதேசித்த முறையிற்செய்த பஞ்சாக்கரவனுபூதி முற்றியது.

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதிபோன்றது. இதில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது. ஏடுகள் சிதைந்துள்ளன.

No. 1400. பஞ்சாக்கரவனுபூதி.
PAÑCĀKKARAVANUBŪTI.

Pages, 6. Lines, 7-8 on a page.

Begins on fol. 36*a* of the MS. described under No. 271.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது 1398 ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்று யிருக்கிறது. ஏடுகள் சிதைந்துள்ளன.

No. 1401. பஞ்சாக்கரதரிசனம்.
PAÑCĀKKAṘADARIŚANAM.

Pages, 11. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 83*b* of the MS. described under No. 251.

Complete.

A prose treatise explaining the origin and greatness of the Tūla Pañcākkṣara *ie* Śivāyanama.

Beginning:

அண்டமும் பிண்டமு மொன்றில்லாத காலத்து(ப்) பரமேச(வ)ரன் ரூபி யாக[யி](வி)ருந்து, அண்டச பராசதிலையைத்தோற்றி, சத்திக்கு(க்)கைகால் கண்மூக்குத் திருட்டி புருவமொன்றுமில்லாத காலத்து (. . . .) பெரு விரல் நகத்தி[யி]னுலே நாவிதன்னைக்கிற, சத்திபொறுக்கமாட்டாமல் அ-எ ன்ற எ[ழு](மு)த்துச் சத்தியிடத்திலே தோன்றினது. அப்போது சிவன் கூப்பி டாதே என்று ஊ என்ற[யெ](எ)ழுத்துச் சிவனிடத்திலே|தோன்றி[ச்சு](ற்று) அப்போன (?) சத்தியிடத்திலே ஓள என்ற எ[ளு](மு)த்துத் தோன்றி[ச்சு] (ற்று); அப்போ[ள]து சிவ(ா)யநம என்று சிவனிடத்திலே தோன்றி[ச்சு]

End:

நகாரம் இ[று](ரு)க்குவேதம். மகாரம் [யெயிறு](எசுர்)வேதம். சிகா ரம் சாமவேதம். வகாரம் அதர்(வ)ணவேதம்.

* * * *

ஆக இப்படி அதிருக்குமத்தில் நின்ற பஞ்சாட்சரம் அறிக.

(கு-பு.)—

இந்நூல் சிவாயநம வென்னும் தூல பஞ்சாக்கரம் தோன்றினமுறைமை யும், அவற்றின் பெருமைமுதலியனவும் இன்னவென விளக்குவது; வசன நடையில் அமைந்தது. நூலாசிரியர் இன்னாரென விளங்கவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் பூர்ணமாக;

No. 1402. பதிபசுபாசநிலையறிதல்.
PATIPAŚUPĀŚA NILAIYAṞIDAL

Substance, palm-leaf. Size, 13×1 inches. Pages, 11. Lines, 7 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Begins on fol. 83*b*. The other works herein are Ṣaḍkōṇamālai 22*a*· Ñānavāsiṣṭavurai 25*a*.

A short treatise dealing with the characteristics of Pati, Paśu and Pāśa. The name of the author is not given.

Seems Complete.

Beginning:

பதிபசுபாசநிலையறிதல் ஆனந்தக்களிப்பு.

சைவசித்தாந்தத்தில் நாலாயிரத்தைஞ்ஞூற்றுச் சில்வான்த்தண்மை; அதில் இதுவும் சிவப்பிரகாசத்திற்பொது ஐம்பதும், உண்மை ஐம்பது(ம்)அந்த அநுபோகவிளைவு. வேதாந்தமெது; வேதாந்தி[ய](க)ளுக்குப் பொருளாயிருக்கிற ஓங்காரமே உண்மையென்றும், அச்சித்தாந்தி[ய](க)ளுக்குப் பொருளாயிருக்கிற பசுபதிபாசமே பொருள், நாதாந்தி[ய](க)ளுக்கும் பொருளாயிருக்கிற விந்து நாதமே பொருளென்றும், போதாந்தி[ய](க)ளுக்குப்பொருளாயிருக்கிற பரைநாதம் பரைவிந்துவே பொருளென்றும், கலாந்தி[ய](க)ளுக்குப் பொருளாயிருக்கிற அப்பரை விந்தும் அப்பரை நாதமும் பொருளென்றும், ஏகாந்திகளுக்குப் பொருளாயிருக்கிற பேரொளி பொருளென்றும் இது ஆறுமன்றி ஏது ஆகையால் இங்ஙன சொல்லப்பட்டது.

End:

இதற்கு(த்) திட்ட(ா)ந்த[ர]ம்.

"ஆதார மாறல்ல வப்பா ணட மல்ல
ஏதா வெளுத்த ஸ? யுண மந்திர மல்ல
வேதா கமத்தின் விளங்கும் பொருளல்ல
சூதான மாய்நந்தி சொன்னவுப தேசமே"
என்றுங்கண்டு கொள்க.

(கு-பு.)—

இது சைவசித்தாந்த விஷயமானது. பசுபதி பாசங்களின்நிலை முதலியன இன்னவென விளக்குவது. இயற்றிவர்பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை. முற்றுப்பெற்ற தென்றே தோற்றுகிறது.

No. 1403. பதிபசுபாசவிளக்கம்.

PATIPAŚUPĀŚA VIḶAKKAM.

Pages, 331. Lines, 15 on a page.

Begins on fol. 59*a* of the MS. described under No. 344 wherein it is apparently wrongly stated to begin on 1 fol. 60*a*.

Complete.

This work forms one of the 20 Śāstirams of Vaḷḷalār. It is stated in a stanza at the end that this work is a Tamil rendering of that portion of the Sanskrit Vātulāgama which deals with the explanation and characteristics of Pati, Paśu and Pāśa. It contains 256 stanzas on the whole.

Beginning:

சித்த(க)க் கோயிலி லிருக்குஞ் செல்வனை
மத்தகக் கரிமுகத் தரசை வல்லபை
பு[த்த](றற)ரவல்குலிற் புழைக்கை போக்கியுஞ்
ச[த்து[(ரறு)மா விலாதவன் றன்னைப் போற்றுவாம். (க)

* * * *

பாச மைந்தையுந் தனித்தனிப் பரிந்திட நீக்கி
நேச மாகிய வறிவுரு[தீ](நீ)யெனக் காட்டிப்
பேச மேழ்வகைப் பிறப்புள கலையெனப் பேசித்
தூசு நீக்கிய சுயம்பிர காசனைத் தொழுவாம். (எ)

* * * *

பொய்ப்புவி யதனி!னுளும் பொருக்கெனத் தோன்றி மாயு
மெய்ப்பிலா வுயிர்கட் கெல்லா மௌிதினின ஞானமெய்த
வப்பணி சடையோன் முன்ன ரறைந்தவா கமத்திற் சொல்லு
முப் பொருள் விளககஞ் சொல்வேன் மூக்கண னருளைக் கொண்டே.(கச)

பாயிரம் முற்றும்.

குரு[க்]காருண்ணியம்.

உலகமு மாலையு மொண்கண் மாதரும்
நிலையல வென்றுணர் நெடிய மாணவன்
கலையெலாந் தெரிந்தவன் கதி விருப்பின
னலமலி குரவனை நாடித் தேடுவான். (கஉ)

* * * *

அஞ்செ ழுத்தினி லொருபுடை யரும்பதி யமரும்
வஞ்ச முற்றுள வொரு புடை பாசமாய் வதியுந்
துஞ்ச லின்றிய வொருபுடை பசுவெனத் துலங்கு
மஞ்செ ழுத்தினின் மும்முத லறிந்தவர் பிறவார். (உ)

End:

நூலருமையிலக்கணம்.

மைப்பொலி மிடற்றோன் சொன்ன வாதுளா கமத்திற் சொல்லு
முப்பொருள் விளக்கத் தாலே மும்மலங் களைந்தோன் றூய
சிற்பதம் பெ[வ](ப)றுவர் மீண்டுஞ் சென்மவா ரணியங் காணார்
தற்பர ஞானத்தோர்கள் ச[ை]மய சாத்திரங்கழ்ந்தே. (க)

* * * *

இ[ன்னூ](ந்நூ)லைப் பருவமிலார்க் கியற்க லீய்ந்தக் கால்
மூன்னூலைச் சூத்திரர்பான் மொழிந்தகரி சுறுகின்றாய்
நன்மாலை குரங்கறியா நலம்போலு ஞானத்தைத்
துன்மா[ற்[(ர்)க்க ரறியாத தோற்றம் போலுந் துணிந்தே. (உ)

வாழிசுயம் பிரகாசப் பெயரோன் மாணுக்கர்
வாழியெனைத் தூக்கி மதிதந்த வார் கழல்கள்
வாழியொரு மொழியா[ல்](ன்)மயக் கறுத்த திருச்செவ்வாய்
வாழியருள் கொழிக்குந் திருவதன மண்டலமே. (ங)

ஆக, திருவிருத்தம் ௨௱௫௰௪.

பதிபசுபாசவிளக்கம் முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது வள்ளலார் சாஸ்திரம் இருபதனுள் ஒன்று ; இருநூற்றைம்பத்தாறு விருத்தங்களையுடையது ; குருகாருணியம், குருவுபதேசம், நின்மல துரியாதீதம், பதிவிளக்கம், பசுவிளக்கம், பாசவிளக்கம் முதலிய பல பிரிவினையுடையது. இந்நூலை இயற்றியுபகரித்தவர் சிவஞானவள்ளலார் என்னும் பெரியார். இந்நூல் 60௪—ல் தொடங்குவதாகக் 344-ஆம் நம்பரில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது சரியல்ல. இது வடமொழி வாதுலாகமத்தைச்சேர்ந்த பதிபசுபாச விளக்கத்தின் மொழிபெயர்ப்பென்று "மைப்போலி" என்னும் இந்நூலின் இறுதிச்செய்யுளால் விளங்குகின்றது. இது முற்றும் இருக்கிறது.

No. 1404. பிராசாததீபம்.

PIRASĀDADĪPAM.

Pages, 16. Lines, 13 on a page.

Begins on fol. 123*a* of the MS. described under No. 1226.

Complete.

Same work as that described under R.No. 292 (*a*) of the Triennial Catalogue of MSS., Vol. II, Part 12.

(கு-பு.)—

மூவருடத்தியகாட்லாக்கின் 292 (a) நம்பர்பிரதிக்கு மூலபிரதி. இதில் இது முடிந்துளதென்று தோற்றுகிறது.

No. 1405. பூசாவிதி.

PŪJĀVIDI.

Pages, 2. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 25*a* of the MS. described under No. 185.

On details connected with the ceremonial worship of Śiva as conducted by the followers of Śaiva Siddhānta.

Beginning:

[யி](இ)டம்டண்ணி, காலலம்பி, ஆசமித்து, விபூதி தரித்து, கர[ணி](நி)யாசமங்க[ணி](நி)யாசம், திருமஞ்சனம், சாமான்னிய அர்க்கியம், சூரிய பூசை, துவார பூசை (. . . . .) அந்தர்யாகம், தானசுத்தி, விசேஷ அர்க்கியம், திரவிய சுத்தி (. . . . . . .) லிங்கசுத்தி, சத்த குருபூசை ஆதாரசத்தி அர்ச்சனை.

End :

அஷ்ட புஷ்பம் மூலத்தாலர்ச்சனை வேண்[டு](டிக்)கொள்ள மகாமுத்திரை பஞ்சமுத்திரை ; சத்தியோசாத முதல் ஈசானம்வரை அர்ச்சனை அர்க்கியம் (. . . . .) உத்தியாபனம் ; வித்யாபீட முதல் சூரியன்வரை அர்க்கியங் களுக்கும் அர்ச்சனையர்க்கியம் உத்தியாபனம்.

செபம் தொகை முற்றும்.

(கு-பு.)—

சிவபெருமானைப் பூசிக்கவேண்டுவனவற்றிற்குரிய பல விஷயங்கள் இதில் தொகுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன. சித்தாந்த சைவர்களுக்கு இவ்வரிய புத்த கம் மிக உபயோகப்படும். செய்தவர் பெயரும் பூர்த்தியாயிருக்கும்விவரம் முதலியனவும் விளங்கவில்லை.

No. 1406. விநாவெண்பா.

VINĀVEṆBĀ.

Pages, 7. Lines, 11 on a page.

Begins on fol. 57*a* of the MS. described under No. 1143.

Complete.

A treatise in the Veṇbā metre in the form of questions and answers explaining the leading principles of the Śaiva Siddhānta by Koṟṟavan-guḍi Umāpati Śivācāriyar. A commentary on this work is described under R. No. 7 (*a*) of the Triennial Catalogue of MSS. Vol. I, Part 2.

Beginning :

நீடு மொளி[ய](யு) நிறைவிருளு மோரிடத்துக்
கூட வரிது கொடுவினையேன்—பாடிதன்முன்
னென் றவார் சோலை யு(ய)ர்மருதச் சம்பந்தா
நின்றவா றெவ்வாறு நீ.

End :

அருளா லுணர்வார்க் ககல்[ல்]லாத செம்மைப்
பெ(ர)ருளாகி நிற்கும் பொருந்தத்—தெரு(ள)ர
விநா வெண்பா வுண்மை விநாவாரை பூமன்
கனாவின்பா லெய்துவிக்குங் காண். (ம)

Colophon :

விநாவெண்பா முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக் 7(*a*) நம்பர்ப்பிரதிபோன்றது ; ஆயினும் இதில் இந்நூல் மூலமட்டுமே இருக்கிறது. முற்றும் உள்ளது.

No. 1407. விநாவெண்பாவுரை.

VINĀVEṆBĀVURAI.

Pages, 12. Lines, 7-8 on a page.

Begins on fol. 94*a* of the MS. described under No. 1219.

Complete.

Same work as that described under R. No. 7(*a*) of the Triennial Catalogue of MSS., Vol. I, Part 2, which is a copy of this MS.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 7(a) நம்பர் பிரதியின் மூலப்பிரதி. இதன் ஏடுகள் சிதைந்துள்ளன. இதில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1408. வீட்டுநெறியுண்மை.

VĪṬṬUNEṞIYUṆMAI.

Pages, 12. Lines, 12 on a page.

Begins on fol. 35*a* of the MS. described under No. 1229.

Complete.

Same work as that described under R. No. 293 (*e*) of the Triennial Catalogue of MSS., Vol. II, Part 2. At the end of the work is found a stanza which is given in the Tamil remarks below.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 293 (e) நம்பரில் வந்துள்ளதே. இதில் இது முற்றும் உள்ளது.

இந்நூல் பூர்த்தியானவுடன், "காட்டு நெறி க(டவு)ளர் கருணையாரியர் துதி பொன்னடி குரவரைப் புகழ்ந்துவீ டிரந்ததா . . . வென்றடித . . சையையிசைத்துமே லருளுத றத்துவம் வீட்டின (. . . . .) ஈதொ ளிர் மூன்றிறுற் றுன்றூட் குரவன் மெய் துலங்கடி யவர்களூ வென்றும் வாழியவென வினிமையி னிசைத்தலே; அடிவரவுமுற்றும்" என்பது எழுதப்பட்டுள்ளது.

No. 1409. வீட்டுநெறியுண்மை.

VĪṬṬUNEṞIYUṆMAI.

Page, 16. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 46*a* of the MS. described under No. 270.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இந்நூல் முன் நம்பர் பிரதியில் வந்ததுபோன்றது. இந்தப்பிரதியில் அடிவரவில்லாமல் நூல்மட்டும் பூர்ணமாக வுள்ளது.

No. 1410. வீட்டுநெறியுண்மை.

VĪṬṬUNEṞIYUṆMAI.

Pages, 8. Lines, 8-9 on a page.

Begins on fol. 27*a*. of the MS. described under No. 271.

Complete.

Same work as that described above.

(கு-பு.)—

இது 1408-ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப்பிரதியில் அடிவரவு காணப்படவில்லை. நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

§ 2. VIRAŚAIVAM.

No. 1411. கடாவிடையுபதேசம்.

KAḌĀVIḌAIYUPADĒŚAM.

Pages, 30. Lines, 10 on a page.

Begins on fol. 27*a*. of the MS. described under No. 270.

Complete.

Same work as that described under R. No. 293 (*b*) of theTriennial Catalogue of MSS., Vol. II, Part 2.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக் 293 (*b*) நம்பர் பிரதிபோன்றது; முற்றும் உள்ளது.

No. 1412. கடாவிடையுபதேசம.

KAḌĀVIḌAIYUPADĒŚAM.

Pages, 15. Lines, 8-9 on a page.

Begins on fol. 15*a*. of the MS. described under No. 271.

Complete.

Same work as that described above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் பூர்ணமாக இருக்கிறது.

No. 1413. கடாவிடையுபதேசம்.
KAḌĀVIḌAIYUPADEŚAM.

Pages, 18. Lines, 12 on a page.

Begins on fol. 58*a* of the MS. described under No. 1229.

Complete.

Same work as that described above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1414. குருலிங்கசங்கமபரமரகசியசடத்தலம்.
GURULIṄGAŚAṄGAMAPARAMARAHAŚIYA ŚAḌATTALAM.

Pages, 27. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 80*a* of the MS. described under No. 1178.

Contains with commentary stanzas 1 to 27, the last one being incomplete. 23 blank leaves are added at the end presumably with a view to complete the work.

A treatise dealing with the Vīraśaiva religion. The name of the author is not given. The six Talas referred to herein are explained in a subsequent work described under No. 1417.

Beginning:

குருலிங்கசங்கமபரமரகசிய சடத்தலம்.

சிற்பரம தேசிக நற்பாதம் போற்றி
இகம்பரம ரகசியத்திற் சிறந்துகூறும்
பொற்பமருஞ் சடத்தலத்தை யவ்வவாறும
புகன்றதற் பினல்லமாப் பிரபுதேவர்
பற்பதவெற்பி னிலிருந்து முனிவர் போற்றப்
பரிவினுட னுதவுசடத் தலமதாகு
மற்புதமா மத்துவித சித்தாந் தத்தை
யவரருளா லறிந்தபடி யறையலுற்றும்.

*　　*　　*　　*

ஆதிகுரு பர[நீ](னி)ருதா ளி[ை]தயத் திருந்தி
யாலுலக மளிக்குமுமை யம்மை கேட்ப
வோதிய[னூ](நூ)ல் கூடலசங் கமர்தா னே [ற்று](த்து)
மு[ற்ற](த்த)மநற் கரு[த](ந)டத்தா லுகந்து நல்கி
நீதியினால் விளங்கு சடத் தலத்தை யானும்
[னி](நி)கழ்த்துவனித் தமிழ்ச்சிறுமை நெடியோ ருறி
சோதியி(னி) லிமையவருஞ் சகலராமித்
தொல்லுலகி லுயிருமெனச்சொல்வார் நல்லோர்.

எ-து, ஆதியுமந்தமுமளவுமில்லாத குருமூர்த்தமாகிய பரமேச
ரனுடைய உ[ஹ]பயபாதங்களையும்(.
சடத்தலமார்க்கத்தை, யானும் தமிழினாலே சொல்லுகிறேன்(
முன்னூல்மார்க்கத்தைப்பற்றி யிருக்கிறபடியினாலே யிதனைச்சிறுமைப்படுத்
திச்சொல்லார்கள் நல்லோர்கள்:—

இந்தத்திருவிருத்தத்தின் கருத்து:— நூல்மரபும் அவையடக்கமுமுணர்த்
தியது.

* * * *

மன்னுமகா லிங்கத்திற் சிறந்துதோன்று
மருவுபிர சாதமதில் மகிழ்ந்து தோன்று
முன்னரிய சங்கமமற் றதனிற் றோன்று
முயர்சிவமாங் குருசிவத்தி லுகந்து தோன்று
மன்னெறியே குருவினிலுற் பவமா சார
மங்கியையு மொளியையும்போ லகலா தோங்கி
யின்னிலையே யொன்றுக்கொன் றுயிர தாகு
மிருமூன்று மெனவருநூ லியம்பு மன்றே.

எ-து, மகாலிங்க சொரூபத்திற்பொருந்திச் சிறப்புடனேதோன்றும் பிர
சாதலிங்கம். பிரசாதலிங்கத்திற் சங்கமலிங்கந்தோன்றும். (. . . .
. . . . . .) குருலிங்கத்தில் ஆசாரலிங்கந்தோன்றும்[யி](இ)ந்தப்படி
யொன்றிலேயொன்றுதோன்றி அக்கினியும் ஒளியும்போல விட்டுநீங்காமல்
ஒன்றுக்கொன்றுயிரதாகும்; ஆறுலிங்கமுமென்று அரிதாகிய ஆகமசாத்தி
ரங்கள் சொல்லுமென்றவாறு. (கூ)

End:

இனி வளமைபொருந்திய சரணநியாயத்தை மேற்கூறுவோமென்ற
வாறு. (உக)

ஆசிரியே யங்கங்கை விஞ்ஞான மதனுக்
காஞ்சிவசா தாக்கியநற் சத்திபரை யகலா
தேசியல்பு மருவுபிர சாதலிங்கங் கலைதான்
திகழ்சாந்தி யாதி தந்திருந்த . . . . . .

* * * *

(கு-பு.)—

இந்நூல் வீரசைவ சித்தாந்தத்தைச்சார்ந்தது. நூலாசிரியரின்னாரென
விளங்கவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் உரையுடன் இருபத்தாறு பாடல்
வரையுமே யிருக்கிறது. இருபத்தேழாவது பாடல் முற்றுப்பெறவில்லை;
இதன் பின்னர் 23-வெற்றேடுகள் மற்றப்பகுதிகள் எழுத விடப்பட்டுள்ளன
போலும்.

No. 1415. குருலிங்கசங்கமவிளக்கம்.
GURULIṄGASAṄGAMAVIḶAKKAM.

Pages, 22. Lines, 18 on a page.

Begins on fol. 30*a* of the MS. described under No. 278.

Complete.

A prose work setting forth the greatness of the Vīraśaiva Gurus, of the Liṅgas set up in the temples, and of the Vīraśaiva devotees called the Jaṅgamas.

Beginning:

(இப்பால் சடுத்தலவுரை)

தற்பரனுடைய முகங்களைந்தாவன :— ஈசான(ம்), தற்புருடம், அகோரம், வாமதேவம், சத்தியோசாதம், ஆக ஐ[ம](வ)ந்து. சத்தியோசாதமுகத்தில் பண்டிதராராத்திரியையர். வாமதேவமுகத்திலே கோரராமையர். அகோரமுகத்திலே மருளசித்தையர். தற்புருடமுகத்திலே பிரபுதேவையர். இப்படிப் பஞ்சமுகங்களிலும் பஞ்சகுரவா உற்பவித்தனரெனவறிக.

End:

[யி](இ)னி, சைவர்க்கு(ப்) பலதெய்வங்களையும் வழிபடுகையினாலும் லிங்கநிட்டையில்லையெனவறிக.

* * * *

[யி](இ)னி விபூதி யுருத்திராக்கந் தரிசித்துச் சிவபூசை பண்ணவேணுமென்று நினைத்தவரிடத்தில் [யே](ஏ)கமனவயிக்கியனைச சொல்லாது. அப்படிவழிபடுவார் பேறு யாவர்கருஞ் சொல்லவொண்ணாதெனவறிக.

மு[த்து](ற்று)ம்.

ஸ்ரீவசவலிங்காய நமஃ.

(கு-பு.)—

இந்நூல் வீரசைவ சாஸ்திரங்களுள் ஒன்று. குருலிங்கசங்கமர்களின் பெருமையை விரித்துப் புலப்படுத்துவது. வசனநடையிலமைந்தது. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப்பிரதியில் இது பூர்ணமாக உள்ளது.

No. 1416. குறுங்கழிநெடில்.
KURUNGALINEDIL.

Pages, 10. Lines, 4 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 264.

Complete.

A poem in 10 stanzas written by Śivappirakāśasvāmigaḷ in praise of God Śiva.

Beginning:

சிவப்பிரகாச சுவாமிகளருளிச்செய்த [இஷ்டலிங்க தோத்திரம்.] குறுங்கழி ெ[ன](ந)டில்.

பொன்செய்வா ணிகர்போ லெவ்வழி யானும்
புண்ணிய மீட்டியு மறியேன்
கொன்செய்பா தகமே புரிந்தன னின்றாள்
குறுகுவ தென்றென விரங்கேன்
முன்செய்தீ வினையோ கனவினு மறமே
மொழிகிலேன் களித்திருக்கின்றே
னென்செய்கேன் மறவிக் கொன்கரத் தருக்கு
மீசனேநூமாசிலா மணியே.

End:

சரிப்பினு மொருபா விருப்பினு முறக்கச்
சார்பினும் விழிப்பினும் மொருசொல்
லுரைப்பினும் போக நுகர்வினு மாவி
யொழியினு மின்னையான் மறவேன்
விருப்புறு மலரும் விரையுமே போல
விம்மியெங் கணுமுறு பொருளா
யிருப்பினு மரியோ யென்கரத் திருக்கு
மீசனே மாசிலா மணியே. (௰)

முற்[த்திற்று](ற்றிற்று).

(கு-பு.)—

இந்நூல் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் இயற்றிய பிரபந்தங்களுள் ஒன்று சிவபெருமான் தோத்திரரூபமாயமைந்தது. "என்கரத்திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே" என்பதை மகுடமாகப்பெற்ற பத்துப் பாடல்களாகியது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1417. சட த்தலக்கட்டளை.
ṢADATTALAKKAṬṬAḶAI.

Pages, 30. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 188*a* of the MS. described under No. 1323.

Incomplete.

Explains what is meant by the six Talas, viz., Battattalam, Mahēśattalam, Pirasādattalam, Prāṇaliṅgattalam, Caraṇattalam and Aikkiyattalam of Vīraśaivism.

Beginning:

ஆசாரலிங்கத்துக்கு அங்கம்-பூமி. பத்தன-பிரமா. திரவியம் . . . . திரவியமுகம் சத்தியோசாதமுகம் அத்தம சுமனம்(?)சத்தி-கிரிய(ா சத்தி), சாதாக்கியம்-கர்மசாதாக்கியம் . . . . கெங் . . . . . தாற்பிதம், பிரசாதம் கெந்தப்பியிந்தப் பதிஞெருகாரியத்துடனே ஆசார லிங்கத்துக்கு . . . . . . ம்.

End:

இந்திரசாலே, மந்திரசாலே, அந்திரசாலே, சந்திரசாலே இவை நாலும் சிவ லோகத்துள்ளனவென்றவாறு.

(கு-பு.)—

இது வீரசைவமதசம்பந்தமானது; பத்தத்தலம், மகேசத்தலம், பிரசாதத்தலம், பிராணலிங்கத்தலம், சரணத்தலம், ஐக்கியத்தலம் என்னும் ஆறு தலங்களின் பிரிவுகளை விரிவாகக்கூறுவது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் மிகவும் சிதைந்துள்ளது.

No. 1418. நிட்டானுபூதி.
NIṬṬĀNUBŪTI.

Pages, 28. Lines, 9 on a page.

Begins on fol. 363*a* of the MS. described under No. 83.

Complete.

A treatise laying down the means of obtaining salvation according to the Vīraśaiva religion. From the Pāyiram stanza it is made out that this work is a Tamil rendering, made by a Brahman named Ārumugasvāmi of Tirukkōvalūr, of the 7th Paṭala of the latter part of the Vātulāgama wherein Paramaśiva is said to have taught this to Pārvatī. The author salutes the Vīraśaivagurus, Guhai Namaccivāyar and Guru Namaccivāyar.

Beginning:

நிட்டானுபூதி.

அத்தி முகனடி
நித்த நினைபவர்
சித்தி திருவொடு
முத்தி பெறுவரே.

சீர்பூத்த செஞ்சடையிற் சுரநதியுங் கரமதியுஞ் செறிந்திலங்க
வார்பூத்த குயவனிதை யொருபுறத்திற் பசந்தொளிர வாரியுண்ட
கார்பூத்த மணிவண்ணன் கடகமல மிணைக்கமலக் கழலின்மேவ
வேர்பூத்த கோவலில்வாழ் வீரட்டத் தொரு முதலை யிறைஞ்சு வாமே. (க)

* * * *

சிவமிகுங்குகைநமசிவாயா காசாதனஞய்த்திகழுமன்பாற்
பாலினுறு சுவைபோலப் பனுவ லவர்மீதுமம்ப[ப] லவர்மீதுங்
கோலமுட னேசெய்யுங் குருநமச்சிவாயர்பதங் குழைந்து போற்றித்
தாலமிசை திலவவருஞ் சிவசரண ரனைவரையுந் தாழ்ந்துய் வாமே. (உ)

* * * *

வாருங்கோள் வையகத்தீர் யாங்கிர வாருதியை வள்ளத்தாலே
பாருங்கோ ளளந்தீவே னீங்களுநன் றுயருந்திப் பாலி னுசை
தீருங்கோ ளென்றொருவன் செப்புவபோற் சிவயோக நிட்டைதன்னை
நீருங்கோ ளரவணியு மண்ணல்மொழிப்படியேயா னிகழ்த்த றனே. (௰௧)

அத்தனூர் தமைக் கயிலை யிடத்துமையாள் வணங்கி மகிழ்ந் தன்பிற்கேட்ப
வுத்தரவா துளந் தன்னி னுலேழாம் படலத்தி லுண்மை ஞான
முத்தியினை யுதவுநிட்டா வனுபூதி தனையெடுத்து மொழிந்தா னத்தை
யித்தல[தி](னி) லாறுமுகற் கருளவவன் தமிழினு லிசைத்தா னன்றே. (௰௨)

நித்தனை யுமையா ளடிபணிந் தெனக்கு நிட்டைசா தனைநிகழ்த் தெனவே
யத்தனு மகிழ்ந்தே நீவினு விடுத லாருயிர்த் தொகைகள்மெய் யுணர்வான்
முத்தியை யடையுங் காரண மாமால் மொய்குழற் செய்யவாய்ப் பசுந்தோள்
வித்தகி சாவ தானமாய்க் கேட்டி யென்றிறை விளம்பிடு மன்றே. (௰௩)

ஒருமொழி யாலே சுருதியாகம்நூ லுயர்புரா ணமுமெலா மொழியு
மொருமொழி யாலே சரிதை நற் கிரியா யோகபா வனையெலா மொழியு
மொருமொழி யாலே யண்டம்புதங்க ளொடுகிருந் தன்னிலை தோன்று
மொருமொழி சும்மா[யி] (வி)ருத்தலா மதனு லொபபிலாச் சிவபத மடை
[வார் (யச)

End:

மறையவர்க் கிருப தாண்டினு முலகாள் மன்னருக் கொருபதொ டைந்து
நிறைதரு வசியர்க் கொருதாண் டினுஞ்சொன் னிகர று சூத்திரற் கைந்திற்
பொறைதரு பருவ முடையவற் கொன்றி லிரண் டொன்றிற் பாதியிற் போத
மறைதர வாகு நல்லுப தேச மாரியன் றனதுள மகிழ்ந்தே. (அச)

தேனிரம்பு மலரை யளி தேடுவபோ லெங்குந்
தேசிகனைப் பலநாளுந் தேடிக கண்டளவில்
ஞானகுரு விவன்பாகஞ் சோதிக்க வேண்டி
நடுக்கங்க ளுறவே யெ[ன்று](ந் நா)ளுஞ்செய வித்[து
யீ](தீ)னமாந் தொழிலதனி லேவிமிக விடுத்து
மிரக்கமிலா தேயடித்து மிழிவுரையால் வைது
மானமின்றிச் செயும்போதுங் குருபத்தி வழுவா
வாய்மையருக் குயர்திட்டை வகுத்திடவுந் தகுமால் (அசு)

பாவனு தீத நிட்டானுபூதி பரமசிவ னுமை தனக கருளத்
தேவியு மகிழ்ந்த வடமொழி யதனைச் செஞ்சடைப் பிரான்றன தருவாங்
கோவல்லா றூறுமுகசிவ ஞானக் குருபரன் றமிழினு லுரைக்கு
மேவிநற் பயனை யுணர்ந்துசா தித்தோர் மேன்மைவீடடைவது திசமே. (அஎ)

திருவளர் கோவில் வீரட்டவேசர் திருவடிக் கமலங்கள் வாழி
பெரியநா யகிபொற் கழலிணை வாழி பெரியமா கணபதி வாழி
முருகனற் பதங்கள் வாழிநந்தீசர் முளரிநற் பதங்களும் வாழி
பெரியசம் பந்த ராதிய நான்கு பெரியர்த[ன்ன](ம் ம)டிகளும் வாழி. (அஅ)

* * * *

கோவல்வீ ரட்டா னனுக்கிர கித்துக் கொடுத்திடு மாகமம் வாழி
பாவனைக் கரிதாம் பரகதி யடையப் பகருமோர் சொற்பொருள் வாழி
நாவலந் தீவோ ரகத்திரு ளிரிய நற்சிவா தித்தனுய் வந்த
தேவனு மாறு முகசிவ ஞானதேசிக வடிகளும் வாழி. (அக)

முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் வீரசைவமதத்தைச் சார்ந்தது. அம்மதப்படி முத்தியை யடைவதற்குச் சாதனமாக உள்ளபலவற்றை நன்குவிளக்குவது. உத்தரவாதுலாகமத்தில் ஏழாம்படலத்திலுள்ளவற்றைப் பார்வதிக்குச் சிவபெருமான் கூறியதாக அமைந்துள்ளது. திருக்கோவலூர் ஆறுமுகசுவாமிகளென்னும் வீரசைவ அந்தணர் தமிழில் மொழிபெயர்த்தாரென்று இந்நூற் சிறப்புப்பாயிரத்தால் தெரிகின்றது. இதில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது. இந்நூல் முடிந்தபின்னர்.

நான்கு பாடல்கள் எழுதப்பெற்றுள்ளன.

கடத்திருக்கு மாகாயம்போலச் சீவான்மா
 கருதுமகா காயம்போற் பரமான்மா வாகுங்
கடத்திருக்கு மாகாயங் கடமுடைந்தான் முன்னர்க்
 கலந்தமகா காயமாய் நிறைந்துநின்றாற் போலத்
திடத்தினுறு பிரகிருதிச சம்பந்த மான
 சீவவுபா திகள் முழுது நீங்கியேபோ தந்தச்
சடத்தமர்சீ வான்மாவே பரமான்மா வாகுஞ்
 ச[று](ரு)வக்கினை ஞன நம்மாற் சொலப்பட்டதிதுவே.
அத்துவிதந் துவிதம் விசிட்டாத்துவிதமேயென
 றபேதம்பேதம்பேதாபேதமாக
முத்திபலவும் பகர்ந்தோம் பகுவத்துக கீடாய்
 முத்தியதி காரிகருச் சொன்ன முத்திகேளாய
சுத்தவத்து விதமான சாட்சாத் காரந்தையாஞ்
 சொன்ன விம் முத்திக்கு மேலறிவ தொன்றுமில்லை
சத்தியஞ் சத்தியஞ் புனகா சத்திய முககாலுஞ்
 சத்தியமென றுமைககிறைவன் சாற்றின னனகுணர்ந்தே.(உ)

ஆவியென வொன்றிலை யருந்தளோயு மித்தை
 யண்ணலுரு வங்கடொறு மங்கடவி னத்துண்
மேவிய வியோமமென மேவியழி வின்முன்
 விண்ணென விருப்பன்வினை புண்ணிய முயனறு
லீவதவை யென்பனவு மித்தையத ஞனீ
 யின்னலற மின்னமற மென்னவுள முன்னே
றேவரை வருத்துதி மகத்திறைறுமர்க்குத்
 தெவ்வ னவனைச் சிறைசெய் செய்தியதுசெய்தீ.

ஒருபொருளிடத்தினிற் சச்சிதா னந்த முட
 னுருவ நாமமுமுள்ள தென்
றுரைதந்து முன்னர்பின ருண்டாய் விளங்கியுறு
 பிரியமா யுளமூன்றுமே
மருளிரிய வருமெய்ம்மை யுருவ நாமம் பொயமை
 வன்பழுதை யுரகவுருவின்
மறுதறிந் திடுதிபின் பழுதை நன்றாய்
 மதித்தவர்க் கரவின்மையின
இருளறும் பிரமமே நிகழு மற்றொரு பொருளு
 மெதிரிட்டி லங்காதென
வேழ்விறவி வாருதியி லாழுமெனைவாவென்
 றெடுத் தருளளித்த குரவா
தெருளுறுங லைமுனிவர் பரவுபோரூர் முருக
 சிறுதே ருருட்டி யருளே
சிமைய மொய்த்திடு மிமைய மயில்வயிற்றுதையமணி
 சிறுதே ருருட்டி யருளே.

No. 1419. பலசாத்திரத்திரட்டு.

PALASĀTTIRATTIRAṬṬU.

Substance, palm-leaf. Size, 11½ × 1⅜ inches. Pages, 342. Lines, 9 on a page. Character, Tamil. Condition, much injured. Appearance, old.

Incomplete.

A treatise in Virasaiva religion based upon 123 Śāstiras mentioned below in Tamil. It deals with the characteristics of Īśvara, the greatness of the Pañcākṣara, the greatness of Śaiva devotees, the religious efficacy of the worship of Śiva and other subjects as noted below in Tamil. The author of the work is probably a disciple of Śivaṣaṇmugameyññana Śivācāryasvāmigaḷ of Tiruppātiruppuliyūr, a disciple of Āṟumugasvāmigaḷ of Tirukkōvalūr.

Beginning:

பலசாத்திரத்திரட்டு.

திருநாவுக் கரையர் மூத
லுரைகோவற் குயர் கடவுள்
பெரியானை கணபதிதன்
னிருதாளைப் பணிகுவனே

கூறரிய சுரர்முனிகளும்
பேறிதெனு முயர்கதியினைத்
தாரொருமெனவருளுருவமா
மாறுமுகனடி பணிகுவாம்.

அட்டவீராட்டஹாசத்தலங்களில் தட்சிண பிணுகிதீரத்தில் அந்தகாசுர சங்காரஞ்செய்த திருக்கோவலூரெனனு மகாசிவபுரத்தில் சத்துசித்தானந்த நித்திய பரிபூரண நிர்ஹேது கிருபா காருணிய பிருகந்நாயகீசமேத[க] வீராட்டஹாசேசு(வ)ரமகாகுருநிசானுகிரக சந்தானரான உத்தரவாதுள இவ்வியாகமாந்த சாவ உன்னத ஞானநிஷ்டானுபவ மூர்த்தியாகிய ஆறுமுக மெ(ய்)ஞ்ஞான சிவா[ச]சாாய சுவாமிகளே உலத்தின்கண் (. . . . .) இரண்டாவது திருமேனிகொண்டு எழுந்தருளி விளங்காநின்ற எமது கர்த்தாவாகிய சிவசண்முகமெ(ய்)ஞ்ஞானசிவா[ச்]சாரிய சுவாமிகளுடைய பாதகமலத்தை எனது புன்றலைமீதுங் கண்ணினுஞ் சேர்த்து எனது உள்ளத்தும் வைத்துக்கொண்டு சொரூபலக்கணம், தடத்தலக்கணம், பந்தலக்கணம், முத்திலக்கணம் இந்த நான்[குமி](கி)லக்கணமும் பலசாத்திரங்களினும் விளங்கா நின்ற பொருளையே சேர்த்து(த்)தெரிந்தமாத்திரமொருசாத்திரமாகப்பலசாத்திரத்திரட்டென்று பெயர் விளங்க வோதியது. (. . . .)

சொரூபலக்கணம் :—அனுதியாய் நித்தமாய் நிட்களமாய் நிரஞ்சனமாய் நிராமயமாய் நிரவயமாய் நிர்க்குணமாய் (. . . . .) ஏகமாய்த் தனியாயிப்படி நாமரூபக்கிரியாரகிதமாய் வாககுமனதீதமாயிருக்கிறது.

அகண்டபூமூலசுவாமி சொரூபலககலணம் முடி[ஞ்சு](ந்த)து.

இப்பால் தடத்தலக்கணம்.

End:

இதற்குச் சாட்சி:—

அறிவானந்த சித்தி.

மனனு முடல்கர ணங்களை நானென்று மாயை யுற்றோர்
தன்னு முடல்கர ணங்களை நீங்கித் துரியமதா
யுன்னு மவருடல் வாதனை போக வுணர்வுபரன்.
றன்னொடொன் றாதவப் போது பிறப்பது தானுறுமே.

திருமந்திரம்.

தன்னை யறியா துடலேமுன் றானென்றான்
றன்னைமுன் கண்டான துரியமுந் தான்கண்டா
னுன்னு துரியமு மீசனோ டொன்றாகக்காற்
பின்னையும் வந்து பிறந்திடுந் தானே.

மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க; ஆதலால், அறிவுமயமாய யாவையுங் கண்டுணர்ந்தவனே மெய்ஞ்ஞானி. அவனே ஞானசூரன், அவனே மாயை யைக் கடந்தவன். அவன் எப்போது மாயையை நீங்கி நின்று உலகத்தோ டொத்திருந்தாலும் ஒட்டாதிருப்பன்; ஆதலாற் சமாதியிற்றானொடுங்கியிருக் கும்போது தன்னுளொடுங்கி நின்றமூல இருளாதிதேகாதி பிரபஞ்சம்யாவும் சாக்கிரமுற்றகாலையில் பரமாய்க்காணவேண்டுமென்பதற்குச் சாட்சி.

திருமந்திரம்.

பொன்னை மறைத்தது பொன்னணி பூடணம்
பொன்னில் மறைந்தது பொன்னணி பூடணந்
தன்னை மறைத்தது தன்கர ணங்க
டன்னின் மறைந்தது தன்கர ணங்களே.

மரத்தை மறைத்தது மாமத யானை
மரத்தின் மறைந்தது மாமத யானை
பரத்தை மறைத்தது பார்முதற் பூதம்
பரத்தின் மறைந்தது பார்முதற் பூதமே.

* * * *

இதன்பின புனுகு பன்னீர் சாந்துதெளித்துத் தூபதீபம் செய்தபின்,

ஊதிடும் வெண்ணீற்றி லுத்தூ ளகபபாச
மீதினி லிட் டாசனத்தின் மேமேலே வைத்துப்
போதரு சுண்ணமு நீரும் பொலிவித்து
மீதி லிருத்தி விரித்திடு வீரே.
விரித்தபின் றூற்சாரு மேவுதல் செய்து
பொருத்த கறியும் பொன்னிள நீரு
மருத்த லம்வைத் ததோமுகப் பார்வை
தரித்தபின் மேல் வட்டஞ் சாற்றிடு வீரே.

மீது சொரிந்திடும் வெண்ணீறுஞ் சுண்ணமும்
போது பலகொண்டு[ெ]த[ற்](ர்ப்)பைப்புல் வில்லமும்
பாத (வுத)கத்தா லஞ்[ஞ்]ச(ஞ)ஞ் செய்பார
மூசன் றுக்குமூன்ற (ணி)வலஞ் செய்யுமே.

ஆதன மீதி லரசு சிவலிங்க
மீது மிரண்டினி லொன்றைத்தா பித்து
மேதகு சந்திதி மேவுத் தர பூருவங்
காதலிற் சோடசங் காணுப சாரமே.

* * * *

Colophon:

இந்நூலில் அமைந்துள்ள விஷயங்கள்:—

(1) ஈசுவரனது தடத்தலக்கணம்.
(2) ஈசுவரனது சொரூபலக்கணம்.
(3) பந்தலக்கணம்.
(4) அபக்குவரிலக்கணம்.
(5) முத்திலக்கணம்.
(6) கொலையாதி நிரசனம்.
(7) புலான் மறுத்தல்.
(8) வாமசமய நிரசனம்.
(9) பஞ்சாக்கர மகிமை.
(10) இலிங்கதாரணமான்மியம்.
(11) சிவபூசை மான்மியம்.
(12) இலிங்கப் பிரசாதமான்மியம்.
(13) சங்கமத்தின் தீர்த்தப் பிரசாத [மான்மியம்.]
(14) தேக இலக்கணம்.
(15) அநித்தியந்தெரிசிப்பித்தல்.
(16) பாச நிரசனம்.
(17) சாதி நிரசனம்.
(18) கன்ம நிரசனம்.
(19) யோக நிரசனம்.
(20) அட்டமாசித்தி நிரசனம்.
(21) மாயாவாதி நிரசனம்.
(22) பலவித தவஙகள் நிரசனம்.
(23) பல மதங்கள் நிரசனம்.
(24) சூக்கும மத நிரசனம்.
(25) சகல கேவல நிரசனம்.
(26) சற்குரு தரிசனம்.
(27) சீடாசாரம்.
(28) சிவயோகசாதகம்.
(29) தற்போதக் காட்சி.
(30) பரானுபூதி.
(31) சிவானுபவம்.
(32) சிவானுபவ மான்மியம்.
(33) பாவ . . . . நிரசனம்.
(34) சுவானுபவநிலை.
(35) அனுபவ ரகசியம்.
(36) பூதப்பழிப்பு.
(37) பொறியறவுணர்தல.
(38) அந்தக்கரண தரிசனம்.
(39) கலாஞான நிராகரணம்.
(40) சுத்தத்துவஞடனம்.
(41) தத்துவாதீதம்.
(42) முத்தி[ச்]சகல தரிசனம்.
(43) முத்தி[க்]கேவலம்.
(44) முத்திகேவல தரிசனம்.
(45) கேவலாதீதம்.
(46) தன்னுண்மை தரிசனம்.
(47) சைதன்னிய தரிசனம்.
(48) ஞானசித்தி தரிசனம்.
(49) பரை தரிசனம்.
(50) பரைவியாப்தம்.
(51) பரையோகம்.
(52) முத்திசாக்கிரம்.
(53) சாக்கிராதீதம்.
(54) பரையாதீதம்.
(55) சுத்தாவத்தை.
(56) சுக சொரூபம்.
(57) சுகாதீதம்.
(58) சிவப்பேறு.
(59) பரமானந்த தரிசனம்.
(60) பரமானந்த யோகம்.
(61) பரமானந்த போகம்.
(62) பரமானந்த மேலீடு.
(63) பரமானந்த அவசம்.
(64) தத்துவரூபம்.
(65) தத்துவ தரிசனம்.
(66) தத்துவசுத்தி.
(67) ஆத்ம ரூபம்.
(68) ஆத்ம தரிசனம்.
(69) ஆத்ம சுத்தி.
(70) சிவரூபம்.
(71) சிவதரிசினம்.
(72) சிவயோகம்.
(73) சிவபோகம் முதலியன

இந்தப் பலசாத்திரத்திரட்டில் விளங்காநின்ற நூற்பெயர் யாதோ வென்னில்,—

(1) பரமாசாரிய சுவாமிகள் வாக்கு.
(2) சிவகுரு லீலை.
(3) பிரபுலிங்க லீலை.
(4) குருநமசிவாய தேவர் வாக்கு.
(5) குகைநமசிவாய தேவர் வாக்கு.
(6) சங்கராசாரியசுவாமிகள் வாக [கு].
(7) சிவவாக்கியர் வாக்கு.
(8) பட்டினத்துப்பிள்ளை நாயனா [வாக்கு].
(9) பத்திரகிரியார் வாக்கு.
(10) தத்துவராய நாயனார் வாக்கு.
(11) வள்ளல் வாக்கு.
(12) ஔவை வாக்கு.
(13) அம்பலவாண சுவாமி வாக்கு.
(14) கொங்கணர் வாக்கு.
(15) சிற்றம்பலநாடிகள் வாக்கு.
(16) கிள்ளை(ய)னூர் ஞானியார்வா [க்கு].
(17) அவிநாசி நாதர் வாக்கு.
(18)
(19) கொற்றங்குடியார் நெஞ்சுவிடு
(20) உண்மையுலா.
(21) வேத்தருலா.
(22) திருவாசகம்.
(23) தேவாரம்.
(24) திருப்பாட்டு.
(25) திருவிசைப்பா
(26) திருமந்திரம்.
(27) திருவாய்மொழி.
(28) திருவுந்தி.
(29) திருக்களிற்றுப்படியார்.
(30) அறிவானந்த சித்தி.
(31) பரிபூரண சித்தி.
(32) சிவஞான சித்தி.
(33) சொரூபானந்த சித்தி.
(34) மூலசித்தி
(35) அனுபவசித்தி.
(36) சிவதருமோத்தரம்.
(37) சருவஞானோத்தரம்.
(38) தேவிகாலோத்தரம்.
(39) பிரமோத்தர காண்டம்.
(40) சிவப்பிரகாசம்.
(41) சிவநெறிப் பிரகாசம்.
(42) அருட்பிரகாசம்.
(43) நின்மலப்பிரகாசம்.
(44) சிவப்பிரகாச தரிசனம்.
(45) சிவப்பிரகாசக் குறுந்திரட்டு.
(46) ஞான சூரியன்.
(47) ஞானப்பிரகாசம்.
(48) தத்துவநிசானுபவசாரம்.
(49) நிட்டானுபூதிசாரம்.
(50) அனுபூதிசாரம்.
(51) நீதிசாரம்.
(52) அமுதசாரம்.
(53) சிவபோக சாரம்.
(54) சிவ கீதை.
(55) பகவற் கீதை.
(56) பிரம கீதை.
(57) வீராகமம்.
(58) சிவாகமம்.
(59) உண்மை நிட்டானுபூதி விளக [கம்].
(60) சிவானுபூதி விளக்கம்.
(61) சைவநெறி விளக்கம்.
(62) தத்துவசரிதை.
(63) தத்துவாமிர்தம்.
(64) நித்தியானந்த சரிதை.
(65) தத்துவரத்தினாகரம்.
(66) போத ரத்தினாகரம்.
(67) அஞ்ஞவதைப்பரணி.
(68) மோகவதைப்பரணி.
(69) சிவஞான தீபம்.
(70) அவிரோதவுந்தி.
(71) ஆனந்தத்திரட்டு.
(72) கும்மித்திரட்டு.
(73) பெருந்திரட்டு.
(74) வேதாந்தசாரத்திரட்டு.
(75) சுத்தசித்தாந்தத்தாலாட்டு.
(76) சுத்தவேதாந்தரகசியம்.
(77) சுத்தசித்தாந்தரகசியம்.

(78) வீரசைவதிசவுபதேசம்.
(79) மல்லிகார்ச்சுன வந்தாதி.
(80) கொலைமறுத்தல்.
(81) புலான்மறுத்தல்.
(82) சதுரலிங்கசதகம்.
(83) வயிராக(கிய)சதகம்.
(84) உம்ாமயேசுரசதகம்.
(85) பரமராசியமாலை.
(86) சிவானந்தமாலை.
(87) பெரியபுராணம்.
(88) வாதவூராபுராணம்.
(89) சிதம்பரபுராணம்.
(90) விருத்தாசலபுராணம்.
(91) அருணகிரிபுராணம்.
(92) நாலடி.
(93) குறள்.
(94) கபிலரகவல்.
(95) திருமூலரகவல்.
(96) இதிகாசம்.
(97) மும்மணிககோவை.
(98) பிரபுசாமிசடுத்தலம்.
(99) பரமரகசியசடுத்தலம்.
(100) சித்தாந்தசிகாமணி.
(101) சங்கற்பநிராகரணம்.
(102) ஒழிவிலொடுககம்.
(103) ஞானமிர்தம்.
(104) ஞானவாசிட்டம்.
(105) ஞானவம்மானை.
(106)
(107) பாடுதுறை.
(108) கந்தரலங்காரம்.
(109) ஏகரசம்.
(110) பராபரககண்ணி.
(111) மாயாப்பிரலாபம்.
(112) வேதாந்தசூடாமணி.
(113) தசகாரியம்.
(114) காசிகண்டம்.
(115) மெய்ம்மொழிசரிதை.
(116) அட்டாங்கயோகம்.
(117) மெய்ம்மொழி.
(118) மெய்ஞ்ஞானவிளககம்.
(119) சசிவன்னபோதம்.
(120) உபநிடமாலை.
(121) அருணகிரியந்தாதி.
(122) அவிரோதபோதம்.
(123) அவிநாசிநாதர் தோத்திரம்(?)
ஆக, சாஸ்திரம் ௱உ௰௩.

(கு-பு.)—

இது வீரசைவமத சம்பந்தமானது. பத்திகாண்டம் ஞானகாண்டமென்ற இரண்டு பெரும்பிரிவாலாயது. திருககோவலூர் ஆறுமுகசுவாமிகளது சிஷயராகிய திருப்பாதிரிப்புலியூரச சிவஷண்முக மெஞ்ஞானசிவாசார்யசிவாமிகள் சிஷ்யருள் ஒருவர் இதைத் தொகுத்திருககவேண்டுமென்று தோற்றுகிறது. இந்தப பிரதியில் இது முற்றுப்பெறவில்லை.

No. 1420. வீரசைவநூல்.
VĪRAŚAIVANŪL.

Pages, 34. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 127*a* of the MS. described under No. 1178.

Complete in 118 stanzas.

A treatise setting forth the principles of the Vīra-Śaiva religion The name of the author is not given nor is the name of the work known.

Beginning :

வீரசைவாகமம்.

சோதிகுருபரன் சரணந்தொழுது சிரமிசை யிருத்தி
நீதிதருங் குருலிங்க சங்கமத்தி[தில](னிலை)மை செல்லா

நாதனுமைக் குரைத்ததனை நயந்துலகெண் ணல்லமைய
ரோதியநற் கருநடத்தின் பயன தமிழா லுரைத்திடுவோம். (௧)

*   *   *   *   .

பூருவ சைவமெனறும் புகழ் சுத்த சைவமென் றுஞ்
சாருமிங் கிதற்குமேலாய்த் தருமார்கக[ச] சைவமென் று
நேருமுச சைவமூன்று நெறிபெற வணங்கி வாழும்
வீரசை வத்தினீதி விளங்கவே விரித்துச் சொல்வாம். (௭)

அத்தனு ரகில சோதி யையாமெயச் செல்வந் தானு
நித்தமாங் கருணையாலே நிகழ்சிவ போகமான
வித்திலாப் பயிரன் பர்கரு விளைந்திடப பத்தியெனனு
மெத்துமா மழைபொழிந்து வளர்ப்பதும்(வீரசைவம். (அ)

End:

சமையவா தஙகணிககித் தத்துவ மித்தை யாகங்
நமையறு விருளையோட்டி நானெனு மைய நீககித்
தமரநா யென்னுண் மன்னுந் தன்னருள் சோதிகாட்டி
யமைவறு வின்பவெள்ளத் தழுத்தின னென்னையாசான் (௧௧0)

மெய்விராவிய வீரசித் தாந்தத்தின்
சைவ நீதியைக் கே[ழ்](ட்)குந் தபோதன
ரைவ ராரு மருளு மறிவிலாப்
பொய் வழாத விருளும் புகாதவா (௧௧௧)

*   *   *   *

மாரி நாளின் மதிமுன் னரம்பை நீ
ரீர மாற வுலர்த்தி யெரித்தழு
தார லூடுவ போலேலன் னவாவினை ச
சாரவு நீத்தரு டந்தவர் வாழியே. (௧௧அ)

Colophon:

முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் வீரசைவாகமத்தைச சேர்ந்தது. பாயிர முடபட நூற்றுப்பதி னெட்டுப் பாடல்களாலாகியது. நூலாசிரியா பெயரும், நூற்பெயரும் தெரிய வில்லை. முறறும் உள்ளது. முதலில் 'வீரசைவாகமம்' எனக குறிக்கப்பட் டிருககிறது.

---

3. ADVAITAM.

No. 1441. அஞ்ஞவதைப்பரணி.
AÑÑAVADAIPPARAṆI.

Pages, 112. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 28*a* of the MS. described under No. 83.

Complete.

Paraṇi is one of the 96 kinds of Prabandams in which the valorous deeds and virtues of a warrior are sung in a specified kind of metre and

through certain prescribed devices such as eulogy of God, opening of the temple gates, etc. This Paraṇi is allegorical in its nature and describes the victory of Ñānam or wisdom over ignorance which is represented as a king. Sorūpānandar, the teacher of Tattuvanār, the author of the work is identified with wisdom and his eulogy is sung throughout and the work is also called Ñānapparaṇi. According to M.R.Ry. M. Raghavayyangar Avargal, the authorship is attributed to a disciple of Tattuvanār, named Śōtippirakāśar (vide Śendamiḻ Vol. I, pp. 288-289).

Beginning:

குருபரன அஞ்ஞானவதைப் பரணி.

படைப்பானும் வியன்ஞாலங் காக்கு மாழிப
படையானும் படைத்தளிககப் பட்டவெல்லா ந்
துடைப்பானுஞ் சுருதிகளுந் தொழுது போற்றுஞ்
சொரூபா னந்தச சுடரைத் தொழுதல் செய்வாம். (க)

* * * *

தலைபலவாய்ப் பெயர்பலவா நதிக ளெல்லாஞ்
சாகரத்தி னொரு நீராந் தன்மைபோலப
பலபலவாய்ச் சொல்லுநெறி யெல்லாஞ் சொல்லப்
பட்டெ[த](வ)ாரு பொருளினையாம் பணிதல் செய்வாம். (௩)

* * * *

சினமான மாயை யினமான மாசு செறியாம னூறி யறிவாகவே
மனமான தீய பகைவீய மோதி வருஞான வாளை வலிபாடுவாம். (எ)

* * * *

கடை திறப்பு.

தனி நாடியர் பொருளோடுறு தலைநாடியர் நிலைபேர்
துனி நாடிய ரலை தீர்வதொர் துறை நாடியர் திறமின். (கஉ)

* * * *

ஐயமொன்று மறவந்த கொனடியிலன்பொ டொன்றியக மின்புரு
மையழிந்திட மலர்ந்திலங்கு விழிமல்குவீர்கள் கடைதிறமினோ.(கரு)

End

உரை கழிய வுளனழிய வுணர்வழிய வினையுங்
குறை கழல்கள் பரவியிடு குணலை பல பலவே. (க0)

* * * *

சுத்த மறை[து](தொ)டர்ந்த தாளினான் வாழியே
துக்க சுக மொழிந்த சோதியான் வாழியே

தத்துவ நெறிதுநந்த சேவகன் வாழியே
த[ற](ர்க்)கச[ை]மவ சண்டமாருதன் வாழியே. (சாகமெ)

ஞானபரணி முற்றும்.

Colophon :

வாழிமன ஞனந்தங் குருபரன் மெய்ப்பத்த ரானவர் வாழியே
மறைநா லந்தந் தந்துணிபொருள் சித்தத்து வாழவே
வாழிபர மானந்தன் றனை ந(ய)னத் தித்திக்க வார்பவா
வாழிசொரூ பானந்தன் கழலிணைத் தத்துவப் பி[ற](ர)காசனே.

தரணிபுகழ் தத்துவனூர் தாமுரைத்த ஞானப்
பரணிதனைக் கட்டறுத்துப் பா[ற்](ர்)த்தாற்—கரணமுடன்
சேர்ந்து மணவாச சிவமணமே பூரித்துச
சார்ந்து மண நாறுமே தான்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அல்லார் பொழிற்றரணிக காதரவி ஞலுருவா
யெல்லாருங் காணவரு மெங்களிறை—சொல்லார்
சொரூபானந் தனபுகழைச சொல்லமெ[ய](வ)னக்குப்
பெருகானந்தம் பிறகசும் பின்.

வைகஞ் புரட்டாசிமீ² அவ சனிக்கிழமை பஞ்சமி திதி கி[ற்](ருத்)திகை நட்[ஷ](ச)த்திரம் [யி](இ)ந்த[ஞ](நா)ளிலே எழுதி நிறைந்தது.

மத்தூர் முருகப்ப முதலியார குமாரன் சரவணமுதலி ஞானபரணி யெழுதி நிறைந்தது. அமராபதி கையெழுத்து.

(கு-பு.)—

இது, வேதாந்த விஷயமானது; அஞ்ஞானத்தை ஒரு அரசனுக்கி அகங்காரம் முதலியவற்றை யானை முதலிய சேனைகளாககி ஞானமாகிய பகைவன் அவற்றை அழித்ததாக உருவகபபடுத்திக கூறுவது. * கடவுள் வாழ்த்து, கடைதிறப்பு, காடுபாடுதல், காளிகோயிற்பாடுதல், பேய்களைப்பாடுதல், தேவியைப்பாடுதல், காளிகூறுதல் முதலிய பல உறுப்புககளைப் புனைந்து கூறுமுகத்தான் சொரூபானந்தரது கீர்த்தியையும், சிறப்பையும் நன்கு விள

* "ஆனை யாயிர மமரிடை வெனற
மானவ னுக்கு வகுப்பது பரணி."
"கடவுள் வாழ்த்துக் கடைதிறப் புரைத்தல்
கடும்பாலை கூறல் கொடுங்காளி கோட்டங்
கடிமண முரைத்தல் காளிக் கதிசொல
லடுபேய்க் கவள்சொல லதனுற் றலைவன்
வண்புக ழுலைத்த வெண்புறத் திணையுற
வீடட லடுகளம் வேட்ட லவைமே
லளவடி முதலா வடியிரண் டாக
வுளமகிழ் பரணி யுரைக்கப் படுமே."

[இலக்கணவிளக்கப்பாட்டியல்.]

கருவது. அளவடி முதலாக எண்ணத்துச சீராலும் ஈரடிப்பஃறொழிலைசகளாகக் கேட்டோர் உள்ளம் மகிழ்ச்சி கூறச செய்யவேண்டுமென்பது இப்பிரபந்தத்திற்கு விதி. நூலின் இறுதியிலுள்ள, "வாழிமனன்", "தரணிபுகழ்" முதலிய செய்யுட்களால் * இதைத் தத்துவதேசிகநாயனார் (தத்துவராயர்) இயற்றினாரென்று தெரிகின்றது. ஞானபரணியென்றும், அஞ்ஞானவதைப் பரணியென்றும் வடுக்கிற் பெயர்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. பெருந்திரட்டு, குறுந்திரட்டு முதலிய நூல்களில் இந்நூலின் செய்யுட்கள்பல மேற்கோளாக வந்துள்ளன. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

No. 1422. அஞ்ஞவதைப்பரணி.

AÑÑAVADAIPPARAṆI.

Substance, palm-leaf. Size, 14⅛ × 1¼ inches. Pages, 48. Lines, 9 on a page. Character, Tamil. Condition, good. Appearance, old.

Begins on fol. 125*a*. The other works herein are Śivappirakāśam, 1*a*, Tattuvāmirtam 4*a*, Tiruttālāṭṭu 16*a*, Sorūpānandarpiḷḷaittamiḻ 17*b*, Śorūpānandar Veṇbāvandādi 31*a*, Sorūpānandarkalittuṟaiyandādi 39*a*, Sorūpānandarsinnappū 48*a*, Sorūpānandardaśāṅgappattu 55*a*, Sorūpānandariraṭṭaimaṇimālai 55*b*, Sorūpānandarmummanikkōvai 57*a*, Sorūpānandarnānmaṇimālai 64*a*, Sorūpānandarkalippā 72*b*, Ñānavinōdankalambakam 74*a*, Ñānavulā 86*a*. Śilēḍaiyulā 99*a*, Sorūpānandarneñjuviḍutūdu 112*a*, Sorūpānandarkalimaḍal 118*a*, Mōhavadaipparani 149*a*.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்

No. 1423. அஞ்ஞவதைப்பரணி.

AÑÑAVADAIPPARAṆI.

Substance, palm-leaf. Size, 13¾ × 1¼ inches. Pages, 79. Lines, 8 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Begins on fol. 215*a*. The other works herein are Pañcadaśaprakaraṇam 1*a*, Ānmānānmavivēkam 139*a*, Aparōkṣānmānubavadīpikai

* இந்நூலையும் மோகவதைப்பரணியையும் தத்துவதேசிகநாயனார் இயற்றவில்லையென்றும் அவரது சிஷ்யருள் ஒருவராகிய சோதிப்பிரகாசர் இயற்றினாரென்றும் ம-ா-ா-ஸ்ரீ. மு. இராகவையங்காரவர்கள் வெளியிட்டிருத்தலைச் செந்தமிழ்ப் பத்திரிகை முதல் தொகுதி 288-9 ஆம் பாகங்களிற் காண்க.

148*a*, Sūtasaṁhitāsārasaṅgraham 167*a*, Attuvidānubavam 198*a*, Vivēkasāram 255*a*, Tattuvōpadēśāmirtam 289*a*.

Complete.

Same work as the above with an additional stanza in the beginning as given in the Tamil notes below.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இதன் முதலில்,

" தரணிபுகழ் தத்துவஞ்ர் தாமுரைத்த ஞானப
பரணிதனைக கடட(விழ்)[மை]த்துப் பா[ற்று](ர்த்தா)ற்-காரணமுடன்
சேந்து மணவாத சிவமணமே பூரித்து(ச்)
சாந்தமண [ஞ](நா)றுமேதான் "

எனனும் நூலாசிரியர் விஷயமான செய்யுள் எழுதபபடடுள்ளது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் பூரணமாக ;

No. 1424. அஞ்ஞவதைப்பரணி.
AÑÑAVADAIPPARAṆI.

Pages, 18. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 147*a* of the MS. described under No. 325.

Incomplete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் பூரணமாக ; முதலெண்பத்தேழு பாடல்களே உள்ளன.

No. 1425. அத்துவிதவுண்மை.
ATTUVIDAVUṆMAI.

Pages, 5. Lines, 14 on a page.

Begins on fol. 70*a* of the MS. described under No. 1229.

Contains the first 12 stanzas besides the two introductory stanzas.

This is a treatise on the principles of the Advaita Vēdānta and forms one of the 16 works of Kumāradēvar. The work consists of 103 stanzas.

Beginning :

பொங்கர வதவு மிந்தும் புரிசடை யதனிற் சேர்த்தி
யங்கரந் தனிலி டத்தி வழுகிய மானை யேந்துஞ்
சங்கரன் சேயெம் பாசந் தக(ர்)த்தைந்து மொருங்க றுக்க
வைங்கரங் கொண்ட வர்ழ்த் [தி](த)யயனை வணக்கஞ் செய்வாம்.

* * * *

மேலாஞ் சதுட்ட சாதனங்கண் மேவி நிறைந்த பேர்க்குரைக்கின்
மேலா மதுநா மெனத்திடமாய் விளங்கு மலையி [ல்]லாதவர்க்கு
மேலாம் பரமன் மான்மழுவாய் விளங்கி யுரைத்தும் விளங்காது
மேலாஞ் சாத னங்கள்வர மேவவேண்டுஞ் சாதுசங்கம். (க)

மெய்யே யிகுதித் திரைமோக மயக் கிற்கனவை(க) கனவுதனிற்
பொய்யே யென்த்தோன்று தவற்கே புகலவேண்டு நனவுணர்ந்தோா
மெய்யேபோலத் தோன றிநனி விளங்குஞ சகஞ் சற்குருவன்றி(ப்)
பொய்யோவென இட்டமதாக(ப்) பொருந்தத் தோன்றுதொருககாலும்(௰உ)
கனவில் நனவையுணர்ந்தோர் . . . . . .

(கு-பு.)—

இந்நூல் குமாரதேவரியற்றிய சாஸ்திரங்கள் பதினாறனுள் ஒன்று. வேதாந்தவிஷயமானது. இது, டாயிரம் உட்பட நூற்றுமூன்று பாடல்களை யுடையது. இந்தப் பிரதியில் பாயிரச்செய்யுளிரண்டும் முதற் பன்னிரண்டு பாடல்களும் உள்ளன.

No. 1426. அத்துவிதவுண்மை.
ATTUVIDAVUṆMAI.

Substance, palm-leaf. Size, 8 × 1⅜ inches. Pages, 25. Lines, 10 on a page. Character, Tamil. Condition, fair. Appearance, old.

Begins on fol. 129*a*. The other works herein are Tiruviḷaiyāḍar-purāṇam 1*a*, Mahāvākkiyam with commentary 4*a*.

Incomplete.

Same work as the above.

End:

எங்கும் விடய மாம்பரத்துக கிருளெக்கா லுயிலே யாகுந்
தங்கு முயிர்க்கே மறதி யுண்டாந் தன்றாற் றளவே கூடிடா
வெங்கும் விடய மாம்பரமே யேக விடய வுயிர்போலத்
தங்கிக் குருவா யெழுந்தருளித் தள்ளு முயிர்கண் மறத்யெலாம் (கசு)
மாயை யதனின் மும்முதலும் வகுப்பாய் விளங்கி யிடுமெந்த
மாயை நீங்கி யொருமுதலாய் வகுப்பொன் றின்றி விளங்கியிடு
மாய பிரம மென்றுளதோ வன்றே யில்லா மாயையுமுண்
டாய பிரம முள்ளளவு மந்த மாயைக கழிவில்லை. (கஎ)

* * * *

(கு-பு).—

இது முன் பிரதிபோன்றதே ; ஆயினும் அதில் இல்லாத இறுதிப்பாகமும் இந்தப் பிரதியில் இருக்கிறது ; நூல் முற்றுப்பெறவில்லை.

No. 1427. அத்துவிதவேதாந்தக்கட்டளை.

ATTUVIDAVĒDĀNTAKKAṬṬAḶAI.

Pages, 36. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 20*a* of the MS. described under No. 1310.

Complete.

— **A treatise in prose explaining the four Mahāvākkiyams taken from the four Vēdas in support of the doctrines of the Advaita Vēdāntam. Quotations from works like Tattuvāmirtam are found here.**

Beginning:

தந்தை தாயுமெய்த் தகவுடை யுறவுஞ்சா . . .
கல்வியுந்தருமு . . . துவடி . . ஞ்
. . . . ருந்தசீலமும் வலியுந் திருவு
மின்பமுஞ் சிதைவிலா வறிவு
முந்தையா முளத் துவகையு முயிரு
முத்தியு மொழிவருஞ் சமைவு
மெந்தை யாகிவந் தேழையே னையுமா
ளிறைவ னூர்கழ லாகுமென் றனக்கே.

ஆதலால் மகாவாக்கியஞ்சொல்லப்பட்ட ஞானமே ஞானம்; அதையல்லா மற் சொல்லப்பட்ட ஞானங்களெல்லாம் அறியுமிடத்தில் அஞ்ஞானமேயாம். ஆனபடியாலே சுத்த வேதாந்தஞ் சொல்லப்பட்ட பரிசை ஆசாரியர் சீட னுக்கு அனுக்கி[ற](ர)கம் பண்ணுகிறார்.

அஃதெப்படியென்னில் :—இருக்கு, எசு[று](சு), சாமம், அத[ற்](ர்)வணம் என்கிற நாலுவேதமும் இரண்டு பி[ற](ர)காரமாயிருக்கும் (. . . . .) பி[ற](ர)பல சுருதிவாக்கியம் அத்தியா[ற்](ன்)மியத் தைச் சொல்லும். இது முப்பத்திரண்டு உபநிடதத்ததாயிருக்கும். இது நாலுவாக்கியங்களைப் பி[றி](ரி)தி[வா](பா)திக்கும்; அஃதேதென்னில் :— பி[ற](ர)ஞ்ஞானம்பி[ற](ர)மம், அகம் பி[ற](ர)மாஸ்மி, தத்[தொ](துவ) மஸி, அயமா[ற்](ன்)மாப்பி[ற](ர)மம் என்கிற இந்த நாலுவாக்கியமும் சிவபர அயிக்கியத்தைச் சொல்லும்.

End:

அந்தச் சொரூபந்தானே எட்டியல்பாவது—அஃதேதென்னில் :—இந் தக்கே[ழ்](ள்)வி முதலாக இப்படி அனுக்கி[ற](ர)கம் பண்ணப்பட்ட குரு நாதன் . . . . . . தோவென்னில் :—

“மூலே யிருந்தாலர முற்றத்தே விட்டவர்
சாலப் பெரியரென் றுந்தீபற
தவத்திற் றம்பலவரென் றுந்தீபற”.

இத்தைத் தத்துவாமுதத்திலேகண்டுகொள்க.

“தொம்பதந் தற்பதந் தோன்று மசிபத
நம்பிய சிவன் பரன்சிவ மாய்நிற்கு

வம்பத மேலைச் சொருபமா வா[ய்]க்கியச்
செம்பொரு ளாண்டருள் சிர்நந்தி[நாத](தா)னே."

Colophon:

அத்துவித சுத்தவேதாந்ததெரிசனமுற்றும்.
பரிபூர்ணம் சிவப்பிரகாசன் திருவடி வாழ்க.

(கு-பு.)—

இந்நூல் அத்வைத மதத்தைச் சேர்ந்தது; நான்குவேதங்களிலுள்ள மகாவாக்கியங்கள் நான்கினுடைய பொருள்முதலியவற்றை விளக்கமாகக் கூறுவது; வசனநடையிலமைந்தது. தத்வாமிர்தம் முதலிய நூல்களி லிருந்து இடைஇடையே பல செய்யுட்கள் இதில் மேற்கோள்களாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது. ஏடு கள் பல ஒருபு ம் செல்லரிப்புண்டும், சில சிதைந்துமுள்ளன.

No. 1428. அத்துவிதானுபவம்
ATTUVIDĀNUBAVAM.

Pages, 34. Lines, 8 on a page

Begins on fol. 198*a* of the MS. described under No. 1423.

Complete.

This work in Advaita Vēdāntam explains the subject in 12 chapters, each consisting of ten stanzas. The topics dealt with in them are given in the Tamil remarks below. The work is said to have been rendered into Tamil from Sanskrit by its author Rāmakavi who was the son of Śivarāmakavi and disciple of Lakṣmī Narasiṅgadēśika.

Beginning:

அத்துவிதானுபவம், அதிகாரி [லெ]லக்ஷணம்.

பத்தியுட னிப்பிறப்பில் முற்பி(ற)ப்பி லாகிலுமே பலன்வேண்டாமை
நித்தியநை மித்தியமா முதலான தருமங்க ளிறையச் செய்தா
லொத்திருந்த சித்தசுத்தி யுண்டாம்பின் னுபாசனையா லொருமை யுண்டா
முத்திதரும் விசாரணையாற் பின்சிவன் பிரமமாய் முடியுந் தானே. (க)

கருமமெனுங் [லெ]கர்ப்பமுறு மனமதயா னையைச்சுருதிக் கயிற்றொட் டீர்த்துத்
தருமனன தியானமெனு திகளத்தாற் சிரமி[ன] தய தலத்திற் கட்டி
வருமறிவா மாவலவன் பழகியபின் பி[ற](ர)வஞ்ச வனஞ்சேர்ந் தாலு
மொருநிலையி னின்றுலுந் தனையறிந்தபின்பு மத முண்டா காதே. (உ)

End:

சிருட்டிக்கு முன்பிரண்டி லாம லொன்று யிருந்த சத்தே தினந்தே காதி
விருத்திக்குஞ் சாட்சி யாகியுநீ யென்றே சாமவேதஞ் சொல்லு [மாவெனு]ம்
மருப்பமிலா வபரோட்சப் பொருளிதென் றுஞ்[சி](செ)க சாட்சியான்
பொரு . . தில்விளக்க மிதே பிரம மென்று மதருவணம் புகலுந் தானே.
(௱உ0)

Colophon :

நவமான விலக்குமி நாரசிங்க தேசிகரான் ஞானம் பெற்றோன்
சிவராம கவியுதவு ராமகவி வடமொழியாற் செய்த நூலை
யிவனுக வேபின்னுந் தென்மொழியா னூலுரைத்தா னெவர்க்கு நன்றாய்த்
தவமேவு முத்திதரு மத்துவித நிச்சயந்தான் தருவ தன்றே. (உ)

ஆக ௱உ௰உ முற்றும்.

நித்தி[ர]யாதீத சுத்த புத்த மு[கு](க்)த கன நித்தியபரமானந்த விக்கிரக . . சொரூபாகார ஸ்ரீபரம வேங்[கி](க)டாசலபதிதேசிகசுவாமி பாத பற்பங்களே சரணம்.

அத்துவிதானுபவ முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் அத்வைத மதத்தைச் சார்ந்தது. அதிகாரியிலக்கணம், அத்தியாரோபாபவாதம், ஆவரணநீங்குதல், இகபரபலன், முத்தருக்குப்பிறப்பிலாமை, சீவன்முத்தரிலக்கணம், பரமநிராகரிப்பு, அத்துவிதநிலைநிற்றல் சமாதியிலக்கணம், சாட்சிசொரூபம், ஆனந்தசொரூபம், விவேகசொரூபம் ஆகிய பன்னிரண்டு பிரிவினையுடையது. ஒவ்வொருபிரிவுக்கும் பப்பத்துப் பாடலாக 120 பாடல்களையுடையதாய், இறுதியில் இரண்டு பாடல்களை யுடையது. லக்ஷ்மீநாரசிங்கதேசிகரின் சிஷ்யரும், சிவராமகவியின் புதல்வருமாகிய இராமகவியென்பவர் முதலில் இந்நூலை வடமொழியில் இயற்றிப் பின்பு அதன் மொழிபெயர்ப்பாகத் தமிழிலும் இயற்றினரென இறுதிக் கவியால் தெரிகின்றது. ஏடுகள் பல சிதைந்துள்ளன. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

No. 1429 அத்துவிதானுபவம்.

ATTUVIDĀNUBAVAM.

Pages, 33. Lines, 7-8 on a page.

Begins on fol. 172*a* of the MS. described under No. 1388.

Complete

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதி போன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்

No. 1430. அத்துவிதானுபவம.

ATTUVIDĀNUBAVAM.

Substance, palm-leaf. Size, $10\frac{3}{8} \times 1\frac{1}{8}$ inches. Pages, 50. Lines, 7-8 on a page. Character, Tamil. Condition, fair. Appearance, old.

Begins on fol. 1*a*. The other work herein is Uttaragītai 26*a*.

Complete.

Same work as the above, but with the addition of three stanzas in the beginning as quoted below.

Colophon :

"அருளிய[ச்] சின்மூ[ற்](ர்த்)தியே முத்தொழி[ல்க்](ற்)கு
    மும்மூ[ற்](ர்த்)தியாய் விண்மீதிற்
கருமைதோற் றுவதென்ன[யி](வி)ச் சராசரங்க
    ளதனிடத்திற்காண்ப தென்னுங்
குருவருளா லியாமறிவிலா தவ[ற்](ர்க்)கு
    மெய்யறிவு கொள்ள வேதப்
பொருணிறையு மத்துவிதா னுபவ [னு](னா)ற்
    றிருபதும்பா[ற்](ர்) புகலு வாமே. (க)

பிரமசுகக் கடல்மேய்ந்து மனோமேக ஞானமழை பெய்வதாலே
கரைகடந்த வாக்கென்னுங் கங்கையினி லுபதேசக் கார்காலத்திற்
றிரமனதாய்க் குளித்தவருக் கஞ்ஞான கருமமறும் பிறவி தீர
வரமுதவு லட்சுமிநாரசிங்க தேசிகன்றாள் வழுத்து வோமே. (உ)

ஞானவடி வான துவே படிகதிற[சி] (மி)வ் வுருவாய் [ஞ](நா)ம ரூபந்
தானலர்ந்து நீலமணி ராமவுரு வாயறிவு தந்து பின்னு
மானமுட னிருவர்தா மொன்றென்றே யெமக்கறிவு வரவே சிந்தை
யானதிலே சிவராம குருவாய்வந் தருளியதே யருமை யாமே. (௩)

பாயிரமுற்றும்"

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் பூர்ணமாக இருக்கிறது.

No. 1431. அபரோக்ஷான்மானுபவதீபிகை.

APARŌKṢĀNMĀNUBAVADĪPIKAI.

Pages, 35. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 18*a* of the MS. described under No. 313.

Complete.

A rendering in Tamil prose of the Sanskrit work Aparōkṣānmānubhavadīpikā of Śaṅkarācārya : by Subrahmaṇyaguru.

Beginning :

(சத்தியமாய் ஞானமாய் ஆனந்தமாய் ஆனந்தசொரூபமான சொப்பிரகாசப் பிரமமே சத்தியம்).

அப்பிரமம் ஆகாசமாக விளங்கும். அதில் செகச்சாலமும் அப்பிரம[ம்] சுயம்பி[ற](ர)காசமாக விளங்குஞ் சுப்பி[ற](ர) மணியக்கடவுள் பாதாரவிந்தத்துக்குத் தெண்டன்பண்ணி அபரோக்ஷா[ற்](ன்)மானுபவதீபிகையென்கிற சாத்திரக் கி[ற(ர)]ந்தத்தை(த்) தமிழினாலே பனுவலாகச் சொல்லு[கு](கி)றோம்.

அஃதாவது : முதல் நாலுவேதத்திலுண்டான [ஞ](நா)லு வாக்கிய சாரமும் பி[ற](ர)ம லக்ஷணமாகவே பி[ற](ர)திபாதிக்கு மென்கிற[த்]தைச் சொல்லு[கு](கி)ரோம்.

அந்த வாக்கியமாவது :—பி[ற](ர)பஞ்சசொரூபமே பி[ற]ரமம், க.
ஏகமாயத்(துவை) [தொய்]தமாய் விளங்கும் பி[ற](ர)மம், உ.
பாவத்துக்கும் அபாவத்துக்கு(ம்) அதீதமானது பி[ற](ர)மம், ௩.
சுவானுபவத்துக்கு அதீதம் பி[ற](ர)மம், ச.

End:

மோக்ஷமாகிறது [யி](இவ்வி)டம் அ[வ](வ்வி)டம் என்றில்லை. கி[ரு](ரா)மாந்தர லோகாந்தரத்திலில்லை. அ[க்கிய](ஞ்ஞ)ானமுடிஞ்சப் போ(கி)[ர](ற)தேமே(ா)ட்சம். [யி](இப்படியறிந்து அனுபவிச்சவனே கி[ற](ரு)த கி[ற](ருத்)தியன்.

Colophon:

அபரோ[ஷ்ஷ](க்ஷா)[ற்](ன்)மானுபவதீபிகை முற்றும். சங்கராசார்ய சுவாமிகளாற் சொல்லப்பட்ட அபரோ[ஷ்ஷ](க்ஷ)ா[ற்](ன்)மானுபவதீபிகையென்கிற சூட்சும கி[ற](ர)ந்தத்தைப் பி[ரு](ரா)கி[று](ரு)தமூ முட்சுக்களின்பொருட்டு(த்) தமிழினாலே யதிசூட்சமமாக் கி[று](ரு)பை பண்ணின சுப்பி[ற](ர)மணியகுருசரணாரவிந்தமே [ெ]கதி. ஆறுமுகத் துணை.

(கு-பு.)—

இந்நூல் அத்வைதமதத்தைச்சார்ந்தது. வசனநடையிலமைந்தது. வடமொழியில் சங்கராசார்யரியற்றிய நூலின் மொழிபெயர்ப்பு. மொழிபெயர்த்தவர் சுப்பிரமணியகுருவென இந்நூலின் முதலிலும் இறுதியிலுமுள்ள வாக்கியங்கள் புலப்படுத்துகின்றன. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1432. அபரோக்ஷான்மானுபவதீபிகை.

APAROKṢĀNMĀNUBAVADĪPIKAI.

Substance, palm-leaf. Size, $6\frac{5}{8} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Pages, 54. Lines, 7 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1433. அபரோக்ஷான்மானுபவதீபிகை.

APAROKṢĀNMĀNUBAVADĪPIKAI.

Pages, 38. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 148*a* of the MS. described under No. 1423.

Complete.

Same work as the above

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல்முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1434. அபரோக்ஷான்மானுபவதீபிகை.
APARŌKṢĀNMĀNUBAVADĪPIKAI.

Pages, 32. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 71*a* of the MS. described under No. 1388.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1435. அவதூதகீதை.
AVADŪTAGĪTAI.

Substance, paper. Size, 13¼ × 8 inches. Pages, 26. Lines, 28 on a page. Character, Tamil. Condition, good. Appearance, new.

Begins on fol. 57*a*. The other works herein are Sōrūpāṉandasiddhi 1*a*, Ānandarahasiyam 42*b*, Malayāḷajātivivaraṇaṅgaḷ 73*a*.

Complete.

A Tamil rendering in prose of the Sanskrit work Avadhūtagītā—vide No. 4543 of the D.C.S. MSS., Vol, IX.

Beginning:

அவதூதகீதை.

வடிவைப் பொருநெடுங்கண் வல்லபையாம் பச்சைப்
பிடியைப் புணர்களிற்றைப் பேணி—யடியைத்
தினதினைந்தார்க் கெய்தாச் சிறப்புவே றுண்டோ
மனதினைந்த வெல்லாம் வரும்.

அவதூதகீதை முதலாவது ஆன்மஞானோபதேசம்.

சற்றுத்தியாகியாய்ச் சற்றுப்போகியாய்ச் சற்று நிர்வாணியாய்ப் பசாசு போலே சாட்சா அனிநீயமாயோகீசுராளுக்கெல்லாம் பதியாகிய ஆனந்த தத்தாத்திரேயசுவாமிகளுக்குங் கோரட்ச(க)ருக்குஞ் சம்வாதரூபமான அவதூதகீதை வியாக்கியானத்தினால் ஈசுவரனனுக்கிரகத்தினாலே சற்புருஷர்(க)ளுக்கு அத்[தொய்](துவை)த வாசனையுண்டாகவேணும்; அதனாலே மகா பயத்தைப் போக்கடிக்கிற ஞானமுண்டாம். (கிரந்தம், க)

எதனுலே இந்தப்பிரபஞ்சம் பூரிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அது சகல மும் ஆத்மாவைத் தவிர அன்னியமொன்றுமில்லை; அந்த ஆன்மா அபின் னமாய்ச் சிவமாய் அவ்வியமாய் நிராகாரமானவர்; அப்படிக்கொத்தவரை நமஸ்காரம் பண்ணுகிறது ஆர். (உ)

End :

பிரம மாதித்தபரியந்தஞ் சம்பூர்ணமாகப் பரமாத்மாவே யென்று பின்னு பின்னம் பாராமல் இருக்கிறவனை (வன்) அஞ்சாமாசிரமம். (க)

நிராலம்பபதத்தை யடைந்து சித்தமவ்விடத்திலே லயமாய்ச் சரு(வ)க்கிரி யைகளும் நிவிர்த்திபண்ணினன் அஞ்சாமாசிரமம். (உ)

* * * *

எப்போதுமானந்தத்திலே ஆனந்தமாயிருக்கிறது. அகாரத்துக்கு லட் சணம்.

வத்திரமில்லாமல் நிராமயமே சொல்லிக்கொண்டு வர்த்தமானகாரியமே எதார்த்தமாக நடக்கிறது வகாரத்திற்கு லட்சணம். (க)

தியானதாரணையில்லாததே தூகாரத்துக்கு லட்சணம்.

தத்துவசிந்தை அமிர்தத்தினுலே அன்னியசிந்தையில்லாமல் அகங்கார மும் தமசும் விட்டுவிட்டதே தகாரத்துக்கு லட்சணம். (கo)

இப்படி அவதூத லட்சணமும் அவதூதனென்கிற நாலெழுத்து லட்சண மும் சொல்லப்பட்டது.

Colophon :

தெத்தாத்தி[ரை](ரே)ய கோரட்ச(க) சம்வாதமான அவதூத கீதை வியாக்யான முகிழ்ந்தது. முற்றும்

அவதூதகீதை எட்டாவது எழுதிமுகிழ்ந்தது முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது அத்துவித வேதாந்த விஷயமானது. தத்தாத்திரேயருக்கும் கோர ட்சகருக்கும் நடந்த ஸம்வாதமாக வடமொழியில் இயற்றப்பட்ட 277-சுலோ கங்களின் மொழிபெயர்ப்பாக உள்ளது. மொழிபெயர்த்தவர் பெயர் முத லிய விவரம் தெரியவில்லை. வசனநடையாலாயது. முற்றும் இருக்கிறது.

(1) ஆத்மஞானோபதேசப் பிரகரணம்				..	..	77
(2)	..	..	..	..	..	40
(3) அட்சரசொரூபப் பிரகரணம்			..	..	..	44
(4) நிர்வாண சொரூபப் பிரகரணம் ..				..	..	25
(5)	..	..	..	..	..	33
(6)	..	..	..	..	..	31
(7)	..	..	..	..	..	17
(8)	..	..	..	..	..	10
					ஆகச் சுலோகம் ..	277

ஸம்ஸ்க்ருத டிஸ்க்ரிப்டிவ் காட்லாக் 9-ஆம் வால்யம் 4543-ஆம் நம்பர் பிரதியில் இந்த வடமொழிநூல் வந்துள்ளது.

No. 1436. அவதூதகீதை.

AVADŪTAGĪTAI.

Substance, palm-leaf. Size, 8 × 1⅝ inches. Pages, 68. Lines, 7–11 on a page. Character, Tamil. Condition, slightly injured. Appearance, old.

Begins on fol. 153*a*. The other works herein are Sōrūpānandasiddhi 1*a*, Ānandarahasiyam 109*a*.

Complete.

Same work as the above. This MS. is the original from which the MS. described under the previous number was transcribed.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிக்கு மூலப்பிரதி. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

No. 1437. அவதூதகீதை.

AVADŪTAGĪTAI.

Substance, palm-leaf. Size, 13 × 1⅜ inches. Pages, 64. Lines, 8 on a page. Character, Tamil. Condition, much injured. Appearance, old.

Begins on fol. 121*a*. The other works herein are Sōrūpānandasiddhi 1*a*, Ribugītai 85*a*, Avadūtagītai yēkarabāvanai 152*a*, Aṣṭāvakragītai 157*a*, Uttaragītai 184*a*, Vairākkiyaśatakam 209*a*.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

No. 1438. அவதூதகீதை.

AVADŪTAGĪTAI.

Substance, palm-leaf. Size, 10½ × 1⅜ inches. Pages, 27. Lines, 8 on a page. Character, Tamil. Condition, fair. Appearance, old.

Begins on fol. 41*b*. The other works herein are Ribugītai 1*a*, Sōrūpānandasiddhi 56*a*.

Wants the first three Prakaraṇams.

Same work as the above. The extent in stanzas of the work and the date of the MS. found herein are given below.

Colophon:

அவதூதகீதை ஏழுப்பிரகரணமும் தத்தாத்தி[ரை](ரே)ய சுவாமிகள் கொர[க்ஷ](ட்ச)கர் ச[ங்க](ம்)வாதமான கிரந்தார்த்தத்தைத் தமிழினலே உரை சொல்லப்பட்டது.

இதுக்கு விவரம்:

முதலாவது எள, இரண்டாவது சo, மூன்ருவது சரு, நாலாவது உடு, அஞ்சாவது ௰ச, ஆருவது ௰க, ஏழாவது கள, அஞ்சாமாசிரமம் கo, ஆகக் கிரந்தம் உாஎயஎ.

பிரமமே சத்தியம் மற்றுள்ள வெல்லாமனித்தியம்.

விகாரி௵ ஆடி௴ ௰உஉ எழுதி முடிந்தது. முற்றும். மதுராந்தகம் கணக்கு குருசாமி எழுதினதென்றறியவும்.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. முதல் மூன்று பிரகரணங்கள் இந்தப் பிரதியில் இல்லை.

No. 1439. அவதூதகீதையேகரசபாவனை.

AVADŪTAGĪTAIYĒKARASABĀVANAI.

Pages, 10. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 152*a* of the MS. described under No. 1437.

Complete.

A Tamil prose rendering of the ten stanzas in Sanskrit which were said to have been taught by Avadūta to Gōrakṣa when the former's hunger was satisfied by the food given by the latter. The name of the translator is not given. It explains the oneness of the teacher and the taught and the unreality of the universe.

Beginning:

அவதூதரானவர் அகோராத்திரியிலே குட்[சு](சி)வாதை நிமித்[திய](த)மாகப் பசுக்கடை காத்துக்கொண்டிருக்கிற[யி](இ)டையனண்டையிலே அன்னங்கே[ழ்க்](ட்)க, அவன் சாதி சுபாவம் (ெ)வந்த[பெ](பி)றகு அன்னங்கொடுக்கிறது, தற்சுபாவமாகையினலே பாலிலே குழையவெந்திருக்கிற அன்னமாக அகண்டபூர்த்தியாகக் கொடுத்தான். பொசித்து அவதூதர் அவனுக்கு ஏகரசசொரூபமாயிருக்கிற மகானுபவத்தைப் பத்துச் சுலோகத்திலே அனுக்கிரகம் பண்ணினர்.

சுலோகா[ற்](ர்த்)தம். [யி](இ)ந்தமகா ஞ பாவரு(ஸ)ட(ய)[ெ]தரி[சி](ச)னத்தினுலும் (. . . . .) பாவமாயிருந்தவெல்லாம் ஒரு க்ஷணத்திலே போய்விட்[டு](ட)து. பிற்பாடு அனுக்கிரகித்தார்.

வாரும் பிள்ளாய் கோரட்சகா! ஏக[ெ]ரசசொரூபமாயிருக்கிற வுனக்குச் செனனமுமில்லே, (. . . . .) ஏக[ெ]ரசத்திலே ஏக[ெ]ரசமே தானென்கிறது. [யி](இ)ந்த[யீ](ஈ)சுரனைத் தன்னைத்தவிர வேறில்லாமல் நித்தியமாயிருக்கிறதை மகாயோகியானவன் சொச்சொரூபமாகவேயிருப்பான். (க)

End:

நாம் ஏகரசத்திலேயமிழ்ந்தி[யி]ருக்கை நீயுமில்லே நானுமில்லே, இத் தனைபோதுஞ் சொன்னீரே யென்றுயோ. ஆ[த்தி](ற்றி)லே அமிழ்ந்தின வன் அமிழ்ந்[தி](துகி)ற மட்டும் அரகரா சிவசிவா சுவாமீ யென்னவில் லேயோ, அப்படிச்சொன்னேனும். ஏகரசபாவனையிலே யிந்த அவதூத[ர்] கீதையானது எப்படிச் சொல்லப்பட்[டு](ட)து. அவர் சொல்லவும் இவர் கே[ழ்க்](ட்)கவும் இல்லே. அவதூதர் என்கிற பேருமில்லே. கோ[ெ]ரட்சக ரென்கிற பேருமில்லே. இந்தக்கீதையுமில்லே. ஏனென்றுல் ச[று](ரு)வசங் கற்பித ‹ பி[ற](ர)மம் ஏக[ெ]ரசம். (ம)

Colophon:

அவதூத சுவாமிகளாலே நிரூபிக்கப்பட்ட அவதூதகீதை முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் அத்வைத மதத்தைச்சார்ந்தது; வடமொழியிலமைந்த பத்துச் சுலோகத்தின் பொழிப்புரையாக வமைந்துள்ளது. இது இந்தப்பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1440. அவிரோதவுந்தியார், உரையுடன்.
AVIRŌDAVUNDIYĀR WITH COMMENTARY.

Substance, palm-leaf. Size, $3\frac{7}{8} \times 2\frac{1}{4}$ inches. Pages, 226. Lines, 14 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Complete in 102 stanzas.

A treatise explaining the truth and the consistency of the Advaita doctrines: by Tiruppērai Śāntaliṅgasvāmigaḷ. The text is followed by a commentary written by Tirupporūr Cidambarasvāmigaḷ. At the beginning of the work is written a stanza of Paṭṭinattuppiḷḷaiyār.

Beginning:

பூரண முக்த்தொளிர் புண்ணிய னுகந்தருள்
வாரண முகத்தவன் மலரடி'யிறைஞ்சுவாம்.
சமரபுரி மாதிம்பத் தண்ணிழ[ப்](ற்)பா! லும்ப
லமரர் தொழவிருந்த தன்றித்—திமிரமலம்
போக்கியென துள்ளின்ப பூரணமா யெவ்விடத்துந்
தேக்கறிவு மாயிருந்த தே.

* * * *

எல்லா முடையான் குருவாகி யீங்கெம
நல்ல லறுத்தானென் றுந்தீபற
வவன்று டொழுவோமென் றுந்தீபற.

எ-து, சொல்லுவார் சொல்லும் வண்ணங்களனைத்தையுமுடைய ஒரு பூரணன் குருவடிவமாகி இவ்விடத்திற்றோற்றி யொன்றுக்கும் பற்றாத வென்னுடைய பிறவித்துன்பத்தை வேரறுத்தருளினன்; கருணைமூ[ற்](ர்த்)தியினது திருவடிகளைத் தொழாநின்றே மெ[ந](ன)ன்றவாறு.

* * *

தவிரா விரோத சமயநூ லன்று
லவிரோத வுந்தியென் றுந்தீ பற
ஆமிந்நூ லும்மென் றுந்தீ பற

எ-து, ஒன்றுக்கொன்றுமாறாத விரோதத்தினையுடைய சமயநூல்களில் இஃதுமொன்றனறு; ஆதலால் அவிரோதவுந்தி என்று வழங்குவதற்கு உரித்தாம் இந்நூற் பெயர் எ-று.

அவிரோதம்—பட்சபாதமில்லாமை. இது நூற்பெயர் காட்டியது.

End:

ஓங்கரு ளீசனோ டொன்றியே நின்றோரு
மீங்கரு ளீங்காரென் றுந்தீ பற
எ[ய](வ)்லா வுயிர்க்குமென் றுந்தீ பற.

எ-து, உயர்ந்தகருணையே வடிவாகவுடைய பரம்பொருளுடனே கூடி இரண்டறக்கலந்துள்ள மு[ற்ற](த்த)ரும் இத்[தி](த)சைக்கணுண்டாகிய சராசரங்களிட[ற்ற](த்)தெல்லாம் அருளை நீங்கார்; அஃதெங்ஙனமெனின்; ஆ[ரு](ரி)ட ஞானிகள் விதிநிடேதங்கடந்து வேண்டிய செய்வராதலின்.

* * * *

மற்றும் வருவன வற்றுற்காண்க.

'ஆனந்த மெய்தினோ' ரென்னுஞ் செய்யுள் [து](தொ)டங்கி யிச்செய்யுள் காறும் ஞானிகளதாசாரங் கூறினாரெனக்கொள்க. (௧00)

Colophon:

அவிரோதவுந்தியார் முடிந்தது முற்றும்.

ஆனந்த மோனவரு மாசையறு மெய்ப்பொருளு
மோனந்த திட்டையென முன்னம்வருந்—தேனந்து
முந்தியார் நூலு முதாரணத்தோடே படித்த
புந்தியார்க் கீதே பொருள்.

* * * *

சாந்தலிங்கசுவாமிகள் அனுக்கி[ற](ர)கம் பண்ணின (ஞா)னசாத்திரமாகிய அவிரோதவுந்தியார்—தாரணஹு வையாசிமீ ககஉ எழுதி நிறைந்தது முற்றும். சிதம்பரகுருவே நம:

(கு-பு.)—

இந்நூல் அத்துவைத மதத்தைச்சேர்ந்தது. வீரசைவாசாரியாராகிய திருப்பேரைச் சாந்தலிங்க சுவாமிகள் இயற்றியது. பட்சபாதமின்றி உண்மைப்

பொருளையுணர்த்துவது பற்றி இந்நூற்கு இப்பெயர் இடப்பட்டதுபோலும். கடவுள்வணக்கம், நூற்பயன் இவைகள் நீங்கலாக நூறு செய்யுட்களாலாகியது. திருப்போரூர்ச் சிதம்பர சுவாமிகள் இயற்றியவுரையுடன் இந்நூல் இந்தப் பிரதியில் முற்றும் இருக்கிறது. நூலாரம்பத்தில் 'அறந்தான்' என்பதை முதலாகவுள்ளபட்டினத்துப் பிள்ளையார் பாடல் ஒன்று எழுதப்பெற்றுள்ளது.

No. 1441. அவிரோதவுந்தியார்.

AVIRŌDAVUNDIYĀR.

Pages, 16. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 49*a* of the MS. described under No. 1185.

Complete.

Same text as is contained in the work described above. There is an additional stanza which is given below.

Colophon:

கந்தப்ப சம்பிரான் அவிரோதவுந்தியார். தக்கேசுரர் அத்திராபிடேகத்தினன்றைக்கு எழுதி நிறைந்தது. [யி](இ)துக்குச் சாட்சி, திருப்பருத்திக் குன்றிலே சமணரோடே வாதுபண்ணின தினம் வெதிர்வேலி போட்டதினம். ஆகையினாலே பூரண[க்கிய](ஞா)னம் விளங்[கட](கிடு)வது 'காட்டொழியாக் கதிர்காணொழியாக் கண்கலந்த தன்மை, பூட்டொழியாச் சிவபோக மையோ வெறும் பொய்யில் வினை, ஈட்டொழியாமலே யானெனதென்னு மிடும்பைமல, வாட்டொழியே னம்மையே யடியேனுன் னடைக்கலமே.'

(கு-பு.)—

இதில் அவிரோதவுந்தியார் மூலம் முற்றும் உள்ளது. 'காட்டொழியா' என்பதை முதலாகக்கொண்ட செய்யுளொன்று இதில் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றது. ஏடுகள் சிதைந்துள்ளன.

No. 1442. அறிவானந்தசித்தியார்.

AṞIVĀNANDAŚITTIYĀR.

Pages, 78. Lines, 7—8 on a page.

Begins on fol. 191*a* of the MS. described under No. 1388.

Complete.

A treatise explaining the wisdom and blissfulness of the highest truth according to the Advaita Vēdāntam: by Aṟivānandar a resident of Valaṅgaimikāman (Valaṅgimān, near Kumbakōnam).

Beginning:

உற்ற முறைமை யொரு நூலாற் செய்பவற்குக்
கற்பகத்தின் தாளிணையே காப்பென்றிங்—குற்றவர்கள்
பாதமலர் மேற்கொண்டு பாடவொருப் பாடுகுரு
நாதனிரு தாளொன்று நா (க)

* * * *

திரவிய தின்மல தி[ற்](ர்க்)குண நித்தம நிட்களமெய்ப்
பரவிய தி[ற்](ர்)த் தொரந்தம் பற்றிலிசுத்தம் பரமானந்தம்
விரவிய பூரணனேக நற்பேரின்ப வியாபகனென்
கரவுளங் கோயில்கொண் டோனெழில் போற்றுவன் காதலுற்றே. (க)

End:

அன்றே பொருளுட லாவியெனை யறிவிக்க லுற்றாய்
நின்றே சொரூப நிலையி னிறுத்திய நேர்மைதனக்
கின்றென்கைம் மாறு[த்த](ற்ற)டியேன் தருகைக்கிசைவதெனி
லுன்[ெ]றன் னடிமைக் கடிமையல் லாதென் னுளதெனக்கே. (உாடு)

Colophon:

குறியா வடிவுடைக் கோமள வல்லி குடியிருந்தே
மறையாக மத்தை வலங்கைமீ காமணில் வாழ்ந்திருந்தே
னறிவானந்தந் தன்னுரைத் தறிவானந்தச் சித்திதனை
நெறியாகக் கற்றுணர் வா[ற](ர்க்)குப் பரகதி நிச்சயமே. (உாக)

அறிவானந்த சித்தியார் எழுதி நிறைந்தது முற்றும்.

(கு.பு.)—

இது அத்வைதமதத்தைச் சார்ந்தது. "கானுந்து சோலை" என்னும் இறுதிச் செய்யுள் இந்தப்பிரதியில் இல்லை. கும்பகோணத்தைச் சார்ந்த வலங்கைமீகாமன் (வலங்கிமான்) என்னும் ஊரிலிருந்த அறிவானந்தரென்பவர் இதை இயற்றினாரென்று தெரிகிறது. முற்றும் இருக்கிறது.

No. 1443. அறிவானந்தசித்தியார். ARIVĀNANDAŚITTIYĀR.

Pages, 142. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 5*a* of the MS. described under No. 252.

Complete.

Same work as the above. The date of the MS. is extracted below. There are two additional stanzas in the place of the last stanza of the MS. described above :—

சித்திரபானுவைவையாசிமீ கஉ வியாழக்கிழமை நாள் அறிவானந்த சித்தியார் எழுதி நிறைந்தது முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இதனிறுதியில், "அன்றேபொருள்"—என்ற பாடலின் பின்னர் "குறியா வடிவுடை" என்னும் பாடலில்லாமையோடு,

"கானுந்து சோலை வலங்கைமீ காமன்கதி பெறவே
வானுந்து தேவர்க் கெட்டாவறி வானந்தவண்மை குன்றாத்
தேனுந்து செஞ்சொற் றமிழா லுரைத்துச் சிறந்தவறி
வானந்தச் சித்தி தனைத்தேர் பவர் பிறப் பற்றவரே."

"எத்தெத்தைக் கேட்ட வெல்லாந் தருமூந்து மிடமொழிக்குங்
கொத்தொக்க வீனு மிளைத்தாரைத் தன்னிழல் கூடப்பண்ணு
மொத்தத்தை யாக்கு மொழியா தொருபொரு ளொண் கதலி
தத்துவலிங்க மென்றுயே யொருபொரு[த்] [illegible]ரனென்றுமே."

என்னுமிரண்டு பாடல்கள் காணப்படுகின்றன.

No. 1444. அறிவானந்தசித்தியார்.
ARIVĀNANDAŚITTIYĀR.

Pages, 75. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 179*a* of the MS. described under No. 1060.

Complete.

Same work as the above, with the difference noted below in the Tamil remarks.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இதில் "குறியாவடிவுடை" என்ற செய்யுளின்பின்னர், "கானுந்து சோலை" என்னும் செய்யுளும் இருக்கிறது. இதில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

No. 1445. அறிவுநினைவுக்குணர்த்தல்.
ARIVUNINAIVUKKUṆARTTAL.

Pages, 11. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 206*a* of the MS. described under No. 802.

Contains 41 Kaṇṇis.

A treatise in the form of a conversation between thought and intelligence, the latter explaining all the difficulties put before it in regard to the self-realization taught in the Advaita Vēdāntam.

Beginning :

திருவார் சற்[க்]குருசி[று](ரு)ஸப, மருவி வள(ர்)ந் தோங்கிய பேறறிவே
சிந்[தி](த)னை யெல்லாங் கடந்து, வந்தனை யெம்மோக நினைவே. (க)

[யி](இ)ருவினையாவதுகடந்து,வருவது தானெனி[த்]தல்ல[ப்]பே[ரி] (திறி)
[வே
எல்லாமுன்னல் வருவ, தல்லாமல் வேறுளதோ தி[ன](னை)வே. (உ)

End :

காரோடுவில்லு[ ] தயஞ், சீரோடு காண்பதென் போதறிவே
கதிரவனுர் செய்கைய, தெய்திடனே காண்பதுசாணி(னை)வே. . (சக)

திருச்சிற்றம்பலம். குருவேதுணை.

(கு-பு.)—

இது வேதாந்த விஷயமானது. நினைவுகேட்கும் ஒவ்வொரு தத்துவ விஷயங்கட்கும் அறிவு விடை சொல்லி வருவதாக இயற்றப்பட்டுள்ளது. நாற்பத்தொரு கண்ணிகள் உள்ளன. நூலாசிரியர் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை.

No. 1446. அஷ்டாவக்கிரகீதை.
AṢṬĀVAKKIRAGĪTAI.

Pages, 42. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 23*a* of the MS. described under No. 1388.

Complete.

A rendering in Tamil prose of the Sanskrit Aṣṭāvakragītā which is said to have been taught by Aṣṭāvakra to Bhārgava and which deals in 286 stanzas with 20 topics of the Advaita Vēdānta as mentioned in the Tamil notes below. The translator is Subrahmaṇyar.

Beginning:

உபதேச அதிகாரம்.

அஷ்டாவக்கி[ற](ர) ரிஷியானவர் பதரிகாவனத்திலே யிருக்கச்சே பா[ற்](ர்க்)கவதனென்கிற முனீந்திரன் அவருக்குத் தெண்டன்பண்ணிச், சுவாமீ எனக்குத் தத்துவசொரூபம் அறியச் சொல்லுமையாவென்று கேட்கத் தயவுண்டானவராய்ச் சமு[சி](ச)யமில்லாதபடிக்குத் தெரியச் சொல்லுகிறார். (க)

மு[ற்றி](த்தி)யிலே இச்சையுண்டானல் வி[ ]ஷயங்களிலே யிச்சைவிட்டுச் சமம், தமம், நன்மார்க்கம், தயை, சத்தியம் அமி[ர்](ர்)தம் போலப் பசனைபண்ணவேணும். (உ)

End :

நிருபாதிக சிவனுயிருக்கிற எனக்குக் குருவெங்கே? சிஷனெங்கே? உபதேசமெங்கே? சா[ஷ்](ஸ்)திரமெங்கே? புருஷா[ற்](ர்த்)மெங்கே? (கஉ)

அமலா[ற்](ன்)மாவாயிருக்கிற எனக்கு உண்டென்கிறதெங்கே? [யி](இ)ல்லையென்கிற தெங்கே? ஒன்றெங்கே? இரண்டெங்கே? இந்த வெகுபேச்சு என் சொல்லவேணும். — (கந)

Colophon:

சீவன்மு[ற்றி](த்தி) சதுர்த்[ெ]தச முற்றும்.

[யி](இ)ந்தப்படி சகல உபநிடத்துக்களிலேயும் பி[று](ர)திபாதிக்கப்பட்ட ஆ[ந்](ன்)ம வித்தையை ரகசியமான அஷ்டாவக்கி[ற](ர)கீதாசாத்திரம் பா[ற்](ர்க்)கவரிஷி கேட்டுச்சமுசயந் தீர்ந்து ஆ[ற்](ன்)ம சுகமடைந்தார். [யி](இ)ந்தச் சாத்திரத்தை(த்) தமிழிலுலே விவகரி[ச்சு] (த்து)ச்சுப்பிரமணியர் சொன்னது. ஞானகுருபாதந்துணை.

ஸ்ரீ பரமகுருவே நம[ா](ஃ).

(கு-பு.)—

இந்நூல் அத்வைதமத சாஸ்திரங்களுள் ஒன்று.

(1) அனுபவபஞ்சகம்.
(2) ஆரும் விசிராந்தியஷ்டகம்.
(3) ஆன்மானுபவாஷ்டவிம்சதி.
(4) இதரசுதசத்தகம்(?)
(5) இலயசதுட்கம்.
(6) உபசமனுஷ்டகம்.
(7) உபதேசசதுட்கம்.
(8) உபதேசசதுர்த்தசம்.
(9) உபதேசாதிகாரம்.
(10) உல்லாசசட்கம்.
(11) ஏவமேவாஷ்டகம்.
(12) சமசதகம்.
(13) சாந்திசதுட்கம்.
(14) சீவன்முத்தி சதுர்த்தசம்.
(15) ஞானஷ்டகம்.
(16) தத்துவோபதேசசங்கதி.
(17) தத்துவோபதேசவிம்சதி.
(18) நிர்வேதனுஷ்டகம்.
(19) பந்தமோட்சசதுட்கம்.
(20) விசேஷோபதேசேகாதசம்.

என்ற இருபது பிரிவினையுடையதாய் 286 சுலோகத்தின் பொருளை விளக்குவது. அஷ்டாவக்கிரமுனிவர் பார்க்கவமுனிவருக்கு உபதேசித்த வடமொழி அஷ்டாவக்கிரகீதையின் மொழிபெயர்ப்பாகச் செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும்

No. 1447. அஷ்டாவக்கிரகீதை.
AṢṬĀVAKKIRAGĪTAI.

Pages, 53. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 157*a* of the MS. described under No. 1437.

Complete.

Same work as the above, with the addition of three stanzas in the beginning as quoted below.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இதில்,

"படைப்பானும் வியன்ஞாலங் காக்குமாழிப்
படையானும் படைத்தளிக்கப் பட்டவெல்லாந்
துடைப்பானுஞ் சுருதிகளுந் தொழுதுபோற்றுஞ்
சொரூபானந்தச் சுடரைத் தொழுதல் செய்வாம். (க)

அமிழ்ந்து பிறந்துழல்வதுவே தொழிலாயாணி
  னழியாம லெழுந்தருளி யமையாவின்பம்
பொழிந்தபெருங் கருணைமுகி லுனுநாளும்
  பூதலத்தின் துயர்தீரப்பொழிக வென்றே. (உ)

லைபலவாய்ப் பெயர்பலவா நதிகளெல்லாஞ்
  சாகரத்தி னொருநீராந் தன்மை போலப்
பலபலவாய்ச் சொல்லுநெறி யெல்லாஞ் சொல்லப்
  பட்டவொரு பொருளினை யாம்பணிதல் செய்வாம்.
காப்பு முற்றும்." என்னும் பாகம் அதிகமாக உளளது. ஏடுகள் மிக
வும் சிதைந்துள்ளன. இதில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

No. 1448. ஆத்மபோதம்.

ĀTMABŌDAM.

Substance, palm-leaf. Size, 13¾ × 1⅝ inches. Pages, 82. Lines, 7-9 on a page. Character, Tamil and Grantha. Condition, slightly injured. Appearance, new.

Complete.

A translation in Tamil of the Sanskrit work Ātmabōdha of Śaṅkarācārya. It treats of the characteristics of the soul and non-soul, of the means of attaining salvation by contemplation, and of the person who has realized the truth. The plan of the translation is to give the word-for-word meaning of the Sanskrit text as well as the idea expressed in each stanza, as was done in the Telugu translation made by Kṛṣṇaśāstriyār, son of Purāṇam Veṅkaṭanārāyaṇa Śāstriyār. The Tamil translator was Irāmānujakkavirāyar, son of Iraṅgayakkavirāyar and a disciple of Sōmasundaradēśikar of Ramnad. The Telugu and the Tamil translations of the work are said to have been printed at Madras in 1840. The MS. is dated 1858.

Beginning:

ஆத்மபோதம். பிரகாசிகை சூசிகை.

[ச்ரீ](ஸ்ரீ)மத் பரமஅம்ச ப ரிவ்ராஜகாசாரியரான [ச்ரீ](ஸ்ரீ)மத் சங்கர பகவத்பாத[வ]ர் இந்த ஆர்யாவர்த்த பூமியின்கண் அவதரித்து இதில்உள்ள எல்லா மதங்களையும் ஆராய்ந்(து) அவற்றிலுள்ள குணதோஷங்களை யாவர்க் குந் தெளிவாகத் தெரிவித்து அத்வைத ஸ்தாபனஞ்செய்து அதற்குச்சாத னங்களாக ஆறுமதங்களை ஸ்தாபித்து அந்த அத்வைதமானது சுருதி யுத்தி யனுபவங்களானே விசாரிக்கும்போது அதுவே பரமார்த்தமாகையால் யதார் த்தமான அர்த்தமென்று தம்முடைய அபிப்பிராயத்தை அந்தச் சண்மத ங்களையும் அனுசரித்திருந்த இத்தேசத்தாருக்குத் தெரிவிப்பதற்காக வியாச சூத்திரங்கள், சூத்திரப்ரஸ்தானம்; உபநிடதங்கள், சுருதிப்ரஸ்தானம்;

பகவத்கீதை[களை]-சுலோக ப்ரஸ்தானம் என்கிற மூவகை ப்ரஸ்தானங்களுக்கும் பாஷ்யங்களை ஏற்படுத்தினர்.

பின்பு அநத(ப்) பாஷ்யங்களை(ப்) படிக்கக்கூடாதவர்களுக்கும் சாதாரணமாய்(க்) கரதலாமலகம் போல அத்வைதவித்தையைத் தெரிவிப்பதற்காக "ஆத்மபோதம்" என்கிற இந்தக் கிரந்தத்தை வடமொழியினாலே செய்தார்.

இதிலே, ஆத்மசுவரூபத்தையும், ஆத்மாவுக்கு வேறாகப் பிராந்தியினாலே தோன்றுகிற தேகாதியுபாதி தத்துவங்களையும், சிரவண மனன நிதித்யாசனாதி மார்க்கங்களையும், சீவன்முக்தி சொரூபத்தையும், சீவன்முக்தனிருக்க வேண்டிய கிரமத்தையும், விதேக கைவல்ய லட்சணத்தையும், தந்திர, இந்த உலகத்திலே பகவான் பகவற்சொரூபராகிய [சங்கராசார்ய] சங்கராசாரியரானவர் உத்தம அதிகாரிகளாகிய நன்மாணுக்கர்களுக்கு வேதாந்த பிரஸ்தானத்திரயம் மூன்றுபிரிவாக இருக்கின்ற வேதாந்தத்தை (. . . . . . .) கீர்வாண பாஷையிலே தானே இருந்ததினாலே சாதாரணமாக எல்லாருமறிதற்கு அசக்கியமாயிருநதது. ஆனதினாலே இதைப் பிரம வித்யாபாரங்கதரான புராணம் வேங்கட நாராயணசாஸ்திரியார் புத்திரரான கிருஷ்ணசாஸ்திரியார் தெலுங்கிலே பிரதிபதத்திற்கு அர்த்தமும் பின்பு தாத்பாயமும் எழுதினர்.

இந்தப் பிரகாரமே அருந்தமிழ்க் கு[ரு](று)முனியகத்தியர் பரம்பரைச் *சோமசுந்தரதேசிகர் மாணுக்கர் இராமானுசகவிராயராலே தமிழிலே மொழிபெயர்க்கப்பட்டு (. . . . .) இந்த இருவருங்கூடி அதைச் சென்ன[ப்]பட்டணத்து அமர்க்கன் மிசியோன அச்சுககூட்டத்தில் ௲அ௱சௗ-ஆம் ஆண்டில் அச்சிற் பதிப்பித்தார்கள். (. . . . . . .)

தபோபிஃ—சாந்திராயண முதலான நித்திய நைமித்திக விரதானுட்டான சொருபங்களாகிய தவசுகளினாலே,

க்ஷீணபாபாநாம்—நசிக்கப்பட்ட பாவங்களுடையவர்களாகியும்,

ஶாந்தாநாம்—பெ(ர)றுமையுடையவர்களாகியும்

வீதராகிணாம்—இகபரலோகங்களின சுகானுபவங்களிலே இச்சையில்லாதவர்களாகியும் இருக்கிற,

ஶ்ரீமுமுக்ஷுணாம்—சம்சாரபந்த நிவிர்த்தியை விரும்பினவர்களுக்கு.

அபேக்ஷ்யஃ—விரும்பத்தக்கதாகிய,

அயம்—இந்த

ஆத்மபோதஃ—ஆத்மசொருபத்தைத் தெரிவிக்கின்ற நூலானது,

விதீயதே—விதிமுகமாகச் சொல்லப்படுகின்றது.

தாத்பர்யம்.—பிரமவித்தையானது எல்லா வித்தைகளிலும் உத்தமமானதனாலே இந்த வித்தையினிடத்திலே விச்சையா[ரநது](னந்தமாவது)

* இவர், சிவஞானமுனிவரது சிஷ்யருள் ஒருவர்.

மற்றவர்களுக்கும் பொறுமையுடையவர்களுக்கு(ம்) ஆசையற்றவர்களுக்கும் மோட்ச இச்சையுடையவர்களுக்கும் உண்டாம் என்றதனுலே, இந்த நூலுக்கு அதிகாரியாவான். இந்த நாலு விசேடணங்களாலே தெரிவிக்கப்பட்ட சாதன சதுட்டய சம்பன்னனே யென்பது அவதாரிகை.

இதன் பொருள் : பூர்வோத்தர சம்பந்தம்—முன் சொன்னதற்கும் பின்பு சொல்லப்படுவதற்கும் பொருந்தச் சொல்கின்ற அந்தாதிப் பொருத்த வுரை·

மோட்சத்துக்குத் தவசு முதலிய அநேக சாதனங்களிருக்க ஞானமே முக்கிய காரணமென்பது எப்படி என்று ஆட்சேபம் வருவதனுலே மேலே சமாதானஞ் சொல்லுகிருர். (க)

End :

விநிஷ்க்ரிய꞉—எல்ல(ாக்)கருமங்களையும் விட்ட,

ய꞉—எந்த(ச்) சந்நியாசியானவன்,

திக்தேசகாலாதி—திசை யிடம் காலம் முதலியவை,

அநபேக்ஷ்ய—இச்சியாமல்,

ஸர்வகம்—எல்லாவற்றிலும் வியாபித்திருக்கின்றதாயும்,

சீதாதிஹ்ருத்—சீத உஷ்ணதி தொந்த துக்கங்களைப் போக்குகின்றதாயும்,

நித்யஸுகம்—நித்யானந்த ஸ்வரூபமானதாகியும்,

நிரஞ்ஜநம்—இடையருத பிரகாச ஸ்வரூபமாகியுமிருக்கிற,

ஸ்வாத்மதீர்த்தம்—தன்னுடைய ஆத்மாவான தீர்த்தத்தை,

பஜதே—அடைகிருனே,

ஸ꞉—அவன்,

ஸர்வகத꞉—சர்வபரிபூரணனுகியும்,

அம்ருத꞉—சனனமரணமில்லாத நித்ய ஸ்வரூபனுகியும்,

பவேத்—ஆவான்.

தாத்பர்யம் :—புறத்திலுள்ள எல்லாப் புண்ணிய தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானஞ் செய்து அந்தப் பலனை யனுபவிக்க மறுபடியுஞ் சனனமரணதி துக்கங்களை யனுபவிக்க வேண்டுமாதலால் அவற்றை இச்சியாமலே ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய ஸ்ரீமத் சங்கரபகவத்பாதர் அனுக்கிரகம் பண்ணின இந்த "ஆத்ம போதம்" என்கிற வேதாந்த சாஸ்திரத்திலே சொல்லிய ஆத்மதீர்த்தத்திலே ஸ்நானம் பண்ணினவன் சனனமரணமில்லாத நித்தியானந்த ஸ்வரூபனுகியும் ஸர்வபரிபூரணனுகியும் இருப்பானென்பது.

Colophon :

ஆத்மபோதம் மொழிபெயர்ப்பு முற்றும்.

முத்தமிழ்க் கடற்சென் முழுவதூஉங் கடந்து
சுத்தநத் துவமெலாந் துரிஇமெய் யுணர்ந்த
சோமசுந் தரனெனுந் தொல்லா சிரிய
ஞமமந் திரமென நவின்மா ணுக்கன்

நரங்கநீர் *முகவையந் தண்பதி யதனு
ளிரங்கையன் மாதவத் தெய்திய தோன்ற
லியற்றமி ழாசிரிய னிராமானுச கவிராயன்
செய்த மொழிபெயர்ப் பெழுதி முடிந்தது.

இஃது துஅராடுஅ ஆண்டுக்குச் சரியான தமிழ் காளயுத்திஸூ தைமீ அட முடிந்தது.

(கு-பு.)—

இது, வடமொழியிற் சங்கராசார்யரால் இயற்றப்பட்ட ஆத்மபோதமென்னும் அத்வைதவேதாந்தநூலின் மொழிபெயர்ப்பு; இந்நூல், ஆத்மஸ்வரூபத்தையும், ஆத்மாவுக்குப் பிராந்தியினலே வேறாகத் தோன்றுகிற தேகாதி யுபாதி தத்துவங்களையும், சிரவண மனன நிதித்தியாசனுதி மார்க்கங்களையும், சீவன்முக்தி ஸ்வரூபத்தையும், சீவன்முக்தனிருக்கவேண்டிய கிரமத்தையும் விதேககைவல்ய லட்சணத்தையும் விளக்கமாகக் கூறுகினறது. இம்மொழிபெயர்ப்பைச் செய்தவர் இராமநாதபுரம் சோமசுந்தர தேசிகரின் மாணுக்கரும், இரங்கையகவிராயரின் குமாரருமாகிய இராமானுசகவிராயர் என்னும் பெரியார் இப்புத்தகம் 1840ம் வருஷத்தில் அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பெற்றது. இந்தப் பிரதியில் இம்மொழிபெயர்ப்புநூல் முற்றும் உள்ளது.

No. 1449. ஆன்மானன்மவிவேகம். ÂNMÂNÂNMAVIVÊKAM.

Size, 13¼ × 1¼ inches. Pages, 17. Lines, 6–7 on a page.

Begins on fol. 139*a* of the MS. described under No. 1423.

Complete.

A treatise in Advaita Vedântam explaining the nature and characteristics of the soul and the non-soul. The author's name is not given.

Beginning:

ஆ[ற்](ன்)மா [அ]ஞ[ற்](ன்)ம[ா] விவேகம்.

ஆ[ற்](ன்)மா [அ]ஞ[ற்](ன்)ம[ா]விவேகஞ் சொலனு[கு](கி)ரும் :—ஆ[ற்](ன்)மாவா(ன)வன் அஞன்மாவை யறிகிறவன்; அஞ[ற்](ன்)மாவாவது தூலசூட்சம காரண சரீரம். இதில் தூல சரீரம் [யி](இ)ரண்டு விதம். எதென்றால், பஞ்சீகி[ற](ரு)த டஞ்சமகாபூதங்களும், [யி](இ)திற் பிறந்த தூல சரீரங்களும் ஒருமி[ச்சயீ](த்து)சுர தூல சரீரமென்றும், விராட்டென்றும் சொல்லப்படும்.

End:

இப்படி நாம் பி[ற](ர)ம மாத்திரமாக உறங்கியிருக்கவேணுமென்கிற முயற்சியுமழிந்து அப்படி யுமங்கியிருக்[கு](கி)றது தானே சுபாவமான நிலையாக மனத்துக்குத் இடப்பட்டுப்போய், இனி இறங்கவேணுமென்ருலும்

* முகவை - இராமநாதபுரம்; (Ramnad)

தேகாதி பிரபஞ்சத் தோ[த்த](ற்ற)ரவாக இறங்காத மனதுடையவன் ஜீவன் முத்தனென்று சொல்லப்படும். [யி](இ)ப்படி (. . . . .) சச்சிதானந்த சுபாவமாகத் தானே நிலைகண்டு அப்படியே அலைச்சலற நின்றபடியினாலே விசிட்டனும் பி[று](ர)மமாகக் கரை[ஞ்சு](ந்து)போன படியினாலே ஜீவன் முத்தனென்று சொல்லப்பட்[டு](ட)து.

Colophon:

ஆ[ற்](ன்)மா[அ]னு[ற்](ன்)ம[ர] விவேக முடிந்தது முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் அத்வைத மதத்தைச் சேர்ந்தது. ஆத்மா அநாத்மாக்களின் தன்மையை நன்றாய் விளக்குவது. வசன நடையிலமைந்தது. நூலாசிரியர் இன்னாரென விளங்கவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1450. இரட்டைமணிமாலை.
IRATTAIMANIMĀLAI.

Pages, 4. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 55b of the MS. described under No. 1422.

Complete.

A treatise in Advaitavēdāntam explaining the characteristics of the fundamental reality and eulogizing incidentally the teacher Sorūpānandar; by Tattuvarāyar. The name of the work here given is a generic term designating a certain kind of the 96 Prabandams, the chief characteristic being that stanzas of Venbā and Kalitturai metres should be intertwained in the Andādi form. The work is also called Tattuvadīpam.

Beginning:

ஏழாவது இரட்டைமணிமாலை. தத்துவ தீபம்.

வெண்பா.

கருணை யிருந்தவா காணீர் தங்கண்ணு
ரருணிலைய வஞ்சுவதா மண்டர்—வெருளாதே
யேத்துவதா நாயேனு மென்னே திருமேனிச்
சாத்துவதாந் தம்பிரான் றன். (க)

தானெனக்குச் செய்த நன்றிக் கென் னுவீ தந்தே னெனவே
யானினைக் கிற்றனை தாகும் பண்டே யதுயா னெனவோ
ருனினைக் கற்பித் துயிர்வைத்து மீள வொளித்துக் கொண்ட
தேனினைக் குந்தொறுஞ் சொல்லுந் தொறு நின்று தித்திக்குமே.(உ)

End:

கலித்துறை.

இருந்தே சிகனடி லயப்பிரியா ெ[வ](த)ம்பிரா னிங்ஙனே
யுருத்தே வருந்திரு மேனியைக் காணுடை யான்புகழே

திருத்தே துமின்றித் திதியவை கேடொண்டர் தொண்டதுசெய்
கருத்தே கருது கழல்சூட வைத்த கருணையையே. (உ0)

இரட்டைமணிமாலை முற்றிற்று.

(கு-பு.)—

இது, தத்துவதேசிகநாயனார் தமது குருவாகிய சொரூபானந்தர் விஷயமாக இயற்றியது. தொண்ணூற்றாறுவகைப் பிரபந்தங்களுளொன்று. முறையே வெண்பாவும், கலித்துறையுமா விரவியந்தாதித்தொடையாலமைந்த இருபது பாடல்களாலாயது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1451. இலக்கணவிருத்தி.

ILAKKAṆĀVIRUTTI.

Pages, 92. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 75*a* of the MS. described under No. 1231.

Complete.

An explanatory treatise in prose giving the meaning and description of 108 stages in the realization of the self as taught in the Advaitavēdāntam. These 108 stages are classified under 3 chapters, the names of these being given in the Tamil remarks below. The name of the author is not given.

Beginning:

தி[ருத்திசாத](தித்யாச)ன யுத்தி.

நி[று](ர்)விகாரியா(ன)வன் :—அன்னமயகோச நாமல்லாதபடியினாலே பிறப்பிறப்பு நரை திரை வாலிடம் எவ்வனமென்கிற விகாரம் நமக்கில்லை. பிராண மயகோசம் :—நாமல்லாதபடியினாலே பிலவானபிலகன(?)பசிதாக முள்ளவன் சொன்னவன் சொல்லாதவன் கொடுத்தவன் வாங்கினவன் போனவன் வந்தவன் என்கிற விகார நமக்கில்லை.

ஸ்தாணும்.

மனதிந்திரியங்கள் சஞ்சலமாக அலைந்தோடுகினும் அசையாமலிருக்கிறது தூல சரீரம்; இப்படியனேகங் கோடி தூலசரீரங்களோடித்திரியினும் அசையாமல் இருக்கிறது பூதங்கள்; பூதங்கள் அசைந்துருளுகினும் அசையாமல் இருக்கினும் ஓடுகிறாப்போலக் காண்பிக்கிற நட்சத்திரஞ் சூரியாதி மண்டலங்கள்; இப்படி அசையாமல் இருக்கிற மண்டலத்திலுஞ் சஞ்சரிக்கிற வைசுவானராதிகள்; இப்படி வெகு விதமாகப் பின்னப்பட்டு வெகு சஞ்சார பேதமுடைத்தாயிருக்கிற சுத்த பரியந்தமுண்டாக்கிய அகிலப்பிரபஞ்சங்களையுமொருசரீரமாக நானென்றபிமானித்துச் சைதன்னியத்திலோடித் திரிகிற ஈசுவரன் இவரைவிட்டுப் புறம்பாகச் சைதன்னியத்திற் பிரதி சிரு

ஷ்டி பண்ணி யோடி (. . . . .) இத்தனை யலைச்சலுக்குஞ் சாட்சியாகப் பார்த்திருக்கிற அகண்டாகார சைதன்னியனுகிய நாமேஸ்தானுவென்றறிக. (அஇ)

பரிபூரணன்:—கடத்தைத் தண்ணீராற் பூரித்தாற்போலப் பிராணமய கோசத்தாற் பூரிக்கப்பட்டிருக்கிற அன்னமயகோசம்; மனோமயகோசத்தாற் பூரிக்கப்படடிருக்கிற பிராணமயகோசம்; விஞ்ஞானமய கோசத்தாற் பூரிக்கப்பட்டிருக்கிற மனோமயகோசம்; ஆனந்தமயகோசத்தாற் பூரிக்கப் பட்டிருக்கிற விஞ்ஞானமயகோசம்; சிதாபாசனாற் பூரிக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த(ப்) பஞ்ச கோசங்கள் இதனுற் பூரிக்கப்பட்டிருக்கிற பஞ்ச பூதங்கள்.

End:

[அ](சர்வ)தோ முகனுவன்:

ஒரு காலத்திலேயுண்டு ஒருகாலத்திலேயில்லை யென்கிற காலபரிச்சேதம், ஒருதேசத்திலேயுண்டு ஒருதேசத்திலேயில்லையென்கிற தேசபரிச்சேதம், ஒருவத்து[யி](இ)துவாகும் ஒருவத்து [யி](இ)துவல்ல என்கிற வத்துபரிச்சேதம், ஒருதிக்கிலேயுண்[டியி](டி)ல்லை யென்கிற திக்கு(ப்)பரிச்சேதம், ஒரு வன்னத்திலேயுண்டு ஒருவன்னத்திலேயில்லை யென்[கு]கிற வன்னபரிச்சேதம், ஒரு ஆ(ச்)சி[ற](ர)மத்திலேயுண்டு ஒரு ஆ(ச்)சிரமத்திலேயில்லை யென்கிற ஆ(ச்)சி[ற](ர)ம பரிச்சேதம் இ[து](வை)களெல்லாமில்லாததாய் எட்டுத்திக்குக் கீழ்மே லெங்குமடிமுடிவற்று(ச்)ச[று](ரு)வத்திர பரிபூரணமாயிருக்கிறபடியினுலே(சாவ)[நாம]தோமுகனென்றறி. (பச)

ஆக லட்சணவிருத்தி நி[ருத்தி]நித்தியாதன சாட்சாற்கார நாமம்-108.
வியாக்கியான முற்றும்.

இலக்கணவிருத்தி;

I. நி[ருத்திசாத](நித்தியாச)னயுத்தி:—

திருவிகாரி.
ஞானவடிவன்.
அசங்கன்.
சுயம்பிரகாசன்.
ரு. சொற்பிரகாசன்.
ஆனந்தரூபன்.
சத்தியன்.
நிட்கிரியன்.
முத்தன்.
௧௦. அகருத்தா.
அபோத்தா.
நிருபத்திரவன்.
நிருலேபன்.
நிச்சம்பந்தன்.
௧ரு. கூடத்தன்.
ஆத்துமன்.
நிர்த்தோஷன்.
அப்பிரமேயன்.
பிரத்தியட்சன்.
௨௦. அணு.
அசரீரி.
நிரீந்திரியன்.
அப்பிராணன்.
அமனசன்.
௨ரு. நின்மலன்.
சுத்தன்.
புத்தன்.
சருவஞ்ஞன்.
பரமானந்தன்.
௩௦. சம்பு.
அசலன்.
நிர்க்குணன்.
நிருவிகற்பன்.
நிராகாரன்.
௩ரு. நித்தமுத்தன்.
அநாதிமுத்தன்.
அச்சுதன்.
க்ஷேத்திரஞ்ஞன்

வாசாமகோசரன்.
௪௦. அவ்வியாகிருதன்.
அட்சரன்.
திருக்கு.
பிரத்தியக்கு.
சின்மாத்திரன்.

நிரீசுவரன.
நிர்ச்சிவன்.
நிடபிரகிருதி.
அசமுசாரி.
அபத்தன்.
நிரவயவன்.
அபரோட்சன்.
சுயம்பூரணன்.
அகேயன்.
அனுபாதேயன்.
அப்பிரவிருத்தன்
சிவன்.
அமுதன்.
[நி](அ)ரூபன்.
௫௦. சாந்தன்.
அபயன்.
நித்தியானந்தன்.
நிர்விடயன்.
பழையோன்.
௫௫. புராதனன்.
சூனியன்.

நிவிர்த்தன்.
அகாமன்.
௭௦. அலோபன்.
உன்னதன்.
அக்குரோதன்.

ஆக—௭௨

II. சமாதியுத்தி

நித்தியன்.
சருவ[ே]கதன்.
சருவாதாரன்.
நிராதாரன்.

அனுதி.
விபு.
மகத்து.

௯௦. காரணன்.
அகாரணன்.
சாட்சி.

பரிபூரணன்.
அனந்தன்.
சருவசயன்.
சருவதிஷ்டானன்.
அகண்டன்.
அபரிச்சின்னன்
௨௦. அனுவிருதன்.
ச[ா]ருவகாரணன்.
பிரமம்.

ஆக-௨௨.

III. சாட்சாத்காரயுத்தி :—

ஒருவனேயுள்ளபொருள்.
சருவான்மா.
சருவகாரணன்.
அனேகரூபன்.
௫. ஏகரூபன்.
பரமார்த்தன்.
அத்வைதன்.
வஸ்து[வாவன்]
நிட்பிரபஞ்சன்.
௧௦. நானுரூபன்.
அபேதன்.
நிர்விசேடன்.
சருவாபாவன்.
சருவதோமுகன்.

ஆக—௧௪.

நி[ருத்திசாத](தித்தியாச)னம், சமாதி, சாட்சாத்காரம் இந்த மூன்றுக்கும் நாமம்—௧௦௮.

(கு-பு.)—

இது வேதாந்தவிஷயமானது. நிதித்தியாசனயுத்தி, சமாதியுத்தி, சாட்சாத்காரயுத்தியாகிய மூன்று பெரும்பிரிவினையுடையது. நிருவிகாரி, ஞானவடிவன் முதலிய நூற்றெட்டுப் பெயர்களுக்கும் உரியகாரணமுதலியவற்றை

முறையே விளக்கமாக நன்கு தெரிவிப்பது. வசன நடையாலாயது. நூலாசிரியர் சிதம்பரஞான தேசிகரென்பர் ஒரு சாரார். ஏடுகளின் முனைகள் முறிந்துள்ளன. இதில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1452. இலக்கணவிருத்தி

ILAKKAṆĀVIRUTTI.

Substance, palm-leaf. Size, 7¾ × 1 inches. Pages, 46. Lines, 6 on a page. Character, Tamil Condition, slightly injured. Appearance, old.

Contains the states 85 to 108.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. 85-ஆவதாகிய தானுமுதலாக இறுதிவரையில் முறாறும் உள்ளது. ஆகையால் இது முற்றுப் பெறவில்லை.

No. 1453. இலக்கணவிருத்தி.

ILAKKAṆĀVIRUTTI.

Substance, palm-leaf. Size, 8 × 1½ inches. Pages, 90. Lines, 8 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Contains the states 1 to 88.

Same work as the above

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது ; முதலிலிருந்து 88-ஆவதாகிய 'சருவசமன்' என்னும் பெயர்வரைக்கும் பொருள் எழுதியிருக்கிறது. ஆகையால் இதில் இந்நூல் முற்றுமல்லை.

No. 1454. இலக்கணவிருத்தி.

ILAKKAṆĀVIRUTTI.

Substance, palm-leaf. Size, 8 × 1¼ inches. Pages, 216. Lines, 7 on a page. Character, Tamil. Condition, fair. Appearance, old.

Complete.

Similar to the work described under No. 1451 ante. The explanations herein are clearer and longer. It is stated at the end that the work was translated from sanskrit.

Beginning :

இலட்சணவிருத்தி நாம நாமத்துரை.

இலட்சணவிருத்தி முதலாவது தி[ரு](தி)த்தியாசனயந்தி. அட்டவினை விரிவுக்கு விவரம்.

நிர்விகாரன் :—தோல், இரத்தம், தசை, நரம்பு, எலும்பு, சுக்கிலம் இந்த ஆறுதத்துவமுடைய அன்னமய கோசம் நாமல்லாமையால், பிறத்தல், இறத்தல், வளர்தல், பருத்தல், குறைதல், நிரைதல் என்கிற விகாரங்கள் நமக்

இந்த ஓரன்னமயகோசமாகிய தூலசரீரம் நாமல்லாமையால் சூட்சுமசரீர மிருக்கிற காலத்தில் அளவற்ற பிறப்பிறப்புண்டென்கிற விகாரங்கள் நமக்

பிராணன், அபானன், உதானன, சமானன், வியானன் என்கிற சமஷ்டிப் பிராணவாயு வொன்றும், வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயுரு, உபத்தம் என்கிற வியஷ்டி கன்மேந்திரியம் ஐந்தும் இவ்வாறுமுடைய பிராணமயகோசம் நாமல்லாமையால் பலத்தல், பசித்தல், தாகித்தல், சொல்லல், போதல், வருதல், கொடுத்தல், வாங்குதல், விடுதல், ஆனந்தித்தல் எனகிற விகாரங்கள் நமக்கில்லை.

மனம், சித்தம், ஆங்காரம், தேயசு என்கிற புத்தி நீங்கின சமஷ்டி யந்தக்கரணமொன்றும், கன்மேந்திரியம் ஐந்தும் இவ்வாறுமுடைய மனோமய கோசம் நாமல்லாமையால், நினைத்தல், கோபித்தல், ஆசை, . . . தல், மயங்கல், அகங்கரித்தல், வஞ்சம் வைத்தல், நிலைநீங்கல் என்கிற விகாரங்கள் நமக்கில்லை. (. . . . .)

இப்படி அந்நியமாய்த் தோற்றுகிற ஏழுகத்துவவிகாரங்களையுந் தானுகவும் தனக்கு அன்னியமாகவுந் தோற்றுகிற இருபத்தெட்டு தத்துவமாகிய பஞ்சகோசங்களால் வருகிற விகாரங்களையும் அந்தவிகாரங்கள் நீங்குதலையுங் காண்கிற அறிவே சுவரூபமானபடியால் முப்பத்தாறுந் தத்துவமாகிய நாமே நிர்விகாரனென்றறிக. (க)

End :

சர்வதோமுகன் :—ஒரு காலத்திலுண்டு ஒருகாலத்தில் இல்லையென்கிற காலபரிச்சேதம் ஒருதேசத்திலுண்டு ஒரு தேசத்திலில்லை என்கிற தேசபரிச்சேதம் ஒருதிக்கிலுண்டு ஒரு திக்கில் இல்லையென்கிற திக்குப்பரிச்சேதம் ஒருவனத்திலுண்டு ஒருவனத்தில் இல்லை என்கிற வன[ப்]பரிச்சேதம் ஒரு ஆச்சிரமத்திலுண்டு ஒரு ஆச்சிரமத்தில் இல்லை என்கிற ஆசசிரம பரிச்சேதம் இ[வ](வை)களெல்லாம் எட்டுத்திக்குங் கீழ் மேல் அடிமுடி எங்கு மற்று, சர்வத்திர பரிபூரண மாயிருக்கிறபடியால் நான் சர்வதோமுகனென்றறிக. (௱அ)

முற்றும்.

இலட்சணுவிருத்தி நூற்றெட்டு நாமங்களுடைய தியானவிதம் :—

நிர்விகாராய நமஃ.	நமாய நமஃ.
ஞானசுவரூபாய நமஃ.	அகர்த்திரே நமஃ.
அசங்காய நமஃ.	அபோக்திரே நமஃ
சுவயம்பிரகாசாய நமஃ.	நிருபத்திரவாய நமஃ.
சோபபிரகாசாய நமஃ.	நிர்லேபாய நமஃ
ஆனந்தரூபாய நமஃ.	நிச்சம்பந்தாய நமஃ.
சத்தியாய நமஃ.	கூடஸ்தாய நமஃ.
நிஷ்கிரியாய நமஃ.	சேதனுய நமஃ.

அபேதாய நமஃ. | சர்வாபாவாய நமஃ.
நிர்விஷயாய நமஃ. | [அ](சர்வ)தோமுகாய நமஃ.

ஸ்ரீகாரண குருவே நம

ஆரியத்திலிருந்து தமிழில் மொழிபெயர்த்த இலக்கணவிருத்தி நூற்றெட்டு நாமங்களுடைய அட்டவணை :—

நிதித்தியாசன யுக்திக்கு.

திரிவிலான். | தானாய் விளங்குகிறவன.
அறிவுருவன். | இன்பவுருவன்.
தொடர்ச்சியில்லாதவன். | மெய்யன்.
தானாய் விளங்கியிருக்கிறவன். | செயலிலான.

* * * *

ஒன்றுமில்லாதவன். | சர்வபரிபூரணன்.

(கு-பு.)—

இது 1451-ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது. ஆயினும், அதனினும் இது விரிவாகவுள்ளது. நூல் பூர்த்தியானவுடன், 108—பெயர்களும், அவைகளைத் தியானிக்கும்வகையும், அவற்றிற்குரிய தமிழ்ப்பெயர்களும் முறையே எழுதப்பட்டுள்ளன. இதில் இது முற்றும்

No. 1455. இலக்கணவிருத்தி.

ILAKKAṆÂVIRUTTI.

Substance, palm-leaf. Size, 9½ × 1½ inches. Pages, 79. Lines, 10 on a page. Character, Tamil. Condition, slightly injured Appearance, old. Complete.

Similar to the work described above, but the work here consists of 229 stanzas. The author is apparently a disciple of Kanakasabai. The list of 108 topics given here differs from what is found in the work described under No. 1451.

Beginning:

லட்சணவிர்த்தி(ப்) பாயிரம்.

சுத்தபரி பூரணமாய்(ச்) சுவானுபவா நீதமா
யெத்திசையுந் தானாகி யேகமாய்—முத்திபெறு
நம்பிக்கை தன்னை யானறிந் தோதத்
தும்பிக்கை யானே துணை.

சீர்பெருகு தேவாதி தேவனே யடியவர்கள் சிந்தையுண் மணிவிளக்கே
திருமருவு சனகாதி யோகியர்க் காகவே திகழ்மோன ஞானபோத
பார்பருகு வடவால நீழலிற் றங்குமிரு பாதார விந்த மெனது
பண்பா மனத்திலில் வைத்தருள் பார்வையாற் பரமஞா னமுதூட்டியே

தார்பருகு மானந்த வெள்ளத் திருத்திவித் தாரணி யெனுமோக மாததி
தயவுசெய் தாண்டருட் டேசிகா வுன்றனிரு சரணார விந்தமகிமை
பேர்பெருகு லட்சண விருத்தியுரை யான்கண்டு பேசுதற் கெளிதாகவே
பிசகாத குருமூர்த்தி நிசமான வுன்கீர்த்தி யிசைதெட்சிணா மூர்த்தியே.(உ)

* * * *

திங்களுதித் தெழுகின்ற வானதிலே சிறுமீனுந் திகழ்கின் றாற்போற்
பங்கமுற் றலர்வாவி தனிலாமபல் கொட்டியுமே பரவு மாபோற்
றுங்கமுறு மிலக்கண விருத்தியுரை தமிழினாற் சொன்ன தல்லாற்
பொங்குமிதன் பொருளியம்பயான் சிறியே னென்பிழைகள் பொறுப்பர்மே
[லோர். (எ)

பாயிர முற்றும்.

நூற்றெண்ணுமக் கோவை :—

திருவிகார னு ஞானசங்கன் சு(ய)ம் பிரகாச னிகிலமெங்கு
மருவுசொற் பிரகாச னனந்த ரூபனுடன் மகிழுஞ் சத்தியன்
விரவுகின்ற நிட்கிரியன் மூத்த னகர்த்தனு மிகவுவிளங் கபோத்தன்
பரவுதிரு பத்திரவ னிற்லேப னிச்சம்பந்தன் பகர் கூடத்தன். (க)

* * * *

தகுதிரு விசேடனும் பிரமன்விட்டுணு ருத்திரனுந் தழைத்த வீச
னகமுறு சதாசிவனுஞ் சூரியனுஞ் சந்திர னக்கினியு மப்பாற்
பகருகுரு பரமகுரு பரமேட்டிகுரு பராபரனு மாகி
மிகுதெட்சி ணாமூர்த்தியுட னூற்றெட்டினுரை விளம்பு வாமே. (எ)

திருவிகாரிக்குரை.

அன்னமயகோசனுமல்லாதபடியினலதின்விகார
மன்னுமிவை பிறப்பிறபபு நரைதிரைவாலிபமதெவ்வனபேதங்கள்
சொன்னவறுவகைவிதமுந் தன்னறிவிறரேன்றுதலாற்சோதிதானுய்த்
துன்னிநிறையறிவில்லையாதலினலிவையின்னந்தொடங்கக் கேண்மின் (க)

End :

செகமனைத்தும் படை(த்த)ளித்தழிக்கு மயனரியுமுருத்திரனுமாகி(த்)
திகழ்திரோதானமனுக்கிரகத்துக் கீசனுஞ் சதாசிவனுமாகி(ப்)
புகழுலகபிரகாசமிரவிமுதற் சோமனங்கி பொதுவதாகி
யகிலகுருவாகிச் சதுட்டயமாகி யாலடிவாழருளுநாமே. (கூகு)

ஆக நாமம் நூற்றெட்டு.

இந்தவிதமாக வுடையவட்கீசனியம்புகின்றபின் னூறன்னைச்
சந்ததமும் பரிசயிக்கிற்சனனமரணங்களொனுந்தாபமற்று
புந்திமிகப்பிரகாசமாய்விளங்கச் சின்மயமாம்போதமுற்று
மந்தமுட்டினதிறடுவில்லாத பிரமராவரென்றும். (கூக)

Colophon:

[செ]வட்சணுவிருத்தியெழுதி நிறைவேறிற்று. ஆகவகை கூ-க்குப் பாட ளுகை-உாஉயக.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இருநூற்றிருபத்தொன்பது செய்யுட்களாலாயது. "கனகசபைக் குருநாதனைக் கருது, மனக்கமலத்து வயங்குமெய்ப் பொருளை" என்ற வாக்கியத்தால் இந்நூலை யியற்றியவர் கனகசபைக்குருவின் மாணுக்கருள் ஒருவரென்று மட்டும் தெரிகிறது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

No. 1456. உடலறிவிளக்கம்.

UḌALAṞIVIḶAKKAM.

Pages, 61. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 1378.

Complete.

Same work as that described under R. N. 142 of the Triennial Catalogue of MSS., Vol. II, Part 2.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக் 142-ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது; முற்றும்

No. 1457. உடலறிவிளக்கம்.

UḌALAṞIVIḶAKKAM.

Substance, palm-leaf. Size, 6¾ × 1¼ inches. Pages, 13. Lines, 7 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Begins on fol. 8*a* of the MS. described under No. 1059.

The other works herein are Tāyumānavarpāḍal 1*a*, Tanniröḍumantram 15*a*, Bagavadgītaitālāṭṭu 16, Tiruvācagattiruvuḷakkiḍai 32*a*, Ṣaṣṭikavacam 36*a*.

Contains the first 20 stanzas

(கு-பு.)—

இது முன் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூலின் முதலிருபது பாடல்களே உள்ளன.

No. 1458. உடலறிவிளக்கம்.

UDALARIVILAKKAM.

Substance, palm-leaf. Size, 9 × 1 inches. Pages, 78. Lines, 6 on a page. Character, Tamil. Condition, good. Appearance, old.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இதில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1459. உடலறிவிளக்கம்.

UDALARIVILAKKAM.

Substance, palm-leaf. Size, 8½ × 1¼ inches. Pages, 93. Lines, 6 on a page. Character, Tamil. Condition, slightly injured. Appearance, old.

Begins on fol. 1*a*. The other work herein is Saccidānandagurut-tudi 48*a*.

Complete

Same work as the above.

The date of the MS., is given below.

சங்கராசாரியர் உடல[ரி](றி)விளக்கம் விய வருஷம் ஆடி மீ ௰௨ உ எழுதி நிறைந்[து](த)து முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது முன் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1460. உடலறிவிளக்கம்.

UDALARIVILAKKAM.

Substance, palm leaf. Size, 7½ × 1 inches. Pages, 94. Lines, 6 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் ளது.

No. 1461. உத்தரகீதை.

UTTARAGĪTAI.

Pages, 44. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 1420.

Complete.

A literal rendering in Tamil prose of the Sanskrit Uttaragītā (said to occur in the Mahābhārata). It purports to teach in three Adhyayas the principles of the Advaita Vēdāntam as contained in the Bhagavad-gītā—Vide Nos. 2371 to 2373 of the D.C.S. MSS., Vol. IV, Part 2.

Beginning:

மகாபாரதத்திலே த[ற்](ன்)மச்சேத்திரமான குருக்கேத்திரத்திலே அ[ற்](ருச்)சுனன் கி(ரு)ஷ்ணசுவாமியினாலே கீதை பதினெட்டத்தியாயமும் உபதேசிக்கபபட்டு அந்த(த்) தத்துவசொரூபத்தை வி[ஷெ]ஷய போக(ப்)பி[ற](ர)பலத்தினாலே மறந்தவனாய்த் திரும்பவும் அசுவமேத பருவ[ற்றி](த்தி)லே அந்த(த்) தத்துவசொரூபம் நன்றாய்த் தெரியத்தக்கதாகக் கி(ரு)ஷ்ணசுவாமியைக்கேட்க, உத்தரகீதை மூன்றத்தியாயத்தினாலே போதிக்கிறார் :—அந்த அ[ற்](ருத்)தம் அவிரபன்னரான பி[ரு](ரா)கி[று](ரு)த முமுட்சு(க்)களைக் குறி[ச்சு](த்து)த் தமிழினாலே சொல்லுகிறோம்.

அஃதெப்படியென்றால்—அ[ற்](ர்ச்)சுனன் முந்தின கிரந்த[ற்றி](த்தி)னாலே கேட்கிறபடியென்னவென்றால்.—சுவாமி! குருபதேசமான அந்தக் கணத்திலேதானே அவித்லை நிவி[ற்](ர்த்)தியாய் எந்தச்சுவானுபவ[க்கி]ஞானம் உண்டாகுமோ அந்த[க்கி]ஞானம் சொல்லுமையாவென் றுசொல்

பி[ற](ர)மம் ஏகமானது.

End:

யோகியானவன் மோக்ஷத்தை எவ்வளவு காலஞ் சிந்திக்கிறானோ அவ்வளவுக்கும் தேக[வ](ர)க்ஷண[ற்](ர்த்)தம் பிட்சாடனம் சிந்திக்குமேயல்லாம[ல்யி](வி)ந்திரியங்கள் [ெ]பலக்கவேண்டியல்ல. சீதநிவாரணமாக வ[ஷ்](ஸ்)திரம் சிந்திக்கிறதேயல்லாமல் அலங்கார நிமித்[திய](த)மல்ல. அவருக்குப் பொன்னும் ஓடும் சரி.

. . . . போகவ[ஷ்](ஸ்)துக்கள் வந்ததினாலே சந்தோஷமும், வர[யி](வி)ல்லையென்று விசாரமுமில்லை. [யி](இ)ப்படிக்கொ[ற்ற](த்த) யோகீசுவரனே சீவன் முத்தன். (மச)

Colophon:

மூன்றுமத்[ற்றி](தி)யாய முற்றும்.

ஆக அத்தியாயம் ௩-க்குக்கிரந்தம் ௱(௰)௧.

[யி](இ)ந்த உத்தரகீதை மூன்றத்தியாயமும் எவன் மனனம்பண்ணி யனு பவிக்கிருனே அவன் உடனே சிவன் முத்தன்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் வேதாந்த விஷயமானது. வடமொழிபாரதத்திலுள்ள உத்தர கீதையின் மொழிபெயர்ப்பாக [பொழிப்புரையாக] அமைந்துள்ளது. கிரு ஷ்ணபகவானல் பகவற்கீதை உபதேசிக்கப்பெற்றும், அர்ச்சுனன் விஷய போகத்தால் தத்துவப்பொருளை மறந்து, மீட்டும் பகவானைத் தத்துவமுணர் த்துமாறு வேண்ட அவர் அவனுக்கு உபதேசித்ததாகலின் உத்தரகீதையெ னப்பெயரமைந்துள்ளது. சுவானுபவஞானம், பிரமவைக்கியப் பிரமா ணம், பயன்முடிவு என்ற மூன்று அத்தியாயங்களையுடையதாய் நூற்றுப்பத் தொன்பது சுலோகங்களாலாயது. இந்தப் பிரதியில் இத்தமிழுரை பூர்ண மாக இருக்கிறது.

No. 1462. உத்தரகீதை.

UTTARAGĪTAI.

Pages, 50. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 184*a* of the MS. described under No. 1437

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் பூர்ணமாக இருக்கிறது. ஏடுகளிற் சில சிதைந்தும், சில ஒடிந்துமுள்ளன.

No. 1463. உத்தரகீதை.

UTTARAGĪTAI.

Substance, palm-leaf. Size, $11\frac{5}{8} \times 1\frac{1}{8}$ inches. Pages, 83. Lines, 7-8 on a page. Character, Tamil. Condition slightly injured. Appearance, old.

Same work as the above. The number of stanzas stated to be translated is 94.

Colophon:

மூன்றுமத்தியாயம் முற்றும்.

உத்தரகீதை நிறைவேறியது. வியாக்கியானம். ஆக. ௯௰௪.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. ஆயினும் இதில் ௩௪ சுலோகங்களின் மொழிபெயர்ப்பு மட்டுமே உள்ளது.

No. 1464. உத்தரகீதை வசனம்.

UTTARAGĪTAĪ VACANAM.

Pages, 40. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 26*a* of the MS. described under No. 1430.

Contains the portion beginning with the 50th stanza of the first Adhyāya to the end of the work.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப்பிரதியின் முதலில் இருபத்தொரு ஏடுகளில்லாமையால் முதலத்தியாயம் நாற்பத்தொன்பது சுலோகங்களின் பொருளுமில்லை. ஐம்பதாவது சுலோகந்தொடங்கி நூல் முற்றுமுள்ளது. இறுதியேடு ஒடிந்துள்ளது.

No. 1465. உபதேசசித்தாந்தவிளக்கச்சுருக்கவுரை.

UPADĒŚASIDDĀNTAVIḶAKKACCURUKKAVURAI.

Substance, palm-leaf. Size, 9⅝ × 1¼ inches. Pages, 8. Lines, 6 on a page. Character, Tamil. Condition, much injured. Appearance, old.

Begins on fol. 31*a*. The other work herein is Svarūpaṣāram 1*a*.

Complete.

A treatise in the form of questions and answers between a Guru and his disciple, explaining the unreality of the universe and the reality of the Self alone. The name of the author is not given.

Beginning :

சுவாமீ! நானார்? இந்த நானுவிதமாகிய வுலகமேது? இது யாரையுடையது? எனக்குச் சனனமரணம் வந்தவாறேது? இது யாதினுலே நீங்குமென்று சிஷேன் வினவினதற்கு ஆசாரியர் அனுக்கிரகம் பண்ணுகிறார் :—திருவடியைச்சூட்டி அஸ்தமஸ்தக சையோகம் பண்ணிக் கிருபாதிருஷ்டியினுலே நோக்கி இங்கே உண்டாய்த் தோன்றி விளங்குவனவெல்லாம் நீயே யென்றார் குரு. (௨)

சுவாமீ! இங்கே யுண்டாய்த்தோன்றி விளங்குவனவெல்லாம் நானெப்படி யாவேனென்றான் சீஷன்.

அதனாலுனக்கு என்ன தோன்று(கிற)தென்றார் குரு. (௩)

நாமரூபமாகிய வுலகமே தோன்று(கிற)தென்றான் சீஷன். (௪)

End:

சுவாமீ! இந்த நானாவிதமாகிய வுலகமென்னிடத்தில் ஆரோபிதமாகிய இந்த(ப்) பிரபஞ்ச மென்னைவிட வேறல்ல வென்று காணுந் திரிவினாலே எனக்குச் சனனமரணம் வந்ததேயல்லாமல் நானே யென்றறியிற் சனனமரண மில்லையென்று தெளிந்தேனென்றான் சீஷன். (௩௮)

ஆனால் நம்முடைய அனுபவமும் இது; சுருதிகளின் முடிவிற் சொல்லா நின்றது மிதுவே! உன்னுடைய அனுபவமும் இப்படி யாகிறது; இதிற் கலக்க மில்லாமல் வாழ்வாயாக என்று குரு ஆசீர்வாதம் பண்ணினார்.

ஸ்ரீ பரிபூரண பரமகுருவே நம.

(கு-பு.)—

இது அத்வைதவேதாந்த விஷயமானது. நித்யாநித்யவஸ்து விவேகம் முதலியன இன்னின வென விளக்குவது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளதெனவே தோற்றுகிறது. இயற்றியவர் பெயர் முதலியன ஒருவாற்றானும் விளங்கவில்லை.

No. 1466. ஒருமொழியுண்மையுபதேசம்.

ORUMOḺIYUṆMAIYUPADĒŚAM

Pages, 8. Lines, 14 on a page.

Begins on fol. 2*a* of the MS. described under No. 1229.

Complete.

Similar to the above. The work is so called because the Guru's teaching consisted of one sentence only, viz., the manifested universe consists of you alone.

Beginning:

ஒரு மொழியுண்மை யுபதேச சித்தாந்தம்.

ஆன்மாக்கண் முத்தியிலே வி . . . வாக்கு மனாதீத கோசரமாகிய வருட்சத்தி . . னே பாசவைராக்கியம் சிவகாருண்யம் ஈசுவரபத்தி பிரம ஞானமென்கின்ற நான்குமே ஒரு திருமேனியெனக் கொண்டருளிய ஞானாசாரியர் இனிப்பிறவாத முடிந்தபிறப்பில் நித்தியாநித்தியவிவேகம் இக(ர) முத்தி[ரு](ரா)ர்த்த பலபோகவிராகம் ச[ம]ம[ய]ாதிஷட்கசம்பத்தி . . . . . மென்கிற சாதனசதுஷ்டய சம்பத்தியே ஒருவடிவெனக்கொண்ட சற்சீடனுக்கு அநுக்கிரகம் பண்ணுகின்றமை உலகத்தின்கண்ணே வைத்திய ராயினோர் ஒருவனது வியாதியை நிச்சயம்பண்ணி இத்[தி](த)னை தினத்தின்மேல் ஔடதம் கொடுக்கவேணுமென்று நியமமிருப்பினும்.

End :

அந்தச் சங்கற்பத்தையுடைய ஆரோபிதமாகிய பிரபஞ்சம் அதிட்டானமாகிய என்னைவிட வேறல்ல. காணுந் திரி[வு](வி)னால் எனக்குச் செனனமரணம் எல்லாம் நானே யென்றறியில் செனனமரணமில்லை. இப்படி மற்ற நாலும் சுவாமி கடாட்சத்தினாலே எனக்கு அனுபவமாச்சுது. நல்லது நம்[மிட](முடைய) அனுபவமும் இதுவே. சுருதியி[னிட](னுடைய) முடிவிலே சொல்லுவதுமிதுவே. உன்னுடைய அனுபவமும் இப்படியேயாகில் இதுவே உபதேசித்தாந்தமென்றும் இதிற் கலக்கமில்லாமல் வாழ்வாயாக என்று ஆசாரியர் ஆசீர்வாதம் பண்ணினாரென்றவாறு.

முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் அத்வைத மதத்தைச்சார்ந்தது. நால்வகைச் சாதனங்களையுடைய சிஷ்யன் ஞானாசாரியனையடைந்து வணங்கி, "ஐயா! நான் ஆர்? நானாவிதமாகிய இந்த வுலகம் எவ்வாறு வந்தது? எனக்குச் சனனமரணங்களின் வரவு எப்படி?" என்று விநயத்துடன் வினவ, ஆசிரியர், 'இங்கேயுண்டாய் விளங்குவனவெல்லாம் நீயே' எனறு உபதேசித்து, உண்மைஞானத்தை அனுபவபூர்வமாக அவனுக்கு அனுக்கிரகித்தாரென்று கூறுவது. இங்கு விளங்குவனவெல்லாம் நீயேயென ஒரு மொழியால் உண்மையை விளக்கினமைபற்றி இந்நூலுக்கு ஒருமொழியுண்மை புபதேசமெனப்பெயர் அமைந்துள்ளது. இதுவசனநடையாலாது. நூலாசிரியர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் பூர்ணமாக இருக்கிறது.

No. 1467. ஒழிவிலொடுக்கம், உரையுடன்.

OḺIVILOḌUKKAM WITH COMMENTARY.

Substance, palm-leaf. Size, 11½ × 1½ inches. Pages, 453. Lines, 9 on a page. Character, Tamil. Condition, fair. Appearance, old.

Complete.

A treatise in Advaita Vēdānta describing the various stages reached in the realization of the Self. It consists of ten Adikārams in 253 stanzas, the topics dealt with in the various Adikārams being noted below in the Tamil remarks. The author is Vaḷḷalār. The commentary contained in the MS. was written by Tiruppōrūr Cidambara-

Beginning :

திம்ப திழற்பா
லும்பன்முகத்தார்.
செம்பதுமத்தா
ணம்பு கருத்தே.

"ஊழிவி லொடுக்கத் துரைவர நாயேற்குச்
செழுவி லொடுங்கருணை சேர்க்கு—முழுதினைப்
பண்டைவள நாட்டும் பரமகுருப் போரூரன்
றண்டைவள நாட்டுதிருத் தாள்."

• • • •

வள்ள லுரைத்த வழுவிலொழி விலொடுக்கத்
தெள்ளுமுரை யெல்லாந் தெரிவிக்கு—முள்ளமே
யெம்பந்த நீக்கு மிறைவன் றமிழ்க்காழிச்
சம்பந்தன் பூஞ்சதங்கைத் தாள்.

• • • •

முதலாவது வேதாகமப் பொதுவிலுபதேசம்.

ஆசாரியானுசாரியரிலக்கணமுதலியவும் இ[ன் னூ](ந்நூ)லிற் கூறிய கருத தெல்லாவற்றையும் தொகுத்துப் பொதுவால் உபதேசமாகக் கூறினமை யான் இவ்வதிகாரத்திற்குப் பொதுவிலுபதேசமென்று பெயராயிற்று.

வெண்பா.

வேதா கமப்பவுரி வீசுங் களாசநிலை
யாதர வெற்பி லபிடேகம்—போதத்
திருளிலெழு பானு வெனதொழிவி லின்பக்
கருணைபொழி வானெடுத்த கை.

வேதாகமப்பவுரி வீசுங்களாசநிலை எ-து., வேதாகமங்களினது பவுரிக் கூத்தினைப் பிரம்போடுங் கைவாரங்கொண்டு வீசிநிறுத்தும் ஒருண்மை நிலை, (. . . .) எனதொழிவிலின்பக்கருணை பொழிவானெடுத்தகை எ-து, எனது போத[ு](நா)சத்தின்கண்ணே யருளானந்தத்தைப் பொழியா நின்ற பிள்ளையார் உயர்வெடுத்துச் சுட்டொடு மெய்ப்பொருளைக் காட்டிய திரு வத்தமானது என்றவாறு.

களாசம்-பிரம்பு. பிரம்போடும் வீசுமெனக்கூட்டுக.

இத்திருவெண்பா குரு தோத்திரமென்றறிக.

தன்னிழப்பை யென்னகற்றுச் சாதிப்பான் சற்குருவா
மன்னுபெருஞ் சீய மதயானை—தன்னடைமேற்
சொற்பனத்தே தோன்றித் துடிப்பற்றுக் கேவலமாய
நிற்பதுபோற் பாரா னெனின்.

இத்திருவெண்பாவால் அதிதீவிரபக்குவர்க்காயினும் ஞானுசாரியராலன் றிப் போத நாசங் கூடாதென்று கூறியவாறு காண்க. (உ)

End :

"போதப்புரவி" யென்னுந் திருவெண்பா முதல் இவை யேழு திருவெண் பாவானும் ஆனந்த அறிவு துறவு [சுவை](சிவ)யோக சுத்தநிலை பஞ்சமலம் பஞ்சாக்கரமுத்திநிலையும் இந்நூ[ன்]னெறிச் சென்றூர்க்கே வீட்டின்பங் கிடைக்குமென்றறிவித்தவாறு காண்க. (யஉ)

கண்மணியி னுகாய நீழல் கலந்தாற்[ப்]போ
லுண்மையை நீ யுண்டென் றனையுணர்த்தித்—தன்னெனவே
பார்(ர்)த்திருந்த சித்திரம்போற் பார்(ர்)த்தா[னே](னை) நாம்பரவித்
தோத்திரஞ்செய் யப்பிறவாச் சொல்.

சமரபுரி யாறுமுகன் ரூனேயென் னுள்ளத்
தமரவிருந் திந்நூற் கருத்தந்—திமிரமறக்
காட்டினன் பொல்லாக் கடையேனைச் சிரவீட்டி
னூட்டினன் பேரருளி னல்.

கையிலுறை பாலின்பங் காட்டுவிர வேகசிவ
மெய்யருளாம் பாதமிடு மென்பதுகை—துய்ய
விருட்கே வலசகல மெந்தைசம பந்தன்
திருக்கோலங் கொண்ட சிறப்பு.

Colophon :

நிலையியல்பு முற்றும். ஆக அதிகாரம் ௰-க்கு(த்) திருவெண்பா ௨௱௫௰௩.

ஒழிவிலொடுக்கவுரை எழுதி நிறைவேறியது. முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் வேதாந்தமதத்தைச் சேர்ந்தது. கண்ணுடைய வள்ளலார் இயற்றியது. இது (1) வேதாகமப் பொதுவினுபதேசம், (2) சத்திநிபாதத்துத்தமரொழிவு, (3) யோகக்கழற்சி, (4) கிரியைக்கழற்சி, (5) சரியைக்கழற்சி, (6) விரத்திவிளக்கம், (7) துறவு, (8) அருளவத்தைத்தன்மை, (9) வாதனைமாண்டார்தன்மை, (10) நிலையியல்பெனப் பத்து அதிகாரங்களாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. இருநூற்றைம்பத்துமூன்று வெண்பாக்களையுடையது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் திருப்போரூர்ச் சிதம்பரசுவாமிகள் இயற்றிய வுரையுடன் பூர்ணமாக

No. 1468. ஒழிவிலொடுக்கம், உரையுடன்.
OLIVILODUKKAM WITH COMMENTARY.

Substance, palm-leaf. Size, $13\frac{1}{2} \times 1\frac{4}{8}$ inches. Pages, 174. Lines, 8–10 on page. Character, Tamil. Condition, slightly injured. Appearance, old.

Breaks off after the 18th stanza of the 3rd Adikāram.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூலின் முதலிரண்டதிகாரமும் மூன்றாவது அதிகாரமாகிய யோகக்கழற்சியில் முதற்பதினெட்டுச் செய்யுட்களும் உள்ளன.

No. 1469. ஒழிவிலொடுக்கம், உரையுடன்.
OLIVILODUKKAM WITH COMMENTARY.

Substance, palm-leaf. Size, $13\frac{5}{8} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Pages, 374. Lines, 8 on a page. Character, Tamil. Condition, fair. Appearance, old.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் உரையுடன் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1470. ஒழிவிலொடுக்கம், உரை.
OḺIVILOḌUKKAM WITH COMMENTARY.

Pages, 6. Lines, 14 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 344.

Breaks off in the fifth stanza of the first Adikāram.

Same text and commentary as the above and with short notes on the latter.

(கு-பு.)—

இந்தப்பிரதியில் ஒழிவிலொடுக்கத்திற்குத் திருப்போரூர்ச் சிதம்பரசுவாமிகள் இயற்றிய உரைக்குக் குறிப்புரை முதல் நான்கு பாடல்களுக்கும், ஐந்தாம் பாடலின் முதலிரண்டடிகட்கு எழுதி இருக்கிறது; ஆதலின் முற்றுப் பெறவில்லை.

No. 1471. ஒழிவிலொடுக்கம்.
OḺIVILOḌUKKAM.

Pages, 120. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 159*a* of the MS. described under No. 1310.

Complete.

Same text as the above.

(கு-பு.)—

இந்தப் பிரதியில் இந்நூலின் மூலம் மாத்திரம் உள்ளது. ஏடுகள் முன்புறம் செல்லரிப்புண்டுள்ளன. முற்றும் இருக்கிறது.

No. 1472. கலிப்பா (தத்துவராயர்).
KALIPPĀ (TATTUVARĀYAR).

Pages, 8. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 72*b* of the MS. described under No. 1422.

Complete.

A treatise bearing on the Advaita Vēdānta as taught to the author by his Guru, Sorūpānandar, and incidentally praising him. It is one of the Prabandams of Tattuvarāyar and is named Kalippā because it is composed in that metre.

Beginning:

நேரிசை வெண்பா

விடுவித்தா னெல்லாம் விடாதபடி நின்று
கடுவித்தா ரத்தினிமை காணீர்—முடிவிற்றுன்

செய்ததொன்று மில்லே[ச்] சிவபெருமா னெங்களே
மெய்கலந்து நின்ற விரகு.

பஃறுழிசைக் கலிப்பா

திருவாரு மருண்மேகஞ் செழுங்கருணை முகந்தெழுந்தோ
ருருவாயென் சென்னியெனு மொருமலைமா முகட்டேறி
யிகபரம தறமூடி யானென தங் கறமுழங்கி
யகமி[க](த)ம தறமின்னி யமலமெனுந் தனுவிளங்கச்
சுருதிகளின் முடிவெவையுந் தூயவரு ளாகமமு
மிருதிபுரா ணதிகளும் விளம்பவின மறிவரிய

End:

அருமறை முழுது மமரர்கள் கணமுந்
தெரிவுற வரிய சிவப்பிர காச
செல்லேயி லருளா னெழிலுரு வாகிக்
கல்லுறு மென்மனங் கனிசெய்து முன்ன
மூனது வடிவா யுழியுழி வந்த
யானென நினை(வி)மைப் பொழுதினி னழித்து
முறியா வின்ப முழுமுத லாகி[ய]
வறிவா னந்த[ன்]னை யைய மதறவே
கையுறுநெல்லிக் கனியெனக் காட்டிச்
செய்தவிப் பெருநலந் திகழ்த்துத லரிதே.

கட்டளைக் கலித்துறை

இருப்புக்கன் மன்னிய வென்னெஞ்சின் வஞ்சத் திசைந்து நின்று
கருப்பற் றறுத்தென்னே யாண்டவனே கமலத் தயன்மா
றெரிப்[புக](பற்)கரிய சிவப்பிர காச(ர்) திருவருளா
லுருப்பெற் றலர்ந்த நின் றுணைமலர்ப் பாதமென் னுச்சியதே.

Colophon:

கலிப்பா முற்றிற்று. முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் தத்துவதேசிகநாயனுரியரியற்றியபிரபந்தங்களுள் ஒன்று. வேதாந்த விஷயமானது. கலிப்பாவென்னும் பாவாலானதுபற்றி இப்பெயரமைந்தது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும்.

No. 1473. கலிமடல் (தத்துவராயர்). KALIMADAL (TATTUVARĀYAR).

Pages, 20. Lines, 8 on a page.

Begins of fol. 93 *a* of the MS. described under No. 325.

Similar to the work described above. The author, Tattuvarāyar, expresses his ardent desire for realizing the Supreme Brahman and incidentally praises his spiritual teacher, Sorūpānandar. In stanzas 314 and 315 of this work, Māṇikkavācakar and the Vaiṣṇava saint Śaṭhakōpa are mentioned with respect.

Beginning:

பெருவான் முதலா(ய்)ப் பிறங்குகின்ற பேத
வுருவா யருவா யுளபொருள்கட் கெல்லாங்
கருவா கியபெருமான் கண்டநாட் டொட்டுப்
புரையார் புடவியினும் பொன்னுலகத் துள்ளு
மருதான் மறைநூலோ டாகமநூன் மற்று
முரைசானற நூலெல்லா மோதுகின்ற தோரிற் [மை
பொருளுண்கே ய[ன்ற](ந் நான்கும்) பொய்ம்மையறமெய்ம்
தெரிவார் தெரியுங்காற் றீங்கொன்று மேவா
திருபா திகமென்றே நே[ரை](ே)ர தருமம்
பொருளா வதுமென்றும் பொன்றாப் பொருளே
யிரியாத வின்பமே யின்பஞ்சென் றெய்தற்
கரிதாய வீடு மதுவேயாய் நின்றால்

End:

கருவின்கணே யிலான காயத்தை மாற்ற
வுருவங் கொடுவருவா னுண்ணின் றொளிக்கு(ம்)
பெருவஞ்சக் கள்வன் பெண்ணு ணவியென்
ெ[ற](ற)ருதன்மையனல்ல னென்றல னென்றிப்
பரிசெங்கு முள்ள பழிதூற்றி யென்றன்
சிரம்வந்த செந்தா மரைசிவப்ப வென்[ே]பால்
வருமெல்லை யூர்வேன் மடல்.

Colophon:

கலிமடல் முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் அத்வைதமதவிஷயமானது. இது சொரூபானந்தர்மீது (தத்துவதேசிக நாயனார்) தத்துவராயர் இயற்றிய நூல்களுளொன்று. இந்நூல் ௧௧௪-ஆம் கண்ணிகளில் மாணிக்கவாசகரையும் சடகோபாழ்வாரையும் பாராட்டிக் கூறி இருத்தலும் பிறவும் படிப்பவர்களுக்கு மிக்க இன்பத்தை விளைவிக்கத்தக்கன. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

No. 1474. கலிமடல்.

KALIMADAL.

Pages, 20. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 132*a* of the MS. described under No. 1061.

Complete.

Same work as the above.

(கு பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1475. கலிமடல்.
KALĪMAḌAL

Pages, 14. Lines, 8-9 on a page.

Begins on fol. 118*a* of the MS. described under No. 1422.

Complete.

Same work as the above.

(உ.பு.)—

இது முன்பிரதியைப்போன்றது. இதன்கண் இந்நூல் பூர்ணமாகவுள்

No. 1476. குமாரதேவர்சாஸ்திரம், பதினாறு.
KUMĀRADĒVARŚĀSTIRAM, PADINĀṞU.

Pages, 215. Lines, 10-12 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 1224.

Complete.

A group of 16 works explaining a number of topics relating to the Advaita Vēdānta. The names of these works are given in the Tamil remarks at the end. As the author Kumāradēvar embraced the Vīra Śaiva religion in the early stage of his life, the principles of Vīra-śaivism are also explained herein incidentally. The author was the disciple of Pērai Sāndaliṅgasvāmigaḷ and lived in Vṛddhācalam.

Beginning:

அமரர்கள் பரவுந் திருமுது குன்றி
வாழுத்துப் பிள்ளையைச் சிகரி(க்)
குமரசற் குருவை யிமகிரி ராச
குமரியாம் பெரியநா யகியை
முமலமு மொருங்கே யகற்றிடு முககண்
முதல்வனைச் சாந்தநா யகனை
நமதெனைப் படியே முடிந்திடத் தினமு
நாடிநின் றிறைஞ்சிவாழ்த் திடுவாம். (க)

மறைமுடி வதனில் விளங்கிடு மொளியே
மனிதரைப் போலவந் தெனது
சிறைதவிர்த் தாண்ட சிவப்பிர காச
தேசிகன் றன்னைமற் றவன்ற
னறைமல ரடியைப் போற்றிடுஞ் சாந்த
நாயகன் றன்னைமற் றவன்ற
னிறையருள் பெற்ற பழனிமா முனியை
நெஞ்சினு னிருத்தியே பணிவாம். (உ)

"குமார தேவை
நமாவென வேற்றி
யெமாசுக ணீக்கிச்
சுமாயிருப் போமே."

குமாரதேவ சுவாமிகள் சாத்திரம். அத்துவிதவுண்மை இது.

பொங்கர வதுவு மிந்தும் புரிசடை யதனிற் சேர்த்தி
யங்கரந் தனிவிடத்தி லழகிய மானை யேந்துஞ்
சங்கரன் சேயெம் பாசந் தகர்த் தைந்து மொருங்கறுக்க
வைங்கரங் கொண்ட வாழத் தையனை வணக்கஞ் செய்வாம். (க)

ஆண்ட குருவே கண்மணியே யருளே நீநா னென்றாகப்
பூண் வலைதா மென்னுடைய புந்தி யதனு ணின்றுணர்த்தி
ஈண்டப் படியே யென்றுவி லிருந்து முரைக்க வேணடிடு நீ
நீண்டமாலு மயன் போற்று நிமல விருத்த நாயகியே.

பாயிர முற்றும்.

மேலாஞ் சதுடட சாதனங்கண் மேவு
நிறைந்த பேர்க் குரைக்கின்
மேலா மதுநா மெனத்திடமாய் விளங்கு
மலையில் லாதவர்க்கு
மேலாம் பரமன் மான்மழுவாய்
விளங்கி யுரைத்தும் விளங்காது
மேலாஞ் சாத னங்கள்வர
மேவ வேண்டுஞ் சாது சங்கம்.

* * * *

எழிலார் விருத்தா சலவடிவா
மெந்தை வாழ்க வெனையாளு
மெழிலார் விருத்த வம்பிகையு
மென்றும் வாழ்க வெனக் கருளு
மெழிலார் பிரண வமும் வாழ்க
வெந்தா யருளா நோக்கியிடு
மெழிலா ரடியார் களும் வாழ்க
வெனைப்போ லெல்லோர் களும் வாழ்க. (௧00)

அத்துவித வுண்மை முற்றும்.

ஏரூரும் விருத்தகிரிக் குமாரதே வெனுமுனிவ
னிசைக்கு நாவாய்க்
காரூரும் பழமலையிற் பெரியநா
யகியிருந்தே கழறு மிந்தச்
சீரூரு மத்துவித வுண்மையனு பவமுணர்ந்தோர்
திகழ்பா ரென்னுந்
தேரூருஞ் சிவனுணை முத்திபெற
ரமையிது திண்ணந் தானே.

இரண்டாவது விஞ்ஞானசாரம்.

அஞ்சு கரமுடைக்
குஞ்சரந் தனைத்
தஞ்ச மென்றுதிற்
கொஞ்ச மொன்றுமில்.

விருத்தகிரி வடிவான விறையவனும் வாழ்க
வினையனேற் கருள்விருத்த வம்பிகையும் வாழ்க
கருத்திலுற வெனக்கருளும் பிரணவமும் வாழ்க
காருணியை யடையுமடி யாருநனி வாழ்க
திருத்தமுடன் றலமுமிகச சிறப்பதாய் வாழ்க
சேர்ந்துறையு மியாவர்களுஞ் செல்வமுடன் வாழ்க
இருத்தியெனை யுமையருள யானுணர்ந்த படியே
யெல்லோரு முணர்ந்துவா றெவறவே வாழ்க. (க00

End:

கலிவலி யினது கலக்கமோர் காலுஞ்
சித்தமா யில்லாத் திருமுது கிரிவா
மென்னையும் பொருளா வெண்ணியாண் டருளும்
விருத்த வம்பிகையே வினையனேற் கிஃதொன்
றையமில் வைய மனையே நின்று
வன்றிமற் றொருவ ராரினு நீங்கா
(. . . . .)
சமரச வாதஞ் சாற்றிய படியே
யென்னனு பவமு மெழின்மறை முடிவு
மிதுகிரி வல்ல வெழிற்றுணி வேயா
நமதரு ளாலே நன்று யறிந்தா
யிதனீ வாழ்வா யென்றனை வாழ்த்தி
யிதுபிர மாண மெனவென் றனுக்கு
முறுதியாய் நீயே யுரைக்கிலுன் னருளி
திரிவையமறத் தேர்ந்து
சமயிக ளுடனே தர்க்கித்த லற்றேன்.

முற்றும்.

(. . . . .)
சவிகற்ப நிருவிகற்பத் தகநிட்டையென வுரைக்கு
மவிகற்ப மென்று மின்றி யிடைவிடாச் சகசநிட்டை
செவியதி னெனக்கு நீயுந் திருவுளஞ் செய்யவேண்டு
மவியமில் விருத்தவெற்பி லமர்விருத் தாம்பிகையே
(* * * *)
ஒருபத்திதானேயாரு யொருதவந் தானே யாரு
யொருவங்கந் தானேயாரு யொருமுகந் தானே யாரு
யொருலிங்கந் தானேயாரு யொருமுகந் தானே யாரு
யொருவின்பந் தானேயாரு யொன்றதாய்(க்) களிக்கு மென்றும் (ஓ)

அனுதியிற் சிவமே லிங்க மபிணையே யங்கமாகு
மனுதியவ் வபிணையேயில் வங்கம தாயிற் றென்று
லனுதியச் சிவமே யந்த வங்கத்திற் புறம்புந் தோன்று
மனுதியக் குருவத் தீக்கைக் கருத்தமு மிவையேயாகும். (கக)

முற்றும்.

Colophon:

குமாரதேவர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய சாத்திரம் பதினாறுமெழுதி நிறை ந்தது.

(கு-பு.)—

துறவின் றன்மையும், தேகம் சித்திபெற்றால் முத்தியுண்டாமென்பதன் தன்மையும், சாதனசதுட்டயத்தன்மையும், மகாவாக்கியத்தின் பொருளும், சொரூபானுபவத்தின் றன்மையும், வேதாகமங்கள் கருத்துவகையால் வேறுபாடின்றி யிருக்கும் வகையும், நாமரூபத் தோற்றமின்றிச் சச்சிதானந்தவடிவம் பரம்பொருளாக நிலைத்தலே மோட்சமென்பதையும் மிக எளிதில் விளக்குவது இந்நூல். அத்வைத நிலையை யடைவதற்கு இந்நூலாசிரியர் சாதனபரம்பரையாகக்கொண்ட வீரசைவசித்தாந்தமும் அவசியமாகக் கூறவேண்டுமிடங்களில் நன்கு விளக்கப்பட்டிருக்கின்றமையின் அத்வைத சித்தாந்தமே யன்றி வீரசைவ சித்தாந்தமும் இதிற் கூறப்பட்டுள்ளது.

இவ்வரிய நூலை இயற்றியவர் பேரை - சாந்தலிங்கசாமிகள் சிஷ்யராகிய விருத்தாசலத்திலிருந்த குமாரதேவர் என்னும் பெரியார். மூவருடத்திய காட்லாக் 78 (b) and (c) நம்பரில் சுத்தசாதகமும், விஞ்ஞானசாரமும் வந்துள்ளன. இந்தப்பிரதியில் அடங்கியுள்ள நூல்களின் பெயர்கள் :—

No. 1477. குமாரதேவர் ஞானவம்மானை.
KUMĀRADĒVAR ÑĀNAVAMMĀNAI.

Pages, 8. Lines, 13 on a page.

Begins on fol. 6a of the MS. described under No. 1229.

Complete.

A eulogy on the goddess Periyanāyaki, a form of Pārvatī worshipped in the Śaiva temple at Vṛddhācalam; by Kumāradēvar.

Beginning:

குமாரதேவா[சா](சுவா)மிகள் ஞானவம்மானை.

ஆழத்துப் பிள்ளை யடிதொழு தம்மானே
ஐயந் திரிவை யறுத்தேன்கா ணம்மானே
விருத்தவம் பிகைபத மேவியே யம்மானே
மெய்ஞ்ஞானக் கண்ணை விழித்துப்பின் னம்மானே
கருத்திற் றுணிவை(க்) கருதினின் றம்மானே
கண்டபடி யே கழறுகே னம்மானே.

End:

தன்னை நிகராகுஞ் சங்கரி யம்மானே
தண்ணருள் செய்த தயவினுக் கம்மானே
என்னகைம் மாறுமுண் டென்னிடத் தம்மானே
இனியவ னடியவர்க் கெழிற்பணி யம்மானே
விரும்பியே செய்வது விதியிந்த வம்மானே
விருத்த கிரித்தலம் விளங்கிட வம்மானே. (கOO)

(கு-பு.)—

இது குமாரதேவர் இயற்றிய நூல்களுளொன்று. விருத்தாசலத்துப் பெரியநாயகியின் திருவருளால் தமக்கு மெய்ஞ்ஞானம் நிலைபெற்றதாதலின் அவரது விஷயமாக வமைந்தது இது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிரு

No. 1478. குறிஞானவெண்பா.
KUṞIÑĀNAVEṆBĀ.

Pages, 14. Lines, 9 on a page.

Begins on fol. 63*a* of the MS. described under No. 1214.

Contains 39 stanzas.

A treatise bearing on the Advaita vēdānta. The name of the author is not given but in the heading it is stated that the work is Kuravanuraittakuṟiñānaveṇbā.

Beginning:

ஆதி யுலகனைத்து மானமுக மேயிகத்து
நீதி செகமெவர்க்கு நின்றதே—பாதி
மதியணிந்தோன் மைந்தா மதிமயங்கிப் போகாக்
கதியெனக்கு நீகாணுங் கண். (க)

* * * *

உனை யறிந்தே னுனதருவொன் றுயிருந்
தென்னையறிந் தென்மனதுன் னிட்டமாய்த்—தன்னை
யறிந்தே னறிவறிவா யன்புருகி நெஞ்சு
செறிந்தே னறிவுரைதான் செய்து.

End:

எங்கு மிருக்கு மிறையை யிரவுபக
லங்கங்கே தேடி யலையாமற்[ப்]—பங்கமற
நின்ற நிலையை நிலையாத நில்லென்றான்
மன்றதனி லாடுமோன் வந்து. (௧௬)

[யி](இ)ல்லோ வெளியோ [யி](வி)றைவன் பதிதா
னல்லோ பகலோ வறிவன குறிதான்
மல்லோ மதியோ மணிநா வசையோர்
சொல்லாய் மனமே [சொ](சு)கமா னது தான். (௧௭)

உண்டுடுத்துப் பூசிமுடித் தொண்டொடியோ டின்பநலங்
கண்டெடுத்துப் பூவணைமேற் கண்வளர்ந்—தொண்டொடியீர்
காயமெரியூட்டுவதுங் கண்டிருந்திவ் வாழ்வுதனை
தேயமுறு மாறே தினி. (௩௯)

(கு-பு.)—

இது வேதாந்த விஷயமானது. முப்பத்தொன்பது செய்யுட்கள் உள்ளன; முற்றும் இருக்கும் விவரமுதலியன விளங்கவில்லை. "குரவனுரைத்தகுறி ஞானவெண்பா" என்று நூலின் தலைப்பில் குறித்திருப்பதனல் அப்பெயருடன் வெளியிடலாயிற்று. நூலின் இறுதியில் "ஒருநாளுணவை யொழியென்றால்" என்னும் நல்வழிச் செய்யுளொன்றுள்ளது.

No. 1479. குறுந்திரட்டு.
KUṞUNDIRAṬṬU.

Pages, 396. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 178*a* of the MS. described under No. 1061.

Complete.

This work is a collection of stanzas bearing on Advaita Vēdānta put together from various works and arranged by Tattuvadēśikanāyanār. It is divided into two parts, Nūṟkaṭṭaḷai and Anubhavakāṇḍam which again are sub-divided into many sections each dealing with a particular topic. The total number of stanzas is 1402. The names of the topics dealt with are mentioned in the extracts given below. The Perundiraṭṭu that has been printed includes the stanzas of this work.

Beginning:

சிவப்பிரகாசக்குறுந்திரட்டு.

நூற்கட்டளையிற் றொழிப்புரை.

அருட்டிறந் திகழ வந்தா னடியிணை மலர்க ளேத்தி
மருட்டிற மாயை நீக்கி மனவுரை யிறந்த வின்பப்
பொருட்டிறந் திகழ்த்தி மாளாப் போதவா னந்தமாக்குந்
திரட்டின தியல்ப தெல்லாந் தெளிதாகச் செப்ப லுற்றும்.

தாற்பரிய முழுதுமெழிற் றருவதுவாய் மூளைத்துத்
　　தகுநூலோ டனுபூதிக் கவடுகளாய் விரிந்து
பார்ப்பரிய வகையிருபத் தெட்டாகிப் பணைத்துப்
　　பழுதில்விதக் கொம்பிருநூற் றீரொன்பான் பரப்பி
யோர்ப்பரும்வே தாகமத்துட் பொருளதுவாய்க் காய்த்தங்
　　குருகவியாங் கனியவா யிரத்துரா னூறுய்ச்
சீர்ப்பெறவே பழுத்துறுதற் சிவச்சுவைய துடைத்தாய்த்
　　திகழ்ந்தன்பர்க் கமுதளிக்குந் திரட்டெனுங்கற் பகமே. (உ)

* * * *

அகவல்.

நான்முகன் முதலாய் நலந்திகழ் மூவரும்
வானவர் குழுவு மறைகளு முறையிடப்

ஐயனற் சொருப னடியிணை புணர்ந்த
40 செய்ய[ன](ந)ற் *சிவப்பிர காசனென் செல்வன்
றன்னையோர் மொழியி(ன்)ற் சதிர்பெற வளித்திங்
கன்னையி லன்புசெய் யாரருட் பெருங்கடல்

அருமறை முதனூ லணைத்துமற் றுத்தர்
தருதிரு மொழிகளுந் தானுட னாய்ந்து
தாற்பரி யத்தினைத் தனித்தனி யெடுத்துச்
50 சேர்த்துடன் விளக்கிய சிவப்பிர காசங்
கடவுளோ டருளிறை வணக்கமுங் கலைமறை
யடைதரு மாகம மாத்தர்சொற் சிறப்பு
நூற்பெட ரறி[ஞ]ஞரை நுவன்றவை யடக்கமு
மேற்றிய விதவுப தேசமு மருமையும்
55 வன்னச் சிரமமுங் கடந்தவன் வனப்பு
மன்னவன் பெருமையு மவன்றன தியல்பும்
விட்டசா ரத்தை விரும்பியங் கவாவிற்
பட்டுழல் பாதகர் பரிசிழித் துரைத்தலு
மேவலின் பெருமையு மிகழ்ந்தவர் கேடு
60 மோவலின் ஞானிதன் னுயிர்விடு மு-ல[ம்](முன்)
பரந்திகழ்ந் தமையிற் பன்னிய களனமுந்
திருந்திய ஞானிகள் தி-முறைத் தழகுற
வொன்றதை யுணர யுலகினை யுணர்த்திடு
மென்னொழு காரண காரியத் தியல்பி
65 னிங்ஙோற் பத்தியு நெறிமையிற் படைத்தலு
மகிலமு மனுவே சித்தலு மழித்தலும்
பிறப்பவன் றானும் பிறப்பொடு பெத்தமும்

* சொருபானந்தாத ஆசிரியர்.

பிறப்பெனுங் கடன்மரம் பெறுமுடற் றோற்றமும்
பிண்டமோ டண்டமும் பிறிதவற் றின்மையும்
70 விண்டெடல் (பற்)றலு மெய்(ம்)முத லனித்தமு
மூவுல கதனின் முழுவதுந் துன்ப
மாவகை காட்டலு மழகுறு துறவிபு
மின்புறு வீட்டி(னை) யெய்தின மெனப்பக
ரன்புறு புத்த மரு[க்]கம்லோ கா[யி](ய)த
75 நிலவுமீ மாங்கிசை நியாயம்வை சேடிகஞ்
சலமுறு சாங்கியஞ் சைவ[ஞ்]ச மேளிதம்
பாசு பதத்தொடு வாமம் பயிரவ
மாசறு காளா முகமா விரதமும்
போல்சிவாத் துவிதம் புகலுந் திறமு
80 மாலவன் சமயமு மாயா வாதமு
முதயனன் சந்திர னூழொடு காலமு
மிதமொடு மந்திர மருந்தின இயல்புஞ்
சாதிசங் கற்பமுந் தீர்த்தம[ற்](ர்ச்) சனைவழி
யேதுறா வளவைவா தென்றசங் கற்பமு
85 மோதிய வவைதொகுத் துரைத்தலு முணரா
வாதர்தங் கேட்டுக் கிரங்கி யழுங்கலுஞ்
சத்தா மா[ற](ர்க்)கமுந் தகுமியோ கத்தி
னுய்த்திடு மியம நியமமா தனமு
மாதா ரத்திய லாங்குறு நாடியும்
90 பேதா[ற்]ர சுத்தியும் பிராணா யாமமும்
பிரியுநா ளளத்தலும் பிரத்தியா காரமுந்
திருமிகு தாரணை தியானஞ் சமாதியு
மாதா ராதி யறைந்த யோகமு
மேதமில் பயனுஞ் சித்தியெண் செல்வமு
95 மோதிய கரும யோகமும் பலன்களு
மேதம தென்றே யிழித்திடு மியல்புந்
தத்துவ வருக்கமுந் தகுமுடற் கோசமும்
வைத்திடு நாடியும் வாயுவும் விகாரமுஞ்
சடபா வனைசட் கோடி சேன்மியு
100 முடக்கா ரகம்நாற் கரணமைம் பாகமு
மலங்குணஞ் சங்கங் குற்றம்வா தாதி
துலங்கிய பெந்தந் துக்கமே டணை(யுட)
னறிகருவிக ளடங் கவத்தைவே தனையெனச்
செறிதரு மூவகைத் திறமுமு தறைதலும்
105 பூதவி யல்புபூ தாங்கிச முண்ணிலை
யேதமி றால[ஞ்]சுக் க(ம்)மறையிய
லாதியவ் வெழுவகை யறைந்தவை யைந்து
மோதிய வெழுநா ளுடனு றூறு
மறுபதோ டாறு றுயதத் துவமு
110 முறுமியல் பல்வகை யுரைத்தத் துவமுந்
தத்துவத் துணிவுஞ் சாற்றிய வவத்தையின்
மெய்த்தரா துக்குண மேவவத் த(ரந்)தரஞ்

சாற்றுமா தாரங் கரணசஞ் சேபமு
மேற்றிய வனுபவ மெனுமே ழவித்[தி](தை)யும்
115 வாக்கிய வருக்கமு மகாவாக் கியமு
மாக்கிய வவாந்தரம் பிரணவமோ டசபையு
மஞ்சொ டெட்டெழுத் தாம்வாக் கியமும்
விஞ்சுவாக் கியங்கள்மெய் காட்டா மையு
முயிர்பர வாசியு முயிரது மீசனுஞ்
120 சயமுறு முயிர்பரத் தாதா[ற்](ன்) மியமு
மாயையி னியல்பினை மதித்தற வாய்தலு
மாயநற் பிரபஞ்ச மதுநிரு பித்தலு
ஞானநற் பஞான நல் விலக்கண[ஞ்](ச்) சிறப்பு
மூனமக் கரும மெனவிழித் துரைத்தலு
125 ஞானு[ற்](ர்ச்) சனையும் வி[ஞ்]ஞானவா சாரமு
ஞான நல் யோகமு நழுவினர் கதியு
மூனமின் ஞான வலியுமூழ் வேகமு
மீனமின் முத்திக் கேதுசா தனமுங்
கோதில்கா ரணனுங் குருபர னியல்பு
130 மாதிதன பெருமையு மக்குரு வியல்பும்
பரமனைச் செறிபவர் பக்குவத் தியல்புங்
காமுறு மபக்குவங் கண்டுகை விடுதலுந்
திகழுதி காரமுஞ் சீடா சாரமுந்
தருசம்பிர தாயத் தியல்(பது) சாற்றலுஞ்
135 சிரமுறு மடியிணை திகழ்தாத் துதித்தலு
முரமுறு மூனுயிர் வேறுமீ ருகிய
வினையவை முழுத மிலங்குறூற் கட்டளை
யனுபவ வாதனை யறைந்திடும் பரிசி
னுயிரினைக் காண்டலு மோங்கதன் பெருமையு
140 மயர்விலத் துரிய மாய்வருங் குற்றமுந்
துரியா தீதந் துகளறக் காண்டலு
மரியதன் குற்றமங் கயர்வற வுரைத்தலு
மொருமைத் தாமிறை யுண்மையி னியல்பும்
பெருமைத் தாம்பரம் பொருளினைப் பெட்டலுந்
145 தற்பரம் பொருளைத் தான்[ெ]றரி சித்தலும்
செப்புல கழித்தலுந் தேசிகத் துதியும்
மெய்ப்பொருள் வேண்டலு மப்பொரு ளுணர்த்தலுந்
தானனு பூதியுஞ் சமமந்தவ னியல்பு
மான வனுபவத் தருட்டிறம் விளுதலு
மனுபவ முரைத்தற் கருமையு நிலைமையு
150 மினியதன் வியப்பு மெழிலா ராமையு
மருட்டிற மெச்சிதின் றழகுற வியத்தலு
மருட்டி(ற) நினைந்தழிந் தருளிரந் துரைத்தலு
மருள்விருப் பதனு லச்சமும் பவநடத்
திருளினுக் கிளைத்தங் கிறைவனுக் கிசைத்தலும்
155 பேரரு ளுக்கிப் பிறவி [illegible]

மாரருள் விருப்பா ராமையதி சயித்தலு
மிறையியல் புரைத்தலு மிறையொடு துணிதலு
மிறைவலி(நோக்கி யெழிலுற மகிழ்தலு .
மிறைவன்றன் குறிப்பு மிறைசுதந் தரமு
160 மிறைதிரு வினோதமும் விழிமொழி யாட்சியு
மாட்சிய தருமையு மவனொடு மகிழ்தலுங்
காட்சியி னிறையருள் காவம் புகழ்தலுங்
கழிந்தநாட் கிரங்கலுங் கருணையி னமிழ்ந்தா
திழந்தகே டுன்னி யேங்கிநின் றழுங்கலுந்
165 தனைப்பிரிந் தாற்றாத் தன்மையு மிறைவனை
நினைத்தமிழ்ந் தாற்றா நிலைமை யுரைத்தலு
மன்புறு பரமர[ற்](ர க)த்தியல் படைதலு
மின்புறக் காரணம் விரும்பிநின் றிசைத்தலுங்
கூட விரும்பலுந் திருக்குறிப் பாட்சியும்
170 பீடுற விரும்புபெம் மானொடு நோதலு
மிறைநிலை மயக்க மிசைத்தலுங் கேடுகண்
டுறவுற வழங்கி[யும்பனைப் புகழ்தலுந்
தலைவனைப் புகழ்ந்து தனைவெறுத் துரைத்தலு
மெலையறு மிறைகழற் கேவல் விரும்பலு
175 மேவலின் சிறப்பு மிறைகழற் கன்பினை
யோவற விரும்பலு மோங்கதன் பெருமையு
மன்பர்தங் குழுவு மதிற்புக விரும்பலு
மன்பரிற் கூடிய வழகுறு வியப்பு
மன்பர்தஞ் சிறப்பு மவர்குறி யறைதலு
180 மன்பொடு கூடா வன்பரை யஞ்சலு
நெஞ்சினை நோதலு நெறிமையி னிரத்தலு
நெஞ்சினை யுணர்த்தலு நெஞ்சுடன் படுத்தலு
நீங்கலி லன்புடை நெஞ்சொடு மகிழ்தலும்
பாங்குறு பரன்கழல் பாட விரும்பலும்
185 புனிதனைப் பாடாப் புலவரை யிகழ்தலு
நனிமிகு தோத்திரப் பெருமைநன் குரைத்தலும்
வையநன் கிளையுற மங்கல வரமுமென்
றையமி லொருநூற் றொருபதெண் டிறத்தின்
முத்தி நெறியின் மொழிதரு முழுதையுங்
190 கைத்தல மணியெனக் காண்கநன் குறவே. (௧)

* * * *

பொழிப்புரை முற்றும்.

கடவுள் வணக்கம்.

ஓங்கு முயிர்க ளொருகாலு முணரும் வண்ண முணராமற்
பாங்கி னுலக முழுதினையு மறைத்த படலப் பெருமாயை
யாங்கு வேரோ டழியும்வண்ண மகமும் புறமு மறநிறைந்து
நீங்கி லின்பத் திகழொளியாஞ் சிவப்பிரகா சத்தினைப் பணிவாம். (௧)

அருளிறை வணக்கம்.

நித்த னிர்[ற்](ர்க்)குண னின்மல னிடொளிச்
சுத்த னேகன் சுருதி தொடர்விலா
னத்த னென்னையு மாண்ட வருளினன்
றத்து வந்தன தாளில் வணங்குவாம். (க)

* * * *

வேதச்சிறப்பு.

பேதமு மபேதந் தானும் பெருகிய வு[ப]பய மற்று
மோதிய யாவும் வேத முரைத்திடு மெல்லா நூல்க
ளோதமா மோரொன் றைத்தா னிசைத்தல தறியா தென்றால்
வேதமே யெல்லாங் காட்டும் விளக்கெனப் படுவ தையா. (உ)

* * * *

நூற்பெயரவையடக்கம்.

நாலு மாமறை யாகமப் பொருளதா ஞான நூல் பலவாய்ந்து
சீல மார்தரு தேசிகன் றிரட்டிய சிவப்பிர காசத்தைத்
தூல மானவென் மதிகொடப் பெயரினாற் சுருக்கியான் சொல்வேனென்
போலு மாந்தர்க ளறிதலும் புரையிலோர் நகுதலும் பொருட்டாக (௩)

ஆக ௩.

இதோபதேசம்.

உடம்புடை யோர்கட் குளதாவ தென்று
மிடும்பை யேயின்ப மிலதென் றுணர்க
மடம்படு [செ]சனன மரணநோய் தீரத்
திடம்பட முத்தியே சேரச்சிந் திக்க. (க)

* * * *

ஞானியிலக்கணம்.

* * * *

தோன்றுமெப் பொருளும் பொய்ம்மையே
போதச் சொரூபமெய் யெனவனு பவத்திற்
றோன்றுமேன் ஞானி யவனிலுத் தமன்சிற்
சொரூபமே யாகவெப் பொருளுந்
தோன்றுமேற் றோற்றந் தோற்றமி லாமை
தோன்றிடா வின்பமாஞ் சொரூபத்
தோன்றலே யாரென் றுரைக்குவஞ் சுருதிப
பொருளெனச் சொல்லுவ தல்லால். (உ)

End:

தனிதனுற் றொகுமுடற் சுமைது டைத்தெனைப்
புனிதமாய்ப் புரணபூ ரணம தாக்கிய
மனிதனுர் கழற்றுதி யமுத மாந்தினே
னினிதென் றொலையிலா வின்ப வீடுமே.

தோத்திரச்சிறப்பு முற்றும். ஆக-௩௱௩௰

84A

மன்னர் கோலமனு நெறியினில் வழங்குக மழைபொழிந் துலகெல்லா
மன்னி நீடுக வருளறம் பெருகுக வாண்டவன் கழல்சூடிப்
பின்ன மாகிய பேதவாம நீங்குக பேருல கதுவென்றே
யென்னை யாளுடை யெழில்மிகு சொரூபனை யிரந்துகொள் வரமீதே. (௩)

மைய லொன்றற மன்னுநற் சிவத்தினை மலர்க்கையா மலகம்போ
லைய நீயெனக் கருளிய பெருநலம் யாவரும் பெறவேண்டுஞ்
செய்ய மாமறை களுந்திகழ் மூவருந் தெரிவதற் கரிதாய
மெய்யர் மெய்யநற் சிவப்பிர காசயாம் வேண்டுகொள் வரமீதே. (௪)

தோன்ற வறிதலுந் தோன்றித்தோன் றாமையு
மான்ற வறிவு மறிநன வாதியு
மூன்றையு நீவுந் துரியங்கண் மூன்றற
வூன்றிய நந்தி யுயர்மோனந் தானே. (௪)

வாக்கு மனமு மிரண்டு மவுனமாம்
வாக்கு மவுனத்தில் வந்தக்கால் மூங்கையாம
வாக்கு மனமு மிரண்டு மவுனம
தாக்குஞ் சிதாவத்தை யாரறி வாரே. (௫)

முத்திரை முற்றும்.

Colophon:

சிவப்பிரகாசக் குறுந்திரட்டு, அனுபவகாண்டத் திருவிருத்தம்-௱௫௰௩. நூற் கட்டளைத் திருவிருத்தம்-௯௱௩௰௩. ஆக, திருவிருத்தம்-௲௯௱௨.

சிவப்பிரகாசக் குறுந்திரட்டு முற்றும்.

கு[ரு]பே(ரா)தன வருடம் ஆடிமீ ௰௨ வியாழக்கிழமை யிந்த(ச்)சுப தி(னத்தி)லே காஞ்சீபுரம் மத்தூர் கந்தப்ப முதலியார் குமாரன் சூரப்பன் சிவப்பி[ற](ர)காசக்குறுந் திரட்டு எழுதி நிறைந்தது.

(கு-பு.)—

இந்நூல், அத்வைதமதத்தைச் சார்ந்தது. தத்துவதேசிக நாயனார் வேதாந்த சாஸ்திரத்தில் ஸ்வாநுபவத்துக்கு இசைந்த சாரமாயுள்ள செய்யுட்களைத் திரட்டியியற்றியது. இது நூற்கட்டளையென்றும், அனுபவகாண்டமென்றும் இரண்டு பெரும் பிரிவினையுடையதாய், இதோபதேசம், அருமையுரைத்தல், வன்னாச்சிரமம், அதிவன்னாச்சிரமம், ஞானியிலக்கணம், ஞானி பெருமை முதலிய பல சிறு பிரிவினையுடையது. இதிற் கூறப்படும் விஷயங்கள் இன்னனவென்பதை ‘நான்முகன் முதலாய்’ என்னும் அகவற்பா நன்கு விளக்கும். இதன் செயயுட்டொகை ஆயிரத்து நானூறறிரண்டு. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது. இது பெருந்திரட்டுடன் சேர்ந்து அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றது. ஆயினும் இந்தப்பிரதி திருத்தமாக இருத்தலின் மிகப் பயன்படும்.

No. 1480. குறுந்திரட்டு.
KUṞUNDIRAṬṬU.

Pages, 87. Lines, 20 on a page.

Begins on fol. 64*a* of the MS. described under No. 115.

Contains only the last 374 stanzas of the Ânubavakāṇḍam.

This is a copy made from the MS. described under the previous number.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதியைப்பார்த்து எழுதப்பட்டது. இதில் அநுபவ காண்டத்தின் விருத்தம் 567-இல் பின் முந்நூற்றெழுபத்து நான்கு பாடல்களே உள்ளன.

No. 1481. கைவல்லிய நவநீதம்.
KAIVALLIYANAVANĪTAM.

Pages, 93. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 106*a* of the MS. described under No. 1060.

Complete.

A treatise on Advaita Vēdānta in 278 stanzas. The work consists of two Paṭalas, the first dealing with the exposition of the fundamental reality and the second with the clearing of doubts in regard to it. In this work it is stated that a disciple desirous of obtaining salvation resorts to a proper spiritual preceptor, requests him to protect him, learns the Tattvas, gets knowledge of the self and clears the difficulties and the doubts he has in the course of the realization of the self. The work has been printed, but there is difference between the printed edition and this MS. The author is Tāṇḍavarāyamūrti, a disciple of Nārāyaṇaguru and a native of Nannilam, a place in the Tanjore district.

Beginning:

பொன்னில மாத ராசை பொருந்தினர் பொருந்தா ருள்ளந்
தன்னிலந் தரத்திற் சிவ சாட்சிமாத் திரமாய் நிற்[க்]கு
மெ[ன்னி](ந்தி)லந் தனக்கு மிக்க வெழுநிலந் தனிலு மேலா
நன்னில மருவு மேக நாயகன் பதங்கள் போ[த்தி](ற்றி).
முத்தனை வேங்க டேச முகுந்தனை யுகந்தாட்.[க்] கொண்ட
சுத்தனை வணங்கிச் சொன்ன கைவல்லிய நவநீ தத்திற்
றத்துவ விளக்க மென் றுஞ் சந்தேகந் தெளித லென்றும்
வைத்திரு படல மாக வகுத்துரை செய்கின் றேனே. (க)

என்னுடை மனது புந்தி யிந்தியசரீர மெல்லா[ம்]
பென்னுடை [வ](ய)றிவினு லே யிரவிமுன் னிமமதாக்கி
யென்னுடை நீயு[ளு](நா)னு மேகமென் றயிக்கியஞ்செய்ய
(வெ)ன்னுடை(க்) குருவாயத் தோன்றுமீசனை யி(ை)றஞ்சினேனே.

படர்ந்தவே தாந்த மென்னும் பாற்[க்]கடல் மொண்டு முன்னோர்
குடங்களி னிறைத்து வைத்தார் குரவர்க ளெல்லாங் கா(ய்)ச்சிக்
கடைந்தெடுத் தளித்தே னிந்தக் கைவல்லிய நவநீ தத்தை
யடைந்தவர் விடைய மண்டின் றலைவரோ பசியி லாரே. (க)

நித்திய வனித்தி யங்க [ள்னி](னி)ன்னயந் தெரி விவேக
மத்திய விகப ரங்கள் வருபோகங் களி னிராசை
சத்தி[யி னு](ய மு)ரைக்க வேண்டுஞ் சமாதியென் றுறகூட்ட
முத்தியை விரும்பு மிச்சை மொழிவர்சா தனமு நான்கே. (ஏ)

End :

சித்துநா னிறைந்தோ னென்று திடமற வாதி ருந்தா[ல்]
[யெ](லெ)த்தனை யெண்ணி னுலு மேதுசெய் தாலு மென்ன
நித்திரை யுணர்ந்த பின்பு திற்[க்]கி[ர](றன்) கனவைப் போல
வத்தனை யும்பொய் தானே யானந்த வடிவு நானே. (௩௬௬)

குலவுசற் [க்](கு)ருவின் பாதக் குளிர்புனற் றலைமேற் கொண்டா
லுலகினிற் றீர்த்த மெல்லா(ந்) தோய்ந்தபே றுடையா ராவர்
நலமை யாங்கை வல்லிய நவநீத நூலைக் கற்றோர்
பலகலை ஞான நூல்கள் படித்தஞா னிகளாய் வாழ்வார். (௩௭௰)

சுப[மூஸ்து](மஸ்)து.

(கு-பு.)—

இந்நூல் அத்வைத மதத்தைச் சார்ந்தது. நால்வகைச் சாதனங்களையு டையவனாய், மூவகைத் தாபங்களால் துன்பமுற்று, ஆன்மஞானமுண்டாம் பொருட்டு ஞானசாரியனைத் தேடிக் கண்ட, சீடன் அவரை வணங்கி, மாய வாழ்வினால் வருந்தியவென்னைக் காக்கவேண்டுமென்று வேண்ட, ஞானசாரி யன் அவனது பக்குவநிலையையுணர்ந்து தத்துவங்களின் தன்மைகளை நன்கு விளக்க, அதனால் ஆன்மசொரூப மினனதென வுணர்ந்து, அவ்வனுபவ நிலை யில் தனக்கு உண்டான சந்தேகங்கள் இன்னனவென்று சீடன் கூறுந்தோ றும் அவற்றைத் தகுந்த காரணங்களாற் பூர்வபக்கஞ்செய்து அவனுக்கு உண்மை ஞானத்தை விளக்கியவகை இந்நூலில் நன்கு கூறப்பட்டுள்ளது. முதலது தத்துவவிளக்கப்படலமென்றும், இரண்டாமது சந்தேகந்தெளிதற் படலமென்றும் பெயரமைந்தது. பாயிரமுட்படச் செய்யுட்களின் தொகை இருநூற்றெழுபத்தெட்டு. அச்சுப்பிரதிகளுக்கும் இதற்கும் வேறுபாடுகள் பல இடங்களிற் காணப்படுகின்றன. இரண்டையும்வைத்து ஒப்பு நோக்கு வோர்க்கு இவ்விஷயம் நன்குவிளங்கும். இந்நூலாசிரியர், சோழநாட்டு நன் னிலமென்னும் ஊரில் வேதியர்குலத்துதித்தவரும், நாராயண குருவென்பவ ரின் மாணக்கருமாகிய தாண்டவராயமூர்த்தியென்பவர். இந்நூல் மிகவும் இனிய நடையிலமைந்துள்ளது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக் கிறது.

No. 1482. கைவல்லியநவநீதம்.
KAIVALLIYANAVANĪTAM.

Substance, palm-leaf. Size, 13¾ × 1¼ inches. Pages, 67. Lines, 7–9 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Begins on fol. 104*a*. The other works herein are Vēdāntacūḷāmaṇi with commentary 1*a*, Sorūpānandarupaniḍadam with commentary 85*a*, Sorūpasāraveṇbā 137*a*, Pañcīkaraṇakkaṭṭaḷai 152*a*, Mananvagai 161*a*. Piramābhyāsavaṣṭāṅgam 163*a*, Piramānandānūbharam 165*a*.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது. ஏடுகளின் முன்புறம் செல்லரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

No. 1483. கைவல்லியநவநீதம்.
KAIVALLIYANAVANĪTAM.

Substance, palm-leaf. Size, 10 × 1¼ inches. Pages, 124. Lines, 7 on a page. Character, Tamil. Condition, good. Appearance, old.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப்பிரதியில இந்நூல் முழுதுமிருக்கிறது.

No. 1484. சச்சிதானந்தமாலை.
SACCIDĀNANDAMĀLAI.

Substance, palm-leaf. Size, 11¼ × 1¼ inches. Pages, 26. Lines, 7 on a page. Character, Tamil. Condition, fair. Appearance, old.

Complete.

A work in 30 stanzas (excluding the three introductory stanzas) eulogizing Saccidānandaguru, an Advaita spiritual preceptor whom the author identifies with the Supreme Brahman.

Beginning:

சச்[சு](சி)தானந்த விளக்கம்.

கடகரியோன் றிருத்தாளைக் கருணையுடன் றுதிசெய்து
விகடகட வியனுலகில் விளம்புதற் கரிதான

சகடநெடு மான்மருகன் றகுதிமிகு விநாயகனை
விகடமிலா மற்[ர்]றுதிக்க வெறுவினை யகலுந்தானே.

மூச்சுடராகி யொன்றாய் முடிந்ததோர் சோதிபாத
மச்சுத [ந](ன)யனுங் காணா தகண்டமா யளவில் லாத
சச்[சு](சி)தா னந்தஞான சதாசிவ குருவைப் பாட
மெய்ச்சுட ருதையமான விளக்கொளி யுண்மை சொல்வாம்.

முத்தமாய் நின்றபர நாதவொலி கீதமொரு
முச்சந்தி வீதிநடுவில்
மும்மல மக[த்தி](ற்றி)வெளி நி[ற்](ன்)மல சொரூபமாய்
முச்சுடரி னுச்சி முடிவி
லுத்தமா தேசிபரி சுத்தமா யட்ட திசை
யூடாடி வெட்ட வெளியி
[ளொ](லொ)ளியாகி [வி](யி)ருசுடரி னுதையகிரி
யணையிலே யொருநாலு மிருநாலு ட
னித்தமாய் நின்றபரி பூரண சதாசிவ
நிலைகொண்ட சோதி மயமே
நின் மகிமை கண்டுள்ள தெண்டனிடு தொண்டர்தம்
நி[ன](னை)வு ச[த்த](ற்ற)யராமலே;
சத்தமாய் நின்றமணி[ர[ற்றி](த்)னவொளி தீபமே
தரவேணு மிதுசமையமே
தற்பரா னந்தசபை நிட்களா னந்தசிவ
சச்[சு](சி)தா னந்த குருவே. (க)

End:

பரமுமிது பொருளுமிது வழியுமிது தெளிவுமிது
பதினாலு லோக மிதுவே
பாசவினை யாலறிவு மோசமிது பாழறிவு
பாழான நடனமிதுவே
யரமுமிரு காலோசை யிரவுபக லன்றியே
யு(ய)ர்சரா சரமு மதிலே
யொள்வெளியி லொளியாகி யுபதிடத நடனமா
யூழிவிதி யாழியெனவே
சிரமகுட முடிவிலே கனகமணி யசைவிலே
சிவஞான தீபமது பார்
திருமருவு சோதிமதி பெருகுகதி வீடுநெறி
சிவனைக ளாகி முடியும்
சரமுமது பதிசேர்வை சகலகலை யனு[ரு](ரா)க
சாயுச்சிய பதவி தருவாய்
தற்பரா னந்தசபை நிட்களா னந்தசிவ
சச்[சு](சி)தா னந்த குருவே. (கo)

முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் "தற்பரானந்தசபை நிட்களா னந்த சிவ சச்சிதா னந்த குரு வே" என்பதை மகுடமாக வமைத்து சச்சிதானந்தகுருவின் விஷயமாகப் பட்டுள்ளது. வேதாந்த விஷயமானது. காப்புச் செய்யுள் மூன்று நீங்க லாக முப்பதுபாடல்களாலாகியது. நூலாசிரியர் இன்னாரெனப் புலப்பட வில்லை. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் பூரணமாக இருக்கிறது.

No. 1485. சச்சிதானந்தமாலை.
SACCIDĀNANDAMĀLAI.

Pages, 36. **Lines**, 5 on a page.

Begins on fol. 129*a* of the MS. described under No. 802.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் பூரணமாக இருக்

No. 1486. சச்சிதானந்தவிளக்கம்.
ŚACCIDĀNANDAVIḶAKKAM.

Pages, 10. **Lines**, 6 on a page.

Begins on fol. 151*a* of the MS. described under No. 250.

Complete in ten stanzas.

A treatise in Vēdānta explaining the nature and characteristics and the manifestations of the Supreme Brahman. The name of the author is not known.

Beginning:

ஓங்கார மாவதெனை வெனறகே[ழ்க](ட்)கி
உகாரமொன் றகாரமொன்று மகாரமொன்று
பாங்காக நின்றி டும்மே பிரணவமாச்சு
பாரிரு ந்த கருவல்லோ வாசான் சொல்வான்
வாங்காத வகாரம துகாரத்திற் சேர்ந்து
மன்னிநின்ற [யி](வி)டமல்லோ மகார மாச்சு
தாங்காதே நின்றுரைக்க(க) கேசரியைக் காட்டுரு
சச்சிதா னந்த மென்ற மவுனந்தானே. (க)

End:

முறையாகத் தானென்ற [யா](வா)சைபோக்கி
மூதண்ட வேதாந்த சாத்திரத்தைப் பார்(த்)து
நிறையாக மனமொன்று லறிவிற் சேர்ந்து
நி[ற்](ர்க்)குணத்தின் வீதியிலே நேர்ந்துகூடி

மறையாக நின்றதொரு கேசரியைக் கண்டு
மனமொட்டிக் கலந்தநிலை தானே தானாய்த்
துறையான விரவுபகல [த்தர](ற்று) லல்லோ
சொல்லலாம் ஞானியெனச் சொல்ல லாமே. (௰)

(கு-பு.)—

இது வேதாந்த விஷயமானது. பிரமத்தின் ஸ்வரூபகுண விபூதிகளை விளங்க அறிவிப்பது. பத்துப் பாடல்களாலாகியது. ஆசிரியர் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை.

No. 1487. சசிவன்னபோதம், உரையுடன். SASIVANNABŌDAM WITH COMMENTARY.

Pages, 70. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 36*a* of the MS. described under No. 346.

Complete.

Same work as and the original of that described under R. No. 300 of the Triennial Catalogue of MSS., Vol. II, Part II.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 300-ஆம் நம்பர் பிரதியின் மூலப்பிரதியாகும். இதில் இது முற்றும் உள்ளது.

No. 1488. சசிவன்னபோதம். SASIVANNABŌDAM.

Pages, 20. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 84*a* of the MS. described under No. 83.

Complete.

Same text as that described above. The author is Tattuvarāyar but Mr. Raghava Ayyangar, late editor of the Sendamiḻ, opines that the author is Sōtiprakāśar.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 300-ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது. ஆயினும் இதில் மூலமட்டுமே உள்ளது. நூலாசிரியர் சோதிப்பிரகாசர் என்பர் செந்தமிழ்ப் பத்திராசிரியராக இருந்த இராமநாதபுரம் ம-ா-ா-ஸ்ரீ மு. இராகவையங்கார். இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

No. 1489. சத்தப்பிரகரணம். SATTAPPIRAKARAṆAM.

Substance, palm-leaf. Size, 9¾ × 1¼ inches. Pages, 87. Lines, 6 on a page. Character, Tamil. Condition, much injured. Appearance, old.

Begins on fol. 43. The other works herein are Sorupānandarupanidadam with commentary 1*a* Ahattīsar-dīksāvidhi 80*a*.

Complete.

A treatise bearing on the Advaita Vēdānta. It is divided into 7 chapters, the topics dealt with therein being given in the Tamil remarks below. The work has been printed, but much difference is noticeable between the printed edition and the MS.

Beginning:

வேந்தாந்த சிரவணம். முதலாவது ராகத்துவேஷம்.

ஸச்சிதாநந்தரூபாய ஸ்வாநுபூத்யா விபாஸதே |
ஸர்வஸ்வரூபாய பரம் காவகதரூபாய தே ||

என்றது, எந்த ராகத்துவேஷங்களினாலேயும் விகற்பித்து வருகிற சித்த விருத்திகளேயும் சமட்டிவியட்டி சத்ததன்மாத்திரைகளாய் வருகிற திரிகுண சொரூபங்களேயும் திரிபு(ை)டையையும் நிரூபிக்கிறோம் !—

எப்படியென்னில் அநாதிகாலத்திலே பிரமஞானம் அறியும்படியாய்(ப்) பகவான் பிரமதேவருக்கு உபதேசித்த பஞ்சீகரண சிரவணம். முதலாவது ராகத்துவேஷ நிவிர்த்திகூறியது எப்படியென்னில்,—ராகம், துவேஷம், காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மாச்சரியம், ஈர்ஷை, அசூயை, டம்பம், தற்பம், ஆங்காரம், இச்சை, பத்தி, சிரத்தை ஆக-கசு.

இதற்கு வகையான ராகமாவது :—பரஸ்திரி[ெ]க[வ](ம)னம் பண்ண வேணுமென்று விகற்பித்துவருகிற சித்தவிருத்தி[க்கு ராகமென்று பெயர்.]

துவேஷமாவது ;—தனக்கொருத்தன் அபகாரம்பண்ணினால் அவனுக்கு அதில் அபகாரம் பண்ண வேணுமென்று விகற்பித்துவருகிற சித்தவிருத்தி[க்குத் துவேஷமென்றுபெயர்].

End:

இனி மகாகாரண பிரகரணமாவது ஏதென்னில்,—

ஸச்சிதாநந்தரூபாய ஸ்வாநுபூத்யா விபாஸதே |
ஸர்வஸ்வரூபாய பரம் காவகதரூபாய தே ||

என்றது இதற்கு விவரம் : தன்னிடத்திலெதிராய் அத்தியாசமாய்த் தோ[ணு](ன்று)கிற மகாகாரணத்தினுடைய விவரணையைச்சொல்லுகிறோம் :—

எப்படியெனனில், தமோகுணப்பிரதானமான ஆங்காரத்துவமென்கிற காரண சரீரம்போல் பிறகு சாத்வீக குணப்பிரதானமான மகத்தென்கிற பிரத்தியாகாரத்துப் பிரத்தியகாத்துமாவுக்கே மகாகாரணசரீரமென்கிற பெயர் ; இந்தப் பிரத்தியகாத்துமாவும் மகாகாரண சரீரத்துக்கே (. . . . .) சாத்தானுவித்த சர்வவிகற்ப சமாதி[யிது] முதலான அகண்டகார விருத்திக்குமகத்தான பரியாய நாமங்கள் இதற்குச் சம்மதி என்று வாசிட்ட ராமாயணமென்கிற கிரந்தத்திலே ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து வசிட்டர் உபதேசம் பண்ணியிருக்கிறார். அதனாலேயும் சுருதிகளிலே சொல்லியிருக்கிறபடியினாலேயும் அகண்டபரிபூரண சொரூபமிதுவே பிரமாணமென்றறிவதே சித்தம்.

Colophon:

சம்பூர்ணம்.
மகாகாரண முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் அத்வைத வேதாந்த விஷயமானது. (1) ராகத்துவேஷப் பிரகரணம், (2) சாதன சதுட்டயப் பிரகரணம், (3) மகாவாக்கியப் பிரகரணம், (4) தூலப்பிரகரணம், (5) சூட்சமப பிரகரணம், (6) காரணப் பிரகரணம், (7) மகாகாரணப் பிரகரணம் என்ற வழுபெரும் பிரிவுகளாலாயது அச்சிட்டிருப்பதற்கும் இதற்கும்பல வேறுபாடுகளிருக்குமென்று தோற்றுகிறது. முற்றும்

No. 1490. சத்தப்பிரகரணம்.
SATTAPPIRAKARANAM.

Substance, palm-leaf. Size, 9⅝ × 1 inches. Pages, 64. Lines, 6 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Begins on fol. 4*a*. The other works herein are Sorupānandavupaniḍadam with commentary 1*a*, Tiruppuhaḻ 77*a*, Śaṭṭaimuniñānam 7 *a*, Śaṅkarāċāriyar Śuddhakāṇḍam 84*a*, Nandiśvararpāyiram 87*a*, Koṅgaṇavarñānam 90*a*, Koṅgaṇavardiyānam 93*a*, Ahattiyardīkṣāvidhi 96*a*, Vaḷaidīkṣai 103*a*, Maccamuuivarñānam 104*a*, Eluvahaittōṟṟam 120*a*, Vādavūrar Ānandakkaḷippu 124*a*, 128*a*.

Complete, but full of scriptory mistakes.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது. எழுத்துப்பிழைகளதிகம்.

No. 1491. சத்தப்பிரகரணம்.
SATTAPPIRAKARAṆAM.

Substance, palm-leaf. Size, 9½ × 1 inches. Pages, 254. Lines, 5 on a page. Character, Tamil. Condition, much injured. Appearance, old.

Complete.

Same work as the above; some differences are noticable in the stanzas; and the arrangement of the Paṭalaṣ is somewhat different At the end details of information regarding the edition, the place of publication, the price of the book, etc. are all given, and so it is inferred that this MS. has been copied from the printed book.

Colophon:

அச்சிற் பதிப்பித்த சத்தப்பிரகரணம். கார்த்திகைமீ கஉஉ புதன் விரோதகிருதுவுஸ்.

இந்நூல் சேஷகிரிசுவாமிகள் மரபில் வந்த மன்னார்பாகவதரிவர்கள் மரபிற் செய்யப்பட்டது.

"இது சுத்த வேதாந்த பரம்பரை தி. கரபாத்திர சுவாமிகள் மரபிலுள்ள பிறையாறு அருணாசல சுவாமிகளாற் பரிசோதித்து அவர்கள் மாணாக்கரில் ஒருவராகிய சென்(னை) வேங்கடாசல முதலியாரும், வி. ரங்கசாமி முதலியாரும் கேட்டுக்கொண்டபடி சென்னைமாநகரம் "வேதாந்தவிளக்கம்' என்னும் அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டது. விசுவாவசுவுஸ் ஆவணிமீ இதன்விலை ரூபா க. அணா உ."

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றதே. ஆயினும் வாக்கியங்களும,

				Foll.
(1) இராகத்துவேஷப் பிரகரணம்		...	...	1
(2) சாதன சதுஷ்டயப் பிரகரணம்		...	...	24
(3) தூலப் பிரகரணம்..	...	...	...	54
(4) சூட்சுமப் பிரகரணம்	...	...	...	76
(5) காரணப் பிரகரணம்	...	...	...	100
(6) மகாகாரணப்பிரகரணம்	..	...	...	106
(7) நிசாலந்தானுபூதிப் பிரகரணம்		...	...	114

எனப்பிரகரணங்களும் சிறிது வித்தியாசத்துடன் காணப்படுகின்றன. இந்தப் பிரதி அச்சுப்பிரதியைப் பார்த்து எழுதப்பெற்றிருக்கவேண்டுமென்று தோற்றுகிறது.

No. 1492. சத்தப்பிரகரணம்.
SATTAPPIRAKARAṆAM.

Substance, palm-leaf. Size, 13 × 11⅛ inches. Pages, 124. Lines, 7 on a page. Character, Tamil. Condition, much injured. Appearance, old.

Begins on fol. 1*a*. The other works herein is Vivēkaśaram, 63*a*.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோனறது. அதில் உள்ள அளவே இதிலும் உள்ளது.

No. 1493. சிதானந்தகீதை.
CIDĀNANDAGĪTAI.

Pages, 27. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 44*a* of the MS. described under No. 1338.

Complete.

A treatise bearing on Advaita philosophy explaining the characteristics of Sat, Cit, Ānanda of the Supreme Brahman. In a passage at the beginning of the work it is stated that it is the tamil rendering of the Sanskrit work Tattvasāra made by Śaccidānandasvāmi for instructing Cidānandayōgi; and it is stated at the end of the work that Cidānandayōgi, disciple of Vimalēśānandayōgīśvara taught it to Saccidānandayōgi.

Beginning:

சகலவேதாந்த சாத்திரத்தையும் சங்கி[ற](ர)கம்பண்ணி யிந்தச் சாத்திரம் பார்த்தபேர்க்கெல்லாம் ஞானோ[ோ]தயமாகும்பொருட்டாக(த்) தத்துவ சாரமென்கிற கிரந்தத்தைச் சச்சிதானந்த சுவாமி[ய](க)ள் தமிழினால் (. . . . . .) பனுவலாகப் பண்ணிச் சிதானந்தயோகிக்[கி](கு) உபதேசம் பண்ணின கி[ற](ர)மம் :—

நி[ற்றி](த்தி)ய க[ற்](ன)மங்களும், நைமித்தியக[ற்](ன்)மங்களும் வெகு செனனங்க[ள்](ளில்) ஆசரித்ததினாலே சித்தசு[ற்றி](த்தி)யுண்டாய், அனேகவிதங்களாயிருக்கிற உபாசனையினாலே மனது ஏகாக்கிரசித்தமுண்டாய் மோட்சத்திலே யிச்சையாய், சாதன சதுட்டயங்கைவந்து சறகுருவைச்சேர்ந்து செனனமரண ரூபமான சமுசாரத்தைத்தாண்டுகிற[த்]துக்கு உபாயங் கேட்கின்ற சி:-னுக்கு சற்குருவானவர்ஞானோதயம் பண்ணின கி[ற](ர)மம் :—

அகிலாண்டகோடி (. . . . .) அவா[ன்](ங்)மனசகோசரமாயிருக்கிற பிரம சைதன்னியம் ஒன்றுண்டு. அது சச்சிதானந்த சொரூபமாகவிருக்கும்.

End:

யாரொருவர் இந்தப் பிரகரணத்தைக் குருமுகமாகச் சிரவணம்பண்ணிச் சிரவணம்பண்ணின[த்]தை நன்றாய் மனனம் பண்ணிக்கொண்டு, மனனம் பண்ணின[த்]தை யாதொருத்தர் அனுபவத்திலே நிட்டை சாதி[ச்சு](த்து) வருகிறார்களோ அவர்களே சீவன்முக்த(ர்க)ள்.

Colophon:

இந்தப் பி[ற](ர)கரணம் ஸ்ரீவாசுதேவசொரூபரான விம[ரீ](லீ)சானந்தயோகீசு(வ)ரசாமி[ய](க)ள் சரணாரவிந்தங்களிலே பி[று](ரு)ங்கம்போலச சஞ்சரிக்கிற சிதானந்த யோகீசுரரானவர் சச்சிதானந்தயோகிக்கு உபதேசம் பண்ணின சிதானந்த கீதை முற்றும்.

அகண்ட சச்சிதானந்தப் பி[று](ரஹ்ம)மைவாஹம். பூர்ணம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் அத்துவைதமதத்தைச் சார்ந்தது. சச்சிதானந்த சொரூபத்தைநன்கு விளக்குவது. வசனநடையிலமைந்தது. "தத்துவசாரம் என்னும் நூலே, சிதானந்த யோகிக்குச் சச்சிதானந்த சுவாமிகள் உபதேசித்ததாக" நூலாரம்பத்திலும் "விமலீசானந்த யோகீசுவர சாமிகள் சரணாரவிந்தங்களிலே பிருங்கம்போலச் சஞ்சரிக்கிற சிதானந்த யோகீசுவரர், சச்சிதானந்த சுவாமிக்கு உபதேசம் பண்ணின சிதானந்தகீதை" என நூலின் இறுதியிலும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

No. 1494. சிலேடையுலா.

ŚILĒḌAIYULĀ.

Pages, 51. Lines, 8-9 on a page.

Begins on fol. 106*a* of the MS. described under No. 1061.

Complete.

A treatise bringing out the principles of the Advaita Vēdānta taught to the author Tattuvarāyar by his Guru Sorūpānandar and incidentally praising him. The stanzas are capable of giving two meanings, a philosophical meaning and an ordinary meaning.

Beginning:

பன்னிரண்டாவது தத்துவராயரருளிய சிலேடையுலா.

தந்தைதா யாவானுஞ் சார்கதியிங் காவானு
மந்தமிலா வின்பநமக் காவானு—மென்றனுயி
தானாகு வானுஞ் சரணாகு வானுமருட்
கோனாகு வானுங் குரு.

ஓங்கு முயிர்க ளொருகாலு முணரும் வண்ண முணராமல்
பாங்கி லுலக முழுதினையு மறைத்த படலப் பெருமாயை
யாங்கு வேரோ டழியும் வண்ண மகமும் புறமு மறநிறைந்து
தீங்கி லின்பத் திகழொளியாஞ் சிவப்பிரகா சத்தினைப் பணிவாம்.

(குழகன்)

ஓங்கு விசும்பு முறுகாலு[ம்] மொண்டீயும்
வாங்கு திரைக்கடலும் வையகமு[ம்]—நீங்காத
சத்தாதி யிற்பிறக்கச் சாரும் புலனைந்தும்
வித்தார மாக விலைவிளக்கச—சித்த
விகாரத் துதிக்க வியன்புலன் வெவ் வேரும்
விகாரமுஞ் சித்தம் விளக்கத்--தகாது
தெரியாத மாயையினிற் சித்தந் திகழக்
கரியாய சிவன்கட் டோன்[றி](ற)—வரமாயை

End:

(. . . . . . .) ஜேயபவப்

போராழி மாற்றும் பெருமானே பேரோத
நீராழி மாற்றுதற்கு நில்லாதோ—போரேறே
நின்னணிய யானு நினையணுகா தாரைப்போற்
பொன்னணியு மொன்றாகப் பூணவோ—[யி](வி)ன்னளியைக்
கண்டா தரிக்குங் கருத்தெலா நேராகக்
கொண்டா யறவுங் கொடியைகாண்—பண்டேயு
தோலா வெமையொழிய நோற்றார்க டங்களையு

மாலாக்க வல்லையே யென்றென்று—மாலாகி
நின்று ளிவன்போலு நேரிழையார் யாவ[ற்](ர்)க்கு ந
தன்றாள் பணியுந் தபோதனர்க்கு—மொன்றாகத்
தீராத பித்தளித்துச் செய்யாச் செயலளித்து
நீரா விழியளித்து நின்றவெலா—நேராகக்
கொண்ட பிரான மெய்யின்பங் கூர்ந்தேன் புலனைந்து
முண்டபிரான் போந்தா னுலா.

சேரா வரிவைய[ற்](ர்க்)குஞ் சேர்ந்த வரிவை[ர](க்)கு
நீராய் விழிதுறந்து நின்றதே—நேரா
வுருவிலா நேரா வுணர்[பு](வு டையா நே[ர](ன)ா
திருவுலாப் போந்த தெரு.

Colophon:

சிலேடையுலா முற்றிற்று

மத்தூர் சரவண தேசிகர் வீரபுத்திரராகிய மணியப்ப முதலியார், தத்துவராயரருளிய சிலேடையுலா முற்றிற்று.

(கு-பு.)—

இந்நூல் சொருபானந்தர்மீது தத்துவதேசிகநாயனாரால் இயற்றப்பட்டது. வேதாந்த விஷயமானது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1495. சிலேடையுலா.

ŚILĒḌAIYULĀ.

Pages, 31. Lines, 8-9 on a page.

Begins on fol. 68*a* of the MS. described under No. 325.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப்பிரதியின்கண் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1496. சிலேடையுலா.

ŚILĒḌAIYULĀ.

Pages, 26. Lines, 8-9 on a page.

Begins on fol. 99*a* of the MS. described under No. 1422.

Wants only two stanzas; otherwise complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது மூன் பிரதிபோன்றது. இதில் "தந்தைதாயாவானும்" "ஓங்கு முயிர்களெனும்" என்ற பாடல்களிரண்டுமில்லை. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் பூர்ணமாக

No. 1497. சிவகீதை.

ŚIVAGĪTAI.

Substance, palm-leaf. Size, 8⅝ × 1¼ inches. Pages, 78. Lines, 8-10 on a page. Character, Tamil. Condition, good. Appearance, old.

Complete.

A treatise in 11 Adhyāyas bearing on Advaita Vēdānta. The names of the Adhyāyas will be found given in the Tamil remarks below. From the fourth stanza, it is inferred that the author thought that this work may appropriately be termed Śivappirakāśam. The author appears to be Tattuvadēśikanāyanār, but this matter requires further investigation.

Beginning:

பூதமைந்தோ டிரவிமதிப் புருடனாகிப் புணர்ந் தென்றும்
பேதமில்லா வறிவுருவாய்ப் பிறங்குகின்ற பேரொளியோ
னாதிமூவர்க் கறிவரியோ னரிவைபாக னாமமலன்
பாதபங்கயங்கடலை வைத்தே பணியும் பரிசினால். (க)

இலங்கிய மறைக ணான்கு மியம்புதற் கியலா வென்ன
மலங்கிய சிந்தையோடு வானவர் மூவர் நிற்க
விலங்கிய வனைய வென்னை வேதகஞ் செய்தெ னுள்ளே
துலங்கிய சொருபா னந்தன் றுணையடி தொழுதல் செய்வாம். (உ)

* * * *

சிவன்றிருவுருவுகொண்டு முன்பருளிச்செய்ததோர் புராணமாதலினாற்
சிவன்றனை யளித்த பரன்றிரு நாமஞ் சிவப்பிர காசமா மதனாம் [வாற்
சிவந்தசெந்தமிழா வியார்க்குமிந் நிலத்தே சிவந்தனைத் திகழ்த்திடுந் தெளி
சிவன்றனக் குரிய தாதலா னாமஞ் சிவப்பிர காசமென் றுரைப்பாம். (ச)

பிரமாண்டங்கள் படைத்தவப்பரிசும்
பெருமையுமனுக்க ளெல்லைகளு(ம்)
வரமுற வுரைத்தாய் வளம்பெற வதிலே
வாய்மையால் வருண நான்கிலுந்
தருமதற் பரராய் ஞானயோ கத்தே
சாலவா தரிப்பவர் தம்மாற்
றிரமுறப் பரவுந் தேவர்தே வர்க்குந்
தேவனுண் டென்று செப்பினையால். (ரு)

* * * *

முதலத்தியாயமுற்றும்.

சாங்கியயோகவத்தியாயம்.

மறையயின் முனிவர்கேட்ப மாமறை முடிவி னுலு
மறிவரு மறிவா னந்த வருளுறு வமலன் றன்பாற்
பிரிதரு பேதநீத்துப் பெயர்விலா தொன்ரு யெங்குஞ்
செறிதருந் தன்னை யீசன் றெரிதர வியம்பலுற்ருன். (க)

End:

ஏதமுற நாரணனை யென்னிலயல் காணும்
பேதவிழி யாளர்பிற விப்பிணி யுருரே
மாதவனை யானென மனத்தி னினை கிற்கும்
போதவிழி யாளர்பரி பூரண மடைந்தார். (எடு)

* * * *

மூவர்தேடிறைசனற்குமாரன் முதன்முனிவர்கட்குமொழிகீதையிங்
கியால ரோதின ரிதின் பொருட் டுணிவ ரியாவர்தம்
பாவம் வேரொடு பறிந்துநல்ல பரமப்பதம் டெறுவ ராதலான்
மேவு மன்பினெடு மோத மீளுதலில் வீடுவேண்டி விரும்புவான். (எஅ)

Colophon:

பதினொராவது யோகவத்தியாயமுற்றும். ஆகச் சிவப்பிரகாசம் அத்தியாயம் கக, திருவிருத்தம் உாஙடுஅ.

(கு-பு.)—

இது அத்வைத வேதாந்த சாஸ்திரங்களுள் ஒன்று (1) சிவனைத் தேவர்கள் கண்டது, (2) சாங்கியயோகவத்தியாயம், (3) சம்பிரதாயவத்தியாயம், (4) பத்திமையத்தியாயம், (5) விசுவரூபவத்தியாயம், (6) சிவ(ச)த்தியின் செயலுரைத்தவத்தியாயம், (7) தத்வநிசமவிபூதியத்தியாயம் (?) (8) பிரபஞ்சவத்தியாயம், (9) மாயாவிகாரவத்தியாயம், (10) தத்துவதரிசனவத்தியாயம், (11) யோகவத்தியாயம் என்ற பதினொருவத்தியாயங்களாலாகியது. இந்நூலுக்குச் "சிவப்பிரகாச" மென்ற பெயர் பொருத்தமென்று நூலாசிரியர் கருதினரென்று தெரிகிறது (பாயிரம், செய்யுள், 4). நூலாசிரியர் தத்துவதேசிகநாயனர் போலவே தோற்றுகிறது. ஆயினும் ஆராய்ந்து நிச்சயிக்கவேண்டும். இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும்

No. 1498. சிவகீதை.

ŚIVAGĪTAI.

Substance, palm-leaf. Size, 8⅝ × 1⅜ inches. Pages, 50. Lines, 11 on a page. Character, Tamil. Condition, good. Appearance, old.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

No. 1499. சிவப்பிரகாசவெண்பா.
ŚIVAPPIRAKĀŚAVEṆBĀ.

Pages, 7. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 1472.

Complete in 43 stanzas.

A treatise on Advaita Vēdānta in which a Guru is represented as instructing his disciple that soul is different from the body, senses, etc., and that he should realise its true nature. The author appears to be Tattuvadēśikanāyanār.

Beginning:

வாக்குமனங் காணுத வாசாம கோசரத்தை
யாக்கமழி வில்லா வறிவுருவைப்—பாக்கியத்தோ
ரொன்றும் பரம்பொருளை யுள்ளாமல் விள்ளாம
லென்றுந் துதிப்பே னியான். (க)

தனையாருங் காணுத தற்சொருபங் காணப்
புனையாத் திருமேனி போந்திங்—கெனையாண்ட
நாதன் சிவப்பிர காச னளினமலர்ப்
பாதந் தொழுதேன் பரிந்து. (உ)

* * * *

பிள்ளை தனக்கொருவர் பேதித்தும் பேதியா
வுள்ள பொருளெல்லா முணர்த்துவிக்கத்—தெள்ளும்
விழியைக் கொடுத்தருளி வேதாந்தந் தன்னை
மொழியப் புகுந்தான் முனி. (ங)

End:

மறையவனைப் போலவே மைந்தனுள மாண்டங்
குறையுந் தனதுருவத் துள்ளே—நிறைய
வுருகிக் கலந்துசெறிந் தொன்று யிருந்தான்
சொருபக் கடலாஞ் சுகம். (சக)

* * * *

ஈண்ட வெழுந்தருளி யெப்பொழுது மிப்படியே
யாண்டு கொளவருவை யாகின்—மீண்டும்
பிறக்கினுந்தாழ் வுண்டோ பிரியா விடைகொண்
டிறக்கினுந்தாழ் வுண்டோ வினி. (சங)

சிவப்பிரகாச முற்றிற்று.

(கு-பு.)—

இந்நூல் அத்வைத மதத்தைச்சார்ந்தது. இதில், நல்லாசிரியன் தன்னையடைந்த சிஷ்யனுக்கு, உடம்பு, இந்திரியமுதலியவற்றினும் ஆத்மா வேறென்று கூறி உண்மைப் பொருளையுணர்ந்தனுபவிக்கும்படி காட்டப்பட்டுள்ளது. வாழ்த்து உட்பட நாறபத்துமூன்று வெண்பாக்களாலாகியது. செய்யுள் நடை மிக இனியது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது. நூலாசிரியர் தத்துவதேசிக நாயனாரென்று தெரிகிறது.

No. 1500. சிவபூசையகவல்.

ŚIVAPŪŚAIYAKAVAL.

Pages, 4. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 387*a* of the MS. described under No. 85.

Complete.

A treatise of a philosophical nature in which it is stated that the true Śivapūjai or the worship of Śiva, consists in the subjugation of the senses and the realization of Śiva. This work is different from the Śivapūjaiyakaval of Ñānappirakāśar of Tiruvālūr.

Beginning:

இந்தத் தியான வெழிற்றிரு மேனியி
லைந்து சாதாக் கியமடை யும்படி
வாக்கமை கீழ்தென் வடமேற் றிசைமிசை
நோக்கிய முகங்க ளுவலருந் தொழிற்சா
தாக்கிய முதலைந் தென்றுரை தருமே
யம்முத லைந்துஞ் சகளம தாம்போழ்
தின்னண மீசா ஞதி யெனப் படுந்
தொழிற்படு சாதாக் கியத்தினைச் சொல்லி
னிழற்பொலி சகள நிட்கள மாகையிற்

End:

இந்த நிலையிற் றெரிசன மென்று
நந்தா திருப்பது ஞான பூசை
யந்தரி யாகமு மாபுற யாகமு
மிந்த நெறியீறி லில்லா தாதலிற்
புந்தியில் ஞான பூசை யென்ற
தல்விரு பூசையும் பிரித்தருச் சிப்பது
பொய்யில் கிரியா பூசையென றதுவே
யிப்படி யிடையற விருதய கமலத்
தற்புத முதல்வனை ய[ற்](ருச்)சனை புரிபவா
தப்பற வடைகுவர் சாயுச் சியமே.

சிவபூசை யகவல் முற்றும்

(கு-பு.)—
இந்நூல் வேதாந்த விஷயமானது. கரணங்களடங்கி அறிவு பிரமத்தை அறிவதே உண்மையான சிவபூசையென்று கூறுவது. அகவற்பாவிலமைந்தது. திருவாரூர் ஞானப்பிரகாசர் இயற்றிய சிவபூசை யகவலினும் இது வேறானது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது. நூலாசிரியர் இன்னாரெனத்தெரியவில்லை.

No. 1501. சிவபூசையகவல், உரையுடன்.
ŚIVAPŪŚAIYAKAVAL WITH COMMENTARY.

Pages, 20. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 377*a* of the MS. described under No. 83.

Complete.

Same work as the above and with a lucid commentary thereon. The name of the commentator is not given.

Beginning:

இந்தத் தியானவெழிற் றிருமேனியில் (. . . . .) ஈசானுதியெனப்படும், எ-து.—இப்படி, தியானத்தாலறியப்பட்ட அழகிய கன்மசாதாக்கியர் திருமேனியிலே பஞ்சசாதாக்கியமும் அடைந்த முறைமையைச் சொல்லுமிடத்துக் கிழக்கே பார்த்த பூர்வமுகஞ் சொல்லுதற்கரிய கன்மசாதாக்கியமென்றும், தெற்கே பார்த்த தெட்சிணமுகங் க(ர்)த்திரு சாதாக்கியமென்றும், வடக்கே பார்த்தவுத்தரமுக மூர்த்தி சாதாக்கியமென்றும், மேற்கே பார்த்த பச்சிம முகம் அமூர்த்தி சாதாக்கியமென்றும் நாலுதிக்கிலும் வியாபித்த வூர்த்தமுகஞ் சிவசாதாக்கிய மென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

End:

இப்படிச் சொல்லப்பட்ட தெரிசனமாகிய ஞான பூசையிலே அற்புத முதல் வனுகிய அனுபோக சிவனைப் பூசை பண்ணுமதான சீவன் முத்தர் நிலைபேறான சாயுச்சியமே பெறுகை சந்தேகமில்லையென்றவாறு.

அகவலுரை முற்றும்.

(கு-பு.)—
இது சிவபூசையகவலின் உரை. தெளிவாகப் பொருளினை விளக்குவது. உரையாசிரியர் பெயர் விளங்கவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1502. சூத்திரவெண்பா.
SŪTTIRAVEṆBĀ.

Pages, 4. Lines, 9 on a page.

Begins on fol. 93*a* of the MS. described under No. 1214.

A treatise bearing on Advaita-Vēdānta. Neither the name of the work nor that of the author is given or can be made out. Probably this is only a part of some work. Some stanzas are found written before as well as after this work and it is not known whether they form separate works at all, though, owing to want of better authority in the matter, they are described separately in this catalogue.

Beginning:

சாத்திரங்க ளோ(ா)திச் சகலகலை யுணர்ந்துஞ்
சூத்திரமே யுள்ளக்கண் சூட்சமாய்ப்—பாத்துகந்து
கண்டான் நடுவான காரணத்தைக் கண்டுமனங்
கொண்டான் வெளியாடுங் கோன்.

வெளியோ வொளியிருளோ வெனமூன்று மொன்றும்
வளியோ மனமறியும் வண்ணந்—தெளிவோ
ரானந்த வெள்ள மகண்டபரி பூரணமே
தானந்த மாதந் தனி.

End:

தன்னையறியத் தனுமனமொன் றாயிருந்
துன்னை யறியவெளி யுள்ளிருந்து—முன்னைப்
பின்னறிவ தாக்கும் பெருங்கருணைப் பேராள
னென்னறிவே தன்னறிவென் றான். (௯)

நித்தியத்தைக் கண்டவுட னிருமலமென் றேயறிந்து
நித்தியத்தை யன்புமன்ன நீங்காதே—நித்தியமுங்
கள்ளத்தை நீங்கிக் கருணை யுடன்கலந்த
வுள்ளத்தி னுள்ளா முயிர். (௧௦)

(த-பு.)—

இது அத்வைத வேதாந்த விஷயமானது. இந்நூலின் பெயரும் இயற்றியவர் பெயரும் ஒருவாற்றானும் விளங்கவில்லை. இதுவும் இதன் முன்னும் பின்னும் உள்ள சிலவும் தனித்தனி நூல்களல்லவென்று தோற்றுகிறது; தக்க ஆதாரம் ஒன்றும் கிடைக்காமையால் தனித்தனி நூல்களாகவே வெளிப்படுத்தும்படி நேர்ந்தது.

No. 1503. சூதசங்கிதாசாரசங்கிரகம்.
SŪTASAṄGITĀSĀRASAṄGRAHAM.

Pages, 61. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 167*a* of the MS. described under No. 1433.

Complete.

This is the original of the work described under R. No. 309 of the Triennial Catalogue of MSS, Vol. II, Part II.

(த-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக் 309-ஆம் நம்பர் பிரதிக்கு மூலப்பிரதி. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

No. 1504. சொருபசாரம்.

SORŪPASĀRAM.

Pages, 30. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 137*a* of the MS. described under No. 1485.

Complete.

A treatise bringing out the principles of the Advaita-Vēdānta in the form of an objection raised and an appropriate answer made for it.

Beginning:

மடல்கொண்ட தாமரை வையகமேழு மாகமெலிந்
துடல்கொண்ட போதினி லெங்கிருந்தீ ரென்றன் கண்மணியே
மடல்கொண்ட மந்திரத் தஞ்செழுத் தாற்சுரை யோடுபுக்குக்
கடல்கொண்ட போது கலந்திருந்தே னென் கதிரொளியே.

சிற்சொருபந் தானேசெகச் சொருபமாவ தெல்லாந்
தற்சொருப சாரமாய்ச் சாற்றவே—பொய்ச்சொருப
மச்சருவாம் போலே யதுவதுவாய்த் தோற்றுமொரு
சொற்சொருபந் தானே துணை.

பூதாதி யைந்தும் பொறிபுலன்க ளெல்லாஞ்சித்
தேகாதி யந்தமவை யெல்லாஞ்சித்—தோதரிய
கற்பனையுஞ் சித்தனைத்துங் காண்பானுங் காட்சியுஞ்சித்
தற்பரமும் வேறின் மையால். (க)

சங்கை:—இப்படியெல்லா விகற்பமுஞ் சித்தென்பதற்கு யு[கு]த்தியுண் டோவென்றால்,—

உத்தரம்—

"புத்திவிகற்பத்தாற் பொருந்து சகபேதமெலாஞ்
சத்தியம்போற் றோன்றுவதோர் சாட்சியன்றோ—முத்திமுதற்
சுத்த மசத்தஞ் சுகாசுகங்க ளுள்ளவதி
லத்தனையுஞ் சத்தாத லால்" (உ)

சங்கை:—அப்படி(த்) தான் எல்லாஞ்சத்தானால் சச்சிதானந்த பரிபூரண மாகிய தன்(னு)டைய சொரூபமாக வல்லோ தோற்றவேணும் என்றால்,—

உத்தரம்—

பார்த்ததிசை யெல்லாம் பரிபூ ரணசொருபந்
தீர்த்தமெல்லா மானந்த சிற்சொருபம—கீர்த்திக்குந்
தே(தா)த்திரங்க ளெல்லாஞ் சுகசொருப நம்மையல்லால்
வேற்றுருவ மேதா குமே. (ஙு)

End:

சங்கை:—இப்படிப்பட்ட மகாத்துமாக்கள் எதைப்பற்றி யெதை விட்டிருப்பார்கள் என்றால்,—

உத்தரம்:

உள்ளமற் றுள்ளத் துறுபொருளற் றாரவர்
கள்ளமற் றார்ஞானங் கரையற்றார்—தெள்ளமுதச்
சிற்பரமு மற்றார் சிவானுபவந் தானு மற்றார்
கற்பனையு மற்றார்கள் காண். (௧00)

பருவசா ரத்தாற் பலிக்கு மனுபூதிச்
சொருபசா ரத்தின சுவையை—யிருசெவியா
லுண்டிருக்க வல்லா ருலகமெலாந் தாமாகக்
கண்டிருக்க வல்லார்கள் காண். (௧0௧)

Colophon:

சொருபசார வெண்பா முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது வேதாந்த விஷயமானது; சங்கையும் உத்தரமுமாகச் செய்யப்பட்டுள்ளது. இதை இயற்றியவர் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை. சிறந்த நடையாலாயது. இதில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1505. சொருபசாரம்.

SORŪPASĀRAM.

Pages, 60. Lines, 5 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 1465.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமுள்ளது.

No. 1506. சொருபானந்தசித்தி.

SORŪPĀNANDAŚITTI.

Substance, palm-leaf. Size, $17\frac{1}{8} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Pages, 114. Lines, 8 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Begins on fol. 260*a*. The other works herein are Vivēkasāram 1*a*, Pañcadaśaprakaraṇam 143*a*.

Complete.

A Tamil rendering in 547 stanzas of the Sanskrit Brahmagītā forming part of the Yajñavaibhavakhaṇḍa of the Sūtasaṁhitā of the Skandapurāṇa. The work treats of the Advaita Vēdānta and is

divided into 12 Adhyāyas, the names of which are given in the Tamil remarks below. As the subject-matter of this work is said to have been narrated by Brahma to the Dēvas, the work is also known as Piramagītai in accordance with its designation in the Sanskrit; but this work is referred to under the name given in the heading above, both in the Kuṟundiraṭṭu and Perundiraṭṭu and in the fifth stanza of this work. According to the printed edition the author is Tattuvadēśikanāyanār after whose Guru, Sorūpānandar, the work is apparently called.

Beginning:

அத்தி முகவனை
மத்தன் மதலையை
நித்த நினைபவர்
முத்தி பெறுவரே.

*　　*　　*　　*　　*　　*

கண்முதற் புலன்க ளந்தக் கரணங்கள் விளங்குமெ[ற்றா](த்தா)ற்
றண்மதி யருக்க னங்கி தாரகை விளங்கு மெ[ற்றா](த்தா)ல்
விண்முதற் பூதம் யாவும் விளங்கிடு மெ[ற்றா](த்தா) லந்த
வுண்மையைச் சிவப்பிரகாச வொளியினை யுளத்துள் வைப்பாம் (௨)

நித்த னிற்குண னின்மல னீடொளிச்
சுத்த னேகன் சுருதித் தொடர்பிலா
னந்த னென்னையு மாண்ட வருளினன்
றத்து வன்றிருத் தாளை வணங்குவாம். (௫)

மயலில் வானவர் கேட்ப மயக்கற
வயன்மு னுட்சொன்ன வாரணத் துட்பொரு
ளியலுமாசொரு பானந்தச் சி[ற்றி](த்தி)யென்
பெயரி னூற்றமி ழாலிங்கு(ப்) பேசுவாம். (௬)

*　　*　　*　　*

வேறு

மன்னிய கமலத் தோன்றாள் வானவர்வணங்கி யெல்லாம்
பன்னரு மறையருத்தம் பகரென வினவுமாறு
முன்னதின் மொழிந்து பின்னர் முளரியந் தவிசின்மேலோ
னின்னிய விருக்கிலத ரேயம தி[யி]யம்புமாறும் (எ)

வேறு

வான்றான் முதலாமனைத்துலகும் வானோர் முதலாம் வருபிறப்பு
மீன்றா னிருக்கிற் றயித்திரிய மியம்பும் பரிசை யியம்புவார்
மூன்றாமோ[ற்றி](த்தி)லுரைத்தாதி மூலப் பிரமந் தனைத் தேடச்
சான்றோர்சொன்ன நெறியை விடாச் சதுர்த்தத்தாலே சாற்றியபின்(அ)

சந்தோகத்திற் சட்டந்தா னுரைக்கும் பரிசைச் சதுமுகத்தோ
னைந்தாமோ[ற்றி](த்தி)லுரைத்தாறி லேழுமெட்டோங்கறைந்தான்
மைந்தார் முண்டங்கைவல்லிய மறையின்பொருளை வையமெலாந்
தந்தான் சத்த மத்தாலு மட்டமத்துஞ் சாற்றியபின்.

வேறு

அன்பினுலகில லோகம் படைத்தவனமரர்தங்கட்
கின்பமாரணு பி[றவற](ரக) தாரணத்திசை மயித்தி[ரி](ரி)யத்தை
யொன்பதாலுரைத்துப் பத்தா லுதித்த மூங்கார்க்கிதானும்
பின்பதா யந்தரியாமிப் பிராமண வி[ஷக](டய)ம்பேசி.

வேறு.

தாதா வேகா தசந்தன்னிற் றக்கோர் சொல்லுங் கடவல்லிச்
சுவேதா சுவேதரமெடுத்துரைத்துச் சொன்னதெல்லாந் தொகுத்
[தொன்றாற்
றாய்தாவருளிச் செய்தத்தி[ன்]னீரா ரேத்தாற் சொல்லின்பப்
போதாலேயத்தோன் புகன்றபொருள்யானுந் தமிழாற்[ப]புகல்கின்றேன்
(கக)

வேறு

சூதமா முனியை நோக்கித் தொல்லைமா முனிவர் சொல்வார்
மாதவா வினவிற்றெல்லாம் வகுத்துநீ தொகுத்துச் சொனனு
யாதி[ணு](நா)ன் முகத்தோன் கீதையறியவாதரித்தோ மின்றென்
றோதிமா முனிகளெல்லா மீளவு முரைக்கலுற்றார். (க)

* * * *

பண்டொரு கற்பந் தன்னிற் பழமறைப் பொருளை யெல்லா
வண்டருங் கூடி யாய்ந்தங் கறியவா காமை யாலே
யெண்டரு மாதவத்தோ ரெய்தியே யிதனைக் கேட்பப்
புண்டரீ கத்தில் வாழும் புனிதனை நோக்கிப் போனார். (ச)

* * * *

முதலாவது பிரமாவை(த்) தேவதை[ய](க)ள் தெரிசி[ற்ற](த்த) வ[ற்றி](த்தி) யாயம் முற்றும். இரண்டாவது [அ](ஐ)தரேயவுபனிடத அத்தியாயம்.

* * * *

சின்மாத் திரமா யுள்ள வெறுஞ் சிவனேதிகழ்வான் யாதுக்கு
முன்மாத் திரமும் வேறில்லை முற்று மவனே மொழிவுற்ற
தன்மாத் திரமாயா[ற](ன்)மா வென் றுரைக்கு நாமத் தினையுடையான்
தன்மாத் திரமே யாகியவத் தன்மையான சங்கரன்றான் (உ)

End:

பிரமனு னீங்கள் பெற்றவிக் கீதை பேசிய கீதைகட் கெல்லாம்
பரமமாய் வேதா காரமா தலினாற் படிக்கலா மறையவர் தமக்கே
சுருதியா தலினாற் சூத்திரா திகளாற் சொல்லலா காதென வருளிப்
புரணமா யெல்லாக் கரணமுங் கடந்த பே(ாத)வின் பத்தினுட்புக்கான்.
(உச)

வேறு.

உத்தம மான கீதை யுரைத்தன னுவகை யோடும்
பத்தியாற் கேட்பார்க் கென்றும் பகர்ந்திடப் படுமீ தென்று
சுத்தவே தியர்க்குச் சொல்லிச் சூதனு ஞானக் கண்ணு
முத்தியா முருவே நோக்கி மோனமே யடைந்தி ருந்தான்.

இனியடு யெல்லாந் தன்பா லிறைவனின் னருள்ாற் பெற்ற
முனிவனை முனிவ ரெல்லா முடியுற வணங்கி யே[ற்றி](த்தி)
நனிமிக நானென் கின்ற பதப்பொரு ளுடி வேறே
ரனியமில் பிரம மாக வறிந்ததி[ ] (ச)யித் திருந்தார். (௩எ)

Colophon:

பனிரண்டாவது சுவேதாசு[வே]வதர வுபனிடத அ[ற்றி]த்தியாய மூற்றும். ஆக அத்தியாயம் ௰௨-க்குத் திருவிருத்தம், ௫௱சயஎ. பிரமகீதைமுற்றும்.

(கு-பு.)—

இது வேதாந்த சாஸ்திரங்களுள் ஒன்று. ஸ்காந்த புராணத்துச் சூதசம்ஹிதையிலுள்ள எஜ்ஞைய வைபவ கண்டத்தின் ஒரு பிரிவாக உள்ளது.

		Foll.
(1)	பிரமாவைத் தேவதைகள் தரிசித்த அத்தியாயம்.	1
(2)	ஐதரேயவுபநிடத வத்தியாயம்.	5
(3)	தைத்திரிய வுபநிடத வத்தியாயம்.	7b
(4)	கேனோபநிடத வத்தியாயம்.	13
(5)	சாந்தோக்கிய வுபநிடத வத்தியாயம்.	20b
(6)	ஷை	34
(7)	முண்டகோபநிடத வத்தியாயம்.	37
(8)	கைவல்யோபநிடத வத்தியாயம்.	42
(9)	கடவல்யுபநிடதத்தில் மயித்ரேயப் பிராஹ்மணத்தினருத்த முரைத்த அத்தியாயம்.	45
(10)	ஷை	48
(11)	கடவல்யுபநிடத வத்தியாயம்.	50
(12)	சுவேதாசுவதர வுபநிடத வத்தியாயம்.	55

எனப் பன்னிரண்டு பகுப்புக்களாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. ஐந்நூற்று நாற்பத்தேழு பாடல்களாலாகியது. பெருந்திரட்டு, குறுந்திரட்டு முதலிய பழைய நூல்களில் இந்நூலின் செய்யுட்களை மேற்கோளாக எடுத்துக் காட்டியிடத்தெழுதியிருப்பதனாலும், பாயிரம் 5-ஆம் செய்யுளானும் இதற்குப் பெயர் "சொரூபானந்தசித்தி" யென்று தெரிகிறது.

பிரமன் தேவர்களுக்குச் சொன்னமையால் "பிரமகீதை" என்று மூதநூல்போல் வழங்கப்படுவதுமுண்டு. நூலாசிரியர் தத்துவதேசிக நாயனாரென்று தெரிகிறது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல்முற்றும் இருக்கிறது.

No. 1507. சொரூபானந்தசித்தி.

SORŪPĀNANDAŚITTI.

Pages, 168. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 1a of the MS. described under No. 1435.

Complete.

Same work as the above.

Colophon:

ஆகக்கவி—நூறும்.

பனிரண்டாவது [ஸ்வேஷபாவ௵ாய](சுவேதாசுவதர வுபநிடத வத்தியாய)

முற்றும் ஆக அத்தியாயம் பன்னிரண்டிற்செய்த சொரூபானந்தசித்தி.

பிரமகீதை முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதி போன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

No. 1508. சொரூபானந்தர்கலித்துறையந்தாதி. SORŪPĀNANDARKALITTUṞAIYANDĀDI.

Pages, 19. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 39*a* of the MS. described under No. 1422.

Complete in 100 stanzas written in Kaṭṭaḷaikkalitturai metre.

In this treatise the author Tattuvadēśikanāyanār expresses his respectful devotion towards his Guru Sorūpānandar and his ardent desire to get salvation, getting rid of all worldly attachments.

Beginning:

நான்காவது கலித்துறை யந்தாதி, தத்துவசாரம்.

சொல்லன சொல்லின் பொருளன சொல்லுமனமுஞ் செல்ல
[வி](வி)ல்லன வுள்ளன யாவையு மாவன வென்னுடைய
கல்லன நெஞ்சங் கரைப்பன வன்பொ ரைப்பவர்க்கு
நல்லன நற்சொரு பானந்தர் பாத நளினங்களே. (க)

* * * *

இருக்கும் படியிது வாகினெம் மானிப் பொய் வாழ்க்கையினை
யொருக்கும் படியொன் றுரைத்தருளா யுதிக்கும் பொழுதுஞ்
சுருக்கும் பொழு திலாச் சுடரே சொருபா னந்தவென்
திருக்கு மறுக்கத் திருமேனி சாத்திய தேசிகனே. (ங)

End:

பரஞ்சுடரே சொருபா னந்த நாதவிப் பார்முதலா
மொரைஞ்சுட னேதின றுழலாத வண்ணமென் னுள்ளுருகிக்
கரைஞ்சுட னேருறக் கண்ணொளியே யுறத் தண்ணிய வென்
சிரஞ்சுட ரேதருசேவடி சேருன் றிருக்கண் வைத்தே. (கக)

வைத்தாய் மலரடிவாங்கிக் கொண்டா யென்னையுன்னைத் தந்த
பித்தா பிறவிப் பிணி மாறந்தே பெத்த முத்தியிலாச்
சித்தா சிவப்பிர காசா வென் சிந்தையுளே செறிந்துஞ்
சுத்தா தொழுவதல்லாலறியே னென்று சொல்லுவதே.

கலித்துறையந்தாதி முற்றிற்று.

(கு-பு.)—
இது, சொரூபானந்தர் விஷயமாகத் தத்துவதேசிகநாயனரியற்றிய நூல்களுள் ஒன்று. சொரூபானந்தர்மீது இவர்க்குள்ள பக்தி மிகுதியும், உலகப் பற்றுநீங்கி மோட்சமடைய வேண்டுமென்னும் விருப்பமும் இதில் நன்கு விளங்குகின்றன. நூறு கட்டளைக்கலித்துறைகளாலாகியது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1509. சொரூபானந்தர் சின்னப்பூ.

SORŪPĀNANDAR ŚINNAPPŪ.

Pages, 14. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 48*a* of the MS. described under No. 1422.

Complete in 100 stanzas.

A poem by Tattvadēśikanāyanar in praise of his Guru Sorūpānandar who is here represented as a great king. In this class of Prabandams technically called Sinnappū the ten classes of people generally associated with a king as emblems of regal power, viz., his priest, the captains of the army, his ministers, etc., are described in stanzas numbering on the whole 100, 90, 70, 50 or 30.

Beginning :

ஐந்தாவது சின்னப்பூ. தத்துவசரிதை.

ஏழு பிறப்பு மகல வெளிவந்து
சூழுஞ் சொருபானந் தச்சுடரே—வாழுவெலா
மித்தை யெனக்களிப்பார் மென்கமலச் சேவடிக்கே
பித்தை யெனக்களிப்பார் பேர். (க)

* * * *

ஓதி யுணர்வார்கட் கொன்றுந் தெரியாத
சோதி சொருபானந் தச்சுடரே—வாதிகடந்
தந்தமுத்தி மாற்றவ(ல்)வார் தப்புவார் சார்ந்தவரைப்
பெந்தமுத்தி மாற்றவல்லார் பேர். (உ)

End :

பன்னுந் தொறுங் கேட்குந் தொறும் பதைத்தெனது
வன்னெஞ் சுருக்கும்பா மாலையே—முன்னைமறை
வானு டரியார் மலரான்மகேசன் ம(ா)[ற்]
றூனு டரியாரதன் றூர். (கக)

ஆறு வொழுகிவரு மானந்தக் கண்ணீரான்
மாறு மணந் தரும்பா மாலையே—பாறுமுடல
வத்துருவ மாயினு னன்றென் பவ ரறியுஞ்
சத்துருவ மாயினுன் றூர். (ன)

Colophon :

சின்னப்பூ முற்றிற்று.

(கு-பு.)—

இந்நூல், சொரூபானந்தர் விஷயமாகத் தத்துவதேசிகநாயனுரியற்றிய நூல்களுள் ஒன்று. இப்பிரபந்தத்தினிலக்கணம்:—* நேரிசை வெண்பாவால் அரசனது சின்னமாகிய மலை, ஆறு, நாடு, ஊர், தார், மா, களிறு, கொடி, முரசம், செங்கோலாகிய பத்து அங்கங்களையுஞ் சிறப்பித்து விரித்து நூறு, தொண்ணூறு, எழுபது, ஐம்பது, முப்பது என்றுமெண்படக் கூறுவது. இங்கு இந்நூல் சொரூபானந்தர் விஷயமாகவுள்ளது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1510. சொரூபானந்தர் தசாங்கம் (பத்து). SORŪPĀNANDAR DAŚĀNGAM (PATTU).

Pages, 2. Lines, 8 on a page.

Complete.

Begins on fol. 55*a* of the MS. described under No. 1422.

A eulogistic Prabandam on Sorūpānandar written by his disciple Tattuvadēśikanāyanār and explaining ten things with reference to his Guru, such as his name, place of abode, country, the river and the mountain that are in his country, the means of conveyance used by him, his banner, etc.

Beginning:

ஆருவது தசாங்கம். தத்துவபோதம்.

(பேர்)

தாம மணிநிறத்துத் தத்தாய்[த்] தனைத்தருவா
ஞம மறிய நயந்துரையாய்—நாமஞ்
சொருபாவனந்தனென்று தூயமறைகள் சொல்லும்
பெருமானுக் கிட்டதெல்லாம் பேர்.

* * * *

(யாறு)

செஞ்சொற் பசுங்கிளியே செம்மேனி கொண்டெம்மை
யஞ்சற்க வென்றாண்டா னாறுரையாய்—வஞ்சக்
கருக்கெடுக்கு ஞானக் கணம்பொழியக் கண்ணீர்
பெருக்கெடுக்கும் பேரன்பு பேசு. (௪)

End:

செங்கனிவாய்ப் பைங்கிளியே தேசிகன்ற னுதாரஞ்செய்
கொங்கலர்த்தார் யானறியக் கூறிக்கா—ணிங்கெனுடை
லாமா லையனுக் ககமாலை மாற்றினர்தம்
பாமாலை யென்றே பகர். (௰)

Colophon:

தசாங்க முற்றிற்று.

* "நேருந் தசாங்கத்தை நேரிசை வெண்பாவா, லீரைம் பதுதொண்ணூ றீண்டெழுபா—னேரைம்பான், மேர்ந்துரைக்கிற் சின்னப்பூ" [பாட்டியல் ௨௦].

(கு-பு.)—
இது சொரூபானந்தர்மீது தத்துவதேசிகநாயனாரியற்றிய நூல்களுளொன்று. இதில், நாமம், ஊர், நாடு, ஆறு, மலை, வாகனம், கொடி, முரசு, படை, மாலை யாகியபத்தும் சொரூபானந்தர்க்கு இன்னின்னவெனக்கூறுவது. இது தொண்ணூற்றாறுவகைப்பிரபந்தங்களில் ஒன்று. பத்து நேரிசை வெண்பாக்களாலாகியது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1511. சொரூபானந்தர்நெஞ்சுவிடுதூது.
SORŪPĀNANDARNEÑJUVIḌUTŪDU.

Pages, 18. Lines, 6-8 on a page.

Begins on fol. 84*a* of the MS. described under No. 325 where it is stated as Neñjuviḍutūdu.

Complete.

A treatise bearing on Advaita Vēdānta in which the author Tattuvadēsikanāyanār is described as having sent his mind as a messenger to his Guru Sorūpānandar.

Beginning:

தந்தைதா யாவானுஞ் சார்கதியிங் காவானு
மந்தமிலா வின்பநமக் காவானு—மெந்தனுயிர்
தானகு வானுஞ் சரணகு வானுமருட்
வானுங் குரு.

படைப்போனுங் காப்போனும் பண்ணியவை முற்றுந்
துடைப்போனுந் தோத்திரஞ்செய் தேத்திக்—கிடைப்பரிய
செய்யசொரு பா னந்தன் சீராரம் போருகத்தா
ளையமறப் புணரு மன்புடையாய்—வெய்ய

End:

விண்ணப்பஞ் செய்து வினையே னடிகூடப்
பண்ணத் திருவுள்ளம் பற்றுவித்தங்—கண்ண
லருண்மாலை வாங்கிக் கொடாயெனக்காயு
மருண்மாலை வாராமுன் வா.

(அ)ல்லா வயனு வனங்கனு வன்னையாற்
பொல்லா வினையேன் புகுந்ததுய—ரெல்லாஞ்
சொரூபா னந்தற்குத் துயராறுத்தாட் கொள்ளும்
பெருமாற்கு நெஞ்சமே பேசு.

Colophon:

நெஞ்சுவிடுதூது முற்றும்.

(த-பு.)—

இந்நூல் சுத்தாத்வைதமதத்தைச்சார்ந்தது. தத்துவதேசிகநாயனுர் தமது ஆசிரியராகிய சொரூபானந்தசுவாமிகள் விஷயமாகத் தமது மனத்தைத் தூதுபோமாறு அனுப்பியதாக இயற்றியது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது. இக்காட்லாக்கின் 325-வது நம்பரில் (நெஞ்சுவிடுதூது) எனப் பெயர் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

No. 1512. சொரூபானந்தர்நெஞ்சுவிடுதூது. SORŪPĀNANDARNEÑJUVIḌUTŪDU.

Pages, 12. Lines, 9 on a page.

Begins on fol. 112*a* of the MS. described under No. 1422.

Complete.

Same work as the above.

(த-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இதன்கண் இந்நூல் முற்றுமுள்ளது.

No. 1513. சொரூபானந்தர்பிள்ளைத்தமிழ். SORŪPĀNANDARPIḶḶAITTAMIḺ.

Pages, 28. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 17*b* of the MS. described under No. 1422.

Complete.

Same work as that described under No. 325 of the D.C.S. MSS., Vol. II.

(த-பு.)—

இந்நூல் டிஸ்க்ரிப்டிவ் காட்லாக் 325-ஆம் நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளது போன்றதே. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

No. 1514. சொரூபானந்தர்வெண்பாவந்தாதி. SORŪPĀNANDARVEṆBĀVANDĀDI.

Pages, 15. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 31*a* of the MS. described under No. 1422.

Complete in 100 stanzas.

A Prabandam technically called Andādi composed by Tattuvadēśikanāyanār in praise of his Guru Sorūpānandar and bearing on Advaitavēdānta.

Beginning:

போதா லயத்தோனும் புளளார்கொடியோனு
மேதாதி யேதந்த மென்றறியார்—நாதா
சொரூபா னந்தா கடை யேன்றொண் டெந்துசெய்ய
விருபாதந் தந்தவா றென். (க)

தந்தா யெனவேத்தி[த்த](ற் ற)ன்னைத் தரவல்ல
சிந்தா மணியென் சிரமிசையே—தந்தபத
நண்ணுங்க ளெல்லீரு மப்பொழுதே மெய்ஞ்ஞானக்
கண்ணுங் களங்கைக் கனி. (உ)

* * * *

காணும் பொருளாகிக் கண்ணாகிக் காண்பவனு
யானு மவியு மாிவையுமாய்;ச்—தானுவுமா
யல்லாவா மென்பார்க் கறவதுவாய் நின்றானைச்
சொல்லாவா மலந்தாந் துணிந்து. (ரு)

End:

சொல்ல முடியாவாம் வேதந் துணையடிக்கு
நல்ல மிடியாள னரணனும்—வெல்ல
முடியாப் புலனுடையேன் மூலமா முத்திக்
கடியா னெனநிற்ப தாம். (கக)

ஆமே பிரமனுக்கு மாயனுக்கு நாயனார்
தாமே புகுந்தென் றலை(மிசை)யே—யேமுற
வேற்றுதற்கு நோற்றேற் கொழிய வெளிவந்து
போற்றுதற்குச் செம்பொனடிப் போது. (ஈ)

Colophon:

வெண்பாவந்தாதி முற்றிற்று.

(கு-பு.)—

• இது தத்துவதேசிகநாயனாரியற்றிய நூல்களுள் ஒன்று. சொரூபானந்தர் மீது பாடப்பெற்றது. வேதாந்த விஷயமானது. அந்தாதித் தொடையாலமைந்த நூறு வெண்பாக்களையுடையது. செய்யுள் நடை சிறந்தது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1515. சொரூபானந்தவுபநிடதம், உரையுடன்.

SORŪPĀNANDAVUPANIḌADAM WITH COMMENTARY.

Pages, 52. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 280*a* of the MS. described under No. 1060.

Complete.

Same text as that described under R. No. 145 (i), Vol. II, Part II, Tamil, together with a commentary. The name of the commentator is not given. The text contains 36 stanzas of which the first three are introductory; and in the last concluding stanza, it is stated that in the intervening 32 stanzas, the substance of 32 Upaniṣads is summarized.

Beginning:

மெய்யுடைய வடியார்மேல் விருப்புடையான்
கற்பூர விளக்குப் போலென்
பொய்யுடைய விருளக[த்து](ற்று)ம்
பொருளுடையா னருளுடையான் பொறியைந் தாலு
மெய்யுடைய மனத்தாலு மயக்குடையார் மதங்களைத்தா
மதங்க ளாக்கும்
கையுடைய முகமுடையான் கழலிணையைக்
கருத்தினிடை யிருத்தல் செய்வாம்.

எ-து. சத்தியத்தையுடைய பத்தர்மேல் விருப்பத்தையுடையவன் கற்பூர தீபம்போல [யெ](எ)னது பொய்யாகிய விருள்போலவரும் மயக்கத்தை யக[த்தி](ற்று)விக்கும் பொருளையுடையவன்(. . . . . - . . . . . .) கையுடைத்தாகிய முகத்துடையவன் இரண்டு பாதத்தையு மென்னுடைய கருத்தினிடத்திலிருத் துவாமென்றவாறு (க)

(இ)து விநாயக[த்]துதி.

* * * *

ஓதுசுருதிகளுன்கனுபதிடதமெண்ணுன்கினுரைகடேர்ந்து
போதுமொருவேதாந்த சொருபானந்தப்பெயரைப்புனைந்த[னு](நூலை)
நீதிபெரியோருரைப்பாரதனை யனபொன்றில்லாதெ[ன](ந)ஞ்சினுவியா
னுதரவுகொடுபிதற்றியெனதறியாமையை வெளியாயாக்கினேனே.

என்பது, சொல்லப்பட்டவேதம்(நா)ன்கிலுண்டான (. . . .) என தறியாமையை வெளிசெய்தேனென்றவாறு.

இவையவையடக்கங்கூறியது.

இவை மூன்றுகவியும் பாயிரம்.

பொன்போலு மிலங்குமனஞ் சஞ்சலத்தாற் குரங்காம்
புத்திவிசா ரித்தறியும் பொலிவதனு லரவாந்
தன்போ(லு மிலை)யெனலா லகங்கார மதமாத்
தனைநிகராஞ் சித்தமொரு தன்மையினு னுயா
மின்போலுஞ் சலனமன மசையாத[ணி](நி)றுத்தி
விசாரிக்கும் புத்தியினை மெய்ப்பொருட்பால் விடுத்தே
வன்போடு வரும்மகங்கா ரத்தினையுங் கடிந்தால்
வைத்தவிடத் திருந்து சித்த மகத்துவமுந் தருமே.

எ-து. [யி](இ)ச்சையினது சொரூபமாயிருக்கப்பட்ட பொன்போலும் பிரகாசத்தினையுடைய மனம் சஞ்சல வியாபாரத்தினால் குரங்கு(போ லாம்), கண்ணே செவியாகச்சிலமந்திரங்களை[ய](யும)றியும் பாம்புபோலப்

புத்தியும் விசாரத்தினுல் சகலத்தையும் அறியும். (. . . . . . .) சித்த மானது வாசனுரூயமாய்ப் புத்திக்குச் சாக்ஷியான சைதன்னியத்தைப் பிர காசம்பண்ணும்.

இதன் கருத்து : ஞானசாதனத்திற்குக் காரணநிலைமை கூறுகின்றது. (௯)

End:

ஏற்றுபிரபஞ்சமதே நித்தியமென்றும் பிரமமென்பதில்லையென்றுந்

சா[த்து](ற்று)பிரபஞ்சமெல்லா மனித்தியமென்றும் பிரமமதுதானேயாகி வேற்றுடல்வேற்றுடலாகி விரிந்துணரப்பெறு[வ](ம)து வேதாந்தஞானம்.

எ-து. பொருந்திய பிரபஞ்சம் நித்தியம். பிரமம் சத்தியம். சரீரமே தானென்றிருப்பது வஞ்ஞானியினனுபவம் (. . . . . . .).

ஞானி யஞ்ஞானியினது அனுபவங்கூறியது. (௩௰௨)

[யி](இ)ந்தமுப்பத்[துரெ](திர) ண்டு செய்யுளுமுபநிடதம்.

இருளக[த்தனு](ற்றுநா)ல் வேதத்துப[ணி](நி)டத
  மெண்ணுன்கு மெங்கோன்சொன்ன
பொருளதனை நெஞ்சகத்தே சவுபாக்கிய
  குருவெனுமப் பொருளினேடு
மருளகலும் படியக[த்தி](ற்றி)த் தமிழ்போலு
  மதனையொரு வழியெண்ணுன்கா
யருளகத்தி விருந்துரைத்த வதி[ர]சயமெவ்
  வதி[ர]சயமற் றறிகிலேனே.

எ-து. மயக்கத்தைநி[வற்](வர்த்)திபண்ணுஞ் சதுர்வேதத்திலுமுண்டான வுப[ணி](நி)டத்து முப்பத்[துரெ](திர)ண்டினு முண்டான (. . . .) முப்பத்திரண்டு செய்யுளாக அருளாகிய அகத்திலிருந்து சொன்ன அதி[ர]சயமமெவ்வதி[ர]சயமோ தெரியப்படுகிலேனென்றவாறு.

ஆகச்செய்யுள் (௩௰௩).

Colophon :

சொரூபானந்தவுரை முற்றும்.

நிசானந்தானுபூதி ரசாவேசவனந்தசாந்தரசாமிருதானந்த சமுத்திர ஸ்வரூபாகார ஸ்ரீபரமமன்னு[ற்](ர்)தேசிக சு[ப](வ)ாமிகள் பாத பத்மங்களை சதாசிரசாய் வகிக்[கு](கி)றேன் [யி](இ)திற் சமுசயமில்லை.

சதாசிவபி[ற](ர)மமே சத்தியம்.

(கு பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக் 145 (i) நம்பர் பிரதிபோன்றது. அதில் இல்லாத உரைப் பகுதி இதில் உள்ளது; உரையாசிரியர் பெயர் முதலியன தெரியவில்லை. முற்றும்

No. 1516. சொரூபானந்தவுபநிடதம், உரையுடன். SORŪPĀNANDAVUPANIḌADAM, WITH COMMENTARY.

Pages, 85. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 1490.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது; இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது. எழுத்துப் பிழைகள் மிகுதியாக உள்ளன.

No. 1517. சொரூபானந்தவுபநிடதம், உரையுடன். SORŪPĀNANDAVUPANIḌADAM WITH COMMENTARY.

Pages, 38. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 85*a* of the MS. described under No. 1482.

Complete.

Same work as the above; a brief note of what the reader has gathered from a study of the work is added in the last leaf.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதி போன்றது. இதில் "தெரியப்படுகிலேன் என்றவாறு" என்று முடிந்தபின்னர், "ரெண்டாவரி யுள்ளடி என்றது. பொருந்தின பிர பஞ்சம் நித்தியம், பிரமம்சத்தியம், சரீரமேகானென்றிருப்பது அக்கியானியி னனுபவம். பிரபஞ்சம் அசத்து, சரீரமனித்தியம். சரீராதி பிரபஞ்சமெல் லாம் தடத்தமாக[யி](வி)ருக்கப்பட்ட சிவசாட்சி சைதன்னியமே தானென் றறிவது வேதாந்த ஞானம். ஞானி அக்கியானி அனுபவங்கூறியது. உ" என்னும் பாகம் அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. இந்நூல் இதில் முற்றுமி ருக்கிறது. இதன் ஏடுகளின் ஒருபுறம் செல்லரிப்புண்டுள்ளது.

No. 1518. சொரூபானந்தவுபநிடதம், உரையுடன். SORŪPĀNANDAVUPANIḌADAM WITH COMMENTARY.

Pages, 81. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 1489.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதி போன்றது; இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

No. 1519. சொரூபானந்தவுபநிடதம், உரையுடன். SORŪPĀNANDAVUPANIḌADAM WITH COMMENTARY.

Pages, 48. Lines, 7–8 on a page

Begins on fol. 154*a* of the MS. described under No. 1061.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன் நம்பர் பிரதி போன்றது; இதன்கண் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1520. சொரூபானந்தவுபநிடதம்.

SORŪPĀNANDAVUPANIḌADAM.

Pages, 18. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 51*a* of the MS. described under No. 1060.

Same work as that described under R. No. 145 (*i*) *ante* of Triennial Catalogue, Vol. II, Part II, Tamil.

Complete but without the last concluding stanza.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக் 145 (i) நம்பர் பிரதி போன்றது; "இரு அகற்று" மென்னும் இறுதிச்செய்யுள் மட்டும் இதிலில்லை.

No. 1521. சொரூபானந்த வுபநிடதம்.

SORŪPĀNANDAVUPANIḌADAM

Substance, palm-leaf. Size, $8\frac{3}{4} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Pages, 60. Lines, 9 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதிபோன்றது; இதில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

No. 1522. ஞானக்கும்மி பாட்டு.

ÑANAKKUMMIPĀṬṬU.

Pages, 12. Lines, 6–7 on a page.

Begins on fol. 182*a* of the MS. described under No. 802.

Complete.

A treatise bearing on Advaita Vēdānta written in the form of Kummi songs. The name of the author is not stated.

Beginning:

கும்மியடிப் பெண்ணே கும்மியடி குருபாதங் காணவே கும்மியடி
நம்(மையா)ண்டுகொண்ட சற்குரு நாதனும்வாரு(ரா)ன் கும்மியடி. (க)

* * * *

ஆதியந்தமின்னதென்றுதி வேதன் காண்கிலா[ர்]
வீதியாக நின்றதொன்றை நினைத்துக் கும்மியடியுமடி. (ரு)

End:

என்னகத்து ளெண்[ணே](ணெய்) போல வெ[ய](வ)ங்குமாகி நின்றதோர்
வள்ளல் சங்கரன்றனை வாழ்த்திக்கும்மியடியுமடி. (சுயக)

ஞானக்கும்மி முற்றுமடி நாதாந்தக் கும்மி மு[த்து](ற்று)மடி
மோனக்கும்மி முற்றுமடி மோனந்தக்கும்மி மு[த்து](ற்று)மடி. (சுயஉ)

ஞானக்கும்மி பா. ௰ மு[த்து](ற்று)ம்.

Colophon:

(கு-பு.)—

இது வேதாந்த விஷயமானது; கும்மிப்பாடல் என்னும் ஒருவகைப்பாடலாலாகியது. நூலாசிரியர் இன்னாரெனவிளங்கவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1523. ஞானச்சோபனம்.

ÑĀNACCŌBANAM.

Substance, palm-leaf. Size, 10¼ × 1¾ inches. Pages, 16. Lines, 8—11 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Begins on fol. 7*a*. The other work herein is Ahappēysiddarpāḍal 1*a*.

A treatise on Advaita Vēdanta. It criticises and condemns certain systems of thought, such as Jainism, Buddhism, etc. The author is Tiruvēṅgaḍanāthayyar, son of Mādaipperumāḷ, as can be made out from some of the stanzas towards the end. The author has written another work called Meyññānaviḷakkam, the style of which differs much from that of the work described here.

Beginning:

பூவிலைசந்த குழல்மடவார் புகழ் சோபனந் தமிழ் பாட(க்)
கோவியர் மோகனரான கோபாலர் பதந்துணையே
சுகமொழியைத் தாக்குமிந்தச் சோபனச்செந் தமிழ் பாட(ச்)
செகதலத்தில் மயல் விளக்குஞ் சிலைக்காமன்றுணையாமே.

ஆதிப் பெண்காள் சோபனமே
அற்புதப் பெண்காள் சோபனமே
நீதிப் பெண்காள் சோபனமே
நியமப் பெண்காள் சோபனமே.

* * * *

மாயை யிலந்தக் கரணன் பிறந்தான்
மானுபி மானங்கூடப் பிறந்தான்
நேய புதிதொரு பெண்ணும் பிறந்தா
ணிலையில்லாச் சமுசாரம் வாழவே வந்தாள்
கர்மமாஞ்சில கற்பகம் பூத்தது
காயமாம் பலகாய்களுங் காய்த்தது
தர்மம் பாவ பழங்கள் பழுத்தது
சார்சொர்க்கநரகங்களாச்சுது.

End:

குறியுங்குணமு மொழிந்தேனே
குறையாத வத்துவுமானேனே
போனத்தை மோழை நினையேனே
பிறந்தவருத்தமும் வேண்டேனே

* * * *

காசாம்புவண்ணருக்கு மங்களமே மங்களமே
ராதைமண வாளருக்கு மங்களமே மங்களமே
யெங்கள் கோபால மாதவர்க்கு மங்களமே

வேதியன் மா(தை)தப் பெருமாள் குமாரன்
வேந்தர்தொழுந்திருவேங்கடநா(தை)தயன்

போதகச் சோபான(ப்) பாடல் படித்தோர்
பேரின்பம் பெற்று(ப்) பொருந்தி வாழ்வோர்.

மாதவர் வாழி கோபாலர் வாழி
மண்ணின்று வாழி மழைமுகில் வாழி
போதகச் சோபான(ப்) பாடல் படித்தோர்
பேரின்பம் பெற்றுப் பொருந்திவாழ்வோர்.

Colophon:

ஞானச் சோபனம் எழுதி முடிந்தது; முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது அத்வைதவேதாந்தவிஷயமானது. மாதைப் பெருமாளையரின் குமாரரான திருவேங்கட நாதைய ரென்பவரால் இயற்றப்பட்டதென்று இறுதியில் உள்ள சில கண்ணிகள் தெரிவிக்கின்றன; அவர் இயற்றிய மெய்ஞ்ஞான விளக்கத்திற்கும் இதற்கும் செய்யுள் நடையில் மிக்க வேறுபாடுண்டு; அதிற் கண்டிக்கப்பட்டிருத்தல்போல இதிலும் பலமதங்கள் கண்டிக்கப்பட்டுள்ளன.

No. 1524. ஞானப்புலம்பல். ÑĀNAPPULAMBAL.

Pages, 3. Lines, 8–9 on a page.
Begins on fol. 15*a*. of the MS. described under No. 1061.
Complete.

A treatise setting forth in 28 stanzas that knowledge or intelligence is Brahmam and that every thing else is unreal and only phenominal. The name of the author is not given.

Beginning :

ஆலயந்தேடி யலைந்து திரிந்ததும் போது
மாகமே கோயி லறிவே சிவலிங்க நெஞ்சே (க)

சாலோகம் வேண்டிச் சரியைகள் செய்ததும்போதுந்
தன்னையறிந்தாற் றவமேன் விரதமேநெஞ்சே (உ)

* * * *

ஆசானைத் தேடி யலைந்து திரிந்ததும் போது
மறிவே குருவென் றறிவா லறிந்துகொ ணெஞ்சே (௩)

End :

பதிபசுபாச விசாரணை பண்ணுவதும் போதும்
பதியைவிடப் பசு பாசங்க ளெங்ஙன நெஞ்சே
(. . . . .) (கக)

ஊனென் றுடலை யொழித்தி மதிரிந்ததும் போது
முள்ளமொடுங்க வுடலுமொடுங்குமென்னெஞ்சே. (உஅ)

ஞானப்புலம்பல் முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது வேதாந்த விஷயமானது; அறிவே பிரமமென்றும் மற்றவையெல்லாம் பொய்யென்றும் கூறுவது. 28 பாடல்களாலாயது. நூலாசிரியர்இன்னாரென விளங்கவில்லை.

No. 1525. ஞானவாசிட்டத்திரட்டு.
ÑĀNAVĀSIṬṬATTIRAṬṬU.

Pages, 86. Lines, 7–9 on a page.

Begins on fol. 81*a* of the MS. described under No. 271.

Complete.

Same work as that described under No. 293(*m*) of the Triennial Catalogue of MSS., Vol. II., Part II.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக் 293 (*m*) நம்பர் பிரதிபோன்றது. இதில் இது முற்றும் உள்ளது.

No. 1526. ஞானவாசிட்டத்திரட்டு.
ÑĀNAVĀSIṬṬATTIRAṬṬU.

Pages, 280. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 77*a* of the MS. described under No. 252.

Contains 647 stanzas.

This work is different from those described under R. Nos. 143 and 293 (*m*) of the Triennial Catalogue of MSS., Vol. II, Part 2, Tamil though akin to them in character.

Beginning :

பொன்னுல கத்தினிற் புவியில் வானத்தி
லென்னுடை யுட்புற னிலங்கு கின்றது
மன்னுயர் சோதியே வடிவ தியாதுமாய்த்
தன்னுவ தெப்பொரு டொழு திறைஞ்சுவாம்.

திகழு [ஞ](நா)ன் முகன் முதற் றேவர் முனிவருஞ்
சகலவே தங்களுஞ் சாத்தி ரங்களும்
புகலுஞா னத்திறுற் புராண மானது
நிகரில்வா சிட்டமா நிபுண ஞான நூல்.

*   *   *   *

அவிவேகிக்குப் பாரஞ்சாத்திரமெய்ய[ழி](றி)விலோர்க் கங்கம்பாரம்
நவில்சாந்தியில்லாதோர்க்குளம்பாரமவாவினர்க்குஞானம்பாரஞ்
செவிதான வுருவானுள மனம்புத்தி யாங்காரஞ் செயல் சொல்லெல்லாங்
குவிபார மாஞ்சுமடர் சுமைபோலப் புந்திநலங் கூடாதார்க்கே   (கஉ)

End :

இங்குப் பன்னும் பலவாலென் னியம்பு சுருக்க மிதுகேளாய்
சங்கற் பந்தான் பவபந்தஞ் சங்கற்பந் தீர்ந்தது முத்தி
பங்கற் றெல்லை யழிவலேவு பவமற் றூலு மறிவுருவே
தங்கச் சகங்க ளென நோக்கிச் சுகமெப்படி யப்படிநிற்பாய்.

*   *   *   *

என்னுவசிட்ட முனிராமற் கிசைத்தா னென்று வான்மீகி
சொன்னு னூறு யிரங்கிரந்தந் தொகையைப் பரத்து வாசனுக்குப்
பின்னு ளிலா றுயிரத்தைப் பிரித்தா னில்வா றுலகுய்யப்
பன்னு மறைதேர் கான்மீர பண்டி தப்பேர் பரமகுரு.

*   *   *   *

மலரோன்வாழி நாமாது வாழி வசிட்ட முனிவாழி
யுலகா ளிராமன் மிகவாழி யுயர்வான் மீகி முனிவாழி
நலமார் பாரத் துவச முனி [ஞ](நா)ளும்வாழி வாசிட்டம்
பலமா வாழி கான்மீர பண்டி தப்பேர் முனி வாழி[வாழி].

யோக கதை முற்றும்.

ஆக, கதை ௪௰௨-க்கு விருத்தம் ௬௱௪௰௭.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக் 143, 293 (m) நம்பர்ப் பிரதிகளினும் வேறானது. இந்தப் பிரதியில் 647 செய்யுட்களே உள்ளன.

No. 1527. ஞானவாசிட்டத்திரட்டு.
ÑĀNAVĀSIṬṬATTIRAṬṬU.

Substance, palm-leaf. Size, 11 × 1⅝ inches. Pages, 174. Lines, 9 on a page. Character, Tamil. Condition, fair. Appearance, old.

Contains 477 stanzas.

Similar to the work described above

The last three stanzas are wanting.

Colophon:

சாஎம்எ. சற்குருவே நமஃ

சித்திரபானுஞு வைதை[யி]மீ கடுவ [பவுற்னம்] (பௌர்ண)மாவாசை பூச நட்சத்திரம் நா[யத்து](யிற்றுக்)கிழமை ஞானவா[தி](சி)ட்ட[ரஞ்](ச்)சுருக்கம் எழுதிமுகிந்[து](த)து முற்றும். அருமை லெட்சுமண [ஞ]நாயக்க[ற்](ர்) வாசிக்கின்றது ஸதாநித்தகாலமு மறக்காமல் கூமய்யை (?) மணியக[ற](ார) ராமசுவாமி பிள்ளை பே[ற](ர)ன் அடியேன் மருத[ஞ](நா)யகம் பிள்ளை[கய்](கை)யெழுத்து.

(௧-பு.)—

இது முன்பிரதியைப் போன்றது. நூற்பயன் முதலியனவுணர்த்தும் இறுதிச்செய்யுண் மூன்றும் இதிலில்லை. இதிலுள்ள செய்யுட்களின் தொகை 477 எனக் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. முன்பிரதியில் 647-எனக்காணப்படுகிறது.

No. 1528. ஞானவாசிட்டத்திரட்டு.
ÑĀNAVĀSIṬṬATTIRAṬṬU.

Pages, 73. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 186*a* of the MS. described under No. 1231.

Contains 229 stanzas

Similar to the work described above: neither the name of the compiler nor the date of compilation is given. The heading Sukar-vāsiṭṭam is given in the beginning of the work.

Beginning:

சுகர்வாசிட்டம்.

திகழு[ஞ](நா)ன்முகன் முதற் றேவர் மூவருஞ்
சகலவே தங்களுஞ் சாத்தி ரங்களும்
புகலுஞா னத்திறம் புரண மானது
நிகரில்வா சிட்டமா நிபுண ஞான நூல்

அவிவேகிக்குப் பாரஞ்சாத்திரமெய் யறிவிலோர்க் கங்கம்பார
நவில்சாந்தியில்லாதோர்க்குளம்டார மவாவினர்க்கு ஞானம்பாரஞ்

செவிதான வுருவாளுண் மனம்புந்தி யகங்காரஞ் செயல்உ
குவிபாரமாஞ் சுமடர்சுமைபோலப் புந்திநலங்கூடாதார்க்கே. (உ)

விடவரு ப ைசவுதோன்றிவிடையத்தின் மீண்ட நெஞ்சன்
வடவரை யுறையுந்தாதை மருங்குற வெய்தியிந்த
விடருறு மா ாயவந் தெங்ஙன மிறப்ப தெங்ஙன்
றொடர்பிலா ருடையதெம்மட் டென்றிதுதோன்றிற்றென்றான் (ஙு)

(.

சுத்தவாதனை[து](தொ)டரிலதனுன் மெல்லத்
தூயபரபதம் பெறுவை சுத்தமல்லாப்
பெத்தவாதனை[து](தொ)டரிற் றுன்பமாக்கும்
பெரிதுவருந்தியு மிதனைப்போக்கவேண்டும்
வைத்தசுப மசுபமெனும் வழியிரண்டால்
வாதனையா நதிபெருகும் வருத்தத்தாலே
மெத்தமுயன் றசுபவா தனையைத் தள்ளி
மிக்க சுப வாதனையின் மேவிநிற்பாய். (ச)

End:

சோகநன்மை தீமைகளைச் சூழ்வுற்றிருந்துஞ் சமமாகிப்
பாகமின்றிக் கற்[ப]போலப் படிந்துநிற்பாய் பலபிறவி
மோகமகலு மவ்வளவு முயலுந்தனது முயற்சியினு
ளகமலையாய் சுகதுக்க நடுவுள்ளதுநீ நாடலையாய். (உஉ௬)

ஊறுவனர்த்தந் தருமிச்சையொருகால் வரினுமப்போதே
யாறுவிடயத்துணர் வின்மை யான வதனு லறுத்திடுவாய்
கூறுமிச்சை பலவடிவாய்க் கோத்ததெனினு மிவ்வுடலின்
மாறாதானவாதனையை மாற்றுதிராது வுணர்வின்மை (உஉஎ)

(. . . .)

இங்குப்பன்னும் பலவாலெ னியம்பு சுருககமிது கேளாய்
சங்கற்பந்தான் பவபந்தஞ் சங்கற்பந் தீர்த லதுமுத்தி
பங்கற்றெல்லை யழியலைவு பவமற் றுறுமறிவுருவே
துங்கச்சங்க மெனநோக்கிச் சுகமெப் படியப் படி நிற்பாய் (உஉக)

முற்றிற்று.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதியினும் வேறுஃது. ஞானவாசிட்டத்தில் உள்ள சில செய்யுட்கள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இதைத் தொகுத்தவர் பெயர், காலம் முதலியன விளங்கவில்லை. இந்நூலின் தலைப்பில் 'சுகர் வாசிட்டம்' என்று இதற்குப் பெயர் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதில் இருநூற்றிருபத்தொன்பது செய்யுட்களே உள்ளன.

No 1529. ஞானவாசிட்டம்.
ÑĀNAVĀSIṬṬAM.

Substance, palm-leaf. Size, 13¼ × 1½ inches. Pages, 402. Lines, 10 on a page. Character, Tamil. Condition, good. Appearance, old.

Complete.

Same work as those described under R. Nos. 138 and 260 of the Triennial Catalogue of MSS., Vol. II, Part 2.

Colophon :

யோகசத்தபூமி[வு](யு)பாக்கியான முற்றும். ஆக, கதை சாரு-க்கு, காப்புட் படத் திருவிருத்தம் உகருயகூ. விளம்பிஞுல [அற்](ஐப்)பசிமீ உகஉ சனிவாரம் [ஸ](ச)ட்டிதிதி, உத்திராட நட்சத்திரம், இப்பேர்க்கொ[ந](ந்)த சுபதினத்தில் திருவல்லிக்கேணியிலிருக்கும் ம-ா-ா-ஸ்ரீ வெங்கிட்டி முதலியாருக்கு வாத்தியார் வெங்கடாசலம் எழுதின வாசிட்டம்.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக் 138, 260 ஆம் நம்பர் ப்பிரதிகளைப் போன்றதே. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

No. 1530. ஞானவாசிட்டம்.
ÑĀNAVĀSIṬṬAM.

Pages, 48. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 25*a* of the MS. described under No. 1212.

Incomplete.

A Tamil rendering in prose of the Sanskrit work Jñānavāsiṣṭham described under No. 1982 of the D.C.S. MSS., Vol. IV, Part I, and ascribed to Kāśmīrapaṇḍita. It deals with the Advaitavēdānta. The Tamil translator's name is not given.

Beginning :

ஞானவாசிட்டமுரை.

பிரமமே சத்தியம் ; சொர்க்கத்திலேயும் பூமியிலேயும் உள்ளும்புறம்பும் பார்க்கிறதுமாய்ப் பார்க்கப்பட்டதுமாயெல்லாந்தானுயிருக்கின்ற ஆன்மாவுக்கு நமஸ்காரம்.

வாசிட்டகதையாவதென்னவென்றல்: வைராக்கிய முமுட்சுதத்துவம் உர்பத்தி திதி உபசமனம் நிர்வாணமென்று ஆறுபிரகரணமாயிருக்கும். இதில்வைராக்கியப் பிரகரணம் முதல் ஆரம்பித்துச் சொல்லுகிற பிரகாரம் :—

ஒருநாள் போதாதிதியாயிருக்கிற பரத்துவாசர் ஏகாந்தமாக வால்மீகிரிஷியைக்கண்டு பிரீதியோடே நம[ஷ்](ஸ்)காரம் பூசை பண்ணிக் கைகூப்பிக் கொண்டு கேட்கிறுர் :—

சுவாமீ! உம்முடைய கடாட்சத்திஞலே சகலவேத சாத்திரரகசியமும் அறிந்தவனுனேன். லோக சனங்கள் சன்ம சம்சாரபாவத்திலே விழு

பட்டு அவ்வியானந்த பதத்தை அடைகிற மார்க்கம் எனக்குச் சொல்லவேணு மென்று விண்ணப்பஞ்செய்த பாரத்துவாசரை(ப்) பா(ர்)த்து வால்மீகர் சொல்லுகிறார் :—

நீ[ய்] நன்றாய்க் கேட்டாய் ; நீயே கேட்க யோக்கியத்தன். ஆதியந்தமான மொகதமதுராமாபோல மார்க்கத்தைச் சொல்லுகிறோம் :—

End :

சகல காரணங்களுக்குங் காரணமான ஆன்மா (. . . . . . .) சேஷ்டிக்கும் அதனுடைய சொரூபம் எப்படிக்கொத்ததென்றாற்கேளும் :—

தன்னுடைய சொரூபம் மூருக்கால் கண்டபதார்த்தமாய(ப்) பார்க்காம லிருக்(கிற)தே ஆன்மசொரூபம் ; அந்தச் சொரூபத்திலே இருக்கிற போது வாயு முதலான வஸ்துக்கள்மேலேபட்டாலும் தெரியாமலிருக்கிறதே அதே ஆத்ம சொரூபம்.

சொப்பனமும் சாக்கிரமும் வேறே பிமுகமில்லாமலிருக்கிறதே ஆத்ம சொரூபம் ;

அறிவுஅறிகிறது அறியப்பட்டது எங்கேபிறந்து எங்கேயிருக்கிறதோ அது ஆன்ம சொரூபம்.

பூரணமாய் செட்டு . . . .

* * * * *

(கு-பு.)—

இது அத்வைத சாஸ்திரங்களுள் ஒன்று. இதை வசன நடையில் எழுதியவர் பெயர்முதலியன தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமில்லை.

No. 1531. ஞானவிநோதன்கலம்பகம்.
ÑĀNAVINŌDANKALAMBAKAM.

Pages, 41. Lines, 8-9 on a page.

Begins on fol. 85*a* of the MS. described under No. 1061.

Complete.

A kind of Prabandam called Kalambakam composed by Tattuvarāyar in praise of his Guru Sorūpānandar and bearing on Advaita Vēdānta as taught by the latter to the former.

Beginning :

ஞானவிநோதன் கலம்பகம், தத்துவவித்தை.

காப்பு.

நேரிசை வெண்பா.

அடியேனை யாள வருண்மேனி சாத்திப்
படிமீதின் வந்த பரனே—கொடியேனென்
றெண்ணு திமைப்பளவி னிங்ஙனே வீடளித்த
கண்ணு கடைபோகக் கா.

நூல்.

மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

ஒன்றாயும் பலவாயு முருவாயு மருவாயு
மன்றாயு மின்றாயு மறிவேயுன் னருளுருவம் (க)
மணங்கமழுஞ் செழுங்கமல மலரடிக்கு வடிவுணர்ந்தா
ருணர்ந்ததுவே வடிவாகு முணர்வேதின் னொளியுருவம். (உ)

தன்னியல்பு வானவருந் தாமறியா ராயினுமென்
சென்னியினின் றொழியாத [த்]திருவடித்தா மரை மலரே. (ய)

End :

விருத்தம்.

வையமினி யெனைப்புகழ்ந்தென் மற்றெனையிக
ழ்ந்தாலென் மாறுதென்றுஞ்
செய்யவள்வந் தென்னுடனே செறிந்திருந்தென்
பி[றி](ரி)ந்திருந்தென் சிதையாதென்று
மையமறவிருந்தெ னும் பழிந்தாலென்
னுக மழிவதனாலுண்டோ
ஐயசொரு பானந்தன் றுணையடியென்
றலையாரச் சூடி னேற்கே.

வெண்பா.

சூடினேன் பாதஞ் சொருபானந்தச் சுடரைப்
பாடினேன் பண்டை யடியாரிற்—கூடினேன்
கண்டேன் களிகூரக் காயம் படைத்ததனு
லுண்டே[ா]ன் பெறுதபய னென்று. (கக)

Colophon:

ஆக கவி ாயஙு. ஞானவிநோதன் கலம்பகம் முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது, சொரூபானந்தர் விஷயமாகத் தத்துவராய ரியற்றிய நூல்களுளொ ன்று; வேதாந்தவிஷயமானது. சொற்செறிவும் பொருட்பொலிவும் அமை யப்பெற்றது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1532. ஞானவிநோதன்கலம்பகம்.
ÑĀNAVINŌDANKALAMBAKAM.

Pages, 37. Lines, 7–8 on a page.

Begins on fol. 49*b* of the MS. described under No. 325.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கி றது.

No. 1533. ஞானவிநோதன்கலம்பகம்.
ÑĀNAVIṆŌDANKALAMBAKAM.

Pages, 36. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 408*a* of the MS. described under No. 1061.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1534. ஞானவிநோதன்கலம்பகம். ÑĀNAVINŌDANKALAMBAKAM.

Pages, 24. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 74*a* of the MS. described under No. 1422.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியின்கண் இந்நூல் முற்றுமுளது.

No. 1535. ஞானவுலா. ÑĀNAVULĀ.

Pages, 16. Lines, 9 on a page.

Begins on fol. 49*a*. of the MS. described under No. 1214.

Complete.

A treatise of the Ulā class of Prabandam described under R. No. 21 of the Triennial Catalogue of MSS. and bearing on Advaita Vēdānta. From the last stanza it is inferred that this work must be the production of one Śaṅkarācārya. It is different from the Ñānavulā of Tattuvadēśikanāyanār.

Beginning:

ஞானவுலா.

சீரான காசிச் சிதம்பரத்தி லேகுடியாய்ப்
பேரான நெஞ்சமே பேசக்கே—ளாராய்ந்
துன்னை யுணர்ந்த படியுவ[கத்கு](கி)ல் ஞானவுலாத்
தன்னை விரித்தறிவாற் றூன்பாடப்—பின்னை
வஞ்சப் பிறவியிலே வாராம லெ[ன்னுழு](ந்நாளு)ந்
தஞ்சப் பரஃதைநீ சார்ந்திடுவாய்—நெஞ்சேகேள்.

End:

கொண்ட

சங்கரா சாரி தமிழா லுரைத்த வுலா
விங்காருங் 5[த்துயி](ற்றி)யம்பினோர்—கங்காளர்
பாதம் பெறுவர் படியி லுலகா[ம்](ள்)வர்
வேதம் பெறுவர் மிகுஞான—மோது
குருவா யனைவோர்க்குங் குணமுடைய ராகித்
தருவா யிருப்பரெனச் சா[த்து](ற்று).

Colophon:

காரணைசாரியார் பாதமுஞ்சிக்கவேணும்.
ஞானவுலாமுற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் வேதாந்த விஷயமானது. இந்நூலின் இறுதியில், "சங்கராசாரி தமிழாலுரைத்த வுலா" என்றிருப்பதனால், சங்கராசாரியாரென்னும் பெயரையுடைய ஒருவரால் இயற்றப்பட்டதெனத் தோற்றுகிறது. எழுத்துப் பிழைகள் மிக. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது. தத்துவ தேசிக நாயனாரியற்றிய ஞானவுலாவினும் இதுவேறானது.

No. 1536. ஞானவுலா.
ÑĀNAVULĀ.

Pages, 11. Lines, 5 on a page.

Begins on fol. 41*a* of the MS. described under No. 1036.

Incomplete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்தவுலா முற்றுப் பெறவில்லை.

No. 1537. ஞானவுலா.
ÑĀNAVULĀ.

Substance, palm-leaf. Size, $10\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Pages, 10. Lines, 8 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, new.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

No. 1538. ஞானவுலா.
ÑĀNAVULĀ.

Pages, 42. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 103*a* of the MS. described under No. 325.

Complete.

Similar to the above. It is composed by Tattuvadēśikanāyanār in praise of Sorūpānandar.

Beginning:

பூப்போலு மேனிப் புவனம் பதினாலுங்
காப்போலு மெல்லாங் கரப்போலுங்—கோப்போலுந்

தன்கமல பாதங்க டேடித் தளர் [பு](வு)றவிங்
கென்கமல மார விசைந்தருளி—நன்கமல
வாக்கிறந்து துய்ய மனனிறந்து மற்றனைத்து
நோக்கிறந்து நோக்கரிய நுண்பொருடான்—போக்கிறந்தென
கையகத்தி னுமலகம் போலெனக்குக் காட்சிதர
வையகத்தின் மானிடனாய் வந்துதித்த—துய்ய
பெருமா னுலகிற் பிறந்திறக்க கில்லா
வொருமா முதலா மொருவன்—பெருமாலால்.

End :

தேவே

சொருபானந் தச்சுடரே தூயவனே வெய்ய
வருபாசந் தீர்க்கு மருந்தே—குருபரனே
நாதாவே சங்கரனே மாலே சராசரத்திற்
காதாரமே யறிவே யற்புதனே—நாதனே
யென்று பலபலதா னேத்தி னிப்பரிசே
துன்றுவனே கலைநாண் சோர்[பெ](வ)ய்கி—நின்று
பலதைய வார்தம் பரிசழிய விந்த
வுலகுய்ய வந்தா னுலா.

நேரிசை வெண்பா.

பழுதிலா வன்பர் பணிந்தெழுந் தார்த்தாட
வெழுதிடா மாமறை நின்றேத்தத்—தொழுதிறைஞ்சந்
தொண்ட ருளன்புகுந்து சோராம வாருயிரை
யுண்டருளப் போந்தா னுலா.

நாமாது பாமாலை சாத்தி னனன்கமலை
யாமாது பூமாரி யாக்கினண்—மாமலர்த்தாள்
பூண்டாள் குலநிலமான் போக்கு நாள் வந்தெம்மை
யாண்டா னுலாப்போந்த வன்று.

Colophon :

உலா முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் சொரூபானந்தர் விஷயமாகத் தத்துவதேசிக நாயனரியற்றிய பிரபந்தங்களுள் ஒன்று; வேதாந்த விஷயமானது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

No. 1539. ஞானவுலா.
ÑĀNAVULĀ.

Pages, 26. Lines, 9 on a page.

Begins on fol. 86*a* of the MS. described under No. 1422.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இதில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

No. 1540. தசகாரியமகாவாக்கியம்.
DAŚAKĀRIYAMAHĀVĀKKIYAM.

Pages, 20. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 4a of the MS. described under No. 1081.

Complete in 51 stanzas.

A treatise explaining the four Mahāvākyas recognized in the Advaita Vēdānta. The author is Daivanāyakasvāmigaḷ, disciple of Vināyakabhārati.

Beginning:

உலகமுதற்பொருளை யும்பர்க்குணர் வரிதாம்பொருளை
யோதிய வேதாகமத்தி னுச்சியினுட்பொருளை(ப்)
பலகலையின் பொருண்முடிவின் முடிவான பொருளைப்
பற்றறப்பற்றிய பெரியோர் பரவிய வான்பொருளை
யலைதிவலை நுரைகடலி னுதித்தொடுங்குமாபோ
லகிலாண்ட முதித்தொடுங்குமதன மூலப் பொருளை
யிலகியசற் குருவாகி யாளுகும் பொருளை
யெங்குமாம் பரம்பொருளை யானும்வணங் குவனே. (க)

* * * *

முன்புசெய்த தவப்பயனுன் மூதறிவின் பயனுன்
முன்னுரைத்த பன்னூலின் முறைதெரிந்த பயனு
லன்புசெய்து சற்குருவி னருள்படைத்த பயனு
லடைந்தவர்செய் தொழில்காட்டு மறிவிலியே போலத்
தன்புதல்வர்க் கிரங்கியதா யெனவுலகோர்க் கெல்லாஞ்
சங்கரசற் குருவருள்வே தாந்தநன்னூற் பொருளை
வன்புகொடு தமிழ்போலுந் தமியேன்புன் கவியால்
வகுத்துரைப்பே னெனத்துணிந்த வாய்மத(ர்)ப்பு மிதுவே. (உ)

* * * *

இப்படியே சாதனமு மன்பும் வணககமு
ஞானவியல்பும் பூண்டிங்
கெப்படியா கிலும்பிறவா திரவா முத்தி
யெய்துவதற் கிச்சித்தார்க் கியல்பதாகச்
செப்பவல்ல மாவாக்கியத் திறமிதனை
யுலகோர்க் காய்ச் செப்பினேமென்
றப்படியோர் சீடனுக்குச் சங்கரா சாரிய
ரன்றறைந்த தாமால். (ங)

அத்தகைமை பெற்ற மகா வாக்கியந்தா
னேதெனின் வேதாந்தமாகிச்
சுத்தபரி பூரணமுந் தோற்று சராசர நிலையுந்
துணிந்தோர்க் கெல்லாம்
பெத்தமது நீங்குகையும் பெறும் பேறு
முரைக்கு மிரா சியப்பேறுகு
முத்தாரதற் குண்மையு மீரைந்துணதென்
றுரைப்பரதை மொழியுங்காலே. (ச)

'இதுபாயிரம்.

வாக்கியவுண்மைத் தொகை.

பழமறையினந்த மகாவாக்கியஙகளுன்க தனுற்பத்தி பேதங்
குழைவுதருமகிமையதன்பிரகாசமஞ்ஞானக் குடும்ப நீக்கந்
தழையுமதற்கவதியதனிண்ணயம்பெற்றோர் கதைசாதகர்தியானம்
பிழையிலதனுரையிவையீரைந்துமுண்மையிதனடைவே பேசலுற்ரும்.

End:

அப்புடியா யினுமனல்போ லேதேனு மருந்துவ
 ரென் றறைதல் வேண்டாந்
தப்பறவே யஞ்ஞானி போற் பொசிப்ப
 னென வுரைப்பர் தகைமைத் தாலே
யொப்புரைத்த தல்லாதிங் குலகிகழப் பொசியான்
 மற்றுண்டா னேனு
மெய்ப்பரிசை யுணர்ந்தாரை யிகழ்ந்தார்க்கு
 நரகமென விளம்புவாரே. (௬௰)

அற்றைதொறு மாயிரமா யிரம் பிழைகள்
 செய்தாலு மடியேன் றன்பாற்
பெற்றதிரு வ(ரு)ட் கடலிற் குளிப்பாட்டித
 தாண்மலரும் பேறுயச் சூட்டிச்
சொற்றவெலாந் தோத்திரமாய்ப் புனைந்தருளி
 யெனவளர்க்குந் தொட்டிலாகி
யுற்றகுரு ராயனெங்கள் விநாயகபா
 ரதிதமியே னுள்ளத் தானே. (௬௰க)

Colophon:

"மகாவாக்கியத் தெசகாரியமுற்றும்.

பாசபந்தத்திருலே சிவனும் பாசம்போனு
லீசனு முயிரே யாகு மியைந்திடுங் கன்மத் தாலே
நாசமேல் வினைக ளெல்லா நாதனு மலத்தி ளுலே
தேசுதீர் பசுவாம் போனுற் சிவனுமாஞ் சீவன் ருனே.

பாசபேதத்தே சீவா பாசமுற்றேசதாசிவா வேதமுடிவு மீதென்றறிக.

(கு-பு.)—

இந்நூல் வேதாந்தவிஷயமானது; மகாவாக்கியங்கள் நான்கனுடைய காரியங்களாகிய உற்பத்தி, பேதம், மகிமை, பிரகாசம், அஞ்ஞானக்குடும்ப நீக்கம், அளவு, திண்ணயம், பெற்றோர்கதை, சாதகர்தியானம், உரை ஆகிய பத்தையும் நன்கு விளக்குவது. பாயிர முட்படச்செய்யுட்களின் றொகை-௬௧. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும். இருக்கின்றது. நூலாசிரியர் விநாயகபாரதி யென்பவரது மாணுக்கராகிய தெய்வநாயக சுவாமிகள்.

No. 1541. தசகாரிய மகாவாக்கிய மூலமுமுரையும்.
DAŚAKĀRIYAMĀHĀVĀKKIYAM WITH COMMENTARY.

Pages, 250. Lines, 8-11 on a page.

Begins on fol. 4*a* of the MS. described under No. 1426.

Complete.

Same work as the above and with the addition of a commentary by a disciple of Aruṇāçaladēśikar of Cidambaram. Both the text and the commentary will be of use in clearing many points of doubt on Advaita Vēdānta. The commentator states that the text was a Tamil adaptation of the Sanskrit work of Śaṅkarācārya.

Beginning:

பருதிமதி வெளிவளிதீ நீர்பா ராவி
பதுமனரி யரனுமையங் கரன் விசாகன்
பொருதகட லுலகெனவயு மாகி யாகாப்
பூரணமே வைய முயப் பொருவில் வாத
கருணைவடிவாகி யுண்மை யெளிகிற் றேன்றக்
கருதருமா வாக்கியநூற் பயனுரைத்த
பொருவி றில்லை வளரருணு சலமெய்ஞ் ஞானப்
போதகன் (செந்) தாட்கமலம் போற்றிசெய்வாம்.

அவதாரிகை :—

சீவர்கள் அநாதியஞ்ஞான வந்தகார இரவினில் நித்திரை செய்துகொண் டிருப்பதால், எப்பொதும் சம்சாரமாகிய துர்ச்சொப்பனங்கண்டு, தாபத்திரய (த்)துன்பமுற்றிருப்பதையும் அவர்களுக்கு (. . . . . . , ...) சாத்திரமாகின்ற சூரியவுதையத்தால் அவர்கள் அத்துன்பத்தை நீங்கி முத்தியின்பமடையும் பொருட்டுப் பூ[ற](ரு)வத்தில் சங்கராசாரிய சுவாமிகள் ஆரிய பாஷையிற்கூறிய மகா வாக்கியத்தை (. . . . .) பேரருளால் திராவிட பாஷையில் விருத்தப்பாவாக மொழி பெயர்க்கத் தொடங்கிய இந்நூலாசிரியர் (இந்நூல்) தேகமனமத வாதிகளின் விக்கினமின்றி இனிதின் திறைவேறவும் இந்நூல்படிப்பவர், கேட்பவர்க்குத் தேக விக்கினமின்றியேகாக்கிரசித்தமுண்டாயா[ற](ன்) மக தியானத்தால் ஆனந்த முண்டாகவும் இந்நூல் பாரம்பரையாய் விளங்கவுமிதனந்தரங்கமான சத்திய [க்கி](ஞா)ன வனந்தானந்தவஸ்துவை நித்தியமாயுஞ் சர்வவியாபகமாயும் சர்வகாரணமாயும் சர்வாத்மகமாயுமிருக்கின்ற சொரூபமாயு முபாசிக்கின் றூர்:—

உலகமுதற் பொருளையும்பர்க்குணர்வரிதாம் பொருளை
யோதிய வேதாகமத்தினுச்சியினுட் பொருளை
(. . . . .)
யிலகிய சற்குருவாகியாளுகும் பொருளை
யெங்குமாம்பரம்பொருளை யானும் வணங்குவனே (க)

இதனது பதப்பொருள் :—உலகமுதற் பொருளை—சகத்தின் முதன்மையான வத்துவை, உம்பர்க்கு—தேவர்களுக்கு, உணர்வரிதாம் பொருளை—

அறிவதற்கரிதாகிய வஸ்துவை, ஓதிய—புருஷார்த்தத்தைச் சொல்லாநின்ற வேதாகமத்தின்—இருக்குமுதலிய[ன] (நா)ன்கு வேதங்கள் காமிக முதலிய விருபத்தெட்டுச் சிவாகமங்களாகிய விவைகளினுடைய (. . . . . .) யாமும் வணங்குதும்—மனவாக்குக் காயத்தாற் பணிகின்றோமென்றவாறு

ஏ. ஈற்றசை.

பதசாரம் :—பிரளயத்திற் பிரமாதி தேவதைகள் நசித்து நசியாத சத்த மாத்திரமாயுமவர்களாலுபாசிக்கப்பட்டதாயுமவர்களஞ்சி நடுக்குமாகவினை யுள்ளதாயுமிருக்கின்ற சொரூபமென்பார் 'உலகமுதற்பொரு' ளெனவும் (க).

(. . . . .) அவ்[வைக்கி](வஞ்ஞா)னுனுபவத்தால் தத்போத மொழிக்கின்றோமென்பார் யாமும் வணங்குதுமெனவும் கூறினர். (கo).

இதனது தாத்பரியம் :—தத்துவமசி வாக்கியத்திரூலகண்டமாயும் அத்து விதமாயும் பரிச்சின்னமாயு(ம்) விளங்குகின்ற சொரூபத்தை இறைஞ்சிய தாம்.

End:

அ-கை. இந்நூலாசிரியர் தமது குருவைத் துதி செய்தல் :—

"அற்றைதொறும் (. . .) விநாயகபாரதி தமியேனுள்ளத்தானே."

இ-ள். அற்றைதொறும்—நாடோறும் (. . . . .) விநாயகபாரதி யென்னும் நாமதேயத்தையுடைய, எங்கள் குருராயன்—எங்கள் தேசிகராயன், தமியேனுள்ளத்தான்—நாயேனிதயத்தில் வசிக்கின்றவராம். எ-று.

(. . . . . . .) பரிபூரணப் பிரம சொரூபமாகத் தனது இதயத்தின் கண் விளங்குகின்றாரென்பார் தமியேன் உள்ளத்தானெனவும் கூறினர் (கூ).

* * * * *

இ-ம். குருஸ[த]துதி செய்து அதின் மூலமாய் இந்த நூலைச் சம்பூர்ணமாகச் சமாத்பமாகச் செய்ததாம். (ருக)

Colophon:

மகாவாக்கியமூலமுடனுரையும் நிறைவேறியது. முற்றும். விரோதி வருஷம் புரட்டாசிமீ கஅவ குருவார நாளில் நிறைவேறியது.

(கு-பு.)—

இது 1540-ஆம் நம்பர் பிரதியின் உரைப்பிரதி. இவ்வுரை மிக அழகாகச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அத்வைதசாஸ்திரத்தில் நிகழும் பல ஸந்தேகங்களைப் போக்கிக்கொள்ள இந்நூலும் உரையும் மிகப் பயன்படுமென்று தோற்றுகிறது. இவ்வுரையைச் சிதம்பரத்திலிருந்த அருணாசல தேசிகரென்பவரது சிஷ்யரொருவர் இயற்றினரென்று பாயிரச் செய்யுளால் தெரிகிறது. முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1542. தத்துவக்கட்டளை.

TATTUVAKKAṬṬAḶAI.

Pages, 27. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 17a of the MS. described under No. 1060.

Complete.

A treatise in Advaita Vēdānta explaining the characteristics of the 36 Tattvams or fundamental realities which account for the existence of the manifold souls. By Śēṣādriśivanār. The work has been printed under the name of Nānājīvavādakkaṭṭaḻai.

Beginning:

சுத்தப்பிரமமாயிருக்கின்ற ச[ற்](ர்)வ சாட்சியினிடத்திலே அக்கினியிற் சூடுபோல அபின்னமாக ஒரு சத்தியுண்டு. அந்தச் சத்தி யதீதப் பிரமத்தினிடத்திலே அடங்கி யிருக்கும்போது சுத்தப்பிரமமென்று[ம்] பெயர். இந்தச் சத்தி விசிரும்பித்துச் சுத்தபிரமத்லத வியாபிக்கும்போது பரை. வியாபகத்துக்கு உள்ளிருந்தபடியினாலே பரப்பிரமமென்று பெயரா[ச்சுது] (யிற்று). லக்ஷண சூனியமாயிருக்கின்ற இந்தச் சத்திக்குப் பிரமத்தினுடைய ஸந்நிதானத்திற் புருஷசமூகத்திலே (த்திறீ)(ஸ்திரீ)க்கு இன்பம் [ஜெ]சனித் தாப்போல விகி[று](ரு)த குணமற் r சாந்த ரச தமோகுணமுண்டா[ச்சுது] (யிற்று).

End:

பிரமசைதன்னியமே தானென்றும் மற்ற முப்பத்தைந்துந் தானல்லவென்றும் தெளிந்த விவேகிக்கு அகங்காரகிரந்தி அற்றபடியினால் இந்த இருபத்தெட்டினுடைய தொழிலேயும் [ஞ](நா)ன் செய்யவில்லை யென்று(ம்) [யி](இ)ந்த [யி](இ)ருபத்தெட்டும் [பொ](பு)சிக்கின்றதை [ஞ](நா)ன் [பொ](பு) சிக்கவில்லையென்றும் திடப்படத்தேறி மயக்கமற்றிருக்கின்றபடியினால் இந்த இருபத்தெட்டினாலும் ஆ[ற்](ர்ச்)சிக்கப்பட்ட புண்ணிய பாவங்களிலும் விடுபட்டு, கன்மமில்லாதபடியினால் செனனமரணாதி சம்சாரமில்லாமல் முத்தனாகிப் பிரமமாத்திரமாகவேயிருப்பன். இவனைச் சீவன்முத்தனென்றும் திட[பிறக்ஞெ](ப்ரஜ்)ஞனென்றும், அதிவர்ணாசிரமியென்றும், குணாதீதனென்றும், பகவற்பக்தனென்றும், பிராமணனென்றும் ஆறு சாஸ்திரங்களும் முறையிடு[த்து](கின்றன). சகலரும் இந்தத் தத்துவத்தை விசாரம்பண்ணி மோட்சமடையக் கடவர்.

Colophon:

சேஷாத்தி[ர](ரி)சிவனாற் சொல்லப்பட்ட தத்துவக்கட்டளை முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் வேதாந்த விஷயமானது. வசனநடையிலமைந்தது. முப்பத்தாறு தத்துவங்களின் தன்மைகள் இன்னின்னவெனத் தெளிவாகக் கூறுவது. நூலாசிரியர் சேஷாத்திரி சிவனார். இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1543. தத்துவக்கட்டளை.

TATTUVAKKAṬṬAḶAI.

Substance, palm-leaf. Size, 9 × 1⅜ inches. Pages, 49. Lines, 6 on a page. Character, Tamil. Condition, much injured. Appearance, old.

Begins on fol. 1*a*. The other work herein is Śivayōgam 26*a*.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது மூன் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்று மிருக்கிறது. முதலொன்பது ஏடுகள் நுனி முறிந்துள்ளன.

No. 1544. தத்துவக்கட்டளை.

TATTUVAKKATTALAI.

Substance, palm-leaf. Size, 11¼ × 1 inches. Pages 44. Lines, 7 on a page. Character, Tamil. Condition, much injured. Appearance, old.

Begins on fol. 164*a*. The other work herein is Vivēkasāram 1*a*.

Complete.

Same work as the above.

Colophon:

சேஷாத்திரி சிவனாற் சொல்லப்பட்ட தத்துவக்கட்டளை முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது மூன் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

No. 1545. தத்துவக்கூறு.

TATTUVAKKŪṞU.

Pages, 46. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 95*a* of the MS. described under No. 802.

Complete.

A treatise in prose explaining the 96 Tattuvams and bearing on the Advaita Vēdānta. The work is also called Nandidēvarkaṭṭaḷai. It is said to have been revealed to Kapilar by 13 ascetics including Ahattiyar.

Beginning:

[யிநி](இனி) யிந்த(ச்) சரீரம் எண்ச(ா)ணளம். [ஞ](நா)ற்சாண் பருமன். தன்விரலாலே - ௯௬ விரற்[ப்] பி[ற](ர)மாணம். [யி](இ)ப்படிக்கொத்த சரீரத்தில் தத்துவம் - ௯௬ உண்டு. அவையாவன: [யி](இ)னி வாசல் - ௯ பொறி - ௫. புலன் - ௫. ஆதாரம் - ௬. மண்டலம் - ௩. [ஞ](நா)டி - ௰. வா[யவு](யு) - ௰. தாது - ௭. [ரூ](ரா)கம் - ௮. கோசம் - ௫.

End:

[யி](இ)னிச சரீரமாவன: தூலதேகம். சூ(ட்)சுமதேகம், காரணதேகம் ஆக ௩. [யி](இ)தித சேதியாவன? * * * * * * காரணதேகமாவது—முந்தின [யி](இ)ரண்டு தேகமும் ப[த்தந்து](ற்றற்று) விழுங்கிநின்றது காரணதேகம்.

* * * *

" இத்தனையறியவல்லாரிமையவ[ரு](ரா)யிருப்பர்தாமே " இப்படித் தத்துவம்கமெகும் வி[பற](வர)மறியவும்.

[யி]இந்தவாக்கியம் ப[ரு](ரா)பரமாகிய பரமே[ஸ்ப](சுவ)ரன் அகஸ்தியர், புலகர், [ெ]சனத் குமாரர், சாங்கரர், சனகர் [கெவு](கௌ)தமர்சூதர், வதிஷ்[ட்]டர், விசுவாமித்தி[ற](ர)ர், நாரதர், வள்ளுவர் [யி](இ)ந்த மெட (?) ரிஷிகளும் * * * நடன தெரிசனமும் சித்தாந்தமும் வேதாந்தமும் கடந்த[ஞ](நா)தாந்த முடிவான அ[முற்](மிர்த) பஞ்சாட்சரமும், திருவை நிலையும், தோ[த்த](ற்ற) மொடுக்கமும், அத்துவாவும் தத்துவமும் கபிலமகாரிஷிக்கு உபதேசம் பண்ணி அ[று](ரு)ளிச்செய்தவாறு.

தத்துவம் மு[த்து](ற்று)ம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் தொண்ணூற்ரூறு தத்துவங்கள் இன்னின்னவென்றும், சரீரம் முதலியவற்றின் வகை இன்னின்னவென்றும் கூறுவது. அத்வைத மதத்தைச் சார்ந்ததெனத் தோற்றுகிறது. வசனநடையிலானது. இதற்கு நந்தி தேவர் கட்டளையென்றும் பெயருண்டு. அகத்தியர் முதலிய இருஷிகள் பன்னிருவர் கபில முனிவருக்கு உபதேசித்ததாக இந்நூலின் இறுதிவாக்கியங் கூறுகின்றது.

No. 1546. தத்துவக்கூறு.

TATTUVAKKŪṞU.

Pages, 8. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 35*a* of the MS. described under No. 1060.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது 1545-ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1547. தத்துவஞானபோதம்.

TATTUVAÑĀNABŌDAM.

Pages, 30. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 92*a* of the MS. described under No. 251.

Complete in 83 stanzas.

A treatise explaining the Tattuvams in the form of teachings by a Guru to a disciple and stating that a person can get salvation by understanding them.

Beginning:

சோதியா லெழுந்தமேனி துலங்கிய பவளவானே
நீதியான் மொழிந்தஞான நின்மல னடிகள்போற்றி
பேதியா யிருமூன் றூன பெற்றதோர் சமயத்துள்ளோர்
சாதியால் குலமில் லாம லாண்டபோர் தலைமேற்[த்]றூளே. (க)

டரிந்ததோ ரின்பநேசம் ட[ள](ழ)மலங் கழலவேண்டி [ன்றி
யருந்தவம் [பி](பு)ரிந் தெ[ன்னு](ந்நா)ளு[ம்] மகலிடாதனி[த்தோ](ந்றோ)
விரிந்ததோர் ஞான நூலு மேவிய கலைக டாளுந்
தெரிந்துநீ ரருளவேணுந் தேசிகா [ய](வ)டியேற்[க்] கென்றே. (உ)

ஆதியாம் பரமந் தன்று லதி[ச்](ர்)சிவஞ் சத்திதோன்றி
நீதியா னுத விந்து நெறியதாஞ் சிவமுந் றோன்றி
வீதியான் மகேசந் தானும் விரும்பிய கனலோன் றோன்றி(ப்)
பாதியா யருவாய்க் கஞ்சன் பரிசிது பகருங் கேளே. (ங)

End:

ஓதிய கல்விபோத மொளிவிந்து நாதங்கெட்டு
நீதியும் பஞ்சபூத நிலைநெறி கருவிகெட்டு(ச்)
சாதியாங் குலமுங் கெட்டு(ச்) சர்ப்பத்தின் வேருங்கெட்டு(ப)
பேதியா[ல் வு](லு)யிருங் கெட்டாற் பெற்றதே ஞானமாமே. (அ0)

அத்தனே யடியே னிந்த வாகமப் படியே பெற்றேன்
சித்தரே யுரைத்த நூலின் திருந்திய பேரிங் கேது
முத்தரே நூலி[ல்ச்](ற்) சே(ர்)ந்த முறைமையாம் பகரக்கேளே
தத்துவ ஞானபோதமென்று சா[த்தி](ற்றி)னே யிதனையென்றே. (அக)

*   *   *   *   *

பாசமா மலங்கணீந்தி(ப்) பரிவுட னடிவைத் தாண்டு
தேசிகன் மெய்யி னூதித் திருவருள் விளைந்து போற்றி
யாசையாங் காரங்கெட் [ய](ட)டிமுடி திறந்த[யி](வி)ன்ப
நேசமாம் பரத்திற் சே(ர்)ந்து திக(ம்)த்திட ஞானநூலாம்.

• The scribe as.—

காஉளு மார்க[ளி](ழி)மீ கஉ சுக்கிரவாரமுங்கூடிய சுப[த](தி)னத்திலே வயிரவ[த] சடாதார்சித்தர் அருளிச்செய்த புண்ணியத்தினாலே முருகாவு . . . . யாபிள்ளை மகன் புன்னைவனம் [யெளு](எழு)தினேன். நீடூ[ளி](ழி)வாழ்க. குருபாத முன்னிற்க.

(கு-பு.)—

இந்நூல் வேதாந்த விஷயமானது. தத்துவங்கள் இன்னவென்றும் அவற்றையுணர்ந்து முத்திபெறலாமென்றும் கூறுவது. குருவையடுத்து சிஷ்யன் வினவக் குரு மொழிந்ததாக வமைக்கப்பட்டுள்ளது. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெளியக்கூடவில்லை. காப்பு உட்பட எண்பத்து மூன்று பாடல்களையுடையது.

No. 1548. தத்துவநிசானுபோதம்.

TATTUVANIJĀNUBŌDAM.

Substance, palm-leaf. Size, 13⅜ × 1¼ inches. Pages, 514. Lines, 7 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Complete.

From a list of the topics (extracted below from the MS.) dealt with in 373 Adhyāyas of the work it will be seen that the principles of the Advaita Vēdānta are fully worked out in detail in the Pūrvakāṇḍa and the various systems of philosophical and religious thoughts prevalent in India were criticised and refuted in the Uttarakāṇḍa. The author of the work appears to be a disciple of Tattuvaliṅgadēvar.

Beginning:

விநாயகர் துணை. தத்துவநிசானுபோதம்.

சச்சிதா னந்தமே தருமத மூன்றதாய்(த்)
 தக்கதோ ரைங்கரஞ் சத்தியைஞ்சதாய்
நிச்சிதாம் ஞாதுரு ஞானஞேயமே
 நீள்விழிக் கொம்பொ[ணு](ன்று) நீண்ட சத்தியாய் (க)
குச்சிதாஞ் சிவயீ சாதி நால்வாயதாய்(க்)
 கூறிச்சை யாதியே கும்பத்தலமதா
யுச்சியாஞ் செவியதே யோதிடு மாலையா
 யோங்கிய கணபதி யுள்ளமென் னுள்ளமே. (க)

எ-து. சச்சிதானந்தரூ பீறிநின்று எல்லா[த்த](வற்று)க்கும் முதலான திருக்காசிற ஆனைக்குச் சச்சிதானந்தமே மூ[ணு](ன்று)மதமாய் (. . . . .) ச[ற்](ர்)வ சங்காரம் பண்ணி முடியாத ஒரு கொம்பாகிற சிற்சத்தி நோக்காலே பழையர்பபோலே சிருஷ்டித்து நிறுத்தலா லென்றறி (. . . . .) பி[ரம](மா)மும் எல்லா [த்து](வற்று)க்கும் பதியாகையாலே அவருள்ளமானது என்னுள்ளத்துள் ளே இருக்க வணங்குவேனெ[ற](ன)ன்றறி.

[யி]இனி, கடவுள்வணக்கம்.

* * * *

அத்துவா முதலதான வனந்த[ன்] தத் துவங் கடன்னை
மெத்தவே திருக்கறுத் துண்மேவிய நிசானந்தத்தை(க்)
கைத்தலத் திந்தாவென்ன(க்) கா[கூ](ட்சி)யாய்க் கொடுத்தலாலே
தத்துவநிசானுபோக சாரமா மி[ன்னு](ந்நூ)ற்பேரே. (க)

தத்துவ நிசானுபோக சாரத்தைத் தமிழினாலே
மெத்தவே யுசாவி(ப்) பன்னூ[லை]ல் விரிகலை யாவுஞ்சே(ர்)த்துச்
சித்துரு ஞானத்தேனைப் பானமாய்ச் செய்வோர்க்காகத்
தத்துவலிங்கதேவ ச[ற்க்]ற்குரு[ச்] சாற்றினரே. (உ)

* * * *

இதோபதேசம்.

மெய்ம்மொழியில் ;

சத்திய முரைக்க[ணு] நாளுஞ் சகலபல்லு யிர்கட் கெல்லா
நித்தலு மிதமே செய்ய நினைப்பது சிவத்தை யென்று
மத்தன் வேதாகமத்தி லருளிய பொருளி[ன்](ம்) மூ[ணு]ன்று
மெத்திறச் சமையத் தோ[ற்](ர்க்)கு மெம்மதங்க[ளுக்](ட்)குமிட்டம். (க)

எ-து. சத்தியமே யுரைக்க வே[ணு]ண்டும் ; அ(வ்)விடத்தில் பிறருக்கும் அந்நியதா சீவனுக்கும்[ஈங்கி](நம்)சை வருமிடத்தில் அசத்தியமாகிலும் அந்த விடமாத்திரம் சொல்லிச் சீவனை(க்) கா[ற்]ப்பதே சத்தியம். ஒரு சீவனை வெட்டும்போது அதின பழிக்குத்தன் தலையை முந்த நீட்டிப் பின்வெட்ட வே[ணு]ண்டும். ஆகையாலே ஒரு சீவனைக் கொல்லவொண்ணாது.

End:

ஆக, பதி பசு பாச மூ[ணு](ன்)றும் கற்பனையென்றதனாலே பி[ற](ர)மம் என்றண்டு அன்று[து] (தொ)டங்கி நித்தியமாய் வேறாயிருக்குமென்றும் [யி]இப்படி வேதாந்தம் சொ[ற்](ன்ன)தை ஆகமம் விர[சசு](த்ர) மோக்ஷ மார்க்கத்துக்கு(க) கி[ற](ர)மாகச் சொல்லுமெனறுமறி ; ஆகையாலே சித்தாந்தம் வேதாந்தத்தால் வந்ததென்றறி.

சுபமஸ்து.

ஆக, பொதுவான அத்தியாயம், 62.

மதம்.

ச[ை]மயத்தொகுதி விவரம்.

ஆத்மபேதத்தில் அ-க்கு.

ஆக எட்டு

ஆக . . . .

(தூ-பு.)—

இந்நூல் அத்வைத வேதாந்த விஷயமானது. பலசமய சாஸ்திரங்களின் உதவியால் பரபல மதங்களின் கொள்கைகளை எடுத்துக்கூறிப் பின்பு அவற்றைப் பூர்வபட்சஞ்செய்து வேதாந்த மதத்திற்கு அங்கமாக உள்ளன வென்று கூறுவது இந்நூல். இது, பூர்வகாண்டம் உத்தரகாண்டம் என்ற இரு பெரும் பிரிவினையுடையதாய் 373 - அத்தியாயங்களாலாகியது. அத்தியாயங்களின் பெயர்களும் சமயங்களின் உடபிரிவுகளும் இப்பிரதியின் முதல் நான்கு ஏடுகளிலும், நூலின் இடையிலும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. நூலாசிரியர் தத்துவலிங்க தேவரின் சீடரென்று தெரிகிறது. இதில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது. இறுதியில் 24-ஏடுகள் ஒருபுறம் முறிந்துள்ளன. "வேகமாநெறி", "கல்லினும்வலிய" என்பன முதலிய 4 செய்யுட்கள் நூலின் முதலேட்டில் எழுதப்பெற்று உள்ளன.

No. 1549. தத்துவநிசானுபோதம்.

TATTUVANIJĀNUBŌDAM.

Substance, paper. Size, 12¾ × 7¾ inches. Pages, 708. Lines, 25 on a page. Character, Tamil. Condition, fair. Appearance, new

Complete.

Same work as the above, being a copy made therefrom.

(தூ-பு.)—

இது முன் பிரதியைப்பார்த்து எழுதப்பட்ட பிரதி. இந்நூல் இந்தப்பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது. 'வேகமா நெறி' முதலிய நான்கு பாடல்களும் இதில் எழுதப்படவில்லை.

No. 1550. தத்துவநிசானுபோகசாரம்.

TATTUVANIJĀNUBŌGASĀRAM.

Pages, 474. Lines, 7-8 on a page.

Begins on fol. 28a of the MS. described under No. 1272.

Complete.

A treatise in Advaita Vēdanta in which a Guru teaches his disciple self-realization in the form of a conversation. The work is in prose though stanzas are also quoted as authority in some places.

Beginning:

உபதேசப் பி[ற](ர)கரண அநுபவ ரகசிய சித்தாந்தவுண்மை. ஊனுயிர் வேறுசெய்தல். ஸ்ரீகுருவுபதேச அனுபவரகசிய பி[ற](ர)கரண சித்தாந்த வுண்மை.

இருவினையொப்பு மலபரிபாகம்வந்த சிஷன் சஞ்சித பி[ரு](ரா)ரத்த ஆகாமிய துக்கங்களில் அடிபட்டு (. . . . .) [யி](இ)தில் பி[ரு](ரா)ரத்தம்:—பொசிப்பிலே ஒரு நாளில வருகிற துக்கம். சாட்சி:

மனையவ ளுவாக மகச் சவலை யாக
மழைபெய்து மனையிடிய மாடுங் கெட
வெளையர் கடன்றனக்கலைக்க வடிமைசாக
வரியவிருந் தினர் வரவூர்ச் சிறையும் பூண
மனையிலொரு பொருளின்றி வாங்கலாகு
மிடந்தே . வழக்கினருந் தடுக்க நின்று
நினைவரிய சலமதிபோற் குறையும் பொல்லா
நிலைமையினுற் குடும்பிதுயர் நினையினந்தோ.

[யி](இ)ப்படி, சமுசாரமாகிய செனன சமுத்திரத்தையும் (. . . . .) யித்தைதத்தி[ற்](ாக்)கிற ஞானசாரியனுரென்று காடு நாடுபெ[று](ரு)வதங்கனெல்லாந்தேடியுழன்று ஞானசாரியனைக் காணுமல் வெகு விசாரமிட்[டியி](டி)ருக்கிற வேளையிலே நி[ர](ர்க்)குணமாய்ப் பரிபூரணமாயிருக்கிற சச்சிதானந்தப்பி[று](ர)மந்தானே தண்ணீர் ஆலாங்கட்டியானு[ப்](ம்) போலும் (. . .) சகுணமாய மானிட(ச்) சட்டை தரி[சசு](த்து)வந்து (. . . . .) சிஷனைககண்டு பயப்படாதேயென்று (. . . .) ஞான தீட்சைசெய்து [யி](இ)வனை ஊனுயிர் வேறுசெய்யத் தொடங்கினுர் என்றறி. இனி யூனுயிர் வேறு செய்தல்: குருவானவர் சிஷனைநோக்கி நீயாகிறவன் ஆரென்ன? [ஞ](நா)ஞகிறவன் இந்தத் தேகம். அஃதெப்படியென்ன?

End:

இனி, சகசாவத்தையாவது - நனவைத் தோ[னு](ன்று)வது நனவு. தோ[ணி](ன்றி)த் தோ[ஞ](ன்ற)து சொ[ற்](ப்)பனம். தோ[ஞ](ன்ற) துசுழுத்தி. அதில் எழுந்த அறிவு துரியம். [யி](இ)துவுமிழந்தவிடம் அதீதம். ஆக, ரு.

(. . . . .) [யி](இ)னி வேதாந்தாவத்தை தாதுகெதா அவத்தை -ரு ஆதாரகெதா அவத்தை -ரு; காரணகெதா அவத்தை -ரு; சங்[ஷ](க்ஷே)பாவத்தை-ரு-அனுபவா அவத்தை-ம.

நிமிஷாவத்தை - க - ஆறுதுரியன. தெரிசிக்கும்போது அவத்தை -மஅ. ஆக, குணசம்பந்தாவத்தை - மஉ. தவிர அவத்தை - ருஎ ஆக அவத்தை -உருக. ஆக அவத்தை தெரிசனம் முடி[ஞ்சு](ந்த)தென்றறி.

திருச்சிற்றம்பலம். சிவமயம்.

Colophon:

சாதாரண ஞு ஆவணிமீ மஉஉ புதவாரம் திதி பி[ற](ர)தமை நட்[ஷ]சத்திரம் ச[ஸ]தயம் [யி](இ)ந்த(த்)தினத்தில், மத்தூர் முருகப்ப முதலியார் குமாரன் சரவண முதலி. தத்துவ நிசானுபோக சாரம் எழுதி[னி](நி)றைந்தது. அமராபதி கையெழுத்து.

(து-பு.)—

இந்நூல் அத்வைத மதத்தைச்சார்ந்ததெனத் தோற்றுகிறது. இது, ஊனுயிர் வேறுசெய்தல், பஞ்சபூதம் வேறுசெய்தல், பொறியறவுணர்த்தல்,

இந்திரியம் வேறுசெய்தல் முதலிய பல பிரிவினையுடையது. ஞானசரியர் சிஷ்யனுக்கு ஆன்மஞானமுணர்த்தியதாக வமைந்துள்ளது. குரு சிஷ்ய ஸம்வாத ரூபமானது. வசனநடையில் இடையிடையே சிற்சில பாடல்கள் மேற்கோளாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன. இதில் இந்நூல் முற்றுமிருக் கிறது.

No. 1551. தத்துவமசிமகாவாக்கியம்.
TATTUVAMASIMAHĀVĀKKIYAM.

Substance, palm-leaf. Size, 10¾ × 1¼ inches. Pages, 29. Lines, 7 on a page. Character, Tamil. Condition, fair. Appearance, old.

Begins on fol. 1*a*. The other work herein is Vivēkasāram 16*a*.

Complete.

This work in giving out the meaning of the Upaniṣadic passage Tat Tvam Asi explains the characteristics of Stūladēha, Sūkṣmadēha, Kāraṇadēha, Mahākāraṇadēha, Atma, Anātma, etc. The name of the author is not stated.

Beginning:

தத்துவமசி மகாவாக்கியம்.

அரிய சஞ்சித மகலவும்
புரியுடம்பிட ரொழியவும்
விரியுநம்பவ மெரியவுங்
கரிமுகன்கழல் கருதுவாம்.

தொம்பதம், தற்பதம், அசிபதம் என மூன்றுபதம். இதற்கு(த்) தொம் பதமாவது: அவத்தை நாலில் ஒவ்வொன்றுக்கு மூன்றுடலுண்டு; அதிற் சாக்கிராவத்தையான:—தூலதேகத்திற் றூலதேகமாவது: பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாசம், ஆக, ரு. இதில் ஒவ்வொன்றறகு அஞ்சுகுண முண்டு. அ:.தெப்படி யென்னில்,—தோல், எலும்பு, நரம்பு, மயிர், தசை, ரு-ம் பிரு திவியின் குணம், நீர், உதிரம், வேர்வை, மசசை, சுக்கிலம் ரு-ம் அப்புவின குணம். ஆகாரம், நித்திரை, பயம், மைதுனம், சோம்பு ரு-ம் தேயுவின் குணம். ஓடல், நடத்தல், இருத்தல், கிடத்தல், தத்தல் ரு-ம் வாயுவின் குணம். குரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மாச்சரியம் ரு-ம் ஆகாயத்தின குணம். ஆக உ௰ரு-ம் பஞ்சீகரண மென்றும் தூலதேகத்திற் றூலதேகமென் றுஞ் சொல்லப்படும்.

End:

பஞ்சப் பிரளயம் பண்ணினபின்பு மிஞசினதே வஸ்து; அதுவே, வாக்கு மனத்துக்கு மெட்டாத பொருள். சத்தமாத்திரையானதுமதுவே. நித்திய சுத்த புத்த முத்த சத்திய பரிபூரணமானது மதுவே; இதற்கு வேதார்த்தம் அந்தரங்கத்தி லொரு பாவையை நிறுத்தினு லதிலே யுள்ளும் வெளியடியும்

வெளிமேலும் வெளியான சுற்றிலும் வெளியாக இருக்கும். அப்படிப் போலப் பரமாகின்ற பரப்பிரமம் உள்ளும் புறம்புமாய் எங்கும் பரிபூரணமா யிருப்ப தறிது ; குரு கடாட்சத்தினாலும் அனுபவத்தினாலு மறியவேணும்.

முற்றும்.

(கு பு.)—

இது வேதாந்த சாஸ்திரங்களுள் ஒன்று. தூல சரீரம், சூக்கும சரீரம், காரண சரீரம், மகாகாரண சரீரம், ஆத்மா, அநாத்மா முதலியவற்றைத் தத்துவமஸி மகாவாக்கியத்தின் பொருள் முதலியவற்றை விளக்குவதற்கு அங்கமாகக் கூறுவது. இந்நூலை இயற்றியவர் பெயர் முதலியன விளங்க வில்லை. இதில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

No. 1552. தத்துவாமிர்தக்கட்டளை. TATTUVĀMIRTAKKAṬṬAḶAI.

Pages, 38. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 51*a* of the MS. described under No. 1061.

Complete.

A treatise bearing on the Advaita Vēdānta. Herein a Guru is represented to have taught his disciple the meaning of the Upaniṣadic passage Tat Tvam Asi, made him realize it, and enjoy the bliss arising from that realization. The name of the author of the work is not given.

Beginning :

தத்துவாமிர்தக் கட்டளை, அத்துவித சுத்த வேதாந்த தர்சனம்.

அண்ணல் கூறிடு மரிய வாரணக் கடலேழும்
வண்ண மின்றிய வாசாம கோசர [மெனும்] (வ)முறைக்
கண்ண தாயிடக் கரதல மணியெனக் காட்டும்
வண்ண முள்ளமா வாக்கிய மைந்தர்க்குப் புகல்வான். (க)

வன்ன நாலதாய் வண்பத மதற்குமூன்று டைத்தாய்த்
தன்ன தாம்வடி வதமிகத் தானுறண் ணியதாய்
முன்ன மாமறை முழுதுமோதியு முடியாச்சீர்
மன்னு மாப்பொரு ளு(ை)டமை மாவாக்கியப் பெயராய்.

நித்தமொடுசுத்த நிமலத்திகழ் பரத்தை
யுய்த்தகர முத்தமணி யத்திநிக ரொப்ப
மெய்த்திட வெவர்க்குமுண ரத்திகழு விக்குந்
தத்துவமசி தத்துவமசி தத்துவமசி சத்தியம். (உ)

[யி](இ)னிவசனம். ஆதலால் மகாவாக்கியஞ் சொல்லப்பட்ட ஞானமே ஞானம். அ[த்]தையல்லாமல் சொல்லப்பட்ட ஞானங்களெல்லாம் அறியு மிடத்து (. . . . .) பி[ற](ர) பலசுருதி

வாக்கியம். அத்தியாத்[மீ](ம)த்தைச் சொல்லும். இது முப்பத்திரண்டு உபநிடதத்ததாயிருக்கும். இதுநாலு வாக்கியங்களைப் பி[ற](ர)தி[வ](ப)ாதிக்கும். அஃதேதென்னில் :—

பி[ற](ர)ஞ்ஞானம் பி[ற](ர)மம், அகம்பி[று](ர)மா[ஸு](ஸ்)மி, தத்[தோ](துவ)மசி; அயமாத்துமா பி[ற](ரம)ம். என்கின்ற இந்த நாலுவாக்கியமும் சீவபரவயிக்கியத்தைச் சொல்லும்.

End:

ஆசாரியரும் மகாவாக்கியத்தினலே அதுநீயாகின்ருயென்றும், நீ அதுவாகின்ருயென்றும் அனுக்கி[ற](ர)கம்பண்ணினர். அந்தச் சொரூபந்தான் மூன்றுபதமாவது.

அஃதேதென்னில் ;—தொம்பதமுதலாக அந்தச் சொரூபந்தான்காண் மூன்று லக்ஷணமாவது. (. . . . .) இப்படி அனுக்கி[ற](ர)கம்பண்ணப்பட்ட குரு[ஞ](நா)தன் பெருமை யாதோவென்னில் :—

மூலையி லிருந்தாரை முற்றத்தே விட்டவர்
சாலப் பெரியரென் றுந் தீபற
தவத்திற் றலைவரென் றுந் தீபற ;

"தொம்பதந் தற்பதந் தோன்று மசிபத
நம்பிய சீவன் பரன்சிவ மா[ணி](நி)ற்[க்]க
வம்பத மேலே ச சொரூபமா வாக்கியச்
செம்பொரு ளாண்டருள் சீர்நந்தி தானே."

அத்துவிதசுத்த வேதாந்த தெரிசன முற்றும்.

பொசிப்போஞ் சிவபோகம் பூரணமா யெங்கும்
வசிப்போ மூலகில் வசியோ—முசிப்பின்றி
வாழ்வோஞ் சிவனையுணர் மாதவர்தம் பொன்னடிக்கீழ்(த்)
தாழ்வோ மெமக்கார் சரி. (க)

Colophon:

தத்துவாமிர்தக்கட்டளையாகிய அத்துவிதசுத்தவேதாந்ததெரிசனக் கட்டளை முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது அத்வைதமதத்தைச் சார்ந்தது. தத்துவமசி மகாவாக்கியத்தின் பொருளை மாணுக்கனுக்கு ஆசிரியர் போதித்து அவனை அவ்வழியில் நிறுத்தி யின்பமடையச்செய்ததாக இந்நூலமைந்துள்ளது. சில பாடல்களுடன் வசனநடை விரவியுள்ளது. இயற்றியவர் இன்னரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல்முற்றும் இருக்கிறது.

No. 1553. தத்துவாமிர்தம்.

TATTVĀMIRTAM.

Pages, 24. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 4a of the MS. described under No. 1422.

Complete in 137 stanzas.

A treatise bearing on Advaita Vēdānta by Tattuvadēśikanāyanār who refers to his Guru's Guru Śivappirakāsar It is stated in the Pāyiram stanza that this work is based on the Upaniṣads. Herein it is represented that a person having by virtue of his merit gets rid of all worldly attachments, resorts to a proper Guru, learns the meaning of the Mahā Vākkiyams from him and enjoys the bliss arising from their realisation. The work is divided into five divisions or chapters; the headings of which are given in the Tamil remarks below.

Beginning:

தந்தை தாயுமெய்த் தகவுடை யுறவுஞ்
சாலுங் கல்வியுந் தகுமுயிர்த் துணையுஞ்
சிந்தை யாகுநற் சீலமும் வலியுந்
திருவு மின்பமுஞ் சிதைவிலா வறிவு
முந்தை யாமுளத் துவகை யு முயிரு
மூலமுத்தியு மொழிவருஞ் சமைவு
மெந்தை யாகிவந் தேழையேனையுமா
ளிறைவனார் கழலாகு மென்றனக்கே. (க)

* * * *

அருளிறை வணக்கம்.

உலக மோடுயிர் பரமென வுதித்தவப் பேதக
கலக மாரிருள் கரிசற வுதித்தநற் பதத்தை
யிலக வேயுளத் தெழில்பெற வளித்தெனை யாண்ட
திலக பேருட் சிவப்பிர காசனைப் பணிவாம். (௩)

நூற் பெயர்.

அழிவிலா வுப நிட தமென் னுததியி லமலன்
வழுவிலா வுப தேசமே மத்தரு ளுணய்ப்
பழுதிலா வனுபவர் கடைவார் பராவமிர்த
மெழுதல் காரணத் திந்த நூற்பெயர்[த்]தத்துவா மிர்தம். (௪)

தெளிதல்.

உற்பவப்பெரு முத்தியில் விழுந்தழுந் துயிரிற்
றப்புதற் கொரு தலைமகன் றத்துவ முணர்வான்
முற்பவத்தினின் முயல்வுறுதவமுதிர்ச்சியிறு
னெப்பவத்தினு மிடருடலணித்த மென் றுணர்ந்தான். (ா)

* * * *

வாக்கியபத்ததி.

இறந்த கேள்வியா யிறந்தநற் றரிசன மதுவா
யிறந்த வீரமா யெலையிலா னந்த ஞானமதாய்ச்
சிறந்த காலதே சந்திசை யிறந்திடத் திகழ்ந்து
திறைந்த வெட்டியல் புடைத்து நீள் வாக்கிய மினங்கேள்.(௧௪)

End:

முடிந்ததின்று முழுதுந்திகழு மோனமதிலே
படிந்தரும் பொருளிருந்த தவிருந்தபடியே
விடிந்ததெங்கும் வெளியாகியதுமாய்விரவு
முடிந்த திங்கிறைவவென்பல மொழிந்திடுகுவேன. (௱௨௬)

*　　　*　　　*　　　*

பணிந்தெழுந்தொழும் பரமனதடியிணைமுடிமீ
தணிந்தணிந்தழன் மெழுகெனவமைவறவுருகி
யிணைந்த வார்கழ லிரண்டையு மெழில் பெறத் தழுவி
மணந்த வார்குமி ழானமுகந் துண்டன் பிலயர்ந்தான். (௱௨௭)

Colophon:

தத்துவாமிர்த முற்றிற்று.

சாற்று முபநிடத்திற் றற்பதத்தின் மெய்ப்பொருளை
மாற்ற மனங்கழிந்த மாமணியைப்—போற்றியிடக்
காணு காட்டியநற் காரணனூர் கோலமலாற்
காணுதினியெ(ா)ன்(ெ)றன கண்.

(கு-பு.)—

இது தத்துவதேசிகநாயனுரியற்றிய நூல்களுளொன்று. அத்வைதமதத்தைச் சார்ந்தது. உபநிடதங்களாகிற சாகரத்தைக்கடைந்து தத்துவமாகிற அமிர்தம் எடுத்துச் செய்யப்பட்டமையால இப்பெயரமைந்ததென இந்நூற்பாயிரங்கூறுகின்றது. ஒருவன புண்ணியவயத்தால் உலகவின்பங்களை வெறுத்து நல்லாசானையடைந்து மகாவாக்கியங்களின் பொருளை அவருபதேசிக்கவறிந்து அனுபவத்திற் பழகிப் பேரானந்தத்திலிருந்தனனென்று கூறுவது இது (1) அதிகாரபத்ததி, உக (2) வாககியபத்ததி, கக (3) சிரவணபத்ததி, உக (4) மனனபத்ததி, உக (5) நிதித்தியாசனபத்ததி, ருரு என்ற ஐந்து பகுப்புக்களாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. கடவுளவணக்கம் உட்பட நூற்று முப்பத்தேழு விருத்தங்களாலாயது. இறுதியிலுள்ளவெண்பா ஆசிரியர் வணக்கமாக அமைந்தது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

No. 1554. தத்துவாமிர்தம்.
TATTUVĀMIRTAM.

Pages, 38. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 27*a* of the MS. described under No. 1061.

Complete.

Same work as the above

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதிபோன்றது. இதன்கண் இந்நூல் பூர்ணமாகவுள்ளது.

No. 1555. தத்துவாமிர்தம்.
TATTVĀMIRTAM.

Page, 24. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 379*a* of the MS. described under No. 1061.

Wants the 29 stanzas of the Adhikārapaddhati and the first four stanzas of the Vākkiyapaddhati ; otherwise complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதியைப் போன்றது. இதில் இந்நூலின் அதிகாரபத்ததி யாகிய 29 பாடல்களும், வாக்கியபத்ததியின் முதல் நான்கு பாடல்களும் இல்லை. மற்றப்பாகம் முழுதும் இருக்கிறது.

No. 1556. தத்துவோபதேசாமிர்தம். TATTUVŌPADĒŚĀMIRTAM.

Pages, 14. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 289 *a*. of the MS. described under No. 1423.

Contains the last 25 stanzas.

This work is the original from which that described under R. No. 306(*a*) of the Triennial catalogue was copied for the library. By Vēṅkaḍam.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக் 306 (a) நம்பர் பிரதியின் மூலப்பிரதி.

No. 1557. திருச்சிற்றம்பல சுவாமிகள் வாக்கியம். TIRUCCIṞṞAMBALA SVĀMIGAḶ VĀKKIYAM.

Pages, 4. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 442*a*. of the MS. described under No. 1272.

Complete.

A treatise in 8 stanzas bearing on Advaita Vēdānta. It is stated in the beginning of the work that these stanzas proceeded from Tiruccirrambalasvāmigaḷ who is presumably the author.

Beginning :

திருச்சிற்றம்பலசுவாமிகள் வாக்கியம்.

ஆலகாலமுமானது போல்வரு
மூலகாரணமாகிய மூலத்தை(ப்)
பாலலோசனம் நீக்கியென்பால்வந்த
காலந்தன்னிலே கட்டறுத்தானரோ.

End :

செலமொரு கரமு மனலொரு கரமுஞ் சேர்ந்து சமமாயிருந்தவாளுல்
பலமிலா வோட்டத் தனங்களுமொன்றாய்ப் பார்த்தவரே பரிபாகிகளாளுல்
நலமுள பெண்ணைச் சவமாகக்கண்டு நண்ணுமனத்தாலெண்ணுவாளுல்
தலமுளசிவ முத்தர்கள் கூட்டத் தானுமொன்றாகக் கூடுவர்தாமே. அ

திருச்சிற்றம்பலம்.

(கு-பு.)—

இது, வேதாந்த விஷயமான எட்டுப்பாடல்களையுடையது. திருச்சிற்றம்பல சுவாமிகள் வாக்கியமென்று முதலில் குறிக்கப்பட்டிருப்பதால் அப்பெயருடைய ஒருவரியற்றியதெனத் தோற்றுகிறது. 444-வது எட்டில் மெய்கண்டதேவர் தட்சிணாமூர்த்தி தேசிகர், திருமூலர், இவர்கள் விஷயமாகவுள்ள ஒவ்வொரு பாடல்களும், "ஆணவமே யென்னை நீ யாண்டிருந்தாய் நென்னல் வரைத், தாணுதிருக்காஞ்சியில்வாழ்தக கேசன்—பேணி யெனை, யின்றடிமை கொண்டானினியெனையா ளக்கருதிற், கொன்றிடுவ னன்றெய்கருதி" என்ற பாடலும் உள்ளன.

No. 1558. திருத்தாலாட்டு.

TRIUTTĀLĀṬṬU.

Pages, 4. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 16*a*. of the MS. described under No. 1422.

Complete.

This is one of the class of 96 Prabandams. Herein the author Tattuvadēśikanāyanār eulogises his Guru Sorupānandar in different ways.

Beginning:

தத்வராய மூர்த்தியருளிச்செய்த முதலாவது திருத்தாலாட்டு.

அன்னைத்தரமாகி யாவர்க்கு மெய்தரிய
தன்னைத்தரமேனி சாத்தும் பெருமானே (க)
துஞ்சும் பிறவித் துயரை நினைந்தடியே
னஞ்சும் படிகண் டழுவித்த வாண்டகையோ (உ)

(* * * *)

End:

செல்லலறுத்த சிவப்பிரகாசனே
தொல்லைமறைதேர் சொரூபானந்தசுடரோ (46)
செய்வந்த வானவருங் காணாத சேவடியான்
வாய்வந்தவர்புகழ வாழும் பெருமானே (47)

(கு-பு.)—

இந்நூல் சொரூபானந்தர் விஷயமாகத் தத்துவதேசிக நாயனா(தத்துவராயர்)ரால் இயற்றப்பெற்றது. தொண்ணூற்றாறு வகைப் பிரபந்தங்களுளொன்று. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1559. நவசங்கை விவேகம்.

NAVAŚAṄKAI VIVĒKAM.

Pages, 13. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 222 *a*. of the MS. described under No. 1231.

Complete.

A treatise bearing on Advaita Vēdānta. It gives the teachings of Uddālaka to his son Svētakētu as based on the nine illustrations given in the Chandōgyōpanisad to clear the doubts in regard to the relation of the Individual soul to the Supreme Brahman. The name of the author is not known.

Beginning:

உத்தாலகருடைய மகன சுவேதகேது ப(ன்)னி[ரெ]ண்டு வயது மட்டாய வித்தை ய[ற்](ப்)பி(ய)சியாமல் விளையாடித்திரி[யு](கி)ற மகனைப் பார்த்து, உத்தாலகரானவா, தம்பீ ! நீ சாத்திரம் படியாவிட்டால் மூடனாய்ப்போவாய் ; சாததிரமப்பியாசம் பண்ணென்று சொல்ல, நீதாமே சாத்திரஞ்சொல்லுமென்று மகன் கேடக, சாத்திரப் பாடஞ் சிடசையில்லாமல் வாராது ; நீ எங்கேயாகிலும் படித்துவாவென்று சொல்ல,

(* * * *)

தம்பீ ! நீ யேதேது சாத்திரம் படித்துவந்தா யெனறு கேட்கச், சகல சாத்திரமும் படித்தேனென்று சொல்ல, நல்லது யாதாமொனறையறிந்தா லறியப்படாத பொருளை அறியப்படும் ? யாதாமொன்றைக கேட்டாற் கே[ழ்](ள்)விக்கெட்டாத பொருள் கேட்கப்படும் ? யாதாமொன்றை மனனம் பண்ணினல் மனனம் பண்ணப்படாத பொருள மனனம் பண்ணப்படும்? இப்படிப்பட்ட வித்தை அ[ற்ப](ப்பிய)சி[சசு](த்து)வந்தாயோ வெனறு கேடகச், சுவாமி[னு]நானறியேனென்று சொல்ல இது தெரியாதபோதே நீ யொன்று மறிந்தவனல்லவென்று சொன்னா.

End:

கன்மந்[து](தொ)டரமாட்டாது ; அவனைச் சகலரும் பூசிப்பார்கள். அப்படிப்பட்ட ஞானியினு(டை)ட(ய)பெருமையை யின்னபடி (யென்று) திரிமூர்த்திகளாலேயும் சொல்லப்படாது ; அவா சுகம் போ[ன]த சொரூபமாகவே இருப்பாரெனறு சொல்ல, அது கேடடு(ச)சுவேதகேது(வு)ந்தி[ற்](ருப்)தியடைந்து (. . . . .) சாந்தோககிய சுருதியிற் சொல்லப்பட்ட நவசங்[கை](கி)யா விவேகத்தைச் சகலரும் விவேகித்தறிந்து சுகம் போ[ன]த சொரூபமேயாகக் கடவா(க)ள்.

(கு-பு.)—

இது, சாந்தோக்கிய வுபநிடதத்திற் கூறியுள்ள நவசங்கியா விவேகமென்னும் விஷயத்தை உத்தாலகர் தன்மகனுகிய சுவேதகேதுவிற்குக் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது. இந்நூல் அத்துவைத வேதாந்த விஷயமானது. இதை இயற்றியவர் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

No. 1560. நாதாந்தசாரம்.

NĀDĀNTASĀRAM.

Pages, 22. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 19 *a* of the MS. described under No. 1158.

Contains 1—71 stanzas complete, and 72nd incomplete.

A treatise bearing on Advaita Vēdānta and explaining the significance of the Praṇava. The name of the author is not given.

Beginning:

நாதாந்த[ச்]சாரம்.

வையகம் வாழவென்று வாதகாலியமரூலே
அய்யனென்றுரைக்க நந்தியஞ்சலி பணிந்துகே[ழ](ட)க
மெய்யுருகுழலாள் ஞானம் வள(ர்)ந்திடும் வா(ழ்)வுண்டாகுங
கையிலே கோட்டையேந்துங் கணபதி காப்புத்தானே.

அரியென வோதுகின்ற வாதியாமட்சரத்தை(த்)
தெரியவே யறிவிலா[ற்](ர)ககுச் செப்பு[ஞ](நா)தாந்த[ச]சாரம்
உரியதோர் பொருளீதென்று வு[த்து](ற்று) நான் கூறுதற்கு(க்)
கரிமுகக கடவுளான்[ந்]றன்கழலி[னை](ணை)க காப்புக்கொள்வாம்.

அகாரமா முதலாவுள்ள[அன்](வைம்)பத் தோரக்ஷரத்தால்
சிகாரமா மெழுத்தஞ்சாலுஞ் செப்பியவேதநான்கால்
பகாரமாஞ் சமயத்தாலும் படிந்திடும் பயன்களாலும்
நிகரில்லா[த]வுண்மையென்றே நிகழத்துவோம் நினைந்துபாரீா (உ)

(* * * * *)

ஊமையெனு மெழுத்ததுவே யுலகீரேழு
மோங்கியபே ரொளியாகி யுதித்து நின்று
ஆமையெனு மெழுத்தாகி யகாரமாகி
யதினுள் ளே[றீ](ரீ)ங்காரமடங்கித் தோன்றி
ஓமெனவே பிரணவமா யுலகமெல்லா
முகந்தளிக்கு முமையவளாய்த் தோன்றி நின்று
ஆமெனவே யகார வுகாரமகார
மானதொரு சோதியை நீ யறிந்துபாரே (சு)

End:

வித்து மரத்து . . . . வோக விளங்கு மிகப்பூப் பிஞ்சுடனே
அத்தே காயுங் கனியாகி யகண்டமேழு மதுவாகிச்
செத்தே பிறக்குஞ் சத்திதனைத் தெளிய வுணாந்து கொண்ட பி(ன்)பு
வித்திலடக்க மரமென்று விளங்க வெனக்கு உரைத்தாரே. (எக)

வித்துமரமு மொன்றல்லால் வேறாய் நின்றவிடமில்லை
வித்திலடங்கி . . . .

(கு-பு.)—

இந்நூல் அத்வைத வேதாந்த விஷயமானது. பிரணவத்தின் ஸாரமான பொருள் இன்னதெனத் தெரிவிப்பது. இது எத்தனை பாக்களாலாகிய தோ தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியில் எழுபத்தொரு பாடல்களும் எழுபத்தி ரண்டாவது பாடல் முற்றுப் பெருமலும் உள்ளன. செய்யுள் நடை சாதா ரணமானது. நூலாசிரியர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை,

No. 1561. நாதாந்தத்திறவுகோல்.

NĀDĀNTATTIṞAVUKŌL.

Pages, 18. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 212 *a*. of the MS. described under No. 802.

Incomplete.

A treatise describing the transcendental nature of Iśvara and the yogic mode of realising Him as the supreme essence of Praṇava. The name of the author is not given.

Beginning

[யி](இ)ரு[லொ](ளொ)ளி வெளிமூ[ண்](ன்)ருகி யியங்குமுப்
பாழுக்கப்பா[ல் ப்](ற்)
பெருவெளி கயிலைமீதே பே[ரு](ரொ)ளியாகி யெங்குங்
குருவழிக் குலத்துககெல்லாங் கோதிலா ஞானமான
திருவருளுருவ மென்னுந் திருவடி நெஞசுள் வைப்பாம். (க)

முப்ப(ா)மூ மூன்று மாய்க முப்பதின் மூன்றுவட்ட
மப்பாலு மிப்புறத்து மாநந்த மயமாய் நின்று
தப்பாமலுலகுக் கெல்லாந் தானவனை சோதி
வை[ய]ப்பாச[யெ](வெ)ந்தனுச்சிவட்டத்தே வைத்த[ு]
(நா)தன் (உ)

End:

அடிமூல நடுமூல[அு](மநா)தி மூலம்
அகாரவுகா(ரம்)மிரண்டு மானமூலம்
முடிமூலம் நடுமூலம் முற்[றி](று)மூல
மலமூன்று வட்டமுப் பாழாம் மூல(ப்)
படிமூலமாகியதோ(ரா)ருதாரப்
படி கடர்தபேரொளியாம் பரமமூலம்
அடிமூலமாகியதோரகாரந் தன்னல்
அத்தனர் வடிவதென் றறிவார் நல்லோர் (சஉ)

(கு-பு)—

இதில், நாதநத்வாதீதமான ஈசுவர சொரூபமும் அதைத் தியானித்து நோக்கி அனுபவிக்கும்வித முதலியனவும் விளங்கக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுப் பெறவில்லை. இதை இயற்றியவர் பெயர் புலப்படவில்லை.

No. 1562. நாதாந்தநோக்கம்.

NADĀNTANŌKKAM.

Pages, 18. Lines, 9 on a page.

Begins on fol. 12*a* of the MS. described under No. 1214.

Complete.

A treatise consisting of 35 stanzas and similar to the work dercribed under the previous number in regard to subject matter.

Before the beginning of the work, a stanza in praise of Goddess Sarasvati taken from some other work is found written.

Beginning:

[பொ](பு)த்தகம் படிகமாலை குண்டிகை[ப]பொருள் சேர்ஞான
வித்தகந்தரித்த செங்கை விமலையையமலை தனனை
மொய்த்த கொ[ண](ந்)தளகபாரக்கிணைமுலைத் தவளமேனி
மைத்தகு கருங்கட் செவ்வாயணங்கினை வணங்கல் செய்வாம்.

வாக்குமனமுந் தான்கடந்து வாறுய்நின்று வான்புறத்தே
தாக்கும் வெளியிலொளியாகித் தாறுய்நினற தற்பரத்தை
நோக்கும் பெரியோர் புவிமீதில் நோக்கார் மா(ை)ய[கை]தனைநுகரார்
போக்கும்வரவுமற்றிடத்தே பொருந்தியிருப்பா பொன்னம்பலமாய் (௧)

End:

நாலுமறையுந் தேடரிய ஞானச்சோதி திருவடியைக்
காலுங்கன(லு)ங்கதிர் மதியுங்கடந்த வானவெளியினிலே
மேலுங்கீழுந் தானுகி விளங்குஞ்சோதி மெய்ப்பதத்தைச
சீலமுடனே சென்னியின்மே[ல்த்தெ](ற்றெ)ளிய நோக்கும் பெரியோரே.
(௩௫).

Colophon:

நாதாந்த நோககம் முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் வேதாந்த விஷயமானது. யோகத்திலமாந்து ஈசுவரனை நோக்கும் விதமும், அவ்வாறு நோககினேரடையும் பயனும், ஈசுவரனுடைய நிலையும் இதில் விளங்கக்கூறப்பெற்றுள்ளன. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1563. நாற்கரணவுபதேசம்.

NĀṞKARAṆAVUPADĒŚAM.

Pages, 27. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 137*a* of the MS. described under No. 250.

Complete in 27 stanzas.

A treatise explaining the nature and characteristics of the four instruments of knowledge among the 96 Tattvas, viz., Cittam, Manas, Buddhi, and Ahamkāram and the manner of getting rid of these for the realization of Śivā. By Ulāhappa Tambirān.

Beginning :

குருபரனைங்கரனறேவி வல்லபையைப் போற்றிக
குரவனயன் சர[சோ](சுவ)தியம்[மனை](மையை)யும் போற்றி
யிருவர்பதிமேல்மாலு மிலக்குமியைப் போற்றி
யெரிமுகருத்திரன்றேவிய[ரி](ரு)த்திரியைப் போற்றி
யருவமயே சுரன்றேவி மயேசுவரியைப் போற்றி
யந்த சதாசிவன்றேவி மனோன்மணியைப் போற்றி
யொருவரையுமறவாத வுலகப்ப தம்பிரா
னுதவிய நாற்கரணவுபதேசமிதுவாமே. (க)

(* * * *)

தத்துவமென் பதுகருவி தொண்ணூ[த்தா](ற்று)றிற்
சாற்றுவது நாற்கரண மேதோவேன்னிற்
சித்தமனம் புத்தியாங் காரமென்று
செப்பிடுவா ரதன்பெருமை செப்பமாட்டார்
கற்றவனே யறிசிவமே சித்தமாகுங்
கருதுமன நதனிலுதித்த புத்தியாங்கார
மித்தையறிந்தவர்களு மெ(ய்)ஞ்ஞானியாவ
ரீதறியாதார்தாமுமனந் தன்னையறியாரே. (ரு)

End :

ஊனுறக்க மற்றபரங் கண்டிதமாமென
றுரைக்குமறை தனிலுதித்தவோவியந்தான்
கானுறநின் றரன்சிவனை நல்லான்மாவைக்

தோணுறக்கண்டுரைத்தநாற் கரணவுபதேசஞ்
சொல்லெனக்கேட் டோர்படித்தோரிந்தநூலை
வேணுமென்றே யெழுதினவரிவர்தாமெல்லா
மிகவறிவுபெற்ற மெ(ய்)ஞ்ஞான குருவாமே. (உஎ)

சற்குருவே துணை.

(கு-பு.)—

இதில் மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் என்னும் நாற்கரணங்களின் தன்மைகளும், அவற்றை யொழிக்குமுபாயங்களும் விரிவாகக்கூறப்பட்டுள்ளன. 27 விருத்தங்களையுடையது. உலகப்ப தம்பிரான என்பவரியற்றியதெனப் பாயிரத்தால் தெரிகின்றது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமுளது.

No. 1564. நாற்கரணவுபதேசம்.

NARKARANAVUPADESAM.

Substance, palam-leaf. Size, $11\frac{3}{4} \times 1\frac{5}{8}$ inches. Pages. 9. Lines, 7 on a page. Character, Tamil. Condition, good. Appearace, new.

Begins on fol. 8*a*. The other works herein are Bhōgar Vaḷalai Sūttiram 1*a*. Śuriyānandar Sūttiram 3*a*.

Wants the last seven stanzas.

Same work as the above.

Colophon:

நாற்கரணவுபதேசம் எழுதிமுடிந்தது.

The scribe adds.

துன்மகிஷ்டிணு டிசம்பர்மீ சல வேங்கடாசலகுச் சொந்தம்.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதி போன்றது. ஆயினும் இதில் இருபது செய்யுட்களே யுள்ளன. இறுதிப் பாடல்கள் ஏழும் இல்லை.

No. 1565. பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

PAÑCADAŚAPPIRAKARAṆAM.

Pages, 276. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 1a. of the MS. decribed under No. 1423.

Complete.

A treatise on Advaita Vēdānta based on and closely following the sanskrit work Pañcadaśī of Vidyāraṇya—Vide No. 4613 of vol. IX of D.C.S. MSS. It is in the form of a doubt raised and answered. The Dīpa portion is first dealt with here, and then the Vivēka portion, and in the end the Ānanda portion. The sub-divisions are the same as those found in the Sanskrit work.

Beginning:

பஞ்ச[ெ]தசப்பிரகரணம்.

(1) சித்திர தீபம்.
(2) தி[ற்](ருத்)தி தீபம்.
(3) கூடத்த தீபம்.
(4) தியான தீபம்.
(5) நாடக தீபம்.
ஆக, தீபம்-ரு.
•(6) தத்துவ விவேகம்.
(7) பஞ்சபூத விவேகம்.
(8) பஞ்சகோச விவேகம்.
(9) தொய்த விவேகம்.
(10) மகாவாக்கிய விவேகம்.
ஆக விவேகம்-ரு.
(11) யோகானந்தம்.
(12) ஆ[ற்](ன்)மானந்தம்.
(13) அத்துவிதானந்தம்.
(14) வித்தியானந்தம்.
(15) வி[ஷ]ஷயானந்தம்.
ஆக ஆனந்தம்-ரு.

ஆக அத்தியாயம்-யரு.

பஞ்சதசப்பி[ற](ர)கரணம்

முந்தின பி[ற](ர)கரணம் சித்திரதீ[வி](பி)கை.

வித்தியாரண்ணிய சுவாமிகள் லோகானுக்கி[ற](ர)க நிமித்[திய](த)மா, ய்(ச்) சகல வேதாந்தத்தினுடைய பொருளெல்லாம் மனதிலே சேகரிச்சுக் கொண்டு சகல வேதவேதாந்த மெல்லாம் அதிகரிக்கமாட்டாத பேருக்கும்; சகல வேதாந்தமெல்லாம் படிச்சாலும் அதி[னிட](னுடைய) அ[ற்](ர்த்)தந் தெளிநது அறியமாட்டாத பே[ற்](ர்க)கும் சகல[ற்](ர்க்)கு மெளிதாக வேதாந்தத்தினுடைய உண்மைப் பொருளைக்கண்டு அநுபவித்து மோட்ச மடையத் தக்க[ளையா](தா)க சகல வோதந்த சம்மதிப்படிக்கு தம்[மிட]

(மூடைய) மனதிலேயிருக்கிற பி[று](ர)மா னு[போக](பவ)த்தைப் பஞ்ச[தி](த)சப்பி[ற](ர)கரணத்திலே வெளிபண்ண வேணுமென்று பதினைந்து பி[ற்](ர)கரணத்துக்குள்ளே முந்தின பி[ற](ர)கரணத்திலே அத்தியாரோபம், அபவாத மென்கிற (இ)ரண்டு நியாயத்தையுந் தழுவிக்கொண்டு பரமா[ம்](ன்)மாவினிடத்திலே ஆரோ[வி](பி)க்கப்பட்டிருக்கிற செகத்தினுடைய வ[ஷஷ](ட்ச)ணம் சித்திரமேயல்லாமல் உண்மையல்ல வென்கிற[த்]தைச் சித்திரபட திட்டாந்த முக[ஷேயா](மா)க வெளிபண்ணினபடி :—[பி](பு)டைவயிலே சித்திரம் ஆரோபிக்கப்பட்ட[ப்](ற்)போல பரமான்மாவாயிருக்கிற தன்[னிட](னுடைய) [சு](சொ)ரூபத்திலே சீவன், செகத்து[யீ](ஈ)சுவரன் என்னப்பட்ட சித்திரமும் ஆரோபிக்கப்பட்டதென்றறிய. சித்திரப்படந்தானே தானுயிருந்தால் வெளுத்தபடமென்றும் கஞ்சிபூசினால் பசைப்படமெனறும் (. . . . .) கண்டா[ப்](ற்)போல பரமான்மாவுக்கும் நாலவத்தையேது; அதுககு உபாதியேது என்கிற சங்கைககு பரமான்மாவும் ஒரு உபாதியுமற்றுத்சாமாயிருக்கும்போதுசித்தென்றும், மாயையோடே கூடினால் அந்தா யாமியென்றும், சமட்டி சூக்ஷமபூத சரீரத்தோடே கூடினால சூத்திரான்மாவென்றும், சமட்டி தூலபூத சரீரத்தோடே கூடினால் விராட்புருடனென்றுஞ் சொல்லப்படுவானென்று உத்[தி](த)ரம்.

End:

பெந்தத்துக்கு உபாதி[ய](க)ளே[து](வை)? அந்த உபாதி[ய](க)ள் எ[தி](த)னாலே துடைபட்டது? பி[று](ர)மம், நிரு [உ]பாதியாய்த் தோற்றுகிறது எதனாலே? என்கிற சங்கைக்கு :—சாந்த விருத்தி கோரமூடவிருத்தி சிலமுதலான செடங்கள்[யி](இ)துகளெல்லாம் பெந்தத்துககு உபாதியோகத்தினாலும் (. . . . .) சுயம் பிரகாசமாயிருக[கு](கி)றபி[று](ர)மதத்துவம் அகண்டானந்த வடிவாய்த் தானாகவே விளங்குமென்றுத்தரம்.

இப்படி(ப்)பி[று](ர)மானந்தத்துக்கு வழிபாடாகத்தானே வி[ஸ]ஷயானந்தத்தை நிரூபிச்சோம். இது வழியே எல்லாரும் மோட்சத்தையடையக்கடவா(ர்க)ள்.

Colophon:

௰ரு-வது விஷயானந்த முற்றும்.

ஆகப்பஞ்சதசப்பி[ற](ர)கரண முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல், வடமொழியில் வித்தியாரணியரியற்றிய பஞ்சதசி யென்னும் நூலைப் பின்பற்றிச் செய்யப்பட்டுள்ளது. அத்வைதமதத்தைச் சார்ந்தது. தடைவிடை ரூபமாகவுள்ளது. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. சித்திரதீபம் முதலாக விஷயாநந்த மீறாகவுள்ள பதினைந்து பிரிவினையுடையது. அத்வைதமதத்தின் கோட்பாடுகள் பல இந்நூலினால் எளிதில் புலனாகும். இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமிருக்கிறது. ஏடுகள் சிறிது சிதைந்துள்ளன.

No. 1566. பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

PAÑCADAŚAPPIRAKARAṆAM.

Pages, 231. Lines, 7—8 on a page.

Begins on fol. 143 *a* of the MS. described under No. 1506.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதி போன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

No. 1567. பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

PAÑCADAŚAPPIRAKARAṆAM.

Substance, palm-leaf. size, 7 × 1⅛ inches. Pages, 329. Lines, 7 on a page. Character, Tamil. Condition, slightly injured. Appearance old.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதி போன்றது.

இதில்,

" சித்திரதீபிகைபடத்திற சேர்ந்திடு சூத்திரந்தா
னித்திய . . . . . த்தனுகி தி[ற்](க)ழ்வதிலான்ம நாடால்
தத்துவ விவேகமான சாதனையறியும் பஞ்ச
பெ[த்தி](ற்றி)யார் பஞ்சகோசந் துவிதமாம் பிரம வாக்கியம் "

என்னுஞ் செய்யுளை முதலாகக் கொண்ட ஐந்து பாடல்கள் 'பாயிரம்' என்னும் பெயருடன் காணப்படுகின்றன. இந்தப் பிரதியில் நூல் முற்றுமுள்ளது.

No. 1568. பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

PAÑCADAŚAPPIRAKARAṆAM.

Pages, 2. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 14 *a* of the MS. described under No. 1061.

Contains the Mahāvakyārtha which is the last section in the Vivēka portion of the Pañcadaśprakaraṇa described above.

Beginning :

வித்தியாரண்ணிய சுவாமிகள் மகா வாக்கிய விவேகஞ் சொல்லும்படி :—மகா வாக்கியமென்பதெத்தனை ? அந்த வாக்கியங்கட்கு அ[ற்](ர்த்)தமேதென்கின்ற சங்கைக்கு, நாலு வேதங்களினும

End :

இப்படிச் சுயம்பி[ற](ர)காசமாகவிருக்கின்ற வா[ற்](ன்)மாத்தானே பி[று](ர)ம மல்லாமல் வேறொன்று மல்லவென்று அதர்வணவேதஞ் சொல்லு[கு](கிற)தென்று முத்தரம்.

Colophon :

மகாவாக்கியமுற்றும். தெட்சணாமூர்த்தி குருவே நம ஃ

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதிபோனறது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூலின் பத்தாவது பிரிவாகிய மகா வாக்கியப்பிரகரணம் மாத்திரமுள்ளது.

No. 1569. பஞ்சாதிகாரவிளக்கம்.

PAÑCĀDIKĀRAVIḶAKKAM.

Pages, 32. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 57*a* of the MS. described under No. 1185.

Incomplete.

A treatise dealing with the five different functions of God, *viz.*, creation, sustenance, destruction, etc. By Cidambarasvāmigaḷ of Tiruppōrūr.

Beginning:

(முகமதியுங்)கட் கடுவுங் களவலேயு முத்தரிக முகபடாத்துப்
புகர்மதமா மழகளிறு(ங் கரமலர்க்)கற்பகத்தருவும்பொருவில் பாதத்
திகழுறுபங் கயநிதியுந்தோன்று பரை(ப்பாற்கட)லிற் சிறந்துதோன்று
(பு)கலருமைங் கரவமுதை யுளங்குளிரப் பூரி(த்தேயுவ)கை பூப்பாம்.

*   *   *   *

கருவிகளோடிற்று . . . . சடமருவுஞ் சிவன்
கருதுறுவதற்செயலா யொன்றறியா திங்கிவையை,
மருவியந்த . . . சித்தோரிரண்டிற்குந் தொழிலு
மன்னறிவுந் தன்னருளால் வருவிப்பனிறைவன்
புரைவ(று)வாகையிளு வவ்விறையருள் கொண்டடியேன்
புகல்குவன் பஞ்சாதிகாரவிளக்க மென்றி[ன்னூ](ந்நூலே)ப்,
பரவுரவோர் கொள்ளுவரெள்ளா ரெதுவுமிறைவன்
பணியெனவே யெச்செயலும் பரன்செயலென்றுணவால். (௬)

*   *   *   *

ஆருயிர்கட்கிறை தொழிலாலென் பபணிங்கென்னி
லவ்வுயிர்கட் கீரறிவுண்டதி விடையவறிவுஞ்,
சோர்வறுநற் சொருபவறிவெனவுமவை தம்மைத்
துகளிருகூறுய்முடுஞ் சொல்லரிதாய் நின்றே,
ஏர்விடையவராக நற்சொரூபரவ ராகமென்
றுவ்விருளா லவ்வுயிர்களெண்ண வருந்தமையுந்
. . . மவ்விறைவனேயுஞ் சிறிதேனு மறியாச்
செய்திதனக் குறைதருமோர் திட்டாந்தங்கேளே. (௯)

End:

அளவறுநாட் பிறவியிட[ற்](ர்க்) கடலலேயி . . . . ந்த
வடியேனைத் தூக்கி நமதருணடனங்காட்டி,
யுளமகிழ்வுற்ற . . . . .

*   *   *   *

(கு-பு.)—

இது இறைவனுடைய ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி முதலிய ஐந்தொழில்களைப் பற்றிக்கூறுவது. ஏடுகளிற் பல ஒடிந்தும் சிதைந்தும் ஈற்றிற் சில ஏடுகளில்லாமலும் இருத்தலின் விஷயங்கள் செவ்வனே புலப்படவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் அபூர்த்தியாய் உளது. இது திருப்போரூர்ச் சிதம்பர சுவாமிகளால் இயற்றப்பட்டது.

No. 1570. பஞ்சாதிகாரவிளக்கம்.

PAÑCĀDIKĀRAVIḶAKKAM.

Pages, 18. Lines, 12 on a page.

Begins on fol. 35*a* of the MS. described under No 1194.

Contains 1 to 26 stanzas.

Same work as the above; being a copy made from it.

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதியைப்பார்த்து எழுத்தப்பட்ட பிரதி. எழுத்துப் பிழைகள் மிகுந்துள்ளன. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் இருபத்தாறு பாடல் வரை எழுதப்பட்டுள்ளது. பின்னர்ப் பதினேழு பக்கங்களில் திருமங்கை மன்ன னியற்றிய பெரிய திருமொழியின் பாடல்கள் சிலவும் வேதாந்த விஷயமான பாடல்கள் சிலவும் எழுதப்பட்டுள்ளன.

No. 1571. பஞ்சீகரணக்கட்டளை.

PAÑCĪKARAṆAKKAṬṬAḶAI.

Pages, 18. Lines, 7 on a page

Begins on fol. 152*a* of the MS. described under No. 1482.

Complete.

This work is in prose and deals with the quintuplicatory manifestation of the phenomenal universe in the noumenal Brahman. For a similar Sanskrit work see under No. 4635 of the Descriptive Catalogue of Sanskrit MSS. The name of the author is not given.

Beginning:

பஞ்சீகரணக் கட்டளை.

வேதாந்த சாத்திர வ[ற](ர்)த்தசாம் பி[ற](ர)தாய ஞானேக சித்தாந்தம் கானலி(லே சலப்பிராந்)தி எப்படியோ, சுத்தியிலேர[சி](ச)தப்பிராந்தி யெப் படியோ, ரச்சுவிலே ச[ற்](ர்)ப்பிராந்தி எப்படியோ, ஒரு சந்திர(னிரண்) டாக் காண்கிறதெப்படியோ அப்படியே பொய்யாய்த் தோன்றுகிற தேகாதிப் பிர[வ](ப)ஞ்சமில்லாமலிருக்கிற தன்னிடத்திலே, மூலப் பி[றகுற](ரகிரு)தி, மகத்(தத்)துவம், ஆங்காரதத்துவம், பஞ்சதன்மாத்திரை, தூலசூட்சுமாதி செகப்பிராந்தி தோ[னுகு](ன்றுகி)றது.

End:

இது முதலான சகல ஆரோ[ப்]பிதங்களுஞ்சசவிஷாணாதிகள்போலே காலத்[திறைய த்]தி[றை](ர)ய த்திலேயுந் தனக்கில்லே. ஆனல், தன்னுடைய சொரூபமெப்படி யென்ருல், சாட்சி சாட்சியாதீதமாய் நினைப்பு மறப்பில் லாமல் ஞானஞ் ஞானமில்லாமல் துஷிணீம் பூதனுயிருக்கிற சுகசொரூபம் குருவாக்கியத்தினுலே தானென்றறிஞ்சு நின்றதே மூலப்[பிறகுறு](ரகிரு)தி

ரகிதமாயிருக்கிற தன்னுடைய சுகசொரூபம். இதுக்குத் தி(ரு)ஷ்[ட்]டாந்[திர](த)ம் பத்துப்புருஷ[ர](ர்க)ள் ஆற்றிலேயிறங்கிப் போ(கி)ற தி(ரு)ஷ்[ட்]டாந்[திர](த)ம். தெத்தாத்தி[றை](ரேய] தேசிகாய நம[ர]ஃ

Colophon :

பஞ்சீகரணக் கட்டளை முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் வேதாந்த விஷயமானது. வேதாந்திகளாற் கூறப்படும் பஞ்ச பூதகாரியமாகிய பஞ்சீகரணமும், தூலசூக்குமாதி சரீரவிலக்கண முதலியனவும் இந்நூலிற் கூறப்பட்டுள. நூல் வசனநடையாலாயது. ஆசிரியர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுப்பெற்றிருக்கிறது.

No. 1572. பராபரநிலை (சூத்திரவெண்பா).

PARĀPARANILAI (SŪTTIRAVEṆBĀ).

Pages, 5. Lines, 8-9 on a page.

Begins on fol. 92*a* of the MS. described under No. 1214.

Complete in eleven stanzas.

A treatise in Advaita Vēdānta explaining the supreme and all pervading nature of Brahman in every respect.

Beginning :

ஆதிமுத லந்த மருரூப மாகாச
மாதிமுத லண்டவெளி யானதே—யாதிமுதல்.
மாநடன மாடமன மாமோகமாகிவிடை
மாநடன மாமெய லான். (க)

End :

தந்தைதாய் பிள்ளை தலைமுறையொன் றுயிருக்கும்
விந்தைதாய் பிள்ளை விளையாட்டுச்—சிந்தையாய்
வெளியில் வெளிபோய் விரவிய தெங்கும்
அளியி லொளியா மருள். (கக)

(கு-பு.)—

இது வேதாந்த விஷயமானது. ஈசுவரனுடைய பராபர நிலை (எல்லாவற்றிற்கும் அதீதனும் ஸர்வவியாபியாயும் இருக்குந் தன்மை)யைக் கூறுவது. பதினொரு பாடலாலாயது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1573. பராபரநிலை.

PARĀPARANILAI.

Page, 10. Lines, 9 on a page.

Begins on fol. 70*a* of the MS. described under No 1214.

Complete.

Contains all the eleven stanzas of the work described under the previous number together with 10 stanzas of Sūttiraveṇbā vide No. 1502 *ante*. At the end there are 3 stanzas unconnected with the work and written in Kaṭṭlaikkalitturai metre.

(கு-பு.)—

இதில் முன் பிரதியிலுள்ள 11 பாடல்களும், 'சூத்திரவெண்பா' (1502) என்னுந் தலைப்பின்கீழ் வந்துள்ள பிரதியிலிருக்கும் 10 பாடல்களும் ஆகிய 21 பாடல்களும் முறை பிறழ்ச்சியுடன் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றுட் சிலவற்றிற் சில பாடபேதங்களுங் காணப்படுகின்றன. இதன்பின் மூன்று கட்டளைக் கலித்துறைகள் உள.

No. 1574. பரிபூரணசித்தி.
PARIPŪRAṆASITTI

Pages, 47. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 222 *a* of the MS. described under No. 1060.

Complete in 154 stanzas.

A treatise explaining the fourfold equipments necessary for attaining salvation as well as the different states of consciousness, etc

By Paripūrṇar of Kānūr a place situated to the north of the river Maṇimuttānadi near Viruttācalam. The author praises his Guru Ñānappirakāśar and also Śivaprakāśar of Tiruvalansuḻi.

Beginning :

ஆதியா யந்தமாகி யறிவதாய்ப் பிறிதொன்றில்லாச்
சோதியா யனந்தமாகி(ச்) சுத்தமாய நித்தமாகிக்
கோதிலா னந்தமாகிக் குருவுமா யுருவுகொள்ளு
நீதியா னிமலபாத[னி](நி)லைபெற லெ[ன](ந)ஞ்சுள் வைப்பாம். (க)

வேறு.

குருபாரம்பரியம்.

மருக்கமழ் பொழில்சூழ் மன்னுகோவத்த
மா[ன](ந)கர்மேவு மாதவனை
யிருக்கு[ன](ந)ன்முடி மேலிருக்குமின்னமுதை
யிரும்பிறப்[பினையு](பு)ணர்ந்து வந்தடைந்தோர்
கருக்குழியணுகாவணமவர் பொருளுங்
காயமு மாவியுங் கவர்ந்து
திருக்கினை யொழித்தாள் திருவலஞ்சுழியிற்
சிவப்பிரகாசனைப் பணிவாம். (உ)

* * * *

[னூ](நூ)ற்பெயர்.

ஆதலா லிந்த[னூ](நூ)லை யடைசவற வென்னையாண்ட
பாதனார் [ன](நா)மத்தாலே பரிபூ[ற](ர்)ணசித்தியென்ன
வோதுவாம் வேதாந்தத்தி னுட்பொருள் விளங்கவிதுன்
கோதிலா ஞானத்தன்பு செய்பவர் குறிக்குமாறே. (ங)

சாதன சதுட்[டை]டயம்.

நித்தியா நித்தியவத்துவினை நிரூபித்திக பரலோகத்திற்
சுத்தா சுத்தபரபோகந் துறந்துசமதெம தொந்தத்தின
கொத்தா (ய)வையுமறவடக்கிக் குடும்பச்சுமைவிட்டடங்க வெறுஞ்
சித்தாய்நின்ற சிவனடியைச் சேரநினைவர் சிட்டர்களே. (மக)

End :

இறையை வியத்தல்.

தகாதஞானி தன்னையோர் தவிசின்மீதில் வைத்தயா
வகாதெலாம் வகுத்து வாழவைத்தவாறி தென்னேறெ [நெக்
நகாவழா விழுந்தெழுந்து [னை](நை)ந்து [னை](நைந்து)நெக்[க](கு)
கேகாவகோ வகோவெனவதிசயத் திரைஞ்சினன். (௱சரு)

*   *   *   *

தென்பெரும் புலியூர்மேவித் தேசிகவேடஞ் சாற்றி
யென்பெருந் துயரந்தீர வென்னையாட் கொண்டவெந்தை
நன்பெருங் கருணைவாரி ஞானப்பிரகாச [ஞ](நா)தன்
பொன்பெருங் கமலபாதம் புன்றலைமீது வைப்பாம். (௱ருக)

Colophon :

நாதமறைதேடரிய ஞானப்பிரகாசன்
பாதமலர்சூடு பரிபூரணனுரைத்த
போதவமுதூறு பரிபூ[ற](ர)ண சித்தி
[வோ](யோ)தியுணர்வார்கள் பிறவார்களிறவாரே. (௱ருச)

பரிபூ[ற்](ர்)ணசித்தி எழுதி [ளி](நி)றைவேறி[த்து](ற்று.)

பனித்தண் மாமலர் கொண்டு பதங்களில்
மனத்தின் மாசற வ[ற்](ாச்)னை யாற்றியே
யனைக்கொப்பா மெனை யாள்குரு பாதனை
நினைத்த போதுமென் னெஞ்சங் குளிருமே.

முத்து முதுகுன்ற முத்தனதி வடபால்
வைத்த புகழ்க் காணூர்வாழ வவதரித்த
பத்தன் (பரி) பூரணனுரைத்த பாமாலை
யித்தனையு மோதுவா[ற்](ர்க்) கெட்டுஞ் சிவ[ப்]பதமே.

திருச்சி[த்த](ற்ற)ம்பலம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் வேதாந்த விஷயமானது. விருத்தாசலத்தைச் சார்ந்த மணிமுத்தாநதிக்கு வடக்கேயுள்ள காணூரி லிருந்த பரிபூரணரென்பவரா லியற்றப்பட்டதென்று இந்நூற் பாடல்களால் தெரிகின்றது.

சாதன சதுட்டயம், சாக்ராதி அவஸ்தைகளின் தன்மை முதலியவற்றை விளக்குவதுடன், குருவை யடைந்த சிஷ்யன் உண்மைப்பொருளுணர்தற்குரிய மார்க்கங்களையுங் காட்டுவது. பாயிரமுள்படச் செய்யுளின் தொகை

றாற்றைம்பத்துநான்கு. நூன்முடிவின் பின்னர் 'பனித்தண்மாமலர்' 'முத்து முதுகுன்றம்' எனபவற்றை முதலாகவுடைய இரண்டு பாடல்கள் எழுதப்பட் டுள்ளன. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் பூர்ணமாக இருக்கிறது.

No. 1575. பரிபூரணசித்தி.

PARIPŪRAṆAŚITTI.

Pages, 39. Lines, 9 on a page.

Begins on fol. 124 *a* of the MS. described under No. 325.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்று ப்ருக்

No 1576. பரிபூரணசித்தி.

PARIPŪRAṆAŚITTI.

Pages, 5. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 144*a* of the MS. descrided under No. 325

Contains 1 to 10 stanzas.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப்பிரதியில முதற் பத்துபபாடல்கள் மட்டுமே உள்ளன.

No. 1577. பரிபூரணம்.

PARIPŪRAṆAM.

Substance, palm-leaf. Size, $7\frac{1}{8} \times 1\frac{3}{8}$ inches. Pages, 24. Lines, 8 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Begins on fol. 10 *a*. The other works herein are Kapilarahaval 1*a* Auvaipāḍal 5*a*.

Complete.

A treatise in prose in which a Guru inculcates on the mind of a disciple the self-sufficient nature of Brahman and the appearance of the phenomenal universe therein and explains to him the meaning of the Mahāvākya Tat Tvam Asi.

Beginning :

பரிபூ[ர]ரணம்.

அனாதி நி[று](ர்) விகற்பமாயிருக்கப்பட்ட சொரூபமெப்படி யிருக்கு மென்றால், அலையில்லாத சமுத்திரம் போலவும், காற்றில்லாத விடத்தில் விளக்கு அசைவில்லாமற் போலவும், [யெ]எங்கும் பரிபூரணமாயிருக்கும். அப்படிப்பட்ட சொரூபத்திலே யொரு இச்சை பிறந்தது. அந்த [யி](இ)ச் சைதானே மாயை யாச்சுது.

End :

பி[ற]ரம நீ யென்று அ[சு](சி)பதஞ் சொல்லும். அதுவே தத்துவ மசியாதி மகாவாக்கிய லட்சணம். தற்பத தொம்பத வாக்கியா[ற்]ர்த்தத் தில் அசிபதகண்டமாய் போதிக்கும்படி யென்றறிந்து, தத்துவம் பதவாக்கி யா[ற்]ர்த்தம் என்றறிந்து, சி[வி](வே)சுவரர் அஷ்ட சரீரங்கள் திரிசிய மென் றறிந்து, ப[ற]ரப்பிரம[மா]சொரூபமாய, சுகமாயிருககச் சொல்லி, குரு சுவாமியார் அனுக்கி[ற]ரகம் பண்ணினார். சிவமயம்.

Colophon :

பரிபூரணம் முற்றும்.

(த-பு.)—

இதில் பரிபூரணமான (எங்கும் நிறைந்த) பிரம்மஸ்வரூபமும் அதினின் றும் மாயை, பஞ்சபூதம் முதலியன தோன்றும் விதமும், பஞ்சபூதக் கலப் பும், பிரம்மாண்ட லட்சணமும் இவைபோல்வன பிறவும் விளங்கக் கூறப் பெற்றிருக்கின்றன. இந்நூல் இந்தப்பிரதியில் முற்றுப்பெற்றிருக்கிறது. இயற்றியவர் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை.

No. 1578. பாடுதுறை.

PĀḌUTUṞAI.

Substance, palm-leaf. Size, 13⅜ × 1⅝ inches. Pages, 220. Lines, 10 on a page. Character, Tamil. Condition, slightly injured. Appearance old.

Complete.

A eulogy by Tattuvarāyar on his Guru Sorupānandar and on Śivappirakāśar the Guru of Sorupānandar. The principles of the Advaita Vēdānta are brought out in this work which consists of 138 small prabandas.

Beginning :

தத்துவராயர் அருளிச்செய்த பாடுதுறையிற்றிருவடிமாலை.

செழுந்தரணி தன்னிற் றிருவுருக்கொண் டென்னை
யுழுந்துருளும் போழ்தி னுணாத்த—வெழுந்தருளி
வந்தவடி நாயேன் மனத்தால் வணங்கமதி
தந்தவடி யாளச் சமைந்தவடி—யந்தரத்து

வில்லும் வியன்கனவும் வெண்டேரு நீர்க்குமிழும்
புல்லு மதிலெழுத்தும் போலவே—சொல்லளவாய்ப்
பொனறு முடற்குள்ள பொல்லாங்கெ லாநினைந்து
நின்று நடுங்கிமிக நெஞ்சழிந்தே—னென்றுணையே
கோற்றேனே மாயைக் குரம்பைக்கூத் தாடடவினி
யாற்றேனே யென்ன வளித்தவடி—யாற்றகிலாத்
தொண்டனேயா னென்று தொழுது பழவடியார்
தெண்டனொடு விண்ணப்பஞ் செய்யுமடி—கண்டருளித்
தஞ்சமொன்று மில்லாத் தமியேனைத் தன்னருளா
லஞ்சலஞ்ச லென்ற வமலனடி—மஞ்சனஞ்செய்
நீத்தங்கொண் டென்னை யடியவாத நேயத்தாற்
றீர்த்தமாட் டிக்கொண்ட செம்பொனடி

(* * * *)

—ஈண்டிலகிற்

கையின் மணியென்ன யாவாக்குங் கண்ணளிக்குஞ்
செய்யசொரூபானந்தன் செம்பொனடி—மையலாய்க்
கொன்று மறுசமயக கத்திற் கலையாம
லொனறு மொழிவற் றுளவெல்லா—நின்ற
படியே சிவமாக்கிப் பார்த்ததென்னை யாண்ட
வடியேனை யாண்ட வடி.

வடிவிலா மாயையால் வந்த பவத்திற்கு
முடிவிலா முத்திப் பொருட்கு—மடியோரி
னீண்ட பெருமா னிகளமறப் போதமளித்
தாண்ட பெருமா னடி.

திருவடிமாலை முற்றும்.

திருவருட்கழன் மாலை.

திருவார் செழுங்கமலச் சீராரும் பொற்று
ளருமா முனிவ ரமரா—பெருமால்கொண்
டின்னஞ் சுவடொற்றிக காணுதங் கேதமுற
முன்னை யொருமூவர் தாழயல

(* * * *)

சிவப்பிரகாசா போற்றி சீமானே போற்றி
யவக்கடலு ளாழ்வேனை யாண்ட—தவக்கடலே
போற்றி சயசய பல்லாண்டு பல்லாண்டு
போற்றி சயசய போற்றீ.

(* * * *)

சிவசங்கீர்த்தனம்.

அளவி றந்தது வருள்சிவ சிவசிவ
அகநி றைந்தது வடியிணை சிவசிவ
வுளமி றந்துயி ருணர்வொடு பரமற
வொளிரு கின்றது சிவசிவ சிவசிவ

களவு துன்றிய கனகவென் னுளநிறை
கழல்க ளன்பது கரையிலே சிவசிவ
தெளிவி னன்குறு தெளிதரு மனுபவ
கழ்ந்தது சிவசிவ சிவசிவ. (க)

(* * * *)

கருணை யம்புய முகமலர் சிவசிவ
கருணை யங்கட விருவிழி சிவசிவ
வருண யந்திடு மடியிணை சிவசிவ
வழகு துன்றிய வடிவது சிவசிவ
விருண யந்திடு மிடருறு பிறவியை
யெறியு மெந்தைதன் மறமது சிவசிவ
திரு நடன்றன தருள்சிவ சிவசிவ
சிவநி கழ்ந்தது சிவசிவ சிவசிவ. (௧0)

(* * * *)

சீர்ப்பாதவல்லபம்.

ஆபத் தனமாகு மாபத் துணையாகு
மாபத் தினைவேரோ டரியும் மயிலாகு
மாபத் தகுமேவா வரணம் மதுவாகு
மாபத் தறுசம்பத் தமலன் சழுறனே. (க)

(* * * *)

நினைவற்றன வெல்லா நிகழ்வித்திடு மினைபத்
தனமிக்கிடு ஞானத் தொடுநற்குண சீல
மினமுற்றிட நல்கு மெழினர் [சு](சொ)ரு பனுடை
புனைபொற்கழ லன்புற் றவருட்பொலி வுற்றே. (௧௨)

(* * * *)

குயில்.

மேலே யமரர்க்கு மேலாம் விண்ணவன் மண்ணவி விழிந்து
மாலை யுங் காலையு மில்லா வகையென றலைமிசை வைத்த
காலை யருணற் கட ந்த காலுடை யானையென் கண்ணைச்
சோலையில் வாழுங் குயிலே சொருபனை நீவரக் கூவாய் (க)

(* * * *)

தன்னுடைச சோதியிற் றுஞ்சல் பிறப்பற விந்தச் சகத்தே
மின்னிடை யாளொடுங் கூடி வேதிய வேடத்தின வந்து
பொன்னடி சூட்டியென் னுள்ளே பூரண வானந்த மாக்கி
யெனனிடர் தீர்த்த பிரானை யிளங்குயிலே வரக் கூவாய். (௧௩)

End:

132-வாரணம்.

வினைவி லங்கு கழற்றிய வாரணம்
விரத கம்ப முறித்திடும் வாரண
மெனதி யானென் கணையை முறித்தெறிந்
தெங்கு மாமமிழ் தாகிய வாரணம். (க)

(* * * *)

133-மெய்ஞ்ஞான விளக்கம்.

ஆடு பார்க்குதடா வாரக் கோனே
யடையப் படர்ந்ததடா வாரக் கோனே
யோடி மறியேடா வாரக் கோனே
யுள்ளே மறியேடா வாரக் கோனே. (௯)

(* * * *)

ஆசர மிக்குநின் றூடாய் கோனே
யதிசய மிக்குநின் றூடாய் கோனே
சாதியை விட்டெறிந் தாடாய் கோனே
சதுரினை விட்டெறிந் தாடாய் கோனே. (௨௰)

(* * * *)

ஒன்றேகாண் பெண்ணே யுலகம் பகிறனு
முள்ளது போதமென் றூடாய்கழ
லொழிவற நின்றோமென் றூடாய்கழல் (க)

இரண்டுகாண் பெண்ணே (யிடை)பிங்கலைக
ளிரண்டுமொன் றானதென் றூடாய்கழ
லேகாந்த மானேனுமென் றூடாய்[தோழி] (கழல்). (உ)

(* * * *)

ஒன்பதாம் பெண்ணே யுள்(ளே)ள தெளிந்தபின்
மின்போலும் போதமென் றூடாய் கழல்
வேத முடிவதென் றூடாய்கழல்.

பத்துக்காண் பெண்ணே பரமே பரமாகப்
பற்றற் றிருந்தோமென் றூடாய்கழல்
பத்தி முடிவதென் றூடாய்கழல். (௧0)

ஆடுங் கழலா மடியி லொளித்தக்காற்
றேடுவதில்லை யென் றூடாய்கழல்
திருவடி ய(ல்ல)தென றூடாய்கழல். (௧௧)

Colophon :

முற்றும் பாடுதுறை முடிந்தது.

துர்முகிஸூ பங்குனிமீ௳ ௧௨ சுக்கிரவாரம் பூசநட்சத்திரத்தில் புதுவை அரியரபுத்திர உபாத்தியாயரெழுதி முடிந்தது.

(கு-பு.)—

இது அத்வைத சாஸ்திரக் கருத்துக்களமைந்த நூல்; தத்துவ தேசிக நாயனுர் (தத்துவராயர்) தமது ஆசிரியராகிய சொரூபானந்தர் மீதும், அவரது ஆசிரியராகிய சிவப்பிரகாசர் மீதும் இயற்றிய 138 சிறு பிரபந்தங்கள் இதிலடங்கியுள்ளன. இவை சிறந்த நடையாலாயவை. இப்பிரபந்தங்கள் அடங்கிய இந்நூல் முற்றும் அச்சிற் பதிப்பிக்கப்பட்டுளது.

No. 1579. பிரமகீதை.

PIRAMAGĪTAI.

Substance, palm-leaf. Size, 10½ × 1⅝ inches. Pages, 188. Lines, 8 on a page. Character, Tamil. Condition, good. Appearance, old.

Begins on fol. 56*a*. The other work herein is Ribhugītai 1*a*.

Wants some portion towards the end of the 8th Adhyāya and the 9th Adhyāya.

This work though in prose is similar to the one described under No. 1506 ante and explains the significance of the Vēdas and the Upaniṣads. It is divided into 12 Adhyāyas, the names of which are given in the Tamil remarks below. The name of the author is not given.

Beginning:

பிரமகீதை முதலத்தியாயம்.

தேவதைகள் பிரமாவைத் தரிசித்தது.

நைமிசாரணிய வாசிகளாயிருக்கிற சகலமான ரிஷிகளுஞ் சூதரைக் கேட்கும்படி :

வாரீர் சூதரே ! சங்கிரகமாகவும் விஸ்தாரமாகவும் சகல புராணமுஞ் சொன்னீர். இப்போது ஒப்பில்லாத பிரமகீதை கேட்கவேணுமென்று இச்சித்திருக்கிறோம். சகல தத்துவஞான நிதியாயிருக்கிற வேத வியாசருக்கு சிஷ்ட[ன](ரா)னபடியினாலே உமக்குச் சகலமும் தெரியுமே! எங்களிடத்திலே கிருபை உண்டானால் பிரஹ்மகீதை ஒருக்காற் சொல்லவேணுமென்று கேட்கச் சூதரனுக்கிரகிக்கும்படி :—

வாருங்கோள் ரிஷிகளே ! அப்படியே நாம் உங்களுக்குப் பிரமகீதையை ஆதரவாலே சொல்லுகிறோம். நீங்களுமதைச் சிரத்தையுடனே ஆதரவாய்க் கேளுங்கோள்.

பூருவத்தில் ஒரு கற்பாந்தத்திற் சகல தேவதைகளு மகாமேருவிலே கூடி வேதங்கட்கு அர்த்தம் ஏதோவென்று நெடுங்காலம் விசாரித்தார்கள். அப்படி யிருக்கவும் வேதார்த்தம் நிண்ணயப்படாமற் போச்சுது; இந்த வேதார்த்தம் வெளியாகிறதற்கு உபாயம் ஏதென்று விசாரம் பண்ணியதற்கு மேற் 'பிரமாவைக் கேட்கக் கடவோம்' என்று நிண்ணயம் பண்ணிக்கொண்டுபிரமாவினண்டைக்குப் போனார்கள். (. . . . . . .) பிரமாவானவர் மகாமேருவின் கொடுமுடியிலே சகல யோகிகளாலும் (. . . . . . .) சரஸ்வதியுடன்கூட பிரமா யெழுந்தருளியிருந்தார்; அந்தச் சபையிலே சகல தேவதைகளும் போய்(ச்) சகல லோகனுயகராய் (. . . . . . .) சதுர்முகனைக்கண்டு மகா சந்தோஷத்தையடைந்து அலர்ந்த செந்தாமரைப் பூப்போல முகமலர்ந்தானந்த பரவசராயிருக்கிற தேவதைகள் உடம்பு மயிர்க்குச்செறிய வாக்குத் தழுதழுக்க அமிர்தத்திலே அழுந்தினபோர்

போல்சகல அஞ்ஞானங்களினும் விடுபட்டுப் பூதலத்திலே விழுந்து தெண்டன்பண்ணி(த்) தலைமேலே கைகூப்பிக்கொண்டு (. . . . .) தோத்திரம் பண்ணி(ச்) சகல வேதங்கட்கும் அர்த்தம் இன்னபடியென்று அனுக்கிரகம்பண்ணி யெங்களை ரட்சிக்க வேணுமென்று வேண்டிக்கொள்ள (. . . .) தேவதைகளுக்கு வேதார்த்தமெல்லாம் அனுக்கிரகித்தார்.

End :

இப்படி யவித்தை வந்து நசித்ததென்று விவகாரமாத்திரமே யொழிய சுபாவமாக இல்லை. பிரம சொரூபந்தானே பிரமசொரூபமாகத் தோற்று(கிற)து; வித்தை யவித்தையென்று முள்ளதில்லாதெதுவும் குரு சீஷனென்றும் தோற்றுகிறதெல்லாம்பிரமந்தானே யல்லாமல் மற்றொன்றல்ல. இப்படி(ச) சகலத்தையும் பிரமமாகக் காண்கிறதுதானே பிரமத்தை யடைகிறதற்குச் சாதனமான பிரமவித்தை. செகத்தில் மாயையென்று சொல்கிறது அஞ்ஞானம் (. . . . .) வாருங்கோள் இருடிகளே ! இப்படி யதிசுகமாயிருக்கிற பிரமகீதையை யாதரவுடனே கேட்டவுங்களுக்குச் சொன்னேன். நீங்களும் சிரத்தாபத்தியுடன் கேட்டபேர்க்கு இதை அனுக்கிரகம் பண்ணுங்கோள் என்று சூதரும் இதமாகவே யனுக்கிரகம் பண்ணினார் ; அந்த முனிவரும் பரதத்துவத்தை யறிந்தவாகளாய்(க) குருவாயிருக்கிற சூதரைச் சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து (. . . . . .) இருதயத்திலேயிருக்கிற பரமசிவனை யனுசந்தானம் பண்ணிக்கொண்டே யிருந்தார்கள்.

Colophon :

பிரமானுபவ வத்தியாயம் முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது வேதாந்த விஷயமானது. ஆதியில் பிரமன தேவர்களுக்கு உபதேசித்ததைச சூதமுனிவர் நைமிசாரண்ய ரிஷிகளுக்குச் சொன்னதாக வனமந்துள்ளது.

(1) தேவர்கள் பிரமனைத் தரிசித்த ... அத்தியாயம்.
(2) இருக்கு வேதார்த்த ... ... ,,
(3) யஜுர் வேதார்த்த ... ... ,,
(4) சுக்கில (யஜுர்) வேதார்த்த ... ,,
(5) சாமவேதார்த்த ... ... ,,
(6) சாந்தோக்கிய உபநிடத ... ... ,,
(7) கடவல்ய வுபநிடத ... ... ,,
(8) கைவல்யோபநிடத ... ... ,,
(9) பிரகதாரணிய உபநிடத ... ... ,,
(10) அந்தரியாமி ப்ராம்மண ... ... ,,
(11) நாசிகேதோபநிடத ... ... ,,
(12) பிரம்மானுபவ ... ... ,,

எனப் பன்னிரண்டு அத்தியாயங்களுடையது, இந்தப் பிரதியில் 8-வது அத்தியாய இறுதியிற் சிறு பாகமும் 9-வது அத்தியாயமுந் தவிர மற்றைப் பாகங்கள் பூர்த்தியாக உள்ளன. இதைத் தமிழில் இயற்றியவர் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை.

No. 1580. பிரமகீதை.

PIRAMAGĪTAI.

Pages, 216. Lines, 6 to 11 on a page.

Begins on fol. 2*a* of the MS. described under No. 1217.

Breaks off in the course of the 12th Adhyāya.

Same work as the above.

Before the commencement of this work, there is a stanza in the 1st leaf which begins with the expression Tiruvākkum.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூலின் முதற் பதினொரு அத்தியாயங்களும் 12-வது அத்தியாய ஆரம்பத்திற் சிறிது பாகமும் உள. நூல் ஆரம்பிக்குமுன் முதல் ஏட்டில் 'திருவாக்கும்' என்னும் முதற் குறிப்பையுடைய வெண்பா ஒன்று எழுதப்பெற்றுளது.

No. 1581. பிரமகீதை.

PIRAMAGĪTAI.

Pages, 84. Lines, 28 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 1435.

Same work as the above, being a copy made from it.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதியிலிருந்து காபி செய்யப்பட்டது. அதிலுள்ள அளவே இதிலும் உளது.

No. 1582. பிரமகீதை.

PIRMAGĪTAI.

Substance, palm-leaf. Size, 14½ × 1 inches. Pages, 208. Lines, 6 on a page. Character, Tamil. Condition, injured. Appearance, old.

Contains the Adhyāyas 3 to 12.

Same work as the above.

In the first two leaves, some points are noted down under the title Sāttikanāmapañcakam.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதி போன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் மூன்றாமத்தியாயந் தொடங்கி முற்றும் உள்ளது. முதல் இரண்டேடுகளில் 'சாத்திக நாம பஞ்சகம்' என்னுந் தலைப்பின்கீழ்ச் சில விஷயங்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. முதல் மூன்று ஏடுகள் பாதி முறிந்துள்ளன. இந்தப் பிரதியில் முன்னையவற்றினும் பிழை நிரம்பவுளது.

No. 1583. பிரமவப்பியாசவட்டாங்கம்.

PIRAMAVAPPIYASAVAṬṬĀṄGAM.

Pages, 4. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 163*a* of the MS. described under No. 1482.

Complete.

A treatise in prose explaining the so called eight limbs of Yōga, viz. Yama, Niyama, Āsana, Prāṇāyāma, Pratyāhāra, Dhyāna, Dhārana, and Samādhi and stating that by the due practice thereof one can attain the Brahman

Beginning:

பிரமவப்பியாசவட்டாங்கம்.

பிரமவப்பியாச அட்டாங்க யோகவிதப் பிரமாணமாகச் சொ(ன்ன)து இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தியானம், காரணை, சமாதி என்றெட்டுவிதமாகச சொல்லப்படும்.

இயம மென்றுற் றேகத்தே*டே கூடின வி(ய)வகார மெல்லாம் ஒன்றைப் பார்க்கிறபோதும் ஒன்றைக் கேட்கிறபோதும் ஒன்றை நினைக்கிறபோதும் ஆகாசமாகப் பார்க்க ஆகாசமாகக கே..க ஆகாசமாக நினைகக இந்த மூன் றிலேயுஞ் சகல ஜெகத்தும் நாசமாய் வேறொன்றுந் தோன்றுமற் சொப்பிர காசமாய்க் காண்பிக்கும். (க)

நியமமென்றுல்:—முன் சொன்ன ஆ ாசமே விருத்திபோலே தோன்றி ஞலும் வெளிதானல்லவோ? வெளியே சாட்சிச் சொரூபமெனறு சாட்சியே பரதத்துவ மென்று குறையில்லாத சந்தோஷத்தை யடைந்து அந்த ஆத்மா வினிடத்திலே சிரத்தை யுண்டாயிருக்கிறது. (உ)

End:

சமுசாரத்தோடே கூடிக்கொண்டு இதிலே ஆசை விடமாட்டாமல் பிர மாப்பியாசம் பண்ணிக்கொண்டு முன்னுககுச் சனங்களில்லாத படிக்கு இந்த அட்டாங்க யோகத்தைத் திடமாக அப்பியாசம பண்ணின கிரகத்தரானவர் கள் தைரியத்தை யுடையவர்கள் (. . . . . .) இந்தப்படி அனுபவம் யாதாமொருவர்க குண்டோ அவர்களே சீவன் முத்தராயச் சொரூபத்தை யடைந்து அவர்களே பிரமசொரூப மாவார்கள்.

பிரமமே சத்தியம்.

Colophon:

பிரமவப்பியாசவட்டாங்க முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது, இயமம், நியமம், ஆசனம், ப்ராணாயாமம், ப்ரத்யாகாரம், த்யானம், தாரணம், சமாதி என்னும் அங்கங்களோடு கூடிய யோகாப்பியாசத்தால் ஆத்மாவுக்குண்டாகும் நன்மையையும், அதனால் பிரம்யஸ்வரூபத்தை யடை யக்கூடுமென்பதையும் விளங்கக் கூறுவது. வசன நடையாலாயது. இயற் றியவர் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இது முற்று மிருக்கிறது.

No. 1584. பிரமானந்தானுபவம்.
PIRAMĀNANDĀNUBHAVAM.

Pages, 14. Lines, 7 on a page.
Begins on fol. 165*a* of the MS. described under No. 1482.
Complete.

A treatise bearing on the Advaita Vēdānta. It deals with such subjects as 'the nature and characteristics of the Jīvanmuktas, the unreality of the phenomenal world, etc.

Beginning:

பிரம்மானந்தானுபவப் பிரகரணம்.

சாதன சதுட்டைய முடைய அதிகாரிக்கு(ச்) சருவானந்த . . . . . த்தியும் பிரமானந்தத்தை அடை[யு](கி)றது மி[ெ]ரண்டு விதமுஞ் சித்திக்கிறுப்போலே பிரமானந்தப் பிரகாரஞ் சொல்லுகிறோம். அஃதெங்ஙனெனனில் :—நாலுவேதமும் பிரமம் ஒன்றே யல்லாமல் மற்றொருவத்து வந்ததுமில்லை, போனதுமில்லை என்று சொன்னபடியினாலே காலத்திரயத்திலும் ஒருவத்து வந்ததுமில்லை போனதுமில்லை; ஆனால் விவகரிக்கிற பிரபஞ்சமென்னவென்றால் :—

ஏகமாயிருக்கிற பிரமமே ஆரோபித விவகாரத்திலே ஏழுவிதமாகத் தோன்றும்.

அஃதெப்படி யென்றால் சுத்த சைதன்னிய மென்றும், ஈசுவர சைதன்னிய மென்றும் ஏழுவிதமா யுபாதி பேதத்தினாலே விவகரிக்கப்படும்; இதிலே உபாதி கல்பிதத்தை விடுச் சுபாவந் தானாக இருந்தால் சுத்தசைதன்னிய மென்றும் அந்தச் சைதன்னியமே கற்பித மாயையோடு கூடினால் ஈசுவர சைதன்னியமென்றும் அவித்[தி](தை)யோடே கூடினால் சீவ சைதன்னிய மென்றும் அந்தக்கரணத்தோடே கூடினால் பிரமாதுருவென்றும் இந்திரியங்களோடே கூடினாற் பல சைதன்னிய மென்றும் (. . . . .) ஒனறுக் கொன்று வெகுவிதமாய்க் கல்பிக்கப்படும்.

End:

தானொருத்தனே நிசவத்து வென்கின்ற திடத்தினால் சர்வதுக்க நிவிர்த்தி வந்த படியினால் இனியொரு துக்கம் வந்து தன் சுகத்தைக் கலப்பதில்லை யெனறிருக்கின்ற படியினால் சொர்க்கலோகம் கைவசமானபின் கன்மிகளுக்கு வந்த சந்தோஷம் போலவும் உபாசித்த தேவதை பிரத்தியட்சமானபின் உபாசகனுக்கு வந்த சந்தோஷம் போலவும் வெகுகாலந் தாகமெடுத்துத் தேடின பிரமம் நாலுபேருக்குஞ் சம்மதியாகும்படி தானென்கின்ற திடானுபவம் வந்து நான் முத்தனாய்(த்) தானென்கின்ற சந்தோஷமே ஏழாவத்தை யான அத்தியந்தானந்த மென்பது; அதுவே சீவன் முத்தியென்று சொல்லப் படும்; மேலாலவத்தை நான்குஞ் சொல்லப்பட்டது.

Colophon:

பிரம்மானந்த அனுபவ முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது வேதாந்த விஷயமானது. ஜீவன் முத்தர்களின் சொரூபமும், எல்லாம் ஈசுவரனே என்பதும் ஆகிய இவைபோன்ற பல விஷயங்களை விளங்கக் கூறுவது. எளிய வசன நடையி லமைந்தது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

No. 1585. பிரமானுபவ விவேக சமுத்திரம்.

PIRAMĀNUBHAVAVIVĒKASAMUTTIRAM.

Pages, 73. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 1231.

Complete.

Same work as that described under R. No. 306 (*b*), which was copied from this one.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காடலாக் 306 (b) நம்பா பிரதியின் மூலப் பிரதி. இதில் இது முற்றும் உள்ளது.

No. 1586. மகாவாக்கிய தசகாரியக் கட்டளை.

MAHĀVĀKKIYADAŚAKĀRIYAKKAṬṬAḶAI.

Pages, 6. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 1061.

Complete.

Explains 10 points in relation to the 4 Māhāvākyās taken from the four Vēdas. These 10 points are mentioned in the extract from the beginning given below. This work is in prose.

Beginning:

(1) வாக்கியோற்பத்தி, (2) வாக்கியபேதம், (3) வாக்கிய முக்கியம், (4) வாக்கியப்பிரகாசம், (5) வாக்கிய வஞ்ஞான நிவி[ற்](ர்த)தி, (6) வாக்கிய நிர்ணயம், (7) வாக்கியத்தியானம், (8) வாக்கிய வவதி, (9) வாக்கியக்கதை, (10) வாககியா[ற்](ர்த்)தம்.

இந்தப் பத்துக்கு ம[ற்](ர்த்)த மெப்படி யென்னில் :—வாக்கியோற்பத்தி யாவது :—வாக்கிய நாலும் நாலுவேதத்திலு முற்பததி. (க)

வாக்கிய பேதமாவது :—பி[ற](ர)க்ஞையே பி[று](ர)மமென்று முந்தின வாக்கியத்தை உபதேசித்தார்.

பி[ற](ர)க்ஞையாவது எது என்று கேட்ட சிடனுக்கு அகமென்றிருக்குதே யதுவென் றிரண்டாம் வாக்கியத்தை யுபதேசித்தார்.

End :

இந்த வாச்சியமான வுபாதியையே பி[ற](ர)ம மென்றது. இது எப்படி பி[ற](ர)ம மென்றால், யானை தானே மரமானாற்போலவும், பாம்பு தானே பழுதையானாற்போலவும், வெள்ளி தானே கிளிஞ்சிலானாற்போலவும், கள்ளனே கட்டையானாற்போலவும், கானலின்[ெ]சலமே அனற்பூமியானாற் போலவும், பூத பௌதிகமே பி[ற](ர)ம மென்றது. ஆக வாக்கியம் நாலுக்கும் [அற்](ரத்)தஞ் சொல்லப்பட்[டு](ட)து. (ம)

Colophon :

மகாவாக்கிய [ெ]தசகாரியக்கட்டளை முற்றும்.

கண்ணுக்குக் கண்ணாகிக் காண்டற் கரியபொருள்
விண்ணுககு விண்ணாய் விளங்குவதே னம்மானே
விண்ணுக்கு விண்ணாய் விளங்குவதே யாமாகில்
தன்னையறியாது துக்கந் தனக்குண்டோ வம்மானே
தானாகிநின்றநிலை துக்கந் தானுண்டோ வம்மானே.

கச்சியப்ப தேவனடி யுசசியுளம் வைப்பாம்.

(க-பு.)—

இந்நூல் வேதாந்த விஷயமானது. நான்கு வேதங்களின் சாரமான நான்கு மகா வாக்கியஙகட்கும், உற்பத்தி, பேதம், முக்கியம் முதலிய பத்தும் இன்னின்னவென விளக்கிக் காட்டுவது. வசன நடையி லமைந்தது. இந்தப் பிரதியில் முற்று மிருககிறது.

No. 1587. மனனவகை.

MANANAVAHAI.

Pages, 4 Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 161*a*. of the MS. described under No. 1482.

Some portion seems to be wanting in the middle; otherwise complete.

Deals with the nature of the Stūlaśarira, Sūkṣmaśarīra and Kāraṇaśarīra. The name of the author is not given.

Bginning:

சாதிவர்ணகுல கோத்திர நாமரூபத் துவேஷ வேஷக்கா . . , ரூதாதிகளாய்த் தோ[ணு](ன்று)கிற சகல விகாராதிகளெல்லாந் தூலசரீரத்தைத் தவிர இல்லையே? மறுபடித் தூல சரீரமல்லவோ தோ[ணி](ன்றி)கொண்டிருககிறது. மறுபடித் தோ[ணு](ன்று)கிற தூலசரீரம் உரு-தத்துவங்களைத்தவிர இல்லையேயென்றறிகிறது.

மறுபடி உரு-தத்துவங்களல்லவோ தோ[ணு](ன்றுகிற)து; அந்தத் தோ[ணு](ன்று)கிற உரு-தத்துவங்களையும் அதினுடைய விகாரங்களும் பர்வத விருட்ச மண்டப கோபுர பிராகார நதி நத சமுத்திரங்கள் முதலான சகல அசரங்களும் பஞ்சீகிருத மகாபூதங்களைத் தவிர இல்லையே யென்றறிகிறது.

End:

இந்த அஞ்சந் தானானால், இந்த அஞ்சம் போனால் தான்போகவேணுமே. இந்த அஞ்சம் போனாலுந் தான அப்படிப் போகவில்லையே. ஆகையாலே இந்த அஞ்சக்குஞ் சாட்சியாயிருக்கிற ஞானமே தான். இப்படிக்குத் தூல சூட்சும காரண மூன்றுக்கும் இப்படி மனனம் பண்ணுகிறது.

Colophon:

மனனம் பண்ணுகிற வகை முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் ஸ்தூல சூக்ஷ்ம காரண சரீராதிகளின் தன்மையை யாராய்ந் தறியும்வகையைக் கூறுவது. இதில் இடையிற் சிலவிஷயங்கள் விடுபட்டிருப் பதாகத் தோற்றுகிறது. இயற்றியவ ரினாரெனத் தெரியவில்லை.

No. 1588. மனோபோதை மூலமு முரையும்.

MANŌBŌDAI WITH COMMENTARY.

Substance, palm-leaf. Size, 13⅜ × 1¼ inches. Pages, 230. Lines, 6 on a page. Character, Tamil. Condition, slightly injured. Appearance, old.

Almost complete.

A treatise reconciling the differences in the tenets between the Śaiva Siddhānta and Vēdānta and explaining the nature and characteristics of the 96 Tattvas and Puriyaṭṭaham.

Beginning:

மனோபோதை.

ஒன்றென் றிருதெய்வ முன்னுமன் மற்றொன்றை யொன்றுதலா
வொன்றி லிரு[க்]கா லொழிந்தனமே லிச்சை யொழிதினமு
மொன்றி லொருகா லொ[ரு](ழி)காலும் பூசித்துன்னரனையன்பா
லொன்றின் முக்காற்று ழொழிவைப் பணிமுத்தி யுண்டுநெஞ்சே.

எ-து, ஒன்றென் றிருதெய்வ முன்னுமல் மற்றொன்றை - தெய்வமொரு வனே யென்றிரு; பின்னையு மொருதெயவ முண்டென்று நினையாதே.

ஒன்றுதலா லொன்றிருகா லொழிந்தனமே லிச்சை யொழிதினமும் எ-து, ஒன்றிலே இருகால்போனால் நின்றது அரையாம்; (ஸ்திரீ)களுடைய அரையென்னும் யோனி இன்பத்திலே யிருக்கின்ற இச்சையை யொழித்து விடு தினமும்,

ஒன்றி லொருகா லொழிகாலும் பூசித்துன்னரனை (அன்பால்) எ-து, ஒன்றிலே கால்போனால் முக்கால்; திரிகாலமும் பூசைசெய்து தியானம் பண்ணு பரமேசுவரனை யன்பாய்,

ஒன்றின் முக்காற்று ழொழிவைப்பணிமுத்தி யுண்டுநெஞ்சே எ-து, ஒன் றிலே முக்கால்தான் ஒழிந்துபோனால் கால்; சிவ பத்தர்களுடைய காலென் னும், (பா)தங்களைப் பணிந்தால் மோட்சமுண்டாகு மனமே யென்றவாறு.

(* * * *)

எழினிலே யொன்றதெடுக்க வேகுமெய் யிளமை செல்வ
மேழிலொன் றேகிட வினிதென்ப ரேழைய ரினிமுத்திதான
எழினிலொன் றின்னடியா ரிறை மருகன் றாதையை
யேழினி லொன்றினை சூடியை யே[ற்றி](த்தி)டு மென்றனெஞ்சே.

எ-து. எழினிலே யொன்றதெடுக்க வேகு மெய்யிளமை செல்வம் எ-து, எழுவாரத்தில் ஒருவாரம் நாயறு; நாயறென்னும்பொழுது போகப்போகப் போய்விடும் தன்னுடைய [திரே](தே)கமும் வாலிபமும் [அயிஷ்](ஐசு)வரி யமும், அதன்போலவென்னில் (?) நாழிகை ௬௦ - சென்றது ஒருநாள்; அந்த நாள் ௩௦- சென்றது ஒரு மாதம், மாதம் ௰உ-சென்றது ஒரு வருஷம், இப்படி யாக வருஷம் நாளாலே வருவதாகையினாலே அந்த நாள் செல்லச்செல்ல ஆயசு சென்றுபோய் இரந்த் தேகம் ஆற்றங்கரையண்டையின் மரத்திலே விழுந்துபோய்விடும்; அந்த ஆற்றங்கரை நீராலே யிடிகரையாக(க்) கரைந் து[க] கரைந்து போவதுபோலே நாட்செல்லசெல்ல வார்த்தீகம் வருகையி னாலே வாலிபம் போய்விடும். மததியான காலத்திலே வெய்[யறக்](யிற்) காயிற் றீ[ஷெி](ட்ச)ண ந்தானே கானலென்றுபோய், அது தண்ணீர்போல வேகாண்[ம்]பித்து(ப்) பொழுது சாய்ந்துவெய்யில் தீட்சணம்போனவுடனே கானல் காணுமற்போவதுபோலே ஒருவன் பண்ணின புண்ணியம் வந்து நோப்பட்டகாலத்திலே வோகத்துகசெல்லாம் எண்ணிக்கை பெறுவதாகச செல்வம் பொருந்தியிருந்து புண்ணியம் பண்ணுதநாள் வந்தவுடனே தானே கானல்காணுமற் போனதுபோலே செல்வமும் போய்விடும்; அப்படி யிந்த மூன்றும் பொழுது போகப்போக ஆசத்தாகப் போகையினாலே வீணே பொழுதுபோவது பொல்லாங்கென்றறியாமல்,

எழிலொன்றேகிட யினிதென்ப ரேழையர் எ-து, எழுவாரத்தில் ஒருவார மாகிய பொழுதுபோவதை யின்றையிற் பொழுது போவதே நல்லது; நாளை யத்தனையில்லை யென்பார்கள்; அறிவிலே ஏழைமைப்பட்ட மனி தர்கள்,

இனி, முத்திதான் - மோட்சவழிதான்; எப்படி யென்னில்,

எழினி லொன்றி னடியா ரிறைமருகன் றாதையை எ - து, எழுவாரத்தில் ஒருவாரம் வியாழம், வியாழமென்னும் பிரகஸ்பதிக்குச் சீடர்கள் தேவர் கள்; அந்த(த்) தேவர்களுககுத் துரையானவன் தேவேந்திரன்; அவனுக்கு மருமகன் கந்தசுவாமி; கந்தசுவாமிககுத தகப்பனுன பரமேசுவரனை,

எழினிலொன்றினை சூடியை யே[ற்றி](த்தி)டுமென்ற னெஞ்சே - எழு வாரத்தில் ஒருவாரம் திங்கள்; திங்களென்ற சந்திரனை சடாமுடியிலே ஒரு மலராகத் தரிக்கப்பட்டவனை அனவரதமும் புகழ்ந்து கொண்டாடும் என்னுடைய மனமே என்றவாறு.

End:

தொண்ணூற்றொன்பது மொன்றுங கலித்துறை சொன்னபிழை
தொண்ணூற் றொன்பதொன் றேறும் பெருக்கத்து யோர்கடனுந்
தொண்ணூற்றொன்பதிற் றொண்ணூறி லல்லயான் சொன்னதுதான்
தொண்ணூற்றொன்பதிற் றொண்ணூற்றஞ் சில்லாச் சுருதிசொல்லே.

எ-து, நூறு கலித்துறை முகமாக மனோபோதை யொன்று யான்சொன்ன பிழையை,

தொண்ணூற்ருென்ப தொன்றேறும் பெருக்கத் தூயோர் கடனும் எ-து, கூகூ-ம் க-ம் ஆட ா; நூற்றுக்கு நூறு பதினுயிரம், பதினுயிரம் பிழையானு லும் நல்லோர்களுக்குப் பொறுப்பதே கடன்; ஆதலால் முன் சொல்லும் நூலுக் . . . .

. வமேதுணே.

(கு-பு.)—

இது வேதாந்த சித்தாந்த சமரசமான நூல்களுள் ஒன்று. புரியட்டகம், தொண்ணூற்ருறு தத்துவம், முதலியவற்றிற்குரிய இலக்கண முதலியன இன்னவென விளக்குவது. ஒன்று முதல் நூறு எண்கள் இறுதியாக ஒவ் வொரு எண்ணேயும் தனித்தனியே யமைத்த நூறு பாடல்களாலாகியது. இவ்வரிய நூலுக்குச் செய்திருக்கும் இவ்வழகிய உரை மிக்க உபயோகமா னது. இந்நூலாசிரியர் உரையாசிரியர்களின் பெயர், காலம், இடம் முதலி யன ஒருவாற்ருனும் விளங்கவில்லே. பிரதியில் இடையிடையே பல ஏடுகள் சிதைந்தும் முறிந்து முள்ளன. இறுதிப்பாட்டினுரை முற்றுப்பெறவில்லே.

No. 1589. முத்திமுடிவு.
MUTTIMUḌIVU.

Pages, 14. Lines, 11, 12 on a page.

Begins on fol. 43*a* of the MS. described under No. 1229.

Complete in 25 stanzas.

A treatise purporting to express the bliss enjoyed by a person who has realized salvation, having received spiritual enlightenment from Brahman himself who appeared in the form of a Guru

By Śaravaṇadēśikar disciple of Cidambarasvāmigaḷ of Tiruppōrur.

Beginning:

சித்தமய னீங்கிச் சிவத்தோ டிரண்டறவே
வொத்துடனுய் நிற்கு முபாயமருள்—வித்தகமா
முத்திமுடி வோத முருசற்கு மூத்தவரு
ளத்திமுகன் ருளகம்வைப்பாம்.

பரனெடு பரையைப் பணிகுவாங் கேசத்தின்
பதாம்புயம் பற்றுவா மெழிலார்
தருதிரு முருக வேள்பதம் வழுத்தித்
தாழ்குவாங் கயிலேகாத் தருளுந்
திருவுறு நந்தி முதற்குரவர்கடாள்
சிரம்சை யணிகுவாம் போரி
வருமருட் குருவாம் சிதம்பரதேவன்
மலரடி நினேந்திட ரொழிப்பாம்.

தின்னினே வொழிவின் மன்னிடுஞ்சொரூப
நிலேயதே முத்தியின் முடிவென்
றென்னருட் குரவ னென்னினே வகற்றி
யெனக்கருள் முத்தியின் முடிவைப்

பின்னுமந்நினைவு கொண்டியோன் புகறல்
பெருவயித் தியனொரு குருடன்
றன்னிரு ளகற்றிக் கோலொழிப் பவும்பின்
றுனக்கோல் கைக்கொளல் போலும்.

End:

முத்தியின் முடிவதன்றி மொழியின்மே லில்லையாகுஞ்
சித்தமந் நிலேயேயன்றித் தெளியின்வே றில்லையாகும்
வைத்திடு பவங்கள் போக்கும் வகையும தன்றி யின்றுஞ்
சத்தியஞ் சொன்னே மங்கண் டளர்வற வுறைதி யென்றும்.

இன்னணம் பலவாற்று னுமெங்குரு நாதன் றேற்றித்
துன்னுமந் நடுநிலேக்குட் டியரற வெனையிருத்தி
மன்னிடுஞ் சொரூப மாக்கி மலிபவ மொழித்தா னன்னோன்
பொன்னருள் வாழி யாண்ட பூங்கம லத்தாள் வாழி.

Colophon:

முத்தி முடிவு முற்றும்.

*   *   *   *

முத்திமுடிவுக் கடிவரவு.

" சித்தமென்பதுவே யத்திமுகன்றுதி (. . .)
யோதுமின் முத்திக் குபாய முரைத்தல்
. . . . இன்னணமென்ப தெழிற்குரு நாதன
றன்னரு டிருவடி தலைமப்புகழ்ந் துரைத்தலே."

முத்திமுடிவுக் கடிவரவு முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மோடசத்துக்குப் பக்குவமான நிலேயுடைய ஒருவன், தனக்குப் பிரமமே குருமூர்த்தமாய்த் தோன்றி ஞானோபதேசஞ் செய்யப்பெற்றுச் சிந்தித்துத் தெளிந்து பிரம நிஷ்டையைப் பொருந்தி மோக்ஷாநந்தத்தை யடைந்து தான்பெற்ற வானந்தம் இத்தகையதெனக் கூறியதாக வமைந்துள்ளது. இருபத்தைந்து பாடல்களை யுடையது. திருப்போரூர்ச் சிதம்பர சுவாமிகளின் சிஷ்யராகிய சரவணதேசிகரா லியற்றப்பட்டது. இந்தப் பிரதி யில் பூர்ணமாக இருக்கிறது.

No. 1590. முத்திமுடிவு.

MUTTIMUḌIVU.

Pages, 18. Lines, 10 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 270.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் பூர்ணமாக இருக்கிறது. ஏடுகள் மிகவுஞ் சிதைந்துள்ளன.

No. 1591. முத்திமுடிவு.
MUTTIMUḌIVU.

Pages, 7. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 31*a* of the MS. described under No. 1060.

Wants the last stanza only.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இந்நூல் முன்பிரதிபோன்றது. இதில் இறுதியதாகிய இன்னணமென்னும் பாடல்தவிர மற்றவையுள்ளன.

No. 1592. முத்திமுடிவு, உரையுடன்
MUTTIMUḌIVU WITH COMMENTARY.

Substance, palm-leaf. Size, 12¼ × 1¼ inches. Pages, 206. Lines, 6-7 on a page. Character, Tamil. Condition, much injured. Appearance, old.

Complete but 10 leaves are found broken in the beginning.

Same work as the above and with the addition of a commentary. At the end, there are 3 leaves containing the names of works quoted as authorities in this commentary and a list of those is given in the Tamil remarks below.

Beginning:

(மோட்சத்துக்குப்) பக்குவனாய் மோக்ஷதாக முண்டாகிய (. . . .) . . . . மேற்றிரவிருத்தம் இந்நூலினது அனுபவ மனோவைத்துண்டா மனுபவமே யாகையால் (இதனைக்கூ)றும்பொழுது மனோவிருத்தியாய அவ் வனுபவமும் ஒழியாதோ வென்பாரைப்பற்ற வஃதொ(ழியாதென்று) ஓர் இட்டாந்த முகத்தாற் கூறுவானெடுத்துக்கொண்டது.

> தின்னினைவொழிவின மன்னிநின்றசொரூப
> நிலையதே முத்தியின் முடிவென்
> றென்னருட் குரவ னென்னினை வகற்றி
> யெனக்கருள் முத்தியின் முடிவைப்
> பின்னுமந்நினைவு கொண்டியான் புகறல்
> பெருவயித்தியனொரு குருடன்,
> றன்னிருளகற்றிக்கோலொழிப்பவும் பின
> றனக்கோல் கைக்கொளல் போலும்.

எ-து. உன்னுடைய மனமொழிந்தவிடத்து நிலைபெற்று நிற்குஞ் சொரூபமாகிய பரமசிவம் அந்த விடமே மோட்சமுடிவான விடமென்று என்னுடைய ஞானசாரியரானவர் என்னுடைய மனதை நீக்குமுபாயத்தினால் நீக்கி எனக்கு அனுக்கிரகம் பண்ணிய மோக்ஷமுடிவாகிய சுவானுபவ நிலையை (. . . . . . .) தான் அந்தக கோலைக்கையிலே யெடுத்துக்கொண்டு அவ்வழி நடத்தல் போலுமாம்.

End :

எத்திறத்தோர் முத்திகளு மித்திறத்தி லுளதிதனை
யிலகக் காணென்
றத்திறத்தின் முத்திமுடி வெனுமொருநூ லாகவெனக்
காக்கித் தந்தான்
பத்தர்பணிந் திடவருளும் பரம்பரனென் மீதில்வைத்த
பரிவினாலே
யுத்தமர்க ளுறைகாஞ்சிச் சரவணையென் றெனைப்போல்வந்
தவந்தானே.(?)
வாக்குமனக் கெட்டாத வான்பரமே யென்மலத்தை
நீக்கி யருள்கொழிக்க வேநினைந்து—பார்க்குட்
சரவணையென் றோர்நாமஞ் சாற்றிவந்து வீட்டை
விரவுமரு ளால்விளக்கிற் றூல்.

The scribe adds.

சாலீவாகன சகா[ற்](ப்)தம் ௲௭௱௨௰௯க்கு மேல் செல்லாநின்ற ரத்தாக்ஷி௵ கார்த்திகைமீ ௰௨௨ சனிவாரம் அமாவாசை திதி அனுஷ நக்ஷத்திரம் சித்த[ஞ](நா)மயோகமுங்கூடின சுபதினத்தில் சிதம்பரதலத்தி(ல்) அகிலகாரணராகிய சபாநாதர் திருவிழாக்கொண்டருளி, சபைக்கெழுந்தருளுகிற புண்ணிய காலத்திலே அடியேங்களுடைய செனனதுக்கங்கள் நீங்கும்பொருட்டாக வுயிர்க்குயிராய் நின்ற பரமசிவன் தானே சரவண தேவனென்னும் ஆசாரிய மூர்த்தமாய் எழுந்தருளி அனுக்கிரகம் பண்ணுதினற முத்திமுடிவுரை எழுதிநிறை வேறிற்று, முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல், இந்தப் பிரதியில் உரையுடனிருக்கிறது. இவ்வுரை நல்ல நடையிலமைந்துளது. பிரதியில் இடையிடையே ஏடுகள் பல சிதைந்துள்ளன. முதலில் 10 ஏடுகள் முறிந்துபோயின. நூல் முடிந்தபின் இவ்வுரையில் மேற்கோளாக எடுத்தாண்டுள்ள புத்தகங்களின் அட்டவணை 3 ஏடுகளில் எழுதப்பெற்றுளது.

அது வருமாறு :—

	(நூல்.)				(செய்யுட் டொகை.)
(1)	(தேவா)ரம்	...	...	...	... ௰௨
(2)	(திருவா)சகம்	...	...	...	... ௨௰௧
(3)	(திருவி)சைப்பா	...	...	...	.. ௨
(4)	(திருப்ப)ல்லா(ண்)டு ..	..	...	...	௧
(5)	திருப்புகழ்	...	...	...	... ௩
(6)	(கா)ஞ்சிப் புராணம்...	...	...	...	௧
(7)	கோயி[ல்ப்](ற்)புராணம்	...	...	...	௧
(8)	வி[று](ரு)த்தகிரிப்புராணம்	...	...	...	௧
(9)	தணிகைப் புராணம்	...	...	...	௬
(10)	கூவ(ப்) புராணம் ...	...	..	...	௨
(11)	உய்யவந்த நாயனார் புராணம்...		...	...	௧
(12)	திருவுந்தியார்	.	...	...	.. ௨
(13)	திருக்களிற்றுப்படியார்	...	...	...	௨
(14)	சிவஞான போதம்	...	...	...	௭

(நூல்.)				(செய்யுட்டொகை).
(15) சிவஞான சித்தியார்	...	...	...	௰௧
(16) உண்மை விளக்கம்	...	...	...	௨
(17) சிவப்பிரகாசம்	...	..	...	...
(18) திருவருட்பயன்	...	...	...	௮
(19) வினாவெண்பா	...	...	...	௧
(20) போற்றிப்பஃறொடை	...	...	...	௧
(21) உண்மைநெறி விளக்கம்	..	...	...	௧
(22) நிட்டை விளக்கம்	...	...	...	௧
(23) (அ)ம்பலவாணையா தெசகாரியம்		...	...	௨
(24) (தி)ருவண்ணாமலையயா தெசகாரியம்			...	௧
(25) (நெஞ்)சுவிடுதூது	...	...	...	௧
(26) (துகள)று போதம்	...	...	...	௪
(27) (சிற்றம்)பல நாடியார்	...	...	..	௭
(28) (சிவாந) ந்தமாலை	...	...	...	௰௨
(28) ஒழிவிலொடுக்கம்	...	...	...	௰௪
(29) தேவிகாலோத்தரம்	...	...	...	௪
(30) அவிரோதவுந்தியார்	...	...	...	௧
(31) பகவற்கீதை ...	...	...	...	௨
(32) பிரமகீதை ..	...	...	...	௩
(33) ஞானவாசிட்டம் ...	...	....	...	௰
(34) தத்துவராயர் ...	...	...	...	௨
(35) தத்துவரத்தினாகரம்	...	...	...	௧
(36) தத்துவாமிர்தம் ..	...	..	...	௨
(37) குறுந்திரட்டு ...	...	...	...	௧
(38) பாடுதுறை ...	...	...	...	௨
(39) ஞான விளக்கம் ...	...	...	...	௩
(40) மெய்மொழிச்சரிதை	...	...	...	௨
(41) சிவபோகசாரம் ...	...	...	...	௭
(42) அமுத(பஞ்)சா(க்கர)ம்	...	...	...	௨
(43) பதிபசுபாச விளக்கம்	...	...	...	௪
(44) . . ானுபூதி விளக்கம்	...	...	...	௫
(45) சிவநெறிப் பிரகாசம்	...	...	...	௨
(46) மெ(ய்)ஞ்ஞான தீபம்	...	...	...	௬
(47) மெ(ய்)ஞ்ஞான வெண்பா	..	...	...	௧
(48) அஞ்ஞவதைப்பரணி	...	...	...	௭
(49) மோகவதைப்பரணி	..	...	...	௩
(50) (வை)ராகதீபம் ...	...	..	...	௩
(51) வயிராகசதகம் ...	...	...	...	௧
(52) ச[று](ரு)வ[க்கி](ஞ்)ஞானோத்தரம்		...	...	௧
(53) சிவஞான தீபம் ...	...	...	...	௫
(54) ஞானசாகர வெண்பா	...	...	...	௪
(55) உபதேசமாலை ...	...	...	...	௨
(56) போதரத்தினாகரம் ...	...	...	...	௯

	(நூல்.)	(செய்யுட்டொகை).
(57)	ஞானசூரியன்	க
(58)	திருமந்திரம்	ங௲௰க
(59)	அஞ்ஞான நிவி[ற்](ர்த்)தி	க
(60)	நிட்டானுபூதிசாரம்	க
(61)	சசிவன்னபோதை	க
(62)	மெய்க்குருவினு	க
(63)	ஞானமணமாலை	ம
(64)	எதிர்காலத்திரங்கல்	ங
(65)	(அத்து)விதவுண்மை	க
(66)	திருவம்மானை	சா
(67)	சித்தாந்த சிகாமணி	உ
(68)	. . . வீராகமம்	ங
(69)	(பட்)டினததுப்பிள்ளை நாயனார்	அ
(70)	சிவாகமா[ற](ர்த்)ததெரிசனம்	கூ
(71)	. . . . ஞவ நாயனா	ங
(72)	தாயுமானார்	ங
(73)	திருவாய் மொழி	அ
(74)	நாலடியார்	க
(75)	பிரபுலிங்க லீலை	அ
(76)	சிவஞானக் கலம்பகம்	க
(77)	நெஞ்சொடுமகிழ்தல்	உ
(78)	பஞ்சாக்கரப்பஃறொடை	க
(79)	பொன்வண்ணத்தந்தாதி	உ
(80)	அம்மை திருவநதாதி	க
(81)	சித்தரந்தாதி	க
(82)	தணிகையந்தாதி	உ
(83)	ஆனந்தருத்திரேசரந்தாதி	ரு
(84)	பஞ்சாக்க(ரவ)ந்தாதி	உ
(85)	கலசையந்தாதி	க
(86)	இளசையந்தாதி	...
(87)	உபதேச காண்டம்	...
(88)	காசிகாண்டம்	...
(89)	சிந்தாமணி	...
(90)	கந்தனலங்காரம்	...
(91)	கந்தனனுபூதி	...
(92)	போரூர் முறை	...
(93)	. . . . ள்ளைத் தமிழ்	க
(94)	தணிகையாற்றுப்படை	க
(95)	. . . . சிரோ[ண]தயம்	க
(96)	. . . . ஜூபவத்துதி	க
(97)	. . . .	க
(98)	. . . . க்கியம்	க
(99)	. . . . கத்துதி	[illegible]

(நூல்.)				(செய்யுட்டொகை)
(100) ஏகம்பவாணரானந்தக்களிப்பு		...	...	க
(101) ஆனந்தருத்திரேசர் வண்டுவிடுதூது		...	...	க
(102) (கு)கைநமச்சிவாயர்	...	...	...	உ
(103) . . ரமாசாரியார்	...	...	...	க
(104) சிவக்கியான சுவாமிகள்	...	...	...	உ
(105) கச்சியப்ப சுவாமிகள்	...	...	...	உ
(106) பழுதைகட்டியம்பலவாணர்	...	...	...	க
(107) வாரணசியையா	...	...	..	க
(108) சந்திர சேகரவாக்கியம்	..	...	..	க
(109) சைவசமய நெறி	...	...	..	க
ஆக மெய்நூல் ஙய—கரு கூடினவுதாரணம்			...	ககய

No. 1593. மெய்ஞ்ஞான விளக்கம்.
MEYÑÑĀNAVIḶAKKAM.

Substance, palm-leaf. Size, $11\frac{1}{8} \times 1\frac{5}{8}$ inches. Pages, 453. Lines, 10 on a page. Character, Tamil. Condition, good. Appearance, old Complete.

A poem bearing on Advaita Vēdānta and written after the model of the Sanskrit drama Prabōdhacandrōdaya of Krṣṇamiśra with abstract qualities such as Prābōdha, Mōha, Vivēka, Ḍambha personified as characters. It thus incidentally explains the nature of the Brahman, Māyā, Manas, etc., as also the leading principles, of the Bauddha, the jaina, the Pāñcarātra and other religious systems and criticises them and gives the settled conclusions of the Vēdānta. It is stated herein that it is a rendering, by the author Tiruvēṅkaṭanāthar, son of Perumaḷ Ayyar, of the Sanskrit work written by himself at the instance of his Guru Rāghavānandar. The author is said to have been a devotee of Lord Kriṣṇa and to have ruled over the Tinnevelly District as the representative of Muttuvīrappa Nāyakkar king of the Pandiya country and to have prompted Vaithinātha Nāvalar of Tiruvārūre to write the Ilakkanaviḷakkam also called the Kuṭṭitolkāppiyam. The work contains on the whole 2013 stanzas and is divided into 49, sarukkas including the Pāyiram the names of which are given in the Tamil remarks below.

Beginning :

மெய்ஞ்ஞான விளக்கம்.

பாயிரம்.

திருமடந் தைதன் காதலன் சிவந்ததாண் மலருங்
கருணை யந்தடங் கண்களு நாபியங் கமலத்
தொருது முந்தையு மூடுத்தபொன் னுடையுந் தொழுத்த
மருமவித்தலைப் துளவுமென் மனத்துள்வா ழியவே. (க)

பொன்னி மாநதி புடைபரந் தோங்கலிற் புதுப்பூங்
கன்னி வாழையுந் தாழையுங் காய்க்குலைக் கமுகும்
பின்னி நீள்கதிர்ச் செந்நெலுங் கன்னலும் பிறவு
மன்னி நீடிய வளவர்சோ ணாட்டொரு வள்ளல். (௨)

குழைக்கு மம்பொனிற் குயிற்றிய பன்மணிக் குன்றுந்
தழைக்கு மெண்ணிலா வரமியத் தலங்களுந் தரளத்
திழைக்கு மேழ்நிலை மாடமுங் கூடமு மெங்கு
மழைக்கு லந்தவழ் நெடுமதிண் மாதைக்கு மன்னன் (௩)

(* * * *)

சீதைகாதலனெனத் திசைக ளெட்டையு
நீதியாற் புரந்துநன் னெறிநடாத்திய
வேதபா ரகனதிரு வேங்கடேந்திரன்
மாதயா நிதிபுவி மன்னர் மன்னனே. (௧௭

(* * * *)

ஓதலும் ராகவா னந்த யோகியும்
போதமுள் ளோர்மனை வாழ்க்கை பூணிலென்
னேதமில் லுணர்விலா ரிடைந்து காணினும்
பேதுறு முறைமையினு மிருந்தென் பேறரோ (௨௨)

(* * * *)

சகத்தொரு பிரபோதசந்திரோ தயமெனு நாடகந்தான்
மிகுத்துரை செய்த கிருஷ்ண மிச்சிரன் ருனு நாண(ப்)
புகழ்த் திருவேங்கடேந்திரன் பூசுரர்குலத்துக் கெல்லாம்
வகுத்தகாப்பியமதாக வடமொழியதனிற் செய்தும் (௨௮)

கற்பதற் கெளிதாய நாவிற் கனிந்துதே னூற மேலாந்
தற்பரஞ்சோதி தானாய்த் தம்முளேயுதயமாகிச்
சொற்பசுந்தமிழினாலுந் தொகுத்ததை மாதைவேந்தன்
பற்பலவருணத்தோர்க்கும் பாங்குறப்பகரலுற்றான். (௨௯)

பாயிரச்சருக்க முற்றும்.

(* * * *)

அத்துவிதம் வாசாம கோசரமனோதீதமசல மூலந்
தத்துவமப்பிரமேயஞ்சருவசமஞ்சச் சிதானந்தஞ் சாந்தஞ்
சுத்தமவியத்தமவிகாரமனு பவந்துரியஞ் சுயம்பிரகாச
நித்திய நிர்க்குண மனந்தநிர[த]திசயம் பிரமமென நின்ற தொ
[ன்றே. (௧)

போந்துவிகா ரஞ்சிறிதும் பொருந்தாது தன்னியல்பிற்
பொருந்தி நிற்பக்
காந்தமசை யாதிருந்து மக்காந்தத் தெதிருசி
கம்பித்தாற்போல்
வாய்ந்தவதன் சந்நிதியின் மாயை விகாரம்புரிந்து
மணிச்சூன்முற்றி
யேய்ந்த பெயர் மானதனென்றெடுத்தோத வொருமகவை
யீன்றாண் டன்றே. (௪)

End:

அறிவுமறியப் படும்பொருளு மறிவான்றனுமவ்விகற்பம்
பிறிய மோக னுதியர்செய் பிழைகண் முழுது பிழையாக

மறிவிலகண்ட பூரணசின்மயத்தைத்தழுவி வயங்கினனால். (உஉ)

மடிவிலாமானதன்வ[ர]யிப்ப மாஷயயாரோபிதம் மறைய
முடிவிலாத சின்மயமா மூர்த்தி யுபாதி முட்டகன்று
விடிவிலாத விருட்பிழம்பை விழுங்கி திமிர்ந்த வியனசுடாபோ
னெடிய சோதிபரப்பியெங்கு நிறைந்தொன்றாகி நின்றனே. (உ௩)

(* * * *)

விரிகாசினியின் மெய்ஞ்ஞான
விளக்கமெனுமிவ் வியன்கதையை
யொருகா ஓ வந்துபடிப்போரு
முணர்வுள்ளுறக் கேட்போரும்
பெருகாதரவா விகத்தின்பப்
பெரும்போகங்கள் பெறுவாபின்னும்
பரிபூரணசச்சிதானந்த
பாராவரம் படிவரன்றே

(* * * *)

போதத்தமிழ்க்கும் வடகலைக்கும்
புலவோர்தமக்கும் பொருள்விரித்துச
சீதைக்கிறைவ னெனநீதிச்
செங்கோல் செலுத்தித்திசைபுரந்து
வேதப்பனுவன் மெய்ஞ்ஞான
விளக்காலுலகை விளக்குமெங்கண்
மாதைத்திருவேங்கடநாத
மறையோன்வாழி வாழியவே. (உ௪)

பிரபோதனமுடிசூடு சருக்க முற்றும்.

ஆக சருக்கம் சய்௯-க்குச செயயுள் உ௲ய௩.

(கு-பு.)—

இது அத்வைத வேதாந்த விஷயமானது. வடமொழியிலுள்ள பிரபோத சந்திரோதயம் என்னும் நாடக நூலே போல, பிரபோதம் (மெய்ஞ்ஞானம்), மோகம், விவேகம், இடம்பம், மித்தை, முதலியவற்றைப் பாத்திரங்களாக உருவகப்படுத்தி அமைத்துக் காப்பிய ரூபமாகச செய்யப்பட்டுள்ளது. சிறந்த நடையுடையது.

(1) உற்பத்திச் சருக்கம்.
(2) மோகன் அரசாட்சிச் சருககம்.
(3) அவித்தியாபுரச் சருக்கம்.
(4) விவேகன் வனம்புகு சருக்கம்.
(5) விவேகன் மந்திரச் சருக்கம்.
(6) விவேகன் ஓற்றுக்கேள்விச் சருக்கம்.
(7) விவேகன்சேனைகரநதுறை சருக்கம்.
(8) சத்துவச்சிரத்தை தூதச் சருக்கம்.

(9) மோகனெற்றுக்கேள்விச் சருக்கம்.
(10) இடம்பனுக்கு ஓலைவிடு சருக்கம்.
(11) இடம்பாங்காரச் சருக்கம்.
(12) மோகன் காசிபுகு சருக்கம்.
(13) சாருவாகச் சருக்கம்.
(14) கலிச் சருக்கம்.
(15) மித்தியாதிட்டிச் சருக்கம்.
(16) சிரத்தை போக்கிடைபூற்றுச் சருக்கம்.
(17) சாந்திச் சருக்கம்.
(18) சமணனுதியர் சருக்கம்.
(19) வயிரவிவதைச் சருக்கம்.
(20) சிரத்தை மீட்சிச் சருக்கம்.
(21) விவேகன் போதகரை வரவழைத்த சருக்கம்.
(22) உபநிடதை வேளவிச் சருக்கம்.
(23) சக்கரதீர்த்தச் சருக்கம்.
(24) காமனுதியர் காசிபுகு சருக்கம்.
(25) நியாயன்றூதுச் சருக்கம்.
(26) காமனுதியர் வீரலாபச் சருக்கம்.
(27) நிருபகாதியர் வீரலாபச் சருக்கம்.
(28) விவேகன் காசிபுகு சருக்கம்.
(29) படையெழுச்சிச் சருக்கம்.
(30) காமனுதியர் வதைச் சருக்கம்.
(31) உலகாயதன் வதைச் சருக்கம்.
(32) புத்தர் வதைச் சருக்கம்.
(33) சமணர் வதைச் சருக்கம்.
(34) மோகன் வதைச் சருக்கம்.
(35) மானதன் புலம்புறு சருக்கம்.
(36) கலைமகள் தேற்றச சருக்கம்.
(37) விவேகன் முடிசூடு சருக்கம்.
(38) மாயைச் சருக்கம்.
(39) மீமாஞ்சச் சருக்கம்.
(40) சமூசசயன் சருக்கம்.
(41) சாங்கியமதச் சருக்கம்.
(42) தார்க்கிகன் மதச் சருக்கம்.
(43) வேதாந்தி மறுத்தற் சருக்கம்.
(44) யோகமதச் சருக்கம்.
(45) பாஞ்சராத்திரச் சருக்கம்.
(46) சைவசித்தாந்திச் சருக்கம்.
(47) வேதாந்தச சருக்கம்.
(48) பிரபோதன் முடிசூடு சருக்கம்.

என 48ம், பாயிரசசருக்கம் ஒன்றும் ஆக 49 சருக்கங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுளது. மொத்தம் 2,013 விருத்தங்கள் கொண்டது.

பிரமம், மாயை, மனம், மோகம், அகங்காரம் முதலியவற்றினிலக்கணங்களும், காமக்குரோதாதிகளுண்டாயபோது உண்டாகும் மெய்ப்பாடுகளின்

தன்மைகளும், உலோகாயதம், பௌத்தம், ஜைனம், பாஞ்சராத்திரம் முத லிய மதங்களின் தன்மைகளும் அவற்றின் கண்டனமும், தர்க்கத்தின் சிறப் பும், வேதாந்தத்தின் நிச்சயம் இன்னதென்பதும் ஆகிய இவைபோன்ற பல விஷயங்கள் இந்நூலில் நன்குபெறப்படும். இந்தப பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

இந்நூலாசிரியர் திருவேங்கட நாதர் என்னும் ஓர் அந்தணர். இவா இராகவானந்தர் என்னும் தமது குருவின் கட்டளைப்படி இந்நூலை முதலில் வடமொழியிற் செய்து, பின்பு அனைவர்க்கும் பயன்படும் வண்ணம் தமிழி லும் இயற்றினர்.

இவர் சோழநாட்டிலே * மாதை என்னும் ஊரிலிருந்த ஸ்மார்த்தப் பிரா மண வகுப்பினராகிய பெருமாளையர் என்பவரது புத்திரர். கி. பி. 1682 ல் பாண்டிநாட்டைப் பரிபாலித்துவந்த முத்துவீரப்ப நாயகரின் பிரதிநிதியா கத் திருநெல்வேலியைப் பரிபாலித்து வந்தவர். திருவாரூர் வைத்தியநாத நாவலரைக்கொண்டு இலக்கணவிளக்கஞ் செய்வித்தவர். கண்ணபிரானி டத்துமிகுந்த பக்தியுடையவர்.

No. 1594. மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம்.

MEYÑÑĀNAVIḶAKKAM.

Substance, palm-leaf. Size, 15¼ × 1½ inches. Pages, 392. Lines, 8 on a page. Character, Tamil. Condition, Good. Appearance, New.

Complete.

Same work as the above

Colophon :

மெய்ஞ்ஞான விளக்கம் எழுதி நிறைவேறியது. சாதாரண ஸ்ரீ சித் திரைமீ௳ உகல பசவையப்ப வாத்தியாரால் எழுதி நிறைவேறியது.

English 1851. [29-12-94].

(த-பு.)—

இது முன்பிரதி போன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உளது.

No. 1595. மோகவதைப்பரணி.

MŌHAVADAIPPARAṆI.

Pages, 79. Lines, 9 on a page.

Begins on fol. 149*a* of the MS. described under No. 1422.

Complete.

An allegorical work on Advaita Vēdānta by Jōtiprakaśar disciple of Tattvadēśikanāyanār. Herein, spiritual knowledge is represented as a valorous knight conquering Moham or nescience who is represented as a king. The work belongs to a class of Prabandam called Paraṇi.

---

* மாதை, திருவாமாத்தூருக்கொரு பெயர்; இவ்வூர் தென்னாற்காடு ஜில்லா விழுப்புரம் தாலூகாவில் உள்ளதென்பர்.

Beginning :

மதிபரிதி நீர்தீகால் வானவனியியமான(ன்) வடிவாயெல்லா
வுதிபதியுமாயனைத்துமாகியல்லாவறிவுருவை மறை முடிவையகத்தள்வைப்
[பாம்.

(* * * *)

ஐந்துபுலனுக்குமிசை வாகவிறைபொற்று
ளாறுசமய நூலின்முடி வற்றபொருள் காண
வுய்ந்துபுகு முத்தி[யுமு](யை)யுடம்புட னுளத்தே
விளங்கிட வுளங்கையின் விளங்கனியை யொத்தே. (உம)

(* * * *)

கடைதிறப்பு.

பண்ணூர்மொழி யமிர்தந்தரு பவளந்திற வாதே
கண்ணூலுயி ருண்பீர்கடை திறமின்கடை திறமின். (க)

உருவாய்வரு பெருமானை யுளங்கொண்டெவ ருடனுந்
திருவாய்மலர் திறவீர்கடை திறமின்கடை திறமின். (உ)

End :

துஞ்சலின்றி யுணர்வின்றி மயலின்றி யயலுந்
தொடர்புமின்றி யிடரின்ப முதலின்றி யெவையு
மெஞ்சலின்றி யிதுவென்னு மியல்பின்றி யுளதா
மியாவையும் பிரமமாகிய திருந்தபடியெ. (உம)

(* * * *)

உன்னவரிதென் றுபதிடதங்க ளோதும்பொருளை யொருமொழியிற்
சொன்ன விரகினைப் பாடீரே சொரூபானந்தனைப் பாடீரே. (ரு)

பவமாயம்வேரறப் பார்த்திறைவன்
பதத்திலும் பண்டை நாமொழிந்து
சிவமாயிருந்தமை பாடீரே
சிவப்பிரகாசனைப் பாடீரே,

* * * *

மூவர்தேவர் வாழியென்று முடிவணங்கு மிருகழற்
றேவதேவன் வாழியே சிவப்பிரகாசன் வாழியே. (மஉ)

அலவா மென்றங் கலையுறு தர்க்கப் [பி](ப)சாச மோசகன்வாழியே
யதுநீயென்றங் கருமறை சுச்சத்திறோதுமோர் பொருள்வாழியே
சொலவரலென்றுந் தொடர்வறுசற்சிற் சுகாதிகாரணன் வாழியே
சொரூபானந்தன் கழல்புனை தத்துவப் பிரகாசமாமுனி வாழியே.

மங தாழிசை.

Colophon :

மோகவதைப் பரணிமுற்றிற்று, முற்றும்.

கருத்திற்சஞ்சலந்திருத்திக் கண்டுகொண்டிருச் சிற்றம்பலம்.

(சு-பு.)—

இது, * தத்துவதேசிக நாயனாரது சிஷ்யராகிய சோதிப்பிரகாசர் இயற்றிய நூல்களுள் ஒன்று. அத்வைத மத விஷயமானது. மோகமென்பதை ஓர் அரசனாகவும், ஞானமென்பதை அவனைச்சயிக்கும் ஒரு சிறந்த வீரனாகவும் உருவகப்படுத்தி ஞானத்தைத் தலை மகனாகவைத்துப் பாடப்பட்டுள்ளது.

---

* இந்நூலையும் அஞ்ஞவதைப் பரணியையும் தத்துவதேசிக நாயனார் இயற்றவில்லையென்பதைச் செந்தமிழ் முதல்தொகுதி. 288—9 ஆம் பக்கங்களிற் காண்க.

இதில், அறிவின்மை யென்னு மாதினிடத்து மனமெனனும் மைந்தன் தோன்ற அவனுக்கு அபேக்ஷை, உபேக்ஷையென்னு மிருமனைவியரிடத்து முறையே மோகன், விவேகனென மைந்தரிருவர் தோன்ற மனமென்பவன் அபேக்ஷை யென்னும் மனைவியிடத்து அன்பு வைத்ததனால் அவளை மைந்தனாகிய மோகனுக்கே அரசுத் தன்மை முற்றுமளிக்க அதனால் அவன் விவேகனுக்குச் சிறிதும் இடந்தராது அரசுசெலுத்தும்போது அவனை விவேகன் உபாயத்தினாற் செயித்தனனென விஷயம் அழகாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. செய்யுள் நடை சிறந்தது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது

No. 1596. ரிபுகீதை.

RIPUGĪTAI.

Pages, 82. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 1579
Complete.

A treatise on Advaita Vēdānta. It is a prose rendering in Tamil of the Sanskrit Ṛbhugītā, vide No. 4567 of the D.O.S. MSS. Vol. IX. The headings of the various Prakaraṇas are given in the Tamil remarks below.

Beginning :

ரிபு கீதை, ஆத்ம நிரணயப் பிரகரணம்.

சின்மாத்திர சொரூபமாயிருக்கிற பிரமமே கேவலனாய், தத்துவனாய், பரமானந்த சொரூபனாய் அகண்[டையி](டா)காசனாய்ச சருவோத்தமனாயிருக்கிற ஆத்மா. முன்னே பிரம வித்துக்களாயிருக்கிற ரிஷிகளெல்லாருமொருகாற்கூடி, சனற்குமாரரை யுக்தமாயிருக்கிற ஞானசொரூபத்தைக் கேட்டார்கள்.

வாருமையா பகவானே ! தேவரீர் சகல பாவமுமற்றவர் சகல சொரூப தத்துவமுமறிந்தவர். ஆத்மஞான சொரூபர். உம்மாலே யற்புதமாயிருக்கிற ஆத்மாவை யிதமெல்லாம் சொல்லப்படடது. எங்களாலேயும் வெகுகோடி காலம் கே[ழ்](ட்)கப்பட[டு](ட)த. அப்படியிருந்தும் எங்களுக்குத் திருப்தியில்லை. இப்போ(து) ரிபுவானவர் நிதாகரென்கிற ரிஷிக்கு யாதொரு தத்துவஞ்சொன்னாரதை எங்களுக்குச சொல்லும் என்று கேட்ட ரிஷிகளைப் பார்த்து அவர்கள் சொன்ன வார்த்தைகேட்டு மிகவும் செவிகுளிர்ந்து சந்தோஷித்து யோகியாயிருக்கிற சனர்குமாரரானவர் ஆத்மாவை நித்தமுத்தனாயும் சின்மாத்திர சொரூபமாயுஞ் சொல்லத்தொடங்கினார்.

சனற்குமாரர் சொர்லும்படி :—வாருங்கோள் ரிஷிகளே (. . . . .) சொல்லுகிறோம் கேளுங்கோள் ; ரிபுவென்கிற ரிஷியானவர் அன்புடனே மிகவும் பிரமலோகத்திலும் விசேசமாகப் பதரிகாசிரமத்தை யடைந்து நிதாகரென்கிற ரிஷியுடைய கிருகத்திலே போய் அவராலே பூசை பண்ணப்பட்டு அவராலே கொடுக்கப்பட்ட அன்னபானாதிகளையும் [பொ]

(பு)சித்து வெகுவாயுபசாரத்தை யடைந்தபிறகு நிதாகரைப்பார்த்து(ச) சொல்லும்படி :—

வாருமையா நிதாகரே! நீர் பண்ணின உபசாரம் தமக்கொன்றும் மெள்ளவாவாறும் நாம் பொசித்ததுமில்லை; நீர் சொன்னத்திலே ஒரு வார்த்தையுஞ் சத்தியமில்லை; நீர் தாம்நாம்தாம் பின்னையொருத்தன்றான் ஒரு காலத்திலும் ஒருக்காலும் இல்லையென்று சொல்லி அவர் நிதாகர் மடத்தைவிட்டுப்போன பிறகு நிதாகரானவர் செய் நன்றியறியாதவரென்றுநிச்சயித்து ஆதரியாமற் சும்மாயிருந்தார். அதின் பிறகும் வந்தவுடனே திருப்பவுமுபசாரத்தையடைந்து நன்றாய்ப் பொசித்த பிறகு முன்போலே தானே சொல்லித்திரும்பிப்போனார் (. . . . .)

End:

நித்தியமும் [பிரமம்] பிரமானந்த சொரூபமே. அநித்தியமும் பிரமானந்த சொரூபமே. நித்தியாநித்ய மற்ற[ம]தும் பிரமானந்த சொரூபமே. வேதமும் பிரமானந்த சொரூபமே. சாத்திரமும் பிரமானந்த சொரூபமும் வேதசாத்திரங்களிலே சொல்லலப்பட்ட வனுவய வியதிரேகையும் பிரமானந்த சொரூபமே. இதுக்கெட்டாததும் பிரமானந்த சொரூபமே. சொல்லப்பட்டதும் பிரமானந்த சொரூபமே. பிரமானந்த சொரூபத்தை யன்னியிலே வேறே யொருவஸ்துக் காலதிரயத்திலேயுமில்லைவேயில்லை.

பிரமமே சத்தியம்.

(கு-பு.)—

இது வேதாந்த நூல்களுள் ஒன்று. வடமொழியினின்று மொழி பெயர்த்துத் தமிழாற் செய்யப்பட்டது. ரிபு என்னும் பெரியார் நிதாகரென்னும் ரிஷிககுச் சொல்லுவதாக அமைந்துளது.

(1) ஆத்ம நிர்ணயப் பிரகரணம், (2) அநாத்ம நிர்ணயப் பிரகரணம், (3) அஹம்பிரஹ்மப் பிரகரணம், (4) த்வம்ப்ரஹ்மப் பிரகரணம், (5) சர்வமு மனுதிப் பிரகரணம், (6) சர்வமுமித்தியாப் பிரகரணம், (7) சின்மாத்திரப் பிரகரணம், (8) அகண்டாகாசப் பிரகரணம், (9) நித்யானுபவப் பிரகரணம், (10) சசிருங்கப் பிரகரணம், (11) சர்வம்பிரஹ்மப் பிரகரணம், (12) பிரமாஸ்தப் பிரகரணம், (13) பிரமதாப்டணப் பிரகரணம், (14) ஆத்மநித்ய ஹோமப் பிரகரணம், (15) சீவன்முத்திப் பிரகரணம், (16) பிரமானந்த சொரூபப் பிரகரணம் முதலிய பல பிரிவுகளாகப் பகுக்கப்பட்டுளது. இதைச் செய்தவர் பெயர் விளங்கவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமுளது.

No. 1597. ரிபுகீதை.

RIPUGĪTAI.

Pages, 72. Lines, 7 on a page.

Begins on fol 15*a* of the MS. described under No. 1437.

Contains from the 1st to the 15th Prakaraṇa.

Same work as that described above.

கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. ஆயினும் இதில் முதலிலிருந்து 15-வதாகிய சிவன் முத்திப்பிரகரணம் இறுதியாகவுள்ளது. ஆகையால் இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றுப்பெறவில்லை.

No. 1598. விவேகசாரம்.

VIVĒKASĀRAM.

Pages, 64. Lines 8 on a page.

Begins on fol. 255*a* of the MS. described under No. 1423.

Incomplete.

Same work as that described under R. No. 338 of the Triennial Catalogue of MSS. The MS. described therein is a copy made from this one.

(கு. பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக் 338-ஆம் நம்பர் பிரதியின் மூலப்பிரதி. அதிலுள்ள அளவே இதிலும் உளது.

No. 1599. விவேகசாரம்.

VIVĒKASĀRAM.

Pages, 50. Lines 7 on a page.

Begins on fol. 16*a* of the MS. described under No. 1551.

Incomplete.

Same work as the above.

Beginning.

இது முன் பிரதிபோனறது. முதலிலிருந்து அஞ்ஞான ஸ்வரூப நிரூபணம் வரையில் உள்ளது. ஆதலால் இது முற்றுப்பெறவில்லை.

No. 1600. விவேகசாரம்.

VIVĒKASĀRAM.

Pages, 284. Lines 8, 9 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 1506.

Contains the Adhyāyas 1 to 14 and 22 to 45.

Similar to the work described above. The headings of the Adhyāyas as found in this MS is given below at the end.

The last portion of the 14th Adhyāya and the Adhyāyas 15 to 21 are not found in this MS. The work is also called Vāsudēvamanana

---

* இது முதல் 6 நம்பர்களிலுள்ள புத்தகங்களிற் கூறப்படும் விஷயங்களும் புத்தகப் பெயரும் ஒன்றாயிருப்பினும் நடையிலும், அதிகாரப் பாகுபாடு முதலியவற்றிலும் அவற்றுள் ஒன்றற்கொன்று மிக்க வேறுபாடுண்மையின் தனித்தனியே முதலும் இறுதியும் காட்டி அதிகாரப் பாகுபாடும் காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

probably after the name of the author Vāsudēva as it is so given in the colophon at the end of some of the Adhyāyas.

Beginning :

விவேகசாரம். அத்தியாரோபாபவாதம்.

அத்தியாரோபா(ப)வாதங்களினாலே பி[று](ர)மசொரூபத்தையறியவே [ணு](ண்டு)ம் என்று சாஸ்திரத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்[குது](கிறது). ஆகையாலே அந்த அத்தியாரோபாபவாதத்தை நிரூபிக்கிறோம். அத்தியா(ரோ)பமாவதேதென்றால் வஸ்துவினிடத்திலே அவஸ்துவினுடைய ஆரோபம் அத்தியாரோபமென்று சொல்லப்படும்.

(* * * *)

Colophon of 13th Adhyāya :—

இதி ஸ்ரீ வாசுதேவயெதீசுரராலே சொல்லப்பட்ட விவேகசாரத்தில் அஞ்ஞானப் பிரகரணம்.

End :

இதெல்லாங்கூடி சாக்கிர[த](த்து) ஸுப்ன [ஸு-ு](சுஷு-ு)ப்[பி]தியவத்தைகளாச்சுதாகையாலே யிந்த அவஸ்தாத்தி[றை](ர)யத்துக்கும் சாட்சியாய் நித்தியனாய் நிர்விகாரனாய் ஆனந்த [சு](சொ)ரூபனாய் ஆ[ற்](ன்)மாவே நானென்று எவனறி[கு]கிறானோ அவனே முத்தனென்று சாத்திர சித்தாந்தம்.

Colophon :

சயஙு—அத்தியாயம் மு[த்து](ற்றும்.)

பிரகரணங்கள்.

(1) அத்யாரோபாபவாதம்.
(2) சாதன சதுட்டயம்.
(3) பிரபஞ்சம்.
(4) துக்கவிசாரம்.
(5) கர்மவிசாரம்.
(6) ராகத்துவேஷாதி.
(7) ஆன்மானன்மவிவேகம்.
(8) ஸ்தூலசூட்சுமகாரணம்.
(9) அவஸ்தை.
(10) பஞ்சகோசம்.
(11) சச்சிதாநந்தம்.
(12) ஆத்மஸ்வருபம் அகண்டத்வம்.
(13) அஞ்ஞானம்.
(14) ஞானஞ்ஞானம்.
(22) பிரியதமத்துவம்.
(23) சர்வசாரசங்கிரகமனனம்.
(24) ஆன்மானன்மவைலக்ஷண்யம்.
(25) தாபத்திரயம்.
(26) பிரதிபந்தத்திரையமனனம்.

(27) நவவிதவிசாரம்.
(28) வயிராக்கியபோதோபாதி.
(29) வாசனுத்திரையமனனம்.
(30) வாசனாப்ரதிபந்தமனனம்
(31) சிரவணமனன நிதித்தியாசனம்.
(32) ஷட்லிங்கம் (?)
(33) தத்துவம்.
(34) பிரம்மசரியம்.
(35) அசிஹவாதி.
(36) சைதன்யபேதம்.
(37) பஞ்சப்பிரமை.
(38) பிராரத்[துவ](த)த்திரையம்.
(39) சஞ்சிதப்பிராரத்தாகாமியம்.
(40) பிரளயம்.
(41) தார்க்கிகாதிகள்.
(42) பிரம்மவித்துவாவரீயபரிஷடம்.
(43) ஸத்தாவஸ்தை.
(44) தாதாத்மியம்.
(45) அத்தியாரம்பம்.

கு-பு.)—

இவ்வத்தியாய அட்டவணை ஏட்டிலுள்ளபடியே யெழுதப்பட்டது. 14-வது அத்தியாயத்தினிறுதியிற் சிறுபாகமும் 15—21 அத்தியாயங்களும் இதில இல்லை. மற்றைப்பகுதி முற்றுப்பெற்றிருப்பதாகவே தோற்றுகிறது. இதிற் சில அத்தியாயங்களினிறுதியில் "இதி ஸ்ரீ வாசுதேவயதீசுரராலே சொல்லப்பட்ட விவேகசாரம்" என்றுள்ளமையின் இஃதவரொருவராற் செய்யப்பட்டதெனத் தெரிகின்றது. இந்நூற்கு வாசுதேவமனனம் என்ற பெயர் வந்ததும் இதனாற்போலும்.

No. 1601. விவேகசாரம்.

VIVĒKASĀRAM.

Substance, Palm-leaf. Size 11¼ × 1½ inches. Pages, 275. Lines, 8 on a page. Character, Tamil. Condition, Fair. Appearance, old.

Complete in Ādhyāyas 1 to 26.

Similar to the work described above. The headings of the Adhyāyas as found in the MS. is given below in Tamil at the end of the extract.

Beginning :

விவேகசாரம்.

முதலாவது அத்யாரோப அபவாதவர்ணகம்.

அத்யாரோப அபவாதங்களினாலே பிரமசொரூபத்தையறியவேணும்.

அத்யாரோபமாவதேதென்றால் வஸ்துவினிடத்திலே அவஸ்துவினுடைய வாரோபம் அத்யாரோபம்; அஃதெப்படியென்றால் திட்டாந்த பூருவகமாக நிரூபிக்கிறோம்.

அந்த திட்டாந்தம் வதென்ருற் சொல்லுகிருேம் :—

சுத்தியிலே ரசத(ா)த்தியாரோப மெப்படியோ ரச்சுவிலே சர்ப்ப அத்தியாரோபமெப்படியோ தாணுவிலே புருஷா [அ]த்தியாரோபமெப்படியோ கானலிலே செலா [அ]த்தியாரோபமெப்படியோ ஆகாசத்திலே நீலயீதாத்தியாரோபமெப்படியோ அப்படியே நிஷ்பிரபஞ்ச ரூபராயிருக்கிற ஆ[ற்](ன்)மாவினிடத்திலே பிரபஞ்சத்தினுடைய ஆரோபமத்தியாரோபம் ; இந்த அத்யாரோபம் எதனுமேல வந்ததென்ருல் அதிட்டான அ[க்கி](ஞ்ஞா)னத்தினுமேல வந்தது ; அஞ்ஞானத்தினுடைய சொரூபத்தை இனிமேல் விவரமாக நிரூபிக்கிருேம்.

End:

குருசொன்ன வர்த்தத்துககு விபரீதாஸ்பதந்தோணுகிறது. இதுக்கு நிவிர்த்தி, திரும்பத் திரும்ப மனனம் பண்ணுகிறது. விபரீதபாவனை துராக்கிரவக்தையாவனுன் சோத்திரிய[ன]ுமு பண்டித[ன்]னுன் விரத்தனென்று இந்தத் தேகேந்திரியாதி சங்காதத்திலே ஆத்மபுத்திவருகிறது. இதுக்கு நிவிர்த்தி நிருத்தியாசனம்பண்ணுகிறது. வாவிப்பிரதிபெந்தமாவன :—ஒரு பாவகாமம் முமுட்சுவுககு ஒரு விஷயத்திலே ரூடமாய்த் தயாரூபமான ஆசுத்தியைப் பிறப்பிக்கும் ; அந்த ஆசத்தி சிறிது சென்மங்களைக் கொடுக்குமாகையால் இதுக்கு நிவிர்த்தி இந்த ஆசத்திபிறவாமலிருக்கிறது.

Colophon:

இருபத்தாருவது ஞானப்பிரதிபெந்தாகிதமும மதுநிவிர்த்தியும் நிரூபண வர்ணக முற்றும். (ஏட்டின் எண்)

(24) வைராக்கியபோத நிரூபணவர்ணகம் 131
(25) ஜீவேசுவரசொரூப நிரூபணவர்ணகம் 133
(26) ஞானப்பிரதிபெந்தமுமதுநிவிர்த்தியும் 138

(கு-பு.)—

இது முனபிரதிகளினின்றும் நடையில் மிக்க மாறுபாடுடையது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் பூர்த்தியாயிருக்கிறது.

No. 1602. விவேகசாரம்.

VIVĒKASĀRAM.

Pages, 326. Lines 8 on a page.

Begins on fol 1*a* of the MS. described under No. 1544

Complete.

Same work as the above. The colophon at the end of the MS. attributes the authorship to Vāsudēva.

Colophon:

இருபத்தாறாவது ஞானப்பிரதிபெந்தமுமதுக்கு நிவிர்த்தியும் நிரூபண வர்ணக முற்றும்.

குருவாசுதேவேந்திரசுவாமியாற் சொல்லப்பட்ட விவேகசாரமுற்றும்.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது, ஏடுகள் சிதிலமாயிருக்கின்றன. இதிலும் இறுதியில் "குருவாசுதேவேந்திர சுவாமியாற் சொல்லப்பட்ட விவேகசாரம்" எனக் குறிக்கப்பட்டுளது.

No. 1603. விவேகசாரம்.

VIVĒKASĀRAM.

Page, 590. Lines, 7 on a page.

Beings on fol. 65*a* of the MS. described under No. 1492.

Incomplete. Contains the Adhyāyas 1 to 39.

Similar to the work described above. The work appears to have been based on the Sanskrit Vivēkasāra described under No. 1399 of Notices of Sanskrit MSS., by Rajēndralāl Mitra. Vol. IV.

Beginning:

அத்தியாரோபமபவாதத்தினாலே பிரமத்தை யறியவேணுமென்று சாஸ்திரங்களிலே சொல்லுகிறபடியினாலே அந்த அத்தியாரோபத்தை முன்னே சொல்லுகிறோம்.

அந்த அத்தியாரோபமாவது ஏதென்றால், ஒரு வஸ்துவினிடத்தில் அன்னிய வஸ்துவாய்த்தோ[ணு](ன்று)கிறது அத்யாரோபம்

அதெப்படியென்றால் திருட்டாந்த பூர்வகமாய்ச சொல்லுகிறோம். கிளிஞ்சலிடத்திலே வெள்ளியும், பழுதையினிடத்திலே பாம்பும், கட்டையிடத்

திலே கள்ளனும் கானலிலே தண்ணீரும் ஆகாசத்தினிடத்திலே கறுப்பும் எப்படியாரோபிச்சுதோ அப்படிப்போல இந்த நிட்பிரபஞ்ச சொரூபனு கிய ஆன்மாவிடத்திலே பிரபஞ்சாரோபமே யத்தியாரோபம்.

அந்த அத்தியாரோபம் எதினாலே வந்ததென்றால் அ[க்கியா](ஞ்ஞா)னத் தாலே வந்தது; அந்த அஞ்ஞானத்தி[னி](னுடை)ட(ய) சொரூபத்தைப் பின் னாலே விகசிதமாய்த் தெரியச்சொல்லுகிறோம். இப்போ(து) சங்க்ஷேப மாய்ச் சொல்லுகிறோம்.

அதெப்படியென்றால் லோகஞானமே பிரகிருதியென்றும், மாயையென் றும், வித்தையென்றும், தமசென்றும் இந்தப் பிரகாரமனேக விதமாய்ச் சொல்லப்படும்; இ[து](வை)களில் பிரகிருதியாவதேதென்றால் குணத்துகளு டைய சாமானிய அவஸ்தைகளுககுப்பிரகிருதியென்றும், பிரளயாவஸ்தை யென்றும் மகாசுழுத்தியவஸ்தையென்றும் சொல்லப்படும்; இந்தக குணத் துகளுடைய சாமானியா வஸ்தைகளுக்குத் திருஷ்டாந்தஞ் சொல்லுகிறோம்.

End:

அதிஷ்டான சைதன்னியமும் பிரதி விம்பசைதன்னிய முககூடி ஈசுவர னென்று சொல்லுவோமென்றால். . . . திவிம்பமும் கேவலாதிஷ்டான சைதன்னியமும் நிருவிகார சைதன்னியம். . . . விகாரமான ஈசு(வ)ர த்துவஞ் சொல்லககூடாது; ஆகையினாலே மாயையும் மாயைபதிஷ்டான சை(தன்னிய)மாயையிலே பிரதி விம்பிச்ச சைதன்னியமும் இந்த மூ[னு] (ன்று)ங்கூடி ஈசுவரனென்று சொல்லப்படும். இந்தப் (பிரகரண)த்தில் சிவேசுவராகளையெங்கே நிரூபிக்கப்பட்டதென்றால் வித்தியாரண்ணிய சுவா மிகள் சப்தப் பிரகரணத்தில் நிரூபிச்சிருக்கிறார். இந்தப் பிரக(ண)த்தில் சிவேசுவரருடைய (. . . . .) முத்தனென்றும் உபாதிரகிதனெனறும் நிருவிகாரனென்றும் நிச்சங்கனெ ன்றும் திரவியனென்றும் சுருதி மிருதி புராணங்கள் கோஷிக்[கு](கின்றது) சமுசயமில்லை. சித்தம்.

Colophon:

சிவேசுவர நிரூபணம் சமாப்தம். முப்பத்தெட்டாம் சுலோகம் முற்றும்.

அதிகாரங்கள்.

*(கு-பு.)—

இது முன் பிரதிகளினும் வேறானது; இராஜேந்திரலால்மித்ரா காட்லாக் தொகுதி (Vol.) IV,1399-ஆம் நம்பர் பிரதியின் மொழி பெயர்ப்பாக இருக்குமென்று தோற்றுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுப்பெறவில்லை. பிரதிமிகச்சிதிலம். பிழைகள் மிகுதியாகவுள.

No. 1604. வேதாந்தசூளாமணி மூலமுமுரையும்.

VEDĀNTACŪḶĀMAṆI WITH COMMENTARY.

Page, 169 Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 1*a* of the MS. described under No. 1482.

Complete with commentary.

A Tamil rendering by Śivaprakāśasvāmigaḷ of Tuṟaimaṅgalam of the Vēdāntaparicchēda forming part of the Vivēkacintāmaṇi a work in Kanarese by Nijaguṇayōgi. It explains the differentiations between the perceiver and the thing perceived, the nature of the bliss arising from understanding the Mahāvākyas and the nature of the identity of the individual soul with Paramātman as stated in the Uttaramimāṁsā.

Beginning ;

தருணமா துலைமுகத் தாம ரைக்கெழு
மருணறு மெனவுதித் தடியர் பாற்புரி
கருணைமா மதமெனக் காட்டு மாமுகன்
சரணவா ரிசமலர் தலையிற் கொள்ளுவாம்.

எ-து, அம்மையுடைய இளமையாகிய வதனும்புய முலைக் கு[ன்]றயமாகிய வாலசூரிய னென்னும்படிக்கு உதித்து அடியாரிடத்திற் செய்கின்ற கருணையாகிய . . . . மதங்களையுடைய கசமுகக் கடவுளினது பாதாரவிந்தங்களைச் சிரத்தின்மேல் வைத்துக்கொள்ளா நின்றோ மென்றவாறு.

அருமறையின் பொருடெரித்த விவேகசிந்தா மணியதனு
ளறைவேதாந்தப்
பொருளினைமுந் நீர்வரைப்பி னுலகறியச செந்தமிழாற்
புனைதல் செய்தான்
பெருகுசுவை நறவொழுகு செஞ்சொன்மல ரார்புனைபாப்
பெருந்தண் மாலை
கருமிடற்று வானவர்க்கே சாத்துசிவப்பிரகாசன்
கவிஞா வேந்தே.

(* * * *)

சீர்கொண்ட வருமறையின் முடியணியைத் தெய்வ
சிகாமணியை யடியவர்தங் கண்மணியைமாயைப்
பேர்கொண்ட விருளிரிக்குந் தினமணியை முக்கட்
பெருமணியை யகத்தினுக்கோர் விளக்காக விருத்தி
யேர்கொண்ட விவேகசிந்தா மணியெனு நூலதனு
ளெடுத்தியம்பும் வேதாந்த பரிசசேதப் பொருளை
நேர்கொண்ட தமிழ்விருத்த யாப்பதனாற் றெரிய
நிகழ்த்துவன்வேதாந்தசூளாமணியென்றன்றே.

எ-து, சிறப்பையுடைத்தாகிய வேதங்களின் முடிவிலே விளகாங்கா நின்ற வழகிய பொருளை (. . . . .) தமிழ் விருத்தப் பாட்டதனாற் பக்குவர் தெளியச் சொல்லா நின்றோம் ; வேதாந்த சூளாமணி என்னு நாமந்தரித் தென்றவாறு.

சிறப்புப்பாயிர முற்றும்.

வேதமொரு நான்குமா றங்கமுநன் னியாய
மீமாஞ்சை யொடுமிருதி புராணமுமீ ரேழா
வோதலுறும் வித்தைகளா மிவற்றுண் மீ மாஞ்சை
யுயர்ந்ததா யைந்நான்கத் தியாயமா யருத்த
பேதமுற விருகூறு மவற்றுண்முதற் கூறே
பிறங்குமருட் சைமினிசூத் திரரூப மாகிப
போதுமீ ராறத்தி யாயங்களாக கருமப்
பொருளுணர்த்திப பூருவமீ மாஞ்சையெனப் படுமால்.

எ-து, இருக்காதி நான்கு வேதமும் சந்தசு, கறபம், வியாகரணம், சிட்சை, சோதிடம், நிருத்தம் என்னுநின்ற ஆறங்கமும் நியாயமும் மீமாஞ்சையுமெ ன்னுமவை பன்னிரண்டும் மனு மிருதி, அத்திரி மிருதி, ஆரித மிருதி, விட ுணு மிருதி, ஆஞ்ஞவற்க மிருதி, யுசன மிருதி, ஆங்கீர(ச) மிருதி, இயம மிருதி, ஆபஸ்தம்ப மிருதி, சம்வ(ா)த்த மிருதி, காத்தியாயன மிருதி, பிர கஸ்பதி மிருதி, பராசர மிருதி, வியாச[ர்] மிருதி, சங்கலிகித மிருதி, தட்ச மிருதி, கௌதம மிருதி, சாதாதப மிருதி, வசிட்ட மிருதி, என்னுநின்ற பத் தொன்பது மேகமாகவும், பிரமபுராணம் (. . . . .) மச்சபுராணம், காருடபுராணம், பிரமாண்டபுராணம், ஆக இவை பதினெட்டு மேகமாகவும ஆக இங்ஙனஞ் சொல்லாநின்ற வித்தைகள் பதினாங்கவற்றுள், மீமா ஞ்சையென்பதுவே மிகுதி விசேடமாயிருபதத்தியாயமா யருத்தபேதத்திர ண்டுவிதமாகும். அதனுள முதற்பேதமே விளங்காநின்றசிருடையையுடைய சைமினி சூத்திரரூபமாகப் பன்னிரண்டத்தியாயமாய்க கருமாராதனத் தைப் பிரதி பாதிக்கையிற் பூருவமீமாஞ்சையென்று சொல்லப்படு மென்ற வாறு. (௪)

சாற்றியவச சயிமினிசூத் திரத்திற்கு மிக்க
சாபரமென ஞெருபாடி யம்புரியப் பட்ட
தேற்றமிகுமம் மீமாஞ்சைககுமதம்பாட்ட
மென வொன்றுபட்டாசாரியனால் வந்தன்று
போற்றுமவன சீடனு ஙயபிரபா கரனாற்
புகழ்பிரபா கரமெனவோர் மதாந்தரநன கமைய
வாற்றியவச சாபரபா டியமதற்கு விளஙக
வாககப்பட் டுலகமெலா மறிந்திடங்ன றதுவே.

End:

வினையிரண்டு மகாதை ஞற்றேக பாவ
விச்சிந்தி யதனாலே பாசமெலா மொழிதல்
பினையறைந்ந வதனானே பராபரமாய் முடிவாய்ப
பெயர்சாதி குறிபெறு தொனறாகி வாககு
மனமிறந்து நித்தியா னந்தமய மாகி
மறுவிலா விதேககைக வல்லியம்வந் தெய்து
மெனவறிந்து துணிந்திடுக சுருதிகுரு பரனு
வின்பவீ டடையுநெறி விரும்புறமுத் தமரே.

எ-து, முற்கூறிய விதிநிஷேத நிரஞ்சனத்தாற் புண்ணிய பாவம் நீக்கம்; அதனாலே தேகபாவ விசசிந்தி; அதனாற் சருவபாவ விமோசனம்; அதனாற் சர்வோத்கர்ஷமான சமதநானமாகிய புனரா விருத்திரகிதமான சகலசாத்

திர பரியாவசானமாய் நாமசாதி குணக்கிரியா வாசனை புகாத மனவாக்குக் கோசரமான நித்தியானந்த சொரூபமான விதேதக கைவல்லியமாகுமென்று நிச்சயிப்பர் இன்பவீட்டையும் வழியையுடைய உத்தமரென்றவாறு. (௩)

இந்தச் சுருதிமுடிவார்த்தபோதனை யாருககுப் பாலிப்பதென்றுலருளிச் செய்கிறார்:—

வேதமுத லாகியநூ லனைத்தினுஞ்சொற் பொருளை
விளங்கியிடக் கரதலா மலகமெனக் காட்டிப்
போதமய மாகியபே ரானந்தத் தழுத்தும்
பொருவிகந்த விந்நூலை முத்திபெறற் குரிய
சாதனநான் கினையு மடைந் தெவரானு மென்றுந்
தடுப்பரிய பிறவிநோய் தணிப்பதனுக் கெண்ணி
யாதரவி னருட்குரவன றனைத்தேடி யுருகு
மன்புடையோர் தமைககாணி னளித்திடுக வுவந்தே.

எ-து, வேதாகம சாத்திரங்களினற் சொல்லாநின்ற பொருளைக் கற்றறியக் கரதலத்து நெல்லிககனிபோலத் தோற்றி ஞானமயமாகிய பேரானந்தத்தில் அமிழ்த்தப்பட்ட குரு . . . . வேதாந்த சூளாமணியை மோட்சத்துக்குரித்தாகிய சாதன சதுட்டயம் வந்தவர்கள் எவர்களாயினும் எப்போதும் தடையில்லாத பிறவிப் பிணியைக கெடுக்க வேண்டி(ப்) பத்தி வயிராக்கிய ஞானத்துடனே அருளையுடைய ஆசாரியனைத் தேடித் திகைத்துருகாநின்ற அன்பரைக கண்டாற் கண்டவுடனே யவருக்குக கொடுத்திடுக எ-று. (௪)

Colophon:

ஆகத் திருவிருத்தம் ௱அ௰௫
வேதாந்த சூளாமணி முற்றும்.
"சிவப்பிரகாசனறிருவடி நினைக்கத்
தவப்பிரகாசந் தானேவரும்.

(கு-பு.)—

இது வேதாந்த சாஸ்திரங்களுள் ஒன்று. உத்தர மீமாஞ்சை யென்னும் பிரம கண்டத்திற் கூறியுள்ள, சீவ பரமாத்மைககிய ஸ்வரூபம் இன்னதென்பதையும், மஹாவாககியார்த்தங்களை விசாரித்தலினல் சீவாகனுககு ஆனந்தபோதம் வெளிப்படுமாற்றையும் இருகதிருசிய மென்னும் இரண்டையும் பகுத்துக் கூறுவது. கன்னடபாஷையில் 'நிஜகுணயோகி' என்னும் பெரியாரியற்றிய விவேகசிந்தாமணியிலுள்ள வேதாந்த பரிச்சேதத்தின் மொழிபெயர்ப்பாகத் தமிழில் துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகளால் இயற்றப்பட்டது. இந்தப்பிரதியில் உரையுடன் முற்றும் உள்ளது. உரை நன்றாக இருககிறது. உரையாசிரியர் பெயா முதலியன விளங்கவில்லை.

No. 1605. வேதாந்தவம்மானை.
VĒDĀNTAVĀMMĀNAI.

Pages, 19. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 196*a* of the MS. described under No. 802.

Contains 1 to 41 stanzas and the first half portion of the 42nd stanza.

A treatise of a philosophical nature written in the form of Prabandam designated Ammānai. The name of the author is not known.

Beginning :

வேதாந்தவம்மா[ஞர்](னை.)

தந்தைக்கு முன்பி[ர](ற)ந்தி தகப்பனுககுப் போதகத்தை
அந்[தி](த)முதல் தான் கடந்து அறிவித்தா ரம்மானை,
அந்தமுதல் தான்கடந்து அறிவித்தா ர(ா)[ய]மா[ர]கில்
த்ந்தையிடமாகவல்லோ தாமிருந்தாரம்மானை
தாமிருந் தப்பொருளே தாமு(ை)ரத்தார[ா]ம்மானை. (௧)

*   *   .   *   *

[யிர](இற)ந்து பி[ர](ற)ப்பத[ர்ச்](ற்)செத்[தி](த)னை[த்]தான்[ச]
சொன்னுலும்,
ம[ர](ற)ந்தழிந்து போனவர்க்கு மதிவருமோ வம்மானை,
[பிர](மற)ந்தழிந்து போனவர்ககு மதிவரு,மோ வென்றுரைத்தால்
பி[ர](ற)ந்தமதி யறிந்ததுவும் பி[ர](ற)ப்ப[ர]றியாரம்மானை,
பி[ர](ற)ப்பறிய (ரர்)குலம் பி[ர](ற)ந்து பேசுவர்கா ணம்மானை. (௪)

End :

சுட்டவிடங்கண்டு சுடுகாடு வென்றுரைப்பார்
கட்டிவந்த வெள்ளெலும்பின் காட்டறியாரம்மானை
சட்டிவந்த வெள்ளெலும்பின் காட்டறியாராமாகில்
சுட்ட ச[ப](வ)ம் பி[ர](ற)ந்தசுடு காடறியா ரம்மானை
காடறியாரி[ர](ற)ந்ததையுங் காண[ரி](றி)யாரம்மானை. (௪௰)

மண்ணிற் பிறர்து வாழுந் திருமாலே(க)
கண்ணி லறிந்துதொழக் கண்டறியாரம்மானை
கண்ணி லறிந்துதொழக் கண்டறியா ராமாகில்
மண்ணிற்றிரு மண்ணென்று வரைரது கொள்வா ரம்மானை
வரைந்துகொள்வர்திருநாமம்வகையறியாரம்மானை. (௪௧)

அழியா(த்)திரு[ஞ](நா)ம ம[ரி](றி)யாத மூடர்ககு
வெளியா[கு]மோ வயன்மாலும் வெளியா(கார்)[ராதே] அம்மானை

(கு-பு.)

இந்நூல் வேதாந்த விஷயமானது. அம்மானையென்னும் ஒருவகைப் பாடலாகியது. இதில் 41 பாடல்களும், 42-வது பாடலின் முதல் இரண்டு அடிகளும் உள்ளன. இயற்றியவரின்னாரென விளங்கவில்லை.

No. 1606. வேதாந்தவம்மானை.
VEDÂNTAVAMMÂNAI.

Pages, 11. Lines, 9 on a page.

Begins on fol. 105*a* of the MS. described under No. 1214

Complete.

A Prabandam of the Ammānai variety bringing out the nature of Iśvara, in the form of a conversation between two women.

Beginning :

ஆதிதனி வாதி யறிந்துரைக்க மாட்டாதார்
சோதியொளிவுதனைச் சொல்வரே அம்மானை
சோதியொளிவுதனைச் சொல்வரேயாமாகில்
வாதனைக்குள் ளாகி வருந்துவதே னம்மானை
வருந்தாரே மா[ய்கை](யை) மயக்கத்தா லம்மானை.

சித்தசன் றன்னைத் திருவாய்மெய்த் தேசிகனை
யுற்றபொருடன்னை யுண்டறிவாரம்மானை
யுற்றபொருடன்னை யுண்டறிவாராமாகில்
அத்தனவனிடமா யாடுவதேனம்மானை
யாடாரோ தந்தொழிலே யாடுவனகா ணம்மானை

End :

தாயை யறியார் தகப்பனையுந் தாமறியார்
தாயிருக்குந் தலமுந் தானறியா ரம்மானை
தாயிருக்குந் தலமுந் தாமறியா ராமாகில்
காயமுரு வானதுவுங் கண்டறியா ரம்மானை
கண்டறியார் காமனையுங் காணறியா ரம்மானை.

(கு பு.)—

இந்நூல், ஈசுவரலட்சண முதலியவற்றை மகளிர் ஒருவர்க்கொருவர் வினவிடையாகக் கூறி விளையாடுவதாக வமைந்துள்ளது. இந்தப் பிரதியில் உள்ள அம்மானைப் பாடல்கள் இருபது. இது முற்றுப் பெற்றதெனறே தோற்றுகிறது.

No. 1607. வேதாந்தவாக்கியம்.

VĒDĀNTAVĀKKIYAM.

Pages, 28. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 57*a* of the MS. described under No. 1388.

Incomplete.

A treatise in prose explaining the meaning of the Mahāvākyas such as Tat Tvam Asi in accordance with the Advaita Vēdānta. The origin of Sthūla sarīra, Sukṣma sarīra and Kāraṇa śarīra, the different states of consciousness, etc., are all dealt with herein.

Beginning :

விசுவாமித்திரரும் வசிட்டமாமுனியும், நம்மைப் பிரவிக்கு வாராமல் [யி](இ)ரட்சிக்கவேண்டி ஞானமென்கிற பதா[ற்](ர்த்)தத்தை வேண்ட, நீலகண்டசுவாமி யனுக்கி[ற](ர)கம் பண்ணி ரகூடித்தார்கள். அது[யே](வ) தென்னில்[த்] தத்தொமசிவாக்கியம் அனுக்[ற](ர)கம் பண்ணினார். (

. .)தத்தொமசி வாக்கியத்துக்கு வி[ப](வ)ரம்: [யி](இ)ரு[ரு](ரி)க்கு எ[சறு](ஜுசு) சாமம் அதா(வ)ணம் என்கிற நாலு வேதமும் [யி](இ)ரண்டு பி[ற](ர)காரமாயிருக்கும். அது எப்படி யென்னில்:—அற்பசுருதிவாக்கிய மென்றும், பி[ற](ர)பல சுருதிவாக்கியமென்றும் சொல்லப்படும். [யி](இ)தில் அற்பசுருதிவாக்கியம் கன்மகாண்டத்தைச் சொல்லும். பி[ற](ர)பல சுருதிவாக்கியம் அத்தியா[ற்](ன்)மியத்தைச் சொல்லும். (. . . . . .

.) தொம்பதத்துக்கு அவத்தை[ஞ](நா)லு அதிலே அனுபோகத்தினாலே சாக்கிர அவத்தைக்குள்ளே மூன்றுடல் காண்பிக்கும். அது எப்படி யென்னில்

End:

[யி](இ)னி[ப்]டஞ்சப்பிர[ளோ](ள)யம் பண்ணின[த்]துக்குப்பிறகு மிஞ்சினதுவே வ[ஷ](ஸ்)து. அதுவே வாக்கு மனத்துக்கெட்டாத பொருள். அதுவே சத்தமாத்திரமான வ[ஷ](ஸ்)து. விசுவாமித்திரரும் வசிட்டமா முனியும் நம்மைப் பிரவிக்கு வாராமல் [செ]ய்திட்டாரானவர். அதுவே நித்த சுத்தபுத்தமுத்த சத்திய பரிபூரணமான வ[ஷ](ஸ்)துவுமதுவேயிதுக்குக கிரந்தம் . . . .

(கு-பு.)—

இந்நூல் அத்வைத வேதாந்த விஷயமானது. தத்வமஸியாதி மஹா வாக்யங்களுக்குப் பொருள் கூறுவது. இதில் தூல சூக்ஷ்ம காரணமாகிய மூவகைச் சரீரங்களின் உற்பத்திக் கிரமம் முதலியனவும் ஐவகை அவத்தைகளின் இயல்பு முதலியனவும் விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன. வசன நடை சாதாரணமானது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுப்பெறவில்லை.

No. 1608. வேதாந்தவுரைப்படிக்கட்டளை.

VĒDĀNTAVURAIPPAḌIKKAṬṬAḶAI.

Pages 34. Lines, 9 on a page.

Begins on Fol. 38*a* of the Ms described under No. 1310.

Complete.

A treatise in prose bearing on Śaiva Vēdānta. Herein a Guru is represented as having taught Vēdānta to his disciple and made him realize the true reality.

Beginning:

இகபரங்களிலே யாவரொருவாக்கு முன் செய்த தவத்தினாலே ஞானத்தின்மேல் விருப்பமுற்று, சற்குருநாதன் சே[ர்]வைகிட்டி, மோட்சம் பெறும் பரிபக்குவம் வந்தவிடத்து, வேதாந்த தெரிசன விளக்கமே சூரியப்பிரகாச விளக்கமாயிருக்கும். வேறு ச[ம]யங்க[ளிட](ளுடைய) சாஸ்திர விளக்க மெல்லாம் மின்மினி விளக்கமாயிருக்கும். ஆகையினாலே வேதாந்த தெரிசனமே யுண்மையென்பது கண்டுகொள்க. இனி யித்த வேதாந்த தெரிசனமெப்படியென்னில்:—வேதங்களாவன இருக்கு வேதம் (. . . . . .

. .) இரண்டு பி[ற](ர)காரமாய் இருக்கும்.

End:

உருநாமங்களினுல் குறிக்கப்படாமல் தற்பிரகாசமாய் விளங்கியது எப்படி யிருந்தது. சொல்லிக்காணென்னுமிடத்து, இந்தச் சொரூபத்தை அடியே னுக்கு மனதிலே யெண்ணவும், வாக்கிஞற் சொல்லவும் இடமில்லாமலிருந் தது. ஆகையிஞல் இதுவே மவுனமுத்திரை யென்பது. அஃதெப்படி யென் னில் :—மனமும் மனத்திலே யெண்ணமும், வாக்கும் வாக்கிஞற் சொல்வ தும், காயமும் காயத்திஞற் செய்வதும் சுத்த அறிவான பி[று](ர)மமே யாகையால் மனம்வாக்குக காயமிம்மூன்று மிறந்து, வாககுமஞதீதமாய்த் தற்பி[ற](ர)காசமான சிவரூபமானதே மோனமுத்திரை. இதுவே மவுன முத்திரையென்று கண்ட கருத்தையும் விட்டுச சும்மா[யி](வி)ருந்தபடி யிருப்பதே மோட்சத்தீர்வு. இதுவே நிசசயா[ற](ர்)த்தம். வேதாந்தத்தி னுண்மை தெளிந்த பி[று](ர)ம்ம தெரிசனம் முற்றும்.

திருசசிற்றம்பலம். குருபாதம். சிவமயம்.

(கு-பு.)—

இது சைவவேதாந்தத்தைச சாாந்தது. சிஷயனுகது, குரு வேதாந்த தரி சனத்தைககாட்டி உண்மைப்பொருளை அநுபவத்திற் காணுமாறு செய்வித் ததாக உள்ளது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமிருககிறது. ஏடுகள் சிதி லம.

No. 1609. வேதாந்தோபந்நியாசம்.

VĒDĀNTŌPANNIYĀSAM.

Pages, 68. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 152*a* of the MS. described under No. 1231.

Complete.

Same work as that described under R. No. 327 of the Triennial Catalogue of MSS. Vol. III.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக் 327-ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது முற்று மிருக்கிறது.

No. 1610. வைராக்கியசதகம்.

VAIRĀKKIYAŚATAKAM.

Pages, 18. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 170*a* of the MS. described under No. 1060.

Contains the 1st 50 stanzas entitled the Śāstiram.

A treatise of a philosophical character in which the intellect is represented as addressing the mind not to yield itself to the evil influence of the organs of sense. The work is divided into 2 sets of 50

stanzas each, the ist set being call d Śāstiram and the latter set Stōttiram.

By Śāntaliṅgasvāmigaḷ of Tirutturaiyūr who has also written other works namely Kolaimaruttal, Vairāgyadıpam, Avirōdavundiyār

Beginning :

முககணிறை தருகரியை முன்னடத்திப் பின்னதன்றூட்
பக்கமறைந் தேகுநாவெம் பாசவிக ளுசமுற
மிக்கவமா விளைத்திளையா வீரரெனப பூரணனூ(ப்)
புகலிணையில் பரானந்தப் பூவையையு மேவுவரால்.

வாழிநெஞ்சமே சென்றிடேனின றிதோரா
வா[ற்](ர)த்தை யெற்[க]குறைசெய்வாய
கிழியாமியற் றுயர்தவத் திவ்வுடல்
கிடைத்ததன் றேமற்றீ
றூழிகால மிங்கிருக்குமோ நீயுமோரந்
துளையெனி னுளபோழ்தே
சூழுமேழ்பவந் துடைத்தல்செய யாயிதென
றெழுதரன றுணைத்தாளே (௧,

End :

விருப்பமாயிது கேடிநன்னெஞசமே
விமலனுக் காளல்லார்
பொருப்பை நேர்தனஞ்சொரியினு மவர்கணோ
புன்னுனித் துணையன்பு
திருப்பிடேலரன் றெழும்பர்த[ன்](ந்) தொழும்பனுயத்
திரிந்தவர் பணிசெய்தீண்
டிருப்பை யேன்மிக நல்லையிச சொல்லைநம்
பில்லையேற் பொல்லாயே. (௫0)
வைராக்கியசதகம் சாத்திர முற்றும்.

(கு-பு.)

இந்நூல், திருத்துறையூரச் சாந்தலிங்க சுவாமிகளியற்றிய நூல்களுளொன்று. வேதாந்த விஷயமானது. ஆன்மஞானமுண்டாம் பொருட்டு உடம்பினையும் இந்திரியங்களையும் களைந்தபின், அந்தககரணத்தைக களையத் தொடங்கி, அவற்றுள் முதன்மையான, மனத்தை நீக்குந் தோறும் அது பழைய வாசனையால் விவேகத்தைத் தன்வயப்படுத்தி ஐம்புலன்களி விழுத்துச் செல்ல, விவேகம் அதனை அறிந்து அம்மனத்தைத் தன வயமாக்கக் கருதி மனத்தை முன்னிலைப்படுத்திக் கூறுவதாக வமைந்துள்ளது. இந்நூலின் முதலைம்பது பாடல்கட்குச் சாத்திர மென றும் பின்னைம்பது பாடல்களுக்குத் தோத்திர மென்றும் பெயரிடப்பட்டுள்ளன. இந்தப் பிரதியில் முதலைம்பது பாடல்களே உள்ளன. இந்நூலாசிரிய ரியற்றிய வேறு நூல்கள் கொலை மறுத்தல், வைராக்கியதீபம், அவிரோதவுந்தியார் முதலியன.

No. 1611. வைராக்கிய சதகம், உரையுடன். VAIRĀKKIYA ŚATAKAM WITH COMMENTARY.

Substance, palm-leaf. Size, 12⅜ × 1⅛ inches. Pages, 111. Lines, 8 on a page. Character, Tamil. Condition, good. Appearance, old.

Contains the first 50 stanzas called Śāstiram together with commentary.

Same work as the above. It is followed by a commentary by Tiruppōrūr Cidambarasvāmigaḷ.

Beginning:

பஞ்சபூத காரியமாகிய வுடம்பினையும் ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரியங்களையும் நியதிகளைந்ததன பின்னர் அந்தக்கரணங்களை நியதிகளையத்தொடங்கும்போது அவைகட்[க]குப் பிரதானமான மனத்தை யெதிரிட்டு நோககி நீ[ங்](க்)குந்தோறும் மனம் அந்த விவேகத்துக்கு மிகவும ஒற்[றி](று)மையாகலின் நீங்காது முன்னைப் பழக்கம்போல விவேகத்தைத் தன் வயப்படுத்தித் தனககுப் பற்றுககரையுள்ள வற்றிலிழுத்துச செல்ல, (. . . . .) மனத்தை முன்னிலையாககி விவேகங் கூறி[த்தெ](ற்றெ)ன்று விகேவத்தின் மேல்வைத்து இ[ன்னு](ந்நூ)ல் கூறுகினருர்.

"வாழிநெஞ்சமே சென்றிடேல் (. . . . .)
தொழுதரன்றுணைத்தாளே."

எனபது : வாழி நெஞ்சமே ; பகைவனுற் காரியங்கொள்வோன் அவனைத் தன வயமாக்குதற்பொருட்டு அவனுசகினிமை கூறுதல்போல நீ வாழக் கடவை நெஞ்சமே யென்று விவேகங்கூற வதற்கு எண்ணிலி காலமுடலுமுயிரும் போலுஞ் சேறு நீரும் போலுமும்மோடும் பிரிவின்றியிருந்த வென்னை இப்போது பிரித்து நின்று நீர் தோத்திரம் பண்ணியது என்னை யென்று மனங்கேட்ப, சென்றிடேனின்றிதோர் வார்த்தையெற் குரைசெய்வாய் :—

(* * * *)

இக்காயமிருககும்போதே சிவனது உபயபாதங்களையுந் தொழுது எம்மை வளைந்து கொள்ளா நின்ற எழுவகைப் பிறவிகளையும் நீக்கிக்கொள்ளுதல் செய்யாய் ; இஃது என்னை நின் கருத்திருந்ததென்று விவேகங் கூறிற்று. என்றவாறு. மற்றென்பது அசைநிலை.

End:

"விருப்பமாயிது கேட்டி நன்னெஞ்சமே (. .) சொல்லைநம்பில்லையேற் பொல்லாயே" என்பது. விருப்பமாயிது கேட்டி நல்நெஞ்சமே - நல்லநெஞ்சமே யிந்த வா[ற்](ர்)த்தையைச் சந்தோடமாய்க் கேட்[ப்]பாயாக.

(* * * *)

அவர்கண்டீர் யாம்வணங்குங் கடவுளாரே (ங்ம)

மனந் தானுமன்று தன் வயமுமன்று என்று அறிந்து அதனை விடுத்துத் தன்னையும் அதனையும் கூட்டவும் பிரிக்கவும் வல்ல சிவத்தை நோக்கி மேல் விவேகங்கூறுகின்றது.

இவை வைராக்கிய சதகத் தோத்திரப்பாடல் திருவிருத்தமைம்பது.

பொல்லாத வென்னெஞ்ச மோரைந்து புலன்கடம்பா
லல்லா றலைமாத் திரையுநின்னடிக்கணன்பாய்
நில்லா திதற்கென்னை செய்கேனிதை நின்றிடென்றே
சொல்லாய் திருத்தில்லையுண்மேவிய சோதி நீயே.

(கு-பு.)—

இது வைராக்கிய சதகத்தின் முன்னைம்பது பாடல்களின் விரிவுரை. பின்னைம்பதின் முதற் பாடலும் இதனிறுதியில் எழுதப்பட்டுள்ளது. உரையாசிரியர், திருப்போரூர்ச் சிதம்பரசுவாமிகளென்பவர். இந்தப் பிரதியில் ஐம்பது பாடல்களும் உரையுடன் பூர்ணமாக இருக்கின்றன.

No. 1612. வைராக்கிய சதகம், உரையுடன்.

VAIRĀKKIYA ŚATAKAM WITH COMMENTARY.

Pages, 84. Lines, 6 on a page.

Begins on fol. 209*a* of the MS. described under No. 1437.

Breaks off in the course of the commentary on the 28th stanza.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதி போன்றது. இந்தப் பிரதியில் முதல் 27 பாடல்களின் உரை பூர்த்தியாகவும் 28-வது பாடலின் உரை அபூர்த்தியாகவும்

No. 1613. வைராக்கியதீபம், உரையுடன்.

VAIRĀKKIYADĪPAM WITH COMMENTARY.

Pages, 184. Lines, 9 on a page.

Begins on fol. 269*a* of the MS. described under No. 83.

Complete in 101 stanzas including the Pāyiram.

A treatise of a philosophical nature Herein the self-illusion of 'I' and 'mine' is compared to darkness, mind is compared to a house renunciation is compared to light and it is stated that the mind is illumined by the light of renunciation, which dispels the darkness of self-illusion.

By Śāntaliṅgasvamigaḷ of Tiruttuṟaiyūr. The commentary is by Cidambarasvamigaḷ of Tirupporūr.

Beginning:

தாயினு மிரங்கியென் றனைவந் தாண்டரு
ளேயவன் சரணையே சமக்க வென்றலை

வாய்துதி செயக்கர மலர்க டேய்த்தொழ
நேயமோ டனுதின நினைக நெஞ்சமே.

(* * * * *)

ஆய்ந்த வின்பம்
வாய்ந்தள நிறையச்
சாந்(தை)தயன் பத
மியாந்தொழுவோமே.

சாந்தலிங்க தேவாயநம[ர] சிதம்பர தேவாயநம[ர]—

திருவளர் கமலத் தயன்செயிப் புவிமுன்
திகழ்தரு மூலகெலாந் தன்பான்
மருவுசிற் சத்தி யெனுங்கிர ணத்தான்
வந்தெழு கானனீராக

விருமையா மதியாய்த் தறிஞராங் காந்தத்
திடையருட் சுடருமிழ்ந் திலங்கு
மொருசிவா தித்தன் தனை நமதிருள்போ
யொழியநா டொறுமிறைஞ் சிடுவாம்.

எ-து. அழகு வளராநின்ற தாமரை மலரின்கண்ணே யெழுந்தருளி யிருக்கின்ற பி[று](ர)மாவினுலே சிருட்டித்தல்செய்த விந்தப் பிருதிவிதத் துவமுதலாய் நாத தத்துவமீறுய் விளங்கா நின்ற பிர[வ](ப)ஞ்ச மெல்லாந் தனதிடத்துப் பொருந்திய சிற்சத்தியாகிய கிரணத்தினுலே வந்து தோன்றப் பட்ட கானற் சலமாக அறிஞரா து துவித புத்தியாகிய (. . . . .) ஒப்பற்ற சிவ சூரியனை நமது அஞ்ஞானமாகிய விருள்போய் நீங்கும்படி எக் காலமும் வணங்குவா மென்றவாறு.

(* * * *)

நூல்.

தோன்றிநின்றழியப் படுங்கொடும் பிறப்பிற்
றுன்பமே யன்றியெட் டுணையு
மூன்றிநெஞ் சகத்தோர்ந் திடிற்பிறிதிலையா
லுண்டுபோற் றிரித்துயிர்க் கெல்லாந்

தான்றிகழ்த்திடுமோர் வகற்றிருளிருளுந்
தவிர்ந்துமற்றதுமுளபடியே
யான்றவீடுறமுற் பவந்தவம்புரிந்தோ
ரகத்தினுட்டெரிதருமன்றே.

எ-து. உற்பத்தித் திதி லயங்களையுடைய கொடிய பிறப்பின் கண்ணே துன்பமே யல்லாமல் எண் மாத்திரமாயினும் மனத்தின் கண் ணறிவையூன்றி விசாரணை பண்ணுமிடத்துச் சுகமேயில்லை.

(* * * *)

தவம் பண்ணின பெரியோர்களது மனத்தின்கண்ணே தோன்றும்.

End:

தேவர்மாமுனிவ ரசுரர்வாளரக்கர்
சித்தர்வித்தியாதரர் முதலோர்
யாவரும் விரும்பிற் சித்திபுத்திகளு
மெட்டுணையச்சமாதியுண்
மேவுறுதகற்றித் தவம்புரிந்தடைந்தான்
மேலதாமூலபண்டார
மோவற வவையே குடிகளென்போனெஞ்
சுடையரா னடையவும்படுமே.

எ-து. தேவர்களும் மகத்தாகிய முனிவர்களு மசுரர்களு மிராக்கதர்களும் வித்தியாதரத மென்று சொல்லாநின்ற.

(* * * *)

வீட்டின்பமாகிய மூலபண்டாரத்தினை அந்தப் பய முதலியவை தாமே விட்டு நீங்காது குடிகொண்டிருக்கின்ற என்போலு மனத்தினையுடையவரா லடையவுங் கூடுமோவென்றவாறு.

ஒருவனுக்கிருளற் றுரியசிற்சொரூப
முள்ளவா விளங்கினன் றருமிப்
பருவரலுருவப் பற்றுமற்றதுநேர்
படுமள விறைபுரிதருமைங்
கருமமெய் விடத்துங் கண்டுதற் செயலைக்
கைவிடுத் தச்சமாதியவுண்
மருவுறுதகற்றித்தவஞ்செயல் வழக்கால்
வாழியெங்குரவனீடூழி.

எ-து ஒரு புருடனுக்கு அஞ்ஞான விருட்டு நீங்கித் தனக்குரிய ஞான ரூபம் உள்ளபடியே விளங்குமாயின் இந்தத் துன்பஞ் செய்யாநின்றதேகப் பற்று அன்றைக்கு நீங்கும் (. . . . .) பயமுதலிய து[ற](ர்க்)குணங்கள் மனத்தின் கண் பொருந்தாது மாற்றித் தவத்தினைச் செய்வதே முறைமையாம். எமது ஞானசாரியன் நீடூழிகாலமும் வாழக்கடவெ[த](ன)ன்றவாறு (ஈ)

சிதம்பரதேசிகன்றிருவடி வாழ்க.
திருச்சிற்றம்பலம்.

குமாரதேவை
நமாவெனவே[ற்றி](த்தி)
யெமாசுநீக்கிச்
சுமாயிருப்போமே.

முக்கணிறை தருகரியை முன்னடத்திப் பின்னதன்றூட்
பகைகன்மறைந் தேகுனர்வெம் பாசவிக ளுசமுற
மிக்கவமர் விளைத்தினையா வீரரெனப் பூரணவூர்
புக்கினையில் பரானந்தப் பூவையையு மேவுவரால்.

திம்ப[ணி](தி)மூற்கணிறம்பொன்மலர்த்தா
ணம்புதுமூத்திநல்லின்பம்வரற்கே.

சமரபுரிக்குகன்
விமலதிருத்தா
ளமதுளம்வைக்குது
மூமலமறற்கே.

போந்தெம்முயிர்க்குயி
ராந்துணையொத்த
சாந்தையனறபத
மேநதுகருத்தே.

குமரகுருப்பத
கமலநினைத்தே
திமிரமகற்றுதி
நிமலகருத்தே.

The scribe adds :—

சிவமயம். பரீதாபி வருஷம் மாசிமீ" ௩ உ புதவாரம் தி[தி](ரி)தி[கை](யை) திதி, உத்திரெட்டாதி ந[ஷ](ட்ச)த்திரம் [யி](இ)ந்தத்தினத்தில், மத்தூர் முருகப்ப முதலியார் குமாரன் சரவண முதலி வயிராக தீபமுரை எழுதி நிறைந்தது. முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் திருத்துறையூர்ச் சாந்தலிங்க சுவாமிகளியற்றியது. வேதாந்த மதத்தைச் சார்ந்தது. இதிலுள்ள உரை திருப்போரூர்ச சிதம்பர சுவாமிகளாலியற்றப்பட்டது. யான், எனது என்னும் மயக்கமாகிய இருளைத்துற வாகிய ஒளியினால் நீக்கி மனமாகிய வீட்டினைவிளக்கஞ் செய்தலினால் இந் நூற்கு வைராக்கிய தீபமென்று பெயரமைந்துள்ளதென்று பாயிரங்கூறு கின்றது. பாயிரமுட்பட நூற்றொரு விருத்தங்களையுடையது. இந்தப்பிரதி யில் இந்நூல் உரையுடன் முற்றுமிருக்கிறது.

No. 1614. வைராக்கியதீபம்.
VAIRĀKKIYADĪPAM.

Pages, 62. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 127*a* of the MS. described under No. 1185.

Complete.

Contains the same text as that described under the previous number.

(கு-பு.)—

இதில் முன்பிரதியில் வந்துள்ள வைராக்கிய தீபம் மூலம்மட்டும் முற்றும் உளது. பிரதி சிதிலமாயிருக்கிறது.

No. 1615. சொரூபானந்தர் நான்மணிமாலை.
SORŪPĀNANDAR NĀNMAṆIMĀLAI.

Pages, 29. Lines, 8 on a page.

Begins on fol 70*a* of the MS. described under No. 1061.

Complete.

A work in 40 stanzas by Tattvarāyar in praise of his Guru Sorupānandar and incidentally explaining ths principles of the Advaita Vēdānta. It is written in alternate stanzas of Veṉbā, Kaṭṭaḻai kalitturai Viruttam and Ahaval kind and hence it is called Nānmaṇimālai.

Beginning :

பூவைவண்ணனும் பொன்னொளிவண்ணனுந்
தீயவண்ணனுமெனச சிறந்த மூவரு
முண்ணிகழ்ஞானக் கண்ணாற்காணும்
வண்ணமில்லா வண்ணல் வண்ணங்
காணப்படா(அ)ன் காண்பவனுக்குங்
கேட்கபபடா(அ)ன கேட்பவனுக்குந்
சொல்லப்படா(அ)ன் சொல்பவனுக்கு
முயிர்ககப்படா(அ) னுயிர்ப்பவனுக்கு
மியக்கப்படா(அ) னியககுவனுக்கும்

(* * * *)

கைதவமின்றிக் கண்டும்பொய்தவ
மெய்யோ வுருகி வீழா
வையோ.கண்க ளருவிபாய கிலவே (க)

அருவமாய் நின்றவொளி யப்படியே நிற்க
வுருவமாய் வந்த வொருவன்—சொருபானந்தன்
வாழ்த்தி மகிழ்ந்திருகக மாடடாதே மாஞாலம்
பாழ்த்த வுடம்பைப் பரிந்து. (உ)

End :

(கலித்துறை).

தானேதனைநிக ராகுஞ் சொருபனிற் சங்கையில்லை
யோனேயெனைநிக ராவது மேது முணரகில்லேன
தேனார் மலர்ப்பதஞ் சூட்டித்தன னுச்செய்த பின்னுமுன
மூனேவடிவா மிடத்திலும் பேத முணர்ந்திலனே. (௩௧)

(விருத்தம்).

உணர்ப தறுமவ ருணர்வ திலர்தனை யுணர வுரியவர் தாமுமோ
ருணர்பு முணர்வரு பொருளு மறுதலு முணர்வதி லரினு ளதலா,
லணர்கொள் ,கறையுடை யவனு மரவணை யவனு மலர்மிசை யோனுநா
மறிய விரகிலெ னரிய சொருபன தருமை யறிகில ளாசையாற்,

கொணரு கிலனிறை யவனை யெனையெதிர் கொடுசெல் கில னொரு தாயு
மாய்க் கொடுகி யுயிர்[கொ](கு)லை [கொ](கு)லைய வலையிடு கொடிய
விலனெதிர் காணவே,

புணரும் வகையரு ளுருவு கொளுமிறை புகுது கிலனென வோதியே
புரளும் விழுமெழு மருவி யிருவிழி பொழிய விலனெ(ர)ரு பூவையே.

Colophon:

தத்துவராயர் நான்மணிமாலை முற்றும்.

கச்சியப்ப தேவனடி யுச்சியுளம் வைப்பாம் (. . . . .
. . .)

திருச்சிற்றம்பலம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் சொரூபானந்தர் விஷயமாகத் தத்துவராய ரியற்றியது. 96-வகைப் பிரபந்தங்களுளொன்று. வெண்பா, கட்டளைக் கலித்துறை, ஆசிரிய விருத்தம், அகவல் என்னும் நான்குவகைப் பாக்களால் அந்தாதித் தொடையாகப் பாடப்படுவது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமுளது.

No. 1616. சொரூபானந்தர் நான்மணிமாலை.

SORŪPĀNANDAR NĀNMAṆIMĀLAI.

Pages, 26. Lines, 8 on a page,

Begins on fol. 395*a* of the MS. described under No. 1061.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இதில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது. ஏடுகளின் முன்புறத்தில் சிறிதுபாகம் செல்லரிப்புண்டுள்ளது.

No. 1617. சொரூபானந்தர் நான்மணிமாலை.

SORŪPĀNANDAR NĀNMAṆIMĀLAI.

Pages, 28. Lines, 6, 7 on a page.

Begins on fol. 156*a* of the MS. described under No. 325.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்நூல் இந்தப்பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது. இதன் இறுதியேடு பாதி முறிந்துபோயிருக்கிறது.

No. 1618. சொரூபானந்தர் நான்மணிமாலை.
SORŪPĀNANDAR NĀNMAṆIMĀLAI.

Pages, 2. Lines, 7 on a page.

Begins on fol. 170*a* of the MS. described under No. 325.

Contains only the first stanza and a portion of the second stanza.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இதில் இந்நூலின் முதற்பாடல் ஒன்று பூர்ணமாயும் இரண்டாம் பாடலின் முதலடியிற் பாதியுமே இருக்கிறது.

No. 1619. சொரூபானந்தர் நான்மணிமாலை.
SORŪPĀNANDAR NĀNMAṆIMĀLAI.

Pages, 35. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 64*a* of the MS. described under No 1422.

Complete.

Same work as the above.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதி போன்றது. இதன்கண் இந்நூல் பூர்ணமாகவுளது.

No. 1620. சொரூபானந்தர் மும்மணிக்கோவை.
SORŪPĀNANDAR MUMMAṆIKKŌVAI.

Pages, 14. Lines, 8 on a page.

Begins on fol. 57*a* of the MS. described under No. 1422.

Complete in 30 stanzas.

A Prabandam written in praise of his Guru Sorūpānandar by his disciple Tattvadēśikanāyanār. It consists of stanzas alternately of Āśiriyappā, Veṇbā and Kaṭṭalaikkalitturai kind and therefore called Mummaṇikkōvai.

Beginning:

எட்டாவது, மும்மணிக்கோவை : தத்துவசாரம்.

பூங்கழு னிணைந்து புலம்பி யோங்கிய
மலரோன் மாலரன் மகேசன் சிவனெனப்
புலவோர் புகழு மலகில் கீர்த்தி

யைந்தொழிற் கடவுளுஞ் சிந்தனைக் கரிதென
விந்திரன் முதல்வரு மிமையவர் முற்று
மந்தரத் துள்ளோ ரனைவரு மலம்வர
மந்திர மறையுந் தந்திர மனைத்துங்

(* * *)

உளகக ணுளர்கசு வெளிப்பட வுரிய
வென்று முள்ள தன்றிரு மேனி
நின்ற வண்ண நிற்க வின்றென்
னூனக்கண் காண யான்பண் டறிந்த
புலமதி யிரியல் போயென் றலைகொடு
யானடிவணங்குமாறு
மானுட னாகி வந்துதோன் றினனே. (க)

தோன்றல்சொரூபானந்தன் றோன்றிலனேற் றோன்றியமெய்
போன்ற தனுகரண போகவுல—கூன்று
கனவு நிலையெனவே கண்டியா மெய்ம்மை
வினவ நினைவுறுமோ வேறு. (உ)

வேறுசெய்தானரு ளேக்கத்தி னுலென வினையடைய
[னீ](நீ)று செய் தானிரு பாதிகமேனி யென்னெஞ்சறியப்
பேறுசெய்தான் பண்டியானென்றுபேணும்பிண்டத்தையொன்று
னூறுசெயயாம லொருவிரகாலிந்த வூனுயிரே. (ஙூ)

End:

இதுவா மதுவெனி லன்றிநின்றேயெப் பொருள்களுமா
மதுவா கினுந்திரு மேனியன்பாலமு வாக்கருள்வான
மறுவார் பதநல்கு மல்லது வானவர்க்கும்பிறர்க்கும்
பொதுவா விருந்ததுவோசொரூபானந்தப் பூங்கழலே. (௩0)

முமமணிக்கோவை முற்றிற்று.

(கு-பு.)—

இது சொரூபானந்தர் விஷயமாகத் தத்துவதேசிகனுரியற்றியது. பிரபந் தவகையுளொன்று. முறையே ஆசிரியப்பாவும், வெண்பாவும், கட்டளைக கலித்துறையும் விரவிவர முப்பது பாடல்களால் அந்தாதித தொடையாகப் பாடப்படுதல் இதனிலக்கணம். இந்தபிரதியில் இந்நூல் பூர்ணமாக இருக

INDEX.

[குறிப்பு.—இங்கே கோடிடப்பட்டவை காட்லாக்கில் விவரிக்கப் பட்ட நூல்களின் பெயர்கள்.]